శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

ఇయుఱ్పా

పాయ్కైయాళ్వారరుళిచ్చెయ్త

ముదల్ తిరువన్దాది

———:౦.———

ఈ గ్రంథము.

అపారకరుణాసాగరులైన పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై ప్రసాదించిన

మణిప్రవాళవ్యాఖ్యానముతోడను

అప్పుఅరుంబదముతోడను

శ్రీమాౝ, కరాలపాటి - ఆళ్వారయ్యగారిచే,

రచియింపఁబడిన

ఆంధ్రప్రతిపదముతోడను

—— ౦.——

తర్కతీర్థులనైదు బిరుదువహించిన ఈ సభాపండితులైన

శ్రీమాౝ శింగప్పెరుమాళ్ కోయిల్

మాడభూషి - రామానుజాచార్యులుగారిచేతను,

శ్రీమాౝ తెన్నరం - శ్రీరంగాచార్యులుగారిచేతను,

సి - ముద్దుకృష్ణనాయుడుగారిచేతను,

నానాదేశానీతానేక శ్రీకోశసహాయముచే

లేఖకప్రమాదాది జనిత దోషములు లేకుండునటుల

బరిశోధింపఁబడి

శ్రీవైష్ణవగ్రన్థముద్రాపకసభ (లిమిటెడ్) వారిచే

చెన్నపట్టణము,

శ్రీనికేతనముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపించి ప్రచురింపఁబడియె.

శ్రీపరాబ్ద్యాః తిరువవతారాది ౪౦౮౧. ఇంగ్లీషు ౧౯౦౧.

శార్వరినామసంవత్సరము

విజయతేతరామ్

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

శ్రీవైష్ణవ గ్రన్థ ముద్రాపక సభ (లిమిటెడ్)

౧౮౮౨ వ సం॥ ఆరవ ఆక్టు ప్రకారము రిజిష్టరు చేసి స్థాపింపఁబడినది.

ప్రతినెల ౫ ఫారములకుతగ్గక శాశ్వతముగముద్రించి ౩ పుస్తకములవలెను పేట్రను లకు ౧౨ కాపీలును, భాగస్థులకు ౫ కాపీలును, పోషకులకు ౧ కాపీయు ప్రతిమాసము నిప్పించుచుండఁబడును.

పేట్రన్ చందా రు ౨౦౦, భాగస్థుల చందా రు ౧౦౦, పోషకుల చందా రు ౨౧న్నీ; మొత్తముగాగాని ప్రతిఇంగ్లీషు ౧౫-వ తేది లోపల ౧౦-వ భాగములో ౧ భాగముగాగాని కట్టవచ్చును. వీరిప్రవేశవర్తనిపరుసగ రు ౨, రు ౧, రు ౦ ౮. తక్కినవివరములన్నియు చట్టపుస్తకమునందు చూచుకొనవచ్చును. దీనివెల అణాలు ౨

ఈ సభవారిచేఁ బ్రచురింపఁబడిన గ్రన్థములు.

తనిశ్లోకము సవ్యాఖ్యానము	మేలుకాకితం	తెనుఁగులిపి	౩	౦	౦
భారతాది తనిశ్లోకము	డిటో	డిటో	౦	౫	౦
రామచరమశ్లోకము సవ్యాఖ్యానము	డిటో	డిటో	౦	౩	౦
ఇయత్పా ముతల్ తిరువన్దాది సవ్యాఖ్యానము ప్రతిపదార్థ తాత్పర్య సహితము	డిటో		౧	౩	౦
డిటో ఇరణ్డామ్ తిరువన్దాది	డిటో		౦	౧౨	

తనిశ్లోకము సవ్యాఖ్యానము	మేలుకాకితం	అరవలిపి.	౩	౦	౦
భారతాది తనిశ్లోకము డిటో	డిటో	డిటో	౦	౫	౦
రామచరమశ్లోకము సవ్యాఖ్యానము	డిటో	డిటో	౦	౩	౦
ఇయత్పా ముతల్ తిరువన్దాది సవ్యాఖ్యానము ప్రతిపదార్థ తాత్పర్య సహితము డిటో			౧	[illegible]	[illegible]
డిటో ఇరణ్డామ్ తిరువన్దాది	డిటో	డిటో	౦	౧౨	
తాత్పర్యసహిత పరాశర పరమధర్మశాస్త్రము	డిటో		౦	౧౨	

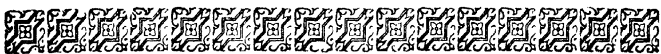
మఱ్ఱి కాకితములయందు ముద్రింపఁబడిన సదరు గ్రంథములు సగము వెలకు విక్రయింపఁబడును.

ఇట్లు,

[illegible]పాటి - ఆళ్వారయ్య

కార్యదర్శి - ధనాధికారి,

[illegible]

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

శ్రీవైష్ణవ గ్రన్థ ముద్రాపక సభ, (లిమిటెడ్).

శ్రీయఃపతి ముతల్ త్తిరువన్దాది.

ఈగ్రన్థము నాలాయిరప్రబన్ధములో 3 - వ ఆయిరము (వేయి) అందులో మొదటిప్రబన్ధము మొదటి తిరువన్దాది. దీనిని పాడించినవారు భగవన్నిర్హేతుక కటాక్షముచేత నవతరించిన పొయ్ కై యాళ్వారు. వీరు మొదలాళ్వార్లలో మొదటివారు. వీరు కాఞ్చీనగరమునందు యథోక్తకారి సన్నిధి సమీపమున పొయ్ కై పుష్కరిణిలో స్వర్ణమయమైన తామర పుష్పమునందు లోకోజ్జీవనార్థము అవతరించిన అయోనిజులు. వీరు పొయ్ కైయం దవతరించిరి గాన పొయ్ కై యాళ్వారనేడు తిరునామము బొందిరి,

వీరు ద్వాపరయుగాది యెనిమిదిలక్షల అరువై వేల తొంబదినూట సంవత్సరమైన సిద్ధార్థిసంవత్సరము అప్పిశినెల శుద్ధ అష్టమీ జయవారము శ్రవణ నక్షత్రమునం దవతరించిరి. వీరికి నామాంతరములు:— కాసారయోగి, సరోమునీన్ద్రులు. వీరి తిరువారాధనము-ఆళ్వార్ కళ్ నైనార్. వీరిఆచార్యులు-సేనైముతలియార్. అజ్ఞానులైనసంసారులసహవాసము దుస్సహమై అడవులయందే రాత్రైకస్థలముగా సంచరించుచు నన్నపానాదులనువిడచి భగవద్గుణములనే ధారకపోషక భోగ్యములుగా జేసికొని దివ్యయోగసంపన్నులై అనేక వేలసంవత్సరములు వేంచేసియుండిరి. వీరిప్రభావముఁజూడ పాఞ్చజన్యాంశమని చెప్పవలసియున్నది. వీరు ఒకనాఁడు తిరుక్కోవలూరికి వేంచేయ వర్షబాధవలన నొకయింట చిన్న నడవయందుపవ్వళించియుండ, భూతత్తాళ్వారును అచ్చటికి వేంచేయగా, ఇద్దరికిని పవ్వళింపస్థలములేనందున కూర్చుండిరి. పిమ్మట యాదృచ్ఛికముగ పేయాళ్వారును అచ్చోటికే వేంచేసిరి. ముగ్గురు గూర్చుండ స్థలము లేనందున నందఱును నిలిచికొనియుండిరి. భక్తశిరోమణులైన ఈమహానుభావులు ముగ్గురును ఒకకాలమునందు ఒకస్థలమునందుఁజేరిన వింతఁజూడ సర్వేశ్వరుఁడు లక్ష్మీసమేతుఁడై వీరినడుమ బ్రవేశించెను.

నిలిచియుండుటకుగూడ స్థలములేక ఇరుకుబడ ఇందుకు కారణ

భవపరీవాహముగ ఈప్రబన్ధమును సాదించిరి. ఇందులో పాశురములు నూరు. దీనికి ముతలన్దాతియని పేరు. ప్రతిపాశురాన్తమందుండెడు శబ్దములు పైపాశురాదియందు వచ్చుటచేత దీనికి అన్తాదియని పేరు వచ్చెను. దీనిని ద్రవిడమున అన్దాతియని వ్యవహరింతురు. ఈప్రబన్ధము నంమపాడిన తిరుపతులు, శ్రీరఙ్గము, కఞ్చి, తిరుమల, తిరుక్కోవలూరు.

ఈగ్రన్థమునకు వ్యాఖ్యానకర్త పెరియవాచ్చాన్ పిళ్ళై. వీరివైభవము తనిశ్లోకపీఠికయందు ఈసభవారిచే విస్తరింపఁబడియున్నది.

దీనికి అరుంబదమును(అరుదైనపదములను)సాధించినవారు అష్టదిగ్గజములలో నొకరైన అప్పుస్వామి.

తిరునక్షత్ర తనియన్.

తులాయాం శ్రవణేజాతం కాఞ్చ్యాం కాఞ్చనవారిజాత్।
ద్వాపరే పాఞ్చజన్యాంశం సరోయోగిసమాశ్రయే।
కాఞ్చ్యాం సరసి హేమాబ్జే జాతం కాసారయోగినమ్॥
కలయే యశ్శ్రియఃపత్యూరవిన్దీపమకల్పయత్

వాழி తిరునామము.

శెయ్యతులావోణత్తిల్ శెకత్తుతిత్తాన్ వాழிయే
తిరుక్కచ్చిమానకరజ్ఞైழிక్కవన్దాన్ వాழிయే,
వైయన్దకళినూఱుమ్ వకుత్తురైత్తాన్ వాழிయే
వనశమలర్క్కరువతిల్ వన్దమైన్దాన్ వాழிయే,
వెయ్యకతిరోన్ఱన్నై విళక్కిట్టాన్ వాழிయే
వేఙ్గడవర్ తిరుమలైయై విరుమ్బునవన్ వాழிయే,
పొయ్కైమునివడివழకుమ్ పొఱ్పతముమ్ వాழிయే
పొన్ముడియుమ్ తిరుముకముమ్ పూతలత్తిల్ వాழிయే.

ఇట్లు,
సభాపణ్డితులు.

శ్రీ

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

పిళ్ళై లోకమ్ జీయర్ అరుళిచ్చెయ్ద,

ముతల్ తిరువన్దాతి తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్.

అవతారికై.—(కైతై శేరిత్యాది) ఇవ్వాళ్వార్, "కఇతి బ్రహ్మణో నామ తేనతత్రార్చితో హరిః । తస్మాత్ కాఞ్చీతి విఖ్యాతా పురీ పుణ్యవివర్ధనీ" ఎన్ఱు శొల్లప్పడియాన కాఞ్చీపురియిల్ పుష్కరిణియిల్ పుష్కరత్తిలే విష్ణు నక్షత్రత్తిలే ఆవిర్భవిత్తు దివ్యప్రబన్ధదీపముఖేన లోకత్తిల్ అజ్ఞానాన్ధకారత్తైప్పోక్కిన వాఴ్విత్తపడియై శొల్లుకిఱతు-ఇతిల్.

ముతలియాణ్డానరుళిచ్చెయ్ద తనియన్,

కైతై శేర్ పూమ్పొఴిల్ శూఴ్ కచ్చినకర్ వన్దుతిత్త
పొయ్కైప్పిరాన్ కవిఞర్ పోరేఱు—వైయ
త్తడియవర్కళ్ వాఴ వరున్దమిఴ్ నూఱ్ఱన్దాతి
పడివిళఙ్గచ్చెయ్దాన్ పరిన్దు.

అర్థము. కైతై-మొగిలిపువ్వు, శేర్-దట్టముగానుండెడు, పూమ్-అందమైన, పొఴిల్-తోటలచేత, శూఴ్-చుట్టబడిన, కచ్చినకర్-కాంచీపట్టణమందు, వన్దుతిత్త-అవతరించిన, కవిఞర్ పోరేఱు-కవిశ్రేష్ఠులైన, పొయ్కైప్పిరాన్-ఉపకారకులైన పొయ్కయాళ్వారు, వైయత్తు-భూమియందు, అడియవర్కళ్-దాసులు, వాఴ-ఉజ్జీవించునటుల, అరుమ్-దుర్లభమైన, తమిఴ్-అరవభాషయందు, నూఱ్ఱన్దాది-పూర్వపాశురాంతమందుండునది ఉత్తరపాశురాదియందువచ్చునట్టి నూరుపాశురములను, పరిన్దు-ప్రీతిచేసి, పడి-భూమియందు, విళఙ్గచ్చెయ్దాన్-ప్రకాశింపజేసిరి.

వ్యా.—(కైత్తై శేర్ పూమ్పొఴిల్ శూఴ్ కచ్చినకర్ వన్దుతిత్త పొయ్కైప్పిరాన్) ఇత్తాల్ - ఇవర్ జన్మవైభవమ్ శొల్లుకిఱతు. కైత్తై - కేతకై - తాఴై. "కైత్తైవేలిమఙ్గై" ఎన్ఱుమ్- "కొక్కలర్ తడన్దాఴైవేలి" ఎన్ఱుమ్ శొల్లుమాప్పోలే అతుతాన్ నీర్ నిలఙ్గళిలేయాయిఱ్ఱు నిఱ్పతు. "తాఴైతణ్డామ్బాల్ తడమ్ పెరుమ్ పొయ్కైవాయ్" ఎన్నుమ్బడి *అమ్ పూమ్ తేనిళఙ్జోలై శూఴ్న్ద *కచ్చివెహ్కావిల్ పొయ్కైయిలే *ఎమ్బెరుమాన్ పొన్ వయిఱ్ఱిల్ పూవేపోన్ఱ పొఱ్ఱామరై ప్పూవిలే ఐప్పశియిల్ తిరువోణనాళాయిఱ్ఱు ఇవరవతరిత్తతు. పద్మజనాన పూర్వనైప్పోలే యాయిఱ్ఱు పొయ్కైయారాన ఇవర్ పిఱప్పుమ్. "వన్దుతిత్త" ఎన్కైయాలే - ఆదిత్యోదయమ్బోలే యాయిఱ్ఱు ఇవరుదయముమ్. "వరుత్తుమ్ పుఱవిరుళ్ మాఱ్ఱ వెమ్పొయ్కైప్పిరాన్" ఎన్ఱ క్కడవతిఱే. పొయ్కైయిలే యవతరిక్కైయాలే అతువే నిరూపకమాయిఱ్ఱు. అతుతాన్, సరస్వతి పయస్వినియాయ్ప్రవహిత్త స్థలమాయిఱ్ఱు; తత్తీరమాన పొయ్కైయెన్గై. (పొయ్కైప్పిరాన్) మరుభూమియిల్ పొయ్కైపోలే ఎల్లార్క్కు ముపకారకరాయిరుక్కై. *తీర్త్తకరరాయ్ త్తిరియుమవరిఱే. కవిఞర్ పోరేఱ్ఱుక్కైయావతు- కవిశ్రేష్ఠరెన్ఱపడి. ముతలాழ్వార్కళ్ మూవరిలుమ్ ముతలానవరాక్కైయాలే, "ఆదికవి" ఎన్నుమ్బడియాన అతిశయత్తైయుడైయరా యిరుప్పర్. *పడైత్తాన్ కవియాలుమ్ *పరకాలకవియాలుమ్, "శెఙ్జొఱ్కవికాళ్" ఎన్ఱుమ్- "శెన్దమిఴ్ పాడువార్" ఎన్ఱుమ్-కొణ్డాడప్పడుమవరు మాయ్, నాట్టిఱ్కవికళుక్కుమ్ విలక్షణకవియాయిరుప్పర్. "ఇతుపొయ్కైయార్ వాక్కినిఱ్కణ్డుకొళ్క" ఎన్ఱిఱే తమిఴర్ కూఱువతు. అన్ద వేఱ్ఱుమెల్లావఱ్ఱైయుమ్ పఱ్ఱ "కవిఞర్ పోరేఱు" ఎన్కిఱతు.

ఏవంవిధవైలక్షణ్యత్తై యుడైయవర్, వైష్ణవర్కళ్ వాழ்వప్పడి స్నేహత్తాలే విలక్షణప్రమాణ నిర్మాణమ్ పణ్ణినపడి శొల్లుకిఱతు (వైయత్తడియవర్ కళ్ వాழ అరుమ్తమిழ் నూఱ్ఱన్దాతి పడివిళఙ్గచ్చెయ్తాన్ పరిన్దు ఎన్ఱు.) వైయత్తడియవర్ కళాకిఱార్ - భూసురరాన శ్రీవైష్ణవర్కళ్. అవర్కళ్క్కయితే వాழ వేణ్డువతు; * వానత్తణియమరర్కుళ్ వాழ்వు నిత్యమాయితే యిరుక్కిఱతు. ఇత్తాలే ఇవర్కళ్ వాழ்క్కైయావతు- శేషత్వవిభవత్తై స్వానుసన్ధానత్తాలే యుణ్డాక్కుమతాన ప్రబన్ధమెన్నై. ‹‹ నిన్ తాళిణైక్కీழ் వాழ்చ్చి” ఎన్నక్కడవతిఱే. ఇవ్వనుసన్ధానమే వాழ்వాకప్పోమ్. అరున్దమిழ் నూఱ్ఱన్దాతియావతు- అర్థనిర్ణయత్తిల్ వన్దాల్ అరితాయ్, తమిழాన ప్రకారత్తాలే సులభమాయ్, అతుతాన్ నూఱుపాట్టాయ్, అన్దాతియాయిరుక్కై. ఉడైయవర్ నూఱ్ఱన్దాతిక్కేఱ్ఱమ్ ఎట్టుప్పాట్టాయిరుక్కుమ్.

(అరున్దమిழ் నూఱ్ఱన్దాతి) అతుతాన్ ※ వెళ్ళియాయిరుక్కై యన్ఱిక్కే అరితాయ్, సంస్కృతమాయిరుక్కై యన్ఱిక్కే అసంస్కృతమాన ద్రావిడమాయ్, ఆయిరమ్ ఐన్నూఱాయిరుక్కైయన్ఱిక్కే నూఱాయిరుక్కై. అన్ఱిక్కే, వైయత్తడియవర్కళ్ వాழవరుమ్తమిழ் నూఱ్ఱన్దాతియెన్ఱాకవుమామ్. అప్పోతు వైయత్తడియవర్కళ్ వాழవరుమతాన తమిழ் నూఱ్ఱన్దాతి ఎన్ఱునిర్వహిక్కక్కడవతు.

నూఱ్ఱన్దాతిపడివిళఙ్గచ్చెయ్కైయావతు- ‹‹వైయమ్తకళియా” ఎన్ఱుతొడఙ్గి *ఓరడియుమ్ శాడుదైత్తముడివాకవరుళిచ్చెయ్త దివ్యప్రబన్ధ దీపత్తాలే భూతలమెఙ్గుమ్ నిర్మలమామ్పడి నిర్మిత్తారెన్నై. ※వరుత్తుమ్ పుఱవిరుళ్ మాఱ్ఱ వెమ్పొయ్కైప్పిరాన్ మఱైయిన్ కురుత్తిన్ పొరుళైయుమ్ శెన్దమిழ் తన్నైయుఙ్కూట్టి ఒన్ఱత్తిరిత్తన్ఱెరిత్త తిరువిళ

* [illegible]

కాఙ్కైయాలే, పడియిలే-భూమియిలే ప్రకాశిక్కుమ్పడి శెయ్తరుళినారెన్ఱాకవుమామ్. అన్ఱిక్కే, „పడి" ఎన్ఱు-ఉపమానమాయ్, ద్రావిడ వేదత్తుక్కు-ప్పడిశన్దమాయిరుక్కుమ్పడి శెయ్తరుళినారెన్నవుమామ్. విళక్కుమ్-ప్రకాశమ్. "పడి" ఎన్ఱు-విగ్రహమాయ్, " తిరుక్కణ్డేన్ పొన్ మేనికణ్డేన్" ఎన్నుమ్పడి కణ్డఱియుమ్పడి శెయ్తారెన్ఱాకవుమామ్. పరివుడనే శెయ్కైయావతు- శేషవిషయ స్నేహత్తాలే యెన్నుతల్ ; పరవిషయ స్నేహత్తాలే యెన్నుతల్. " శెయ్యాళుడరాళియానడిక్కే శూట్టినేన్ శొన్మాలై" ఎన్ఱారిఱే. *స్నేహత్తాలేయిఱే విళక్కెరివతు. ఇత్తాల్-అవర్ దివ్యప్రబన్ధోపకారకత్వత్తాల్ వన్ద ఉపకారగౌరవమ్ శొల్లి యాడుపట్టతాయిత్తు.

ఇయఱ్పా ముతల్ తిరువన్దాతియిన్ తనియన్

వ్యాఖ్యానమ్ ముఱ్ఱిఱ్ఱు.

పిళ్ళైలోకమ్జీయర్ తిరువడికళే శరణమ్.

---

* స్నేహము-నూనె.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

ఇయఱ్పా ముతల్ తిరువన్దాతియిన్.

పెరియవాచ్చాన్ పిళ్ళై వ్యాఖ్యానావతారికై.

అఴ్వార్కళిఱాట్టిల్ భగవద్విషయత్తిలుణ్డాన అవగాహనత్తాలే ముతలాఴ్వార్కళ్ మూవరైయుమ్ నిత్యసూరికళోపాతియాక నినైత్తిరుప్పర్కళ్ ;

"ఇఙ్కవిపాడుమ్ పరమకవికళ్" ఎన్ఱుమ్- "శెన్దమిఴ్ పాడువార్" ఎన్ఱుమ్-ఇవర్కళ్ అవతరిత్తతు ఓరోదేశఙ్గళిలే యాకిలుమ్ కాలప్రభైయాలే ఇన్నపిడమెన్ఱు నిశ్చయిక్కప్పోకాతు. [పేయరేయెనక్కు యావరుమ్ యానుమోర్ పేయనేయవర్క్కుమ్] భగవద్విషయత్తిల్ అవగాహియాతారెల్లారుమ్ తమక్కుప్పేయరాయిరుప్పర్; అవర్కళ్ నిలైయిల్ తామ్ నిల్లాతపడియాలే అవర్కళుక్కుత్తామ్ పేయరాయిరుప్పర్. ఇప్పడియాలే భగవద్విషయత్తిలవగాహియాతారిరుక్కుమిడత్తిఱాట్టిల్ స్థావరఙ్గళుళ్ళ కాడేయన్మైయుమెన్ఱిరుప్పర్కళ్. [ఆఙ్గవిన్దై యేఴ్నడర్త్తార్క్కాళానార్ అల్లాతార్ మానిడవరల్లరెన్ఱెన్ మనత్తేవైత్తేనే] సర్వేశ్వరన్ఱిరువుళ్ళమ్ ఉఱ్ఱు మఱుత్తవళవిలుమ్ కృపైయైప్పణ్ణుమ్ తమ్ముడైయ మనస్సిలుమ్ కొడుమైయై వైత్తేనెన్గిఱార్. ఇని అవర్కళ్ మనుష్యరల్లరెన్ఱు శెప్పిలుమ్ కల్లిలుమ్ వెట్టికొళ్ళవమైయుమ్. "శిఱన్దార్క్కెఴుతుణైయామ్ శెఙ్గణ్ మాల్ నామమ్ మఱన్దారై మానిడమావైయేన్" ఎన్ఱప్పడియే, అఱివునడైయాడాతవర్కళిరుక్కుమిడత్తిల్ వసిక్కుమతిల్ కాట్టిలేవర్త్తిక్కవమైయుమెన్ఱుకాడుకళిలే వర్త్తిప్పర్కళ్.

ఇజ్జనే శెల్లుకిఱకాలత్తిలే, ఒరు మఴైయుమ్ కాఱ్ఱుమ్ కణ్డు తిరుక్కోవలూరిలే ఒరు ఇడైకఴియిలే ఒరుత్తర్ పుక్కిరుక్క; ఇరువరావార్ శెన్ఱు, ,,ఒరువర్ కిడక్కుమిడమ్ ఇరువర్క్కు ఇరుక్కప్పోరుమ్" ఎన్ఱు ఇరుక్క; మూవరావార్ శెన్ఱు, ,,ఇరువరిరుక్కుమిడమ్ మూవర్క్కు నిఱ్కప్పోరుమ్" ఎన్ఱు మూవరుమ్ నిఱ్క; ఇరువర్ వన్దు నెరుక్క;

[నీయుమ్ తిరుమకళుమ్] ,,తామరైయాళాకిలుమ్ శితకురైక్కుమేల్ ఎన్నడియార్ అతు శెయ్యార్" ఎన్నుమ్ నీయుమ్, ఉక్తపరికరమ్ శెన్ఱు నలియప్పుక, ,,నకశ్చిన్నాపరాధ్యతి" ఎన్ఱు పరిట్టుక్కొణ్డు పోకుమ్ తిరుమకళుమ్. [నిన్ఱాయాల్ కున్ఱెడుత్తుప్పాయుమ్ పనిమఱుత్త పణ్పాళా]మలైయెడుత్తు ఉడమ్బిలే విఴుకిఱ మఴైయైక్కాత్త నీర్మైయుడైయవనే. ఉడమ్బిలే విఴున్ద మఴైయై మలైయెడుత్తు ప్పరిహరిత్తపోతు పిఱన్దహర్షమ్బోలేయాయిఱ్ఱు ఇవర్కళ్ నెరుక్కిప్పుకున్ఱపోతు ఇవనుక్కిరున్ద పడి. [వాశల్ కడైకఴియాపుట్పుకా కామరు పూఙ్గోవలిడైకఴియే పఱ్ఱియిని] కాముకరానవర్కళ్ ఉకన్ద విషయఙ్గళిలే పోకప్పోనాలుమ్ తూణైక్కట్టిక్కొణ్డు నిఱ్కుమాప్పోలే ఇవ్వాశలుక్కప్పాఱ్ పోకమాట్టుకిఱిలేన్; ఉళ్ళుప్పుకురమాట్టుకిఱిలేన్. [ఇని] ఇప్పోతు. ఇప్పర ఇరువరుమాక త్తఙ్గళై నెరుక్కప్పుకవాతే, నమ్మైయొఴియవేతే శిలర్ నెరుక్కికిఱారున్ఱెన్ఱు జ్ఞానమాకిఱ విళక్కై యేఱ్ఱినార్. ,,జ్ఞానదీపేన భాస్వతా" విళక్కెన్ఱు జ్ఞానాలుమ్ జ్ఞానమిల్లైయాకిల్ పదార్థఙ్గళై వివేకిక్కప్పోకాతు.

ముతలాఴ్వార్కళ్ జ్ఞానమ్ పిఱన్దపడి శొల్లినార్కళ్; ఇరువరావార్కళ్ జ్ఞానమ్ ముతిర్న్దు భక్తియానపడి శొల్లినార్కళ్; మూవరావార్కళ్ భక్తియుడైయరాయ్ అవనైయొఴియ చెల్లాతవర్కళుడైయ సాక్షాత్కా-

గాడి ఒరువ్యాకరణత్తుక్కు-కర్త్తావానాల్పోలే వక్తృభేదమున్డాయాకిలుమ్
గ్థశరీరమ్ ఒన్ఱు. * ‹‹ త్రిమునివ్యాకరణమ్” ఎన్ఱుమాపోలే.
రుమ్బదమ్. ప్రవేశే.—వక్తృవైలక్షణ్యత్తైయరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఆழ்వార్కళిత్యాది.)
నైత్తిరుప్పర్ కళ్) ఆచార్యర్ కళెన్ఱపడి. ఇప్పడి నిన్ఱైక్కుక్కు జ్ఞాపకమేతెన్న;
ழ்వార్కళ్ కొణ్డాడుకైయాలే యెన్గిఱార్ (ఇన్కవిపాడుమిత్యాది.) అవతరిత్తవర్
లై నిత్యసూరికళెన్ఱు నిన్ఱైక్కప్పోమో వెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఇవర్కళిత్యాది.)
న్నవిడమెన్ఱుమ్, ఇఝ్ఝుళ్వార్ అఝ్ఝుళ్వార్ ఎన్ఱుమ్ నిశ్చయిక్కప్పోకామైయాలే, అఝ్ఝ
ళ్ళెన్ఱే నిన్ఱైత్తిరుప్పర్కళెన్ఱపడి. ఆన్ఱిక్కే, ఆழ்వార్కళ్ తాన్, అవర్కళ్ ఊఱైప్పే
చ్చొల్లామల్ కవియైయిట్టు నిరూపిప్పానేన్నెన్న, అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఇవర్
)త్యాది.)ఇవైయిరణ్డుసఙ్గతియుమ్ స్వరసమన్ఱు, పిఱ్ఴయుమ్ తెరియాతు; వన్దవిడఙ్గళి
కణ్డుకొళ్వతు. ఇప్పడిప్పట్టవర్కళ్ క్కాట్టిలే తిరివానేన్నెన్న: అరుళిచ్చెయ్కిఱార్
పేయరేయెనక్కిత్యాది.) ఆనాలుమ్ శాస్త్రవశ్యరాన మనుష్యరైవిట్టు క్కాట్టిలే
కక్కూడుమో వెన్న? అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఆన్ విడైయేழுన్ఱిత్యాది.)

ఇరువర్ వన్దు నెరుక్కినారెన్ఱుమతుక్కు జ్ఞాపకమేతెన్న;అరుళిచ్చెయ్కిఱార్
యుమ్తిరువుకళుమెన్ఱు.) వెయిమ్ దీపమ్ పోరాతో, జ్ఞానదీపమ్ వేణుమోవెన్న
రుళిచ్చెయ్కిఱార్ (విళక్కుఞ్ఞానాలుమిత్యాది.)

ఒరువనుక్కే జ్ఞానభక్తిసాక్షాత్కారమాకిఱ మూన్ఱుమ్ వేణ్డుకైయాలే (మూ
క్కుమ్ అర్థమొన్ఱైన్గిఱతు.) వక్తా మూవరాయిరుక్క ఒన్ఱాకిఱపడియెప్పడియెన్న; అ;
చ్చెయ్కిఱార్ (మూన్ఱుఋషికళిత్యాది.) వ్యాకరణమ్-శబ్దశాస్త్రమ్. ... *

మూ.—వైయమ్ తకళియా వార్కడలే నెయ్యాక
వెయ్యకతిరోన్ విళక్కాక-శెయ్య
శుడరాழியా నడిక్కే శూట్టినేన్శొల్ మాలై
ఇడరాழி నీఙ్గుకవే యెన్ఱు.

అర్థము.—వైయ్యమ్-భూమి, తకళియా-ప్రమిదెగాను, వార్-పారుచున్న,కడల్-
సముద్రము, నెయ్యాక-నెయ్యిగాను, వెయ్యకతిరోన్-ఉష్ణమైనకిరణములుగలసూ
ర్యుడు, విళక్కాక-దీపముగాను, (ఉంచి అనమానుముచేత సర్వేశ్వరుని తెలిసికొని)
శెయ్య-ఎఱ్ఱనైన, శుడర్-కాన్తిగల, ఆழியాన్-చక్రాయుధముగల శ్రియఃపతియొక్క,

* త్రిముని-కాత్యాయనవరరుచిపతఞ్జలులు.

వ్పెరుమా఩్. యాదృచ్ఛికమాక ఒరుఇడైకఴియిలే పెరుఙ్గాఱ్ఱుమ్ మఴైయుఙ్కణ్డుపుక్కు ఒరువర్కిడక్క; మఱ్ఱొరువర్ "ఒరువర్కిడక్కు అవిడమ్ ఇరువర్క్కు ఇరుక్కలామ్" ఎ఩్ఱార్; మఱ్ఱైయవర్, "ఇరువ రిరుక్కుమిడమ్ మూవర్క్కు నిఱ్కలామ్" ఎ఩్ఱార్; ఇవర్కళై ఎమ్పెరుమా఩ుమ్పిరాట్టియుమ్పుకున్దు నెరుక్కి఩ార్కళ్. [వాశల్కడైకఴియావుట్పుకా] ఇవర్కళ్సమ్బన్ధమిల్లాత పుఱమ్బుమ్ ఉళ్ళుమ్ కాట్టుత్తీయోడొక్కుమ్. నమ్మైయొఴియ నెరుక్కి఩ారైయఱియ ఒరు ప్రకాశకమ్ వేణుమెన్ఱు ఉణ్డాక్కి఩ార్ ఇవర్కళిలేయొరువర్; "పతింవిశ్వస్య" ఎన్గిఱపడియే, శ్రియఃపతియే జగత్తుక్కు నిర్వాహక఩్ ఎన్గిఱారొరువర్; విషయత్తిలే యీడుపట్టు భక్తిరూపమాన విళక్కేఱ్ఱి఩ారొరువర్; అతుదైయార్క్కు అవ఩్ కాట్టక్కాణుమ్ పడివై సాక్షాత్కరిత్తా రొరువర్. జ్ఞానభక్తి సాక్షాత్కారఙ్గళ్ మూ఩్ఱుమ్ అడైవేయొరువర్క్కు ప్పిఱన్దతా఩ాలో వె఩్నిల్; ఒణ్ణాతు, వ్యాకరణత్తుక్కు మూన్ఱుకర్త్తాక్కళ్ ఉణ్డా఩ాప్పోలే ఇమ్మూవరుమ్కూడ ఇవ్వర్థత్తైనిలైయిట్టార్కళ్. అనుమా఩ముఖత్తాలే ఇఴైక్కై఩మ్దర్శనత్తుక్కు విరుద్ధమన్ఱో వె఩్నిల్; వేదశాస్త్ర విరుద్ధమాన అనుమానమ్ ఇఙ్గుత్తవిరుకిఱతు. "వేదశాస్త్రావిరోధినా। యస్తర్కేణానుసన్ధత్తే" ఎన్ఱు-శాస్త్రత్తోడు శేరుమ్ అనుమానమితు. సావయవత్వాత్ కార్యమ్; కార్యమ్ విచిత్రమాకైయాలే కర్త్తావుమ్ ఆశ్చర్యశక్తి యుక్తనాక వేణుమ్.

(వైయమ్తకళియా) భూమికరినైయాకైయాలే తకళియాక్కి఩్ఱు. (వార్కడల్) ద్రవద్రవ్యమాకైయాలే నెయ్యాకక్కొణ్డతు. (వెయ్యకతిరో఩్) తేజఃపదార్థమాకైయాలే విళక్కాకక్కొణ్డతు. ఇమ్మూన్ఱుమ్ పఞ్చభూతఙ్గళుక్కు ముపలక్షణమ్. (వైయమ్) పెరియవెళ్ళత్తిలే ఒరు †కఴల్ మితక్కుమాప్పోలే, భూమిజలత్తిలేనిఱ్కుమ్బోతు ఇతుక్కు ఓర్ ‡అడివేణ్డావో.

---

† కఴల్-ఒకవృక్షము. ‡ అడి-కారణము,

(వార్ కడల్) భూమిన్నై అభిభవియాతే నిఱ్కుమ్బోతు ఓరడి
కేణ్డావో. (వెయ్యకతిరోన్) ముప్పతిలొన్ఱు పఱుతల్ కుఱైతల్ శెయ్యాతత
ో తే * భీషోదేతిసూర్యః ఆక వేణ్డావో; "యస్సర్వజ్ఞః" ఇత్యాదికళి
కొల్లుకిఱవనాక వేణ్డావో. (శెయ్యవిత్యాది) ఇతుక్కు రునాథనుళన్
్నటిన్దాల్ అడిమై శెయ్యవేణుమ్. (శుడరాఴియాన్) బ్రహ్మరుద్రాదిక
ుక్కుమ్ జగత్తిల్ ఏకదేశసమ్బన్ధముణ్డేయెన్నిల్; అత్తైవ్యావర్తిక్కిఱతు;
రూపాదికళిల్లైయెన్నుమ్ వాదికళ్తై నిరస్తరాక్కుకిఱతు. (అడిక్కే) పిరా
త్తియల్లరే, ముఱ్ఱతప్పాతపడి వేణుమ్. (శూట్టినేన్ శొల్ మాలై) "యతో
ాచో నివర్తన్తే" ఎన్గిఱవిషయత్తై ముఱుపాడు రువప్పేశి పుణ్డిల్లాతవఴకుము
ాక్కినేన్. (ఇడరిత్యాది) ఎన్నైయాళనాక్కుకైక్కాక. శొల్లాతిరుక్కై
ిడర్. "ఇడరార్ పడువార్" ఇత్యాదివత్. గుణత్తై అనుసన్ధిక్కిలుమ్
కారిపర్యన్తమాయిరుక్కుమ్ ఇవర్కళుక్కు. మాఱనేరినమ్బి, "ఎమ్బె
మానై మఱక్క వీరకిల్లైయో" ఎన్ఱారామ్. జగత్తినిడర్ తీరుకై అర్థాత్
్ధమ్. ౧

అరు.—ముతల్పాట్టు. తకళియానతు సావయవముమ్ కార్యము మాయిరుక్కై
ాలే తకళియోటైసామ్యమ్. సముద్రమ్ మర్యాదై కెడాతిరుక్కైయాలే ఒరుత్త
జైయాలే యణ్డానతెన్ఱు అతినుడైయ కార్యత్వమ్ తోన్ఱుకిఱతు. ఆదిత్యన్ అవ
జైయిలే నడక్కైయాలే తన్నై శేషద్రవ్యమాకక్కాట్టి ఈశ్వరనై శేషియాక
ాశిప్పిక్కిఱానెన్ఱపడి.

తిరియవుమ్ విశదమాక వ్యక్తియిలేయేఱుక్కైక్కాక ప్రవేశన్దాడజ్ఞే పాట్టుక్కర్థమ
చ్చెయ్‌కిఱార్ (మన్ ఞాలయాఴ్వార్ కళి లిత్యాది.) వైయమ్తకళిక్కు కార్యకార
ొల్లిన్ ఱుక్కుళ్; ఇజ్జుస్వభావ పరమాంకమాజిక్కిఱార్ (భూమి కతినై యాకై
లే యిత్యాది.) పుష్పాద్యుపకరణజ్గళైక్కొణ్డు ఏత్తినాల్ ఇడర్ పోమో వెన్న;
చ్చెయ్‌కిఱార్ (ఇడరార్ పడువారిత్యాది.) కార్యరూపమానజగత్తై అనుసన్ధి
సర్వేశ్వరనై యఱియప్పోమో వెన్న; అరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్ (గుణత్తైయిత్యాది.)

ఎత్తైక్కాణ్డాలుమ్ అపనాకత్తోన్ఱుమెన్నుమతుక్కు సంవాదమాక ఓరైతిహ్యమరుళి చ్చెయ్కిఱార్ (మాఴనేరియిత్యాది.) ౧.

మూ.—ఎన్ఱు కడల్ కడైన్ద తెవ్వులకమ్ నీరేఱ్ఱతు
ఒన్ఱు మతనై యుణరేన్ నాన్—అన్ఱ
తడైత్తు డైత్తు క్కణ్పడుత్త వాఴి, ఇతునీ
పడై త్తిడ న్దుణ్డుమిఴ్న్ద పార్. ౨.

అర్థము.—కడల్ - సముద్రమును, కడైన్దతు - చిలికినది, ఎన్ఱు - ఎప్పుడు; నీర్ - దానజలమును, ఏఱ్ఱతు - పుచ్చుకొనినది, ఎవ్వులకమ్ - ఏయే లోకములకు; అతనై - ఆవ్యాపారములను, ఒన్ఱుమ్ - ఒక్కటైనను, నాన్ - నేను, ఉణరేన్ - తెలిసికొననైతిని. అన్ఱు - అప్పుడు, అడైత్తు - అడ్డగించి, ఉడైత్తు - నశింపజేసి, కణ్పడుత్త - నిద్రజేసిన, ఆఴి - సముద్రము, అతు - ఆ సముద్రము; నీపడైత్తు - నీవుసృష్టించి, ఇడన్ద - విభజించి, ఉణ్డు - (వర్ష ఉదరమందు వసించునట్లు) భుజించి, ఉమిఴ్న్ద - క్రక్కిన (బైటపఱచిన,) పార్ - భూమి, ఇతు - ఇది. ౨

వ్యా.—ఇరణ్డామ్పాట్టు. (ఎన్ఱు) ఇన్నముమ్ తిరైయుమ్ నురైయుమ్మాఱవిల్లై. (ఎవ్వులకమ్) లోకాన్తరత్తేయో; అడి†చ్చువడు తెరియాతో. (ఒన్ఱుమతనై యుణరేన్ నాన్) అన్ఱు ఎఴ్ఴైపోనేనో. (ఉణరేన్ నాన్) అన్నైక్కెన కెన్నవేయొరువిషయమ్ తేడ‡అన్దరప్పట్టేన్.(అన్ఱిత్యాది)ఒన్ఱేయో, *పరుత్తిపట్టపన్నిరణ్డుమ్ పట్టతిల్లైయో. "ఉణరేన్!" ఎన్ఱు - ఇఴన్దనాళైక్కు శోకిక్కిఱార్.

కార్యాత్కారణానుమానమ్ వేణుమో అవనుడైయ అతిమానుషచేష్టితఙ్గళ్ కిడక్కచ్చెయ్తే. (ఎన్ఱు) కడైన్దనురైయుమ్తిరైయుమ్ మాఱవిల్లై. (కడైన్దతు) కడైయప్పుక్క కైక్కుహాఙ్గినవర్కళై ఈశ్వరనాకక్కొళ్ళవేణుమో. (ఎవ్వులకమ్ నీరేఱ్ఱతు) ఇన్ఱు మహాబలియాలే నోవుపడానిన్ఱతో; అవనడిచ్చువడుమాఱవిల్లై; "వామనన్

† శువడు - చిహ్నము. ‡ అన్దరప్పట్టేన్ - అనర్థమునుపొందితిని.

మణ్ణితు” ఎన్నుమ్బడి తోన్ఱుకిఱతిల్లైయో. ఇవ్వులకమస్తో నీ రేన్ఱతు ఎన్గిఱతు. (ఒన్నుమతనై యుణరేనాన్) ఇచ్చేష్టితఙ్గళ్ కిడక్క కార్యాత్ కారణానుమానమ్ పణ్ణిత్తిరియవోనాన్, అన్ఱికే “ఒన్నుమతనైయుణరేన్” ఎన్నతు-అతిమానుషచేష్టితఙ్గళైక్కణ్డు “ఎత్తిఱమ్!” ఎన్ను మోహిక్కుమ్ ప్రకారమ్. “ఎన్నుకడల్ కడైన్ద తెవ్వులకమ్” ఎన్నతు-ఎల్లాచ్చేయల్ కళుక్కుమ్ ఉపలక్షణమ్. “ఎన్ను” ఎన్నతు-జ్ఞానవైశద్యమ్ శొల్లుకిఱతు. జ్ఞానమావతు-యద్దేశకాలసమ్బన్ధితయా యాతొరర్థమ్ తోన్ఱినాలుమ్, తద్దేశకాలసమ్బన్ధితయా అవ్వర్థత్తై కాట్టుకైయిఱే. (అన్ఱిత్యాది) నీఅణైయఙ్గైత్తు త్తిరువిల్లాలేయఙ్గుత్తుణ్డాకిన కడలిలే, కణ్పడుత్త-కణ్వళర్న్ద. ఆఴి, ఉణ్డైత్తు-సంహరిత్తెన్నపుమామ్. (ఇతువిత్యాది) ఇల్లాతవస్తు సృష్టిత్తు ప్రళయఙ్గళ్ అణ్డఘత్తిల్ సిన్నుమ్ ఒట్టుపిడుపిత్తు, ప్రళయమ్ వరుకిఱతెన్ను ఏఱ్ఱవే తిరువయిఱ్ఱిలేవైత్తు వెళినాడుకాణ ప్పుఱప్పడవిట్ట పార్. ఇతు ఎన్నతు-తామిరున్దభూమి యాకైయాలే; అతు ఎన్నతు-అత్తోడు సమ్బన్ధిత్త కిడలాకైయాలుమ్, అసన్నిహితమాకైయాలుమ్. “ఆఴి - అతు” ఎన్నన్వయమ్. శెయ్యుమ్డైయవనన్తో కృషిపణ్ణువాన్; అల్లాతాల్కుమ్ ఈశ్వరత్వ ప్రసఙ్గముణ్డాకిల్ ఇతిలే అవర్కళుక్కు మొరు తోఴి లుణ్డాకాతో. ౨

అరు.—ఇరణ్డామ్బాట్టు. ఎత్తు, ఎవ్వులకమ్ ఎన్నతు-స్వరత్తిలేయాయ్, ఇన్నన్తో, ఇవ్వులకమన్తో ఎన్ను ప్రత్యక్షమాయ్ త్తోన్ఱుకిఱతు. మూలత్తిలే అర్థమాక్క (పన్నిరణ్డుమ్ పట్టతిల్లైయో) ఎన్ను శురుక్కినపడి. ఎన్ను-ఎన్దక్కడల్ కడైన్దతు, ఎన్ను - అన్ద సముద్రత్తై అడైత్తు ఉడైత్తుక్కణ్పడుత్తతు, ఎవ్వులకమ్ నీరేన్ఱతు, ఇన్ద-పార్-నీపడైత్తు ఇడన్దు ఉణ్డు ఉమిఴ్న్ద ఇవై, ఒన్నుమతనై యుణరేనాన్ ఎన్నన్వయమాక్క యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఉణరేనెన్ఱిత్యాది.)

ఇరణ్డామ్ యోజనైక్కు అవతారికై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (కార్యాత్ కారణానుమాన మిత్యాది.) అనుమానమ్ కీఴ్త్తిల్ పాట్టిలే (ఎవ్వులకమ్ ఎన్నతు.)

ఇవ్వులక మెన్నైక్కు జ్ఞాపకమే తెన్న; అరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్ (ఇన్ఱు మహాబలియాలే యిత్యాది.) "అతనై" ఎన్ఱతు - కీళ్‌చ్చొన్న అనువాద మాతల్; ఇప్పాట్టిల్ చొన్న చేష్టితమాతల్. మేలే అనువాదత్తిలే ఎల్లాం చెయ్యల్ కళిమ్‌శొన్నాల్ ఇఙ్గు ఎదుక్కు అపిడత్తిలుమ్, "ఇన్ఱు అతు అడైత్తతు, ఇవ్వులకమ్ అడైత్తిడన్దుణ్డుమిళ్న్దతు" ఎన్ఱు శొల్ల వేణ్డావో వెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఎన్ఱుకడల్ కడైన్ద తెవ్వులకమిత్యాది) "ఎన్ఱు" ఎన్ఱ-కణ్డాల్ పోలే యిరుక్క, ప్రశ్నరూపమాకైయాలే అన్ఱుశెయ్‌తతుమ్ ఇప్పోతు శెయ్‌తాల్ పోలే యిరుక్కైయాలే (జ్ఞానవైశద్య మెన్గిఱతు.) అన్ఱుశెయ్‌తతు ఇప్పోతు తోన్ఱుకై జ్ఞానమోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్ (జ్ఞానమానతిత్యాది.) ఇతు, అతు, ఎన్ఱు-సన్నిహితమాకవుమ్ అసన్నిహితమాకవుమ్‌శొల్లువానెన్నెన్న; అరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్ (ఇతు వెన్నతు, తామిత్యాది.) అత్తోమ - క్షీరాబ్ధియోడు.

"అడైత్తుడైత్తు కణ్పడుత్త వాళి అతు, ఇడైత్తిడన్దుణ్డుమిళ్న్ద పార్ - ఇతు" ఎన్ఱన్వయమ్. ఇన్ఱు ఇవైయెల్లామ్ శెయ్‌తరుళినాలు, అన్ఱు - అన్న కాలత్తిలే, ఒన్ఱుమతనై-అవన్నుళత్తైయుమ్, ఉణరేన్-అఱిన్దిలేనెన్ఱపడి. ౨

మూ.—పారళవు మోరడివై త్తోరడియుమ్ పారుడుత్త
నీరళవుమ్ శెల్ల నిమిర్న్దదే—శూరురువిన్
పేయళవు కణ్డ పెరుమా నఱికిలేన్
నీ యళవు కణ్డ నెఱి. 3.

అర్థముః—ఓరడి-అద్వితీయమైన ఒక శ్రీపాదమును, పారళవుమ్ - భూమియంతయు, వైత్తు-ఉనిచి, ఓరడియుమ్-ఇంకొక శ్రీపాదమును, పార్-భూమి (అండకటాహమును), ఉడుత్త-చుట్టుకొనియున్న, నీరళవుమ్ - జలపర్యంతమును, శెల్ల-పోవునట్లు, నిమిర్న్దతే-పెరిగినదే, శూర్-దేవతాభామయొక్క (యశోదయొక్క) ఉరువిన్-ఆకారమును గలిగిన, పేయ్-పిశాచమైన పూతనయొక్క, అళవు - ఎల్లను, కణ్డ - తెలిసిన, పెరుమాన్-స్వామీ! నీ-నీవు, అళవుకణ్డ - ఎల్లగాగుర్తించిన, నెఱి - సన్మార్గమును, అఱికిలేన్-తెలియను. 3.

వ్యా.—అవ.—మూన్ఱామ్పాట్టు. (పారిత్యాది) అబ్భామిన్యై యడైయవళన్దానెన్ఱు ఇవనుక్కు ఈశ్వరత్వమ్‌శొల్ల అళవుకైక్కు విషయముణ్డాకిలన్ఱో వెన్గిఱార్.

(పారళవుమోరడివైత్తు) భూమియుళ్ళపళవుమ్ ఓరడివైత్తు. (ఓరడియుమ్) వైత్తవడియై చ్చొల్లవుమామ్; మఱ్ఱొరుఅడియాకవుమామ్. (పారుమత్త) “పావనీరుడైయాడైయాకచ్చుఱ్ఱి” ఎన్గిఱపడియేభూమియై ఆవరిత్తజలత్తైక్కడన్దెన్నవుమామ్; మేలిల్ అణ్డత్తైచ్చూఴ్న్ద జలత్తళవుమ్ శెన్ఱతెన్నవుమామ్. (శూరురువినిత్యాది) “శూరుమణఙ్గుమ్ తెయ్వప్పెణ్” ఎన్గిఱపడియే-విలక్షణమాన వడివెన్గిఱతు. పేయై, “తెయ్వప్పెణ్” ఎన్నలామో వెన్నిల్; “పిశాచాదేవయోనయః” ఎన్ఱు-పిశాచఙ్గళైయుమ్ దేవయోనియిలే కూట్టుకైయాల్ ఆమ్. (పేయళవుకణ్ణ) పేయాక పరిచ్ఛేదిత్త. పేయాకపరిచ్ఛేదిక్కైయావతు-ముడిక్కైయెన్ఱు పొరుళామిఱే. (పెరుమాన్) పూతనైయైముడిత్తు ఒరుశేషియై జగత్తుక్కు త్తన్దాయ్. “స్తన్యంతద్విషసమ్మిశ్రం రస్యమాసీజ్జగద్గురోః.” (అఱికిలే నిత్యాది) నీ శెయ్త వ్యాపారఙ్గళై ఎన్నాల్ పరిచ్ఛేదిక్కప్పోకిఱతిల్లై. అన్ఱియే, మహాబలియాలే అపహృతైయాన భూమియై యళన్దు ఉన్ తిరువడికళిల్ ఇట్టుక్కొణ్డాప్పోలే ఎన్నై ఉన్ తిరువడికళిలే యిట్టుక్కొణ్డు, పూతనైయైప్పోక్కినాప్పోలే ఎన్నుడైయ విరోధియైప్పోక్కి ఎన్నై విషయీకరిత్తపడియఱికిలేన్ ఎన్నవుమామ్.

పారళవుమ్-అళవిలేనశైత్తాఙ్గినఅరుమై. ఉడుత్తనీరళవుమ్-ఆవరణజలమ్. పేయళవు-ఎల్లై. పెరుమాన్-అచ్చేయలాలే ఎన్నైయుణ్డాక్కినవన్. నీశిలరై ప్పరిచ్ఛేదిక్కుమ్పోతు వరుత్తమిల్లై; ఉన్నై ప్పరిచ్ఛేదిప్పార్ ముడిన్దే పోమిత్తనై. తానై ప్పేయాక్కినపడి. నీ అళవిట్టువైత్తవుపాయమ్; ఉణరాతొళికియప్పణ్ణుకిఱాయో, ఉణరప్పణ్ణుకిఱాయో. 3

అరు.—మూన్ఱామ్పాట్టు. కీఴ్ప్పొన్న ఇరణ్డుక్కుమ్ అనుగుణమాక ఇరణ్డర్థమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (పావనీరిత్యాది.) పార్-భూమియాతల్ అణ్డభిత్తియాతల్. ఆవరిత్తజలమ్.-శుద్ధోదకమ్. నెఱి. శెయ్యాతల్; ఉపాయమాతల్. కుశైతాఙ్గుకై-కడి

వాశత్తైవిట్టుప్పిడిక్కుమాప్పోలే మట్టిలే నిఱుత్తుకై. ఎల్లైకాణ్గై-ముడిక్కై. అశ్దైయుమ్ పేఱైముడిత్తైయుమ్ పణ్ణి అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (నీశలరై యిత్యాది) 3.

మూ.—నెఱి వాశల్ తానేయాయ్ నిన్ఱానై, ఐన్దు
పొఱి వాశల్ పోర్క్కతవమ్ శాత్తి-అఱివానామ్
ఆలమర నీழలఱమ్ నాల్వర్కు అన్ఱురైత్త
ఆలమమర్ కణ్డత్తరన్. ౪,

అర్థ.—ఆలమరనీழల్-వటవృక్షముయొక్కనీడలో, అఱమ్ - ధర్మమును, నాల్వర్కు - (అగస్త్యులు మొదలైన) నలుగురికి, అన్ఱు-ఆనాడు, ఉరైత్త - ఉపదేశించిన, ఆలమ్-విషము, అమర్-కలిగిన, కణ్డత్తు-కంఠముగల, అరన్-శివుడు, ఐన్దు-ఐదువిధములుగల పొఱి- ఇంద్రియములయొక్క, వాశల్-ద్వారములలో, పోర్-యుద్ధముజేయు, కతవమ్-కవాటమును, శాత్తి - మూసి, నెఱి - స్వరూపానురూపమైన, వాశల్ - ఉపాయము, తానేయాయ్ - తానేయుపేయమై, నిన్ఱానై - ఉండు సర్వేశ్వరుని, అఱివానామ్ - తెలిసికొనునట. ౪.

వ్యా.—అవ.—నాలామ్ పాట్టు. నిరతిశయ భోకిల్ ఈశ్వరనఱియా నోవెన్న; "ఎమ్బెరుమాన్ ప్రసాదముణ్డాక ప్పెఱ్ఱ అఱివుడైయనాన తడుమాఱాతిన్నేన్, తపస్సమాధియాలే పెఱ్ఱవఱివుడైయవన్ ఉపదేశిప్పతే!' ఎన్ఱు క్షేపిక్కిఱార్.

(నెఱి యిత్యాది) నెఱియాన వాశల్ ; ఉపాయమాన వాశలెన్నపుమామ్. "నెఱి" ఎన్ఱు - ఉపాయమాయ్, "వాశల్" ఎన్ఱు - ఉపేయత్తై చ్చొల్లిఱ్ఱాయ్, ఉపాయముమ్ ఉపేయముమ్ తానేయాయ్ నిన్ఱవనైయెన్నుమామ్. ఇప్పోతు ఇతుశొల్లుకిఱతు-ప్రాప్తిఅవనైయొழియ పుణ్డాకిలన్ఱో అఱివుమ్ అవనైయొழియపుణ్డావతు ఎన్నైక్కాక. (ఐన్దు పొఱివాశల్) ఒన్ఱైయడక్కిల్ ఒన్ఱుతిఱక్కుమెన్నై. నీరైయడైక్కప్పుకాల్ ఒరిడమడైక్క ఓరిడమ్ †కోప్పுప్పడుమాప్పోలే. "చక్షుస్సలంపిహితమనః"

† కోప్పு - జలనిర్గమనయోగ్యరన్ధ్రము.

ఎన్గిఱపడియే. (పోర్క్క-తవమ్)అడైక్క-ప్పుక్కాల్ ఒణ్ణాతపడి పోరానిన్ఱ కతవమ్. ,,శాత్తి" ఎన్ఱతు-అడైక్క-ప్పోకామైయాలే. ,,అఱివానామ్" ఎన్ఱు-క్షేపిక్కిఱార్. (ఆలమరనీழల్) తాన్ తపస్సుపణ్ణిన ఆలమరనిழలిలే. తాన్ భగవత్సమ్బన్ధమ్ పణ్ణువతుక్కు-మున్నే శిష్యపరిగ్రహమ్ పణ్ణువారై ప్పోలే. సర్వజ్ఞనాన అజాతశత్రువుక్కు బ్రహ్మజ్ఞానమిన్ఱియే యిరుక్కిఱ బాలాకి ఉపదేశిత్తాప్పోలే. (అఱమ్) సమాశ్రయణ ప్రకారమ్.(నాల్వర్క్కు) అగస్త్యపులస్త్యాదికళుక్కు, (ఆలమమర్ కణ్డత్తరన్) తామసగుణత్తుక్కు చ్చేర్న్దతు శెయ్యుమతల్లతు, ,, సత్త్వాత్సఞ్జాయతే జ్ఞానమ్" ఎన్గిఱపడియే కతఱ అవన్ కడవనో' వెన్గిఱార్.

(నెఱివాశల్) స్వరూపానురూపమాన వుపాయమెన్నుమామ్. (నిన్ఱానై) సిద్ధమ్. (శాత్తి) పరుద్దిచ్చాత్తలామిత్తనై, తాళిడవొణ్ణాతు, ముకత్తిలే యత్తైయుమ్. నల్లవిషయమ్ కాట్టావిడిల్ * కుతఱుకొట్టుమ్. ,,పరందృష్ట్వానివర్తతే" పణ్ణావిడల్ ఉపాయముణ్డో. (అఱివానామ్) † పడపడేన ‡ శిష్టుకొళ్ళుమిత్తనై యల్లతు అఱివుక్కు అడైవుణ్డో. శీరామప్పిళ్ళైక్కు-భట్టర్, ,,ఇతువే ధారకమాక విరుక్కిఱ సాధువై నలియాతే" ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్తార్. నాల్వర్ - దక్షాది కళ్. (ఆలమమరిత్త్యాది) ఎమ్పెరుమాన్ కోపత్త ¶ వెళిచ్చెఱిపు మాత్రత్తైయుమ్, విషహరణశక్తిమైయుజ్కొణ్ణు ఇత్తుత్తైయిలే ఇళ్గియప్పోమో. ౪.

అరు.—నాలామ్పాట్టు. ,,ఈశ్వరాద్జ్ఞానమన్విచ్ఛేత్" ఎన్ఱు - ఈశ్వరనాక చ్చొల్లప్పట్టరుద్రన్ అఱియానోవెన్న ; ,,అఱివానామ్" ఎన్గైయాలే క్షేపస్తోత్రము కిఱతు. కోళ్ముప్పడుకై - నెకిழ్న్దుకగైకై. పణ్ణువతుక్కు - తనక్కున్దావతుక్కు నున్నేయెన్ఱపడి. ,,అఱివానాయ్" ఎన్ఱు ఇవనుక్కు జ్ఞానహీనత్వాజ్ఞొల్లు

---

* కుతఱుకొట్టుమ్-హింసించును. † పడపడేన-త్వరితముగ|
‡ శిష్టుకొళ్ళుకై-శిష్యులనుసంపాదించుట. ¶ వెళిచ్చెఱిప్పు-జ్ఞానప్రకాశమే.

కైయాలే ఇవన్ ఉపదేశిక్కుమతుక్కు ఇతువు మొరు దృష్టాన్త మరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్ (సర్వజ్ఞనానవనిత్యాది). అజాతశత్రు-ధర్మపుత్రన్. ఇన్దవిడత్తిరియాతు. అదిక్కు-దక్షప్రజాపతి, కశ్యప ప్రజాపతి. కుతలుకొట్టియాన ఇన్ద్రియఙ్గళ్ ఎప్పోతునివృత్తమామెన్న; అరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్ (పరందృష్ట్వానివర్తతేయెన్ఱు). దుర్గ్రహమాన ఇన్ద్రియఙ్గళై నిగ్రహిక్క వేణ్డువానెన్నెన్న; అరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్ (పణ్ణావిడి లిత్యాది). సర్వేశ్వరనై యఱికైక్కు ఉపాయనుణ్డో ఎన్నపడి. రుద్రన్ అఱివు కేట్టాలేదురభిమానియెన్గైక్కు సంవాదమాకఓన్నైతిహ్యమరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్ (శిరామప్పిళ్ళైక్కు ఇత్యాది). పిళ్ళై, రుద్రనుడైయదురభిమానత్తైయిట్టు అనేకమాకనిన్దిక్క, అవనుక్కు అతుధారక జ్ఞానమ్, అవన్ వళి ఏన్ పోకిఱీర్ ఎన్నార్‌భట్టరెన్ఱపడి. ఇత్తత్తైయిలే సర్వేశ్వరనై యఱియప్పోమో. అఱివానామ్ ఎన్ఱన్వయమ్. ౪

మూ.—అరన్ నారణన్ నామమ్ ఆన్ విడై పుళ్ళూర్తి
ఉరై నూల్ మఱై యుఱైయుఙ్కోయిల్-వరైనీర్
కరుమ మఴిప్పళిప్పు కైయతు వేల్ నేమి
ఉరువ మెరి కార్ మేని యొన్ఱు. ౫.

అర్థము. అరన్-హరుఁడని (ఒకనికిని), నారణన్ - నారాయణుఁడని (మఱియొకనికిని), నామమ్-పేరు. (వారిద్దరికివరుసగ) ఆన్-జ్ఞానములేని, విడై -వృషభమును, పుళ్-గరుత్మంతుఁడును, ఊర్తి-వాహనము. నూల్-ఆగమను, మఱై - వేదము, ఉరై-ప్రమాణము. వరై-కైలాసగిరి, నీర్-మహార్ణవను, ఉఱైయుఙ్కోయిల్ - వాసస్థలము. అఴిప్పు-సంహారము, అళిప్పు-సంరక్షణను, కరుమమ్-వృత్తి. వేల్ - ఈఁటె, నేమి - చక్రము, కైయతు-చేతిలోనుండునది, ఉరువమ్-శరీరము, ఎరి-అగ్నివంటిది, కార్-మేఘమువంటిది, ఒన్ఱు-ఒకఁడైనరుద్రుఁడు, మేని-శరీరము, ౫.

వ్యా.—అవ.—ఇన్దామ్పాట్టు. నాట్టిలే ఈశ్వరనాకనిశ్చయిత్తుప్పోరుకిఱవనై "అఱివానామ్" ఎన్ఱు - నీర్ శొల్లుకిఱపడి యెజ్జనేయెన్నిల్; అవ్వీశ్వరత్వమ్పాలే కాణుఙ్గోళ్ అఱివుమెన్గిఱార్.

(అరన్ నారణన్ నామమ్) ఒరుత్తనుక్కు నామమ్ అరన్; ఒరుత్తనుక్కు నామమ్ నారాయణన్. స్పష్టమానజగత్తు తీమ్బిలే కైవళర్న్దు తనైన్నముడిత్తుక్కొళ్ళ ప్పుక్కాల్ అత్తై సంహరిక్కైక్కాక

అవన్ కొణ్డవడివుక్కు ప్రకారభూతనాన తాన్ హరనాకిఱాన్. ఈశ్వరన్ * కైయడైప్పాక కార్యమ్ శెయ్యుమిడత్తిల్ అఴియుమ్ లీలా విభూతియిలే ఇవనుక్కన్వయమ్. మానాపిక్కు నిర్వాహకరానారైప్పోలే. (నారణన్) ఉభయ విభూతియుమ్ తనక్కు ఆవాసస్థానమాయ్ అవన్ఱనక్కు ఆలమ్బనమాయిరుక్కుమెన్నిట్టు "నారాయణన్" ఎన్ఱ తిరునామమ్. (ఆన్విడైపుళ్ళూర్తి) † కైక్కొళ్ళాణ్డికళైప్పోలే ఒరుత్తనుక్కు ఒరు ఎరుతువాహనమ్; ఒరుత్తనుక్కు ఒరు * వేదాత్మావాయిరున్దుళ్ళ పెరియతిరువడి. (ఉఱైనూల్ మఱై) ఒరుత్తనుక్కు ఉత్కర్షఞ్జొల్లువతు ఆగమమ్; ఒరువనుక్కు ఉత్కర్షఞ్జొల్లువతు అపౌరుషేయమాన వేదమ్. (ఉఱైయుఙ్కోయిల్ వఱైనీర్) తన్ కార్యత్తుక్కు చ్చేర్న్దమలై ఒరుత్తనుక్కు వాసస్థానమ్; తన్నుడైయ తణ్ణిమైక్కు చ్చేర్న్దనీర్ ఒరువనుక్కు. (కరుమమ్ అఴిప్పళిప్పు) ఒరువనుక్కు కర్మమ్ అఴిక్కై; ఒరువనుక్కు కర్మమ్ రక్షై. అఴిక్కైయెన్నాల్ అతొన్ఱిలుమ్ సఙ్కుమ్; అళిప్పు ఎన్నాల్ - అఴిక్కుమతిలుమ్ శెల్లుమ్. (కైయతువేల్ నేమి) ఒరువనుక్కు ఆయుధమ్ పిణన్దిన్నికళైప్పోలే వేల్; ఒరువనుక్కు ఆయుధమ్ "తమస:పరమోధాతా శఙ్ఖచక్రగదాధర:" ఎన్గిఱ ఆయుధమ్. నిలాత్తుక్కుటిభగవాన్, భట్టరై, "పరమపదత్తిలుమ్ ఈశ్వరన్ చతుర్భుజనాయిరుక్కుమెన్నుమిడత్తుక్కు ప్రమాణముణ్డో" ఎన్ఱు కేట్క; "తమస:పరమొధాతా శఙ్ఖచక్రగదాధర:" ఎన్ఱు పేశానిన్ఱతిఱే" ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్య; అవన్ కోపిక్క; "ప్రమాణగతియిరున్దపడియితు, ప్రసన్నరామిత్తనైయిఱే" ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్తార్. (ఉరువమెరికార్) ఒరువనుక్కు వడివు ఎరి; సంసారతప్తనాయ్ చ్చెన్ఱవనుక్కు నెరుప్పిలే విఴున్దాప్పోలే. ఒరువనుక్కు వడివు కార్; తప్తనాయ్ చ్చెన్ఱవనుక్కు ఒరునీర్ చ్చావియిలే వఴిత్తాప్పోలే శ్రమహరమానవడివు.

---

† కైయడైప్పాక - స్వాధీనముగ. ‡ కైక్కొళ్ళాణ్డి - గంగెద్దువాడు.

(మేనియొన్ఱు) ఇప్పడి విసదృశమాయిరుక్కైయాలే ఒన్ఱుశరీరమ్; ఒరుత్తన్ శరీరి. "అన్తఃప్రవిష్టశ్శాస్తాజనానాంసర్వాత్మా" ఎన్ఱాల్ "సర్వఞ్చాస్యశరీరమ్" ఎన్ఱుతోన్ఱుమాపోలే, "ఒరుత్తన్ శరీరమ్" ఎన్ఱాల్ ఒరుత్తన్ శరీరియెన్ఱు తోన్ఱుమిఱే. జ్ఞానమిల్లామైయాల్ ఇవనైశ్వర్యముమ్ ఆఴల్పిఴ ఎన్గిఱార్.

(అరన్) శిలనై నశిప్పిక్కుమవనొరువన్. (నారణన్) తదీయత్తై యొఴియ ఉళనాకాతవనొరువన్. "నీ ఎన్నైయన్ఱియిలై" (ఆన్విడై) అవననైశ్వర్యసూచకమ్. (పుళ్) "కెరుడవాకనన్నిఱ్క" ఇవనైశ్వర్యసూచకమ్. (ఊర్తి) ఆప్తికేట్క వేణ్డిల్ విప్రలమ్భాది దోషదూషితమ్. (మఱై) అపౌరుషేయ నిత్య నిర్దోషశ్రుతి. (వఱై) కాఠిన్యత్తుక్కు సదృశమానవిడమ్. (నీర్) తణ్ణళిక్కుత్తక్క విడమ్. (కరుమమ్, అఴిప్పు) నశిప్పిక్కై; (అళిప్పు) రక్షిక్కై. (వేల్) కాణవయిఱ్ఱులుమ్. (నేమి) విట్టాలుమ్ "ఇన్నారెన్ఱఱియేన్" ఎన్నప్పణ్ణుమ్. (ఎరి) నెరుప్పై ఎత్తావుమ్. (కార్) కాణజీవిప్పిక్కుమ్. (మేని యొన్ఱు) ఒన్ఱుశరీరమ్; మఱ్ఱైయవన్ శరీరి యెన్ఱు తన్నడైయిలే వరుమిఱే. అన్తర్యామి బ్రాహ్మణత్తై నినైక్కిఱార్.

(అరన్) తన్నై యొఴియ ఒన్ఱైయఴియాతే నిఱ్కిలీశ్వరత్వమిల్లై. (నారణన్) తన్నై యొఴిన్దవస్తు లొన్ఱుమఴియిలీశ్వరత్వమిల్లై. (ఆన్) అనీశ్వరత్వసూచకమ్. (పుళ్) ఈశ్వరత్వసూచకమ్. (నూల్) శొన్నవనుక్కు ఆప్తియిల్లైయాకిల్ అప్రమాణమ్. (మఱై) ఆప్తవాక్యమానప్రమాణమ్. అఴిప్పు-అళిప్పు-ఇవఱ్ఱైసూచిప్పిక్కిఱతు-అరన్-నారణన్. వాచకశబ్దత్తుక్కు వచనక్రియైపోలే. (వేల్) కలక్కవరిలుమ్ భయమామ్. (నేమి) పిరిన్దాలుమ్ "ఇన్నారెన్ఱఱియేన్" ఎన్నప్పణ్ణుమ్. ఉరువమ్, ఎరిమేనియొన్ఱు; కార్మేనియొన్ఱు. ఇజ్జనే శేర్న్దిరుక్క వేణ్డావో. క్షేపమ్. అఱివుడైయార్క్కుచ్చొల్ల వేణుమో శేర. ౫

అరు.—ఇన్దాప్పాట్టు. మూనావి - మహానవమియిఱ్పణ్ణు మలఙ్కారమ్; అతు ఉడనే ఆళియుమెన్ఱపడి. ఊర్తి - వాహనమ్. ఉరై - ఉత్కర్షత్తై చ్చొల్లుకిఱతు. పేఱొరుశబ్దత్తాలే శొల్లామల్, "ఆళిప్ప ఆళిప్ప" ఎన్ఱు ఇత్తైయిట్టుచ్చొల్లు వానేన్నెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఆళిక్కై యెన్ఱాలిత్యాది). అవన్ కృత్యజ్ఞానుమ్ ఇవనే అన్తరాత్మావాయిరుక్కచ్చెయ్కైయాలే అతువు మిచనిట్టవఴక్కై నైక్కాక ఇన్దశబ్దత్తాలే శొల్లుకిఱతెన్ఱుభావమ్. తిరువాళియే ఆయుధమెన్నైక్కు సంవాదమాక ఓరైతిహ్యమరుళి చ్చెయ్కిఱార్ (నిలాత్తుక్కుఱిభగవానిత్యాది.)

మేల్ యోజనైక్కు అవతారికైయరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (జ్ఞానమిల్లామైయిత్యాది). ఆఱల్ పీఱల్-చాటు. $ ఆఱల్ శోఱుమ్, § పీఱల్ ప్పుడైవైయుమ్ ఎన్ఱర్థమ్- నైయ శల్ ఎన్ఱుధ్వని. ఉరై-ఆగమమ్. "నూల్" ఎన్ఱు - సామాన్యమాయ్ ఉరైయాకిఱ నూలెన్నుతల్, మఱైయాకిఱనూలెన్నుతల్. విట్టాలుమ్ - కోల్ ఎన్ఱుమేలేవిట్టాలుమ్ అప్పోతుమ్ భోగ్యమాయిరుక్కుమెన్ఱపడి. 'ఆళిప్ప, ఎన్గి అవాచ్యత్తై, ఇవర్ఘుక్కు వాచకమాన "అరన్, నారణన్" ఎన్గిఱశబ్దమ్ కాట్టుమ్పడియెన్నెన్న అరుళిచ్చెయ్కి ఱార్ (వాచకశబ్దత్తుక్కిత్యాది). ఇన్దవాక్యమ్ తెరియాతు. రుద్రనైవిట్టు ఈశ్వర నైప్పఱ్ఱు కైక్కు ఇమ్మట్టుపోఱరుమో, అవన్ స్వరూపస్వభావఙ్గళెల్లామ్ శొల్లవేణ్డా వో వెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (అఱివుడైయార్క్కిత్యాది). ౫

మూ.—ఒన్ఱు మఱన్దఱియే నోతనీర్ వణ్ణనైనాన్
ఇన్ఱు మఱప్పనో వేఴైకాళ్ -అన్ఱు
కరువరఙ్గత్తుట్కిడన్దు కైతొఴుతేన్ కణ్డేన్
తిరువరఙ్గ మేయాన్ తిశై. ౬.

అర్థము:—అన్ఱు - అప్పుడు, కరువరఙ్గత్తుళ్ - గర్భమునందు, కిడన్దు - ఉండి, తిరువరఙ్గమేయాన్ - శ్రీరఙ్గనాథుని, తిశై - దిక్కును, కణ్డేన్ - సేవించితిని, కైతొఴుతేన్ - అఞ్జలి జేసితిని, ఒన్ఱుమ్ - ఒక్కటైనను, మఱన్దఱియేన్ - మరిచి ఎఱుఁగను, ఏఴైకాళ్! చపలులారా!, నాన్ - నేను, ఇన్ఱు-ఇప్పుడు, ఓతనీర్వణ్ణనై - సముద్రముయొక్క కాన్తివంటి కాన్తిగలవానిని, మఱప్పనో - మరతునా. ౬.

$ ఆఱల్ - చల్లారిన. § పీఱల్ -చినిఁగిన.

వ్యా.—అవ.—ఆఱామ్బాట్టు. అవనై శరీరతయా శేషమెన్ఱిరాకిల్ నీరుమ్ శేషభూతరన్ఱో, నీర్ ఉపదేశిక్కుమ్పడి యెఙ్ఙనేయెన్నిల్; ఎనక్కు అవన్ ప్రసాదమ్ అడియాకైయాలే విస్మృతిశఙ్కై యిల్లై యెన్గిఱార్.

(ఒన్ఱుమఱన్దఱియేన్ - అన్ఱు కరువరఙ్గత్తుట్కిడన్దు కైతొழుతేన్ కణ్డేన్) గర్భవాసమ్ పణ్ణానిఱ్కచ్చెయ్తే, "ఐయో! నోవుపట్టాయాకాతే!" ఎన్ఱు అవన్ కటాక్షిక్క అవనైక్కణ్డేన్. తమ్ముడైయవిలక్షణమైయై క్కణ్డు సాక్షాత్కారిత్తతాక చ్చొల్లుకిఱార్. (తిరువరఙ్గమేయాన్ తిశై-ఒన్ఱుమ్ మఱన్దఱియేన్) పెరియపెరుమాళ్ *ఇడైయాట్టత్తిల్ అవరుడైయ స్వరూప రూపగుణ విభూతికళిలొన్ఱుమ్ మఱన్దఱియేన్. (ఓతనీర్ వణ్ణనై నాన్ ఇన్ఱుమఱప్పనో) శ్రమహరమాన వడివైయుడైయ పెరియపెరుమాళై ఇన్ఱు మఱప్పనో. ఇతుతాన్ దేహయాత్రైయాయ్ పరప్రతిపాదనయోగ్యమాన కాలత్తిలే మఱప్పనో. (ఏழైకాళ్) ఇవ్విషయత్తిల్ † పుతియ తుణ్డఱియాతవర్కళే యెన్గిఱార్. తిశైయెన్ఱతు- అవనిడైయాట్టత్తిలే యెన్నపడి. అద్దిక్కిలే యెన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవతిఱే.

(ఒన్ఱిత్యాది) కణ్డవళవిలే ఒన్ఱుమ్ మఱన్దఱియేన్. ఉమ్ముడైయ సౌజన్యమోవెన్నిల్; అన్ఱు, (ఓతనీర్ వణ్ణనై) మఱక్కవొణ్ణాత వழకు. ఏழైకాళ్ - మఱక్కవొణ్ణాత విషయత్తైవిట్టు నినైక్కవొణ్ణాత విషయత్తైప్పఱ్ఱి నిఱ్కిఱవర్కళే. (అన్ఱు) "అఱియాక్కాలత్తుళ్ళే" "జాయమానంహి." (కరువిత్యాది) మఱక్కైక్కు హేతువుళ్ళ విడత్తిలే మఱన్దిలేన్; నినైక్కైక్కు హేతువుళ్ళ విడత్తిలే ఇన్ఱుమఱప్పనో. తిరువరఙ్గమేయాన్ నిడైయాట్టమ్. పరదశైయిలేయో, ఎల్లై నిలత్తిలే.

---

* ఇడైయాట్టత్తిలే-విషయమందు.

† పుతియతుణ్డఱియాత-నూతనానుభవము దెలియని (ప్రవేశములేని.)

,,అన్రు కరువరఙ్గత్తుట్కిడన్దు-తిరువరఙ్గ మేయాన్ తిశై - కైతొళు తేన్ కణ్డేన్; ఒన్రుమ్ మఱన్దఱియేన్ ; ఓతనీర్ వణ్ణనై నాన్ ఇన్రు మఱప్పనో పేదైకాళ్!" ఎన్రన్వయమ్. ౬

అరు.—ఆఱాంప్పాట్టు. గర్భావస్థైయిలే కాణక్కూడుమో వెన్న; అరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్ (తమ్ముడైయవిత్యాది).

జాయమానంహి - జాయమానకాలత్తిలే. ౬.

మూ.—తిశ్శైయుమ్ తిశై యుఱు తెయ్‌వముమ్

తెయ్‌వ త్తిశ్శైయుమ్ కరుమఙ్గ ళెల్లామ్ - అశ్శైవిల్ శీర్

కణ్ణన్ నెడుమాల్ కడల్ కడైన్ద, కారోత

వణ్ణన్ పడైత్త మయక్కు. ౭,

అర్థము.—తిశ్శైయుమ్-దిక్కులును, తిశై-దిక్కులలో, ఉఱు - చేరిన, తెయ్‌వముమ్-దేవతలును, తెయ్‌వత్తు - (ఆ) దేవతలకు, ఇశ్శైయుమ్-అనుకూలమైన, కరుమఙ్గళెల్లామ్ - వ్యాపారములన్నియు, అశ్శైవు - నాశము, ఇల్ - లేని, శీర్ - కల్యాణగుణములుగల, కణ్ణన్-కృష్ణుఁడుగా నవతరించిన, నెడు- సర్వాధికమైన, మాల్ - మహిమగలవాఁడును, కడల్-సముద్రమును, కడైన్ద- చిలికిన, కార్-నల్లనైన, ఓతమ్-సముద్రమువంటి, వణ్ణన్ - తిరుమేనిగలవాఁడునునైన శ్రియఃపతి, పడైత్త-సృజించిన, మయక్కు - భ్రాన్తిజనకములు. ౭.

వ్యా.—అవ.—ఏడామ్పాట్టు. అల్లాత దేవతైకళ్ శరీరతయా శేషభూతర్ నిర్వాహ్యర్, అవనే శేషి నిర్వాహకనెన్రు శొల్లుమ్పడి యెఙ్ఙనే? అవర్కళుమ్ ఓరో దేశఙ్గళుక్కు ఈశ్వరరుమాయ్ అవర్కళుక్కు ప్రధానమాన శెయల్‌కళుముణ్డాయ్ చ్చెల్లానిఱ్కవెన్న; అతుక్కుమ్ అడియవనే; అతు అవన్ స్వాతన్త్ర్యత్తుక్కు వర్ధకమెన్గిఱార్.

(తిశ్శైయుమ్) దిక్కోడే కూడిన భూమియుమ్. (తిశ్శైయుఱు తెయ్‌వముమ్) అద్దిక్కిలే వ్యాప్తరాన దేవర్కళుమ్. (తెయ్‌వత్తిశ్శైయుమ్ కరుమఙ్గళెల్లామ్) అవ్వవ దేవతైకళుకు ప్పొరున్దిన కర్మఙ్గళెల్లామ్. త్రిపురదహనాది. (అశ్శైవిల్ శీర్) అల్లాతారుడైయ శీరుక్కు అశ్శైవుణ్డు

పోలే కాణుమ్. (కణ్ణన్) తన్నై ఇతర సజాతీయనాక్కువతు తన్ను డైయ ఇచ్ఛైయాలే. (నెడుమాల్) ,,యతోవాచోనివర్తన్తే" ఎన్ఱు ఓత ప్పడుమ్ పెరియవన్. (కడల్ కడైన్ద) పెరియవన్ ఎన్ఱిరాతే అరియన శెయ్తు నోక్కుమవన్. (కారోతవణ్ణన్) నోక్కాతేయఴిక్కిలుమ్ విడ వొణ్ణాతవడివు. (పడైత్తమయక్కు) ఫలశక్తియైయుమ్ కొడుత్తువైత్తాల్ తన్ వఴివారాతవర్కళై యఴివు కెడుక్కుమ్పడి. అల్లాతా రఱియాది డువాన్. ,,దైవీహ్యేషాగుణమయీ".

(తెయ్వత్తిశైయుమ్) స్వప్నాదికర్మఙ్గళ్. (అశైవిల్ శీర్, నిత్య మానకల్యాణగుణమ్.(కణ్ణన్ నెడుమాల్) ఆశ్రితరై విడాత పెరుమ్పిత్తన్. (కడల్ కడైన్ద) అపేక్షిప్పారే వేణ్డువతు. (కారోతవణ్ణన్) గుణహీన నానాలుమ్ విడవొణ్ణాతు. ౭.

అరు.—స్వప్నాదిస్పట్టు. ఇప్పడిప్పట్ట పగకళుక్కుమ్ అవనే కారణమన్ఱైయాలే, అవన్ స్వాతన్త్ర్యత్తై వర్ధిప్పిక్కిఱతు-అవన్ పెరుమైయైక్కాట్టుకిఱ తెన్ఱపడి.

చేతనరుక్కు ఫలశక్తియైయుమ్ భోక్తృత్వశక్తియైయుమ్ తన్నిమిత్తమాన ఉపాయత్తై అనుష్ఠిక్కైక్కు ప్రవృత్తినివృత్తి శక్తియైయుమ్ కొడుత్తిరుక్కచ్చెయ్తే యుమ్ తన్నై ఆశ్రయియాతే యిఴుక్కుమవర్కళై ఇతర దేవతైకళైప్పఱ్ఱిక్ కెట్టు ప్పోకైక్కాక అన్ద దేవతైకళై సృష్టిత్తమాయై. (అఱియాదిడువాన్) ఒరుత్తరు మఱియాతపడి పణ్ణివైత్తమాయై. అన్ఱియే, దేవర్కళుక్కు ఫలప్రదశక్తియైయుమ్ అత్తై లభిక్కైక్కు చేతనరుక్కు ప్రవృత్తినివృత్తియైయుమ్ కొడుత్తువైత్తాల్ అవర్కళై విట్టు త్తన్ వఴియే వారాతవర్కళై, అవర్కళైప్పణిన్దు అఴివుకెడుమ్పడి దేవతైకళై సృష్టిత్తమాయై. ఇత్తై ఒరుత్తరు మఱియాతపడి పణ్ణిన తెన్ఱపడి యాకవుమామ్. ౭.

మూ.—మయఙ్గ వలమ్బురి వాయ్వైత్తు, వాన
త్తియఙ్గు మెఱికతిరోన్ ఱన్నై - ముయఙ్గమరుళ్
తేరాఴియాల్ మఱైత్త తెన్ నీ తిరుమాలే
పోరాఴిక్కైయాల్ పొరుతు. ౮.

అర్థము.—తిరుమాలే! లక్ష్మీదేవియందు వ్యామోహముగలవాఁడా! నీ-నీవు, ముయఙ్గు - నిండియున్న, అమరుళ్ - యుద్ధభూమియందు, పోర్ - యుద్ధసాధనమైన, ఆళి - చక్రముగల, కైయాల్-శ్రీహస్తముచేత, పొరుతు - యుద్ధముజేసి, మయఙ్గ - కలఁతఁజెందునటుల, వలమ్బురి-దక్షిణావర్తముగల శ్రీపాఞ్చజన్యమును, వాయ్వైత్తు-తిరుప్పవళమునందునిచి. వానత్తు - ఆకసమునందు, ఇయఙ్గుమ్ - సంచరించుచున్న, ఎఱి - ప్రసరింపఁబడుచున్న, కతిరోన్ఱ-తన్నై-కిరణములుగలసూర్యుని, తేరాళియాల్-చక్రముచేత, మఱైత్తతు-మఱుఁగుజేసినది, ఎన్? ఏల? ౧.

వ్యా.—అవ.—ఎట్టామ్పాట్టు. ఇప్పొయకుఱిప్పాతువో వెన్నిల్; ఆశ్రితరైత్తన్నై యళియమాఱియుమ్ నోక్కు మెన్గిఱార్.

(మయఙ్గవిత్యాది) అర్జునన్ నిమిత్తమాక నిఱుత్తి యుమ్ పణ్ణప్పుకాల్ ఇవన్ క్రమత్తాలే తోఱ్ఱుప్పిట్ట వమ్బుకుఱ ఎతిరికళ్ పోకాతవళవిల్ తన్ తిరువాయిలే శ్రీపాఞ్చజన్యత్తై వైక్కుమిత్తనై; అతు కొణ్డరుత్తగాలుమ్ * ఇఱాన్గుకుఱ ప్పోకాతు; అనుకూలరోడు ప్రతికూలరోడు వాసియఱ ఎల్లారుమ్ మయఙ్గుమిత్తనై. ఉకవైయాలే మయఙ్గువారుమ్ భయత్తాలే మయఙ్గువారుమ్. “దేవానాం వవృధే తేజః ప్రసాదశ్చైవయోగినామ్” ఎన్గిఱపడియే. “సఘోషోధార్తరాష్ట్రాణాం హృదయానివ్యదారయత్” అద్త్యైవనష్టంకురూణాం బలమితిధార్తరాష్ట్రామేనిరే; తద్విజయాకాఙ్క్షిణే సఞ్జయోఽకథయత్ ఈదృశీభవదీయానాం విజయస్థితిరితి. (వానత్తు)మఱైక్కవొణ్ణాత నిలత్తిలే. (ఇయఙ్గుమ్) ఒరుక్షణమ్ ఓరిడత్తిల్ నిల్లాతవనై. (ఎఱీకతిరోన్తన్నై) కుఱిత్తుప్పార్క్కప్పోకాతపడికిరణఙ్గళైవిడానిన్ఱుళ్ళవనై.(ముయఙ్గిత్యాది) “సత్యసఙ్కల్పః” ఎన్గి అశ్రుతికుఱిచ్చేరుమో; “నమేమోఘంవచోభవేత్” ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్తవార్త్తైకుఱిచ్చేరుమో; ఈశ్వరత్వత్తుక్కుచ్చేరుమో. (తిరుమాలే) సత్యసఙ్కల్పత్తై యళికుఱమవనై చ్చొల్లుకిఱతు.

* ఇఱాయ్క్క - ప్రతిక్రియజేయ.

4

(పోర్ ఆళియిత్యాది) ఆయుధమెడుక్కవొణ్ణాతెన్ఱు శొన్నభీష్మాదికళ్ మున్నే ఆయుధత్తై యెడుత్తు ప్పొరుదు.

(మయఙ్గ) ఎల్లార్ క్కుమ్ ఆశ్రితవిషయత్తిల్ అవర్ కళ్ సఙ్కల్పిత్తపడియే నడత్తుమ్పడిపాతి. (మయఙ్గ) "ఆయుధమెడేన్" ఎన్ఱువైత్తు అర్జున నమ్బాలే తనిత్తనియే కొల్లప్పుక్కాల్ మే ఒరుకాలే * ముటిక్కయాక అవియ. (వానత్తు) దూరత్తేనిఱ్క అవనై. (ఇయఙ్గుమ్) సఞ్చరిక్క అవనై. (మయఙ్గ మరుళ్) తనియిడత్తిలల్ల, ఎల్లారుమ్ కాణ. ఎత్తి అమ్. అఱ్ఱినేన్. (తిరుమాల్) నాట్టార్ పరిమాఱ్ఱమల్ల, ఇవై అన్తఃపురత్తిల్ పరిమాఱ్ఱమ్. పోరిలే శ్రీపాఞ్చజన్యత్తాలే కొణ్డాన్, ఆదిత్యనై మఱైత్తాన్ శ్రీభీష్మరై త్తొడర్ న్దాన్. (మయఙ్గ మరుళ్) నెరుఙ్గిన యుద్ధమ్. (తేరాళి) రథాఙ్గమ్; తిరువాళి. ౮.

అరు.—ఎట్టామ్పాట్టు. ఆయుధమెడేనెన్ఱ ఆయుధమెడుత్తు సత్యసఙ్కల్పత్తుక్కు చ్చేరుమో, సాధారణమాన ఈశ్వరత్వత్తుక్కు ప్పొరున్దుమో యత్తిక్కైక్కు శేరుమో; "మయఙ్గవలమ్పురివాయ్ వైత్తు - మయఙ్గమరుళ్ - వానత్తియఙ్గు మెతికతిరోన్ఱనై - తేరాళియాల్ మఱైత్తు - నీ - ఆళిక్కైయాల్ పొరుతది - తిరుమాలే - ఎన్నాన్!" ఎన్ఱన్వయమాక్కి అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (పోరిలేయిత్యాది. ౮.

మూ.—పొరు కోట్టో రేనమాయ్ ప్పుక్కిడన్దాయ్క్కు, అన్ఱున్
ఒరు కోట్టిన్ మేల్కిడన్ద తన్ఱే - విరితోట్ట
శేవడియై నీట్టి త్తిశై నడుఙ్గ విణ్ తుళఙ్గ
మావడివిన్ నీయళన్ద మణ్. ౯.

అర్థము.—విరి - వికసించిన, తోట్ట - దళములుగల తామరపుష్పమువలె, శే- ఎఱ్ఱనైన, అడియై - శ్రీపాదమును, నీట్టి - పొడగించి, తిశై - దిక్కులు, నడుఙ్గ - వణంకునట్లును, విణ్ - ఆకసము, తుళఙ్గ - కంపమునొందునట్లును, మా - మహత్తైన, వడివిన్ - రూపముగల, నీ-నీవు, అళన్ద-కొలచిన, మణ్-భూమి, పొరు - యుద్ధముజే

* ముటిక్కయాక అవియ-సంపూర్ణముగనశించునటుల,

సెడు, కోట్టు - కొమ్ములుగల, ఓర్-అద్వితీయమైన, ఏనమాయ్-వరాహమై, పుక్కు - మునిఁగి, ఇడన్దాయ్‌క్కు - పెఱుపఱిచిననీకు, అన్ఱు-అప్పుడు, ఉన్ - నీయొక్క, ఒరు కోట్టిన్ మేల్ - ఒకకొమ్ముమీద, కిడన్దతన్ఱే - ఉండెనుగదా. ౯.

వ్యా.—అవ.—ఒన్బతామ్పాట్టు. ఆశ్రితరై యొఴియవుమ్ జగత్తుక్కు సత్తానాశమ్వరిల్ పరిహరిక్కు మెన్గిఱార్.

(పొరుకోట్టో రేనమాయ్) పొరానిన్ఱకోట్టై యుడైత్తాన ఏనమాయ్. అద్వితీయమాన ఏనమాయ్. జాతిచ్చేరుకాలే భూమియై యుఴుతుకొడు తిరియానిఱ్కుమ్. (పుక్కిత్యాది) ప్రళయజ్గొణ్డు, ఉఴుకైక్కు భూమియిల్లాతవన్ఱు తన్ తిరువెయిఱ్ఱిలే వైత్తునోక్కుమ్. ఇత్తాల్ శొల్లిఱ్ఱాయిఱ్ఱు * ఉదారనాయిరుప్పానొరువన్ నాలుపేరుక్కు చ్చోఱిడ నినైత్తాల్ నాఱ్పతుపేరుకిట్టు మిడుమ్బడి శోఱుణ్డాక్కు మాప్పోలే రక్షకత్తినళవన్ఱిఱే రక్షకన్ పారిప్పు. (విరితోట్ట శేవడినైమైనీట్టి) విరియానిన్ఱ తోడుకళై యుడైత్తాన తామరైపోలే యిరున్దుళ్ళ శేవడియైనీట్టి. ,,విరితోట్ట” ఎన్ఱు-సమ్బుద్ధియాకవుమామ్; తిరుమేనియిలే ఒళివిరియుమ్ *తోట్టైయుడైయావనే. (తిశైనడుఙ్గ) దిక్కుకళెల్లామ్ నడుఙ్గ. (విణ్ తుళఙ్గ) విణ్ణిలుళ్ళ దేవజాతియెల్లామ్ నడుఙ్గుమ్బడియాక. (మావడివిన్ నీయళన్దమణ్) పెరియ వడివైక్కొణ్డు నీయళన్దమణ్, ఆశ్రితర్ కార్యమ్ పెరియవడివైక్కొణ్డు పుకుచ్చెయ్యిలుమ్ శెయ్యుమ్; శిఱియవడివై క్కొణ్డు పెరియనాయ్ చ్చెయ్యిలుమ్ శెయ్యుమ్.

(పొరు) ఆపన్నరాయ్ విలక్కాతార్క్కుమ్, తన్నైక్కొణ్డు కార్యఙ్గొళ్ళువార్కుమ్ శెయ్యుమ్బడి. (విరితోట్ట) విరికిఱతోట్టైయుడైయవై పోలే యిరున్దుళ్ళ. (విణ్ తుళఙ్గ) అభిమానికళాన దేవర్కళ్

తోట్టై-కర్ణభూషణమును,

నడుఙ్గ, పెరియవడివాలే యళన్దమణ్ తిరువెయిఱ్ఱుక్కు ఒరు నీల రత్నమ్పోలే యిరుప్పతే! ఎన్న ఆశ్చర్యమ్. ౯.

అరు.—ఒన్బతామ్పాట్టు. తోడు-ఇతర్ఴ్. పాట్టుక్కెల్లామ్ పలితమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఆశ్రితర్కై యిత్యాది).

“నీయళన్ద మణ్ - అన్ఱు - ఒరుకోట్టిన్మేల్ కిడన్దదన్ఱే” ఎన్ఱిన్నాయమాక్క యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (తిరువయిఱ్ఱిలేయిత్యాది). ౯.

మూ.—మణ్ణుమ్ మలైయుమ్ మఱికడలుమ్ మారుతముమ్
విణ్ణుమ్ విఴుఙ్గియదు మెయ్యెన్బర్—ఎణ్ణిల్
అల కళవు కణ్డ శీరాఴియాయ్క్కు, అన్ఱి
వ్వులకళవు ముణ్డో ఉన్ వాయ్. ౧౦.

అర్థము.—మణ్ణుమ్ - భూమిని, మలైయుమ్ పర్వతములను, మఱి - అలలు కొట్టుచున్న, కడలుమ్-సముద్రమును, మారుతముమ్-వాయువును, విణ్ణుమ్- ఆకాశమును, విఴుఙ్గియదు - ఆరగించినది, మెయ్యెన్బర్ - యథార్థమని చెప్పుదురు. ఎణ్ణిల్ - అనుసన్ధించినయెడల, అలకు - సంఖ్యను, అళవుకణ్డ - కొలిచిచూచిన (అసంఖ్యాత్మకమన), శీర్ - కల్యాణగుణములును, ఆఴియాయ్క్కు--చక్రమునుగలనీకు, అన్ఱు-ఆకాలమందు, ఇవ్వులకళవుమ్-ఈప్రపంచమంత, ఉన్ వాయ్-నీతిరుపవళను, ఉణ్డో?-ఉండెనో? ౧౦.

వ్యా.—అవ.—పత్తామ్పాట్టు. (మణ్ణుమిత్యాది) శేరాతన శేర్త్తుమ్ ఆశ్రితర్కైనోక్కుమవనెన్గిఱార్.

(మణ్ణుమిత్యాది) ఆధారమాన మణ్ణుమ్, అదిల్— ఉయర్న్దియాన మలైయుమ్, వేలియాన కడలుమ్, ధారకమాన కాఱ్ఱుమ్, అవకాశ ప్రదానమ్ పణ్ణుమ్ ఆకాశముమ్. (విఴుఙ్గియదు మెయ్యెన్బర్) ఐన్ద్రజాలికర్ శెయల్ పోలే పొయ్యన్ఱు ఇదు, ఆప్తరాన ఆఴ్వార్కళ్ మెయ్యెన్బర్కళ్. (ఎణ్ణిల్) ఆరాయిల్. (అలకళవుకణ్డ శీరాఴియాయ్క్కు) ఎణ్ణిఱన్ద గుణఙ్గళైయుమ్ తిరువాఴియైయుమ్ ముడైయనాన ఉనక్కు,

అలకావతు - పరిచ్ఛేదకమిఱే. అత్తై అళవుకణ్డశీర్ - అపరిచ్ఛేదకమాన అల్లై పరిచ్ఛిన్నమాక్కినశీర్. (ఇవ్వులకళవుముణ్డో వుఱ్ఱ్వాయ్) ఇన్ద రక్షణత్తిల్ త్వరైతాన్ శిఱియవడివిలే పెరియజగత్తై వైత్తాన్.

(మణ్ణుమిత్యాది) శేరాచ్చేర్త్తియాన వైయడైయ మెయ్యెన్బర్. ఇన్దవిజాల మెన్న ప్పెఱ్ఱతో; ఋషికళ్ కూప్పిడా నిఱ్పర్కళ్. (ఎణ్ణిలలకళవుకణ్డ) ఎణ్ణై అళవుపడుత్తుమ్‌గుణఙ్గళ్. "గుణానామాకరః" "బహవో నృప కల్యాణగుణాః." (ఆళియానుక్కు) గుణఙ్గళుమ్ అప్పడియే, శీరియ్యకై. (ఉలకళవుముణ్డో) రక్షకత్వప్రాప్తికు అడైవిల్లామై. ౧౦.

అరు.—పత్తాన్యాట్టు. (అలకళవు) అల్లైఅళవుకణ్డ. పరిచ్ఛేదకమ్. కలాకాష్ఠాదిరూపమానవత్సరాదికళై ఎణ్ణిప్పరిచ్ఛేదిక్కై. "కోటి, శఙ్ఖమ్, మహాశఙ్ఖమ్, పద్మమ్" ఎన్ఱాప్పోలే, కాలత్తుక్కు అవధియన్ఱిరుక్కైయాలే (అపరిచ్ఛేదకమాన అలకు) ఎన్గిఱతు.

పఞ్చభూతఙ్గళ్ పరస్పరమ్ భిన్నమాయిరుక్కైయాలే (శేరాచ్చేర్త్తి) ఎన్గిఱతు. ఎణ్ణిలలకళవు-ఎణ్ణానిఱ్కుఱఅల్లైగుణఙ్గళుమ్ అప్పడియే. తిరువాళియిరుక్కైయాలే కైయుమ్ (శీరియకై) ఎన్ఱపడి. (అడైవిల్లామై), శిఱియవాయిలే పెరియ ఉలకైవైక్కై. ౧౦.

మూ.—వాయవనై యల్లతు వాళ్త్తాతు, కై యులకమ్
తాయవనై యల్లతు తాన్దొళా—పేయ్ములైన
ఞ్జూణాక వుణ్డా నురువోడు పేరల్లాల్
కాణాకణ్ కేళా శెవి. ౧౧.

అర్థము.—వాయ్-నోరు, అవనైయల్లతు- వానినిదక్క, వాళ్త్తాతు - స్తోత్రము జేయదు, కై - చేయి, ఉలకమ్ - లోకమును, తాయవనైయల్లతు - కొలిచినవానిని దక్క, తాన్దొళా - తానే నమస్కరించదు, కణ్ - కన్ను, పేయ్ - పిశాచియైన పూతనయొక్క, ములై - స్తనమండలి, నఞ్జు-విషమును, ఉణ్డాన్ - అరగించినవాని, ఉరువల్లాల్ - తిరుమేనినిదక్క, కాణా - చూడదు, శెవి - చెవి. పేరల్లాల్ - (వాని) తిరునామమునుదక్క, కేళా - వినదు. ౧౧.

వ్యా.—అవ.—పతినోరామ్బాట్టు. (వాయ్) ఇవనుడైయ గతు కత్వత్తిల్ త్వరైయైక్కణ్డు తమ్ముడైయ ఇన్ద్రియఙ్గళ్ వ్యాకులమానపడి శొల్లుకిఱతు.

(వాయిత్యాది) నీ అఖవిత్తావ్బడి అమైయుఙ్గాణ్ ఎన్డాలుమ్ కేళ్వాతు. (కైయిత్యాది) తిరువులకళన్దరుళిన వనుడైయ నీర్కైయైక్కణ్డాల్, నాన్ వేణ్డావెన్నిలుమ్ తొழుతల్లతు నిల్లాతు. (పేయిత్యాది) పేయ్ నఙ్జాకక్కొడుత్తాళ్, ఇవన్ ధారకమాకవుణ్డాన్. అవళ్ తన్నె జ్ఞిల్ * తణ్మైయాలే ముడిన్దాళత్తనై. (ఉరువిత్యాది) అవనురువల్లతు కణ్గళ్ కాణా; అవన్ పేరల్లతు శెవికళ్ కేళా. ఆశ్రితవిషయత్తిలుమ్ సామాన్య విషయత్తిలు మిరుకుమిరుప్పిలే సర్వేన్ద్రియఙ్గళుమ్ అపహృతమానపడి.

(వాయిత్యాది) తాన్ పుఱమ్బే నాళ్త్తప్పార్క్కలుమ్ తామ్ శెయ్యా. (ఉలకమ్తాయవనై) తొழాతాన్ తలైయిలుమిరున్దు తొழివిత్తుక్కొళ్ళుమ్ తిరువడికళైయుడైయవనై యల్లతు. (తాన్దొழా) అవనుమ్ పలవాఙ్గిలుమ్ నానుమ్ పలవాఙ్గిలుమ్. (ఊణాకవిత్యాది) కొడావిడిల్ పిణామయే నెన్ఱు కొడుక్క, ఉణ్ణావిడిల్ పిణామయే నెన్ఱు ఉణ్డాన్. అనన్యార్హమాయిరుక్కు. హృషీకేశనన్ఱో. ౧౧.

అరు.—పత్తనోరామ్బాట్టు. నీయళవిత్తావ్బడి-ఉన్ ప్రేమమిరున్దపడి. పేయ్చ్చియైయుడిత్తు తన్నైక్కొడుక్కైయాలే (ఆశ్రితవిషయమ్). ఉలకమళక్కై (సామాన్య విషయమ్). పలవాఙ్గిలుమ్-అవన్ వేణ్డా వెన్ఱు పలవాఙ్గిలుమ్, నాన్డాన్ తొழవేణ్డా వెన్ఱు పలవాఙ్గిలుమ్, అవనై యొழియ వేఱొన్ఱైయుమ్ తొழాతెన్ఱపడి ఇత్తాల్-ఇన్ద్రియఙ్గళెల్లామ్ అనన్యార్హమాయిరున్ఱపడి. ౧౧.

* తణ్మైయాలే-తుద్రభావముచేత.

మూ.—శెవి వాయ్ కణ్ మూకుఉడ లెన్నైమ్పులనుమ్, శెన్దీ
పువి కాల్ నీర్ విణ్ పూతమైన్దుమ్ - అవియాత
ఞానముమ్ వేళ్వియుమ్ నల్లఱము మెన్పరే
ఏనమాయ్ నిన఼్ార్కియల్పు. ౧౨.

అర్థము.—శెవి - చెవి, వాయ్ - నోరు, కణ్ - కన్ను, మూక్కు - ముక్కు, ఉడల్ - శరీరము - ఎన్ను - అనెడు, ఐమ్పులనుమ్- ఐదుజ్ఞానేంద్రియములును, శెమ్- ఎఱ్ఱనైన, తీ - అగ్ని, పువి - పుడమి, కాల్-గాలి, నీర్-నీరు, విణ్ - ఆకసము, పూతమైన్దుమ్ - (అనెడు) ఐదుభూతములును, అవియాత - విచ్ఛేదములేని, ఞానముమ్- (భక్తిరూప) జ్ఞానమును, వేళ్వియుమ్ - యాగంబును, నల్ - శ్రేష్ఠమైన, అఱముమ్ - ధర్మంబును, ఏనమాయ్ - వరాహమై, నిన్ఱార్కు - వేంచేసియుండెడు సర్వేశ్వరునికి, ఇయల్పు - ఉపాయము, ఎన్పరే?- అనిచెప్పుదురా? ౧౨.

వ్యా.—అవ.—పన్నిరణ్డామ్పాట్టు. (శెవి) తమ్ముడైయ అనుభవమానభక్తియై చ్చొల్లుకిఱ తెన్నవుమామ్ ; భక్తియై విధిక్కిఱ తెన్నవుమామ్.

(శెవియిత్యాది) శ్రోత్రాది జ్ఞానేన్ద్రియఙ్గళైన్దుమ్. (శెన్దీ యిత్యాది) ఇత్తాల్-పఞ్చభూతాత్మకమాన శరీరత్తై చ్చొల్లుకిఱతు. ఇన్ద్రియఙ్గళుమ్ శరీరముమ్ హేయతయా అనుసన్ధేయమ్. (అవియాత ఞానముమ్) కీళ్ శొల్లవన్దవిప్పఱ్ఱవిచ్ఛేదాతజ్ఞానమున్. అవియాతఞానమ్- అన్తర్గృహీతమాన ఆత్మజ్ఞానమ్. అన్ఱియే, తైలధారావదవిచ్ఛిన్న స్మృతిసన్తానరూప జ్ఞానమెన్నుమామ్. (వేళ్వియుమ్) భక్తివివృద్ధ్యర్థమాకవుమ్ పాపక్షయత్తుక్కాకవుమ్ అనుష్ఠిక్కిఱ అకర్మఙ్గళ్. ,, అగ్నిహోత్రాదితుతత్కార్యాయైవతద్దర్శనాత్ ”ఆప్రయాణాత్తత్రాపిహిదృష్టమ్” ఎన్నుమ్- ,, యజ్ఞేనదానేనతపసానాశకేన బ్రాహ్మణావివిదిషన్తి” ఎన్నుమ్శొల్లుకిఱపడియే. (నల్లఱమ్) వివేకాదికళ్. (ఎన్పరే ఏనమాయ్ నిన్ఱార్కియల్పు) ఏనమాయ్నిన్ఱారై ప్పెఱుకైక్కుప్పణ్ణుమ్ ప్రవృత్తియివైయెన్పర్. ఆపత్తే అడైయాళమాకత్తానేరక్షిక్కుమెన్నైయాలే. -

అవన్ ఉపాయమాక త్తమ్ముడైయ అనుభవమాన భక్తియైచ్చొల్లుకిఱ తెన్నుమామ్.

అవ.—(శెవి) కీழ் - ప్రాప్యశిక్షైపణ్ణినార్ ; ఇని ప్రాపకమ్ శొల్లుకిఱార్.

(శెవియిత్యాది) సర్వేన్ద్రియఙ్గళుక్కు ముపలక్షణమ్, (శెన్దీయిత్యాది) ఆక ఇరుపత్తునాలుక్కు ముపలక్షణమ్. (అవియాతవిత్యాది) కర్మయోగా న్తర్గతమానజ్ఞానమ్. ప్రకృతి హేయతయాజ్ఞేయమ్ ; ఆత్మా ఉపాదేయతయాజ్ఞేయన్ ; ఈశ్వరన్ ఉపాదేయతమనాయ్ క్కొణ్డు జ్ఞేయన్. ,,చక్షుర్లింహి." (వేళ్వి) కర్మయోగమ్. (నల్లఱమ్) ఆనృశంస్యాది ధర్మఙ్గళ్. (ఎన్బర్) వేదశాస్త్రఙ్గళిలే ప్రసిద్ధి. (ఏనమాయ్నిన్రార్) తళర్న్దపోతు ఎడుక్కుమవన్. ,,ఎన్బరే." ఎన్ఱు క్షేపమానపోతు ప్రవృత్తి కొణ్డు పుకువతై క్కై వాఙ్గినవన్ఱు ఎడుక్కవిరుక్క. ,, ఞానప్పిరానై యల్లాలిల్లై" ,,అటివానామ్" ఎన్ఱాఱ్పోలే. (ఇయల్వు) ఉపాయమ్.

అరు.—పన్నిరణ్డామ్బాట్టు. ,, అవియాతఞానమ్ '' ఎన్గైయాలే - భక్తిక్కు జ్ఞాపకమ్. ఇతుసాధ్యభక్తియాతల్; సాధనభక్తియాతల్. (పన్ర్నివిడాత) త్యాజ్యమ్ ఎన్గిఱనిలైయై విచ్ఛేదమిన్ఱిక్కే పన్ర్నియిరుక్కుఱజ్ఞానమ్. ఉపాసకనుక్కు అనుష్ఠిక్క వేణుమెన్నుమతుక్కు సూత్రముమ్, విషయవాక్యముమ్ అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (అగ్నిహోత్రాదీత్యాది).

కీழ்-కీழ்ప్పాట్టిల్. ,,అవియాతఞానమ్" ఎన్గైక్కు, ఇప్పడిప్పట్ట జ్ఞానమ్ పిఱక్కైక్కు అరుమైయోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (చక్షుర్లింహి ఎన్ఱు). ఇయల్వు-ఏనమాయ్నిన్రార్క్కు. ఇవర్ తాం ఉపాయమెన్బరే! -ఎన్ఱుక్షేపమ్. ౧౨.

మూ.—ఇయల్వాక వీన్ఱుళాయానడిక్కే శెల్ల
మయల్వా రియ లమరర్ మున్నమ్-ఇయల్వాక
నీతియా లోతి నియమఙ్గళాల్ ప్పరవ
ఆతియాయ్ నిన్రా రవర్ ౧౩.

అర్థము.—మున్నమ్ - మొదట, ఇయల్ - తగిన, అమరర్ - దేవతలు (నిత్య సూరులు), ఈణ్-సొగసైన, తుழాయాన్ - తిరుత్తుழాయిగల సర్వేశ్వరునియొక్క, అడిక్కే, తిరువడికళులందు, శెల్ల - చేరునటుల, ఇయల్వాక - అనురూపముగ, ముయల్వార్ - యత్నముజేయుదురు. ఇయల్వాక - (ఇతరులకు) అనురూపముగ, నీతియాల్ - క్రమప్రకారము, ఓతి - అధ్యయనముజేసి, నియమఙ్గళాల్ - మననము మొదలగునియమములచేత, పరవ - స్తోత్రముజేయునటుల, అవర్ -ఆమహానుభావులు, ఆతియాయ్నిన్ఱార్ - మొదటివారుగానుండిరి. ౧౩.

వ్యా.—అవ.—పతిన్మూన్ఱామ్పాట్టు. (ఇయల్వాక) "వాయవనై యల్లతు వాழ్త్తాతు" ఎన్నుమ్పడియాయిరున్దతు ఉమ్మాతు, అల్లాతార్ కళుక్కు అవనైయాశ్రయిక్కుమ్పోతు అవధానమ్ వేణుమ్, ఎఙ్ఙనేయన్ఱుమ్పడి యెన్నిల్ ; ప్రకృత్యాఆశ్రయిత్తిరుప్పర్ కళ్ నిత్యసూరికళ్; అల్లాతారుమ్ ఆశ్రయిక్కుమ్పడి తానే ప్రథమభావియామెన్గిఱార్.

(ఇయల్వాక) సదృశమాక. (ఈన్తుழాయానాడిక్కే శెల్ల) ఆక, ముతలియాకత్తోళ్ మాలైయిట్టిరుక్కిఱ వతుక్కు ప్పోరుమ్పడియాక. (ముయల్వారియలమరర్ మున్నమ్) ఇయల్ శైయై యుడైయరాన నిత్యసూరికళ్ మున్నే మహాయత్నమ్ పణ్ణువర్ కళ్. విషయప్రవణరాయ్ అవనైయఱియాతవర్ కళుమ్, (ఇయల్వాక)సదృశమాక. (నీతియాలోతి) ముఱైయాలేతిరునామఙ్గళైచ్చొల్లి. నియమఙ్గళాల్, (పరవ) పరవుమ్పడి క్కాక, శాస్త్రఙ్గళిల్ శొల్లుకిఱ నియమఙ్గళాలే పరవశరాయ్ ప్పరవుమ్పడిక్కాక. (అవర్ -ఆతియాయ్నిన్ఱార్) అవర్ తామే ప్రథమసుకృతమానార్.

అవ.—ఉపకరణఙ్గళైయుణ్డాక్కుత్తు, రుచియైయుమ్ జనిప్పిత్తు, ఉపాయముమాయ్, తానే ఫలప్రదానమ్పణ్ణుమెన్గిఱార్.

(ఇయలమరర్) ఇయల్ శైయైయుడైయ అమరర్. (మున్నమ్) ముఱ్పడమున్నమ్. (ఇయల్వాక) ఇతువే యాత్రైయాక. (ఈన్తు

ప్రాయాణ్) పరిపూర్ణన్. (అడికే-శెల్ల) తిరువడికళుక్కే-శేర. (ముయ ల్వార్) యత్నమ్పణ్ణువార్. (ఇయల్వాక)సదృశమాక. (నీతియాలోతి) శాస్త్రోక్తమానపడియే. (నియమఙ్గళ్) శ్రవణాదికళ్. (పరవ) ఆశ్ర యిత్తు. (ఆతియాయ్నిన్ఱార్) అవర్కళుక్కు ఉపేయత్తుకడియానా ప్పోలే, వేణ్డినవిడత్తుక్కు ఇవర్కళుక్కు పాయత్తుకడియాయ్నిన్ఱా లాశ్రయిక్కవేణ్ణాతో. అవనే ఇతుక్కుమ్ వేణ్డినపిన్బుఅవనై యేపల్ ప వమై యాతో వెన్నుమామ్. ౧౩.

అరు.—పతిస్థానత్తామ్బాట్టు. ఉమక్కు అవధానమ్ వేణ్డాతపడి ఇన్ద్రియఙ్గళ్ తానేపల్ పలిల్లు, అల్లాతార్క్కు అవధానమ్ కూడుమ్బడియెన్నై త్తు శబ్దాభి ప్రాయమ్. ప్రథమభావి-ప్రథమసుహృత్తు.

ఆక-సదృశమాక ఎన్నవిత్తాల్ ఎన్ను ఫలితమ్. ఇత్తైయరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ముత లియాకత్తోళ్ మాత్తైయిత్యాది). (అడికే-శెల్ల) తిరువడిక్కు, శేరవెన్నతు-తకుతియాక. తిరుమేనిక్కు ప్రాప్తానవడివ్మైక్కై పణ్ణియెన్నపడి. అప్పోతు, సదృశమాక ఎన్నతు- తఙ్గళ్ స్వరూపత్తుక్కు సదృశమాక. "నీతియాలోతి" ఎన్గైయాలే-ఓతుకిఱ సంసారికళ్ అధ్యాహార్యమ్.

మేల్ యోజనైక్కవతారిక్కై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఉపకరణఙ్గళై యుమిత్యాది).

అవర్కళుక్కు - నిత్యసూరికళుక్కు, "నీతియాలోతి" ఎన్గిఱ ఉపాస నత్తుక్కు అవనైక్కొణ్డు సాధిక్కవేణ్డినాల్ అత్తైవిట్టు అవన్నైయే పల్ పవమై యాతోవెన్గిఱార్ (అవనేయితుక్కుమిత్యాది). ౧౩.

మూ.—అవ రవర్ తాన్దా మఱిన్ద వా ఏత్తి
ఇవ రివ రెమ్బెరుమా నెన్ఱు-శువర్ మిసై
చ్చాత్తియుమ్ వైత్తుమ్ తొழுవార్; ఉలకళన్ద
మూర్త్తి యురువే ముతల్. ౧౪.

అర్థము.—అవరవర్ - రజస్తమః ప్రచురులైన అధికారులు, తాన్దామఱిన్ద వాఱు - తమ తమ గుణానురూపముగ తామెఱిఁగిన ప్రకారము, ఏత్తి - స్తోత్రము

జేసి, ఇవరివర్ - ఈరాజస తామస దేవతలు, ఎమ్- మాకు, పెరుమాళ్ - స్వామి, ఎన్ఱు - అని, శువర్త్తిలై-గోడలమీద, శాత్తియమ్-వ్రాసియు, వైత్తుమ్-విగ్రహములుగ ప్రతిష్ఠ జేసియు, తొழువార్ - ఆశ్రయించుదురు. ఉలకు- జగత్తును, అళన్ద - కొలిచిన, మూర్త్తి - సర్వేశ్వరునియొక్క, ఉరువే - తిరుమేనియే, ముతల్-ప్రధానము.　　౧౪.

వ్యా.—అవ.—పతినాలామ్పాట్టు. ప్రకృత్యా ఆశ్రయికుకు మవర్కళై యుఙ్గొల్లి, ఆశ్రయిప్పిత్తుకొణ్ళ్వమవనైయుఙ్గొల్లిఱ్ఱు; ఇతు ఒన్ఱుమ్ పెఱాతారై చ్చొల్లుకిఱతు.

(అవరవర్) రజఃప్రచురరుమ్, తమఃప్రచురరుమ్. (తాన్దామఱిన్ద వాఱే త్తి)గుణానుగుణమాక వెళిస్సెఱిన్దపడి పత్తి. (ఇవరివరెమ్బెరుమా నెన్ఱు) రజస్తమస్సుకు విషయమానారై ఎన్ఱుడైయస్వామియెన్ఱు. (శువరిత్యాది) సర్వేశ్వరన్సకల్ “ఎవ్వణ్ణమ్శిన్దిత్తిమైయా తిరుప్పర్” ఎన్గిఱ శెయలిల్ భిత్తియిలే యెழుతియుమ్ వైత్తుమ్తొழువర్. (ఉలకిత్యాది) ఇవర్కళుడైయవుమ్ ఆశ్రయణీయఙ్గళుడైయవుమ్ తలైయిలే అడియైవైత్తవనేప్రధానమ్. (మూర్త్తియురువేముతల్) సర్వేశ్వరనుడైయ తిరుమేనియేప్రధానమ్.

అవ.—అవనై వేణ్డాతార్ పడుకిఱపాడుపారీర్.

(అవరవర్) భిన్నరుచికళ్. (తాన్దామఱిన్దవాఱు) శాస్త్రత్తిల్ పేఱ్ శెల్లార్. (ఇవరివర్) సగరపుత్రర్కళ్, కణ్డారై “ఎఱుకురిరై పెడిత్తాయ్” ఎన్ఱుపిడిక్కుమాప్పోలే తొఱ్ఱినారై. (ఉలకళన్ద)సమాశ్రయిప్పార్తలైయిలుమ్ సమాశ్రయణీయర్ తలైయిలుమ్ ఒక్కత్తుక్కెత్త సర్వేశ్వరన్. (ఉరువేముతల్) వడివేముతల్.　　౧౪.

అరు.—పతినాలామ్పాట్టు. శెయలిల్-అనుకూలర్ శెయ్కిఱ న్యాయత్తిలే, రాజ్జలమ్ రుచ్యనుగుణమాన బిమ్బఙ్గళై ప్పణ్ణి త్తొழువర్కళెన్నపడి.

మేలుక్కవతారిక్కైయరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (అవనై వేణ్డాతారిత్యాది).

మూ.—ముతలావార్ మూవరే, అ మ్మూవరుళ్ళుమ్
ముతలావాన్ మూరి నీర్ వణ్ణన్—ముతలాయ
నల్లా నరు ళ్ల్లాల్ నామ నీర్ వైయకత్తు
ప్పల్లా రరుళుమ్ పழుతు. ౧౫.

అర్థము,—మూవరే - (బ్రహ్మవిష్ణుమహేశ్వరులు) ముగ్గురే, ముతలావార్ - ప్రధానులగుదురు, అమ్మూవరుళ్ళుమ్ - ఆముగ్గురిలో, మూరి - పారుచున్న, నీర్ - జలముగల సముద్రమువంటి; వణ్ణన్ - తిరుమేనిగల (విష్ణువు), ముతలావాన్ - ప్రధానుఁడగును. ముతలాయ - కారణభూతుఁడైన: నల్లాన్ - ఉపకారము జేయు శ్రియఃపతియొక్క, అరుళల్లాల్ - కృపదక్క, నామమ్ - ప్రసిద్ధమైన, నీర్ - జలము చేనావరింపఁబడిన, వైయకత్తు - భూమియందు, పల్లార్ - అనేకుల, అరుళుమ్ - దయయు, పழுతు - నిష్ప్రయోజకము. ౧౫.

వ్యా.—అవ.—పతినైన్దాన్పాట్టు. (ముతలావార్) అన్యదేవతైకళుమాశ్రయణీయరాయ్ చ్చెల్లానిఱ్కచ్చెయ్తే, అవర్కళ్ అప్రధానర్, ఇవన్ ప్రధాననెన్ఱు శొల్లుకిఱతు ఉమ్ముడైయ పక్షత్తాలేయిత్తేయెన్న; అర్థతత్త్వమిరున్దపడియై ప్పార్క్కలాకాతో వెన్గిఱార్.

(ముతలావార్ మూవరే) * ఇరున్ద తేకుడియాక ఆశ్రయణీయరన్ఱిత్తే; మూవరితే ప్రధానర్. (అమ్మూవరిత్యాది) బ్రహ్మ రుద్రాదికళుక్కు జీవవ్యవధానత్తాలే అన్తర్యామియాయుమ్ తన్నక్కలిలే స్వేనరూపేణ నిన్ఱుజ్జాక్కరణమావాన్. (మూరినీర్ వణ్ణన్)* పొన్నురువుమ్ తీయురువుమానవర్ కళన్ఱు; పరప్పైయుడైత్తానకడల్వణ్ణన్. (ముతలాయ) కారణమాన. (నల్లానరుళల్లాల్) † అఱవనానవనరుళల్లాల్. (నామమిత్యాది) అవనుడైయ వరుళొழியె, అల్లాతారెల్లారుడైయ వరుళుమ్ పழுతు. అధికారికళాకైయాలే అవర్కళ్తై ముఱ్పడచ్చొన్నవిత్తనై; పழுతామిడత్తిల్ అవర్కళోడు అల్లాతారోడు వాశియిల్లై. అవనుక్కు

---

* ఇరున్ద తేకుడియాక-ఉన్న దేవతలందఱును. † అఱవనానవన్-ధర్మిష్ఠుని.

వళరాయ్కొణ్డు ఫలన్తరిలోవెన్నిల్; ఇరణ్డుమ్వ్యర్థమ్. (ముతలాయ నలాఙ్) పెఱ్ఱతాయాకైయాలే పరివఙ్. "ధర్మజ్ఞశ్శరణాగతవత్సలః" ముఱైప్పాలిరుక్క విషపానమ్పణ్ణువరో. (నామమ్) నామమాత్రమాన పల్లా రెన్నుతల్; ప్రసిద్ధమాన నీర్ వైయక మెన్నుతల్; (పల్లార్) కీర్తిచ్చొన్న బ్రహ్మరుద్రాదికళకప్పడ, తనిత్తనియుమ్తిరళవుమ్. (పఴుతు) వ్యర్థమ్. ౧౫.

అరు.—పతిస్సైన్దామ్మాట్టు. వళరాయ్ - శరీరభూతరాయ్. ఇరణ్డుమ్ - కేవల స్వతన్త్రరాయుమ్, అన్తర్యామియాకైయాలే శరీరవత్పరతన్త్రరాయుమ్ ఇరణ్డు మెన్తపడి. ౧౫.

మూ —పఴుతే పల పకలుమ్ పోయిన వెన్రు, అఞ్జి

యఴుతేనగవణై మేలుణ్డు—తొఴుతేన్

కడలోతమ్ కాలలైప్ప కణ్వళరుమ్, శెఙ్గణ్

అడ లోత వణ్ణ రడి. ౧౬.

అర్థము.—కడల్ - సముద్రముయొక్క, ఓతమ్ - అలలు, కాల్ - తిరువడి కళను, అలైప్ప - స్పర్శింప, కణ్వళరుమ్ - నిద్రించుచున్న, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, కణ్- నేత్రములుగల, అడల్ - మీఁదబడుచున్న, ఓతమ్ - (సౌన్దర్య) తరఙ్గములతోగూడిన, వణ్ణర్ - తిరుమేనిగల వానియొక్క, అడి - తిరువడి కళను, అరవు - తిరువనన్దాఴ్వా నసెండు, అణై మేల్ - శెయ్యమీద, కణ్డు - సేవించి, తొఴుతేన్ - నమస్కరించితిని. పలపకలుమ్ - కాలమంతయు, పఴుతే - వ్యర్థముగా, పోయినవెన్ఱు - గతించేనేయని, అఞ్జి - భయపడి, అఴుతేన్ - వ్యసనపడితిని. ౧౬.

వ్యా.—అవ.—పతినాఱామ్పాట్టు, (పఴుతే) నల్లానరుళ్ పెఱ్ఱు వెనక్కుశోకముణ్డాయిఱ్ఱెన్గిఱార్.

(పఴుతేపలపకలుమ్ పోయినవెన్ఱఞ్జియఴుతేన్) పోనకాలమ నాది, వరుఙ్గాలమనన్తమ్; ఇత్తోడొత్తకాలమితే పోయిఱ్ఱెన్ఱఴుతేన్. ఇఴవుకణ్డు తారాకిలచ్చమావతేన్? వరుమత్తైక్కాణత్తన్నో అఞ్జిఱ్ఱెన్నిల్; అధికారి నానాకిల్ పోనకాలమ్పోలే యాకిఱతో వరుకిఱ

కాలము మెన్గిఱార్. « యశ్చ రామంనపశ్యేత్తు యఞ్చ రామోనపశ్యతి। నిన్దితస్సవసేల్లోకే స్వాత్మాప్యేనం విగర్హతే" ఎన్ఱు శొల్లుకిఱతు పెరుమాళుడైయ * ఒరునాళైయిழవుక్కుత్తే. (కడలోతమ్ కాలలైప్ప) తిరువడికళై క్కడలోతమానతు తుడైకుత్తుమాప్పోలే అలైప్ప. (కణ్వళరుమిత్యాది) (అరవణై మేల్ కణ్డుతొழుతేఁ) తకట్టిలழుత్తినమాణిక్కమ్బోలే.

అవ.—పణ్డు ఉపాయాన్తరఙ్గళిలుమ్ దేవతాన్తరఙ్గళిలుమ్ప్రవణనాయిழన్దనెన్ఱుశొల్లుకిఱార్.

(పழుతే) పழుతుమ్పழుతల్లాతతుమ్కాణ్డప్పెన్ఱేనో. (పలపకల్) ఇழన్ద అనాదికాలమ్ పలవాయ్, అతుక్కనన్తరమనన్త కాలమానపడి. (పోయిన) పోనసీర్ కళై + కోలవో. వరుఙ్గాలముమ్ పణియయకాలము మొన్ఱు; పణియయన్నానే ఇన్నమప్పడియాకిత్తేయ్వ తెన్నెన్గిఱార్. « కాలేష్వపిచ. » (అరవణై మేల్ కణ్డు) పర్యఙ్కవిద్యైయిప్పడియే పూర్ణమాకక్కణ్డేఁ. (కణ్డుతొழుతేఁ) కణ్డాల్ శెయ్యుమ్వాత్తిల్. (కాలలైప్ప) శిఱుతివలైతుడైకుత్త. (శెఙ్గణ్) వాత్సల్యన్తోన్ఱుకై. (అడలోతమ్) నెరుఙ్గిన ఓతమ్. ౧౬.

అరు.—పతినాఱాన్పాట్టు. ఇழన్దనాళైక్కు మఃఖప్పట్ట పేర్ణ్డ్రోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (యశ్చ రామమిత్యాది).

మేలుక్కవతారికై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (పణ్డిత్యాది). కీழ్ప్పాట్టిఁ తాత్పర్యత్తైయుట్కొణ్డు (ఉపాయాన్తరమ్ దేవతాన్తరమ్) ఎన్గిఱతు. అఙ్గుక్కైక్కు హేతువేతెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (వరుఙ్గాలమిత్యాది). కాలత్తైయ న్దస్సైయుమ్ పార్త్తాల్ భయమనువర్త్తిక్కుమెన్గిఱార్ (కాలేష్వపిచఎన్ఱు). ౧౬.

మూ.—అడియుమ్ పడి కడప్ప త్తోళ్ తిశై మేల్ శెల్ల
ముడియుమ్ విశుమ్బళన్ద తెన్బర్—వడి యుకిరా
లీర్న్దాన్ ఇరణియన తాకమ్, ఇరు ఞ్జిఱైప్పుళ్
ఊర్న్దాన్ ఉలకళన్ద నాన్ఱు. ౧౭.

* ఒరునాళైయిழవుక్కుత్తే-ఒకనాటి సేవలేకుండుటకుగదా. + కోలవో-త్రిప్పనో.

అర్థము.—వడి-పదునుగల, ఉకిరాల్-గోటిచేత, ఇరణియనతు-హిరణ్యకశిపు యొక్క, ఆకమ్ - శరీరమును, ఈర్న్దాన్ - చీల్చినవాఁడును, ఇరుమ్-పెద్ద, శిఱై - రెక్కలుగల, పుళ్ - పక్షియైన గరుత్మంతుని, ఊర్న్దాన్ - నడిపించువాఁడును, ఉలకళన్దనాన్ఱు - లోకముగొలిచిన కాలమందు, అడి - శ్రీపాదము, పడి - భూమిని, కడప్ప - కొలవ, తోళ్ - భుజములు, తిశైమేల్ - దిక్కులపై, శెల్ల - వెళ్ళ, ముడియుమ్ - కిరీటంబును, విశుంబు - ఆకసమును, అళన్దతు - ఆక్రమించినది, ఎన్బర్ - అని నుడువుదురు. ౧౭.

వ్యా.— అవ.— పతినేళామ్బాట్టు. సంసారత్తిల్ నిన్నైత్తపడి యెల్లామనుభవిక్కప్పోమో, పరమపదత్తిలే పోనాలన్రో అనుభవిక్క లావతెన్న; ఇఙ్గే వెళ్ళమిట్టవన్ఱు తాన్ పెఱ్ఱనో వెన్గిఱార్.

(అడియుమ్ పడికడప్ప) “కోలమామేన్ శెన్నికుక్క” ఎన్నుమ్ తిరువడికళై కొణ్డు కాడు మోడైయు మళప్ప. (తోళ్ తిశైమేల్ శెల్ల) తిరుత్తోళ్కళ్ దిక్కుక్కళిలే శెల్ల. (ముడియుమిత్యాది) తిరువభి షేకముమణ్డభిత్తియళవుమ్ నిమిర్న్దతు. (వడియిత్యాది) కూరియవు కిరాలే హిరణ్యనుడైయమార్వైప్పిళన్దాన్. (ఇరుఞ్జిఱైయిత్యాది) పెరి యతిరువడిముతుకి లిరుక్కప్పెఱాత మృదువాన తిరువడికళైకొణ్డు ఉలకళన్దవన్ఱు, అడియుమ్ పడికడప్ప త్తోళ్ తిశైమేఱ్చెల్లముడియుమ్ విశు మ్బళన్ద తెన్గిఱార్. నాన్ కేట్టార్ వాయ్ కేట్టు పోమత్తనైయెన్గిఱార్

అవ.—పఴుతెన్నెన్నిల్ ; ఇన్దుకత్తై కేట్కవిరున్దేనెన్బారితే.

(అడియుమ్పడికడప్ప) శెన్నుకాణవేణ్డుమ్తిరువడికళ్ తానేవన్దు భూమియై యకప్పడుత్తికొణ్డతు. (తోళ్) దిక్కుక్కళై యెల్లైకణ్డతు, (ముడియుమ్) అపరిచ్ఛేద్యమాన ఆకాశత్తైయళవుపడుత్తిఱ్ఱు, నిన్ఱార్ నిన్నపడియే వెఱ్ఱికొళ్ళుమాపోలే. (వడియిత్యాది) ఓరిడత్తిలే విరోధి నిరసనమ్బణ్ణి ఓరిడత్తిలేశెన్ఱు ముకజ్కాట్టుమళవన్ఱియే జగత్తుక్కెల్లామే కకాలత్తిలేయుతవినవితు. ౧౭

అరు.—పతినెట్టామ్బాట్టు, "ఎన్పరే" ఎన్ఱత్తైప్పఱ్ఱి వరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్ (నాన్‌కేట్టార్ వాయిత్యాది).

మేలుక్కు వతారిక్కై యరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్ (పఴుతెన్నెన్నిలిత్యాది). ఎన్పారితే- ఎన్గిఱారితే. ఇరుఞ్జైత్తెప్పళ్ళ్వారుక్కై-గజేన్ద్రాళ్వానుక్కు. ౧౭.

మూ.—నాన్ఱ ములైత్తలై నఞ్జుణ్డు, ఉఱివెణ్ణెయ్
తోన్ఱవుణ్డాన్ వెన్ఱిశూఴ్ కళిఱ్ఱై—యూన్ఱి
ప్పోరు తుడైప్పు కణ్డానుమ్ పుళ్ళిన్ వాయ్ కీణ్డానుమ్
మరుతిడైపోయ్ మణ్ణళన్ద మాల్. ౧౮.

అర్థము.—నాన్ఱ - వ్రేలుచున్న, ములైత్తలై - కుచనులందలి, నఞ్జు-విషమును, ఉణ్డు - అరగించి, ఉఱి-ఉట్టియందుంచిన, వెణ్ణెయ్ - వెన్నను, తోన్ఱ - ప్రసిద్ధముగ, ఉణ్డాన్ - అరగించినవాఁడును, వెన్ఱి - జయముగల, శూఴ్ - (శత్రువులను) ఆక్రమించెడు, కళిఱ్ఱై - కువలయాపీడమనెడు ఏనుఁగును, ఊన్ఱి - ఊనునటుల, పోరుతు - యుద్ధము జేసి, ఉడైప్పు - నాశమును, కణ్డానుమ్ - చేసినవాఁడును, పుళ్ళిన్ - బకాసురినియొక్క, వాయ్ - నోటిని, కీణ్డానుమ్ - చించినవాఁడును, మరుతు - అర్జున వృక్షములయొక్క, ఇడై - మధ్యమందు, పోయ్ - చని, మణ్ - భూమిని, అళన్ద - కొలిచిన, మాల్ - సర్వాధికుఁడు. ౧౮.

వ్యా.—అవ.—పతినెట్టామ్బాట్టు. తిరువులకళన్దతిలేయో ఇఴన్దతు, అత్తోడొక్కవర్రైయాతే తీణ్డిప్పరిమాఱిన కృష్ణావతారత్తిలు మిఴన్దిలేనో వెన్గిఱార్.

(నాన్ఱవిత్యాది) ఇవన్ తన్నుడైయవాఱై ములైయిలేవైక్కస్వరూపాఽ*పత్తిన్నై ప్పెఱ్ఱాళవళ్. ఆరేనుమాక వివనై స్పర్శిత్తార్క్కు స్వరూపాపత్తితప్పాతు. ఎల్లారుక్కుమ్ వన్దేఱిపోమ్. "స్వేన రూపేణాభినిష్పద్యతే" ఎన్గిఱపడియే. (ఉఱివెణ్ణెయ్ తోన్ఱవుణ్డాన్) ఉఱియిలే శేమిత్తువైత్త వెణ్ణెయైక్కణ్డు ఎట్టియుణ్డు. కళవుతోఱ్ఱుమ్బడియుణ్డాన్. (వెన్ఱిశూఴ్ కళిఱ్ఱై) వెన్ఱిమిక్క కళిఱ్ఱై. వెఱ్ఱియై

* ఆపత్తియై - ప్రాప్తిని.

యుడైత్తాయ్ ఇవనైచ్చ్యాళ్ కట్ నినైత్తకళ్ళిళ్ ఱాయెన్ఱునూమ్. (ఊన్ఱి) ‘‘ఆనైప్పూవళల్’’ఎన్ఱిరాతే కిట్టి. ‘‘మరుప్పొశిత్తపాకన్’’ ఎన్నుమ్పడియే. (పొరుతుడైవుకణ్డానుమ్) * పశలైకట్‌లమ్పోలే ఉడైయుమ్పడికణ్డవన్. ‘‘ఇడైవుకణ్డాన్’’ ఎన్ఱుమూమ్. (పుళ్ళినిత్యాది) ‘‘మణ్ణళన్దమాల్’’ ఎన్ఱు-తిరువులకళన్దరుళిన నీర్మై పిన్నాట్టుకిఱతు. కృష్ణావతారత్తుకుమ్ తిరువుల కళన్దరుళినవిడత్తుకుట్ మ్బుకుమ్ మాధ్ధ్యము మాశ్రిత పక్షపాతము ముళ్ళి ట్టవై యిరణ్డిడత్తు మొత్తిరుక్కుమ్.

(నాన్ఱవిత్యాది) తన్కృత్రిమమానపాల్ పోనవాత్రే అన్దముళై పైయానపడి. (తోన్ఱవుణ్డాన్) శిశుపాలాదికళు మేశుమ్పడి. (వెన్ఱియిత్యాది) వెళ్ళమైయుమ్ శూళ్చ్చియైయుముడైయ. (ఊన్ఱి) ధరిత్తునిన్ఱు. (ఉడైవు) కరువిప్పైప్పోలేయాకిన్నపడి. (మణ్ణళన్దమాల్)పిన్నాట్టినపడి.

అరు.—పతినెట్టామ్పాట్టు. స్వరూపాపత్తి-చాటు ; తాయ్‌వడివుపోయ్ పేయ్ వడివానాళ్ - అర్ధమ్ ; మోక్షమ్ పెఱ్ఱాళెన్ఱుధ్వని. ఇవళుక్కు మోక్షముణ్డు మో వెన్న ; అరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్ (ఆరేనుమాకవిత్యాది). ఉఱివెణ్ణెయ్, తోన్ఱ-కణ్ణుక్కుత్తోన్ఱ వెన్నుతల్ ; కళవుతోన్ఱ వెన్నుతల్. ఇడైవు-ఇడైన్దపోమ్పడి. కరువిప్పై - ఆయుధమిరుక్కుమిడమ్. ఆయుధమ్ వాఙ్గినాల్ పై శురుఙ్గుమాప్పోలే కొమ్పైప్పిడుఙ్గవే ఆనై శురుఙ్గినపడి. ౧౮.

మూ.—మాలుమ్ కరుఙ్గడలే ఎన్నెఞ్జమాయ్, వైయకము
ణ్డాలినిలై త్తుయిన్ఱ వాళియాన్—కోల
క్కరుమేని చ్చెఙ్గణ్ మాల్ కణ్ పడైయుళ్, ఎన్ఱుమ్
తిరుమేని నీ తీణ్డప్పెఱ్ఱు. ౧౯.

అర్థము.—వైయకమ్ - జగత్తును, ఉణ్డు - ఆరగించి, ఆలినిలై-వటపత్రమునందు, తుయిన్ఱ - నిద్రించువాఁడును, ఆళియాన్ - చక్రాయుధము ధరించువాఁడును, కోల - సుందరమైన, కరు - నల్లనైన, మేని - శరీరమును, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, కణ్ - నేత్రములునుగలవాఁడును, మాల్ - ఆశ్రితవ్యామోహముగలవాఁడునునైన సర్వేశ్వ

* పశలైక్కలమ్ - పచ్చికుండ.

రుండు, కణ్ణాడైయుళ్ - నిద్రించునెడ, ఎన్నుమ్ - ఏకాలమందును, తిరుమేని - నాని శరీరమును, నీ - నీవు, తీణ్డప్పెఱ్ఱు - స్పృశించునట్టి భాగ్యమునుబొంది, మాలుమ్ - పిచ్చిబట్టిన, కరుఙ్కడలే! - నల్లనిసముద్రమా! ఎన్ - ఏ, నోఱ్ఱాయ్ - నోము నోచితివి, ౧౯.

వ్యా.—అవ.—పత్తోన్బతావ్యాబ్బట్టు. (మాలుమ్) అవతార ముళ్ళియ ప్పెఱ్ఱారుముణ్డాకిడీ రెన్గిఱార్.

(మాలుమ్) మధుపానమ్పణ్ణరైప్పోలే పిచ్చేఱానిన్ఱ. (కరుఙ్గడలే) పెఱ్ఱపేఱు ఉన్నుడమ్బే కోట్పాల్లుకెఱితిల్లైయో; ఇల్లైయాకిల్ ఉడమ్బు వెళుత్తిరాతో. (ఎన్నోఱ్ఱాయ్) అశ్శైయైవిట్టు నానుమ్ నోఱ్కవ్బడి శొల్లాయ్. (వైయకమిత్యాది) శిఱువయిఱ్ఱిలే భూమియెల్లావఱ్ఱైయు మడక్కి ప్పవనాన ఆలిలైయిలే కణ్వళర్న్దరుళుకిఱ సర్వేశ్వరనుడైయ తిరుమేనియై తీణ్డప్పెఱ్ఱు.

అవ.—(మాలుఙ్కరుఙ్గడలే)నాఙ్ తీణ్డప్పెఱాతేనఱుఙ్గానిన్ఱేఙ్; నీ తీణ్డప్పెఱ్ఱు పరవశమాకానిన్ఱాగ్. భూమియైప్పోలే ఒరుకాలన్ఱియే నిత్యసంశ్లేషమ్ పెఱువతేకడల్! ఎన్ఱు కొణ్డాడుకిఱార్.

(మాలుమ్) మధుపానమ్పణ్ణరైప్పోలే పిచ్చేఱుకిఱకడలే. (కరుమ్ కడలే) ఉడమ్బు వెళుక్కప్పెణ్డావే. (అఱ్ఱియాఙ్) ఏకార్ణవత్తిలుమ్, తిరుప్పాఱ్కడలిలుమ్ తుయిన్ఱతొతల్.* ఆశిలేక్కైయైవైత్తు ప్రణయత్తైయిగుతుణ్డమాక విడువేనెన్ఱిరుక్క మెన్ఱుమామ్. పిరాట్టిమారోడు †ఊడినపో తుమ్ ఉనక్కప్పిరివిల్లై. కడలుమ్ ఎమ్బెరుమానుమ్, శ్రీభరతాళ్వానుమ్ పెరుమాళుమ్బోలే నిఱమ్. బ్రహ్మప్రాప్తిఫలమాయ్, కైఙ్కర్యమాను షఙ్గికమానాప్పోలే, తిరుమేనితీణ్డుకైప్రాప్యమ్; కైఙ్కర్యమ్, అవఘాతత్తిల్ స్వేదమ్బోలే; ఉపాయత్తిలుమ్ స్వరూపజ్ఞానమ్ పిఱన్దాల్ వ్యవసాయమానుషఙ్గికమ్. ౧౯.

* ఆశితే - పిడియందు. ప్రణయకలహం † ఊడినపోతు - ఎడబాసినప్పుడు.

అరు.—సత్తోన్పతామ్పాట్టు అవతరిత్తవిడత్తిలే యశోదాదికళ్ మడియిలే వైత్తు స్పర్శిక్క-ప్పెఱ్రార్కళ్. ఆశరియాతేయిరుక్క క్షీరాబ్ధి మడియిలేవైత్తు స్పర్శిక్క-ప్పెఱ్ఱ తెన్ఱపడి.

కీర్తిప్పాట్టిలే, "మణ్ణళన్ద" ఎన్ఱత్తైప్పఱ్ఱ మేలుక్కవతారికై యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (భూమిర్మైప్పోలేయిత్యాది). "ఎన్నుమ్-నీ తీణ్డప్పెఱ్ఱు" ఎన్ఱత్తైప్పఱ్ఱవరు ళిచ్చెయ్కిఱార్ (పిరాట్టిమారోడిత్యాది). "కరుఙ్గడల్, కోలక్కరుమేని" ఎన్ఱత్తై ప్పఱ్ఱ వరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (కడలుమ్ ఎమ్బెరు మానుమిత్యాది). "తీణ్డప్పెఱ్ఱు" ఎన్ఱైక్కు, తీణ్డుకైఫలమో, కైఙ్కర్యమన్ఱో ॰ లమున్న ; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (బ్రహ్మప్రాప్తిత్యాది). ప్రసఙ్గాత్ అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఉపాయత్రిలుమిత్యాది). జ్ఞానమ్-ప్రధానమ్. కణ్ పడైయుళ్-కణ్వాళన్దరుళుకిఱ వవస్థైయిలే. ౧౯.

మూ.—పెఱ్రార్ తళై కழల పేర్న్దోర్ కుఱళురువాయ్

చ్చెఱ్రార్ పడ కడన్ద శెఙ్గణ్మాల్—నఱ్ఱా

మరైమలర్ శేవడియై వానవర్ కైకూప్పి

నిరై మలర్ కొణ్డేత్తువరాల్ నిన్ఱు. ౨౦.

అర్థము.—పెఱ్రార్ - కన్నతల్లిదండ్రుల, తళై - సంకెళ్ళు, కழల - వీడునట్లు, పేర్న్దు - వెడలి, ఓర్ - అద్వితీయమైన, కుఱళురువాయ్ - వామనావతారమెత్తినవాఁడై, శెఱ్రార్ - శత్రువైన మహాబలియొక్క, పడి - భూమిని, కడన్ద - కొలిచినవాఁడై, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, కణ్ - నేత్రములుగల, మాల్ - ఆశ్రితవ్యామోహముగల సర్వేశ్వరునియొక్క, నల్ - అందమైన, తామరై మలర్-తామరపువ్వులవలె, శే - ఎఱ్ఱనైన, అడియై - తిరువడికళును, వానవర్ - దేవతలు, కైకూప్పి - అఞ్జలి జేసి, నిన్ఱు - గుమిగూడి, నిరై - పత్రములచే సమృద్ధమైన, మలర్కొణ్డు - పుష్పములను ఎత్తుకొని, ఏత్తువర్ - స్తోత్రము జేయుదురు, ఆల్! - ఆశ్చర్యము.! ౨౦.

వ్యా.—అవ.—ఇరుపతామ్పాట్టు. "పెఱ్రార్ తళైకழల" ఎన్గిఱవిత్తాల్-కృష్ణావతారమ్ శొల్లవుమామ్ ; వామనావతారత్తైయే శొల్లుకిఱ తాకవుమ్మామ్.

(పెర్రార్ తన్నైక్కలప్పేర్న్దు) పిఱన్దు ఎన్నుమామ్. ఆ రేనుమాక స్పర్శిక్క ప్పెర్రార్ కుక్క త్తన్నైక్కల. (పేర్న్దోర్ కుఱళురువాయ్ చ్చెర్రార్ పడికడన్ద) ఇన్ద్రనుక్క న్ద్రాకాతే శత్రు తనక్కాకాతే. ,,ద్విషదన్నంనభోక్తవ్యమ్" ,,యస్త్వాం ద్వేష్టిసమాంద్వేష్టి." (శెర్రారిత్యాది) మహాబలి ,, ఎన్నతు" ఎన్నభిమానిత్తభూమియై యళన్దసర్వేశ్వరన్. (నఱ్ఱామరై మలర్ శేవడియై) శెవ్వియాతాతే యిరున్దుళ్ళ తిరువడికళై. (వానవర్ కైకూప్పి - నిన్ఱు - నిరై మలర్ కొణ్డేత్తువర్ ఆల్) తిరళనిన్ఱు పూవైక్కొణ్డేత్తువరెన్నువుమామ్; తొడుత్తమాలై కొణ్డేత్తువ రెన్నవుమామ్.

అవ.—పడుక్కైయాయ్ క్కిడన్దకడలుక్కు త్తన్నై క్కొడుక్కచ్చొల్లవేణుమో దేవతాన్తరఙ్గళుక్కు త్తన్నైక్కొడానిఱ్కు వెన్గిఱార్.

(పెర్రార్) నిధియెడుక్కప్పెర్రారెన్ను మాప్పోలే. ,, ఎన్ పిళ్ళై" ఎన్నభిమానిత్తార్ తన్నైక్కలానిన్రాల్, ,, అడియోమ్" ఎన్రార్ తన్నైక్కలచ్చొల్లవేణుమో. (పేర్న్దు) శ్రీవైకుణ్ఠత్తిల్ నిన్ఱుమెన్నవుమామ్; తిరుప్పాఱ్కడలిల్ నిన్ఱుమ్ వన్దానాకవుమామ్.(ఓర్ కుఱళ్) నాట్టిల్ వామనర్కళ్ ఇవన్ వళర్న్దరుళినవిడత్తోడొక్కుమ్. (శెర్రార్) తన్నై చ్చెర్రార్. ,,మమప్రాణాహి." (పడికడన్ద) ఇకాడు మోన్దైయుమళన్ద. పిఱరతు పెర్రారాల్పోలేయిరుప్పతే!. (శెఙ్గణ్)అపేక్షితమ్ ముడిక్కప్పెఱ్ఱైకై. (మాల్) శెయ్తతుపోరాతెన్రిరుక్కై. (నల్ తామరై) శెవ్వికుమ్,అఴకుక్కుమ్, కుళిర్త్తిక్కుమ్, సదృశమాన తామరై తేడుకిఱార్. (వానవర్) ఎట్టాతపడి పరణీట్టుకొణ్డిరుక్కిఱ. (కైకూప్పి) ,,అవశ్యప్రతిపేదిరే." (నిరైమలర్) పఱ్ఱవే * తొడైయొత్తతుళవఙ్గొణ్డిరున్దార్కో. (ఏత్తువరాల్) ఇప్పడి పిఱన్దార్ పెఱాతొళివతే!. (నిన్ఱు) కిణ్ణకత్తు నిన్ఱు.

౨౦.

అరు.—ఇరుపత్తామ్పాట్టు. కృష్ణపక్షత్తిలే (పిఱన్దెన్ఱునూమ్) ఎన్గిఱతు. వామన పక్షత్తైయరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్ (ఆరేనుమాక విత్యాది). (స్పర్శిక్క ప్పెఱ్ఱార్తళైక్కళ్ల) సంసారసమ్బన్ధమ్ కళ్ళల ఎన్ఱపడి. (నిఱైమలర్) నిఱై - వానవరుక్కాతల్, మలరు క్కాతల్ విశేషణమ్. ఆల్_అశై.

మేలుక్కవతారిక్కై యరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్ (పడుక్కై యాయిత్యాది). "వానవర్" ఎన్గైయాలే- దేవతాన్తరమ్. (ఇప్పడి) చాటు. ఇప్పడి యివర్‌కళైప్పోలే ఇన్దభూమియిలే పిఱన్దా రవనై యేత్తప్పెఱాతొழివతే! ఎన్ఱు విషాదమ్. ఆల్_విషాద సూచకమ్. ౨౦.

మూ.—నిన్ఱు నిల మఙ్గై నీరేఱ్ఱు మూవడియాల్
శెన్ఱు తిశై యళన్ద శెఙ్గణ్ణాఱ్కు—ఎన్ఱుమ్
పడై యాழி పుళ్ళూర్తి పామ్బణైయాన్ పాతమ్
అడై యాழி నెఞ్జే యఱి. ౨౧.

అర్థము.—శెన్ఱు - సమీపించి, నిన్ఱు-నిలిచి, అమ్ - అందమైన, కై - శ్రీహస్తమునందు, నిలమ్ - భూమిని, నీరేఱ్ఱు - ఉదకమునుబట్టి పరిగ్రహించి, మూవడి యాల్ - మూడడుగులచేత, తిశై - దిక్కులతోఁగూడినజగత్తును, అళన్ద- కొలిచిన వాఁడై, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, కణ్ - నేత్రములుఁగల, మాఱ్కు - సర్వేశ్వరునికి, ఎన్ఱుమ్- సర్వకాలములందును, ఆழி - చక్రము. పడై - ఆయుధము, పుళ్ _ పక్షిరాజు, ఊర్తి - వాహనము, పామ్బు - శేషుఁడు, అణైయాన్ - పాన్పుగాఁగలవాని యొక్క, పాతమ్ - తిరువడికళును, అడై - ఆశ్రయించుము. ఆழి-గంభీరస్వభావము గల, నెఞ్జే ! - మనసా! అఱి - తెలిసికొనుము. ౨౧.

వ్యా.—ఇరుపత్తోరామ్పాట్టు.(నిన్ఱు)సర్వేశ్వరనానవన్ అర్థిత్వమ్ తోఱ్ఱుమ్బడి కీఴాకనిన్ఱు. (నిలమ్ అఙ్గైనీరేఱ్ఱు) కొడుత్తు వళర్న్ద వఴుకియ్యైయిలే భూమియైనీరేఱ్ఱు. (మూవడియిత్యాది) దిక్కుక్కళ్ తోఱుమ్ శెన్ఱళన్దు, అత్తాలే అలభ్యలాభమ్ పెఱ్ఱానాయిరుక్కిఱ అవనుక్కు. (ఎన్ఱుమిత్యాది) ఎల్లావఱ్ఱాలియు ముడైయవన్ కిడీర్ ఇరన్దాన్. కై

యిలే తిరువాళిగైయై ప్పిరాతే పిడిక్కవల్లవనుమ్, తిరువడిముతుకిలే *నమ్బిరిక్కఇరుక్కవల్లవనుమ్, తిరువనన్దాళ్వానాకిఅ పడుక్కైయిలేశాయవల్లవనుమ్ సర్వేశ్వరనాకిఱాన్. (పాతమడైయాళ్ నెఞ్జేయఱి)మహాబలియైప్పోలేయాకాతే అవన్ తిరువడికళైయడై. (ఆళ్ నెఞ్జేయఱి) అళవుడైయనెఞ్జేయఱి. † ఓలకఱవార్త్తైయెన్ఱిరాతే ఇత్తై బుద్ధిపణ్ణియిరు.

అవ.—ఇరణ్డుపాట్టాలుమ్ - సర్వేశ్వరన్ కిడీర్ ఆశ్రితార్థమాక ఇప్పడి ఎళియ నానా నెన్ఱు శొల్లినిన్ఱాయ్ ఈడుపడుకిఱార్.

(నిన్ఱిత్యాది) పిరాట్టియై శ్రీజనకరాజన్ నీర్ వార్కఱప్పెఱ్ఱాల్పోలే శెన్ఱునిన్ఱెన్నుతల్. (శెన్ఱు) నడన్దపడి. శెన్ఱళన్దెన్నుతల్. (శెజ్గణ్ మాల్) తన్దామతు పెఱ్ఱాలు మినియరాకవేణుమో. (ఎన్ఱుమ్) పరిపూర్ణన్ కిడీర్. (పాతమడై ఆళ్ నెఞ్జే) ఎనైఓతువిక్కవల్లనీ, ఎన్ శెల్లామైయఱి. అల్లాతవార్త్తైపోలల్ల; ఇత్తైబుద్ధిపణ్ణు. [శీరాల్ పిఱన్దు] అన్ఱు అఱుపతినాయిరమ్ సంవత్సరమ్ తపస్సుపణ్ణినవన్ వయిఱ్ఱిలే, "పితరం రోచయామాస" ఎన్ఱు ఆశైప్పడవన్దుపిఱన్దైు. [శిఱప్పాల్ వళరాతు] వెణ్ణెయైయుమ్ పెణ్ణ్గళైయుమ్ కళవుకణ్డు మూలైయడియే వళరున్దై. [పేర్ వామనాకాక్కాల్] నారాయిణనానా లాకాతో. [పేరాళా] ఐశ్వర్యత్తిలే ఇళ్లైప్పాఱ వేణుమో. [మార్వత్యాది] పరుత్తిపట్ట పన్నిరణ్డామ్ పట్టుభూమి. ౨౧

అరు.—ఇరుపత్తోరామ్పాట్టు. మేలుక్కవతారిక్కై యరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్ (ఇరణ్డుపాట్టాలుమిత్యాది). ఇఙ్గు "నిలమఙ్గై" ఎన్ఱు-భూమిప్పిరాట్టియాక్కై యరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్ (పిరాట్టియైయిత్యాది). యజ్ఞవాటత్తళవుమ్ శెన్ఱునిన్ఱెన్నుతల్; నిన్ఱవిడత్తిలే నిన్ఱు తిశైయెల్లామ్ శెన్ఱళన్దెన్నుతల్. తమక్కుపదేశిక్కఱ నెఞ్జుక్కుచ్చొల్లువా నెన్నెన్న; అరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్ (ఎన్ శెల్లామైయెన్ఱు). ఇప్పడివామననిడత్తిలే ఈడుపట్టపేరు

* నమ్బిరిక్క - చక్కగా ఇనుడునట్లు.
† ఓలక్కవార్త్తై - సభయందు డంబముగ జెప్పుమాట.

ణ్డో వెన్న; అరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్ (శీరాల్ పిఱన్దిత్యాది). (ఇశ్శైప్పావేణుమో) నీర్తై యి లిశ్శైప్పాఅప్పోకామైయాలే మేన్మైయిలే ఇశ్శైప్పావేణుమెన్ఱపడి. ఉణ్ కైయిలే పన్నిరణ్డామ్‌పట్టభూమి. ఇప్పడివామననాకాతపోతు ఏఱ్కవరుమైయో వెన్ఱపడి. ౨౧.

మూ.—అఱియు ములకెల్లామ్ యానేయు మల్లేన్
పొఱి కొళ్ శిఱై యువణ మూర్న్దాయ్—వెఱికమఴుమ్
కామ్బేయ్ మెన్‌తోళి కడై వెణ్ణెయుణ్డాయై
త్తామ్బే కొణ్డార్ త్తతఴుమ్బు. ౨౨.

అర్థము.—పొఱికొళ్ - నానావర్ణమైన, శిఱై - రెక్కలుగల, ఉవణమ్ - గరుత్మంతుని, ఊర్న్దాయ్ - నడపించువాఁడును, వెఱి - పరిమళమును, కమఴుమ్ - వీచుచున్న, కామ్బు - వెదురులతో, ఏయ్ - సమానమైన, మెల్ - మృదువైన, తోళి - భుజముగల యశోదపిరాట్టి, కడై - మదించిన, వెణ్ణెయ్ - వెన్నను, ఉణ్డాయై - ఆరగించిననిన్ను, తామ్బే - త్రాటినే, కొణ్డు - ఎత్తి, ఆర్త్త - బిగిరిచి కట్టుటవల్లనైన, తఴుమ్బు - గాయము, యానేయుమల్లేన్ - నేనొకఁడనేగాను, ఉలకెల్లామ్ - ప్రపంచమంతయు, అఱియుమ్ - ఎఱుఁగును. ౨౨.

వ్యా.—ఇరుపత్తిరణ్డామ్పాట్టు. (అఱియుమ్) ఆశ్రితార్థమాక ఎళియనానా నెన్నుమ్బడి నీరఱిన్దపడి యెజ్ఞనే యెన్నిల్; (ఉలకెల్లామఱియుమ్, యానేయుమల్లేన్) శిశుపాలన్ కూడ వఱియానో. (పొఱియిత్యాది) పొఱికొణ్డిరున్దుళ్ళశిఱకైయుడైత్తాన తిరువడిమైయూర్న్దవనై. (వెఱికమఴుమ్) పిళ్ళైమకమ్ వాడవొణ్ణాతెన్ఱు ఎప్పోతుమ్ ఒప్పిత్తపడి యేయిరుక్కైయాలే పరిమళన్ కమఴానిన్ఱ, (కామ్బు ఏయ్‌మెన్‌తోళి) మూఙ్గిలోడొత్తు మృదువాన తోళైయుడైయవళ్, (కడై వెణ్ణెయుణ్డాయై) అవళ్ మార్దవమ్ పారాతే కడైన్ద వెణ్ణెయై. (తామ్బిత్యాది) కైకెట్టిల్ ఒరు తామ్బాలే కట్టినతఴుమ్బు, (అఱియుములకెల్లామ్) కయిల్ నీట్టవొణ్ణాతు, ఉరలైచ్చిఱుక్కవొణ్ణాతు, ఇవనుడమ్బిలే ఇడఙ్గాణుమిత్తనైయుతే.

అవ.—ఆశ్రిత పక్షపాతమ్బోలే ఆశ్రితభవ్యతైయుమ్.

(ఉలకెల్లామ్) శిశుపాలనై యిట్టుచ్చొల్లవేణుమో; (యానే యిత్యాది) అనుగ్రహముడైయనానేయల్లేఱ. (పొఱియిత్యాది) నిరపేక్షనాయ్ అర్థిక్కప్పెఱన్దనీ. (వెఱి) స్వాభావికమెన్నుతల్; పిఱైక్కై *ముళియామైక్కెన్నుతల్. (కామ్బు) పశుమైయుమ్, తిరట్చియుమ్, శెవ్వైయుమ్.(మెఱతోళికన్డై వణ్ణైయిత్యాది) ఇరువర్క్కు ధారకమ్;అబలైకట్టిలేకట్టుణ్బతే!. (తామ్బేకొణ్డు) కుఱుఙ్కయిఱ్ఱాఱ్కొణ్డు. ౨౨.

అరు.—ఇరుపత్తిరణ్డామ్బాట్టు. ఆర్త్త - ఆర్క్కప్పట్ట ఎన్ఱబడి నాక్కి యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (కయిఱ్ఱాఱ్ణీట్టవిత్యాది).

మేలుక్కవతారికై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఆశ్రితపక్షపాతమిత్యాది). ఇట్టు- అవఱమాత్రమల్లవెన్నబడి. ఇరువర్క్కుమ్-తాయ్క్కుమ్ మకనుక్కుమ్. అవళుక్కు జీవనహేతు, ఇవనుక్కు ఆశ్రితస్పర్శమెన్నబడి. ౨౨.

మూ.—తఴున్బిరున్ద శార్ఙ్గనాణ్ తోయ్న్దవా మఙ్కై
తఴున్బిరున్ద తాళ్ శకడమ్ శాడ,—తఴున్బిరున్ద
పూఙ్గోత్తైయాళ్ వెరువ పొన్బెయరోఱ మార్విడన్ద
వీఙ్గోత వణ్ణర్ విరల్. ౨౩.

అర్థము.—అమ్ - సున్దరమైన, కై - శ్రీహస్తము, శార్ఙ్గమ్-శార్ఙ్గమనెడు ధనుస్సుయొక్క, నాణ్ - అల్లెత్రాటిచేత, తోయ్న్ద - అమరిన, తఴుమ్బు - వ్రణమును, ఇరున్దవామ్ - కలిగియుండెను, తాళ్ - తిరువడి, శకడమ్ - శకటాసురుని, శాడి - తన్ని (అందువలన), తఴుమ్బిరున్ద-వ్రణమునుకలిగియుండెను, వీఙ్గు - వృద్ధిబొందిన, ఓతమ్-అలలుగల సముద్రమువంటి, వణ్ణర్ - తిరుమేనిగల వారియొక్క, విరల్-వ్రేళ్ళు, పూమ్ - స్పృహణీయమైన, కోత్తైయాళ్ - కొప్పుగల (పిరాట్టి), వెరువ - భయముజెందునటుల, పొన్బెయరోఱ-హిరణ్యకశిపునియొక్క, మార్వు-వక్షస్థలమును, ఇడన్ద - చీల్చినందువలననైన, తఴుమ్బిరున్ద - వ్రణముగలిగియుండెను. ౨౩.

---

* ముళియామైక్కు - కృశింపకుండుటకు.

వ్యా.—అవ.—ఇరుపత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు.ఒరు శెయలైక్కొణ్డు శొల్లుమ్పడి యెన్నెన్నిల్ ; ఒరు శెయలిలేయో, ఒరుఅవతారత్తిలేయో తళుమ్పుళుమన్ద తెన్గిఱార్.

(తళుమ్బిరున్దవిత్యాది) పిరాట్టియుడ్గూడకూడిశి స్పర్శిక్క వేణ్డుమ్ఫుకియన్దై, శార్ఙ్గనాణ్ తోయ్న్ద తళుమ్బిరున్ద వామ్. జ్యాకిణత్తాలే కరక్కశమాయిరుక్కుమ్. (తాళ్ శకడమ్ శాడి త్తళుమ్బిరున్ద. ప్రాఙ్గోత్తై యాళ్ వెరువప్పోక్ పెయరోక్ మార్విడన్ద) ,, అడలరియాయ్ప్పెరుకినానై” ఎన్గిఱపడియే. (విరల్ తళుమ్బిరున్ద) కాల్ తళుమ్బు, కైత్తళుమ్బు, అవాన్తరావయవమానవిరల్ తళుమ్బు, ఒన్ఱేయో తళుమ్బాయి.

(ప్రాఙ్గోత్తైయాళ్ వెరువ) ,, ఆశ్రితరుడైయ కార్యమ్ ” ఎన్ఱాల్ ఊకక్కుమవళుమ్ భయప్పడుమ్పడి ఊడమ్బడైయ త్తళుమ్బు. (శాడి) అవన్ *మూరినిమిర్న్దాన్,ఇవర్ క్కుక్కువాలాయిరుక్కిఱపడి.(ప్రాఙ్గోత్తైయాళ్ వెరువ) పాలా తెన్నిరుక్కుమవళ్. వీరవాశియఱియుమవళ్. ఋషి వేషత్తోడే తిరియవేణుమెన్నుమవళ్. (పిఙ్గోతవణ్ణర్ విరల్) వళర్త్తియుమ్ కుళిర్త్తియుమ్ ,,మహావిష్ణుమ్” విగ్రహవ్యాప్తియాయిఱ్ఱు. ౨౩.

అను.—ఇరుపత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు. మేలుక్కుతాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ప్రాఙ్గోత్తైయాళిత్యాది). ప్రాఙ్గోత్తైయాళ్ రామావతారత్తోడే శేర్త్తు అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (పాలాతెన్నిత్యాది). ,,పాలాతు’’ ఎన్ఱు-ఆశ్రితరక్షణమ్ పోరాతెన్న వేణుమెన్నిరుక్కుమవళెన్ఱపడి. ఇప్పడిప్పట్టవళుమ్ వెరువుమ్పడి “ శార్ఙ్గనాణ్ తోయ్న్ద ” ఎన్ఱు ఇఙ్గుమ్ కూట్టి యోజిప్పతు. ౨౩.

మూ.—విరలొణ్డు పాయ్ తోయ్న్ద వెణ్ణెయ్ కణ్డు, ఆయ్చ్చి
ఉరలోడుఱప్పిణిత్త నాన్ఱు-కురలోవా
తేఙ్గి నినైన్దయలార్ కాణ విరున్దిలైయే
ఓఙ్గోత వణ్ణా ఉరై. ౨౪.

---

* మూరినిమిర్న్దాన్ - ఒడలువించుకొనెను.

అర్థము.—విరలోడు - వ్రేళ్లతో, వాయ్‌తోయ్‌న్ద - తిరుప్పవళమునందిడిన, వెణ్ణెయ్ - వెన్నను, కణ్డు - చూచి, ఆయ్‌చ్చి - యశోదాదేవి, ఉగలోడు - రోటితో, ఉఱ - చేర్చి, పిణిత్తనాన్ఱు - కట్టినప్పుడు, నినైన్దు - వెన్ననుతలంచి, కురల్ - కణ్ఠధ్వని, ఓవాతు - విడువక, ఏఙ్గి - ఏడ్చి, అయలార్ - ఇతరులు, కాణ - చూచునట్లు, ఇరున్దిలైయే? - ఉండలేదా?, ఓఙ్గు - పొంగిన, ఓతమ్ - సముద్రమువంటి, వణ్ణా - వర్ణముగలవాండా!, ఉరై - చెప్పుము. ౨౮.

వ్యా.—ఇరుపత్తునాలామ్బాట్టు. (విరలిత్యాది) విరల్ వాయిలే తోయ్‌న్దవళవిలే. “వెణ్ణెయ్‌విఴుఙ్గి వెఱుమ్కలత్తై వెర్పిడైయిట్టు” ఎన్నుమ్ శ్లోకానిన్నతు; “విరలోడువాయ్‌తోయ్‌న్ద” ఎన్నుమ్ శ్లోకానిన్నతు; ఇవై యెజ్ఞనేశేరుమ్బడి” ఎన్నుప్పిళ్ళై తిరునఱైయూరరైయర్ భట్టరై క్కేట్క; “ఇవనుక్కు ఎన్నుమ్ తిరుప్పణి ఇతువన్ఱో, ఒరునాళజ్ఞనుమాకిఱతు, ఒరునాళిజ్ఞనుమాకిఱతు” ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్‌తార్, “వైకలుమ్ వెణ్ణెయ్ కైకలన్దుణ్డాన్” ఎన్గిఱపడియే. (ఉరలిత్యాది) ఉరలెన్నుమ్ అవనెన్నుమ్ పిరిత్తుక్కాణవొణ్ణాతపడి కట్టినవన్ఱు. (కురలోవాతేఙ్గి) అఴుప్పుక్కు ధ్వని మాఱాతే; ఏఙ్గిన ఏక్కమ్ కీఴ్విఴాతే. (నినైన్దు)ఇప్పడి అఴానిఱ్కచ్చెయ్తేయుమ్ పెరియతిరుప్పణికళాయిరున్ఱు నినైప్పతు; వెణ్ణెయ్‌కళవుకాణుమ్బడినినైన్దు. (అయలార్ కాణఇరున్దిలైయే) ఏన్దులత్తుజ్ఞుడియిల్ పెణ్గళిల్ కాణాతారుణ్డో. ఇవనాలే నెఞ్జు పుణ్‌పట్టారెల్లామివన్ పట్టపాడు కాణవరువర్‌కళితే. * అత్యుత్కటైఃపుణ్యపాపైరిహైవఫలమశ్నుతేయితే. (ఓఙ్గోతవణ్ణావురై) ఇవనైకట్టివైత్తతు ఒరుకడలైత్తేక్కివైత్తాప్పోలే కాణుమ్. (ఉరై) ఇవ్వడివు కాణవేణుమ్; ఇవ్వడివోడేకూడ వార్త్తైయుమ్ కేట్కవేణుమ్. పొయ్యాకిలురలోడేకూడఇఴుత్తుకొణ్డుపు అప్పడువేనో.

(విరలిత్యాది) వయిఱువళర్త్తుఅకప్పడప్పెఱ్ఱోమో; *మిడఱ్ఱుక్కుకీఴేయప్పెఱ్ఱోమో. (ఉరలోడు) ఉరలోడుతనోడువాశియిల్లామై. (కురలోవాతు) అఴుప్పుక్కువాతే “ఇకోలుణ్డు, పార్” ఎన్న,ఏఙ్గి

* మిడఱ్ఱుక్కు - కంఠమునకు,

నిన్రాన్. (నిన్నైన్దు) వెణ్ణెయై నిన్నై త్తిరుక్కైయ్. (అయలార్ కాణ) పఞ్చలక్షుమ్ కుడియిల్ పెణ్గళ్ డైయ; అవర్ కణ్గళై బద్ధిత్తు త్తా నకప్పడాతిరుక్కుమ్; అవర్ కళ్ ఇవ నకప్పడవల్ల నే! ఎన్డిరుప్పర్ కళ్. (ఇరున్దిలైయే) రామ శరత్తై రావణన్ మఱుకిల్ మఱుకలామ్. (ఓజ్గోతవణ్ణా) నెరుక్కుణ్గై యాలే ఎన్దపూర్తి. (ఉరై) "నమేమోఘమ్" ఎన్ను మ్సని శొల్లి కాణ్. అవాప్త సమస్తకామన్ కుఱైయా యఱువతే!; సర్వశక్తి మిడుకిన్డి యొఱివతే!, సర్వజ్ఞన్ పుఱైయఱువతే!. ౨౪.

అరు.—ఇరుపత్తునాలామ్బాట్టు. "శ్వై-మార్గ్యవైదగ్ధ్యజ్గళ్ శేరుమ్బడి" ఎన్ను అశైయర్. విరలాలే తొట్టు వాయ్ తోయ్న్దానో ఎన్న; అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (వైకలు మిత్యాది). అవ్విడత్తుక్కు ఇతువు మొరుఅర్థమ్. కాణాతే దుఃఖప్పట్టవర్ కళ్ కాణ కూడు మోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (అన్యత్కైరిత్యాది). పుణ్యాఫలమ్-నాళ్కై. "ఉరై" ఎన్దత్తాల్ ఫలిత్తత్తై యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (పాయ్యాకిలిత్యాది). పొయ్యన్దా యాకిల్, కైయుమ్ కళవుమాక కట్టుణ్డత్తై యవన్ నిన్నై త్తిరుక్కుమో వెన్న; అరుళిచ్చె య్ కిఱార్ (రామశరత్తైయిత్యాది). ఆశ్రితవిషయత్తిలుకన్దు కట్టుణ్గైయాలేమఱవామల్ నిన్నై త్తిరుక్కు మెన్నపడి. పుఱైయఱుకై-అవిర్భక్కైక్కు ఉపాయమఱియాతిరుక్కై. ౨౪.

మూ.—ఉరై మేఱ్కొణ్డెన్నుళ్ళ మోవాతు, ఎప్పోతుమ్
వరైమేల్ మరతకమేపోల—త్తిరైమేల్
కిడన్దానై కీణ్డానై కేழలాయ్, పూమి
ఇడన్దానైయే త్తియెழుమ్. ౨౫.

అర్థము.—వరైమేల్ - పర్వతముమీద, మరతకమేపోల - మంచిపచ్చవలె, తిరైమేల్ - సముద్రముమీద, కిడన్దానై - పవ్వళించియున్నవాఁడై, కీణ్డానై - (హిరణ్యాసురిని) చీల్చినవాఁడై, కేழలాయ్ - వరాహమై, పూమి - భూమిని, ఇడన్దానై - పట్టు విడిపించినవానిని, ఎన్ - నాయొక్క, ఉళ్ళమ్ - మనస్సు, ఓవాతు-ఎడతెగక, ఎప్పోతుమ్ - ఎప్పుడును, మేల్ - శ్రేష్ఠమైన, ఉరైకొణ్డు - శబ్దములచేత, ఏత్తి - స్తోత్రము జేసి, ఎழుమ్ - ఉజ్జీవించును. ౨౫.

వ్యా.—అవ.—ఇరుపత్తైన్దామ్పాట్టు. ఇవనుడైయ ఇన్నీర్మై యను భవిత్తాల్ వేఱొన్ఱాల్ పోతుపోక్క వొణ్ణాతెన్గిఱార్.

(ఉఱై మేల్ కొణ్డు) మేలాన పుఱైయైక్కొణ్డు. అతావతు - వాక్కుక్కు విషయమానత్తైక్కొణ్డు. అన్ఱిక్కే, ఉఱైక్కైయిలే మేఱ్కొణ్డు. అతాకిఱతు - శొల్లిచ్చెల్లుకైయిలే కిళర్న్దు. (ఎన్నుళ్ళమోవా తెప్పోతుమ్) ఎన్నుడైయ హృదయమానతు ఉచ్చివీడు విడక్కడవతన్ఱిక్కే. స్వరూపమొరుకాలాక వఴియుమో. ఒరుమలైయిలే ఒరుమరతకగిరియానతు పరప్పుమాఱప్పడిన్దాఱ్పోలేయాయిత్తు తిరుప్పాఱ్కడలిలే కణ్వళర్న్దరుళిన పోతిరుక్కుమ్పడి. సర్వేశ్వరనాయ్ సర్వశక్తియానవనుడైయ సౌలభ్యచరిత్రఙ్గళై చ్చొల్లుకైక్కు. (ఎన్నుళ్ళమిత్యాది) దాసవృత్తికనాన వెన్నుడైయ మనస్సానతు ఇడైవిడాతు. (ఎప్పోతుమిత్యాది) ఒరుపర్వతశిఖరత్తిలే ఇన్ద్రనీలమణియిరున్దాఱ్పోలే విళఙ్గుకిఱ సముద్రశాయియానవనై. (కిడన్దానైక్కణ్డానై) ఆర్త్తరైక్కణ్డాల్ పతుక్కైయడిక్కొతిక్కుమ్పడి. (ఏత్తి ఎఴుమ్) స్తుతిత్తు ఉజ్జీవిక్కుమ్.

అవ.—(ఉఱైమేల్ కొణ్డు) ఇవనుక్కు నినైవుమ్ పేచ్చుమ్ వెణ్ణెయిలే యానాఱ్పోలే, ఆఴ్వార్క్కు నినైవుమ్ పేచ్చుమ్ ఇవన్ పక్కలిలే యానపడి శొల్లుకిఱతు.

(ఉఱై మేల్ కొణ్డు) వాక్కుక్కు విషయమాకక్కొణ్డు. వాగ్వృత్తియై మేఱ్కొణ్డెన్నవుమామ్. (ఎన్నుళ్ళమిత్యాది) ఒరుమలైమేలే మరతకమ్ కిడన్దాఱ్పోలే తిరైమేలే కణ్వళర్న్దరుళుకిఱవనై. (కిణ్డానైయిత్యాది) వరాహరూపియాయ్ప్పుక్కు అణ్డభిత్తియిల్ నిన్ఱు మొట్టువిడువిత్తు భూమియై యిడన్దవనై. (ఏత్తియెఴుమ్) ఏత్తి ఉజ్జీవియానిన్ఱతు. ౨౫.

అరు.—ఇరుపత్తైన్దామ్పాట్టు. (ఉఱైమేల్) మేలుక్కవతారిక్కై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఇవనుక్కిత్యాది). కేఴలాయక్కిణ్డిడన్దానైయెన్నపడి. చేతన సమాధియాలే

ఉళ్ళమ్ ఏత్తి యెళుమ్ ఎన్ఱక్రితై. వాగ్వ్యత్తియైమేలొన్ఱుళ్ళకై - వాగ్వ్యత్తిరై యుడైత్తాకై యెన్నపడి.
౨౫.

మూ.—ఎళువార్ విడైకొళ్వా రీన్తుళాయానై
వళువా వకై నినైన్దు వైకల్—తొళువార్
వినైచ్చుడరై నన్దువిక్కుమ్ వేఙ్గడమే, వానోర్
మనచ్చుడరై త్తూణ్డుమ్ మలై.
౨౬.

అర్థము.—ఎళువార్ - హెచ్చుహెచ్చుగనైశ్వర్యమునుగోరువారును, విడైకొళ్వార్ - ఈశ్వరునివిడుచుకేవలులును, ఈన్ - సొగసైన, తుళాయానై - తిరుత్తుళాయిమాలెగలవానిని, వళువావకై - విడువనియుపాయము, నినైన్ద - అనుసంధించి, వైకల్ - ఎల్లప్పుడును, తొళువార్ - ఆశ్రయించు భగవత్కులును, వినై - (ఈ ముగ్గురి) పాపమనెడు, శుడరై - అగ్నిని, నన్దువిక్కుమ్ - నాశనముజేయు, వేఙ్గడమే - తిరువేఙ్గడమనెడుపర్వతమే, వానోర్ - నిత్యసూరులయొక్క, మనచ్చుడరై - తిరువుళ్ళమనెడు దీపమును, తూణ్డుమ్ - ఎగత్రోసెడు, మలై - పర్వతము ౨౬.

వ్యా.—అవ.—ఇరుపత్తాఱామ్పాట్టు.(ఎళువార్)ఎల్లార్కుమ్ నినైవుమ్ శెయలు మొక్కప్పరిమాఱలావతు పరమపదత్తిలే యన్ఱో వెన్నిల్; నిత్యసూరికళుఙ్గూడ అవనుడైయ సౌలభ్యజ్ఞాణ వరుకిఱతు తిరుమలైయిలే యన్ఱో వెన్గిఱార్.

(ఎళువార్) ఐశ్వర్యమ్ వేణుమెన్ఱు మేలేమేలే ప్రార్థిక్కుమవర్కళ్. (విడైకొళ్వార్) ఆత్మప్రాప్తియే యమైయుమ్, నీవేణ్డావెన్ఱి వఙ్పక్కలిల్ నిన్ఱుమకలుమవర్కళ్. (ఈన్తుళాయానైయిత్యాది,) ఇవనై నాఙ్గళ్ పిరియాతొళియవేణుమెన్ఱునినైత్తుకాలమెల్లాన్తొళువార్కళ్. (వినైయిత్యాది) భగవత్ప్రాప్తి విరోధి, ఆత్మప్రాప్తివిరోధి, ఐశ్వర్యప్రాప్తివిరోధియాన పాపఙ్గళై, ఎరికిఱ నెరుప్పై యవిత్తాఱ్పోలే నశిప్పిక్కుమ్ వేఙ్గడమే. (వానోరిత్యాది) నిత్యసూరికళుడైయ కిళర్న్ద మనసైస అవనుడైయ సౌలభ్యజ్ఞాణప్పోరికొళెన్ఱు కిళర్త్తానిఱ్కుమ్ తిరుమలై. కాలాన్తరమన్ఱు, సన్నిహితమ్.

(ఎழువార్) ప్రయోజనమ్కైపుకున్దవాఱే పోవార్ ఐశ్వర్యార్థికళ్. (విడైకొళ్వార్) ఫలమ్ నిత్యమాకైయాలే మీట్చియిల్లై కేవలర్కళ్. (విసైయిత్యాది) ఇమ్మూవర్కళుక్కుముద్దేశ్య విరోధికళైప్పోక్కుమ్. నన్దువిక్కై - అవిక్కై. (వానోరిత్యాది) ఇజ్ఞుళ్ళార్ * ఒట్టిపిల్ కాలమెన్న, అజ్ఞుళ్ళార్ * అకలకిల్లేఙ్ ఎన్నచ్చొల్లుమ్. ౨౬.

అరు.—ఇరుపత్తాఱామ్పాట్టు. (ఎழువార్) మలై ఎన్నైయాలే - సన్నిహితమ్; ఇతు ప్రత్యక్షమన్రో వెన్నపడి.

మీట్చియిల్లామైయాలే ఇవనైవిట్టు విడైకొణ్డకన్ఱు పోకిఱతే అవర్కళుక్కు స్వభావమెన్నపడి. ౨౬.

మూ.—మలైయాల్ కుడైకవిత్తు మావాయ్ పిళన్దు
శిలైయాల్ మరామరమేழ్ శెయ్తు—కొలైయానై
ప్పోర్కోడొశిత్తనవుమ్ పూఙ్గురున్దమ్ శాయ్త్తనవుమ్
కార్కోడు పఱ్ఱియాన్కై. ౨౭.

అర్థము.—మలైయాల్ - పర్వతముచేత, కుడైకవిత్తు - గొడుగుబట్టి, మా - కేశియనెడురాక్షసునియొక్క, వాయ్ - నోటిని, పిళన్దు - చీల్చి, శిలైయాల్ - ధనుస్సుచేత, మరామరమ్ - సాలవృక్షములను, ఏழ் - ఏడింటిని, శెయ్తు - కొట్టి, కొలై - హింసించెడు, ఆనై - కువలయాపీడమనెడు ఏనుఁగుయొక్క, పోర్ - యుద్ధసాధనమైన, కోడు - కొమ్ములను, ఒశిత్తనవుమ్ - విఱిచినదియు, పూఙ్గురున్దమ్ - పుష్పించిన కురుక్కత్తిచెట్టును, శాయ్త్తనవుమ్ - క్రిందఁబడఁద్రోసినదియు, కార్ - మేఘమువలె శ్రమహరమైన, కోడు - శఙ్ఖమును, పఱ్ఱియాన్ - ధరించినవానియొక్క, కై - శ్రీహస్తములుగదా. ౨౭.

వ్యా.—అవ.—ఇరుపత్తేழామ్పాట్టు. (మలైయిత్యాది) తిరువేఙ్కడముడైయానుడైయ తిరుక్కైయై ప్పార్త్తార్పోలే.

(మలైయాల్కుడైకవిత్తు) వర్షత్తుక్కుక్కుడై యపేక్షితమిఱే. ఇన్ద ౫ఙ్ ఆసురప్రకృతియల్లామైయాలే పశిగ్రాహత్తాలే శెయ్తానాకిల్,

మలైయై యెడుత్తు నమ్మైనోక్కికొణ్డిరున్దు మెన్ఱు మలైనైయకుఱైయాక కఱివిత్తు. (మావాయ్పిళన్దు) పణ్ణిన ప్రాతికూల్యత్తై కనత్తాలే కేశియై కొన్ఱు. (శిలైయిత్యాది) అవతారత్తుక్కడుత్త వాయుధత్తాలే మరామరమేళుమ్ యుమ్ శెయ్తు. (కొలైయిత్యాది) కొల్లక్కడవతాక నిఱుత్తిన కువలయాపీడత్తినుడైయ పొరానిన్ఱకొట్టై అనాయాసేనముఱిత్తవుమ్. (పూఙ్గురున్దమ్శాయ్త్తవుమ్) పూప్పఱిత్తవుమ్. (కార్కోడిత్యాది) శ్రమహరమాయ్ ముఴక్కత్తైయుడైత్తాయిరుకుఱమెన్నై. అన్ఱిక్కే, తిరుక్కైయిలే శ్రీపాఞ్చజన్యమిరున్దపోతు మేఘత్తైప్పఱ్ఱియిరున్దశఙ్గుపోలే యిరున్దతెన్నై. ఇవైయర్ శెయ్వతెల్లామ్ మున్నై ఉరత్తాలే, క్షత్రియర్ ఎన్ఱుమ్ విల్లాలేయెన్నుమిడన్తోళ్ముకిఱతు. శ్రీపాఞ్చజన్యమ్ పిడిక్కవుమ్ పొఱాత మృదువాన కైయైకొణ్డుకిడీరితెల్లామ్ శెయ్తతు.

అవ.—చేష్టితఙ్గళిలే ఉరుకుకిఱార్. సుకుమారమాన కైయైకొణ్డే ఇప్పెరియశెయల్ కళైచ్చెయ్వతే!; శెయ్యానిన్ఱాల్ అనాయాసేన శెయ్వతే!.

(మలైయిత్యాది) మలైయాక ఏనియోగఙ్గొణ్డానో. (మావాయ్ పిళన్దు)నారదాదికళ్ కూప్పిడుమ్పడివన్దకేశియై నెట్టికొఱైకీణ్డాఱ్పోలే కీణ్డ. (శిలైయిత్యాది)ఎయ్యవొణ్ణాతపడి తిరళనిన్ఱ మరామరఙ్గళై. (కొలైయిత్యాది) కొలైయిలే యుళ్ళవానై. (పూఙ్గురున్దమ్) తళుత్తుప్పూత్తునిన్ఱ. (కార్కోడు) కుళిర్న్దు శ్రమహరమాయ్ ప్పెరుత్తుముఴఙ్గుకై. శ్రీపాఞ్చజన్యమ్ తొడప్పొఱాతకై కిడీర్.   ౨౭.

అరు.—ఇరుపత్తెట్టామ్పాట్టు. (మలైయాల్) కోదు-శఙ్ఖమ్. మేఘస్వభావత్తైయుడైయశఙ్గెన్నతల్ ; మేఘత్తోడేకూడిన శఙ్గెన్నతల్.

కృష్ణన్ కైౖయాలేశెయ్ కైౖర్యైయుమ్. పెరుమాళ్ విల్లాలే శెయ్ కైౖర్యైయుమ్ పఱ్ఱి తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఇడైయరిత్యాది). "పఱ్ఱి" ఎన్ఱు - ప్రయాసమ్ తోన్ఱుకైౖయాలే (పౌఢాతమృదువానకైౖ) ఎన్గిఱతు. మేలుక్కవతారికైౖ యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (చేష్టితజ్గళిత్యాది). నెట్టి - వాడిన. ౨౭.

మూ.—కైౖయ వలమ్బురియుమ్ నేమియుమ్, కార్ వణ్ణ
త్తైౖయ మలర్ మకళ్ నిన్నాకత్తాళ్—శెయ్య
మఱైయాన్ నిన్నున్దియాన్ మామతిళ్ మూన్ఱెయ్త
ఇఱైయాన్ నిన్నాకత్తిఱై. ౨౮.

అర్థము.—కార్ - మేఘమువంటి, వణ్ణత్తు - తిరుమేనిగల, ఐయ! - స్వామీ!, వలమ్బురియుమ్ - దక్షిణావర్తముగలశ్రీపాఞ్చజన్యంబును, నేమియుమ్ - చక్రాయుధంబును, కైౖయ - శ్రీహస్తమునందున్నవి. మలర్మకళ్ - పుష్పపుత్రికయైనపిరాట్టి, నిన్ - నీయొక్క, ఆకత్తాళ్ - వక్షస్థలమునందు వసించుచున్నది. శెయ్య - నిర్దుష్టమైన, మఱై యాన్ - వేదముగలబ్రహ్మ, నిన్ - నీయొక్క, ఉన్దియాన్-నాభియందుఁబుట్టినవాఁడు; మా - గొప్ప, మతిళ్ - ప్రాకారముగల, మూన్ఱు - త్రిపురములను, ఎయ్త - సంహరించిన, ఇఱైయాన్ - ఈశ్వరుఁడు, నిన్నాకత్తు - నీతిరుమేనియందు, ఇఱై - ఒక మూలలోనున్నాఁడు. ౨౮.

వ్యా.—అవ.—ఇరుపత్తెట్టామ్పాట్టు. (కైౖయిత్యాది) ఐశ్వర్యమ్ శొల్లుకిఱ తెన్నవుమామ్; నీర్మైౖశొల్లుకిఱ తెన్నవుమామ్.

(కైౖయవలమ్బురియుమ్ నేమియుమ్) కైౖయ - కైౖయిలేయుళ్ళ. (కార్ వణ్ణత్తైౖయ) శ్రమహారమాన వడివైౖయుడైౖయ స్వామియానవనే. (మలర్ మకళ్ నిన్నాకత్తాళ్) *కోలమలర్ప్పావైౖ నిన్ తిరుమార్విలాళ్. (శెయ్యవిత్యాది) నేరేయునైౖన్ కాట్టవల్లాన వేదత్తైౖయుడైౖయ బ్రహ్మా ఉన్ తిరునాభీకమలత్తిలాన్. (మామతిళిత్యాది) త్రిపురదహనమ్బణ్ణి ఈశ్వరాభిమానియా యిరుక్కిఱ రుద్రన్ ఉన్ తిరుమేనియైౖప్పఱ్ఱి ఇఱైయా యిరున్ఱుఅన్ఱియే, "నిన్నాకత్తుఇఱై" ఎన్ఱు-తిరుమేనియిలేకదేశత్తిలేఎన్నవుమామ్.

(కైయిత్యాది) ఐశ్వర్యమాతల్; అఴకాతల్. (కార్)వణ్ణమ్ వేఱే వేణుమో, వడివేయ్యమైయాతో. (ఐయ) ఎనతు ఎన్నలాయిరుక్కై. (మలర్ మకళ్ నిన్నాకత్తాళ్) *అలర్మేల్ మఙ్గై యుఱైమార్పన్. (మా మతిళిత్యాది) ఊరైచ్చుట్టు ప్పేరైప్పడైత్తాన్. కోట్టాచ్చల్లి ప్రసిద్ధరామా ష్పోలే. ఆకత్తిలేకదేశత్తై ప్పఱ్ఱినానెన్నుతల్; ఆకత్తైప్పఱ్ఱి ఇఱైయా నానెన్నుతల్. ௨௮.

అరు.—ఇరుపత్తెట్టాంపాట్టు. (కైయవలమ్పురి) దివ్యాయుధఙ్గళ్ అఴకుక్కు ముడల్. ௨௮.

మూ.—ఇఱైయుమ్ నిలను మిరు విశుమ్బుఙ్ కాఱ్ఱుమ్
అఱైపునలుమ్ శెన్దీయుమావాన్ - పిఱైమరుప్పిల్
పైఙ్గణ్ మాల్ యానై పడు తుయర ఙ్కాత్తళిత్త
శెఙ్గణ్ మాల్ కణ్డాయ్ తెళి. ௨௯.

అర్థము.—ఇఱైయుమ్-సర్వేశ్వరుఁడును, నిలనుమ్-భూమియును, ఇరు-విశాలమైన, విశుమ్బుమ్-ఆకాశమును, కాఱ్ఱుమ్-వాయువును, అఱై-శబ్దించుచున్న, పునలుమ్-జలమును, శెమ్-ఎఱ్ఱనైన, తీయుమ్-అగ్నియు, ఆవాన్-శేషముగాగలవాఁడు, పిఱై-బాలచంద్రునివంటి, మరుప్పు-కొమ్ములను, పై-అందమైన, కణ్-నేత్రములగల, మాల్-శైర్యమందు వ్యామోహముగల, యానై-గజేన్ద్రునిచేత, పడు-అనుభవింబబడిన, తుయరమ్-దుఃఖమును, కాత్తు-పోగొట్టి, అళిత్త-రక్షించిన, శెమ్-ఎఱ్ఱనైన, కణ్-నేత్రములుగల, మాల్ కణ్డాయ్-సర్వేశ్వరుఁడుగదా; తెళి-తెలిసికొనుము. ௨௯.

వ్యా.—అవ.—ఇరుపత్తొన్బతాంపాట్టు. (ఇఱైయుమ్) ఐశ్వర్యఙ్గళ్ వేణ్డా, ఆశ్రితపారతన్త్ర్యమే అవనుక్కు స్వరూపమెన్గిఱార్.

(ఇఱైయుమ్) పరమపదత్తిలిరుప్పై చ్చొల్లుకిఱతు. (నిలనుమిత్యాది) జగదాకారనాయ్ లీలావిభూతి యుక్తనానపడి శొల్లుకిఱతు. (పిఱైమరుప్పిలిత్యాది) పిఱైపోలుమ్ కొమ్బైయుడైత్తాయ్, జాత్యుచిత

మానకణ్ణైయుడైత్తాయ్, పెరుత్తవానైయినుడైయ. (తుతుతుయరమ్ కాత్తళిత్త) ఆనైక్కు పోరుమ్బడియాన తుయరైపోక్కి రక్షిత్త. (శెఙ్గణ్ మాల్ కణ్డాయ్ తెళి) వాత్సల్యామృతత్తై వర్షియానిన్ఱ కణ్ణైయుడైయనాన సర్వేశ్వరన్, (తెళి) ఇవనుక్కు ఆశ్రితపారతన్త్ర్యమే స్వరూపమెన్నుమిడత్తై బుద్ధిపణ్ణు.

అవ.—ఐశ్వర్యఙ్గళు *వెరువాతే శీలత్తై యనుసన్ధియెన్గిఱార్.

(ఇత్తైయుమ్) నియామకనాయ్కొణ్డు పరమపదత్తిలిరుక్కుమ్. (నిలనుమిత్యాది) ఇన్దవిభూతియై యుడైయనాయిరుక్కుమ్ విరుప్పు. (నూల్యానై) ఉడమ్బిల్ పెరుమై † పొఱాణ్ణాపై. (అళిత్త) పుణ్ పట్టత్తై స్పర్శిత్తరుళినపడి. (శెఙ్గణ్) వాత్సల్యమ్. (మాల్) అవైకళైయత్తలైకులైయవన్దు తోన్ఱినపడి. అవన్, తమ్మై, "మాశుచః" ఎన్ఱ తిరువుళ్ళత్తై, తామ్ "మాశుచః" ఎన్గిఱార్, వాళైత్తిఱన్ద వైప్పారైప్పోలే పెఱుకైక్కు అఙ్గుపోకవేణ్డా, ఇఙ్గే వేణ్డువతు. ఆర్త్తియే వేణ్డువతు. అవనే వారావిడిల్ సమాభ్యధికదరిద్రనేయవన్. మఱ్ఱవనైప్పెఱువుపాయముణ్డో? వాసనైయాలే, "అమ్మే" ఎన్బారైప్పోలే యరుళిత్తతిత్తనై. ౨౯.

అరు.—ఇరుపత్తొన్బతామ్పాట్టు. (ఇత్తైయమ్) మేలుక్కవతారికై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఐశ్వర్యఙ్గళిత్యాది).

తెళివు పోరుమో వెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (వాళైత్తిఱన్దిత్యాది). ఇఙ్గు మాత్రత్తిలేవరకూడుమో వెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (అవనే వారావిడిలిత్యాది). సమాభ్యధికదరిద్రనాక వొణ్ణాదెన్నపడి. శ్రీగజేన్ద్రాళ్వా నమ్ముత్తానేయెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (వాసనైయాలేయిత్యాది). ౨౯.

* వెరువాతే - భయపడక,
† పొఱా - సహింప.

మూ.—తెళితాక వుళ్ళత్తై చ్చెన్నిఱీ ఇ, ఞాన
త్తెళితాక నన్గుణర్వారొశిన్దై—ఎళితాక
త్తాయ్ నాడు కన్ఱే పోల తణ్డుళా యానడియే
పోయ్ నాడికొళ్ళుమ్ పురిన్దు. 30,

అర్థము.—తెళితాక - కలఁకదీరునట్లు, ఉళ్ళత్తై - మనస్సును, శెమ్ - చక్కగ, నిఱీఇ - నిలిపి, ఞానమ్ - బుద్ధిచేత, తెళితాక-నైర్మల్యముకలుగునట్లు, నన్గు-చక్కగ, ఉణర్వార్ - తెలిసికొనినవానియొక్క, శిన్దై - మనస్సు, ఎళితాక - కష్టములేక, తాయ్ - (తన) తల్లిని, నాడుమ్ - వెతికెడు, కన్ఱుపోల్ -దూడవలె, తణ్ -చల్లనైన, తుళాయాన్-తిరుత్తుళాయిగల శ్రియఃపతియొక్క, అడియే - తిరువడికళున్నే, పురిన్దు-నమ్మి, పోయ్-పోయి, నాడికొళ్ళుమ్ - వెదకికొనును. 30.

వ్యా.—అవ.—ముప్పతామ్బాట్టు. (తెళితాక) సంసారత్తిలే సమాశ్రయణీయర్ పలరుణ్డెన్ను భ్రమిక్క వేణ్డా;సమ్బన్ధజ్ఞాన ముణ్డాకవే నెఞ్జుతానే అవనైయారాయ్న్దు పఱ్ఱుమ్.

(ఉళ్ళత్తై-తెళితాక) విషయప్రావణ్యత్తాలే కలుషమాన హృదయత్తినుడైయ కాలుష్యమ్పోక. (శెన్నిఱీఇ) శెవ్వితాకనిఱుత్తి. (ఞానత్తిత్యాది) జ్ఞానత్తాలేవళితామ్బడి, ,, అవన్ స్వామి నామ్ శేషభూతర్" ఎన్ను అవనై యుణర్వారుడైయ శిన్దై. అనేకమ్ పశుక్కళ్ నిన్ఱాల్ తాయైత్తేడుమ్కన్ఱుపోలే, తణ్డుళాయానడియే పురిన్దుపోయ్ నాడికొళ్ళుమ్. (శెన్నిఱీఇ) ఇన్ద్రియఙ్గళైత్తాన్ వెళ్ళప్పారాత్తే, ఎమ్బెరుమాన్ పక్కలిలే మూట్టివిషయఙ్గళై జయిక్కప్పార్క్కై.

(తెళితాక) జ్ఞానత్తాలే విశదమాన భక్తియాలే. (ఎళితాక) విషయఙ్గళిల్ పఱ్ఱుక్కణ్బాలేతానే మూళువ్బడియాయిరుక్కై. తాయారుక్కుఅపడి. (అడియే) అల్లాతస్థలఙ్గళైకఴఱ్ఱు (పురిన్దు) విరుమ్బి. 30

అరు.—ముప్పతామ్బాట్టు. (తెళితాక) పురిస్స-విశిష్ట యొస్తియుమ్ పారా మల్ తిరుమ్బి. “తణ్ణుళాయార్” ఎన్ఱు త్తైప్పఱ్ఱి (తాయాలెన్గి ఱతు). ౩౦.

మూ.—పురి యొరుకై పఱ్ఱ ఓర్ పొన్నాழியేన్ది
యరియురువు మాళురువుమాకి—ఎరియురువ
వణ్ణత్తాన్ మార్పిడన్ద మాలడియేయల్లాల్, మఱ్ఱ
ఱెణ్ణత్తా నామో విమై. ౩౧.

అర్థము.—పురి - శఙ్ఖమును, ఒరుకై - ఒకశ్రీహస్తమునందు, పఱ్ఱి - పట్టి, ఒరుకై - ఇంకొకశ్రీహస్తమునందు, ఓర్ - అద్వితీయమైన, పొన్ - అందమైన, ఆழி - చక్రమును, ఏన్ది - ధరించి, అరియురువుమ్-సింహరూపమును, ఆళురువుమాకి-మనుష్య రూపమునై త్తి (నరసింహావతారమై), ఎరి - అగ్నియొక్క, ఉరువమ్ - ఆ కారమువంటి, వణ్ణత్తాన్ - శరీరముగల హిరణ్యాసురునియొక్క, మార్పు - వక్షస్థలమును, ఇడన్ద - చీల్చిన, మాల్ - సర్వేశ్వరునియొక్క, అడియల్లాల్ - తిరువడికళు తప్ప, ఇమై - క్షణమును, మఱ్ఱు - వేఱ్ విషయమును, ఎణ్ణత్తానామో ? - తలంప వచ్చునా ?. ౩౧.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తొరామ్బాట్టు.(పురియిత్యాది)అవనుడైయ వాంశ్రితపారతన్త్ర్యత్తై యనుసన్ధిత్తాల్ వేఱొన్ఱై ఒరుశరీరముపోలను సన్ధిక్కలామో వెన్గిఱార్.

(పురియిత్యాది, వలమ్బురియిల్, “వలమ్” ఎన్గిఱ విడత్తైక్కు త్తైత్తు క్కడక్కిఱతు. (అరియిత్యాది) ఆయుధఙ్గళై యొழியవు మిరణ్డు వడివాలుమ్ పార్ప్పేనెన్ఱు వేణ్ణికొణ్డపడియాలే నరత్వసింహత్వఙ్గళై యొరు వడివాక్కొణ్డాన్. (ఎరియిత్యాది) అనభిభవనీయనాన హిరణ్యనుడైయ మార్వైప్పిళన్ద. (మాలిత్యాది) ఇమైకొట్టిపిళైక్కుమ్బోతు వేఱొన్ఱై యెణ్ణలామో. అన్ఱిక్కే, నెఞ్జైయనాదరిత్తు వేఱొన్ఱైయెణ్ణపో మో. ఇమై-పార్ ఎన్ఱుమామ్.

అవ.—ఇవ్విషయత్తై యొరు క్షణకాలమ్ విట్టిరుక్కైర్ సాహసికమెన్గిఱార్.

(పురియిత్యాది) హిరణ్యన్నైచ్చే విళుకిఅవనై విలకిఱనాప్పోలే. (పొన్నాళియేన్ది) హిరణ్యన్ తిరువుకిరుక్కై-యాయ్పోనాన్, తిరువాళియళుకుక్కప్పిడిత్త విత్తనై, (అరియిత్యాది) విచారియానిఱ్ప్పుణ్ణామే ఇరణ్డువడివై యుజ్జొణ్డు తోన్ఱినపడి. (ఎరియురువవణ్ణత్తాన్) అణుకవొణ్ణాతపడి అనభిభవనీయనాయిరున్దపడి. (మాల్) కార్యప్పాట్టాలన్ఱియే పిళ్ళైపక్కల్ వ్యామోహత్తాలే కీణ్డాన్. (ఇమై) పారెన్నవుమామ్.

అరు.—ముప్పత్తొరామ్పాట్టు. (పురి) ఇరణ్డువడివాలుమ్ - కేవలసింహత్తాలుమ్, కేవలమనుష్యనాలుమ్. ఇసైక్కొట్టుతల్, పార్త్తల్.

మేలుక్కవతారికైయరుళిచ్చెయ్కిఱార్. (ఇవ్విషయత్తైయిత్యాది). (పళ్ళి) హిరణ్యన్నైలే పోకిల శక్తై, పళ్ళి-వాక్గియెన్నపడి. ౩౧.

మూ.—ఇమైయాత కణ్ణా లిరు ళకల నోక్కి
యమైయా పొఱి పులన్గ ళైన్దుమ్—నమైయామల్
ఆకత్తణైప్పా రణైవరే, ఆయిరవాయ్
నాకత్తణైయాన్ నకర్. ౩౨.

అర్థము.—ఇమైయాత - సంకోచములేని, కణ్ణాల్ - నేత్రముచేత, ఇరుళ్-అన్ధకారము, అకల - పోవునట్లు, నోక్కి - కటాక్షించి, అమైయా - అణగని, పొఱివస్దుమ్ - ఇన్ద్రియములైదింటిని, పులన్గళైన్దుమ్ - అందువలన బుట్టినజ్ఞానములైదింటిని, నమైయామల్ - ఉపద్రవముచేయకుండునటుల, ఆకత్తు - హృదయమందు, అణైప్పార్ - (వానిని) చేర్చుదురు. ఆయిరవాయ్ - వేయివదనములుగల, నాకత్తణైయాన్ - ఆదిశేషుఁడు పడకగాఁగల సర్వేశ్వరునియొక్క, నకర్ - పట్టణమును, అణైవర్ - చేరుదురు. ౩౨.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తిరణ్డామ్పాట్టు. (ఇమైయాతవిత్యాది) అవన్ మేల్విళ విలక్కాతార్కుఱ ఇన్ద్రియజయమ్ పణ్ణ శక్తరన్నాకిలుమ్ కిట్టలామెన్గిఱార్.

(ఇమైయాతకణ్ణాల్) ,,కణ్" ఎన్నుమ్, ,, ఉట్కణ్ " ఎన్నుమ్ శొల్లక్కడవతు; అతిల్ ఉట్కణ్ణాలే. ,,మనసాతువిశుద్ధేన" ఎన్నుమ్పడి. (తిరుమకలనోక్కి) అజ్ఞానాన్ధకారమ్ పోమ్పడియాకనోక్కి. (అమైయా విత్యాది) అమైకప్పోకాత విణ్ణిల్ యుజ్ఞత్తైయున్డమ్. (నమైయామల్) జయి యాతిరుక్కప్పెయ్తే. (ఆకత్తణైప్పార్) అవన్మేల్ ఎమ్మ విలకాత్తవర్ కళ్ళైవరుమ్. (అణైవర్ ఆయిర్వాయ్ నాకత్తణైయాకనకర్) ఎన్గిఱ విత్తాల్-ఒరువనే యెల్లావడిమైకళుమ్ శెయ్యవేణు మెన్నుమిడముమ్, ఎల్లామ్ ఈశ్వరనుక్కు భోగ్యవస్తుకళెన్ను మిడముమ్, ఒరు దేశవిశేషముణ్డెన్ను మిడముమ్, అద్దేశమే ప్రాప్యమెన్ను మిడముమ్ శొల్లుకిఱతు.

అవ.—సర్వేశ్వరనుడైయ పరమపదమ్ ఆశ్రయియాతార్క్కుక్కిడైక్కుమో, ఆశ్రయిత్తార్ శేర విరకున్డో; రుచిమాత్ర ముడైయార్ అవనాలే పెఱుమిత్తనైయెన్నుమ్, అవనల్లతిల్లైయెన్నుమ్.

(ఇమైయాతకణ్) నెఞ్జెన్ను ముట్కణ్. తిరువాళ్లైనీక్కి యవనైయుమ్ తన్నైయుముళ్ళపడియఱికై. (అమైయా) తిరియవిడువిక్కవొణ్ణాతపాటియైన్డుమ్. (నమైయామల్) నియమియామల్. (ఆకత్తణైప్పార్) *మూలైయడియెన్నుతల్; అవన్మేల్ విరానిన్ఱాల్ †ఇఱాయామలెన్నుతల్. (నాకత్తణై) పర్యఙ్కవిద్యై. ౩౭.

అరు.—ముప్పత్తిరణ్డామ్పాట్టు. (ఇమైయాత) ,, తెళికాక " ఎన్గిఱపాట్టిలే, ,, శెన్నిణీశ" ఎన్ను-ఇన్ద్రియజయత్తైచ్చొన్నార్; ఇప్పాట్టిల్ అతిల్లావిట్టాలు మెన్గిఱార్ (అవన్మేల్ విమ్మవిత్యాది). ఆకమ్ - మనస్సు.

అన్ధకారపూర్వకమాక తులుక్కవతారిక్కై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (సర్వేశ్వరను డైయ విత్యాది). ఆశ్రయియాతార్ - సంసారికళ్. ఆశ్రయిత్తార్ - ఉపాసకర్. రుచియుడైయార్-ప్రపన్నర్.

---

* మూలైయడి - యథేచ్ఛావిహారము,

† ఇఱాయామల్ - వినుకతియక.

"అజ్ఞావరే" ఎన్గిఱపడియిలే - అజ్ఞాయాల్ ఎన్నాయ్, అత్తై - శ్రీకళ్ తిరువాత్తై యజ్ఞత్తుమా త్రైయడియేరిరియాక్ సంసారికళ్ పరమపదత్తై క్కిట్టారెన్నుతల్. అన్ఱియే, "అజ్ఞైవరే" ఎన్గతు తేర్ గ్రామాయ్ - ఇన్ద్రియజయమ్ పణ్ణాతిట్టాలు మనస్సై హృదయత్తిలే వైక్కుమవర్కళ్ పరమపదత్తై క్కిట్టువరెన్నుతల్. ౩౨.

మూ.—నకర మరుళ్ పురిన్దు నాన్ముకఱ్కు, పూమేల్
పకర మఱై పయన్ద పణ్బన్—పెయరినైయే
పున్దియాల్ శిన్దియాతోతి యురు వెణ్ణుమ్
అన్దియా లామ్ పయ నఙ్గెన్. 33.

అర్థము.—పూమేల్ - (నాభీకమల) పుష్పముమీఁద, నాన్ముకఱ్కు - చతుర్ముఖబ్రహ్మకు, నకరమ్ - వాసస్థలమును, అరుళ్ పురిన్దు - కృపజేసి, పకర - (ఇతరులకు) ఉపదేశించునటుల, మఱై - వేదమును, పయన్ద - ఉపకరించిన, పణ్బన్ - మంచిగుణములుగలవానియొక్క, పెయరినై - తిరునామమును, పున్దియాల్ - బుద్ధిచేత, శిన్దియాతు - ధ్యానింపక, ఓతి - జపముచేసి, ఉరువెణ్ణుమ్ - లెక్కబెట్టెదు, అన్దియాల్ - సన్ధ్యావన్దనకర్మచేత, అఙ్గు అక్కడ, ఆమ్ - కలిగెడు, పయన్-ప్రయోజనము, ఎన్? ఏది?. 33.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు. (నకరమ్) సర్వేశ్వరనై నెఞ్జాలే ఆదరియాతే పణ్ణుకిఱ కర్తవ్య తన్త్రత్తాల్ ఎన్న ప్రయోజన ముణ్డెన్గిఱార్.

(నాన్ముకఱ్కు పూమేల్ - నకరమరుళ్ పురిన్దు) (పకర విత్యాది) పిఱర్క్కు ఓతువిక్కుమ్పడి బ్రహ్మావై ఓతువిత్త నీర్మైయైయుడైయవనుడైయ. శెల్వప్పిళ్ళైయై త్తేవైక్కు ఓతువిక్కుమాప్పోలే. (పెయరినైయే పున్దియాల్ శిన్దియాతు) అవనుడైయ తిరునామఙ్గళైయే నెఞ్జాల్ నినైయాతు. (ఓతియిత్యాది) అల్లాతవర్ [illegible] రోమాతిచ్చెన్ఱు అవ్వురువై యెణ్ణుమ్ సన్ధ్యావన్దనాదికళాల్ ఎన్న ప్రయోజనముణ్డు. ఎమ్బెరుమానుక్కడల్లాత కేవలసన్ధ్యై వ్యర్థమ్.

(నకరమిత్యాది) తిరునాభికమలత్తై *కలవిరుక్కైయాక ప్రసాదిత్తాన్. బ్రహ్మావుక్కు జన్మదేశత్తైయే కొడుత్తాన్; అన్తరఙ్గర్కుక్కిట్ట మాళిగై శమైక్కుమాప్పోలే. (పకరపిత్యాది) అన్దవేణ్డప్పాట్టుక్కు మేలే నాట్టారై ఓతువిక్కైక్కు వేదత్తై క్కొడుత్తాన్. (పణ్బన్) అన్నైత్తై మఱక్కవొణ్ణామై. (పెయరిత్యాద) స్వాభావికసమ్బన్ధత్తై యనుసన్ధిత్తు అవనై ఉకప్పియాతే. (అమ్పయనన్ఱిగ్) ఎమ్బెరుమానైయకలుక్కైయే ఫలిత్తు విడువతు.

(పెయరినైయే) అవన్ గుణఙ్గళుక్కు వాచకమాన తిరునామమ్. (ఓతియిత్యాది) అహృదయమాక ప్పణ్ణుమ్ అయాసరూపమాన కర్మత్తై ప్పణ్ణువతే. ౩౩.

అరు.—ముప్పత్తుమూన్ఱామ్బాట్టు. (నకర్) వేణ్డప్పాడు - మేన్మైయాయ్, అత్తాలే - కిట్టవైక్కుమ్బడియాన అతిశయమ్. ౩౩.

మూ.—ఎన్నొరువర్ మెయ్యెన్బ రేఴులకుణ్డు, ఆలిలైయిల్
మున్నొరువనాయ ముకిల్ వణ్ణా—నిన్నురుకి
ప్పేయ్త్తాయ్ములైతన్దాళ్ పేర్న్దిలళాల్, పేరమర్కణ్
ఆయ్త్తాయ్ ములై తన్దవాఱు. ౩౪.

అర్థము.—ఏఴులకు-ఏడులోకములను, ఉణ్డు - ఆరగించి, ఆలిలైయిల్ - వటపత్రమునందు, మున్ - ఆదికాలమందు, ఒరువనాయ - అద్వితీయుఁడైయున్న, ముకిల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణా! - శరీరముగలవాఁడా!, ములైతన్దాళ్ - స్తనమునిచ్చిన, పేయ్త్తాయ్ - తల్లివలెవచ్చినపూతన, పేర్న్దిలళ్ - కదలనిస్థిరుఁగాయెను. పేర్ - గొప్ప, అమర్కణ్ - యుద్ధభూమియందు, ఆయ్త్తాయ్ - గొల్లతల్లి (యశోద), నిన్ - నీవిషయమంను, ఉరుకి-ప్రీతిఁజేసి, ములైతన్దవాఱు - స్తనమిచ్చినప్రకారమును, ఒరువర్-అద్వితీయులు (ఋషులు), మెయ్యెన్బర్-నిజమనిపలుకుచురు. ఎన్? - అదియెట్లు?. ౩౪.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తునాలామ్బాట్టు. (ఎన్నొరువర్) ప్రళయత్తిల్ లోకత్తైయెల్లామ్ తన్ తిరువయిఱ్ఱిలేవైత్తు ఒరు*పవనాన ఆలిలై

* కలవిరుక్కై - సభామంటపము, † పవనాన - లేఁతదైన.

యిలే తనియేకణ్వళరానిన్ఱ ఈశ్వరనుక్కు అఙ్ఙుకిల యశోదైప్పిరాట్టియు డైయ స్నేహముమ్ ఒరుస్నేహమే! ఎన్గిఱార్.

(ఎన్నొరువర్ మెయ్యెన్బర్) ఇత్తై ఒరువర్ మెయ్యెన్ను మ్బడియెఙ్ఙనేయెన్నవుమామ్. "ఎన్" ఎన్ఱు "ఎత్తిఱమ్!" ఎన్నుమ్బడియే శొల్లవుమామ్. (ఒరువర్ మెయ్యెన్బర్) అఱిన్ద ఋషికళిలే శిలవర్, అర్థవాదశైకైయిల్లై, ఇతు మెయ్యెన్బర్. (పఴులకిత్యాది) పఴులకత్తై యుమ్ తిరువయిఱ్ఱిలేవైత్తు, ఆలిలైయిలే. (మున్) మున్బుతనియేయాయ్ శ్రమహరమాన వడివైయుడైయవనే. (పేయిత్యాది) పేయానతాయ్ ములైయైత్తన్దు, తిరుమేనియిల్ నిన్ఱుమ్ పేరాతే కిడక్కచ్చెయ్తే. (నిన్నురుకి-పేరమర్కణ్ ఆయ్త్తాయ్ ములైతన్దవాఱు) ఉనక్కు నల్లవళాయ్, యశోదైప్పిరాట్టి, విషత్తుక్కు-అమృతమాక, ములైతన్దవాఱు - ఇతెన్న ఆశ్చర్యమ్.

అవ.—సోపాధికమాక వన్ఱియే స్వభావతపవ స్నేహిక్కు మవళై నినైక్కిఱార్.

(ఎన్) ఎత్తిఱమ్. (ఒరువర్ మెయ్యెన్బర్) విలక్షణర్ మెయ్యెన్బర్. ఇత్తైఒరువర్ మెయ్యెన్బతే! "ఎన్" ఎన్ఱపోతు-జగత్తిల్ నడై యాడువతొరు స్నేహమాకిలన్ఱో మెయ్యెన్నలావతు. (పఴిత్యాది) నీశె య్యుమ్ శెయలుక్కు అడైవుణ్డాకిలితే ఉన్నై ఆశ్రయిత్తార్ శెయ లుక్కు అడైవుణ్డావతు. (ఒరువనాయ) పరిహరిక్కత్తాయుమ్ తమప్పను మొరువరుమిల్లై. (ముకిల్వణ్ణా) పరివర్ వేణ్డి యిరుక్కుమపడి. (నిన్నురుకి) ఉన్గుణఙ్గళుక్కురుకి. (పేర్న్దిలళాల్) అప్పణమ్ కిడక్కచ్చెయ్తే ఆప్పెయిన్ కైయిలకప్పట్టతడైయప్పడుత్తికాల్ నడైతన్దు, నఞ్ఙుక్కు ప్పరిహారమాక అమృత మానములైయై కొడుత్తపడి. ౩౮.

అరు.—నుప్పత్తునాలామ్బాట్టు. (ఎన్నారువర్) "ఏళులకున్దాలిల్లై యిల్ మున్నారువనాయ ముకిల్ వణ్ణా - పేయ్త్తాయ్ ములైతన్దాళ్ పేర్న్దిలళాల్ - నిన్నురుకి - పేరమర్క్కణ్ ఆయ్త్తాయ్ నులైతన్దవాఱు- ఎన్నారువర్ మెయ్యొన్బర్" - ఇత్తై ఒరువర్ మెయ్యెన్నుమ్బడి, ఎణ్ - ఎజ్జనే యెన్నుక్షేపమాతల్; ఒరువర్ మెయ్యొన్బర్, ఎణ్ - ఇతెన్న సీర్మైతాణ్ ఎన్ను ఈడుపాడాతల్. పేరమర్క్కణ్ -పెరితాయిరుక్కుమ యుద్ధస్థలత్తిలే, పేయ్చ్చియుణ్ణు అవళ్ పిణమాయ్క్కిడక్కుమ అవస్థైయిలేయెన్నుతల్. పెరియ అమర్పోలే ఒన్నుకొణ్ణు పొరానిఱ్కుమకణ్. అన్ద అవస్థైయైక్కణ్డు మఃఖత్తాలే పార్త్త కణ్ణైయుడైయ యశోదై యెన్నుతల్.

మేలుక్కవతారికై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (సోపాధికేత్యాది).

క్షేపపరమ్. ఇత్తైయరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఒరువరిత్యాది). మెయ్యెన్నప్పోకామైక్కు హేతువరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఎన్నెన్నపోతిత్యాది). జగత్తిలే పిణత్తిలే యిరుక్కచ్చెయ్తే కణ్డాల్ భయప్పడుకై యొళ్ళియ ఎడుత్తు ములైకొడుక్కప్పోమో? అన్నైయాలే ఇతుపొయ్యెన్నపడి. (అడైయప్పడుత్తి) అవళ్ *ఉఱుక్కి ఉణ్ణచ్చొన్నాల్పోలే ఇవళుమ్ విషత్తుక్కు నాళ్ణైయాలే ఉఱుక్కి ఉణ్ణచ్చొన్ని. ౩౪.

మూ.—ఆఱియవన్బి లడియార్ త మార్వత్తాల్
కూఱియ కుఱ్ఱమాకొళ్ళల్ నీ—తేఱి
నెడియోయడి యడైతఱ్కన్నే, ఈరైన్దు
ముడియాణ్ పడైత్త మురణ్. ౩౫.

అర్థము.—ఆఱియ - తగ్గిన, అన్బు - ప్రీతి, ఇల్ - లేని, అడియార్-దాసులు, తమ్ - తమయొక్క, ఆర్వత్తాల్ - స్నేహముచేత,-కూఱియ (స్వప్రయోజనముగ) చెప్పినమాటలను, నీ - నీవు, కుఱ్ఱమాకొళ్ళల్ - తప్పుగాభావించవలదు. ఈరైన్దుముడియాణ్ - పదితలలుగలరావణుఁడు, పడైత్త - చేసిన, మురణ్ - వైరము, తేఱి- (క్రమముగ) తేరి, నెడియోయడి - గొప్పవాఁడైన నీతిరువడికళును, అడైతఱ్కన్నే?- చేరుటకుగదా?. ౩౫.

* ఉఱుక్కి - చెదిరించి.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తైన్దామ్పాట్టు. యశోదైప్పిరాట్టియోపాతిస్నేహమిన్ఱిక్కే, అవళుడైయ స్నేహత్తైయుడైత్తాక భావిక్కిఱవర్కళుడైయ కుఱ్ఱత్తైప్పొఱుత్తరుళవేణుమెన్గిఱార్.

(ఆఴియవన్బిలడియార్)*ఎఴిమఴిన్ద భక్తియిల్లాతవర్కళ్. (తమ్ ఆర్వత్తాల్ కూఴియ) తజ్జళుడైయ స్నేహత్తాలే శొన్నవఱ్ఱై. (కుఱ్ఱమాకక్కొళ్ళల్) నీ కుఱ్ఱమాకక్కొణ్డరుళా తొఴియవేణుమ్. నీర్ కుఱ్ఱత్తైచ్చెయ్తువైత్తు "కుఱ్ఱమాకక్కొళ్ళాతొఴియవేణుమ్" ఎన్నప్పోమోవెన్నిల్; (ఈరైన్దుముడియాన్ పడైత్తమురణ్ - తేఱి-నెడియోయడియడైతఱ్కన్నే) రావణన్ పణ్ణిన ప్రాతికూల్యమ్ క్రమత్తిలే శిశుపాలనుక్కు ఉన్నైయడైకైక్కుడలాయిఱ్ఱిల్లైయో. ప్రాతికూల్యమానుకూల్యమాయ్ ఫలిత్తాల్, ఆనుకూల్యాభాసమానుకూల్యమాకత్తట్టుణ్డో. "తేఱి" ఎన్నతు - శెయ్తకుఱ్ఱత్తైక్కుఱ్ఱమాకక్కొళ్ళా తొఴియవేణుమెన్నవుమామ్. అన్ఱిక్కే, "తేఱి" ఎన్నతు-శిశుపాలన్ కైయుమ్ తిరువాఴియుమాయిరున్దపడియెన్నెన్ఱు నినైత్తుక్కిడక్క అతు అన్తిమస్మృతియానాప్పోలే యాకవుమామ్.

(ఆఴియవన్బు) ఎఴిమఴిన్ద తన్నై ఎప్పేణా తేఱత్తాలెన్కప్పరికై. యశోదైప్పిరాట్టి పరివు తమ్ముడైయ ప్రాతికూల్యత్తోడొక్కుమెన్నై. అవనుడైయ ప్రాతికూల్యమ్ తేఱి అడైకైక్కుడలాయిఱ్ఱిల్లైయో. [శెయ్తకుఱ్ఱమ్ నఱ్ఱమాక వేకొళ్] పొఱుక్కవే అడైయన్నామెన్ఱిరుక్కిఱార్. (నెడియోయ్) ఆనుకూల్య లేశముడైయార్ తిఱత్తునీయిరుక్కుమిరుప్పు ఎల్లైకాణప్పోమో. ౩౫.

అరు.—ముప్పత్తైన్దామ్పాట్టు. తేఱి - కలఙ్గినతు తెళిన్దాప్పోలే క్రమత్తిలే యెన్నపడి, రావణనుడైయ ఇరణ్డామ్ జన్మమాన శిశుపాలనుక్కుమ్.

* ఎఴిమఴిన్ద - శాన్తమైన.

(అన్బిన్) ఇల్ - అల్లామైయాల్, తనక్కుప్పరివరిల్లైయోవెన్న; అరుళిచ్చె య్కిఱార్ (యశోదైప్పిరాట్టియిత్యాది.) ఇత్తనైప్రాతికూల్యముడైయ రుమక్కుక్కి ట్టపోమోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (అవనుడైయవిత్యాది.) ౩౫.

మూ.—మురణై వలి తొలైతఱ్కే-మెన్ఱే, మున్నమ్
తరణితన తాకత్తానే—ఇరణియనై
ప్పుణ్ణిరన్ద వళ్ళుకిరాల్పొన్నాళి కైయాల్, నీ
మణ్ణిరన్దుకొణ్డవకై. ౩౬.

అర్థము.—మున్నమ్ - మునుపే, తరణి - భూమిని, తనతాకత్తానే - తనదిగా నభిమానించియున్న, ఇరణియనై - హిరణ్యకశిపుని, పుణ్ణిరన్ద - పుండగునటులచీల్చిన, వళ్ - పదునుగల, ఉకిరాల్ - నఖములతో సమృద్ధమైన, పొన్ - అందమైన, ఆళి - చక్రముగల, కైయాల్ - శ్రీహస్తముచేత, నీ - నీవు, మణ్ - భూమిని, ఇరన్దుకొణ్డ - యాచించిన, వకై - ప్రకారము, మురణై - చెడ్డ, వలి - బలమును (అహఙ్కార మమకారములను), తొలైతఱ్కే మెన్ఱే - పోగొట్టుటకుకదా. ౩౬.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తాఱామ్పాట్టు. (మురణై) యశోదైప్పిరాట్టి స్నే హమిన్ఱియిలే యిరుకచ్చెయ్తే అవళుడైయ స్నేహముణ్డాక భావిత్తు చ్చొన్నవనుక్కు ఱ్ఱవమాకక్కొళ్ళాతొళియ వేణుమెన్ఱు నీరిరక్క వే ణుమో, తన్నుడైమైయై వేఱొరుత్తన తాక్కవన్దు ఇరక్కుమవనుక్కు. (మున్నమిత్యాది) మున్బే, భూమియడైయ తన్న తాకవభిమాని త్తిరున్ద హిరణ్యనై ప్పుణ్ పడుత్తిప్పిళన్ద వుకిరైయుడైత్తాయిరున్దుళ్ళ పొన్నాళి కైయాల్. (నీయిత్యాది) ప్రకారమ్. (మురణైవలితొలైతఱ్కే మె న్ఱే) సర్వేశ్వరనాయిరున్దుళ్ళ నమ్ముడైయ అర్థిత్వత్తోడు నిన్ఱ సౌలభ్యత్తై కాణ నాట్టారుడైయ అహఙ్కారమమకారత్తాలే పిఱన్ద తణ్మై నెకిఴ మెన్ఱే నీయిప్పడి శెయ్తతు. (మున్నమ్ తరణితనతాకత్తానే) మున్నే భూమియథఙ్గలుమ్ తన్నతాకవభిమానిత్త మహాబలివకైలిలే యొన్ఱు రుమామ్.

(మురణ్డైయిత్యాది) యశోదైప్పిరాట్టియైప్పోలే ఎజ్ఞళైయురుకరిలామెన్ఱే. (మున్నమిత్యాది) తన్నతాక పుకక్కుమాకిల్ నామ్ ఇన్ఱుపెఱ్ఱోమాక వమైయాంతో వెన్ఱిరన్దుకొణ్డవకై.   ३౬.

అరు.—ముప్పత్తాఱామ్పాట్టు. "మణ్డిరన్దుకొణ్డవకై - మురణైవలితొలైత్తక్కామెన్ఱే" ఎన్ఱన్వయమ్. ప్రాతికూల్యత్తినుడైయ మిడుక్కైప్పోక్కుకైక్కాకవెన్ఱపడి.

ఇత్తైయవతారిక్కైయిలే యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (యశోదైప్పిరాట్టియిత్యాది). ఎజ్ఞళైయురుక్కలామెన్ఱతు - క్షీరత్తాట్టిలే అవనుడైయ చేష్టితత్తైక్కణ్డవళౌక్కైయాలే ఎజ్ఞళై యయమురుక్కలామెన్నానీ మణ్డిరన్దుకొణ్డతు, నాజ్ఞళ్ వన్ఱ్ ఇజ్ఞరాక్కైయాలే ఉరుకమాట్టోమెన్ఱపడి. ఇరక్కవేణ్డువానెన్నెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (తన్నతాకపుకక్కుమాకిలిత్యాది).   ३౬.

మూ.—వకైయఱు నుణ్ కేళ్వి వాయ్వార్కళ్, నాళుమ్
పుకైవిళక్కుమ్ పూమ్పునలుమేన్ది—తిశైతిశైయిల్
వేతియర్కళ్ శెన్ఱిఱైఞ్జుమ్ వేజ్ఞడమే, వెణ్శజ్ఞ
మూతియవాయ్ మాలుకన్దవూర్.   ३౭.

అర్థము.—వకైయఱుమ్ - ఉపాయాన్తరములనుభేదించునట్టి, నుణ్ - సూక్ష్మమైన అర్థములనుగల, కేళ్వి - శ్రవణమును, వాయ్వార్కళ్ - లభించియున్న, వేతియర్కళ్ - వేదార్థముతెలిసినవారు, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, పుకై - ధూపమును, విళక్కుమ్ - దీపమును, పూమ్పునలుమ్ - పుష్పములతోఁగూడినజలమును, ఏన్ది-ధరించి, తిశైతిశైయుమ్ - ప్రతిదిక్కును, శెన్ఱు - పోయి, ఇఱైఞ్జుమ్-ఆశ్రయించెడు, వేజ్ఞడమే - వేజ్కటాచలమే, వెణ్ - తెల్లని, శజ్ఞమ్ - శ్రీపాఞ్చజన్యమును, ఊతియ - ఊదిన, వాయ్ - తిరుప్పవళముగల, మాల్ - స్వామి [కృష్ణుఁడు], ఉకన్ద - అభిమానించిన, ఊర్ - దివ్యదేశము.   ३౭.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తేళామ్పాట్టు. (వకైయిత్యాది) నామ్ ఇన్ద అవతారత్తుక్కుప్పిఱ్పట్టోమితే, అతుతీర్థమ్ప్రసాదిత్తుప్పోయిత్తితే మెన్న; అవన్తాన్ సంసారత్తిలే తిరుమలైయై యుకన్దు వన్దునిఱ్కవుమ్ ఇతుక్కు వేఱుకర వేణుమో వెన్ఱిఱతు.

(వక్కైయఉమ్) ,,బహుశాఖాహ్వానన్తాశ్చ” ఎన్నుమ్పడి ప్రయోజనాన్తర పరమాన దేవతాన్తరస్పర్శియాన వక్కైయఉక్కై. (నుణ్ కేళ్వివాయ్‌వార్ కళ్) స్థూలమాకవన్ఱిక్కే శ్రవణవేళైయిలే సూక్ష్మమాన కేళ్విఏాయ్ త్తవర్ కళ్లాన. వేతియర్ కళ్ - వేదతాత్పర్యమ్ కైప్పట్ట వర్ కళ్. (పుక్కైయిత్యాది) పుష్పాద్యుపకరణఙ్గళైక్కొణ్డు. (తిక్కైయిత్యాది) సర్వతోదిక్కాకవన్దు తొழప్పడుమ్ తిరుమలై. (వెణ్ శఙ్గమిత్యాది) భారతసమరత్తిలే అర్జునన్ తొడుత్తువిట్టవమ్బుకళుక్కు ఎతిరిక ళ్ఱట్టుమళవన్ఱియే యొలిత్తాల్ ఒరువరాలు*మితావొయ్క్క వొణ్ణాతపడి నిన్ఱనిలైయిలే$ముழక్కాయాక అవియుమ్పడికీడాక శ్రీపాఞ్చజన్యత్తై వాయిలే వైత్తూతిన కృష్ణనుకన్దవూర్.

(వక్కైయఉమ్) ముழకువార్రై కణ్డవాతే ముழకి, జపిప్పారై కణ్డవాతే జపియా. (నుణ్ కేళ్వి) సూక్ష్మార్థమ్ కేట్టు కైక్కొళ్కున్దార్. ,,చఞ్చలంహిమనఃకృష్ణ.” (తిక్కైతిక్కైయిల్) సర్వతోదికాక. (వేతియర్ కళ్) వేదతాత్పర్యమ్ కైప్పట్టార్. (వెణ్ శఙ్గమ్) ఆశ్రితపక్షపాతివర్త్తికరవూర్. ౩౭.

అరు.—ముప్పత్తెழామ్పాట్టు. అతుక్కు - పెఱప్పట్టతుక్కు, వక్కైయఉక్కై-ప్రయోజనాన్తర దేవతాన్తరఙ్గళై ప్రతిపాదిక్కుమ శాస్త్రైకళైయుమ్ తత్పరమాన బుద్ధికళైయుమఉక్కై. ఇవ్విడత్తుక్కు వక్కైయఉక్కై - సాధనాన్తరఙ్గళైయఉక్కై, సూక్ష్మార్థమ్ కైకొళ్కుక్కైయరుమైయామెన్న, అరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్ (చఞ్చలంహిమనః ఎన్ఱు).

మూ.—ఊరుమ్ వరియరవ మొణ్ కుఅవర్ మాలియానై
పేరవెఱిన్ద పెరుమణిన్నై—కారుడైయ
మిన్నెన్ఱుపుళిజడైయుమ్ వేఙ్గడమే, మేలశురర్
ఎమ్మెన్నుమాలతిడమ్. ౩౮.

---

* ఇతావొయ్క్క - ప్రతిక్రియచేయ.

$ ముழక్కాయాక అవియుమ్పడిక్కు - రూపము తెలియక నశించుటకు.

అర్థము.—మాల్ - పెద్ద, యానై - ఏనుఁగు, పేర - లేచునట్లు, ఒణ్ - విలక్షణులైన, కుఱవర్ - కొరవవాండ్రు, ఎఱిన్ద - విసిరివేసిన, పెరు-శ్లాఘ్యమైన, మణియై - మాణిక్యమును, ఊరుమ్-సంచరించునట్టిదియు, వరి- రేఖలుగలిగినదియునైన, అరవమ్ - సర్పము, కారుణ్డాయ-మేఘముతోఁగూడిన, మిన్నెన్ఱు- మెరుపని, (తలఁచి) పుఱ్ఱు - పుట్టను, అడైయుమ్ - ప్రవేశించునట్టి, వేఙ్గడమే- వేఙ్కటాచలమే, మేల- ఉత్తములైన, శురర్ - దేవతలు, ఎమ్మెన్ఱు - మాదియని, మాలతిడమ్ - అభిమానించు దేశము. ౩౮.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తెట్టామ్పాట్టు. (ఊరుమ్) పరమపదత్తిలుళ్ళారడైయ ఉద్దేశ్యరానవోపాతి తిరుమలైయిల్ వర్తిక్కుమ్ సర్పమ్, కుఱవర్, పట్టితిన్నుమానైయడైయ ఇవర్కుక్కుద్దేశ్యమాయిరుక్కిఱపడి. ,,ఎమ్బెరుమా఩్ పొ఩్మలైమేలేతేనుమావే఩ే."

(ఊరుమ్) ఒరు కార్యప్పాడఱ్త్తిరుమలైయిలే ఊర్న్దు తిరిక్కైయే ఉద్దేశ్యమాయిరుక్కిఱపడి. (వరియరవమ్) పామ్బినుడైయ ఉడమ్బిల్ వరి తిరువేఙ్గడముడైయానుడైయ తిరుమేనియిలొరవయవత్తోపాతి ఉద్దేశ్యమాయిరుక్కిఱపడి. (ఒణ్ కుఱవర్) తిరువేడువర్కుక్కొణ్మైయావతు - ,,ఇవర్కళ్ పాట్ట఩్ పాట్టనిలే యొరుత్త఩్ భూమియిలే ఇఴిఙ్గినా఩్" ఎన్నుమ్పడియిన్ఱిక్కేయిరుక్కై. (మాల్ యానైయిత్యాది) మలైపోలేయిరున్దుళ్ళవానై, తనైయొరుమలైచలిత్తాప్పోలే యిరుక్కప్పోమ్బడిక్కిడాక. (ఎఱిన్ద పెరుమణియై) మహార్ఘమానమణియై. ఆనై మేఘమ్బోలేయిరుక్కైయాలుమ్ అతిలేపట్టమణి మిన్బోలేయిరుక్కైయాలుమ్, పామ్బానతు, ఇడిక్కుఴుక్కైయాలేమిన్నినవనన్తరమిడియుణ్డామెన్ఱుకొణ్డు అతుక్కుమున్నే పుఱ్ఱిడైయానిఱ్కుమ్ తిరుమలై. (మేలశురర్ ఎమ్మెన్నుమాలతిడమ్) ఆక్కరాన దేవర్కళన్ఱియే, మేలాన, శురర్ - నిత్యసూరికళ్, ఎమ్మెన్నుమాలతిడమ్ - * అహమహమికయావిరుమ్బుమిడమ్.

అవ.—అఙ్గే పుక్కాలో వెన్నిల్; ఉళ్ళుప్పుకవొట్టానిన్ఱతో.

(ఊరుమ్) * భారితరిగచ్ఛతిపోలే. (వరి) అతువుమ్ స్వగ్రహణీయమ్. (మాల్ యాన్నై) మలైనడన్దాఱ్పోలే.(పేర) ఆమిషార్థమాకవన్ద మలై పేర్న్దాఱ్పోలే పేర. (పెరుమణియై) మలైపోలేయిరుక్కైక. (ఊరుమ్వరియరవమ్)ఇవైసై స్వరసఞ్చారత్తాలేసౌభాగ్యమ్ కొణ్డాడప్పుటు పట్ట. (పున్శిడైయుమ్) ఇడిక్కుమున్నాన మిన్నాక్కైయాలే. ౩౮.

అరు.—ముప్పత్తెట్టామ్పాట్టు. ఎన్నైన - ఎన్నతెన్న.

మేలుక్కవతారిక్కై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (అక్లేశకాలిత్యాది). (ఉళ్ళప్పోక వాట్టాతు) ఊరిల్ భోగ్యత్తైయెన్న పడి. ౩౮.

మూ.—ఇడన్దతుపూమి యెడుత్తతుకున్ఱమ్
కడన్దతుకఞ్జనైమున్నఞ్జ—కిడన్దతువుమ్
నీరోతమాకడలే నిన్ఱతువుమ్ వేఙ్గడమే
పేరోతవణ్ణర్ పెరితు. ౩౯.

అర్థము. పేర్ - పెద్ద, ఓతమ్ - అలలుగలసముద్రమువంటి, వణ్ణర్ - శరీరము గలవాఁడు, ఇడన్దతు - పట్టువిడిపించినది, పూమి - భూమి; ఎడుత్తతు - ఎత్తినది, కున్ఱమ్ - పర్వతము; మున్ - మునుపు, అఞ్జ - భయపడుచునట్లు, కడన్దతు - అక్రమించినది, కఞ్జనై - కంసుని; కిడన్దతు - పవ్వళించినది; నీర్ - అఖండమైనజలముగల, ఓతమ్ - అలలు వీచుచున్న, మా - గొప్ప, కడల్ - సముద్రము; పెరితు - మిక్కిలి, నిన్ఱతు - నిలిచివేంచేసినది, వేఙ్గడమే - తిరుమలైయే. ౩౯

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తొన్బతామ్పాట్టు. (ఇడన్దతు) ఆపత్తిలే భూమియైరక్షిప్పతు, అవతారఙ్గళ్ సాధుపరిత్రాణార్థమ్ దుష్కృద్వినాశార్థమానతు, ఎప్పోతుమొకన్ఱు తిరుమలైయిలే నిఱ్పతెన్గిఱార్.

(ఇడన్దతుపూమి) ప్రళయాపత్తిలే భూమియైయెడుత్త వప్రకు కాణలావతు, (ఎడుత్తతుకున్ఱమ్) గోవర్ధనోద్ధరణత్తిలే అవ్వప్రకు కాణలావతు. (కడన్దతిత్యాది) కంసనఞ్జుమ్పడియవనై యఱిత్తవన్ఱువెన్ఱియప్రకు కాణలావతు.(కిడన్దతువుమ్నీరోతమాకడలే)కణ్వళర్న్దవప్రకు కాణలావతు

ఆళ్న్దకడలిలేశాయ్న్దపోతు. (పేరోతవణ్ణర్ పెరితు - నిన్దతువుమ్ వేజ్గడమే) కడల్ పోలే శ్రమహరమాన వడివైయుడైయవన్, ఎప్పోతుముకన్దు నిఱ్పతు తిరుమలైయిలే.

(ఇడన్దతు) ప్రళయత్తాలే వన్దనలివుతీర; (ఎడుత్తతు) ఇన్ద్రనాల్ వన్దనలివుతీర; (కడన్దతు) కంసనాల్ వన్దనలివుతీర. (కిడన్దతువుమ్) అవతారత్తుక్కు ఏకాన్తమామ్. నామ్ పెరుమాళైయుకన్దో మెన్ఱుశోర్ణ్ణయుకప్పుతోమ్, శోర్ణ్ణయుకన్దో మెన్ఱు నాలుమ్ పత్తుమ్ పట్టిని విడువుతోన్; స్త్రీకళైయుకన్దో మెన్ఱు శతురజ్గమ్ పొరుతల్, ఉఱజ్గుతల్ శెయ్వుతోమ్; ఒన్ఱిలుమ్ స్నేహమిల్లై. ౩౯.

అరు.—ముప్పత్తొన్పతామ్పాట్టు. ఆళ్వార్కళ్ ఈశ్వరనుడైయ గుణచేష్టితజ్గళై వాయ్పులత్తుకైయాలే, ఇరున్దిలై - అన్యవాదికళుక్కు ఇల్లైయెన్నుమిడ్డవాలే అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (నామ్ పెరుమాళైయిత్యాది). ౩౯.

మూ.—పెరు విఱ్పకళి కుఱవర్ కై చ్చెన్దీ
పెరువి ప్పునమ్ తుఱన్ద వేళ్మ్—ఇరువిశుమ్బిల్
మీన్ వీళ క్కణ్డఞ్జుమ్ వేజ్గడమే, మేలశురర్
కోన్ వీళక్కణ్డుకన్దాన్ కున్ఱు. ౪౦.

అర్థము.—పెరు - గొప్ప, విల్ - ధనుస్సును, పకళి - బాణమునుగల, కుఱవర్ - కొరవవాండ్ర, కై - చేతులయందలి, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, తీ - అగ్నికి, వెరువి - భయపడి, పునమ్ - పొలమును, తుఱన్ద - విడిచిన, వేళ్మ్ - ఏనుఁగు, ఇరు - విశాలమైన, విశుమ్బిల్ - ఆకాశమందుండి, మీన్ - నక్షత్రము, వీళ - పడఁగా, కణ్డు - చూచి, అఞ్జుమ్ - భయపడునట్టి, వేజ్గడమే - వేఙ్కటాచలమే, మేల్ - పూర్వము, అశురర్ - రాక్షసులకు, కోన్ - రాజైనహిరణ్యాసురుఁడు, వీళ - పడఁగా, కణ్డు - చూచి, ఉకన్దాన్ - సంతోషించినవాని, కున్ఱు - పర్వతము. ౪౦.

వ్యా.—నాఱ్పతామ్పాట్టు. (పెరువిల్) తిరుమలైమైయుకక్కిఱార్. „అవష్టభ్యమహద్ధనుః" ఎన్గిఱపడియే చక్రవర్త్తి త్తిరుమకన్ కై

యుమ్ విల్లుమ్పోలే పెరియవిల్లైయుమ్ తెరిన్దపక్షిమైయుముడైయరాన తిరువేదువర్. (కుఱవరిత్యాది) *శూళిలేకొళ్ళు త్తిక్కైయిలే కొడుపోకిఱ నెరుప్పాళియిలే విల్లిన్ పెరుమైయెన్మైయుడైయరణ్ణు నెరుప్పుతన్నక్కు ఆనై య ఞ్జుమ్పడియాకవుమ్. పట్టిమేయ్న్దవానై ఇప్పనమ్ కొయ్తాలుమిఙ్గువారే నెన్ఱు సన్యసిత్తుప్పోనతు. (ఇరువిశుమ్బిత్యాది) వెళ్ళిమైయుమ్ పరప్పైయు ముడైత్తాన ఆకాశత్తిల్ నిన్ఱుమ్ మీన్ విழுకిన్ఱు ఇని ఓరిడత్తిలుమ్ పోకిల్లైయెన్ఱు నిన్ఱనిలైయిలే నిన్ఱఞ్ఞుకిఱ తిరువేఙ్గడమ్. మేల్ - పణ్ణు. (అశురరిత్యాది) హిరణ్యన్ పట్టువిழ. ‹‹శిఱుక్కనుడైయవిరోధి పోయి త్తు" ఎన్ఱు ఉకన్దు, ‹‹ ఇన్నముమ్ ఆశ్రితవిరోధి యేతేనుమ్వరిలుమ్ పరిహారిక్క వేణుమ్" ఎన్ఱు అవన్ పత్తినిఱుమ్ తిరుమలై.

(పెరువిల్లిత్యాది) ఇతిల్ ఉత్తరార్ధమ్ మీన్ వీழுకిన్ఱఞ్ఞుమ్-నిల త్తిలే నెరుప్పై విழவిట్టార్కళెన్ఱు కుఱవరెఱిన్దకొళ్ళికళ్ వెరువినతాక్కై యాలే. (వేఙ్గడమ్) నిర్భయమాన దేశమ్; అస్థానేభయశఙ్కై పణ్ణు మిత్తనై. ౪౦.

ఆరు.—నక్షత్రమ్విழுన్దాల్ భయప్పడవేణ్డువానెన్నెన్న ; ఆరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (నిలత్తిలేనెరుప్పైయిత్యాది). కుఱవర్ పరణ్గళిలే యిరున్దుకొళ్ళియై యెఱియమతు కణ్డిరుక్కమతాక్కైయాలే,* మీన్ విழுకిఱత్తైయుమవర్కళెఱిన్దార్కళాక నినైత్తు భయప్పట్టతెన్ఱపడి. ౪౦.

మూ.—కున్దనైయ కుర్త్రమ్ శెయినుమ్ కుణమ్ కొళ్ళుమ్
ఇన్ఱు ముతలాక వెన్నెఞ్జే—ఎన్ఱుమ్
పుఱనురైయే యాయినుమ్ పొన్నాழிక్కైయాన్
తిఱనురైయే శిన్దిత్తిరు. ౪౧.

అర్థము.—ఎన్ - నాయొక్క, నెఞ్జే! - మనసా!, ఎన్ఱుమ్ - ఎల్లప్పుడును, పుఱనురైయేయాయినుమ్ - ఇతరవిషయమైనమాటలచేతఁగాని, పొన్ - అందమైన,

* శూళిలే - వెల్తురుకట్టు.

ఆழி - చక్రాయుధమును, క్కైయాన్ - శ్రీహస్తమందుగలవానియొక్క, తిఱన్ - విషయమందు, ఉరైయే - (నత్యజేయమను) శ్రీసూక్తినే, శిన్దిత్తు - ధ్యానించి, ఇరు - స్థిరముగనుండుము. ఇన్ఱుముతలాక - నేడుమొదలు, కున్ఱనైయ - పర్వతమువంటి, కుఱ్ఱమ్ - అపరాధములను, శెయినుమ్ - చేసినను, కుణఙ్గొళ్ళుమ్ - గుణముగ తిరువుళ్ళఁ బట్టును. ౪౧.

వ్యా.—నాలాయిరావ్యాఖ్యానమ్. (కున్ఱనైయ) అవన్ కుఱ్ఱమ్ పొఱుక్కైక్కాక త్తిరుమలైయిలేవన్దునిన్ఱాన్; ఆభిముఖ్యత్తైప్పణ్ణినాలుమ్ దోషాంశత్తైప్పారాతే గుణాంశత్తైక్కొళ్ళుమ్. అవనుళ్ళవన్ఱే ఇవ్వాత్మా పుణ్డొన్నిడార్. ఇత్తనైనాళుమ్ ఇత్తైచ్చెయ్యాతొழివానేన్నెన్నిల్; (ఇన్ఱుముతలాక) ఇవనుక్కే స్వభావమెన్ఱటిన్దఇన్ఱుతొడక్కమాక. (ఎన్నెఞ్జే) ఎనక్కుహితమ్ పార్క్కుమ్నెఞ్జే. సహృదయమాక అవన్ గుణఙ్గళై ప్పేశప్పోమోవెన్నిల్ ; (పుఱనురైయేయాయినుమ్) అహృదయమాన పేచ్చేయాకిలుమ్. ప్రయోజనమిన్ఱిక్కే అనర్థమాయిఱ్ఱాకిలు, మెన్ఱుమామ్. (పొన్నాழியిత్యాది) సర్వేశ్వరన్ తిఱత్తిల్ శబ్దఙ్గళైయేయఱిన్దు, (శిన్దిత్తిరు) కృతార్థమాయిరు.

అవనోడే సమ్బన్ధముణ్డాకిలుమ్ మున్బు అజ్ఞన్ శెయ్తరుళావిడువానేన్నెన్నిల్; “కుఱ్ఱమ్, గుణమ్” ఎన్ఱు నినైయామై. (పొన్నాழி) తానేసహృదయమాక్కుమ్. ౪౧.

అరు.—నాలాయిరావ్యాఖ్యానమ్. కుఱ్ఱమ్ పొఱుక్కై స్వభావమెన్ఱటిన్ద ఇనైన్ఱ పడి. ౪౧.

మూ.—తిరుమకళుమ్ మణ్మకళుమ్ మాయ్మకళుమ్ శేర్న్దాల్
తిరుమకట్కే తీర్న్దవా తెన్గొల్—తిరుమకళ్మేల్
పాలోతమ్ శిన్దప్పడనాకణై కిడన్ద
మాలోత వణ్ణర్ మనమ్. ౪౨.

అర్థము.—పాలోతమ్ - క్షీరాబ్ధితరఙ్గములు, శిన్ద - చెదర, పడమ్ - ఫణములుగల, నాకణై - తిరువనన్దాళ్వాననెడు శయ్యమీఁద, కిడన్ద - పవ్వళించిన, మాల్ - గొప్ప, ఓతమ్ - సముద్రమువంటి, వణ్ణర్ - తిరుమేనిగలవానియొక్క, తిరుమకళ్ మేల్ - లక్ష్మీదేవిమీఁది, మనమ్ - తిరువుళ్ళము, తిరుమకళుమ్ - శ్రీదేవియు, మణ్మకళుమ్ - భూదేవియు, ఆయ్మకళుమ్ - నీళాదేవియు, శేర్న్దాల్ - సంశ్లేషించినయెడల, తిరుమకళ్కే - పెరియపిరాట్టియందే, తీర్న్దవాఱు - ప్రీతితోనుండుట, ఎన్గొల్? - ఎట్లో?. ౪౨.

వ్యా.—అవ.—నాఙ్బత్తిరణ్డాంబ్బాట్టు. (తిరుమకళుమ్) సారాతేసాఱుక్కైక్కుడి పిరాట్టిమారరుకేయిరుక్కైయెన్నిఱార్.

(తిరుమకళిత్యాది) అనన్దాళ్వాన్, „ తిరుమకళ్కే తీర్న్దవాఱెన్గొల్, మణ్మకళ్కే తీర్న్దవాఱెన్గొల్, ఆయ్మకళ్కే తీర్న్దవాఱెన్గొల్" ఎన్ఱుపణిక్కుమ్. (పాలోతమ్శిన్ద) „తిరుప్పాఱ్కడలిల్ కుఱుమ్ తివలై, తిరుముకత్తిలే పడుమ్పడి క్కిడాకత్తిరువనన్దాళ్వానిలే కిడన్ద మాలోతవణ్ణరుడైయ, తిరుమకళ్ మేల్ వైత్తతిరువుళ్ళమ్, తిరుమకళుమ్ మణ్మకళుమ్ ఆయ్మకళుమ్ శేర్న్దాల్ తిరుమకళ్కే తీర్న్దవాఱెన్గొల్" ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్వర్ భట్టర్. పిరాట్టియోడు కలన్దపోతు, „పుష్పాఙ్గరాగైస్సహమ్" ఎన్ఱిఱపడియే అల్లాత పిరాట్టిమార్ ఉపకరణకోటియిలే నిఱ్పర్కళ్; అల్లాతపిరాట్టిమారోడు పరిమాఱుమ్పోతు, ఇవళ్, తన్నిడైయిలుమ్ ములైయిలుమ్ కలన్దాఱ్పోలేయిరుక్కుమ్. భోగస్థానన్మస్తకమానాల్ వృత్తకీర్తనాదికళుక్కు కూట్టాయ్ నిఱ్పర్కళ్. ఇత్తాల్ శొల్లిఱ్ఱాయిఱ్ఱు - ఇతరవిషయఙ్గళ్ ఇరువర్క్కుమ్ పోరామైయాలే „శీఱుపాఱు" ఎన్నైక్కుడలామ్ ; ఇఙ్గు భోగ్యతాతిశయత్తాలే కిణ్ణకత్తిలిశేవారైప్పోలే తిరణ్డవగాహిక్క వేణు మెన్ఱతాయిఱ్ఱు. ౪౨.

మూ.—మన మాశు తీరు మరువినైయుమ్ శారా
తనమాయు తానే కైకూడుమ్—పునమేయ

పూన్దుళాయా నడిక్కే పోతోడు నీరేన్ది
త్తా న్దొళానిత్పార్ తమర్. ౮౩.

అర్థము.—పునమేయ - స్వస్థానమందుండునటుల, పూమ్ - పుష్పించిన, తుళా యార్ - తిరుత్తుళాయిగలవానియొక్క, అడిక్కే - శ్రీపాదములకే, పోతోడు - మొగ్గలతోడ, నీర్ - తీర్థమును, ఏన్ది - ధరించి, తమర్ - భక్తులు, తామ్ - తామే, తొళానిత్పార్ - కైంకర్యముజేయుచుందురు. మనమ్-చిత్తమందలి, మాశు -మలినము, తీరుమ్ - తీరును. అరు - అసాధ్యమైన, వినైయుమ్ - పాపములును, శారా - చేరవు, తనమాయ - ధనమైనభక్తియు, తానే - తానే, కైకూడుమ్ - చేయిఁజేరును. ౮౩.

వ్యా.—అవ.—నాఙ్పత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు. (మనమిత్యాది) పిరాట్టిమారడియాక వవనైప్పత్తినార్కుగ, భోగత్తిల్ ప్రతిబన్ధకఙ్గళ్ పోకవేణుమెన్ఱుమ్ భక్త్యాదికళుణ్డాకవేణుమెన్ఱుమ్ ఇవర్కళుక్కు క్కైరెయవేణ్డా వెన్గిఱతు.

(మనమాశుతీరుమ్) మనస్సుకు మాశొకెఱతు - రుచివాసనైకళ్. (అరువినైయుమ్శారా)అవిద్యాదికర్మఙ్గళ్ అణైయా. (తనమిత్యాది) ఇప్పడియాన వధికారికు ధనమాన కైఙ్కర్య పూర్వభావియాన భక్త్యాదికళ్ తానేయుణ్డామ్. (పునమిత్యాది) తమరానవర్కళ్ సర్వేశ్వరనుడైయ తిరువడికళిలే తాఙ్గళేతొళానిఱ్పర్కళ్. ఇవర్కళుక్కు అవనుడైయ తిరువడికళిలే పుష్పాద్యుపకరణఙ్గళైక్కొణ్డు తొళువతు అవనై యనుభవిక్కైయిలే అన్వయమ్.

తిఱునురైయే శిన్దిత్తిరుకగ వోట్టుమో ఇవనుడైయ అవిద్యాదికళైన్నిల్; (తనమాయ) అవిద్యాదికళ్ పోనార్కు వరుమ్ధనమ్, "అన్తరిక్షగతశ్శ్రీమాన్." (పూన్దుళాయానడిక్కే) కుడిక్కుఱ వేప్పఙ్గుడినీర్. (తామిత్యాది) ఇవన్ వకుత్తతు శెయ్య అవన్ వకుత్తతు శెయ్యా తొఴియుమో. ౮౩.

అరు.—నాఱ్పత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు. మేలుక్కు-వతారికై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (తిఱముగాయే యిత్యాది). అవర్ఱై వకుత్తతు శేయ్కై - అనిష్టత్తైప్పోక్కి- ఇష్టత్తై క్కొడుకై. ౪౩.

మూ.—తమ రుకన్ద తెవ్వురువ మవ్వురువమ్ తానే
తమ రుకన్ద తెప్పేర్ మఱ్ఱప్పేర్—తమరుక
న్దెవ్వణ్ణమ్ శిన్దిత్తిమైయాతిరుప్పరే
అవ్వణ్ణ మాఴియానామ్. ౪౪.

అర్థము.—ఆఴియాన్ - చక్రాయుధముగల సర్వేశ్వరుఁడు, తమర్ - తదీయులు, ఉకన్దతు - ఆశపడినది, ఎవ్వురువమ్ - ఏవిగ్రహమో, అవ్వురువమ్ - ఆ విగ్రహమును, తానే - స్వయముగానే, ఆమ్ - స్వీకరించును; మఱ్ఱు-ఇదిగాక, తమర్ - భక్తులు, ఉకన్దతు - ఆశపడినది, ఎప్పేర్ - ఏతిరునామమో, అప్పేర్ - ఆతిరునామమును, ఆమ్-అఙ్గీకరించును; తమర్ - భాగవతులు, ఉకన్దు - ఆశపడి, ఎవ్వణ్ణమ్ - ఏప్రకారమును, శిన్దిత్తు - అనుసన్ధించి, ఇమైయాతిరుప్పర్-కనుఱెప్ప వాల్చకయుందురో (అనవరత భక్తిచేయుదురో), అవ్వణ్ణమ్- ఆప్రకారముగల వాఁడుగ, ఆమ్ - అగును.

వ్యా.—అవ.—నాఱ్పత్తునాలామ్పాట్టు. (తమరిత్యాది) “తమర్” ఎన్ఱుశిలవరుమ్ అవర్కళుక్కు ప్రతిబన్ధకమ్ పోక్క వేణ్డా, భోగత్తిలే అన్వయమ్ శొల్లుకిఱపడి యెఙ్ఙనే యెన్నిల్; అవనుడైయ స్వరూపమ్ ఆశ్రితపరతన్త్రమాకైయాలే శొల్లుకిఱతు.

(తమరుకన్దతిత్యాది) “యేయథామాం ప్రపద్యన్తే తాంస్తథైవ భజామ్యహమ్” నమక్కు నల్లవర్కళ్ ఇన్నారెన్ఱు మిల్లై, ఇన్నపడి భజిప్పారెన్ఱుమిల్లై, అవర్కళ్ నిన్ఱనిలైయిలే అవర్కళ్ భజిత్తపడియే అవర్కళై ప్పత్తువానెన్గిఱతు. తమరానవర్కళ్ ప్రాకృతద్రవ్యఙ్గళిలే యొన్ఱై “ఉనక్కు త్తిరుమేనియాకక్కొళ్ళవేణుమ్” ఎన్ఱాల్ అత్తై త్తిరుమేనియాకక్కొళ్ళుమ్. “సువర్ణరజతాదిభిః” ఎన్బెరుమానార్, మాధుకర

త్తుక్కు ఎழுన్దరుళ్ళానిఱ్కు, శిలపిళ్ళైకళ్ కాలా లేకిట్రి, ,,ఉమ్ముడైయ ఎమ్బెరుమాన్ తిరుమేని” ఎన్ఱుకాట్ట; పాత్రత్తైవైత్తు దణ్డనిట్టరుళినార్. ఇవ్వర్థత్తిలే ,,కోయిలిలే శిలపిళ్ళైకళ్ విళైయాడుకిఱవర్కళ్ తిరువీధియిలేయిరున్దు పెరుమాళుమ్ నాయ్చ్చిమారుమ్ పెరియ తిరుమణ్ణపముమ్ కట్పిత్తు ప్పెరున్తిరుప్పావాడైయుమముతు శెయ్విత్తు, ,,ఎమ్బెరుమానార్! ప్రసాదప్పడుమ్” ఎన్ఱు మణలైక్కొణ్డాలే*ముకన్దైడుక్క, తత్కాలత్తిలే మాధుకరత్తుక్కెழுన్దరుళుకిఱ వుడైయవర్, అవ్విడత్తిలే అతుకేట్టరుళి త్తణ్డనిట్టు అవర్కళైక్కు త్తప్రసాదత్తై ప్పాత్రత్తిలేయేఱ్ఱార్” ఎన్ఱు జీయరరుళిచ్చెయ్తార్. (తమరుకన్దతెప్పేర్ మఱ్ఱప్పేర్) నల్లవర్, ,,శతకైయழுకియార్” ఎన్ఱు తిరునామమ్ శాత్తినారాకిల్ నారాయణాది నామఙ్గళిట్టాట్టిలు మత్తై విరుమ్బుమ్. (తమరిత్యాది) నల్లవర్ ఉకన్దు ,,యేయథా” ఎన్నుమ్బడి యాతొరుప్రకారత్తాలే ఉకన్దు సావధానరాయిరుప్పర్కళ్, అన్దప్రకారత్తాలే అత్తైయుడైయనామ్. (ఆழியాన్) అప్రాకృతమాయిరున్దుళ్ళ సకలపరికరత్తుక్కు ముపలక్షణమ్. అవైయెల్లాఙ్గిడక్క, ఇవర్కళ్ నినైత్తపడియాక త్తన్నైయమైత్తుక్కొడుక్కుమ్.

(తమరిత్యాది) ఇవన్కణ్డు తొழுవేణ్డానో, ఎఙ్గే కాణ్బతెన్నిల్; (అపూర్వమ్తానే) ,,ఆత్మానంమానుషంమన్యే” ,,యేయథా.” (ఎప్పేర్ మఱ్ఱప్పేర్) ఎఙ్గళాழ்వార్ పాడే ఆయర్తేవు శెన్ఱు నావప్పழுమ్ వేణ్డ; ,,నీయార్” ఎన్ఱు అవర్ కేట్క, ,,జీయర్మకనానఆయర్తేవు” ఎన్న; జీయరైక్కణ్డు ,,ఉమ్ముడైయపిళ్ళై ఎఙ్గళైక్కుడియిరుక్క వొట్టుకిఱిలన్” ఎన్ఱార్. (ఆழியాన్ఆమ్) స్రష్టావాయ్ నియామకనాయిరుక్కుమవన్, సృజ్యనుమాయ్ నియామ్యనుమామ్. ౪౪.

అరు.—నాఱ్పత్తునాలామ్పాట్టు. అధికారినియమమ్ ద్రవ్యనియమమిన్ఱిక్కే యొழிన్దాలుమ్ ఎమ్బెరుమాన్ సాన్నిధ్యమ్ పణ్ణుమెన్నుమతుక్కు సంవాదమాక.

* ముకన్దు - సంతోషించి.

ఓరైతిహ్యమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఎమ్బెరుమానారిత్యాది). ఎవ్వణ్ణమ్ - ఎన్ద ప్రకారమ్. స్థితిగమనశయనాదికళ్ ఎన్ఱపడి.

మేలుక్కవతారికై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఇవర్ కణ్డిత్యాది). ఆశ్రితనిష్ట పేరై యుకప్ప సెన్నమతుక్కు సంవాదమాక ఓరైతిహ్యమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఎజ్ఞళాళ్వారిత్యాది). ఆయర్ తేవు - నఞ్జీయర్ తిరువారాధనమ్. అవర్ స్వప్నత్తిలే పళ్ళమ్ ముతలానవఱ్ఱైక్కేట్కు, రసోక్తియాక ఎజ్ఞళాళ్వారరుళిచ్చెయ్తారెన్ఱపడి. ౪౪.

మూ.—ఆమే యమరర్ కఱియ వతునిఱ్క
నామే యఱికిఱ్పోమ్ నన్నెఞ్జే—పూమేయ
మాతవత్తోన్ తాళ్ పణిన్ద వాళరక్కన్ నీణ్ముడియై
ప్పాతమత్తా లెణ్ణినాన్ పణ్పు. ౪౫.

అర్థము.—నన్నెఞ్జే! - మంచి మనసా!, పూ - నాభికమలమునందు, మేయ - వాసముఁజేసెడు, మా - గొప్ప, తవత్తోన్ - జ్ఞానముగల (బ్రహ్మయొక్క), తాళ్ - పాదములను, పణిన్ద - నమస్కరించిన, వాళ్ - కత్తిగల, అరక్కన్ - రావణాసురుఁని, నీళ్ - పొడవైన, ముడియై - తలలను, అప్పాతత్తాల్ - ఆతిరువడికళుచేత, ఎణ్ణినాన్ - లెక్కబెట్టినవానియొక్క, పణ్పు - గుణములను, అమరర్కు - దేవతలకు, అఱియవామే? - తెలిసికొననలవియా?, అతునిఱ్క - అదియట్లుండ, నామే - మనమే, అఱికిఱ్పోమ్ - తెలిసికొన చాలియున్నాము. ౪౫.

వ్యా.—అవ.—నాల్పత్తైన్దామ్పాట్టు. (ఆమే) ఇతు అవన్ కాట్టక్కణ్డవరుక్కొఴియ అల్లాతార్కఱియప్పోకా తెన్గిఱార్.

(ఆమేయమరర్కఱియ) ఎత్తనైయేనుమతిశయితజ్ఞానరాన దేవర్కళుక్కుమ్ అఱియప్పోకా తెన్గిఱతు. (అతునిఱ్కనామే యఱికిఱ్పోమ్) అప్పడియాట్టమ్ నిఱ్క, నమక్కఱియత్తట్టిల్లై. (నన్నెఞ్జే) అవన్ కాట్టక్కణ్డ నెఞ్జే. (పూమేయవిత్యాది) బ్రహ్మావిన్ పక్కలిలే రావణన్ వరమ్ వేణ్డిక్కొళ్ళానిఱ్క, బ్రహ్మావిన్ మడియిలే యొరు శిఱుపిళ్ళైయాయ్ కణ్వళరువారైప్పోలే కిడన్దు, "ఇవనుక్కు వరఙ్గొడుక్క వేణ్డా, ఇతు అనర్థమామ్" ఎన్ఱు రావణన్ తలైయైత్తన్ తిరువడికళాలే ఎణ్ణినవనుడైయ

నీర్మైయై « అమరర్ క్కు-అఱియవా మే " ఎన్గిఱతు. ఇత్తాల్ - బ్రహ్మాది నుడైయ అఱివు కేడు శొల్లుకిఱతు.

(ఆమే) అభిమానికళ్గాన బ్రహ్మాదికళుక్కు మెళియనామ్. (తాళ్ పణిన్ద వాళరక్కన్)పుతు త్తణ్డార్కణ్ణు * ఇలువాన్దు విళైవతఱియాతే వరజ్గొండు త్తపడి.   ౪౫.

అరు.—నాజ్బ త్తెన్దామ్బాట్టు. ఇతు - ఆశ్రితపారత న్త్ర్యమ్. రావణన్ పత్తు త్తలైయైయుమ్ మత్తైత్తువర, అత్తైచ్చిఱుపిళ్ళైకళ్ కాలై యాట్టుమాప్పోలే ఎణ్ణి క్కాట్టినాన్.

(బ్రహ్మాదికళుక్కుమ్ ఎళియనామ్) అవర్ కళుక్కు మెళియనామవన్ నమక్కెళి యనాక చ్చొల్లవేణు మోపెన్ను ఇరణ్డామ్ తాత్పర్యమ్.   ౪౫.

మూ.—పణ్ పురిన్ద నాన్మఱైయోన్ శెన్నిప్పలియేఱ్ఱ
వెణ్ పురినూల్ మార్పన్ వినైతీర—ప్పుణ్ పురిన్ద
ఆకత్తాన్ తాళ్ పణివార్ కణ్డీర్, అమరర్ తమ్
పోకత్తాల్ పూమియాళ్వార్.   ౪౬.

అర్థము.—పణ్ - స్వరములతోడ, పురిన్ద - కూడిన, నాన్మఱైయోన్ - నాల్గువేదములుగల బ్రహ్మయొక్క, శెన్ని - తలయందు, పలి - భిక్షను, ఏఱ్ఱ - పుచ్చుకొనిన వాఁడును, వెణ్ - తెల్లనైన, పురి - పిరిగల, నూల్ - సూత్రమును, మార్పన్ - వక్షస్థలమునందు గల వాఁడునునైన (రుద్రునియొక్క), వినై - పాపములు, తీర - పోవునట్లు, పుణ్ - మనోవ్రణముతోడ, పురిన్ద - కూడిన, ఆకత్తాన్ - తిరుమేనిగల సర్వేశ్వరునియొక్క, తాళ్ - శ్రీపాదములను, పణివార్ కణ్డీర్ - నమస్కరించువారు గదా, అమరర్ తమ్ - నిత్యసూరులయొక్క, పోకత్తాల్ - భోగముతో, పూమి - లీలా విభూతిని, ఆళ్వార్ - ఏలుదురు.   ౪౬.

వ్యా.—అవ.—నాజ్బత్తాఱామ్బాట్టు.(పణ్ణిత్యాది)రుద్రనుడైయ లజ్జైకేడు శొల్లుకిఱతు.

(పణ్ పురిన్ద నాన్మఱైయోన్) స్వరయుక్తమాక సర్వేశ్వరనాలే ఓతువికప్పట్టబ్రహ్మావిన్. (శెన్నిప్పలియేఱ్ఱ) « వామాఙ్గుష్ఠనఖాగ్రేణ

* ఇలువాన్దు - మిక్కలిగర్వించి,

ఛిన్నం తస్య శిరో మయా" ఎన్గిఅపడియే బ్రహ్మావిన్ తలైయై యఱుక్క, అవన్, "కపాలియావాయ్" ఎన్ఱుశపిక్క, అవనుడైయ తలైయోట్టిలే భిక్షైయేఱ్ఱు. (వెణ్ పురినూల్ మార్పన్ విన్నైతీర) వినీతవేషనాయ్ ప్రాయశ్చిత్తమానపడి. ఇవనోడుసమ్బన్ధిత్తార్ కెల్లామతువేయిత్తేపణి. అకముడైయవళుమ్ తకప్పనారైక్కొన్ఱాల్, ఇవళైయాశ్రయిత్తవనుమ్ తకప్పనైక్కొన్ఱాన్. "విన్నైతీర" ఎన్గిఅవిత్తాల్-ఇవనుడైయ కర్మవశ్యత్వముమ్, తాన్ పణ్ణినకర్మమ్ తన్నాల్ పరిహరిక్కప్పోకామైయుమ్ శొల్లుకిఱతు. ఇత్తాల్-ఈశ్వరత్వశఙ్కైయిల్లైయెన్ఱపడి. (పుణ్ పురిన్దవిత్యాది)

ఈశ్వరాభిమానియాయ్ ఒరుత్తనాయ్ త్తిరిన్దవన్ వాశల్ తోఱుమిడఱి త్తిరివతే! ఎన్ఱుతిరువుళ్ళత్తిలే పుణ్ పట్టసర్వేశ్వరనుడైయ తాళ్ పణివార్కిడీర్. (అమరరిత్యాది) భూమియిలుమాణ్డు పరమపదత్తిల్ భోగమనుభవిప్పార్కళ్. అన్ఱియే, భోగభూమియిలే యిరుక్కచ్చెయ్తే పరమపదత్తిల్ భోగమెల్లామనుభవిప్పార్ కళెన్ఱుమామ్.   ౪౬.

అవ.—బ్రహ్మావాలే ఒరురుద్రన్ అలైన్దుకొడుకిడక్క అతుతీర్త్తారార్.

(పణ్ణిత్యాది) ఓతుచ్చొల్లానిఱ్క త్తలైయఱుత్తపడి. మూలైయడియేతిరిన్దార్ పాతకియావవాఱిముఱుకత్తిరియన్పడి. "విణ్ణాళ్వారిలుమ్ శీరియర్" ఎన్ఱుమామ్.

అరు.—నాల్వుత్తాఱాన్పట్టు. పలి - బలి. భిక్షైయెన్ఱపడి. అకముడైయవళ్-పార్వతి. తకప్పనైక్కొన్ఱతు - దక్షప్రజాపతి భగవత్పరనాకైయాలే, యాగత్తిలే, పెణ్ణానపార్వతియై యఴైయామలిరుక్క, అవళ్ రుద్రనైక్కూట్టిక్కొణ్డుపోక, అవన్ రుద్రనై ఉదాసిక్కైయాలే, రుద్రన్, జటైయిలే వీరముష్టికళై యిణ్డాక్కి కొల్లుకైయాలే "అవళ్ కొన్ఱాళ్" ఎన్గిఱతు. ఇవళై ఆశ్రయిత్తవన్ - రుద్రన్, అవన్ బ్రహ్మ పైత్తలైయైయఱుత్తాన్.

మేలుక్కవతారిక్కై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (బ్రహ్మవాలేయిత్యాది). రుద్రనుక్కు ఓత్తుచ్చొల్లానిఱ్క, వెళ్ళైప్పాణూలుమ్ ఎన్గైయాలే - ముఴుకినమై తోన్ఱుకిఱతు. భూమియిలేయిరుక్క అమరర్ భోగముణ్డుమో వెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (విణ్ణిలుమిత్యాది).   ౪౬.

మూ.—వారి శురుక్కి మతకళిత్తైన్దినైయుమ్
శేరి తిరియామ తెన్నిజీఇ—కూరియ
మెయ్ఙ్ఞాన త్తాలుణర్వార్ కాణ్బరే, మేలొరునాళ్
కైనాకమ్ కాత్తాన్ కళల్. ౪౭.

అర్థము.—మతమ్ - మదమెక్కిన, కళిఱు - ఇంద్రియములనెడు ఏనుగులు, ఐన్దినైయుమ్ - ఐదింటినిగూర్చి, వారి - భోగమనెడు జలమును, శురుక్కి - తగ్గించి, శేరి - విషయములనెడు వీథియందు, తిరియామల్ - సంచరింపకుండునటుల, శెన్నిజీఇ - చక్కగనిలిపి, కూరియ - సూక్ష్మమైన, మెయ్ - పరమార్థమైన, ఞానత్తాల్ - భక్తి చేత, ఉణర్వార్ - తెలిసికొనసమర్థులైనవారు, మేలొరునాళ్ - మునుపొకకాలమందు, కై - గుణవంతుడైన, నాకమ్ - గజమును, కాత్తాన్ - రక్షించినవానియొక్క, కళల్ -తిరువడికళును, కాణ్బరే - తప్పక సాక్షాత్కరించుదురు. ౪౭.

వ్యా.—అవ.—నాల్బత్తేళామ్బాట్టు. (వారిశురుక్కి-యిత్యాది) ఇన్ద్రియఙ్గళుక్కైయ భోగత్తై*చ్చెఱుత్తు-విషయత్తినుడైయ సన్నిధియిల్ నిల్లామల్ పరిహరిత్తు, మెయ్యానభక్తియై యుడైయవర్కళవనై క్కాణ్బరెన్గిఱార్. "విషయావినివర్తన్తే నిరాహారస్య దేహినః । రసవర్జంరసో ప్యస్యపరందృష్ట్వానివర్తతే."

(వారిశురుక్కి) మదిత్త వానైకళైత్తణ్ణీరిలే శెఱుక్కుమాపోలే ఇన్ద్రియఙ్గళినుడైయ భోగత్తైక్కుఱుక్కి. (శేరిఓరియామల్) తెరువే తిరియిల్ కొల్లుమితే ఆనై; అప్పడివిషయత్తినుడైయ సన్నిధియిల్ తిరి యామల్. (శెన్నిజీఇ) శెవ్వితాకనిఱుత్తి. పదార్థఙ్గళిల్ పోకామల్ప్రత్య గ్వస్తు విషయమాక్కి. (కూరియవిత్యాది)విహిత కర్మఙ్గళై ఫలాభిసన్ధిర హితమాక వనుష్ఠిత్తు క్షీణపాపరాయ్ ఆత్మయాథాత్మ్యజ్ఞాన ముణ్డాయ్ ఈశ్వరపారతన్త్ర్య మెన్నుమిడమ్, "ఉపాసనాద్యుపాయస్థితి దర్శన సమానాకారప్రత్యక్షాభివ్యక్తిపిశదేతదనన్తరమ్" ఎన్నుమ్ శొల్లుకిఱభక్తి యాలే కాణ్బర్కళ్. (మేలిత్యాది) పణ్డొరునాళ్ శ్రీగజేన్ద్ర వైాత్తమ్

* శెఱుత్తు - తగ్గించి.

పణ్ణినవనుడైయతిరువడికళై. ఇత్తాల్-విరోధియాన ముతలైయై పోక్కిన త్తైచ్చొల్లిక్కాట్టి క్కొణ్డుత్తాపోలే, ఇవర్ కళుడైయ ప్రతిబన్ధకఙ్గళై పోక్కి త్తైచ్చొల్లిక్కాట్టిక్కొణ్డుకుక్కిన్ఱమైదు.

(శేరితిరియామల్) ఆళ్ నడైయాడాత విడత్తేకొణ్డుపోయ్. (వూరియవిత్యాది) శుభాశ్రయమాకవుమ్, నాథనాకవుమ్, ఉపాయమాకవుమ్, ఉపేయమాకవుమ్, అనుసన్ధిక్కై. (కైన్నాకమ్) ,,పరమాపదమాపన్నః,, ౪౭.

అరు.—నాల్ప త్తెట్టామ్పాట్టు. ఆనైక్కుమదహేతువాన జలత్తై చ్చెలుక్కవే మదమ్ పోమాపోలే, ముముక్షువుక్కు నూహారాదికళై చ్చెలుక్కవే వీర్యమ్ పోమెన్న మతుక్కు ప్రమాణమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (విషయావినివర్తన్తే ఇత్యాది.) తణ్ణీరిలే శెలుక్కై - తణ్ణీర్ కాట్టాతిరుక్కై. ౪౮.

మూ.—కళ్ళ లొన్ఱెడుత్తోరుక్కైశుఱ్ఱి యోర్ కై మేల్
శుఴలుమ్ శురాశురర్ కళఞ్జ—అఴలుమ్
శెరువాఴియేన్దినాన్ శేవడికే శెల్ల
మరు వాఴి నెఞ్జే మకిఴ్. ౪౯.

అర్థము.—ఒరుకళ్ళల్ - ఒకతిరువడిని, ఎడుత్తు - ఎత్తి, ఒరుకై - ఒక హస్తముచేత, శుఱ్ఱి - (నముచిని) త్రిప్పి, శుఴలుమ్ - కలతజెందియున్న, శురాశురర్కళ్ - దేవతలును రాక్షసులును, అఞ్జ - భయపడునట్లు, అఴలుమ్ - జ్వలించుచున్న, శెరు - యుద్ధసాధనమైన, ఆఴి - చక్రాయుధమును, ఓర్ కైమేల్ - ఒక శ్రీహస్తమునందు, ఏన్దినాన్ - ధరించినవానియొక్క, శే - ఎఱ్ఱనైన, అడికే - శ్రీపాదములయందే, శెల్ల - చేరునటుల, ఆఴి - గంభీరమైన, నెఞ్జే! - మనసా! మరువు - అమరియుండుము; మకిఴ్ - సంతోషించుము. ౪౯.

వ్యా.—అవ.—నాల్పత్తెట్టామ్పాట్టు.(కళ్ళల్),,ఇప్పడి ఇన్ద్రియజయమ్ పణ్ణి,నామ్ పెఱుకైయావతెన్,, ఎన్ను తమ్ముడైయ తిరువుళ్ళమ్ భయప్పడ; ఎళితాక ప్పెఱలామ్, నీ భయప్పడ వేణ్డావెన్గిఱార్.

(కళలిత్యాది) నముచియుడైయ ఒరుకాలై యెడుత్తుకైరాయాలే. శుఱ్ఱి యెన్నపుమామ్. అన్ఱియే, భూమియళక్క వేణ్డి తన్నుడైయ ఒరుతిరువడినులరైయెడుత్తు. *(అవసరత్తిలే)నముచిప్పై ఒరు కైయాలే శుఱ్ఱియెన్నపుమామ్. (ఓర్ కై మేలిత్యాది) ఒరుతిరుకైరామలరిలేలను కూలప్రతికూలలరోడు వాశియఱ అళలాన్ఱిన § శెరుపుడైత్తానతిరువాళిప్పై యేన్దినవనుడైయ. (శేవడిక్కే శెల్ల - ఆళినెఞ్జే - మకిళ్న్దు మరువు) ఉకన్దుకన్దు అనుభవి.

(కళలిత్యాది) అళన్దపడి. (ఆళినెఞ్జే)ఉనక్కు ఉపదేశిక్క వేణ్డావిత్తే. శేవడితానే ఇరున్ద పిడత్తేవన్దాల్ †ఇడాయామైయే వేణ్డువతు.

అరు.—నాల్పత్తెట్టామ్పాట్టు. ఆళినెఞ్జు- అన్బుడైయ నెఞ్జు. "మరువు" ఎన్ఱ తెప్పఱ్ఱ వరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (శేవడితానేయిత్యాది).   ౪౮.

మూ.—మకిళలకొన్ఱేపోల్ మాఱుమ్పల్ యాక్కై
నెకిళ ముయల్కిఱ్ఱార్కెల్లాల్ —మకిళ్విరిన్ద
శోతిపోల్ తోన్ఱుమ్ శుడర్ పొన్నెడుముడి, ఎమ్
ఆతికాణ్పార్కుమ్ మరితు.   ౪౯.

అర్థము.—మకిళ్ - పగడచెట్టుయొక్క, ఒరులలకుపోల్ - ఒకవిత్తువలె, మాఱుమ్ - మారిమారివచ్చెడు, పల్ - అనేకమైన, యాక్కై - శరీరమును, నెకిళ, విడచునట్లు, ముయల్కిఱ్ఱార్కెల్లాల్ -యత్నముచేయువారికిదక్క, మకిళ్ విరిన్ద - వికసించిన, శోతిపోల్ - తేజస్సువలె, తోన్ఱుమ్ - భాసించుచున్న, శుడర్ -ఉజ్జ్వలమైన- పొన్ - అందమైన, నెడు - దీర్ఘమైన, ముడి - కిరీటముగల వాండైన, ఎమ్ - మనకు, ఆతి - కారణభూతుండు, కాణ్పార్కుమ్ - సేవించవలయునని యుండువారికిని (వినువారికిని), అరితు - దుర్లభుండు.   ౪౯.

వ్యా.—అవ.—నాల్పత్తొన్బతామ్పాట్టు. (మకిళలకిత్యాది) ఇప్పడి ఇరాతార్కు అవనైకిట్టైయా తెన్ఱు పిన్నైయు మతినుడైయ వరుమై శొల్లుకిఱతు.

§ శెరు - యుద్ధము.

† ఇడాయామై - వెనుకతీయకుండుట.

(మకిழలకిత్యాది) అలకానతు కోటిస్థాన త్తిలుమ్ నిన్రు కాణి స్థాన త్తిలుమ్ సెఱుమ్ మాపోలే, ఇవ్వాత్మా వానతు దేవశరీర త్తిలే పుకువతు తిర్యక్శరీర త్తిలే పుకువతాయ్ మాఱిమాఱివరుకిఱ పలయాక్కైయై నేకిழ్న్దువిపోమ్బడియాక పణ్ణువార్కళ్లాల్. (ముకిழిత్యాది) వికసిత మాయిరున్ద ఆజన్సైపోలే తోన్రునుతాయ్, అధిరాజ్యసూచకమాన తిరువభిషేకత్తై యుడైయనాయ్, ఎనక్కు-కారణమా యిరుక్కిఱ అవనై క్కాణుమవర్కళుక్కు రితు.

అవ.—ప్రకృతిప్రాకృతఙ్గళిల్ అరుచియుమ్ ఎమ్బెరుమానై కాణ్గైయిల్ రుచియుముడైయార్క్కు ఎళితాకక్కాణలామెన్గిఱతు.

"పోయ్న్నిన్ర" ఇత్యాది.

(ముకిழిత్యాది) కర్మానుగుణమాక శరీరఙ్గళ్ తోఱుమ్ను ఱుழన్రు. "యాతానుమోరాక్కై." (ముకిழ్విరిన్దశోతి) "శెవ్విప్పడికోలమ్." (ఎమ్మాతి) ప్రాపకనై. (కాణ్బార్క్కుమ్) కేట్పార్క్కుమరితు. ఇప్పడి యాశ్రయిప్పార్క్కల్లతు ప్రకృతియై యుకప్పార్క్కు ముకమ్కొడుక్కుమ్ ఇతరపురుషనల్లన్. ౪౯.

అరు.—నాట్టిల్ పిఱన్తామ్ బట్టు. "ముయల్కిఱ్పార్కల్లాల్" ఎన్గిఱత్తై ప్పున్ఱ అవతారిక్కై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఇప్పడియిరాతార్క్కిత్యాది). పణ్ణువార్క్కు-కర్మాదృపాయఙ్గళై ప్పణ్ణువార్క్కు.

మేలుక్కు ప్రపత్తిపరమాకఅవతారిక్కై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ప్రకృతిప్రాకృతఙ్గళిత్యాది). చకారత్తాలే - కేట్పార్క్కుమెన్గిఱతు. మకిழలకు-మకిழమ్విరై. ౪౯.

మూ.—అరియపుల నైన్దడక్కి యాయ్మలర్ కొణ్డు, ఆర్వమ్
పురియ పరిశినాల్ పుల్ కిల్ — పెరియనాయ్
మాఱ్ఱావీ వీఱ్ఱిరున్ద మావలిపాల్, వణ్ కైనీ
రేఱ్ఱానై క్కాణ్బ తెళితు. ౫౦.

అర్థము.—అరియ - చెడ్డవైన, పులన్గళైనుమ్ - పఞ్చేన్ద్రియములును, అడక్కి - స్వాధీనపఱచి, ఆయ్ - శోధించిన, మలర్ - పుష్పములను, కొణ్డు - సమర్పించి, ఆర్వమ్ - ప్రీతి, పురియ - వృద్ధిజెందెడు, పరిశినాల్ - ప్రకారముచేత, పుల్కిల్ - నమస్కరించినయెడల, పెరియనాయ్ - (తన్నును) గొప్పగాఁదలఁచి యున్నవాఁడై, మాఱ్ఱాతు - (దానమందు) మారక, వీఱ్ఱిరున్ద - వ్యావర్తకముగానున్న, మావలి పాల్ - మహాబలివద్ద, వణ్ - ఉదారమైన, కై - హస్తమునందు, నీర్ - (దాన) జలమును, ఏఱ్ఱానై - పట్టినవానిని, కాణ్బతు - సాక్షాత్కరించుట, ఎళితు-సులభముగా నుండును. ౫౦.

వ్యా.—అవ.—ఇమ్బత్తామ్బాట్టు. ఇన్ద్రియఙ్గళై విషయఙ్గళిల్ పోకామల్ కాత్తుఅవన్బక్కలిలే స్నేహిక్కిల్ కాణ ఎళితెన్గిఱార్.

(అరియమిత్యాది) ఒరు *శెయ్యిలేపాయుమ్నీర్ ఇరణ్డు శెయ్యిలే పాయ్న్దాల్ ఇరణ్డు శెయ్క్కుమ్ పోరాతొళ్గియుమిఱే; సర్వేశ్వరనై యిచ్ఛిక్కక్కడవవాన ఇన్ద్రియఙ్గళై విషయఙ్గళిల్ పోకాతపడి యడక్కి. ‹‹అరియ'' ఎన్ఱతు-‹‹తస్యాహంనిగ్రహంమన్యేవాయోరివసుదుష్కరమ్'' - ప్రతికూలమానవాయువైనియమిక్కవరిత్తాప్పోలేమనస్సై నియమిక్కవరితెన్ఱుఅర్జునన్ శొన్నపడియే యిరుక్కై. (ఆయ్మలర్ కొణ్డు) శెవ్విప్పూక్కళై కొణ్డు. (ఆర్వమ్పురియపరిశినాల్) స్నేహమ్ మిక్క ప్రకారత్తాలే. (పుల్కిల్) అణైయిల్. (పెరియనాయిత్యాది) ఉదారమానకైయైకొణ్డు నీరేఱ్ఱవనై కాణ్గైయెళితు.

(పుల్కిల్) పుల్కప్పెఱిల్. (పెరియనాయ్) ఐశ్వర్యముమ్, ఔదార్యముమ్. (వణ్ కై) కొడుత్తువళర్న్దకై. (నీరేఱ్ఱానై క్కాణ్బ తెళితు) అప్రతిషేధముడైయార్క్కు అర్థియాయ్వరుమెన్ఱవాఱు. ౫౦.

అరు.—ఇమ్బత్తామ్బాట్టు. ‹‹అడక్కి'' ఎన్ఱు - విషయఙ్గళైవిట్టేపఱ్ఱవేణుమో, అవఱ్ఱైయుణ్డాక్కడవిరుమ్బినాలాకాతో వెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఒరుశెయ్యిత్యాది) మాఱ్ఱాతేవీఱ్ఱిరున్ద-ఔదార్యమ్ మాఱ్ఱాతేవీఱ్ఱిరున్ద.

‹‹ఏఱ్ఱానై'' ఎన్ఱతైప్పఱ్ఱ అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (అప్రతిషేధమిత్యాది). ౫౦.

---

* శెయ్యిలే - పొలమందు.

మూ.—ఎళితి లిరణ్డడియుమ్ కాణ్బతఱ్కు, ఎన్నుళ్ళమ్
తెళియ త్తెళిన్దొళియుమ్ శెవ్వే—కళియిల్
పొరున్దాతవనై ప్పొరలుఱ్ఱు, అరియా
యిరున్దాన్ తిరునామ మెణ్. ౫౧.

అర్థము.—ఎన్నుళ్ళమ్ - నామనసా! ఎళితిల్ - సులభముగా, ఇరణ్డడియుమ్-రెండుపాదములను, కాణ్బతఱ్కు - సాక్షాత్కరించుటకు, తెళియ - నిర్మలమైన, శెవ్వే - చక్కగా, తెళిన్దొళియుమ్ - ప్రసన్నుడగును. (గనుక) కళియల్ - గర్వము చేత, పొరున్దాతవనై - అనుసరించనివానిని, పొరల్ - యుద్ధముజేసి చంపుటలో, ఉఱ్ఱు - ఉద్దేశించి, అరియాయ్ - నరసింహస్వామి, ఇరున్దాన్ - వేంచేసియున్న వాని యొక్క, తిరునామమ్ - తిరునామములను, ఎణ్ - ధ్యానించుము. ౫౧.

వ్యా.—అవ.—ఐశ్వర్యత్తోరామ్బొట్టు. (ఎళితిల్) తమ్ముడైయ తిరువుళ్ళత్తై సమ్బోధిత్తు, నివిషయకాలుష్యత్తైత్తవిర్, అవన్ ప్రసన్ననా మెన్గిఱార్.

(ఎళితిలిత్యాది) ఎళితిన్ది క్కే యిరున్దుళ్ళ ఇరణ్డు తిరువడికళుమ్ కాణ్బతఱ్కు. ఎళితాకవెన్నవుమామ్.(ఎన్నుళ్ళమ్) ఎన్నెఞ్జే యెన్నపడి. (తెళియ) విషయకాలుష్యత్తైత్తవిర. (శెవ్వే - తెళిన్దొళియుమ్) అవన్ నేరేప్రసన్ననామ్. (కళియిత్యాది) శెరుక్కాలే పొరున్దే నెన్నిరున్ద హిర ణ్యనై. (పొరలుఱ్ఱు అరియాయిరున్దాన్ తిరునామమెణ్) శిఱుప్పిళ్ళై కాక*ఉతవి హిరణ్యనై ముడిత్తవనుడైయ తిరునామత్తై ఎణ్ణు.

(ఎన్నుళ్ళమ్) ఉళ్ళమే. నీ తెళియిల్ అవన్ శెవ్వే నమ్ తిఱత్తు త్తెళిన్దొళియుమ్. ప్రమాణమెన్; ప్రహ్లాదన్ తెళియ అవన్ విషయత్తు త్తెళిన్దునిన్తు కార్యమ్ పార్త్తపడికణ్డిలైయో. (పొరలుఱ్ఱు) పొరుతు. శీఱ్ఱత్తుక్కు ఇరైయ్†పోరామల్$శోమ్బియిరున్దాన్.(తిరునామమ్) వాక్కాలే. (తెళి) ఎణ్ణవొట్టాతవన్ పట్టపాడటివులియుతే. ౫౧.

---

* (పా) పొఱాతు. † పెఱామల్.

$ శోమ్బియిరున్దాన్ - పొలుమారియుండెను.

అరు.—ఐమ్బత్తోరామ్బాట్టు. ఎన్నుళ్ళవ్ - అఙ్మైవిళి, పొరలున్ఱు - పొరుక్తైయిలేయున్ఱు. కాణత్తకుమ్ తిరునామమెన్ఱన్వయమ్. ౫౧.

మూ.—ఎణ్మర్ పతినొరువ రీరఱువ రోరిరువర్
వణ్ణ మలరేన్ది వైకలుమ్—నణ్ణి
యొరుమాలైయాల్ పరవి యోవాతు, ఎప్పోతుమ్
తిరుమాలైక్కైతొழువర్ శెన్ఱు. ౫౨.

అర్థము.—ఎణ్మర్ - అష్టవసువులును, పతినొరువర్ - ఏకాదశరుద్రులును, ఈరఱువర్ - ద్వాదశాదిత్యులును, ఓర్ - అద్వితీయులైన, ఇరువర్ - అశ్వినీదేవతలిద్దరును, వణ్ణమ్ - నానావర్ణములుగల, మలర్ - పుష్పములను, ఏన్ది - ధరించుకొని, వైకలుమ్ - ప్రతిదినమును, నణ్ణి - సమీపించి, ఒరు - అద్వితీయమయిన, మాలైయాల్ - పురుష సూక్తాది శబ్దసందర్భములచేత, పరవి - స్తోత్రనుజేసి, ఎప్పోతుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఓవాతు - ఎడతెగక, తిరు - లక్ష్మితోఁగూడిన, మాలై - సర్వేశ్వరుని, శెన్ఱు - సమీపించి, కైతొழువర్ - నమస్కరించుదురు. ౫౨.

వ్యా.—అవ.—ఐమ్బత్తిరణ్డామ్బాట్టు. (ఎణ్మరిత్యాది) కీழ్ - తమ్ముడైయ తిరువుళ్ళత్తై క్కుఱిత్తు, శ్రీప్రహ్లాదాళ్వానుక్కు ఉతవినవను డైయ తిరునామత్తై ఎణ్ణు, అవన్ ప్రసన్ననామెన్ఱతు; మేల్ ఇఙ్గుమ్ దుర్మానికళాన దేవాదికళు మవనై ఆశ్రయిక్కత్తక్కకరణఙ్గళ్ అధికారమ్ పెఱ్ఱతెన్గిఱార్.

(ఎణ్మరిత్యాది) అష్టవసుక్కళ్, ఏకాదశరుద్రర్కళ్, ద్వాదశాదిత్యర్కళ్, అశ్వినికళ్. (వణ్ణమలరేన్ది) నానావర్ణమాన పుష్పఙ్గళై క్కొణ్డు. (వైకలుమ్నణ్ణి ఒరుమాలైయాల్) పురుషసూక్తత్తాలే. (ఓవాతెప్పోతుమ్) విచ్ఛేదమిన్ఱిక్కే. (తిరుమాలిత్యాది) శ్రియఃపతియై చ్చెన్ఱు ఆశ్రయిప్పర్కళ్. (తమపర్యపిబాదరాయణస్సమ్భవాత్) దేవర్కళుక్కుమ్, భవిష్యత్తిల్ పెఱవిరున్ఱుళ్ళ అధికారార్థమాక ఆదిత్యాన్తర్యామియాయిరున్ఱుళ్ళ పరమాత్మోపాసనమ్ విధియానిన్ఱతే.

వ్యాపారయోగ్యరాన ప్రయోజనాన్తరపరర్, ఒరుమాలైయాల్ పరవియోవుకైయన్ఱిక్కే, ఎల్లాక్కాలముమ్, ఎప్పోతుమెన్నుమామ్. (తిరుమాల్) వేణ్డువతెల్లామ్ పెఱుకైక్కాడి. ౫౨.

అరు.—ఇప్పాట్టిర్ద్గామ్పాట్టు. పకుత్రవిషయమాక్కైయాలే, అధికారమ్ పెఱ్ఱాతు. దేవర్కళుమ్ పెఱ్ఱార్కళ్, కరణఙ్గళుమ్ పెఱ్ఱనవెన్నపడి. దేవర్ కళుక్కు ఆశ్రయణముణ్డోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (తదుపర్యపీత్యాది).

ఎల్లార్ - వ్యాపారయోగ్యమాన దిక్పాలర్ పల్ ఎప్పోతుమ్ - ఎల్లాక్కాలమాతల్, ఒల్లాప్పొలుతుమాలల్. ౫౨.

మూ.—శెన్ఱాల్ కుడైయామ్ ఇరున్దాల్ శిఙ్గాశనమామ్

నిన్ఱాల్ మరవడియామ్ నీళ్ కడలుళ్ —ఎన్ఱుమ్

పుణైయామ్ మణివిళక్కామ్ పూమ్పట్టామ్ పుల్కుమ్

అణైయామ్, తిరుమాఱ్కరవు. ౫౩.

అర్థము.—అరవు - తిరువనన్తాళ్వాను, తిరు - పిరాట్టితోఁగూడిన, మాఱ్కు - సర్వేశ్వరునికి, శెన్ఱాల్ - సంచరించినయెడల, కుడైయామ్ - ఛత్రమగుదురు; ఇరున్దాల్ - వేంచేసియున్నయెడల, శిఙ్గాశనమామ్ - సింహాసనమగుదురు; నిన్ఱాల్ - నిలిచికొనినయెడల, మరవడియామ్ - పాదుకలగుదురు; నీళ్ - విశాలమైన, కడలుళ్ - సముద్రమునందు, (పవ్వళించినయెడల), ఎన్ఱుమ్ - ఎల్లప్పుడును, పుణైయామ్ - తెప్పమగుదురు; మణివిళక్కామ్ - రత్నమయదీపమగుదురు, పూమ్పట్టామ్ - అందమైన తిరుపరియట్టమగుదురు; పుల్కుమణైయామ్ - ఒరుగుదిండగుదురు. ౫౩.

వ్యా.—అవ.—ఇప్పాట్టుమూన్ఱామ్పాట్టు. (శ్లేన్నాల్) కీళ్-ఎల్లానేర్త్తియుమ్ నేర్న్దు తఙ్గళుక్కు ఉప్పావక ఆశ్రయిక్కుమవర్కళైచ్చొల్లిత్తు; ఇతిల్ - తఙ్గళై యెల్లామఴియ అడ్డుతైక్కు ఉప్పావమవర్కళై చ్చొల్లుకిఱతు.

(శ్లేన్నాల్ కుడైయామ్) కైఙ్కర్యమ్ స్వబుద్ధ్యధీనమన్ఱెన్గిఱతు. "నాన్కుడైయాయ్నిన్ఱేన్, నీ ఇడ్డేవా" ఎన్ఱైయన్ఱిక్కే, అవన్ ఉలావ

ప్పు కాక్కాల్ కుడైయపేక్షితమానపోతు కుడైయాగై. (ఇరున్దాల్ శిఙ్గాశనమామ్) ఇరుక్కై తిరువుళ్ళమానపోతు దివ్యసింహాసనమామ్; నిన్ఱాల్ తిరువుళ్ళమానపోతు మరవడియామ్; కణ్వళర అపేక్షితమానపోతుకడలిలే ఎల్లాక్కాలత్తిలుమ్ పడుక్కైయామ్. (మణివిళక్కామ్) ఒరువిళక్కాలే ఒరు పదార్థత్తై క్కాణవేణుమెన్నపోతు మఙ్గళదీపమాయిరుక్కుమ్. (పూమ్పట్టామ్) తిరుప్పరియట్టమపేక్షితమానపోతు అళకియ పట్టామ్. (పుల్కుమణైయామ్) తలైయణైయపేక్షితమానపోతు తలైయణైయామ్. (తిరుమాఱ్కు) శ్రియఃపతిక్కు. (అరవు) కట్టిప్పోన్నాప్పోలే ఎల్లావడివైయుమ్ మాఱ్కొళ్ళలామ్పడి యిరుక్కై అపడి.

(శెన్నాల్) "కుడైయానేన్ శెల్" ఎన్ను శేషిత్వనియమియాతే. (ఇరున్దాల్) అపేక్షైయుళ్ళపోతు. (నిన్ఱాల్) నిన్నపిన్పు. (పుణై) తెప్పమ్. (మణివిళక్కు) మఙ్గళదీపమ్. (పూమ్పట్టు) పుంస్త్వావహమాన పరియట్టమ్. (పుల్కుమణై) పిరాట్టిమార్ ఊడినాల్ వ్యసనమ్ మఱప్పిక్కవల్లదాగై. ఊడలుక్కు హేతువాకవుమామ్. (తిరుమాఱ్కు) ఇత్తైయ పెరుమాళుక్కు అన్తరఙ్గసేవై. (అరవు) తానొరువన్ నెన్ను కూశవేణ్డాతపడి తన్నైయమైన్దపడి. రాజనివేశనఙ్గళిల్ పోనాల్ కుఱళ్ళరైప్పోలే.   ౫౩.

అరు.—ఐమ్బత్తునూన్దామ్పాట్టు. తిరువన్దాదియై చ్చొన్నవర్ ఉపలక్షణమాయ్, తత్త్వైయెల్లామెన్ను - నిత్యసూరికళై చ్చొల్లుకిఱతు.

క్షీరాబ్ధియిలే అఴున్దామైక్కు తెప్పమామ్. వ్యసనమఱప్పిక్కై - తన్నుడైయస్పర్శత్తాలే అవర్కళై ప్పిరిన్దవ్యసనమ్ తీర్న్దాతపడి. తన్నుడైయస్పర్శమ్ భోగ్యమామ్పడి ఉడమ్పుకొడుక్కైయాలే పిరాట్టిమార్ ఊడుకైక్కుమ్ హేతువెన్నపడి.

"తిరుమాఱ్కరవు" ఎన్నశేర్త్తిప్పడియిరుక్కైఱతెన్న; "గమమాణావనేత్రయః" ఎన్ను - రమిత్త ఇత్తైయపెరుమాళైప్పోలే యెన్గిఱార్ (ఇత్తైయపెరుమాళుక్కిత్యాది).

మూ.—అరవ మడల్ వేళ్ఴమ్ ఆన్ కురున్దమ్ పుళ్వాయ్
కురవై కుడమ్ ములై మల్ కున్ఱమ్—కరవిన్ఱి
విట్టిఱుత్తు మేయ్త్తొశిత్తు కీణ్డు కోత్తాడి, ఉణ్
డట్టెడుత్త శెఙ్గణవన్. ౫౪.

అర్థము.—కరవు - మరుగు, ఇన్ఱి - లేక, అరవమ్ - కాళీయుని, విట్టు - పంపి, అడల్ - యుద్ధమునకుఁజనుదెంచిన, వేళ్ఴమ్ - కువలయాపీడమును, ఇఱుత్తు - విరిచి, ఆన్ - పశువులను, మేయ్త్తు - మేపి, కురున్దమ్ - కురుక్కత్తివృక్షమును, ఒశిత్తు - విరిచి, పుళ్వాయ్ - బకాసురునినోటిని, కీణ్డు - చీల్చి, కురవై - రాసక్రీడయందు చేతులను, కోత్తు - పట్టుకొని, కుడమాడి - ఘటనర్తనముజేసి, ములై-(పూతన) స్తనమును, ఉణ్డు - ఆరగించి, మల్ - మల్లులను, అట్టు - చంపి; కున్ఱమ్ - గోవర్ధనగిరిని, ఎడుత్త - ఎత్తిన, శెఙ్గణ్-ఎఱ్ఱని నేత్రముగలవాఁడు, అవన్-ఆసర్వేశ్వరుఁడు. ౫౪.

వ్యా.—అవ.—ఐమ్బత్తునాలామ్పాట్టు. (అరవమ్) ఆశ్రితర్కళ్ విలవిరోధమ్ పన్ను పోక్కవేణ్డిల్ పడువార్కళుమ్ పొరున్దామల్ వన్దు నిఱ్కమెన్గిఱతు. ఇప్పాట్టు - నిరల్నిఱై.

(అరవమిత్యాది) కాళియనైవిట్టు, కువలయాపీడత్తిన్ కొమ్బై ముఱిత్తు, ఆనై మేయ్త్తు, కురున్దమొశిత్తు, పుళ్వాయ్‌కీణ్డు-బకాసురనై కోణ్డు, కురవైకోత్తు, కుడమాడి, పేయ్ములైయుణ్డు, మల్లరై అట్టు, కున్ఱమెడుత్తసర్వేశ్వరన్. ఎడుత్త ఇచ్చెయల్కళ్ ఎమ్బెరుమాన్ శేషవిషయత్తిల్ కుత్తైన్దుపరిమాఱుమ్బడి యవన్ స్వరూపమ్. ॥ శెఙ్గణవన్-విట్టిఱుత్తు మేయ్త్తొశిత్తుకీణ్డుకోత్తాడి ఉణ్డు అట్టు ఎడుత్తవె - అరవమిత్యాది". ౫౪.

అరు.—ఐమ్బత్తునాలామ్పాట్టు. ఎడుత్త - ఇప్పాట్టిలెడుత్త ఇన్దవ్యాపారఙ్గళ్, తాళ్న్దుపరిమాఱిన శేషియుడైయస్వరూపమ్ శొల్లుకిఱతు. అన్వయమ్ కాట్టుకిఱార (శెఙ్గణవనిత్యాది). ౫౪.

మూ.—అవన్ఱమ రెవ్వినైయ రాకిలుమ్, ఎఙ్గో
నవన్ఱమరే యెన్ఱొఴివ దల్లాల్—నమన్ఱమరా
లారాయ ప్పట్టఱియార్ కణ్డీర్, అరవణైమేల్
పేరాయఱ్కాట్పట్టార్ పేర్.   ౫౫.

అర్థము.—అవన్ - ఆసర్వేశ్వరునియొక్క, తమర్ - భక్తులు, ఎవ్వినైయ రాకిలుమ్ - ఎట్టికర్మముగలవారైనను, ఎమ్ - మనకు, కోన్ - స్వామియైన, అవన్ - ఆసర్వేశ్వరునియొక్క, తమరే - భక్తులుకదా, ఎన్ఱు - అని కొనియాడి, ఒఴివ తల్లాల్ - పోవుటతప్ప, అరవణైమేల్ - సర్పశయ్యమీది, పేర్ - పెద్ద, ఆయఱ్కు - గొల్లవాఁడైన కృష్ణునికి, ఆట్పట్టార్ - దాసులయొక్క, పేర్ - తిరునామములు, నమన్ - యమునియొక్క, తమరాల్ - దూతలచేత, ఆరాయప్పట్టఱియార్ కణ్డీర్! - వెతికి ఎఱుఁగబడరుగదా!.   ౫౫.

వ్యా.—అవ.—ఐన్బత్తైన్దామ్బాట్టు. (అవన్ తమర్) ఇప్పడి అవన్ ఆశ్రితవిరోధినిరసనస్వరూపనానపిన్బు, అవనుడైయతమరై యమభటర్ ఆరాయ్వతెఙ్ఙనేయెన్గిఱార్.

(అవనిత్యాది) అవనుక్కనుకూలరానవర్కళ్, ఎత్తొఴిలరాకిలెన్-విహితత్తైచ్చెయ్యిలెన్, నిషిద్ధత్తైచ్చెయ్యిలెన్. (ఎఙ్గోనిత్యాది) "ప్రభవతి సంయమనేమమాపివిష్ణుః" ఎన్నుమ్బడియే. (నమన్ తమరిత్యాది)నమన్ తమరాలారాయప్పడాతొఴికిఱార్, అరవణైమేల్ పేరాయఱ్కాళ్పట్టార్ పేర్. ఇవర్కళ్ తాఙ్గళ్ వేణ్ణిల్; అన్ఱు ; ఒరుభాగవతనుడైయ పేరై ఒరు అభాగవతన్ ధరిత్తాల్ అవనుడైయ పేరుమ్ యమసదస్సిలే వాశిక్కప్పెఱాతెన్గిఱతు. పే రారాయిల్, కువలయాపీడమ్ తొడక్కమానవైపట్టతు పడుమత్తనై. "మధుసూదనప్రపన్నాన్."

(ఎఙ్గోనవన్ తమరే) ఎన్ఱాయనానవనడియార్. (ఎవ్వినైయరాకిల్ - ఎన్నెన్ఱు ఒఴివతల్లాల్) అవర్కళ్ పుణ్యమ్పణ్ణిలెన్, పాపమ్ పణ్ణిలెన్, అత్తుఱై నామ్ ఆరాయుమ్ తుఱైయల్లవెన్ఱుకైవిడుమతొఴియ

“త్యజభటదూరతరేణతానపాపాః” (అరవణైమేల్ పేరాయఱ్కాళ్ పట్టార్) పడుక్కై-పార్త్తిలితే ఆరాయ్వతు, “నన్ఱుశెయ్తారేన్బర్ పోలుమ్” ఎన్ఱుపిరాట్టికుమ్ మకప్పడనిలమల్లాతవిడత్తే యమనో ఆరాయ ప్పుకుకిఱాన్. అవనుడైయ ఒరుపేరాన సంసారిపేరుమ్ తీర్త్తివాట్టాన్.

అరు.—ఐమ్బత్తైన్దామ్బాట్టు. ఆట్పట్టార్ పేర్ - ఆట్పట్టారుడైయ మనుష్య రెన్నాయ్, “పేర్” ఎన్గిఱ అనమాధియాలే - తిరునామమనుష్ ఆరాయప్పడాతెన్నపడి.

పార్త్తి పడుక్కై - సముద్రమ్ పార్త్తు కేవలమ్ నిద్రైపణ్ణినాలన్ఱో యమన్ ఆరాయ, ఇతు అప్పడియన్ఱియే అవన్ ఏఱిట్టుకొణ్డపిన్బు ఇవనారాయప్పోకాతెన్నపడి. భాగవతనుడైయ పేరన్ఱియే అవనుడైయతిరునామమ్బెఱ్ఱన్ద సంసారిపేరై ఎఴుత్తాణియై త్తీట్టి ఓలైయిలే వాట్ట ఎఴుతమాట్టానెన్నపడి. ౫౫.

మూ.—పేరేవర ప్పితఱ్ఱిలల్లా లెమ్బెమ్మానై
యారోయఱివారతునిఱ్క—నేరే
కడిక్కమలత్తుళ్ళిరున్దుమ్కాణ్గిలాన్, కణ్ణ
నడిక్కమలన్దన్నై యయన్. ౫౬.

అర్థము.—పేర్ - తిరునామము, వర - నోటిలోవచ్చునటుల, పితఱ్ఱిలల్లాల్ - పలుమారుచెప్పటకంటె, ఎమ్ - మనకు, పెమ్మానై - స్వామియైనవానిని, ఆర్-ఎవరు, అఱివార్ - తెలిసికొనియెదరు, అతునిఱ్క - అదియట్లుండ, కడి - పరిమళముగల, కమలత్తు - నాభీకమలముయొక్క, ఉళ్ - లోపల, నేరే - నిరన్తరము, ఇరున్దుమ్ - వాసముజేసియు, అయన్ - బ్రహ్మ, కణ్ణన్ - కృష్ణునియొక్క, అడిక్కమలన్దన్నై, తామరపుష్పములవంటి తిరువడికళును, కాణ్గిలాన్ - తెలిసికొనజాలడను. ౫౬.

వ్యా.—అవ.—ఐమ్బత్తాఱామ్బాట్టు.(పేరే) పేరాయఱ్కాళ్ పడుక్కైయావతు, అవన్ విషయీకరిక్కప్పుక్కాల్ తన్ శెల్లామైతోఱ్ఱ నిఱ్కైయల్లతు ఇవన్ అవనైప్పరిచ్ఛేదిత్తఱికైయావ తెన్నెన్గిఱతు.

(పేరిత్యాది) పేరాలే అవన్ వరుమ్బడి. (పితఱ్ఱిలల్లాల్) తిరునామత్తైచ్చొల్లలామెన్ఱుమామ్. అన్ఱిక్కే, పతేనుమ్శొల్లప్పుక్కాలుమ్ తిరునామమ్వాయిలే వరుమ్బడి పితఱ్ఱిలల్లాల్. ఇతుకీఴాక చ్చొల్లు

కైయెన్నుమామ్. (ఎమ్పెరుమానిత్యాది) ఎన్నుడైయస్వామియై ఆరే యఱివార్; అవ్వుడైయాట్టమ్సెఱ. (నేరిత్యాది) అఱివార్కిడక్కిఱ-ఢీర్, అఱియాతార్కైకేటకలాకాతో. సర్వేశ్వరనుడైయ, పరిమళత్తైయుడైత్తాన తిరునాభికమలత్తిలే అవ్యవధానేనపిఱన్దు, అవన్దన్నాలేఓతువిక్కప్పట్టు అఙ్గేయిరుక్కిఱబ్రహ్మా, సర్వేశ్వరనై, కాణ్గిఱిలన్-అఱికిఱిలన్.

నమ్మాలఱియావొణ్ణుమో వెన్నిల్; (పేరేవరప్పితఱ్ఱిల్) కన్దునిన్ఱవిడత్తేతాయ్వరుమాప్పోలే సాసితమాక వెన్నుమామ్. (ఎమ్పెరుమానై) నమక్కునేరేకాట్టినపడి.(ఉళ్ళిరున్దుమ్కాణ్గిలాన్). కడల్క్కరైయిలేకుడల్కట్టిక్కొణ్డిరుక్కుమ్కాట్టిల్ కడలైప్పరిచ్ఛేదిక్కవొణ్ణుమో, అపరిచ్ఛేద్యమెన్ఱఱియిల్ అఱియలామ్; పెరియకేళ్వియార్ "బ్రహ్మావిదాంవరః" ౫౬.

అరు.—ఐమ్బత్తాఱామ్పాట్టు. ఎలుక్కవతారికై (నమ్మాలిత్యాది). తిరునామమ్ వాయిలేవాసితమాక. పెరియకేళ్వియార్ - పెరియవన్. బ్రహ్మ పెరియవనో పెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (బ్రహ్మావిదాంవరః ఎన్ఱు). ౫౬.

మూ.—అయల్ నిన్ఱ వల్ వినైయైయఞ్జినే నఞ్జి
యుయ నిన్దిరువడియే శేర్వాన్—నయనిన్ఱ
నన్మాలై కొణ్డు నమోనారణా వెన్నుమ్
శొన్మాలై కఱ్ఱేన్ తొఴుతు. ౫౭.

అర్థము.—అయల్ - ప్రక్కను, నిన్ఱ - ఉన్న, వల్ - ప్రబలమైన, వినైయై- పాపమునుగూర్చి, అఞ్జినేన్ - భయపడితిని. అఞ్జి - భయపడి, ఉయ - ఉజ్జీవింప, నిన్-దేవరవారియొక్క, తిరువడి - శ్రీపాదములను, శేర్వాన్ - పొందుటకు, నయమ్ నిన్ఱ - సుఖముగానుండెడు, నల్ - శ్రేష్ఠమైన, మాలైకొణ్డు - పాశురములను స్వీకరించి, తొఴుతు - ఆశ్రయించి, నమోనారణావెన్నుమ్ - తిరుమన్త్రమనెడు, శొల్మాలై - శబ్దసందర్భములను, కఱ్ఱేన్ - అభ్యసించితిని, ౫౭.

వ్యా.—అవ.—ఐమ్బత్తేళామ్పాట్టు. (అయల్నిన్ఱ) నీర్ భగవద్విషయత్తిల్ శెయ్తతెన్నెన్నిల్; సంసారమ్భయస్థానమెన్ఱు మిడముమ్ ఉజ్జీవిప్పార్ అవనైప్పఱ్ఱి యెన్నుమిడము మఱిన్దేనెన్గిఱార్.

(అయలిత్యాది) నానిట్టవడియిలేయిట్టు వారానిన్ఱమహాపాపఙ్గళై యఞ్జినేఙ. (అఞ్జిఉయ) అవఱ్ఱైయఞ్జి ఉజ్జీవిక్కైక్కాక. (నిఙతిరువడియే శేర్వాఙ నయమ్నిన్ఱ నన్మాలైకొణ్డు) నిర్వచన రూపమాకనిన్ఱ నల్లమాలైకొణ్డు. (నమోనారణా వెన్నుమ్ శొన్మాలైకఱ్ఱేఙ) శొల్ తొడైకఱ్ఱేఙ. (తొழுతు) వణఙ్గి. (శొన్మాలైకఱ్ఱేఙ) వల్లేనాయ్ప్పోరినేనల్లేఙ, అఱ్ఱామైయాలే నానాక్కైక్కప్పోరినేఙ,

(అయల్ నిన్ఱ) విశ్లేషత్తాలే వరుమ్ వ్యసనత్తుక్కఞ్జి తిరునామమ్ శొల్లున్దనైయుమ్ కడక్కచ్చాపలత్తాలే నిన్ఱ. ౫౭.

అరు.—ఐమ్బత్తేழாమ్బాట్టు. అయల్ నిన్ఱ - అణ్డైయిలే యెన్ఱపడి. నయమ్నిన్ఱ- శాస్త్రరూపమాయ్నిన్ఱ. అతావతు-తిరుమన్త్రార్థత్తైనిర్వహిక్కైతమిழ்త్తొడైఎన్ఱపడి. "కఱ్ఱేఙ" ఎన్ఱు - వరుత్తమ్ తోఱ్ఱుక్కైయాలే అఱ్ఱామై శొల్లువిక్కచ్చొన్నేనెన్ఱపడి. నానాక్కైక్క - సత్తై పెఱుక్కైక్క.

వల్వినైయానతు దూరప్పోకామల్ కిట్టనిఱ్పానెన్నెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (విశ్లేషత్తాలేయిత్యాది.) ఇత్తనైనాళుమ్ కూడియిరున్దనామ్ ఇవనైప్పిరిన్దు పోకిలోమెన్ఱఞ్జి దుఃఖప్పట్టు చాపలత్తాలే నిన్ఱతెన్ఱపడి. ౫౭.

మూ.—తొழுతు మలర్ కొణ్డు తూపమ్కైయేన్ది
యెழுతు మెழு వాழி నెఞ్జే—పழுతిన్ఱి
మన్దిరఙ్గళ్ కఱ్పనవుమ్ మాలడియే కైతొழுవాఙ
అన్దర మొన్ఱిల్లై యడై. ౫౮.

అర్థము.—నెఞ్జే! - మనసా!, మలర్ - పుష్పములను, కొణ్డు - సమర్పించి, తూపమ్ - ధూపమును, కైయేన్ది - చేతిలోపట్టుకొని, తొழுతు - ఆశ్రయించి, ఎழுతుమ్ = ఉజ్జీవించుదము. ఎழு - లెమ్ము. వాழி - సుఖముగానుందువుగాక, పழுతిన్ఱి- దోషములేక, మన్దిరఙ్గళ్ - మన్త్రములను, కఱ్పనవుమ్ - అభ్యసించుటయు, మాల్- సర్వేశ్వరునియొక్క, అడియే - పాదములనే, కైతొழுవాఙ - అఞ్జలిచేయుటకొఱకు, అన్దరమ్ - అలస్యము, ఒన్ఱిల్లై - ఒకటియులేదు. అడై - పొందుము. ౫౮,

వ్యా.—ఐమ్బుతైట్టామ్బాట్టు. (తొழுతు) కైగూపి తొழுతు. పుష్పాద్యుపకరణజ్గళైక్కొణ్డుతొழுతు. (ఎழுతుమ్) ఎழுవోమ్-పోవోమ్. ఎழு-పోకు. (వాழி నెఞ్జే) నెఞ్జే! ఉనక్కు నన్మైయుణ్డాక. (పழுతిన్ఱి యిత్యాది) విచ్ఛేదమిన్ఱిక్కే ఎల్లాత్తిరుమన్త్రజ్గళ్ కట్కుమ్ అతుమ్ కైతొழு కై. ఆనపిన్బు, (అన్దరమొన్ఱిల్లైయడై) ఒరుక్షణమాత్రమ్ పోకామై అవన్ తిరువడికళిలే అడై.

(ఎழுతుమ్) ఉజ్జీవిప్పోమ్. (ఎழு) ఒరుప్పడు. (వాழி) ఒరుప్పట్టపడిక్కు మఙ్గళాశాసనమ్. ఇతు ఉనక్కు నిత్యమాయిడుక. (పழுతిన్ఱి) గురుకుల వాసమ్పణ్ణిప్పழுత్తు విழுక్కాన్ఱై. ముతలిలే శొల్ ఎన్నిల్ ఉత్పత్తి దోషమామిత్తే. (కల్వనవుమ్) కిడన్దానైక్కణ్డక్కాలే శన్దై యిట్టుక్కొళ్ళైక్కు. ౫౮.

అరు.—ఐమ్బుతైట్టామ్బాట్టు. కైతొழுక్కై - తొழுకైక్కాక వెన్ఱు తుమున్. అన్దరమొన్ఱిల్లై - రన్ధ్రమిన్ఱిక్కే; శీఘ్రమాక వెన్ఱపడి. మన్త్రఙ్గళుక్కు ప్పழுతిల్లామైయే తెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (గురుకులవాసమిత్యాది). పழுత్తు విழுన్దై - అడియిలే యిరుక్కు మడియిలేనిழுన్దై. అనువదనపూర్వకమాక చ్చొల్లిట్టాల్ విరోధమే తెన్న అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ముతలిలేయిత్యాది). ఆచార్యప్రపత్తిపణ్ణామల్ శొల్లిక్కొణ్డుకెట్టి లెన్ఱపడి. ఉత్పత్తిదోషమ్ - మన్త్రత్తుక్కు వీర్యమిన్ఱిక్కే యెన్ఱాకై. ౫౮.

మూ.—అడైన్ద వరుపినైయోడల్లల్ నోయ్ పావమ్
మిడైన్దవై మీణ్డొழிయవేణ్డిల్—నుడజ్గిడైయై
మున్నిలజ్గైవైత్తాన్ మురణழிయ, మున్నొరునాళ్
తన్విలజ్గైవైత్తాన్ శరణ్. ౫౯.

అర్థము.—అడైన్ద - సంచితమైన, అరు - క్రూరమైన, విన - పాపము, అల్లల్ - దుఃఖము, నోయ్ - వ్యాధి, పావమ్ - చెడ్డనడత, మిడైన్దవై - సమీపించినవీనిని, మీణ్డొழிయవేణ్డిల్ - మరలకపోఁగొట్టనిచ్ఛయించెనేని, నుడజ్గు-అందమైన, ఇడైయై-నడుముగలసీతాదేవిని, మున్-మునుపు, ఇలజ్గైవైత్తాన్-లజ్కయందుంచినరావ

ఱునియొక్క, మురణ్ - బలను, అఴియ - నశించునటుల, మున్నొరునాళ్ - మునుపొక కాలమందు, తన్ - తనదైన, విల్ - ధనుస్సును, అమ్ - సుందరమైన, కై - శ్రీహస్తము నందు, వైత్తాన్ - ధరించినవాఁడే, శరణ్ - ఉపాయము. ౪౯.

వ్యా.—అవ.—ఐమ్బత్తొన్బతామ్పాట్టు. (అడైన్ద) కాలక్షేపమ్ పణ్ణుమ్బోదు శొల్లుకిఱతు.

(అడైన్దవరువినై) ఆత్మస్వరూపత్తిలన్ఱియే అచిత్సత్తియాలే వన్దేఱియాన అజ్ఞానాదికళ్. (అల్లల్) మానసవ్యాధి-ఆధివ్యాధికళ్ పడి. (పావమ్) పరిగ్రహిత్త శరీరత్తాలే పణ్ణిన నిషిద్ధానుష్ఠానమ్. (మిడైన్దవై) శరీరారమ్భకహేతువాన పాపఙ్గళుమాక నెరుఙ్గినవై. (మీణ్డొఴియవేణ్డిల్) ,,అహంత్వా సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి” ఎన్నుమ్బోదు ఒరురాజకుల సమ్బన్ధత్తాలే మీళాతపడిపోక వేణ్డిల్. (నుడఙ్గిడైయై) పిరియత్తకాతవళై. (ముస్నిత్యాది) పణ్డులఙ్కై యిలే వైత్తవనుడైయమిడుకొఴియ. (తన్విల్ అఙ్గైవైత్తాన్) తన్నుడైయ తిరువిల్లై అఴకియతిరుక్కైయిలే వైత్తవన్ ఉపాయమ్. ఇత్తాల్-సర్వేశ్వరనుక్కు భోగ్యమాయిరున్దుళ్ళ ఆత్మావై ,,ఎనతు” ఎన్ఱిరుక్కుమవన్, పిరాట్టియైప్పిరిత్త రావణనోడొక్కుమ్ ఎన్నుమిడముమ్, ,,ఇవాత్మా అవనుడైయతు’ ఎన్ఱు-అనుకూలిత్తవనుక్కు ప్పిరాట్టి యిరున్దమార్విలే అమ్బై శ్ప్పరిహరిత్తాప్పోలే పరిహరిక్కు మెన్నుమిడముమ్, అవళోడుకూడినవన్ ఉపాయమెన్నైయాలే - పత్ర్ముహార్కళ్ అవళ్ మున్నాకప్పత్ఱవేణుమెన్నుమిడముమ్ శొల్లుకిఱతు.

అవ.—తిరువుళ్ళమ్ ఇన్ద్రియజయమ్పణ్ణినతు, తొఴుదెన్ఱతు, తిరునామమ్ శొల్లెన్ఱతు, నినైయెన్ఱతు, పలపడికళ్ శొన్న ఇవత్ఱుక్కుత్తాత్పర్యమెన్నెన్నిల్ ; ఇతుక్కుకీఴెల్లామ్ షట్కత్రయత్తిల్ శొన్న

వార్త్తైపోలే స్వరూపమ్ విశదమాకైక్కుచ్చొన్ననిలై; ఇతు, చరమ శ్లోకత్తిల్ నిలైపోలే. ఉణర్న్దవన్ఱు అవనల్లతిల్లై.

(అడైన్దవరువినై) అవిద్యాదికళ్. ఆత్మా హేయ సంసర్గత్తుక్కు అనర్హనాకైయాలే „అడైన్ద” ఎన్ఱతు. పరమాత్మావుక్కుమ్ ప్రవేశ మొక్కుమిఱే. „అనశ్నన్.” (అల్లల్ నోయ్) ఆధివ్యాధి. (పావమ్) శరీరత్తుడన్ పణ్ణుమ్పావమ్. (మిడైన్దవై) సమిత్తైయిడామాణిపోలే; పరణికూడు పరిన్దాప్పోలే. (మీణ్డొఴియ వేణ్డిల్) తొడరుకిఱపామ్బై త్తిరియ విడుత్తాప్పోలే * సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామియిఱే. సర్వశక్తియైక్కొణ్డు కార్యమ్కొళ్ళ వేణ్డావో. (సుడర్ గ్గడైయై) ఏకద్రవ్యత్తై భిన్నమాకిన. (ఇలఙ్గై వైత్తాన్) తాయైయుమ్ తమప్పనైయుమ్ పిరిత్తపైయల్ మిడుక్కొఴియ. పిరాట్టి అమ్బైయ్యుమన్ఱు ఇవనాల్ పోకక్కలావతు. „తత్తస్యసదృశంభవేత్.” కూర్త్తైమై పశ్యన్తిరుక్కుమత్తనై అవళుక్కుప్పరియుమాప్పోలే పరియుమ్;-అవతార సౌలభ్యమ్. పిఱన్దు మున్నే ఉనైన్నెప్పెఱుకైక్కుయత్నమ్పణ్ణానిన్ఱాన్, ఇనిప్రతిపత్తియే ఉళ్ళతు. ౫౯.

అరు.—ఇమ్బత్తొన్బతామ్బాట్టు. ఇతిల్ ఉపాయస్వీకారమ్ శొల్లుకిఱతెన్ఱుకణ్డుకొళ్వతు. మీణ్డొఴియ-మీళుక్కైయొఴియ. పోనతుతిరియవుమ్ ఇవనిడత్తిలే మీళాతపడి.

మేలుక్కవతారిక్కై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (తిరువుళ్ళమిత్యాది). తిరువుళ్ళమానతు „ఎఴుతుమ్ఎఴు” ఎన్ఱుఇఙ్గేశొన్నీర్, ఇప్పడిపలపడియాక చ్చొల్లుకిఱతుక్కు క్కరుత్తెన్నెన్ఱు ఆఴ్వారై క్కేట్క-వెన్ఱు శఙ్కాభిప్రాయమ్. స్వరూపమ్విశదమానాల్ అవనే ఉపాయమాక వేణుమోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఉణర్న్దవన్ఱిత్యాది).

వన్దేఱియానతుపరమాత్మావుక్కు మొవ్వాతోవెన్ఱుశఙ్కై. „ఇతై” ఎన్ఱు-శఙ్కాసూచకమ్. అతుక్కుఉత్తరమ్ (అనశ్నన్ఎన్ఱు). సమిత్తైయిడామాణి- శుప్పైమేలేశూట్టిత్తుక్కొళ్ళుకిఱపూచ్చి. పరిణుకైక్కుసౌలభ్యమెన్నెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (అవతార సౌలభ్యమెన్ఱు). అతుఇప్పోతు ఇల్లైయేయెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (పిఱన్దుమున్నేయిత్యాది). ౫౯.

మూ.—శరణా మత్తై పయన్ద తామరైయానోడు
మరణాయ మన్నుయిర్ కట్కెల్లామ్—అరణాయ
పేరాఴిక్కొణ్డపిరానన్ఱి మత్తఱియాతు
ఓరాఴిశూఴ్న్దవులకు. ౭౦.

అర్థము.—శరణ్ - ఉపాయముగ, మత్తై - వేదమును, పయన్ద - ఉపదేశింపబడిన, తామరైయానోడు - నాభికమలమునందు బుట్టినబ్రహ్మతోఁగూడ, మరణాయ - మరణధర్మముగల, మన్ - నిత్యులైన, ఉయిర్కట్కెల్లామ్ - జీవాత్మలకన్నిటికిని, అరణాయ - రక్షకమైన, పేర్ - పెద్ద, ఆఴిక్కొణ్డ - చక్రముగల, పిరానన్ఱి - ఉపకారకునిదక్క, ఓర్ - అద్వితీయమైన, ఆఴి - సముద్రముచేత, శూఴ్న్ద - చుట్టఁబడిన, ఉలకు - భూలోకమందుండువారు, మత్తఱు - ఇంకొకని, అఱియాతు-ఎఱుఁగరు. ౭౦.

వ్యా.—అవ.—అఱుప తామ్బాట్టు. (శరణిత్యాది) కీழ்-అవనైయే ఉపాయమెన్ఱతు; పేఱు ఇవర్కళతే యానపిన్బు ఇవ్వాత్మాక్కళ్ ఉపాయమానాలాకాతో వెన్నిల్; కీழ்-పోక్కఱ్ఱవాఱ్; ఇప్పోతు తాజ్గళ్ పడుకిఱతు ఇన్నాత్తాలే ఎన్ఱఱియార్కళ్; పరక్కడవతఱియార్కళ్. ఈశ్వరన్ ఇవైయెల్లా మఱన్దు పరిహరిక్కవల్ల జ్ఞానశక్త్యాది కళ్తైయుడైయవన్. "పఴుకియాన్ తాళే" ఎన్నుమాప్పోలే. ఆకైయాలే అవనే ఉపాయమామిత్తనై, ఇత్తై లోకమఱియాతెన్గిఱతు.

(శరణాపిత్యాది)ఎల్లార్క్కుమ్హితత్తైచ్చొల్లక్కడవతాన వేదత్తై ఓతువిక్కప్పట్ట బ్రహ్మావోడు. "శరణామత్తైపయన్ద" ఎన్ఱత్తై "అరణాయ" ఎన్ఱత్తోడేకూట్టి ఈశ్వరనుక్కు విశేషణమాక్కవుమామ్. (మరణాయ మన్నుయిర్కట్కెల్లామ్) కల్పాదియిలే ఉణ్డాయ్ కల్పాన్తత్తిలే యిల్లైయాకిఱ బ్రహ్మావోడేకూడ. "నజాయతేమ్రియతేవా" "జాయస్వమ్రియస్వ" ఎన్ఱు-జననమరణ ధర్మాక్కళాన ఉయిర్కళుక్కెల్లామ్. (అరణాయ) రక్షకమాన. (పేరాఴియిత్యాది) కీழ் పెరుమాళ్ ప్రస్తుతరాకైయాలే కడలై *వెతుప్పిత్తనుక్కువశమాక్కికొణ్డ చక్రవర్త్తితిరుమక

* వెతుప్పి - కష్టపఱచి.

నెన్నవునామ్. కైయిలే తిరువాళియైయుడైయనాయ్ ఉపకారకనాన సర్వేశ్వరనుడైయ ఉపాయభావత్తైయఱివర్. (మఱ్ఱిటియాతో రాళి శూళ్గన్దవులకు) మఱ్ఱాయిరున్దుళ్ళ కడల్ శూళ్న్దలోకమానతు ఉపాయమాక వఱియాతు.

(శరణామత్తైపయన్ద)అభిమతసిద్ధికళుక్కుడైత్త ఉపాయభేదఙ్గళై యుడైయ వేదఙ్గళై జగత్తుక్కోటుకుక్కుమ్*బ్రహ్మవిదాంవరనాన బ్రహ్మా, మన్త్రకృత్ ఎన్బతు. (మరణాయ) శావతుపిఱప్పతాకెఱ శరీరధర్మమ్. (మన్నుయిర్) ఆత్మధర్మమ్. మరణ ధర్మఙ్గళుడైయ. అజ్ఞనాయ్ అశక్తనాయ్. అరణానవై. ఇవర్ఱైఱ్ఱవినాశకన్ అఱియుమత్తనే. "మూఢో యన్నాభిజానాతి" "వేదాహమ్." ఆప్పాన్, జీయర్కు "జీయరే! ఇవ్వులకు ఎమ్బెరుమానైయల్లతఱియాతిరున్దతో" ఎన్న; "అతుకుప్పొరుళేన్" ఎన్న; "ఉయర్న్దోర్ ఎమ్బెరుమానై యల్లతఱియార్" ఎన్న; ఇత్తై భట్టరెకేట్ట; "అతుకోరు కుర్ఱముణ్డు, 'ఓరాళిశూళ్న్ద' ఎన్ఱు విశేషికవొణ్ణాతు" ఎన్న; ఇతుక్కుప్పొరుళ్ ఎన్న; "జీయరేనాన్ శొల్లుమ్ పొరుళేన్" ఎన్న; "ఉలకఱియాతు" ఎన్న; "అతువే పొరుళ్" ఎన్నార్; ఇత్తై ప్పిళ్ళైయుమ్ జీయరుక్కురైక్క త్తిరుకులికన్దిదాసర్ మఱన్దత్తై ఉణర్త్తినారెన్ఱరుళిచ్చెయ్తార్. ౬౦.

అరు.—అటుపతామ్బట్టు. ఉపాయనూనాల్ ఉపాయయత్నమ్ పణ్ణినాల్. అఱివార్ - తన్నుడైయ ఉపాయభావత్తైత్తానేయొళ్ళియ వేఱొరువరుమ్ అఱివారిల్లైయన్నపడి. ఈశ్వరనై ఉపాయమాక వఱియాతు.

నిత్యమాన వేదత్తై ఉణ్డాక్కుకైయావ తెన్నెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (మన్త్రకృత్తిత్యాది). మన్త్రద్రష్టావై "మన్త్రకృత్" ఎన్నక్కడవతు. ఇవర్ఱై - అరణాన ఉపాయత్తై. వినాశకన్ - జన్మాదికళైప్పోక్కుకెఱ ఈశ్వరన్. లోకమఱియాతు, ఈశ్వర నఱియుమెన్న మతుక్కు ప్రమాణమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (మూఢోయమిత్యాది). "పిరానన్ఱిమఱ్ఱఱియాతు - ఉలకు" ఎన్ఱు - ఉలకానతు ఈశ్వరనై యొళ్ళియ

వేఱొరు ఉపాయత్తై యఱియా తెన్నుమ్ శబ్దమ్ తోన్ఱ్ఱానిఱ్కు, శబ్దత్తై నెరుక్కి ఉపాయమీశ్వరనఱియు మెన్ఱియ ఉలకఱియా తెన్నుమతుక్కు సంవాదమాక వరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఆప్పానిత్యాది). పొరుళేల్ - పొరుళేతు. పొరుళేల్ ఎన్ఱు వెఱుత్తాప్పోలే శొల్లి, ఆనాలుమ్ కేట్టవుమక్కు చ్చొల్లవేణుమో, ఉపాయమీశ్వర నఱియుమత్తనై, ఉలకఱియాతు ఎన్ఱు భట్టర్ జీయర్క్కరుళిచ్చెయ్తారెన్ఱ పడి. ౬౦.

మూ.—ఉలకు ములకిఱన్ద వూఴియుమ్, ఒణ్ కేழ్
ఏలకు కరుఙ్గడలుమ్ వెఱ్పుమ్—ఉలకినిల్
శెన్దీయుమ్ మారుతముమ్ వానుమ్, తిరుమాల్ తన్
పున్దియి లాయ పుణర్ప్పు. ౬౧.

అర్థము.—ఉలకుమ్ - లోకములును, ఉలకు - లోకము, ఇఱన్ద - ముసంగియున్న, ఊఴియుమ్ - ప్రళయకాలమును, ఒణ్ - అందమైన, కేழ్ - వర్ణముగల, విలకు - అలలువీచుచున్న, కరుమ్ - నల్లనైన, కడలుమ్ - సముద్రమును, వెఱ్పుమ్ - పర్వతములును, ఉలకినిల్ - జగత్తునందుండెడు, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, తీయుమ్ - తేజస్సును, మారుతముమ్ - వాయువును, వానుమ్ - ఆకాశమును, పున్దియిల్ - సృష్టివిషయమైన సంకల్పజ్ఞానమందు, ఆయ - ఉద్యోగించిన, తిరుమాల్ - శ్రియః పత్తియొక్క, పుణర్ప్పు - సృష్టి. ౬౧.

వ్యా.—అవ.—అఱుపత్తోరామ్పాట్టు. (ఉలకుమ్) హితత్తిలేఅఱియాతతుక్కుత్తన్దాముడైయ ఉత్పత్తియిలేవైత్తు అఱివైయుణర్త్తుకిఱార్.

(ఉలకుమ్) లోకమడఙ్గత్తానే శేషిత్తకాలముమ్. (ఒణ్ కేழ్) అఴకియనిఱత్తైయుడైత్తాయ్ అలైయెఱియానిన్ఱ కడలుమ్, లోకత్తుక్కు ఆధారమానమలైయుమ్. (శెన్దీయిత్యాది) ఇవ్వోక్కమాన కడలిలే లోకమలైన్దునోవుపడప్పుక్కవాతే, ఐయో! నోవుపడానిన్ఱతే! ఎన్ఱు అతుక్కు ప్పిరాట్టిక్కు ప్రియమాకత్తన్ సఙ్కల్పజ్ఞానత్తాలే సృష్టిత్తు త్తెళిన్దు అఴకియతాయ్చ్చలిక్కిన్ఱ కడలుమ్. (వెఱ్పుమ్) భూమిక్కు ఆణియడిత్తాప్పోలే యిరుక్కుమ్. (తిరుమాలిత్యాది) తాయ్క్కుప్రియ

మాకప్రజైక్కైనోక్కు మిత్తనైయితే. ఇత్తలైయటిన్దో సృష్టిత్తతు, ఎల కార్క్కమైయేయుళ్ళతు.　　　౬౧.

అరు.—పున్ది-బుద్ధియాయ్, అత్తాన్ - సజ్కల్పజ్ఞాన మెన్ని అతు.పుణర్ప్ప-సృష్టి. ఇవై అటియాతకాలత్తిలుమ్ అవనే సృష్టిక్కైక్కయాలే ఇప్పోతు ఉపాయమటివానుమ్ అవనెన్ఱపడి.　　　౬౧.

మూ.—పుణర్ మరుతి నూడుపోయ్ ప్పూజ్గురున్దమ్ శాయ్త్తు
మణమరువ మాల్ విడై యేళ్ శెత్తు—క్కణమ్ వెరువ
వేళులకున్తాయినవు మెణ్డిశైయుమ్పోయినవుమ్
శూழరవప్పొజ్గణైయార్ తోళ్,　　　౬౨.

అర్థము. పుణర్ - చేరియున్న, మరుతిల్ - మద్దివృక్షములయొక్క, ఊడు - నడుమ, పోయ్ - చనుదెంచి, పూమ్ - పుష్పించిన, కురున్దమ్-కురుక్కత్తి వృక్షమును, శాయ్త్తు- పడద్రోసి, మణమ్ - వివాహము, మరువ - నెరవేరుటకై, మాల్-గొప్ప, విడై - వృషభములను, ఏళ్ - ఏడింటిని, శెత్తు - సంహరించి, కణమ్ - గణము (అందఱును గుంపుగ), వెరువ - భయపడునట్లు, ఏళులకుమ్ - సప్తలోకములను, తాయినవుమ్ - కొలిచినదియు, ఎణ్డిశైయుమ్-అష్టదిక్కులలోను, పోయినవుమ్ -వెళ్లినదియు, శూழ - విస్తృతమైన, అరవమ్ - తిరువనన్తాళ్వాన నెడు, పొజ్గు - సమృద్ధమైన, అణైయార్ - శయ్యగలవానియొక్క, తోళ్ - భుజములుగదా.　　　౬౨.

వ్యా.—అవ.—అటుపత్తిరణ్డామ్పాట్టు. (పుణర్) ఉత్పన్నమాన పిన్ ఇవరతో తమ్ కార్యత్తుక్కు క్కడవరాయిరుక్కిఱ తెన్గిఱతు.

వ్యా.—(పుణరిత్యాది) ఒన్ఱైనొన్ఱు లామ్పడి నిర్వివరమాయిరున్ద మరుతినిడైపోయ్. (పూజ్గురున్దమ్ శాయ్త్తు) దర్శనీయమాన కురున్దత్తైచ్చాయ్త్తుమ్. (మణమిత్యాది) నప్పినై ప్పిరాట్టియుడైయ పాణిగ్రహణమజ్గళమానతు తప్పైక్కట్టుమ్పడిక్కీడాక ప్పెరియ ఎరుతుకళేழையుమ్ శెత్తు. (కణమిత్యాది) ,,సజ్ఘస్సురాణామ్” ఎన్గిఱపడియే అనుకూలరోడు ప్రతికూలరోడు వాశియఱ ,,ఇతు వెన్నాకప్పుకుకిఱతో!” ఎన్ఱు వెరువుమ్పడిక్కీడాక ఏళులకైయుమ్ అనాయాసేనకడన్దనవుమ్, ఎట్టుదిక్కు-

కరుళిలుమ్పోయ్ వ్యాపిత్తనవుమ్. (శూఖ్రీత్యాది) పరన్దు, మెన్మై కుళిర్త్తి నాఞ్జిజ్ఞలై యుడైత్తాయిరుస్దుళ్ళ తిరువనన్దాళ్వానై ప్పడుక్కై యాక ఉడైయవన్.

కళై పిడుజ్గుమ్బడి; (ఫూజ్గురుస్దమ్) ఫూవై కాట్టి అన్యపరనైపణ్ణి వళ్ళికక్కప్పార్క్కై. (మణమిత్యాద) తనక్కువన్ద కర్మత్తై త్తీర్త్తపడి. (పద్మాలకిత్యాది)పిరాట్టికుక్కెయ్యుమ్ శెయ్యలై ఇన్ద్రీనుక్కెయ్కై. (ఎణ్డిశైయుమ్ పోయినవుమ్) దిక్కుకళై వెళ్ళియడైక్కై. (శూఖ్రరవిత్యాది) ఇప్పడిపడుక్కైయిల్ కణ్వళరప్పెఱాతే అలమర్న్దు ●రివత్తే!. [పాణ్డరస్యాతపత్రస్య ఛాయాయాం జరితంమయా | సింహాసనత్తిలిరుక్క అవసరమ్ పెఱ్రిలన్, ఇక్కాలత్తిలే యిఱే స్థలిలే ముత్తుక్కుడై యిడువతు. ౬౨.

అరు,—అఱుపత్తిరణ్డామ్పాట్టు. ఇవరతో - ఇవరుడైయయత్నమో. పొఙ్గుఅణై-కిళర్న్దవణై.

మేలుక్కవతారిక్కై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (కళైపిడుజ్గుమ్బడియెన్ను). తోళే ఇవై యెల్లామ్ శెయ్తతెన్నపడి. పడుక్కైవిట్టు రక్షణార్థమాక త్తిరిన్దపడియుణ్డోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (పాణ్డరస్యాతపత్రేత్యాది). ఇక్కాలత్తిలే - వృద్ధనాన ఇక్కాలత్తిలే. రాజచిహ్నార్థమాక సింహాసనత్తిలే యిరుక్కుఱపోతు నిఴలిలే కుడైయిడువతు, ఇతుక్కు. మున్బెల్లామ్ రక్షణార్థమాక వెయ్యిలిలే కుడైయిట్టుత్తిరిన్ద సెన్నపడి. ౬౨.

మూ.—తోళవనైయల్లాల్ తొళా, ఎన్ శెవియిరణ్డుమ్
కేళవనతిన్ మొఴియే కేట్టిరుక్కుమ్—నాణాళుమ్
కోణాకణైయాన్ కుఱైకఴలే కూఱువతే
నాణామైనళ్ళేన్నయమ్, ౬౩.

అర్థము.—తోళ్ - చేయి, అవనైయల్లాల్ - ఆసర్వేశ్వరునిదక్క, తొఴా-నమస్కరించను. ఎన్ - నాయొక్క, శెవియిరణ్డుమ్ - చెవులురెండును, కేళ్ -(సర్వ) బంధువైన, అవనతు - వానియొక్క, ఇన్ - మధురమైన, మొఴి - శ్రీసూక్తులను,

కేట్టు - ఆకర్ణించి, ఇరుక్కుమ్ - (ధరించి) యుండును; నా - నాలుక, నాళుమ్ - ఎల్లప్పుడును, కోళ్ - బలముగల, నాకమ్ - సర్పమును, అణైయాన్ - పడకగాఁగల వానియొక్క, కుఱై - (ఆభగణ) ధ్వనిగల, కழలే - తిరువడికళనే, కూఱువతు - అనుసన్ధించుచుండును; నాణామై - సిగ్గులేక, నళ్ళేన్-(విషయములను) సమీపింపను; నయమ్ - నాయొక్క ప్రావణ్యము. ౬౩.

వ్యా.—అవ. అఱుపత్తుమూన్ఱామ్బాట్టు. (తోళ్)ఇప్పడి అవన్ సులభనెన్ఱు అనుసన్ధిత్తపిన్బు ఎన్నుడైయ ఇన్ద్రియఙ్గళ్ అవనైయల్ల తఱికిఱతిల్లై.

(తోళిత్యాది) నాన్ వణఙ్గియొన్ఱైత్తొழుచ్చొన్నాలుమ్ ఎన్ తోళ్గా నతు అవనైయల్లతు తొழுకిఱతిల్లై. (ఎన్ శెవియిత్యాది) ఎన్ శెవికళ్ ఉఱవానవనుడైయ ఇనియమొழிయై కేట్టిరానిన్ఱతు. (నానాళుమ్) ఎన్నుడైయ నాక్కానతు ఎప్పోతుమ్, (కోళ్ నాకణైయిత్యాది) "కోళ్" ఎన్ఱు-ఒళిక్కుమ్, మిడుక్కుక్కుమ్ పేర్. "ప్రకృష్టవిజ్ఞానబలైకధామని" ఎన్నుమ్బడియే అనన్తశాయియాన సర్వేశ్వరనైయే కూఱుమత్తనై. (నయమ్-నాణామైయిన ళ్ళేన్) ఆశైప్పడప్పడువతాన శబ్దాదికళై లజ్జైయాలే కిట్టేన్. హేయమాన విషయమెన్ఱుమామ్. అవన్ రక్షకనాకవుమామ్, తవిరవుమామ్.

(తోళవనై) అవన్ఱాన్ తనక్కుప్పకైయెన్నలామ్బడి యిరున్దాలుమ్ ఎన్ శెవితానుమ్ కేట్పతు. ఆశైప్పడుమ్విషయఙ్గళ్. (నాణామైన ళ్ళేన్)ఆణ్ పిళ్ళైచ్చొన్ నాణ్వ్యామైఆశైప్పట్టవనైప్పోలే, ఉణర్న్దవనుక్కు లజ్జిక్కవేణుమ్. (కోళ్)పిరాట్టిక్కుమ్తనక్కుమ్ కిడక్కైక్కుక్ఠాకై. ౬౩

అరు.—అఱుపత్తుమూన్ఱామ్బాట్టు. కోళ్ - ఉఱవు. శబ్దాదికళ్ ఆశైక్కుమ్ హేయత్తుక్కుమ్. నయమ్-విరుమ్బుకై.

మేలుక్కవతారికై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (అవన్ఱానిత్యాది). "నయమ్" ఎన్ఱతైయరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఆశైప్పడుమిత్యాది).

విషయఙ్గళైక్కణ్డాల్ నాణవేణ్డువానెన్నిన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఆణ్పెణ్ణై యిత్యాది). ఆణ్పెణ్ణైచ్చొప్రణాభ్యే - పెణ్వడివుకొణ్డపురుష఩్. కోళ్ -మిడుక్కుమ్, పరప్పుమ్. కిడక్కైక్కుక్కణ్డాక్కై - ఇరువరుమ్కిడక్కైక్కు ఇడమాపోరుక్కై. ౬౩.

మూ.—నయవే఩్ పిఱర్ పొరుళై నళ్ళే఩్కీఴారోడు
ఉయవే నుయర్న్దవరోడల్లాల్—వియవే఩్
తిరుమాలైయల్లతు తెయ్వమెన్ఱేత్తే఩్
వరుమాఱెన్ నమ్మేల్ వినై. ౬౪.

అర్థము.—పిఱర్ - విజాతీయులైనసర్వేశ్వరునియొక్క, పొరుళై - సొత్తైన ఆత్మను, నయవే఩్ - ఆశపడను, కీఴారోడు - క్రిందటి సంసారులతోడ, నళ్ళే఩్ - చేరను. ఉయర్న్దవరోడల్లాల్ - శ్రేష్ఠులైన శ్రీవైష్ణవులతోటిద్రక్క, ఉయవే఩్ - సహవాసముఁజేయను. తిరుమాలైయల్లతు -శ్రియఃపతినిఁదక్క, తెయ్వమెన్ఱు- ఇతరులను (ఆశ్రయింపఁదగిన) దేవతయని, ఏత్తే఩్ - స్తోత్రముఁజేయను, వియవే఩్ - ఆశ్చర్యపడను. నమ్మేల్ - మనమీఁద, వినై - పాపము, వరుమ్ - వచ్చెదు, ఆఱు - ప్రకారము, ఎన్ ? - ఎట్లు ?. ౬౪.

వ్యా.—అవ.—అఱుపత్తునాలామ్పాట్టు. (నయవే఩్) ప్రాప్తత్తైచ్చెయ్తు అప్రాప్తత్తైచ్చెయ్యే నెన్ఱిరుక్కిఱ ఎ఩క్కుల్ పాపత్తుక్కు వరప్పోమోవెన్గిఱార్.

(నయవే఩్ పిఱర్ పొరుళై) పిఱర్ పొరుళై ఆశైప్పడే఩్. ద్రవ్యత్తుక్కు ఉత్కర్షమావతు - ద్రవ్యన్దన్నుడైయనన్మైయాలుమ్, ఉడైయవనుడైయ నన్మైయాలుమ్. ద్రవ్యమ్ పరిణామియాన అచిత్తన్ఱిక్కే ఆత్మద్రవ్యమాయిరున్దతు. ,, యస్యాత్మాశరీరమ్ ” ,, పతింవిశ్వస్య ” ఎన్ఱు ఓతప్పడుకిఱవ఩్ ఉడైయవ఩్. ఉత్కృష్టమాన ఆత్మావై,,ఎన్నతు” ఎన్ఱు ఇరే఩్. (నళ్ళే఩్కీఴారోడు) ఆత్మావై ,,ఎన్నతు’’ ఎన్ఱిరుక్కుమవర్కళాయిఱ్ఱుకీఴారాకిఱార్, అవర్కళోడుకిట్టే఩్ ; తఙ్గళ్ పడియాక్కికొళ్వరెన్ఱు. (ఉయవేనుయర్న్దవరోడల్లాల్) ఉత్తమరెన్నుమవర్కళోడల్లతు ఉశావే఩్. (వియవే఩్ తిరుమాలైయల్లతు) శ్రియఃపతియైయ

క్కణ్డిల్లతు విస్మయప్పడేన్. (తెయ్వమెన్ఱత్తేన్) అవన్హై యల్లతు వేఱు శిలర్హై త్తెయ్వమెన్ఱుస్తుతియేన్. (వియవేన్ తిరుమాల్హై) శ్రియఃపతియి నుడైయ ఐశ్వర్యత్తై అర్థవాదమెన్ఱిరేన్. (వరుమాఱెన్ ఎన్మేల్ విన్హై) "అవశ్యమనుభోక్తవ్యమ్" ఎన్గిఱవచనత్తైక్కొణ్డు ఎన్పక్కలిలే వరప్పో మో పాపత్తుక్కెన్గిఱార్.

(నయవేన్) వాక్యార్థమ్ కృతకృత్యనెన్గిఱార్. ఎమ్బెరుమాన్ విరుమ్బుమ్ ఆత్మావై అపహరియేన్.

రావణన్ శెయల్హైచ్చెయ్యేన్. కీఴార్-అవనుక్కు క్కాట్టు ప్పడుమ్ మారీచప్రభృతికళ్. (ఉయర్న్దవర్) విశ్వామిత్రాదికళ్. "మహాత్మానస్తు" పేరియోర్. (వియవేన్) "తృణీకృతవిరిఞ్చాది నిరఙ్కుశవిభూతయః" బ్రహ్మాదికళైక్కణ్డాల్ అడుప్పడుకల్లాకనిన్హై త్తిరుక్కుమత్తన్హై. తిరుమాల్హై యల్లతువియవేన్; తెయ్వమెన్ఱత్తేన్. (వరుమాఱెన్నెన్మేల్ విన్హై) "అవశ్యమనుభోక్తవ్యమ్" ఎన్గిఱవై ఎన్నెన్నలియవో.

అరు.—అఱుపత్తునాలామ్పాట్టు. ఉయప్పక్కై - ఉశావుక్కై. "పొరుళ్" ఎన్ఱతు ఉదాహరణత్తుక్కు ఉపలక్షణమాక్కి అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (రావణనిత్యాది). ఉయర్న్దవర్-మహాత్మాక్కళాయ్ ప్పెరియోరాయిరుక్కుఱ విశ్వామిత్రాదికళ్. ౬౪.

మూ.—విన్హైయా లడర్ప్పడార్ వెన్నరకిల్ శేరార్
తిన్హైయేనుమ్ తీక్కతికట్ శెల్లార్—నిన్హైతఱ్కు
ఆరియాన్హై చ్చేయాన్హై యాయిరమ్ పేర్, శెఙ్గణ్
కరియాన్హైక్కై తొఴుత కాల్. ౬౫.

అర్థము.—నిన్హైతఱ్కు-ధ్యానించుటకు, ఆరియాన్హై-దుర్లభుఁడును, శేయాన్హై-దూరమందుండువాఁడును, ఆయిరమ్పేర్ - సహస్రనామములుగలవాఁడును, శెఙ్ - ఎఱ్ఱనైన, కణ్ - నేత్రములుగలవాఁడును, కరియాన్హై -నల్లనితిరుమేనుగలిగినవాఁడును నైన సర్వేశ్వరుని, కైతొఴుతక్కాల్ - చేతులుమొగిడ్చినయెడల, విన్హైయాల్ - కర్మములచేత, అడర్ప్పడార్ - ఇరుకుబడరు; వెమ్ - క్రూరమైన, నరకిల్-నరకము

నందు, శేరార్ - చేరరు; తినైయేనుమ్ - కొంచెమైనను, తీ - దుష్టమైన, కతిక్కుం-త్రోవయందు, శెల్లార్ - చనుదెంచరు. ౬౫.

వ్యా.—అఴుపత్తైన్దామ్పాట్టు. (వినైయిత్యాది) పాపత్తాలడర్క్కప్పడార్. (వెన్నరకిల్ శేరార్) పాపఫలమాననరకిలుమ్ శేరార్. (తినైయిత్యాది) ధర్మపుత్రన్ నరకదర్శనమ్ పణ్ణినవోపాతియుమ్ కాణ్డాతు ఇవర్కళుక్కు. (నినైతఱ్కరియానై) స్వయత్నత్తాలే అఱియప్పోకాతవనై. (శేయానై) అతుక్కడిదూరస్థనానై. (ఆయిరమిత్యాది) తాన్ కొణ్డు త్త అటివైయుడైయవర్కళుక్కు పత్తుకైక్కు ఆయిరమ్ తిరునామత్తైయుమ్, కణ్డనుభవిక్కైక్కు శ్రమహరమాన వడివైయు ముడైయవనై. (కైతొఴుతక్కాల్) అఞ్జలిపణ్ణినాల్.

(వినైయాలడర్ప్పడార్) ఎన్నైప్పోలే విధేయకరణమిన్ఱియే పావనమెన్ఱు ఆశ్రయిత్తార్క్కుప్పావమ్పోమ్. (వినై) ఇజ్గుఅనుభవిక్కుమ్పాపఫలమ్ అనుభవియార్. (వెన్నరకు) పోయ్అనుభవిక్కుమ్ పాపఫలమ్. (తినై) అసత్యాభావత్తాలే. (నినైతఱ్కరియానై) స్వయత్నత్తాలే నినైప్పార్క్కుఅరియానై. (శేయానై) ఇవర్కుల్ఱమన్ఱు, వస్తుస్వభావమ్. (ఆయిరమిత్యాది) తానేకాట్టువార్కుఴ్ ఇఴిన్దవిడమెల్లామ్తుఱైయానై. (కైతొఴుతక్కాల్) పాపైకుఴ్ఱడిక్కనోయ్పోమ్; వకుత్తతు శెయ్యవమైయుమ్. ౬౫.

అరు.—అఴుపత్తైన్దామ్పాట్టు. మేలుక్కవతారికై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఎన్నైప్పోలేయిత్యాది). విధేయకరణమ్, «తొఴవనైయల్లాల్ తొఴా» ఎన్ఱిఅపడియే పార్శ్వమాకిప్పఱ్ఱుకై. «శెజ్గట్కరియాన» ఎన్ఱత్తైప్పఱ్ఱ అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (పాపైకుఴ్ఱడిక్కనోయ్పోమెన్ఱు). «కైతొఴుతక్కాల్» ఎన్ఱత్తైప్పఱ్ఱ అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (వకుత్తతిత్యాది). ౬౫.

మూ.—కాలైయెழுన్దులకమ్ కఱ్పనవుమ్కఱ్ఱుణర్న్ద
మేలైత్తలైమఱైయోర్ వేట్పనవుమ్—వేలైక్కణ్
ఓరాழியానడియే ఓతువతు మోర్ప్పనవుమ్
పేరాழிకొణ్డాన్ పెయర్. ౨౨

అర్థము.—కాలై - బాల్యావస్థయందు, ఎழுన్దు - పెరిగి, ఉలకమ్ - లోకులు, కఱ్పనవుమ్ - నేర్చుకొనునవియు, కఱ్ఱు - అభ్యసించి, ఉణర్న్ద - తెలిసిన వారైన, మేలై - ఆధిక్యముగల, తలై - శ్రేష్ఠులైన, మఱైయోర్ - వైదికులు, వేట్పనవుమ్ - ఆశపడునదియు, వేలై - గట్టుగల, కణ్ - విశాలమైన, ఓర్ - అద్వితీయమైన, ఆழியాన్ - సముద్రమునందు పవ్వళించినవానియొక్క, అడియే - శ్రీపాదమ్ములనే, ఓతువతుమ్ - అనుసంధించుటయు, ఓర్ప్పనవుమ్-మననముచేయుటయు, పేర్-గొప్ప, ఆழி - చక్రమును, కొణ్డాన్ - ధరించినవానియొక్క, పెయర్ - తిరునామములును. ౨౨.

వ్యా.—అత్తుపత్తాత్తామ్మ్యాట్టు. (కాలైయెழுన్దు) సత్వోత్తరమానకాలత్తిలే ఎழுన్దిరున్దు. (ఉలకమ్) మోక్షేచ్ఛైయుడైయవర్కళ్ కఱ్పనవుమ్. (కఱ్ఱుణర్న్దవిత్యాది) అతవృత్తలైకట్టినవర్కళ్ భావనాప్రకర్షత్తాలే సాక్షాత్కరిప్పనవుమ్. (వేలైయిత్యాది) ఇవన్ఱినుడైయరక్షణత్తుక్కాక త్తిరుప్పాఱ్కడలిలే కైయుమ్ తిరువాழியుమాయ్కిడక్కిఱ సర్వేశ్వరనుడైయ తిరువడికళైయే. (పేరాழிకొణ్డాన్ పెయరే - ఓతువతుమ్ ఓర్ప్పనవుమ్) సర్వేశ్వరనుడైయ తిరునామఙ్గళే ఇవర్కళుడైయ శ్రవణత్తుక్కుమ్ అనన్దత్తుక్కుమ్ విషయమావతు.

(కాలై) సత్వోత్తరమానకాలమ్. (వేలైక్కణోరాழியానడియే) కరైయైయుడైత్తాయ్, ఒప్పిల్లాత కడల్. (పేరాழிకొణ్డాన్) ఇవర్కళైరక్షిక్కైక్కు ఉరువిన పత్తిరముమ్తానుమాయిరుక్కై. “కైకழலா నేమియాన్.” ౨౨.

అరు.—అత్తుపత్తాత్తామ్మ్యాట్టు. మేలైత్తలైమఱైయోర్ - ఉత్తరభాగత్తిల్ ఉపనిషత్తాత్పర్యమ్ కైప్పట్టజ్ఞానాధికర్. (వేలైక్కణ్) వేలై - సముద్రమాతల్; కరై

యాతల్. కణ్ - ఇడమ్, ఆழி - ఆయుధమాతల్ ; సముద్రమాతల్. (శేరాழி) మున్దినతునిరూపకమ్ ; ఇరణ్డావతు ఆయుధమ్. ప త్తిరమ్ - ఆయుధమ్. ౬౬.

మూ.—— పెయరుమ్ కరుఙ్గడలే నోక్కు మాఱు, ఒణ్ పూ
పుయరుమ్ కతిరవనేనోక్కుమ్—ఉయిరుమ్
తరుమనైయే నోక్కుమ్ ఒణ్డామరైయాళ్ కేళ్వ
ఒరువనైయే నోక్కు ముణర్వు. ౬౭.

అర్థము.—ఆఱు - నది, పెయరుమ్ - చలించునటువంటి, కరుమ్ - విశాలమైన, కడలే - సముద్రమునే, నోక్కుమ్ - దృష్టించును ; ఒణ్ - అందమైన, పూ- తామరపుష్పము, ఉయరుమ్ - మీఁదవచ్చెడు, కతిరవనే - సూర్యునినే, నోక్కుమ్ - ఆశపడును ; ఉయిరుమ్ - జీవులును, తరుమనైయే - యమునినే, నోక్కుమ్ - నిరీక్షించుచుందురు ; ఉణర్వు-జ్ఞానము, ఒణ్ - అందమైన, తామరైయాళ్ - పువ్వు పుత్రికయైన పెరియపిరాట్టికి, కేళ్వన్ - వల్లభుఁడైన, ఒరువనైయే - ఒకనినే, నోక్కుమ్ - ఆశఁబడును. ౬౭.

వ్యా.—అవ.—అఱుపత్తేழாమ్పాట్టు. (పెయరుమ్) మోక్షేచ్ఛయుడైయవర్కళుక్కుమ్అఱివుతలైనిన్నవర్కళుక్కుమ్, అవనుడైయతిరువడికళై యేత్తువతు, అవనుడైయతిరునామఙ్గళైయే పత్తువతుఎన్నుశొల్లిఱ్ఱు. జ్ఞానత్తుక్కు అవనేవిషయమాకైయాలే యెన్గిఱతు.

(పెయరుమిత్యాది) ఆఱానతు-పూర్ణమాయ్చ్చలియానిన్నకడలైయే నోక్కానిన్నతు, ఆఱుకడలైనిత్తైక్కుకర్నుపుకుకిఱతు, పుకర్ల్లతు తాన్ ధరిక్కమాట్టామై. తామరైప్పూవానతు, దూరస్థనాకిలుమ్ఆదిత్యనుక్కు అలరుమత్తనై, అగ్న్యాదికళుక్కు అలరాతు. (ఉయిరుమ్తరుమనైయేనోక్కుమ్) యమనైకిట్టియల్లతు వేఱోరిడత్తిల్ పుకవొణ్ణాతు. (ఒణ్తామరైయిత్యాది) జ్ఞానమాకిల్ శ్రియఃపతిమై యఱియుమత్తనై, మత్తొన్ఱఱియాతు. ‘‘తజ్జ్ఞానమజ్ఞానమతోన్యదుక్తమ్’’ ‘‘విద్యాన్యాశిల్పనైపుణమ్.’’ఎన్నుమ్పడియే. ౬౭.

మూ.—ఉణర్వారా రుఙ్ పెరుమై యూழிతோఱూழ

ఉణర్వా రా రున్నురువన్దనై—ఉణర్వారార్

విణ్ణకత్తాయ్ మణ్ణకత్తాయ్ వేఙ్గడత్తాయ్, నాల్వేత

ప్పణ్ణకత్తాయ్ నీకిడన్దపాల్. ౭౮.

అర్థము.—విణ్ - పరమపదము, అకత్తాయ్ - స్థానముగాఁగలవాఁడా! మణ్ - భూలోకమైనలీలావిభూతి, అకత్తాయ్ - స్థానముగాఁగలవాఁడా! వేఙ్గడత్తాయ్ - తిరుమలైయందు నెంచేసియున్నవాఁడా! పణ్ - స్వరప్రధానమైన, నాల్వేదమ్-నాల్గువేదములును, అకత్తాయ్ - స్థానముగాఁగలవాఁడా! (వేదములచేతఁ బ్రతిపాదింపఁబడినవాఁడా!) ఉఙ్ - దేవరవారియొక్క, పెరుమై - ఆధిక్యమును, ఊழிతోఱూழி - కాలమంతయు, ఉణర్వార్ - తెలిసికొనఁజాలినవారు, ఆర్? - ఎవరు?, ఉఙ్ - దేవరవారియొక్క, ఉరువన్దనై - స్వరూపమును, ఉణర్వారార్? - తెలిసికొనువారెవ్వరు? నీకిడన్ద - దేవరవారు పవ్వళించిన, పాల్ - క్షీరసముద్రమును, ఉణర్వారార్? - తెలిసికొనువారెవరు? ౭౮.

వ్యా.—అవ.—అఱుపత్తెట్టామ్పాట్టు. (ఉణర్వారార్) కీழ్-జ్ఞానత్తుక్కు విషయమ్ అవనెన్నతు; ఉణరవరితెన్గిఱతు-ఇప్పాట్టిల్.

(ఉణర్వారారుఙ్ పెరుమై) "జుష్టంయదాపశ్యత్యన్యమీశమ్" ఎన్గిఱపడియే, గుణఙ్గళోడే కూడియిరుక్కుమవనై ఉణర్వారారెన్గిఱతు. (ఊழிయిత్యాది) కాలత్తైయెల్లామ్ మొరుపోకియాక్కి, ఉన్నుడైయ స్వరూపరూపగుణఙ్గళై ఉణరప్పుక్కాల్ ఉణర వరితెన్నిఱతు. (విణ్ణకత్తాయ్ మణ్ణకత్తాయ్) శ్రీవైకుణ్ఠత్తిలేయిరున్దనీ, అవతారరూపేణ భూమియిలే వన్దవతరిత్తు అత్తాలే సౌలభ్యత్తైయుడైయవనే. కడల్ కిట్టిల్ కఱన్నా పరిచ్ఛేదిక్కప్పోకాతితే. (వేఙ్గడత్తాయ్) సంసారికళుడైయ సకలదురితఙ్గళుమ్ పోమ్పడి తిరుమలైయిలే వన్దు నిఱ్కుమవనే. (నాల్ వేతప్పణ్ణకత్తాయ్) స్వరత్తుక్కుళ్ళీడాయ్ నిన్ఱు ప్రతిపాదిక్కుమ్ వేదఙ్గళుక్కు ప్రవర్తకనానవనే!. నీకిడన్దపాల్-ఉణర్వారార్.

(ఉణర్వారారిత్యాది) ఉన్నాలు మఱియవొణ్ణాతు ఉన్నైశ్వర్యమ్. (ఊళితో ఱూళియిత్యాది) కాలమెల్లామ్ కూడనాలుమ్ సౌలభ్య మఱియవొణ్ణాతు. విణ్ణకమ్, అవతారమ్, ఇవైయెన్నై. విణ్ణకత్తానాయ్, పాఱ్కడలానాయ్, మణ్ణకత్తానాయ్, వేఙ్గడత్తానాయ్ నిన్రాయ్. (నాల్ వేతప్పణ్ణకమ్) ఐశ్వర్యమ్ ప్రతిపాదిక్కిఱ అనుకణ్ణుక్కు విషయమితే, మఱ్ఱైయతు ఇజ్జుచ్చొల్లిల్లు అనువాదమ్ కాణ్గైయాల్. [తస్య-యోనిమ్] అవనుడైయ పిఱప్పు, * ఉయర్వ్వఱవుయర్ నలముడైయవన్ పిఱప్పితే. [ధీరాః] ధీమతామగ్రేసరాః - * మయర్వ్వఱమతినలమ్ పెఱ్ఱార్. [పరిజానన్తి] తుణన్దోఱుమ్ ఎత్తిఱమెన్బర్. ౬౮.

అరు.—అఱుపత్తెట్టాంప్పాట్టు. నీకిడన్దపాల్ - పాలిలే నీకిడన్దతు ఏవమాది యెల్లామ్ ఉణర్వారాస్తెప్పడి.

"ఉరు" ఎన్రు- కణ్ణుక్కు విషయమాయ్, సౌలభ్యమ్. కీర్ప్పెన్న పరత్వ సౌలభ్యఙ్గళుక్కు ఎల్లైయేతెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (విణ్ణకమ్ అవతారమెన్రు). పరత్వసౌలభ్యఙ్గళుక్కు జ్ఞాపకమేతెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (మఱ్ఱైయతిజ్జిత్యాది). ఇవైయెల్లార్క్కుమ్ తోన్ఱవిల్లైయేయెన్న; జ్ఞానాధికర్కు త్తోన్ఱుమెన్గిఱార్ (కాణ్గైయాలెన్రు). అప్పడికణ్డార్కళోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (తస్య- యోనిమిత్యాది). "తస్య" ఎన్రుపరత్వమ్. 'యోనిమ్' ఎన్రు - సౌలభ్యమ్. ౬౮.

మూ.—పాలన్నతురువా య్యేழులకుణ్డు, ఆలిలైయిన్
మేలన్రు నీ వళర్న్దతు మెయ్యెన్బర్—ఆలన్రు
వేలైనీ రుళ్ళతో విణ్ణతో మణ్ణతో
శోలైశూழ் కున్రెడుత్తాయ్ శొల్లు. ౬౯.

అర్థము.—పాలన్నతు - పాలువిడువని ముగ్ధశిశువుయొక్క, ఉరువాయ్ - తిరుమేనుఁగలవాఁడవై, ఏழులకు - సప్తలోకములను, ఉణ్డు - ఆరగించి, ఆలిలైయిన్మేల్ - వటపత్రమునందు, అన్రు - ఆకాలమందు, నీ - దేవరవారు, వళర్న్దతు - నిద్రించినది, మెయ్యెన్బర్ - (వైదికులు) యథార్థమనిచెప్పుదురు. అన్రు -ఆకాలమందు,

ఆల్ - మర్రిఆకు, వేలై నీర్ - సముద్రజలమునందు, ఉళ్ళతో ? - ఉండెనా ! విణ్ణతో - ఆకాశమునందుండెనా ?, మణ్ణతో - భూమియందుండెనా? శోలై - తోఁపుల చేత, శూழ் - చుట్టఁబడిన, కున్ఱు - గోవర్ధనగిరిని, ఎడుత్తాయ్! - ఎత్తినవాఁడా! శొల్లు - చెప్పుము. ౭౯.

వ్యా.—అవ.—అఘుపత్తొన్స తామ్సాట్టు. (పాలన్) ఎల్లా మొ ழీయ, ఓరోవొన్నై యఱియప్పోమో వెన్గిఱతు.

(పాలనిత్యాది) రక్షకాపేక్షమాన వడివై యుడైయై యాయ్. (పழులకుణ్ణు) స్వవ్యతిరిక్తసకలపదార్థత్తైయుమ్రక్షిత్తు. (ఆలిలైయిన్మేల్) సర్వర్కుమ్ ఆధారమాన సర్వరక్షకనుక్కు కణ్వళర ప్పోకాత ఆలిలైయిన్మే లే. (అన్ఱిత్యాది) అన్ఱువళర్న్దత్తై ఆప్తతమరాన వర్కళ్ మెయ్యెన్బర్కళ్. వేదమర్యాదై యిల్లైయాకిల్ శూన్యమాతల్; ఉణ్డాకిల్ సత్యమాతలే ఉళ్ళతు. (శోలైయిత్యాది) పழువయస్సిలే మలైయైక్కుడై మేలాక వెడుత్త నీ అవఱ్ఱిఱ్చొల్లవేణుమ్ (అన్ఱు) దికెల్లా మఱిన్దవన్ఱు. (వేలైయిత్యాది) నీ కణ్వళర్న్ద పాఱ్కడలుళ్ళతో, నిరాలమ్బనమాన వాకాశత్తతో, కరైన్దుపోన భూమియిలతో, శొల్లవేణుమ్.

అవ.—పిన్బుమలైయెడుత్త ఆశ్చర్యమ్ ఇతుక్కు సదృశమో? ఇత్తాల్ - అవన్ఱన్పడియై అవన్ఱానే శొల్లుకైయుమ అరితెన్ఱపడి.

(పాలన్ననతురువాయ్) బాలనుడైయ రూపత్తైయుడైయైయాయ్. అప్రాకృతమాయ్ మహత్తరమాన తిరుమేనియైచ్చియుక్కు సజాతీయ మాక్కకై మెయ్యెన్బర్ ఋషికళ్. "ఎత్తిఱమ్" ఎన్న, "పొయ్" ఎన్నవొణ్ణాతు. (మెయ్) నీయే సర్వత్తుక్కుమ్ ధారకనానమైయుమ్ మెయ్. ఇరున్దపడియో. (శోలైయిత్యాది) పழుపిరాయత్తిలే పెరియ మలైయై యెడుత్త ఆశ్చర్యముమ్ శొల్లవేణుమ్. ఇతు ఆழ்வార్వన్దాల్ కేట్కవిరున్దో మోవెన్ఱానే ఎమ్బెరుమాన్; ఇతు అత్యన్తమ్ విస్మయ మెన్గిఱార్. ౬౯.

అరు.—అటుపత్తొన్నతామ్బొట్టు. ఇవర్ కళ్ "మెయ్" ఎన్ఱి అతువ్ఱ కొణ్డేన్న; అరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్ (పేదమర్యాదైయిత్యాది). వళర్న్ద - కణ్ణళర్న్దతై.

ఇవర్ "శొల్" ఎన్నైక్కు అవన్దాఱ ఇవర్ వార్తైకేట్కు అన్నైప్పట్టిరుక్కుమో వెన్న; అరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్ (ఇతుఅభ్యారిత్యాది). కేట్కువిరున్దాఱ పోలే యెన్నువ్యాఖ్యాతా. ౬౯.

ము.—శొల్లున్దనైయుమ్ తొఴుమిన్ విఴుముడమ్బు
శెల్లున్దనైయుమ్ తిరుమాలై—నల్లితఴ్
త్తామత్తాల్ వేళ్వియాల్ తన్దిరత్తాల్ మన్దిరత్తాల్
నామత్తాలేత్తుతిరేల్ నన్ఱు. ౭౦.

అర్థము.—తిరుమాలై - శ్రియఃపతిని, విఴుమ్ - నశ్వరమైన, ఉడమ్బు - శరీరము, శెల్లున్దనైయుమ్ - పడువఱకు, నల్ - మంచి, ఇతఴ్ - దళములుగల, తామత్తాల్ - మాలచేతను, వేళ్వియాల్ - యాగముచేతను, తన్దిరత్తాల్ - క్రియలచేతను, మన్దిరత్తాల్ - మన్త్రములచేతను, తొఴుమిన్ - ఆశ్రయించుఁడు; శొల్లున్దనైయుమ్-నోటిమాటవచ్చువఱకు, నామత్తాల్ - తిరునామములచేత, ఏత్తుతిరేల్ - స్తోత్రముఁ జేసినయెడల, నన్ఱు -మంచిది. ౭౦.

వ్యా.—అవ.—ఎఴుపతామ్బొట్టు. ఇప్పడి అపరిచ్ఛిన్న శక్తియానపిన్బు అవనై యెల్లారుమ్ ఆశ్రయియుఙ్గో ళెన్గిఱార్.

(శొల్లుమిత్యాది) నాక్కు చ్చొల్లప్పొఙ్గాన పోతెల్లామ్ శొల్లి ఆశ్రయియుఙ్గోళ్. (విఴుముడమ్బు శెల్లుమ్ తనైయుమ్) ఉడమ్బు పొఙ్గానపోతెల్లామ్ ఆశ్రయియుఙ్గోళ్. (తిరుమాలై) పొఙ్గానపోతు ఆశ్రయిక్క యావదాత్మభావి ఆశ్రయిత్తానాకక్కొళ్ళుమ్ పిత్తనైచ్చొల్లుకిఱతు.(నల్లితఴ్ తామత్తాల్)నల్ల శెవ్విప్పూవైయుడైయమాలైయాల్. (వేళ్వియాల్) శెవ్విమాలై కిడైయాతాకిల్ కర్తవ్యమాన కర్మత్తాలే; అతుకిడైయాతాకిల్ అతుకరుడియానతన్త్రత్తాలే; అడైయప్పోకాతాకిల్ మన్త్రత్తైక్కొణ్డు శెయ్వతు; క్రియారూపమాన తన్త్రమరితాకిల్ వాగ్వ్రుత్తియాన మన్త్రత్తాలే శెయ్వతు; మన్త్రత్తుక్కు దేశకాల

నియతియుమ్ అధికారినియతియుమ్ వేణుమెన్ఱిరుర్ద్దికోళ్గాకిల్ నామ త్తాలే పత్తువను. తాయ్ పేర్ శొల్లక్కుళిత్తు వరవేణ్డావితే. (తిరునామైత్ నియతియుణ్డెన్నిల్ „అమ్మే!" ఎన్ను మోపాతిశొల్లవమైయుమ్. ౭౦.

అరు.—ఎழుపతామ్పాట్టు. విழుమునమ్బు - తిరువడికళిలేవిழున్ద ఆశ్రయి యుఙ్గోళ్. వేళ్వి - స్వయమేవప్పణ్ణుకై. మన్త్రిమ్ - శక్త్యాయాయ్ పణ్ణుకైక్కు. క్రియారూపమానమన్త్రిమ్-వేదమన్త్రిమ్, వాగ్వ్యాత్తియానమన్త్రిమ్-భగవన్మన్త్రమ్. నియతి-విషయనియతి. మిథునమున్న పడి. ౭౦.

మూ.—నన్ఱు పిణి మూప్పు కైయకన్ఱ నాన్గాழி
నిన్ఱు నిలముழுతు మాణ్డాలుమ్—ఎన్ఱుమ్
విడలాழி నెఞ్జమే వేణ్డినేన్ కణ్డాయ్
అడలాழி కొణ్డాన్మాట్టన్బు. ౭౧.

అర్థము.—ఆழி - గంభీరమైన, నెఞ్జమే! - మనసా! పిణి-వ్యాధిని, మూప్పు - ముసలితనమును, నన్ఱు - చక్కగా, కైయకన్ఱ - విడిచి, నాన్గాழி - నాలుగుసముద్ర ములయందును, నిన్ఱు - స్థిరముగానుండి, నిలముழுతుమ్ - భూమితోఁగూడిన అణ్డమం తయు, ఆణ్డాలుమ్ - ఏలినను, అడల్ - యుద్ధమునందువెనుకఁదీయని, ఆழி-చక్రమును, కొణ్డాన్మాట్టు - ధరించినవానివిషయమందు, అన్బు - భక్తిని, ఎన్ఱుమ్ - ఎప్పుడును, విడల్ - విడువకుము; వేణ్డినేన్ కణ్డాయ్ - ప్రార్థించుచున్నాను. ౭౧.

వ్యా.—అవ.—ఎழுపత్తోరామ్పాట్టు. (నన్ఱు)ఐశ్వర్యకైవల్యఙ్గళిల్ పుకాతే అవన్ఱనై ఎమే ఆశైప్పడప్పారెన్గిఱార్.

(నన్ఱిత్యాది) ఇత్తాల్ - కైవల్యత్తైచ్చొల్లుకిఱతు. (నాన్గాழி యిత్యాది) బ్రహ్మవినుడైయ ఐశ్వర్యత్తై ప్పెఱ్ఱాలుమ్. (ఆழி నెఞ్జమే) ఆళవుడైయనెఞ్జే. నీయేముఱ్పట్టిరుక్కవున్నై ఎ ఇరక్కిఱేనితే. (అడ లాழிకొణ్డాన్మాట్టన్బు, విడల్) విడాతేకొళ్. (వేణ్డినేన్ కణ్డాయ్) పాల్ కుడిక్క ఇరక్కిఱేనితే. ఐశ్వర్యమ్నిలైనిల్లాతు. కైవల్యమ్ భగ వత్కైఙ్కర్యత్తైప్పార్క్కిల్ అల్పమెన్గై.

అన్ఱియే, ఇరణ్డైయుమ్ శేర్త్తు త్తరలుమ్, విడల్ - ఇవై నన్దాన వన్దుమ్ విడుకైక్కు అవనల్లామైయైయుమ్ పఱ్ఱుకైక్కు అవనాకవమై యుమ్. (వేణ్డినేన్) ఇవ్వర్థమ్. (అడలాళియిత్యాది) ఎనక్కు కైక్కు లితన్దు పఱ్ఱున్ విషయమ్. ౭౧.

అరు.—ఎఱ్ఱుం పత్తోరామ్పాట్టు. నన్దాక - సవాసనమాక. పిణైమైయుమ్ నూమ్పైయుమ్, కైయకన్ఱ-కైవిట్టు. నాన్గాళి-నాలుయుగసహితమాయిరుక్కి-ఉ కాలమ్. "నిన్ఱు" ఎన్గైయాలే - ఐశ్వర్యస్థైర్యత్తైయుమ్, "నన్దు" ఎన్దు - కైవల్యవైలక్షణ్యత్తై యుం శొల్లి, ఇవఱ్ఱైయుదైత్తున అడ్డాలుమ్ అవనిడత్తిల్ అన్బువిడల్ ఎన్గిఱార్ (ఐశ్వర్యమిత్యాది). ౭౧.

మూ.—అన్బాళియానైయణుకెన్నుమ్ నావవన్దన్

పణ్ పాళిత్తోళ్ పరవియేత్తెన్నుమ్—మున్బాళి

కాణానైకాణెన్నుమ్ కణ్ శెవికేళెన్నుమ్

పూణారమ్పూణ్డాన్ పుకళ్. ౭౨.

అర్థము.—అన్బు - ప్రీతికి నాధారమైనమనస్సు, అళియానై - చక్రాయుధము గలవానిని, అణుకు - సమీపించుము, ఎన్నుమ్- అనుచున్నది; నా - నాలుక, అవన్దన్- వానియొక్క, పణ్బు - సౌన్దర్యమునకు, ఆళి - సముద్రమువంటి, తోళ్ - భుజములను, పరవి - పరిచి, ఏత్తు - స్తోత్రముఁజేయుము, ఎన్నుమ్ - అనుచున్నది; కణ్ - నేత్రము, మున్బు - పూర్వముగల (అపరాధముఁజేసిన), ఊళి - కాలమును, కాణానై-చూడని వానిని, కాణ్ - చూడుము, ఎన్నుమ్ - అనుచున్నది; శెవి - చెవి, పూణ్ - ధరింపఁదగిన, ఆరమ్ - ముక్తాహారమును, పూణ్డాన్- ధరించినవానియొక్క, పుకళ్ - కీర్తిని, కేళ్ - వినుము, ఎన్నుమ్ - అనుచున్నది. ౭౨.

వ్యా.—అవ.—ఎఱుపత్తిరణ్డామ్పాట్టు. (అన్బు) శిష్యర్కళ్ ఆచార్యర్కళానార్కళ్.

(అన్బు) ఎన్ఱు - నెఞ్జైచ్చొల్లిఱ్ఱు. "అడలాట్ళికొణ్డాన్ మాట్ట న్బు - విడాతే" ఎన్ఱుతిరువుళ్ళత్తైయిరక్క, అతువుమ్, నీర్ ఆట్ళియానై విడాతేకొళ్ళుమ్ ఎన్గిఱతు. (నావిత్యాది) నావానతు అవనుడైయసౌన్దర్యసాగరమానతోళ్కళై అక్రమమాక పత్తెన్నానిన్ఱతు; ముడియుమ్బడి యాతొన్ఱట్రియాతు కాణుమ్. (మున్బిత్యాది) సాపరాధరాయిరున్దుళ్ళ నమ్మాల్ అవనైక్కిట్టప్పోమోవెన్నిల్, ఓరడివరనిన్ఱాల్ కుఱ్ఱమేయన్ఱియే కుఱ్ఱమ్ కిడక్కుమ్ నాళుమ్ కాణవరియానెన్గిఱతు.(మున్బాట్ళి కాణానై) అవనై క్కాణుమ్ ఎన్నానిన్ఱతుకణ్. (శెవియిత్యాది) కుఱ్ఱమ్ పార్త్తుప్పోకిఱానాకిలుమ్ విడప్పోకాత ఆభరణఙ్గళైయుడైయనానవనుడైయ పుకళ్కేట్కవెన్నానిన్ఱతు శెవి.

(ఆట్ళియానై) రాజపుత్రర్కళ్ ఇడైచ్చేరిక్కు మకప్పడుమాప్పోలే. (పణ్బు ఆట్ళిత్తోళ్) సౌన్దర్యసాగరమాన. (పగవియేత్తు) నీ పత్తుమ్ క్రమమ్ తప్పామే. (మున్బిత్యాది) నామ్పణ్ణివైత్త పాపఙ్గళైనినైత్తుచ్చీట్రలోవెన్నిల్; పాపముమ్ కీళ్కిడన్ద కాలముమ్ మఱక్కుమ్. కణ్ కణ్డవాతే తెరియుమిత్రే శీఱినోక్కుమ్ నోక్కుమ్,వాత్సల్యత్తాలేనోక్కుమ్ నోక్కుమ్. (శెవికేళ్ఎన్నుమ్) శెవిక్కు వికృతిశొల్ల అవసరమిల్లై.

(పూణారమ్) ఆభరణమాన ఉడమ్బుక్కు ఆభరణమ్. [సర్వభూషణభూషార్హాః] మఱ్ఱుళ్ళ ఆభరణఙ్గళుక్కు ఆభరణమెన్ఱుమ్, (పూణ్డాన్) పూణవల్లవన్ఱుకు. (పుకళ్) బ్రహ్మభూషణమ్. ౭౨.

అరు.—ఎళ్ళుపత్తిరణ్డామ్బాట్టు. కరణఙ్గళ్ కరణిక్కు ఉపదేశిక్కయాలే (ఆచార్యర్కళానార్కళెన్గిఱతు).

కాణ్గైక్కు ప్రయోజనమేతెన్న; అరుళిచ్చెయకిఱా (కణ్కణ్డవాతేయిత్యాది).
కీళ్ళేర్ ఇన్ద్రియఙ్గళైప్పోలే అవనై చ్చొల్లి, పి న్నపడి శెయ్యొన్నామ్, కేవలమ్
"కేళ్ ఎన్నుమ్" ఎన్బానెన్నెన్న; అరుళి వికృతిశొల్ల-

తన్నుడైయ భక్తిక్కు విషయమ్గోళ్ల అవసరమిల్లై యెన్నపడి. మున్బు అవసరమిల్లామై యాలే పిన్బు "పూణారమ్ పూణ్డాన్" ఎన్ఱు విషయత్తై చ్చొల్లిఱ్ఱెన్నపడి. అన్ఱిక్కే, తన్నుడైయ భక్తియాలే విషయమ్గోళ్ల అవసరమిన్ఱియే, "కేళ్ ఎన్నుమ్" ఎన్నవు మామ్. పూణ్ - తిరుమేనియాతల్, మఱ్ఱాఱియాభరణమాతల్. ఆరమ్ - విగ్రహ భూషణమ్. పుకళ్ - స్వరూపభూషణమెన్నపడి. బ్రహ్మమ్-స్వరూపమ్. ౨౨.

మూ.—పుకళ్వాయ్ పళివాయ్ నీపున్దుళాయానై
ఇకళ్వాయ్ కరుతువాయ్ ఎన్నెఞ్జే—తికళ్నీర్
కడలు మలైయు మిరువిశుమ్బుఙ్గాఱ్ఱుమ్
ఉడలు ముయిరు మేఱ్ఱాన్. ౨౩.

అర్థము.—ఎన్నెఞ్జే! నామనసా! నీ - నీవు, పూమ్-అందమైన, తుళాయానై- తిరుత్తుళాయిచేత అలంకరింపఁబడిన వానిని, పుకళ్వాయ్ - స్తోత్రముఁ జేసినను చేయుము; పళివాయ్ - నిందించినను నిందించుము; ఇకళ్వాయ్ - అనర్థముఁజేసినను చేయుము; కరుతువాయ్ - ఆశపడినను ఆశపడుము. (ఆసర్వేశ్వరుఁడు) తికళ్ - ప్రకాశించుచున్న, నీర్ - జలముగల, కడలుమ్ సముద్రమును, మలైయుమ్-పర్వతమును, ఇరు - విశాలమైన, విశుమ్బుమ్ - ఆకాశమును, కాఱ్ఱుమ్ - వాయువును, ఉడలుమ్ - శరీరమును, ఉయిరుమ్ - ఆత్మను, ఏఱ్ఱాన్ - ధరించినవాఁడు. ౪౩.

వ్యా.—అవ.—ఎళుపత్తుమూన్ఱామ్బాట్టు. (పుకళ్వాయ్) కీళ్ - తమ్ముడైయ ఇన్ద్రియఙ్గళ్ ప్రవణమానపడిశొల్లిఱ్ఱు; అవ్విషయన్దాన్ ఇనియతియపాప్తమాయిరున్దతు, నీ అత్తైప్పఱ్ఱిలుమ్పఱ్ఱు, విడిలుమ్ విడు ఎన్గిఱతు.

(పుకళ్వాయ్పళివాయ్) పుకళిలుమ్ పుకళ్, పళికిలుమ్పళి. (ఇకళ్వాయ్ ... వాయ్) ఇకళిలుమ్ ఇకళ్, కరుతిలుమ్ కరుతు. (పూ న్దుళా ... ఇకళ్తల్ శెయ్యప్పోమోవెన్గిఱతు. (ఎన్నెఞ్జే) నాట్టుక్కు ... క్కన్ఱో. (తికళ్నీర్ కడలుమ్ మలై యుమ్) ఇరు ... ల్లుకిఱతు. (ఇరువిశుమ్బుమ్

కాఱ్ఱుమ్) కారణభూతజ్జ్గళుక్కు ముపలక్షణమ్. (ఉడలుముయిరుమ్) కారణమాన చిదచిత్తుక్కళై చ్చొల్లుకిఱతు. (ఉడలుముయిరుమేఱ్ఱాన్) ఇత్తాల్ - ఇవైయెల్లామ్ అవనుక్కు క్కార్యతయా శేషమ్; అవన్ శేషి యెన్గిఱతు.

అవైసామర్థ్యస్థమ్ ఎన్నున్నప్పడి తమ్ముడైయ పారివణ్యమ్. (పుకళ్ త్యాది) వాచకత్తుక్కు. (ఇకళ్వాయ్కరుతువాయ్) మనస్సు. (ఎన్నెఞ్జే) పుకళ్న్దుపఱకిన నెఞ్జే. పున్దుఱాయానై ప్పుకళ్న్దల్లతు నిఱ్కవొట్టాతు. (పఱ్ఱాన్) ఆధారత్తైప్పఱ్ఱియిలుమ్ పఱ్ఱు, ఆధేయత్తైప్పఱ్ఱియిలుమ్ పఱ్ఱు, ఇతు ఇరున్దపడి. ౭౩.

అరు.—ఎఴుపత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు. మేలుక్కు వతారిక్కై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (అవైయిత్యాది). మధ్యస్థమెన్గిఱతు - తమ్ముడైయకరణఙ్గళ్ ఇకఴ్క్కైక్కుమ్ కరుతుక్కైక్కుమ్ పొతువాయిరుక్కుమ్. తమక్కు క్కరుతుక్కై ప్రయోజనమ్. ‘ ఏఱ్ఱాన్ ” ఎన్ఱు శేషిత్వమ్ శొల్లుక్కైయాలే - ప్రాప్యమ్. ఏఱ్ఱాన్ - శరీరవత్ ధరిత్తాన్. ఏఱ్ఱాన్ - ఆధారభూత నెన్ఱపడి. ౭౩.

మూ.—ఏఱ్ఱాన్ పుళ్ళూర్ న్దాన్ ఎయిలెరిత్తాన్ మార్విడన్దాన్
నీఱ్ఱాన్ నిఴల్ మణివణ్ణత్తాన్ —కూఱ్ఱొరుపాల్
మజ్గైయాన్ పూమకళాన్ వార్శడైయాన్, నీణ్ముడియాన్
కజ్గైయాన్ నీళ్ కఴలాన్ కాప్పు. ౭౪.

అర్థము.—ఏఱ్ఱాన్ - ఎద్దు గలవాఁడును, ఎయిల్ - ప్రాకారముగల త్రిపురములను, ఎరిత్తాన్ - దహనముఁ జేసినవాఁడును, నీఱ్ఱాన్ - భస్మముఁబూసికొనినవాఁడును కూఱ్ఱొరుపాల్ - (శరీరమందు) ఒకప్రక్క మజ్గైయాన్ - పార్వతినిధరించిన వాఁడును, వార్ - వ్రేలుచున్న, శడైయాన్ - జడలుగలవాఁడును, గజ్గైయాన్ - గజ్గానదినిధరించినవాఁడునునైన ఈశ్వరుఁడు, పుళ్ - గరుత్మంతుని, ఊర్న్దాన్ - వాహనముగాఁగలవాఁడును, మార్వు - (హిరణ్యాసురుని) వక్షస్థలమును, ఇడన్దాన్ -

చీల్చినవాఁడును, నిఴల్ - చల్లనైన, మణి - నీలరత్నమువంటి, వణ్ణత్తాన్ - శరీరము గలవాఁడును, పూమకళాన్ - పుష్పపుత్రికయైన పిరాట్టినిగలవాఁడును, నీళ్ - దీఘకాఘమైన, ముడియాన్ - కిరీటముగలవాఁడును, నీళ్ - దీఘకాఘమైన, కఴలాన్ - తిరువడిగలసర్వేశ్వరునికి, కాప్పు - రక్ష్యముగానుండును. ౨౪.

వ్యా.—అవ.—ఎఴుపత్తునాలామ్పాట్టు. (పిఱాన్) ఇతుఇవనుక్కు ప్రధానమాక చ్చొల్లువానేన్, అల్లాతరుద్రనుమ్ ఇప్పడి శేషియాయన్ఱో ఇరుప్పతెన్నిల్; అవనుడైయ ప్రకారజ్ఞరైప్పార్త్తాల్ రక్ష్యమాయ్త్తోఱ్ఱుమ్, ఇవనైప్పార్త్తాల్ రక్షకనాయిరుక్కుమెన్గిఱతు.

(పిఱాన్పుళ్ళూర్న్దాన్) * వేదాత్మావాన తిరువడియైత్తనక్కు వాహనమాక వుడైయనాయిరుక్కుమాకిల్, అవన్ అప్రసిద్ధమాయిరుప్పతొరు ఎరుత్తైవాహనమాక వుడైయనాయిరుక్కుమ్. (ఎయిలెరిత్తాన్) ఆశ్రితరై ఒరువ్యాజత్తిలే అఴిక్కుమ్అవన్. (మార్విడన్దాన్) ఆశ్రితను కాక్కత్తనై ఒఴియవమాయుమ్ఇవన్. (నీఱాన్) "భస్మచ్ఛన్నః" ఎన్ఱుపోలియశ్చిత్తమ్పణ్ణుమ్ అవన్. (నిఴల్ మణివణ్ణత్తాన్) కణ్డాల్ శ్రమహరమానవడివు ఇవనతు. (కూఱిరొరుపాల్ మఙ్గైయాన్) ఒరుస్త్రీయైత్తనక్కే వైత్తుక్కొణ్డిరుక్కుమ్ అవన్. (పూమకళాన్) "అస్యేశానాజగతో విష్ణుపత్నీ" ఎన్నుమవళైత్తన క్కాకవుడైయవన్ ఇవన్. (వార్శడైయాన్) సాధకవేషన్ అవన్. (నీణ్ముడియాన్) ఆధిరాజ్యసూచకమాన తిరుముడిగైయుడైయవన్ ఇవన్. (కఙ్గైయాన్) పావనార్థమాక గఙ్గైయై ధరిత్తుక్కొణ్డిరుక్కుమ్ అవన్. (నీళ్కఴలాన్) అన్దతీర్థభూతైయానగఙ్గైక్కు ఉత్పాదకమాన తిరువడియైయుడైయవన్ ఇవన్. "పిఱాన్-ఎయిలెరిత్తాన్-నీఱాన్ - కూఱిరొరుపాల్ మఙ్గైయాన్ - వార్శడైయాన్ - కఙ్గైయానాన అవన్; పుళ్ళూర్న్దాన్ - మార్విడన్దాన్ - నిఴల్ మణివణ్ణత్తాన్ - పూమకళాన్ - నీణ్ముడియాన్-నీళ్కఴలాన్,

కాప్పు-అవనుడైయ రక్షైఇవర్. ‘‘ఉపలుముయిరుమ్’’ ఎన్ఱత్తోడు ఇవ నోడువాశియిల్లై అవనుక్కు శేషపూమిడత్తిల్. ౨౪.

అరు.—ఎల్లాంపత్తునాలామ్బాట్టు. ఎయిల్-మతిళాయ్, త్రిపురమ్. నీఱ్ఱా-నీఱాకియుడైయవర్. కూఱ్ఱిరుపాల్ - లోకరక్షణార్థమాకవన్తియ తనక్కు కూఱాకవెన్ఱపడి. ౨౪.

మూ.—కాప్పునైన్నుమున్న కళ్ళియుమ్ పరుక్కి నైకళ్
అప్పునైన్నుమున్న వశిత్తొళ్యుమ్—మూప్పునై
చ్చిన్దిప్పార్క్కెలై తిరుమాలే, నిన్నడిమై
వన్దిప్పార్ కాణ్బార్ వళి. ౨౫.

అర్థము.—ఉనై - నిన్ను, ఉన్న - ధ్యానింప, కాప్పు - కాపాడు
బడినయు.దుమొదలగువారు, కళ్ళియుమ్ - తొలంగునురు. ఉనైన్నుమున్న - నిన్ను ధ్యానింప, అమ-ప్రూరమైన, వినైకళ్ - కర్మములయొక్క, అప్పు - బన్ధము, అఱ్ఱు - విడిచి, ఒళ్ళియుమ్ - పోవును. తిరుమాలే - పిరాట్టియందు వ్యామోహముగలవాడా, ఉనై - నిన్ను, శిన్దిప్పార్క్కు - ధ్యానించువారికి, మూప్పు - ముసలితనము, ఇల్లై - లేదు; నిన - నీయొక్క, అడిమై - పాదమును, వన్దిప్పార్ - నమస్కరించువారు, వళి - (అర్చిరాది) మార్గమును, కాణ్బార్ - చూచెదరు. ౨౫.

వ్యా.—అవ.—ఎలుపత్తైన్దామ్బాట్టు. (కాప్పు) శేషియాయిరున్దుళ్ళ ఉనైన్నుయుణర ప్రతిబన్ధకమెల్లామ్ పోమెన్గిఱతు.

ఉనైన్నుయుణరకాక్కప్పుక్కళ్ళియుమ్. ‘‘కాప్పు’’ ఎన్గిఱతు-ఈశ్వరనుక్కుప్పురవర్పోలే. ఇవ్వాన్మాక్కళ్ శెయ్త కర్మజ్ఞలై ఆరాయక్కడవరానచన్ద్రాదిత్యర్కళ్ తొడక్కమాన పతినాలు పేరుడైయ శాక్షికళ్. కర్మవశ్యనాకైయితే ఇవర్కళ్ కాక్కైక్కడ. (ఉనైన్నుయన్న-అరుప్ నైకళాప్పు - అఱ్ఱొళ్యుమ్) ఆకాప్పుక్కడియాన అవిద్యాదికళాలు జ్ఞానబన్ధమ్ ఉనైన్నినైకళనైకళుమ్. (మూప్పిత్యాది) కాప్పుమ్ అరు

వినైకళుమ్ పోన అతికారికళుక్కు, **మూప్పావతు-కైవల్యమ్.** అన్ఱియే, షడ్భావవికారఙ్గళుక్కు మునుబుక్కుణమాకవుమామ్. (తిరుమాలే) ఈశ్వరణ స్వాతన్త్ర్యత్తాలే ఆరాయ ప్పుకాలుమ్ ప్రాయశ్చిత్తసాధ్యమల్లాతపాపమ్ నామ్పోక్కుక్కు మున్నైయున్నో పెన్ఱు ఉణర్త్తువాళొరుత్తి అరుకే ఉణ్డ్రన్దవుమ్. "దాసీనాం రావణస్యాహం మర్షయామీహ దుర్బలా" "రాజసంశ్రయవశ్యానాం కుర్వన్తీనాం పరాజ్ఞయా" ఎన్నక్కడవనే. (ఎన్నుడైమిత్తైప్పాక్ కాణ్బర్కళ్) ఉన తిరువడికళిలే పిరియార్కళ్ నల్ల వళికాణ్బర్. "వళి" ఎన్ఱు-అర్చిరాదియాకవుమామ్. పరమపదత్తాలే పరమపదత్తుక్కుప్పోమ్వళి; నరకత్తాలే పోల్లాతాయిరుక్కుమ్ నరకత్తుక్కుప్పోమ్వళి.

(కాప్పిత్యాది) "ప్రభురహమన్యనృణాం న వైష్ణవానామ్" "దేవర్షి" ఇత్యాది. (అరుమ్పినై) అవిద్యాదికళాల్ పెరుక్కుమ్ పుణ్యపాపఙ్గళ్. శారీరమానసమాప్పు. (తిరుమాలే) "యమో నాకమారః" "యువతిశ్చకుమారిణో" ఎన్ఱిఱ ఇట్షణ్ణైప్పటి ప్రశ్నియిత్తాల్ ఉర్కైప్పోలే*పరమంపాహ్యముపైతియుత్తే. ఎన్దిరువారాక్కుళ్ళమ్ ముడుక్కమానవళి. ౨౫.

ఆరు.—వళిపత్తైవ్యాస్ట్టు. పురవర్ - తత్త్వయాత్రికళ్. **ఈశ్వరానుజ్ఞయ** ప్రణామానలోక తైక్కాక్కు ఆచన్ద్రాదిత్యర్కళ్. వళి-సిద్ధోపాయమాతల్. "కాణ్బర్" ఎన్నైక్కు అర్థమినెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (పరమపదమిత్యాది). కాప్పు-రక్షయ మరశ్యవైయుమ్ ఇతరశేషత్వమాక్కి అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ప్రభురహమిత్యాది). ౨౫.

మూ.—వళినిన్ఱు నిన్నైత్తొళువార్, వళువా
మొళినిన్ఱ మూర్త్తియరేయావర్—పళుతొన్ఱుమ్
వారాతవణ్ణమే విణ్ కొడుక్కుమ్, మణ్ణళన్ద
శీరాన్ తిరువేఙ్గడమ్. ౨౬.

అర్థము.—వఴి - (భక్తి) మార్గమునందు, నిన్ఱు - నిలిచి, నిన్నై - దేవర వారిని, తొఴువార్ - ఆశ్రయించువారు, వఴువా - నాశనములేని, మొఴి - (వేద) వాక్యములందు, నిన్ఱ - ప్రతిపాదింపఁబడిన, మూర్త్తియర్ - స్వరూపముగలవారుగా, ఆవర్ - అగుదురు; మణ్ - భూమిని, అళన్ద - ఆక్రమించిన, శీరాన్ - కల్యాణ గుణములుగలవాఁడా! తిరువేఙ్గడమ్ - వేఙ్కటాచలమును, పఴుతొన్ఱుమ్ - ఒకకొంచె తయు, వారాతవణ్ణమ్ - రాకుండునటుల, విణ్ - పరమపదమును, కొడుక్కుమ్ - ఇచ్చును. ౨౬.

వ్యా.—అవ.—ఇరుపత్తాఱామ్బాట్టు. (వఴినిన్ఱు) ఉన్నైత్తొఴువార్ పిఱప్పఱ్ఱ్ శొల్లవేణుమో, ఉన్నోడా సమ్బన్ధత్తదశమే ఎల్లా నన్మైయుమ్ కొడుప్పతాక పిఱక్కణ్ణిఱ్ఱు.

(వఴినిన్ఱునిన్నైత్తొఴువార్) "ఆత్మా వా అరే ద్రష్టవ్యశ్శ్రోతవ్యో మన్తవ్యో నిదిధ్యాసితవ్యః" "విజ్ఞాయ ప్రజ్ఞాం కుర్వీత" "ఉపాసనం స్యాద్ధ్రువా స్మృతిః" "దర్శనసమానాకారతా ప్రత్యక్షతాపత్తిః" "విశతే తదనన్తరమ్" ఎన్నుమళవుమ్ శొల్లుకిఱతు. (వఴువామొఴినిన్ఱ మూర్త్తియరేయావర్) యథాభూతవాదియాన వేదత్తిల్ శొన్నపడియే ముక్తరాగావర్. "పరఞ్జ్యోతిరుపసంపద్య స్వేన రూపేణాభినిష్పద్యతే" ఎన్ఱపడియే. (పఴుతిత్యాది) ప్రాప్యప్రాపకఙ్గళిరణ్డుమ్ కుఱైయాతపడి పరమపదత్తైక్కొడుక్కుమ్. తిరువులగళన్ద నీర్మైయై ఉడైత్తైయవనుడైయ తిరుమలై. "మణ్ణళన్దశీరాన్" ఎన్ఱు-సమ్బుద్ధియాకవుమామ్.

(వఴువామొఴి) ఒరువర్కొరువర్ ఓతువిత్తుప్పోరుగై. (మూర్త్తియరేయావర్) అత్తైక్కొణ్డాన స్వరూపత్తైయుడైయరావర్. (మణ్ణళన్దశీరాన్) అన్దస్వభావముణ్డు తిరుమలైయిలే. ఎమ్బార్ పిడివాదే అనుసన్ధిక్కుమ్ పాట్టు. ౨౬.

అరు.—ఇరుపత్తాఱామ్బాట్టు. వఴినిన్ఱు - ఉపాసనమార్గత్తిలేనిన్ఱు. అతుక్కొణ్డాన - వేదోచ్చారణత్తుక్కొణ్డాన. "హా3వుహా3వుహా3వు, అహమన్నమహమన్నమహమన్నమ్" ఎన్ఱు ఉచ్చరిక్కైక్కొణ్డాన ఎన్ఱపడి. ౨౬.

మూ.—వేజ్గడముమ్ విణ్ణకరుమ్ వెఃకావుమ్, అఃకాత
పూజ్గిడజ్గిన్ నీళ్ కోవల్ పొన్నకరుమ్—నాన్గిడత్తుమ్
నిన్ఱా నిరున్దాన్ కిడన్దాన్ నడన్దానే
ఎన్ఱాల్ కెడుమామ్ ఇడర్. ౭౭.

అర్థము.—వేజ్గడముమ్ - వేఙ్కటాద్రియు, విణ్ణకరుమ్ - పరమపదంబును, వెఃకావుమ్ - కచ్చియథోక్తకారిసన్నిధియు, అఃకాత - కొఱంతలేని, పూమ్ - పుష్పములుగల, కిడజ్గిన్ - అగడగల, నీళ్ - దీర్ఘమైన, కోవల్ - తిరుక్కోవ లూరనెడు, పొన్ - స్పృహణీయమైన, నకరుమ్-దివ్యనగరంబునునగు, నాన్గిడత్తుమ్ - ఈనాలుగు దివ్యదేశములందును, (వరుసగ) నిన్ఱాన్ - నిలిచికొని వేంచేసియుండిరి. ఇరున్దాన్ - కూర్చుండి వేంచేసియుండిరి, కిడన్దాన్ - పవళించి వేంచేసియుండిరి. నడన్దాన్ - సంచరించుచుండిరి, ఎన్ఱాల్ - అనియనుసన్ధించినయెడల, ఇడర్ - దుఃఖము, కెడుమామ్ - పోవునట. ౭౭.

వ్యా—అవ.—ఎమ్పెరుమాన్ విరుమ్బిన దేశజ్గళై ఉగన్దరుళినదేశజ్గళ్ భూమియిలే ఉణ్డాయిరుక్క సంసారమణ్డో వెన్గిఱతు.

(వేజ్గడముమిత్యాది)పూమాతా లేయిరున్దుళ్ళ అకళజ్గమైయుడైత్తాన తిరుక్కోవలూరుమ్. (విణ్ణకరుమ్) ఎన్ఱు-పరమపదత్తై చ్చొల్లుకిఱతు. (నాన్గిడత్తుమిత్యాది) నాన్గిడత్తుమ్ నిన్ఱుమ్ ఇరున్దుమ్ కిడన్దుమ్ నడన్దపడి మైయుమ్ కొల్ల నిన్ఱుమిరున్దుమ్ కిడన్దుమ్ నడన్దుమ్ శెయ్త పాపభరమ్ పోమెన్గిఱతు. (ఎన్ఱాల్ కెడుమామిడర్) తాయ్ శీర్ శొల్ల శ్లోకమ్ పోమాప్పోలే.

అవ.—నమ్ముడైయ ఇడరాన వై తిరుమలైయైమఆశ్రయిక్కప్పోమో వెన్నిల్; అనాదికాలమ్ నమ్మై ప్పెటుక్కైక్కు అవన్ పడుకిఱపాట్టై అనుసన్ధియాన్.

(నడన్దానే) (వేజ్గడముమ్విణ్ణకరుమ్) ఇవర్ కళుక్కెల్లామ్ ఒరు పోకియామునుక్కుఅపడి. పొన్నకర్ తానేవన్దు నోక్కినపిడతు. ౭౭.

అరు.—ఎట్రుప్పత్తైట్రామ్బాట్టు. మేలుక్కువతారికైయరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్ (వర్ను లైయవిత్యాది). తిరుప్పతికళై చ్చొల్లుకిఱవిడత్తిలే పరమపదత్తైచ్చొల్లువానెన్నెన్న; అరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్ (పాన్నకరత్తానేయిత్యాది). ౭౭.

మూ.—ఇడరార్ పడువారెట్రు నెఞ్జే, వేట్రమ్

తోడరావ్వాక్ కొడుమురలై సూఱ్గన్ద—పడముడైయ

పైన్నాకప్పళ్ళియాన్ పాతమే కైతొఴుతుమ్

కొయ్‌న్నాకప్పూమ్బోతుకొణ్డు. ౭౮.

అర్థము.—వేట్రమ్ - ఏనుఁగును, తొడరావ్వాక్ - వెంబడించుచున్న, కొడు - క్రూరమైన, మురలై - మొసలిని, సూఱ్గన్ద - సంహరించిన, పడముడైయ - ఫణములు గల, పై - విశాలమైన, నాకమ్ - తిరువనన్తాళ్వానును, పళ్ళియాన్ - పడకగాఁగల వానియొక్క, పాతమ్ - తిరువడికళీను, కొయ్ - కోయఁదగిన, పూమ్ - అందమైన, నాకమ్ - పొన్నవృక్షముయొక్క, పోతు - పుష్పములను, కొణ్డు - సంగ్రహించి, కైతొఴుతుమ్ - ఆశ్రయించెదము. ఇడర్ - దుఃఖమును, ఆర్-ఎవ్వరు, పడువార్? - అనుభవించుదురు? నెఞ్జే! - మనసా! ఎట్రు - లేమ్ను. ౭౮.

వ్యా.—అవ.—ఎట్రుప్పత్తైట్రామ్బాట్టు. (ఇకరిత్యాది) నీమగళుప్పదుక్కైక్కు శక్తియుణ్డో వెన్నిల్; పోరాయ్ నెఞ్జే! ఇనినమ్ పక్కల్ ఇడర్ వన్దతాకిల్ మురలైపట్టతు పడుమిత్తనై.

(వేట్రమిత్యాది) ఆనైయైత్తొడరువతానకొడియమురలైయై ముడిత్త. "సూఱ్గ్వి" ఎన్ఱు-వళిచ్చిత్తలాయ్-ముడిత్తలెన్నపడి. (పడమిత్యాది) ఇత్తాల్-అనాశ్రితర్ వన్దాలుమ్ ఆశ్రితర్ వన్దాలుమ్ అవనిరుక్కుమ్బడి శొల్లుకిఱతు. (కొయ్‌న్నాకమిత్యాది) కొయ్యప్పట్టు చ్చెవ్వియైయుడైయనాకప్పూవైక్కొణ్డు. "పైన్నాకప్పళ్ళియాన్ పాతమే కైతొఴుతుమ్-ఇడరార్ పడువార్-ఎట్రు నెఞ్జే" ఎన్ఱన్వయమ్. ఎట్రు-పోతు. "నాకప్పూ" ఎన్గైయాలే - అప్రాకృతపుష్పమ్ తేడిప్పోకవేణ్డా, కాట్టిల్ ఒరు పూవమైయుమెన్గిఱతు. ఇవర్కళ్ ఎన్ఱుమ్ కాట్టిలేయిఱే పక్కికిఱ్పు. ౭౮.

అరు.—ఎట్రుప్పత్తైట్రామ్బాట్టు. ఆశ్రితర్ - తిరువనన్తాళ్వాన్. అనాశ్రితర్ - మురలై. నాకప్పూ - పుష్పవిశేషమ్. కాట్టిలేతిరికైయాలే (కాట్టుప్పూ) ఎన్గిఱార్కళ్. ౭౮.

మూ.—కొణ్డానైయల్లా లఱుత్తారై యార్ పళిప్పర్

మణ్డా వెన విరన్దు మావలియై—యొణ్డారై

నీ రఙ్గైతోయ నిమిర్ న్దిలైయే, నీళ్ పిశుమ్బి

లారఙ్గై తోయ వడుత్తు. ౭౯.

అర్థము,—మణ్ - భూమిని, తావెన - ఇమ్మని, మావలియై - మహాబలిని, ఇరన్దు - యాచించి, ఒణ్ - అందమైన, తారై నీర్ - ధారగా వచ్చెడిజలము, అమ్- అందమైన, కై-శ్రీహస్తమునందు, తోయ-పడఁగా, నీళ్-దీర్ఘమైన, విశుమ్బిలార్-ఆకసమందుండు దేవతలయొక్క, అమ్ - అందమైన, కై - చేతులు, తోయ - ఒరుసుకొనునటుల, అడుత్తు-సమీపించి, నిమిర్న్దిలైయే? - పెఱుగలేదా?, కొణ్డానై - (దానము) పరిగ్రహించినవానిని, పళిప్పరల్లాల్ - నిన్దించువారేగాని, కొడుత్తారై - దానమిచ్చినవాని, పళిప్పారార్ ?-నిందించువారెవ్వరు? ౭౯.

వ్యా.—అవ.—ఎమ్పెరుమాన్ప్రతాపమ్మాట్టు. (కొణ్డానై) గుణమేరు నిరూమామ్, కంటిరుమ్ గుణమాఙ్గిడర్ సంసారమ. రావణనోపాతివధ్యనాయినక్కు, ఔదార్యగుణమ్ ఇవరపక్కలిలే కడక్కియాలే తన్నతానభూమినైయ్ అవను కొణ్కమేలెఱుత్తిట్టు అపరకొడుత్తానాక ఇవరకొణ్డతై, తరక్కైయులే నీర్ వార్త్తవనై పాతాళత్తిరేతళ్ళినానెన్ఱుపళిచొల్లానిఱ్పర్కళ్. తన్నతల్లాతభూమినై త్తన్నతెన్ఱు కొడుత్తవనైయుఱ్ఱ నెల్ వాలితే వైత్తు త్తైపక్క వేణ్డువతు, అవనైప్పళిచొల్లువారిల్లై.

(కొణ్డానైయిత్యాది) ఆరత్తైఇరక్కిఱానోపిపర. (ఒణ్డారైయిత్యాది) అలభ్యలాభమ్ పెఱ్ఱారైప్పోలే. ,, వహ్నేణబీజం ప్రతిసఙ్గృహ్య ” ఎన్నుమాపోలే, అఴకియకైయులే నీర్ విఴున్ కాట్టిల్ నళర్న్దిలైయో. (నీళ్ విశుమ్బిత్యాది) పరన్దవిశుమ్బిలే ఆరఴుమ్ కైయుమడుత్తు త్తోయుమ్పడిక్కిడాక. అన్ఱికే, నీళ్ పిశుమ్బిలార్-విశుమ్బిలుళ్ళార్ అఴకియతోళిలే అన్నైయవెన్ఱుమామ్. నామ్ ఆశ్రయిక్కవేణుమో, తానే అర్థియామ్. నాపర్థియో వెన్న; (నిమిర్న్దిలైయే).

(కొణ్డానై య్యల్లాల్) తన్న త్తెన్ను కొడుక్కుప్పుకుమాకిల్ నమక్కు ఇతిల్ ప్రాప్తియుళ్లై ఎన్ఱిరన్దాలాకాతో ఎన్ఱిరక్కు, అతుగుణమాకై తవిర్న్దు రైప్పుక్కుడలావతే. వైయ్యలై నెల్లి లేవైత్తు త్తెఱక్కవేణుమెన్బారుణ్డాయిన్ఱో. అరక్కియప్పళ్ళాన్. (మణ్ తావెన) తన్నతిల్ ఏకదేశత్తై. (మావలియై)అసురనైక్కెడీర్. (నీర్ తోయనిమిర్న్దిలైయే) నుఱుక్కనస్పుపడుమెన్ను అప్పోవతే. (నీళ్ పిళుమ్బిలారక్కై తోయవడుత్తు) ఆశ్రయిక్కు నిమిర్న్దిలైయే యొన్నుమామ్. ౯.

అవ.—ఎమ్బెరుమానైక్కాణ్బతాయుక్కు. నాళ్ వాలిలే - వాలాన నెల్లనునియిలే. పరమత్తిలే గఱుక్కళ్ళియుక అఱుత్తు త్తెఱక్కవేణుమెన్నపటి. అక్కుళిప్పార్ - ఒరువరుమ్ పళ్ళిక్కుప్పార్ కళిల్లై. ఒణ్ తాన్ - ఒళ్ళియ తాన్; తెళిన్దజలమ్. అరత్తైయుడైయ మార్వమ్ కైయైయుడైయతోళుమ అతిత్తుకొట్టి అకాశత్తెక్కిట్టుమ్బడి క్కుడాక ఎన్నతల్; అద్వియాయన్నోక్కెయ్తా నెన్ఱతాత్పర్యమ్. వాయనఱ కరుత్తైయగుళిచ్చేయ్తాన్ (తన్నత్తెన్త్తాల్.) ఇతిల్ ప్రాప్తియుళ్లై - భూమియున్న తెన్న బలిశొల్లుమతిల్ విచారిక్కుప్పాప్తిల్లై,ప్రయోజనమేపోరుమెన్నిరున్దాన్. అడుత్తుత్తోయ-నూత్తిత్తోయ, స్పర్శిక్కు. ''సఖైస్సురాణామ్,, ఎన్నుమ్బడి ఎల్లామమ్ ఆశ్రయిక్కునిమిర్న్దిలైయే ఎన్నునామాన్నామర్థమ్.

మూ.—అడుత్త కడుమ్పకైఞ్ఞ అప్పుక్కిరేనెన్నోడి

ప్పడుత్త పెరుమ్పాళిచూళ్న్ద—విడత్తరవై

వల్లాళన్ కైక్కొడుత్త మామేని మాయవనుక్కు

అల్లాతు మావరోవాళ్. ౧౦.

అర్థము.—అడుత్త - సమీపించిన, కడుమ్ - క్రూరమైన, పకైఞ్ఞుక్కు - ద్వేషముగల (పెరియతిరువడికి), అప్పుక్కిరేన్ - సహించను; ఎన్ను - అని, ఓడి - పరుగెత్తి, పడుత్త - పఱచియున్న, పెరుమ్ - విశాలమైన, పాళి-పడకను, చూళ్న్ద-చుట్టుకొనిన, విడత్తు - విషముగల, అరవై - (సుముఖుడనెడు) సర్పమును, వల్లాళన్ - బలవన్తుడైనగరుత్మంతునియొక్క, కై-హస్తమందు, కొడుత్త - రక్షింపుమని ఇచ్చిన, మా - శ్రేష్ఠమైన, మేని - తిరుమేనుగల, మాయవనక్కల్లాతు - ఆశ్చర్యభూతుడైన శ్రియఃపతికేదక్కు, ఆళావరో? - దాసులగుమరా?. ౧౦.

వ్యా,—అవ.—ఎణ్బతామ్బట్టు. (అదుత్త) పరిహారమిల్లాత ఆశ్రితవిరోధమ్ పిఱక్కిలుమ్ అవర్కళైప్పొఱుప్పిత్తు పురుషకారమాక అవర్కళై క్కైక్కొణ్డు రక్షిక్కుమెన్ఱిఱతు. "అభయమ్" ఎన్ఱు పుకున్ద శ్రీవిభీషణప్పెరుమాళై "పుకురవొట్టోమ్" ఎన్ఱవర్కళైప్పొఱుప్పిత్తు, "ఆనయైనం హరిశ్రేష్ఠ" ఎన్ఱవర్కళైక్కొణ్డు అఴైప్పిత్తాప్పోలే, పాతాళత్తిలే సుముఖనెన్నొరు సర్పత్తై ప్పెరియతిరువడి అముతుశెయ్యనిఱ్క, అత్తై అఱిన్దు, స్వర్గత్తిలే ఉపేన్ద్రమూర్త్తియాయ్ ఎఴున్దరుళియిరుక్కుమ్ ఇడత్తిలే ఓరు ప్పళ్ళికట్టిలై క్కట్టిక్కొణ్డుకిడక్క, తిరువడిపాతాళత్తిలే శెన్ఱు తేడిక్కాణామల్ తిరువడికళిలేవన్దు ఇవన్ కిడక్కిఱ అవస్థైయైక్కణ్డు శిఱికైయార్ శొల్లుమ్ వార్త్తైయై విణ్ణప్పమ్ శెయ్య తిరువాఴియై ఇవన్కైయిలేకొడుత్తు బలత్తైప్పొఱుప్పిక్క; పిన్బు తిరువడిస్తోత్రమ్పణ్ణ; కృపైపణ్ణి త్తిరువడిక్కైయిలే అడైక్కలమాక క్కాట్టిక్కొడుత్తు రక్షిత్తానెన్ఱిఱ ఉపాఖ్యానత్తైయనుసన్ధిత్తరుళిచ్చెయ్కిఱార్.

(అదుత్తవిత్యాది) అదుత్త-సహజశత్రు. (కదవప్పక్కైయిల్) తిరువడియోడు విరోధమ్కొణ్డాల్ పిఱక్కప్పోకాతెన్ఱై. (ఆళిక్కేనెన్ఱోడి) "పాఴి' ఎన్ఱు-పదుక్కైక్కుప్పేర్, శూఴ్న్ద-శుఴన్ఱిన. విడత్తరవై-శరణ్యనుకూలకృపావిషయమెన్ఱిఱు. (వల్లాన్కైక్కొడుత్త) ప్రసన్ననాన పోతు అవనైప్పొఱుక్కమాట్టానెన్ఱాతే రక్షిక్క వల్లనానవన్కైయిలే కాట్టిక్కొడుత్త. (మామేని) కాట్టిక్కొడుత్తపిన్బు వడివిల్ విఴన్దసౌశల్యమ్. (మాయవనుక్కిత్యాది) ఎల్లావవస్థైయిలుమ్ విట్టుక్కొడాత ఆశ్చర్యభూతనుక్కల్లియ వేఱొరువరుక్కాకావరో. "నత్యజామి" ఎన్నుమ్ తప్పుక్కుప్పోక్కిడికాణ వల్లనెన్ఱిఱార్. (వల్లాళన్) సలియనిన్ఱ్కిల్ అత్తై వెల్లవల్లారుమిల్లై; రక్షిక్కనిన్ఱ్కిల్ అత్తైత్తడుక్కవల్లారుమిల్లై. (అల్లాతుమావరోవాళ్) ఆశ్రితవిరోధియెన్ఱు కైవిడవేణ్డుమ్ విషయత్తైయుమ్ పొఱుత్తువిడవల్లవనై యొఴియ. కడత్తవాయాలే తీర్క్కై. ఎన్ఱవర్కైయే "అస్మాభిస్తుల్యో భవతు" ఎన్ఱప్పణ్ణుకై.

(అడుత్త) సహజశత్రువినుడైయ సత్తైయుణ్డాకిల్ పకైయాయే యిరుక్కుమ్. (కడుమ్పకై) పేర్ శొల్ల ముడియుమ్పడి కొడిత్తాకైయుమ్. (పెరుమ్పాళ్) ఇన్ద్రానుజన్ పడుకైక్కు. తిరుప్పాల్కడలాకవుమామ్. ౮౦

అరు.—ఎణ్బత్తామ్పాట్టు. విడత్తరవై - విషత్తైయుడైయ తెన్నైయాలే కృపావిషయమ్ దోషయుక్తమెన్నపడి. వల్లాళన్ - జ్ఞానాధిక్యత్తాల్ వన్దమిడుక్కు. మేలుక్కవతారిక్కై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (నతుమామీత్యాది). ఎన్నవరైయే- ,, వధ్యతామ్ " ఎన్నవరైయే. ౮౦.

మూ.—ఆళ్వమర్ వెన్ఱి యడుకళత్తు ళఞ్ఞాన్ఱు
వాళ్వమర్ వేణ్డి వరైనట్టు—నీళ్వరవై
చ్చుత్తిక్కడైన్దాన్ పెయరన్ఱే, తొన్నరకై
ప్పత్తిక్కడత్తుమ్ పడై. ౮౧.

అర్థము.—ఆళ్ - మనుజులచేత, అమర్ - అమరియున్న, వెన్ఱి - జయశీలమైన, అడుకళత్తుళ్ - యుద్ధభూమియందు, అఞ్ఞాన్ఱు - ఆకాలమందు, [illegible] - కాంతిగల, అమర్ - యుద్ధమును, వేణ్డి - అపేక్షించి, వరై - (మన్దరమనెడు) పర్వతమును, నట్టు - నాటి, నీళ్ - దీర్ఘమైన, అరవై - (వాసుకియనెడు) సర్పమును, శుత్తి - చుట్టి, కడైన్దాన్ - చిలికినవానియొక్క, పెయరన్ఱే - తిరునామముగదా, తొల్ - అనాదియైన, నరకై - నరకమును, పత్తి - పట్టుకొని, కడత్తుమ్ - దాటించు, పడై - సాధనము. ౮౧.

వ్యా.—అవ.—ఎణ్బత్తొన్ఱామ్పాట్టు. (ఆళ్వమర్) ప్రయోజనాన్తరపరర్కు-క్కూడ ఉడమ్బునోవ క్కడలైక్కడైన్దు అమృతమ్కొడుత్తు అవర్ కళైచ్చావామల్ కాత్తవనుడైయ పేరన్ఱో, అనాదియాన నరకత్తిల్ నిన్ఱుమ్ కైప్పిడిత్తేఱవిడుమ్ పరికరమెన్కిఱార్.

(ఆళ్వమరిత్యాది) ఆళ్ నిఱైన్దు వెన్ఱియైయుడైత్తాయ్ ముడిప్పతాన యుద్ధస్థలత్తిలే. (వాళ్వమర్ వేణ్డి) మతిప్పుడైత్తాన [illegible]లై వేణ్డి మన్దరత్తై నట్టు. (అఞ్ఞాన్ఱు) అసురర్ దేవర్కళై ముటిత్తు నాయిలిట్టు చెల్లుకిఱవన్ఱు. (వాళిత్యాది) దేవర్కళుక్కు మతిప్పుమ్ ఆయుస్సుముణ్డామ్పడి. (నీళ్వరవై) చేతనత్తై. (పత్తిక్కడత్తుమ్పడై) అళ్ళియెడుత్తుక్కొణ్డుపోయ్ పరమపదత్తిలే వైక్కుమ్. (పత్తి) ,,అల్లేన్" ఎన్నాలుమ్ విడాతు. ౮౧.

అరు.—ఎణ్బత్తోరామ్పాట్టు. “వాళ్” ఎన్ఱు - ఒళియాయ్, అత్తాల్ - మణి పైప్పయుడైత్తాకై. దేవర్‌కళుక్కు వెళ్ళియైయుడైయ పూశలెన్ఱపడి. అమర్ - పూశలాతల్; ఆయుస్సాతల్. పడై - సాధనమ్. ౮౧.

మూ.—పడైయారుమ్ వాట్కణ్ణార్ పారశినాళ్, పైమ్బూమ్
తొడైయలోడేన్దియ తూపమ్—ఇడైయిడైయిల్
మీన్‌మాయ మాశూణుమ్ వేఙ్గడమే, మేలొరునాళ్
మాన్‌మాయ వెయ్‌తాన్ వరై. ౮౨.

అర్థము.—పడై (ఈటెయనేదు) ఆయుధముతో, ఆరుమ్ - సమానమైన, వాళ్ - కాన్తిగల, కణ్ణార్ - నేత్రములుగలయువతులు, పారశినాళ్ - ద్వాదశినాడు, పై - అందమైన, పూ - పుష్పములయొక్క, తొడైయలోడు - హారములతోఁగూడ, ఏన్దియ - పట్టుకొనిన, తూపమ్ - ధూపము, ఇడైయిడైయిల్ - మధ్యమధ్యను, మీన్ - నక్షత్రములతోఁగూడినయాకాశము, మాయ - కనుఁబడనటుల, మాశూణుమ్ - నల్లఁగాఁజేయు, వేఙ్గడమే - వేఙ్కటాచలమే, మేలొరునాళ్ - మునుపొకదినము, మాన్ - (మారీచుఁడనేఁడు) జింక, మాయ - మడియునట్లు, ఎయ్‌తాన్ - కొట్టినవానియొక్క, వరై - పర్వతము. ౮౨.

వ్యా.—ఎణ్బత్తిరణ్డామ్పాట్టు. (పడైయిత్యాది) వాళ్ పోన్ఱు ఒళియైయుడైత్తాన కణ్గళైయుడైయరాన స్త్రీకళ్. (పారశినాళ్) ద్వాదశినాళ. (పైమ్బూమిత్యాది) అళకియ తొకత్తొడుత్త మాలైయోడే యేన్దిన ధూపమ. (ఇడైయిడైయిలిత్యాది) పూక్కళోడేకూడిన పుకైయానతు, ఆకాశత్తిలే కలకణ్ణోనినినక్షత్రఙ్గళై మాశూణప్పణ్ణానిన్ఱతు. (మేలొరునాళిత్యాది) పణ్డొరునాళ్ రాక్షసన్ మాయామృగమాయ్‌వర, “ఇత్తై ప్పిడిత్తు త్తరవేణుమ్” ఎన్ఱు పిరాట్టియరుళిచ్చెయ్‌తతు ముఖుక్క మాట్టామే అత్తైముడిత్తవనుడైయమలై.

ఇప్పాట్టాలే - సర్వసమాశ్రయణీయత్వముమ్ ఆశ్రితపారతన్త్ర్యముమ్ శొల్లుకిఱతు. (వాళ్ కణ్ణార్) తఙ్గళై చ్చిలర్ ఆశ్రయిక్క పిరుకుఁమవర్‌కళ్. (మీన్‌మాయ) ఆకాశమ్ తోన్ఱాతపడి పూక్కళుమ్ పుకైయుమాకత్తోన్ఱుకై. (మానిత్యాది) పిరాట్టిక్కు నియామ్యనానాప్పోలే నియామ్యనాయ్‌ప్పుక్కు, తన్ననర్థమెన్ఱు మీళాతు కార్యమ్ శెయ్యుమవన్.

అరు.—ఎణ్బత్తిగణ్డామ్బాట్టు. పార్ - భూమి, ఆళినాళ్ ఎన్గైయాలే (ద్వాదశినాళ్) ఎన్గిఅతు.		౮౨.

మూ.—వరై కుడై తోళ్ కావణ్బాక వానిరై కాత్తు, ఆయర్
నిరై విడై యేళ్ శెత్తవా ఱెన్నే—ఉరవుడైయ
నీరాழியుట్కిడన్దు నేరా నిశాశరర్ మేల్
పేరాழி కొణ్డ పిరాన్.		౮౩.

అర్థము.—ఉరవుడైయ - బలముగల, నీర్ - జలముగల, ఆழியుళ్ - సముద్రమునందు, కిడన్దు - పవ్వళించి, నేరా - ఎదిరించిన, నిశాశరర్ మేల్ - (మహాక్రూటభులనెడు) రాక్షసులమీద, పేర్ - గొప్ప, ఆழி - చక్రమును, కొణ్డ - ఎత్తిన, పిరాన్ - ఉపకారకుడు, వరై - పర్వతమును, కుడైయాక - ఛత్రముగాను, తోళ్ - భుజమును, కావణ్బాక - కాడగాను (చేసికొని), ఆనిరై - గోబృందమును, కాత్తు - రక్షించి, ఆయర్ - గోపాలకులయొక్క, నిరైవిడైయేళ్ - గుమిగూడినసప్తవృషభములను, శెత్తవాఱు - చంపినవిధము, ఎన్నే? - ఎట్లు?.		౮౩.

వ్యా.—ఎణ్బత్తుమూన్ఱామ్బాట్టు. (వరై యిత్యాది) మలైకుడైయాకవుమ్ తోళ్ కావణ్బాకవుమ్ పశుక్కళై కాక్క. (ఆయరిత్యాది) నప్పినై ప్పిరాట్టిక్కు ప్రతిబన్ధకమాన ఏழுబుషభత్తైయుమ్ ముడిత్తపడి ఎఙ్గనే. (ఉరవుడైయవిత్యాది) „ఉరవు" ఎన్ఱు - మిడుక్కుక్కు ప్పేర్. సర్వమెన్ఱుమామ్. తిరుప్పాఱ్కడలి లేకిడన్దు. (నేరావిత్యాది) ఎతిరానమధుకైటభర్ మేలేతిరువాழியై వాఙ్గినఉపకారకన్.ఇత్తాల్-ఆశ్రితర్కు విరోధమ్ వన్దపోతు తన్నుడమ్బునోవ క్కార్యమ్ శెయ్యు మెన్ఱపడి.

ఒరుశెయలేయో? (వరైయిత్యాది) వన్దతుక్కు త్తక్కతుకొణ్డు కార్యమ్ శెయ్వతే!. (ఉరవుడైయనీర్) ముతలాన. (పేరాழியిత్యాది) కైయిల్ తిరువాழியైక్కొణ్డు ఇవన్ఱై నోవాతపడి ఉన్ తోళ్ నోవ రక్షిప్పతే!.		౮౩.

అరు.—ఎణ్బత్తుమూన్ఱామ్బాట్టు. మేలుక్కు అవతారికై అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఒరుశెయలేయో వెన్ఱు).		౮౩.

మూ.—పిరానుణ్ పెరున్దమై పిఱరార్ అఱివార్
ఉరాయులకళన్దనాన్రు—వరాక
త్తెయిత్ఱళవుమ్ పోతావా ఱెన్కొలో, ఎన్దై
యడిక్కళవు పోన్దపడి. ౭౨.

అర్థము.—పిరాన్ - ఉపకారకుఁడా!, ఉరాయ్ - శ్రమములేక, ఉలకు - భూమిని, అళన్దనాన్రు - కొలిచినప్పుడు, ఎన్దై - అస్మత్స్వామియైనదేవరవారియొక్క, అడిక్కు - శ్రీపాదమునకు, అళవుపోన్ద - సరికొలతగల, పడి - భూమి, వరాకత్తు - వరాహావతారమెత్తిన దేవరవారియొక్క, ఎయిత్ఱళవుమ్ - కొమ్మంతకుగూడ, పోతా వాఱు - చాలనివిధము, ఎన్కొలో - ఎట్లో?, ఉన్ - దేవరవారియొక్క, పెరున్దమై - మహిమను, పిఱర్ - ఇతరులు, ఆర్ - ఎవండ్రు, అఱివార్ - తెలిసికొనుదురు. ౭౨.

వ్యా.—ఎన్బత్తునాలాంపాట్టు. (పిరానిత్యాది) ఉపకారకనాన వున్నుడైయ పెరుమైయై వేఱుశిలరాలఱియప్పోమో. (ఉరాయిత్యాది) "ఉరాయ్," ఎన్ఱు-భట్టర్ "అనాయాసేన అళన్దవన్రు" ఎన్ఱుఅరుళిచ్చెయ్ తార్. ఉలావియెన్ఱుమామ్. భూమియిలే. పొరున్దవిట్టైన్నిలుమామ్.(ఎన్దై యడిక్కళవు పోన్దపడి-వరాకత్తెయిత్ఱళవుమ్ పోతావాఱెన్కొలో) ఒరునాళ్ తిరువడిక్కుళ్ళే అడఙ్గినతు ఒరువెయిత్తుక్కు పోప్పదిల్లై ఎన్గిఱతు. రక్ష్యత్తినళవన్రు రక్షకన్ పారిప్పు. నానారువనుమే ఉన్ గుణఙ్గళిలే కుమిళ్ నీరుణ్ణానిన్ఱేన్. ౭౨.

అరు.—ఎణ్బత్తునాలాంపాట్టు. ఉరాయ్ - అనాయాసమాతల్ ; ఉరో యెన్నాయ్ - భూమియిలేపొరున్దవిట్టైన్నుతల్. "ఎన్కొలో - పిఱరారఱివార్" ఎన్గై యాలే (నానారువనుమే యెన్గిఱతు). ౭౨.

మూ.—పడి కణ్డఱిదియే పాప్పణైయినాన్ పుట్

కొడి కణ్డఱిదియే కూఱాయ్—వడివిల్

పొఱి యైన్దుమ్ముళ్ళడక్కి పోప్పితోడు నీర్కెల్

నెఱి నిన్ఱ నెఞ్జమే నీ. ౭౩.

అర్థము.—నెఞ్జమే - మనసా! పొఱియైన్దుమ్-పఞ్చేన్ద్రియములను, వడివిల్-శరీరమునందు, ఉళ్ - లోపల, అడక్కి - అణచి, పోతోడు - పుష్పములతోడ, నీర్ - జలమును, ఏన్ది - ధరించి, నెఱి - మార్గమునందు, నిన్ఱ - నిలిచియుండెడు, నీ - నీవు, పామ్బణైయినాన్ - శేషశయనుని, పుట్కొడి - గరుడధ్వజమును, కణ్డు - సేవించి, అఱిదియే - ఎఱుంగుదురువా?, పడి - దివ్యమంగళవిగ్రహమును, కణ్డఱిదియే - సేవించి ఎఱుంగుదువా?, కూఱాయ్ - చెప్పుము.　　　౭౫.

వ్యా.—అవ.—ఎణ్బత్తైన్దామ్బాట్టు «పిఱన్దవాఱుమ్» ఎన్బదిల్ తిరుప్పళ్ళమ్ నానఱిన్దిరుక్కవెన్న; నీయుమ్ ఇన్ద్రియజయమ్ పణ్ణి ఆశ్రయణత్తిలే ఇఴిన్దాయల్లతు సాక్షాత్కరిత్తాయో వెన్గిఱార్.

(పడియిత్యాది) తిరుమేనికణ్డఱిదియో. (పామ్బణైయిత్యాది) అవనుడైయ పడుక్కైక్కణ్డఱిదియో, కూఱాయ్-శొల్లాయ్. (వడివిలిత్యాది) శరీరత్తిల్ ఇన్ద్రియఙ్గళైయుమడక్కి. వడివిల్లాత ఇన్ద్రియఙ్గళైయడక్కి యెన్నుమామ్. «కణ్డవాఱిరిన్దతొణ్డనేన్» ఎన్నుమాప్పోలే ఎన్నవుమామ్. (పోతోడిత్యాది) పుష్పాద్యుపకరణఙ్గళై క్కొణ్డు ఆశ్రయణత్తిలే యిఴిన్దాయిత్తనైయిఱే నీ.

నామఱియాతిరుక్క ప్పెఱ్ఱపడి ఎన్నెన్న; తిరువుళ్ళత్తైక్కుఱిత్తు, (వడివిల్ పొఱియైన్దు ముళ్ళడక్కి) వడివిలే-ఉడమ్బిలే యడక్కి. వడివిల్లాతపడి-ఒరుపడిప్పట్టిరాతెన్నుమామ్.　　　౭౫.

అవ.—ఎణ్బత్తాఱామ్బాట్టు. పుట్కొడికణ్డఱిదియే -కణ్డాయో? ఇల్లైయే యెన్న పడి. వడివు - స్వభావమాయ్, అత్తాల్ - ఒరుపడిప్పట్టిరాతై. ఇత్తై అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (కణ్డవాఱిరిన్దవిత్యాది).

మేలుక్కు అవతారికైయరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (నామఱియాతిరుక్క ప్పెఱ్ఱపడియిత్యాది).　　　౭౬.

మూ.—నీయుమ్ తిరుమకళుమ్ నిన్ఱాయాల్, కున్ఱెడుత్తు
పాయుమ్ పని మఱుత్త పణ్బాళా—వాశల్
కడైకఴియా వుళ్ పుకా కామర్పూఙ్గోవల్
ఇడైకఴియే పఱ్ఱియిని.　　　౭౬.

అర్థము.—పాయుమ్-మీఁదఁబడుచున్న, పని-వర్షమును, కున్ఱొన్ఱు - గోవర్ధనగిరిని ఎత్తి, మఱుత్త- మరుగుజేసిన, పణ్బాళా!-సౌశీల్యగుణముగలవాఁడా!, వాశల్ కడై-వాకిట, కళ్ఱియా - పోకను, ఉళ్ పుకా - లోపలపోకను, కామర్ - అలంకారయుక్తమైన, పూ-అందమైన, కోవల్ - తిరుక్కోవలూరుయొక్క, ఇడైకళి - మధ్యప్రదేశమును, పత్తి - పొంది, నీయుమ్ - దేవరవారును, తిరుమకళుమ్ - పిరాట్టియును, ఇని - ఇప్పుడు, నిన్రాయ్ - వేంచేసియున్నారు! ఆల్ - ఆశ్చర్యము. ౮౬.

వ్యా.—అవ.—ఎన్బత్తాఱామ్పాట్టు. (నీయుమ్) ఇవర్, తమ్ముడైయ తిరువుళ్ళత్తుక్కడుత్తు "సాక్షాత్కరిత్తరుళియతే" ఎన్నత్తరియానితే అవర్.

(నీయుమిత్యాది) "తామరైయాళాకిలుమ్ శితకుమ్రైక్కు మేల్ ఎన్నడియారతు శెయ్యార్" ఎన్ననీయుమ్, ఉన్నుడైయపరికరమ్ నలియప్పుక, "నకశ్చిన్నాపరాధ్యతి" ఎన్నఅవళుమాయ్ నిన్రాయాల్. (కున్ఱిత్యాది) ఉడమ్బిలే విఴుప్పుక్కుమాఱుగ్రాయె మల్లైయెయెడుత్తుప్పరిహరిత్తనీర్మైపోలే యిరున్దతు ఇప్పోతునెరుక్కు. అపేక్షితమాక ఉపకరిన్నపడి. (వాశలిత్యాది) ఇడైకళిక్కు ఉళ్ళుమ్పుఅమ్బుమ్ కాట్టుత్తిలే యిరానిన్దతు. కాముకరానవర్కళ్ ఉకన్ద విషయత్తినుడైయ కణ్బట్టమ్ విట్టుప్పోకమాట్టాతాప్పోలే. (ఇని) ఇప్పోతు. ఇనిత్తిరుక్కోవలూరిలే నిఱ్కిఱతు కర్మఫలానుభవత్తుక్కన్నితే, సంసారత్తిలైనరకత్తిల్ పుకామల్ కాక్కవితే.

(నీయుమిత్యాది) ఆశ్రితరక్షణత్తిల్ ముఱ్పాడనానీయుమ్, "అగ్రతస్తేగమిష్యామి" ఎన్ను - ఉనక్కు ముఱ్పడుమ్ పిరాట్టియుమ్. (పణ్బాళా) అన్ను అజ్ఞనే ఉతవినాయ్. (కడైకళియా వుళ్ పుకా) అజ్ఞు అవర్కళ్ ఆపత్తుత్తీర్త్తాక; ఇజ్ఞుతన్నాపత్తుత్తీర్త్తపడి. పుఅమ్బుకాట్టుత్తీరొడొక్కుమ్. ౮౬.

అరు.—ఎణ్బత్తాఱామ్పాట్టు. ఇడైకళిక్కుప్పుఅమ్బు సంసారికళుమ్, ఉళ్ళే ఉపాసకనాన ఋషియుమాకైయాలే, అనన్యప్రయోజనరాన ఆళ్వార్కళ్ పత్తియిరుక్కిఱ ఇడైకళియైప్పత్తినిన్రానెన్నపడి. "ఇని" ఎన్నుమేలిల్ పాట్టైప్పత్తి అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (తిరుకోవలూరిత్యాది) ఇన్ను ఇజ్ఞనేడఉతవినాయ్. ౮౬.

మూ.—ఇని యార్ పుకువా రెళ్లునరకవాశల్
మునియాతు మూరిత్తాళ్ కోమిన్—కనిశాయ
క్కన్నెఱిన్దతోళ్ళాన్ కనైకళలేకాణ్బతఱ్కు
నన్నఱిన్ద నావలమ్ శూళ్ నాడు.   ౮౭.

అర్థము.—కని - (వెలగ) పండు, శాయ - పడునట్లు, కన్ఱు-వత్సా (సురుని), ఎఱిన్ద - విసిరివేసిన, తోళాన్ - భుజములగలవానియొక్క, కనై - (ఆభరణ) ధ్వని గల, కళల్ - తిరువడికళును, కాణ్బతఱ్కు - సేవించుటకు, నావల్ - నేరేడుచెట్టు నీడయందలి, శూళ్ - విశాలమైన, నాడు - దేశము (జంబూద్వీపము), నన్ఱు-చక్కగా, అఱిన్దతు - (ఉపాయమును) తెలిసికొనెను; (గనుక) ఎళు - ఏడైన, నరకమ్ - నరకములయొక్క, వాశల్ - ద్వారములందు, ఇని-ఇక, పుకువార్-దూరువారు, యార్-ఎవరు? మునియాతు - కోపింపక, మూరి - దృఢమైన, తాళ్-బీగములను, కోమిన్-వేయుఁడు.   ౮౭.

వ్యా.—ఎన్బ త్తేళా మ్బాట్టు. (ఇనియిత్యాది). ఎళునరకవాశలెన్గి అతు-కీళర్ ... యమభటరుడైయ కోపత్తుక్కు ఇనిఫలమిల్లై యెన్గిఱార్. (మూరిత్తాళ్ కోమిన్) ఇనిప్పుకువారిల్లై, మిడుక్కుడైయ తాళై కోలిక్కొళ్. (కనిశాయిత్యాది) కనైకళలెన్గతు - ఇలక్కైక్కు ఎత్తు నడక్కుం అవనుడైయ తిరువడికళిన్ ఆభరణధ్వనియై జమ్బూద్వీపమానతు నన్ఱాకవఱిన్దతు. నన్ఱాకవఱికై - సంసారత్తిల్ నిన్ఱుమ్ పోకో మెన్ఱిరుక్కై; ఉకన్దరుళిన దేశఙ్గళిల్ శ్రేయస్సు అసూయైపణ్ణాతే పోఱుత్తిరుక్కై.

(ఇనియిత్యాది) ఎఙ్గళ్ పదత్తుక్కు అఞ్జవేణ్డా! ఎన్ఱుపాడియాతే. (కనైకళల్) ఆభరణవొలి. నావలమ్-జమ్బూద్వీపమ్. [ఏకాం ధరణిమాశ్రితా] ఒరుపడుక్కైయిలేయిరుప్పార్క్కు భయమున్డో. ౮౭.

అరు.—ఎణ్బత్తేళామ్బాట్టు. కీళ్ వాక్యత్తై వివరిక్కిఱార్ (ఉకన్దరుళినదేశమిత్యాది). అసూయై ఎన్గతు - భగవద్విషయత్తుక్కళాకైయాలే దివ్యదేశత్తైవిట్టు దేశాన్తరత్తేపోతల్; అఙ్గోరు అతిశయజ్ఞర్గళ్ ప్రాణత్యాగమ్పణ్ణాతల్. పాడియాతే - ఆళ్వారైప్పాడియాతే. దివ్యదేశమున్ఱ నాట్టిలిరుప్పమాత్రమ్ పోరుమోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఏకాంధరణిమిత్యాది).   ౮౭.

మూ.—నాడిలుమ్ నిన్నడియే నాడువన్, నాడోఱుమ్
పాడిలుమ్ నిన్ పుకళేపాడువన్—శూడిలుమ్
పొన్నాళి యేన్దినాన్ పొన్నడియే శూడువేఱ్కు
ఎన్నాకిలెన్నే యెనక్కు. ౮౮.

అర్థము.—నాడిలుమ్ - ఆశపడినను, నిన్ - దేవరవారియొక్క, అడియే - తిరువడికళనే, నాడువన్ - ఆశపడుదును, నాడోఱుమ్ - ప్రతిదినమును, పాడిలుమ్ - పాడినను, నిన్ పుకళే - దేవరవారికీర్తినే, పాడువన్ - పాడుదును, శూడిలుమ్ - శిరసావహించినను, పొన్ - అందమైన, ఆళి - చక్రమును, ఏన్దినాన్ - ధరించినవానియొక్క, పొన్నడియే - తిరువడికళనే, శూడువేఱ్కు - శిరసావహించెదను, ఎనక్కు - దాసునికి, ఎన్నాకిల్ - ఏమైనను, ఎన్? - ఏమి?. ౮౮.

వ్యా.—ఎమ్బెరుమానైప్పార్ట్టు. (నాడిలుమిత్యాది) నినైక్కిలుమ్ ఉన్ తిరువడిగళైయే నినైప్పన్; ఎప్పోతుమ్ పాడిలుమ్ ఉన్నుడైయ పుకళైయే పాడువన్. (శూడిలుమిత్యాది) ఒప్పైచ్చూడిలుమ్, తిరువాళియేన్దిన ఉన్నుడైయ విలక్షణమాన తిరువడికళై చ్చూడువన్. ఇన్నవెనక్కు-పరమపదత్తిలే పోనాలుమ్ వాళ్ళనల్క యిజ్ఞళ్ అత్యన్తప్రవణమాకైయాలే చ్చేయ్వతు, అతు ఇఙ్గే పెఱ్ఱేనాకిల్ ఎనక్కు ఇఙ్గే యిరుక్కై నల్లతెన్గిఱార్. అవన్ పడిక్కు సంసారికళ్ పడియైప్పార్త్తాల్ యమనుక్కు అవకాశముణ్డాయిరున్దతు. "తేన మైత్రీభవతు" ఎన్నుమ్, "యదినా" ఎన్నుమ్ శొల్లక్కడవైయుమిప్పుణ్డాలనో. (పొన్నడియే) ఇతువే ప్రయోజనమాక వాక్యాయిఙ్గళైయొఴియనినైక్కిలుమ్. (ఎన్నాకిలెన్నేయెనక్కు) నాట్టార్ నరకమ్పుకిలెన్, తవత్తిలెన్. ఇరానుజ. ౮౮.

అరు.—ఎమ్బెరుమానైప్పార్ట్టు. "శూడువేఱ్కు" ఎన్గతు-మానసమాక చ్చూడుకైయైచ్చొల్లి, ఇప్పడి మానసమాకచ్చూడువారక్కు ఎన్నపరగతమాక్కుకిఱార్ (అవన్ పడిక్కిత్యాది). ఇప్పడి నినైత్తమట్టిలే అవనై ప్పెఱలాయిరుక్క, అతువుమ్ శెయ్యామైయాలేయమనుక్కు అవకాశముణ్డానపడి. ఇప్పడి అల్పానుకూల్యత్తిలే అవన్ కార్యఞ్శెయ్యలాయిరుక్క ఇప్పన్దపేఱుణ్డో వెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (తేనమైత్రీత్యాది). శూడుకై మానసప్పెరాక్కి అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (వాక్యాయిఙ్గళైయిత్యాది).

(ఎనక్కు - ఎన్నాకిలేఁ) ఇప్పడి అల్పానుకూల్య త్తిలే పెఱలాయిరుక్క ఇత్తైయిఙ్ఞ క్కుఱ సంసారికళ్ పడి ఎనక్కు ఏతానాల్ తావిత్తై; అత్తైఆరాయ క్కార్య మిల్లై యెన్న పడి. ఆరాన్మఙ్ఞ-ఇప్పడి ఆర్ తాఙ్ పిఱరుక్కు ముఖప్పడువారెన్న పడి. ౪౮.

మూ.—ఎనక్కు-వారారొరువరే, ఎమ్బెరుమాఙ్

తనక్కు-వాఙ్ తానే మఱ్ఱిల్లాల్—పునక్కా-యామ్

పూమేని కాణ ప్పొతియవిఴుమ్ పూవైప్పూ

మా మేని కాట్టుమ్వరమ్. ౪౯.

అర్థము.—ఎనక్కు - దాసునకి, ఆవార్ - సమానమైనవారు, ఆరొరువరే? - ఒకనైన నెవ్వరున్నారు? ఎమ్బెరుమాఙ్ - నన్నేలినవారు, తానే-స్వయముగ, తనక్కు ఆవతల్లాల్ - తనకుసరిపోలునేగాని, మఱ్ఱు - వేరుకలదా? (నాకుసరిపోలునా?) పునమ్ - స్వస్థానమందుండెడి, కాయామ్బూ - అతసీకుసుమముయొక్క, మేని - వర్ణ మును, కాణ-చూచుచుండ, పొతియవిఴుమ్-వికసించు, పూవైప్పూ-పూవైయనుపుష్పము యొక్క, మేని-వర్ణమును, మా - శ్లాఘ్యమైన, మేని-దివ్యమఙ్గళవిగ్రహమును, వరమ్- చక్కగ, కాట్టుమ్ - చూపించును. ౪౯.

వ్యా.—ఎణ్బత్తొన్బతామ్బాట్టు. (ఎనక్కు-త్యాది) ఎనోడొప్పా రొరువరుమిల్లై యితే ఎన్నవుమామ్. ఎనక్కు వారెవ రెన్నవుమామ్. ఎనోడొప్పారొరువరుమిల్లై యెన్ను నీర్ శొల్లువానేఙ్! పరమచేతననుణ్డే యెన్నిల్; (ఎమ్బెరుమానిత్యాది) ఎనోడొత్తారిల్లై యెన్ఱే నిత్తనైయల్లతు, ఎమ్బెరుమానుడైయఉయర్త్తియిల్లై యెన్ఱేనో. నీర్ ఎనోడొప్పారిల్లై యెన్ను శొల్లిఱ్ఱు ఎత్తాలేయెన్నిల్; వనోడుసదృశమాన పదార్థఙ్గళ్ వర్త్తిక్కుఱ దేశత్తిలే నిన్ఱేఙ్, ఓరడియున్నోక్కుతైయనిన్ఱతు. అవఙ్ఎన్ను సాక్షాత్కరి క్కుమత్తనైయన్ఱో వేణ్డువతు. (పునక్కా-యామ్బామేని) పునత్తిలే నిఱ్కుఱ కాయామ్బూమేనియై. (కాణప్పొతియవిఴుమ్పూవైప్పూ) కాణక్కాణ అలరానిన్ఱపూవైప్పూ. ఇవైయిరణ్డుమ్ అవనుడైయవరమాన మామేనియై కాట్టానిన్ఱతు. నాట్టార్కు నినైక్కైయిలుళ్ళ వరుత్తమ్ పోరుమ్ ఎనక్కుమఱక్క. నాను మొరువనే. వరమాక-తన్నిలుమ్ విశద మాక వెన్నుమామ్. ౪౯.

అరు.—ఎణ్బత్తొన్బతామ్బాట్టు. ఎనక్కు-హితపరర్ ఎవర్, ఈశ్వరనై యొళ్ళియ వోరువరుమిల్లై యెన్ఱుఇరణ్డామర్థమ్. సదృశపదార్థమ్ - కాయామ్బూమతలానవై. అవ న్ఱిరుక్కణ్డు ధరిక్కలాయిరుక్కైయాలే ఎన్నోడొప్పారిల్లై యెన్ఱపడి. అవన్ఱిరు క్కణ్డుధరిక్కప్పోమో, అవనైక్కాణవేణ్డావో వెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఓరడియ న్ఱోవిత్యాది), కుత్రై - ప్రత్యక్షమాక అవనైక్కాణామె. ఆనాల్ వేణుమోతెన్న; అరు ళిచ్చెయ్కిఱార్ (అవనైన్ఱిత్యాది). సదృశపదార్థఙ్గళై అవనాకక్కొణ్డు సాక్షాత్కారి క్కుమత్తనైయెన్ఱపడి. (పాతియవిభూమ) కాణప్పోతియ-కణ్ కాణవేన్ఱపడి. పూక్కళ్ కాట్టుకైయాలే మఱక్కవరుమై. ౮౯.

మూ.—వరత్తాల్ వలి నినైన్దు మాతవ నిన్ పాతమ్

శిరత్తాల్ వణఙ్గానామెన్నే—ఉరత్తినాల్

ఈరరియాయ్ నేర్ వలియోనాయ విరణియనై

ఓరరియాయ్ నీయిడన్దతూన్. ౯౦.

అర్థము.—మాధవ! - లక్ష్మీవల్లభ!, ఈర్-చీల్చబడిన, అరియాయ్-శత్రువై, నేర్ - ఎదురుగ, (నిలువదగిన) వలియోనాయ-బలవంతుడైన, ఇరణియనై-హిరణ్యకశిపును, ఓర్ - అద్వితీయమయిన, అరియాయ్ - సింహమై, ఉరత్తినాల్ - బలము చేత, ఊన్ - మదించిన (శరీరమును), నీ-దేవరవారు, ఇడన్దతు - చీల్చినది, వరత్తాల్ - వరముచేతనైన, వలి- బలమును, నినైన్దు-మదించి, నిన్-దేవరవారియొక్క, పాతమ్ - తిరువడికళును, శిరత్తాల్ - శిరముచేత, వణఙ్గానామ్-నమస్కరించకుండెను, ఎన్నే? - అనియో?. ౯౦

వ్యా.—అవ.—తొణ్ణూఱామ్బాట్టు. (వరత్తాల్) నరసింహరూపియాన ఈశ్వరనుడైయ ఆశ్రితవిరోధి నిరసన శీలత్తైయుమ్ వాత్సల్యత్తైయుమ్ అనుసన్ధిక్కిఱార్.

(వరత్తాల్ వలినినైన్దు) వరత్తాలే తనక్కుమిడుక్కుణ్డాకనినైత్తానల్లతువరఙ్గొడుత్తవర్కళ్ శక్తి భగవదధీనమెన్ఱఱిన్దిలన్. (మాతవ) వరఙ్గొడుత్తవర్కళాలుమ్ వణఙ్గప్పడుమవన్. (నిన్ పాతమిత్యాది) అవనిభ్రుపుకుఱ- వెఱుక్కిఱార్. (ఉరత్తినాలీరరియాయ్) మిడుక్కాలే ఈరప్ప

డుమ్, అరియాశవన్ - శత్రువానవన్. పెరియశతు(వెన్నుమామ్. (నేర్ వలియోన్) నేరేవలియాన హిరణ్యనై. (ఓరరియాయ్) నాట్టిల్ నడైయాడుమ్ సింహమన్ఱు, తన్నుడైయ ఇచ్ఛైయాలే పిఱన్ద సింహమెన్నుమామ్. ఓరప్పడుమ్ అరియాయ్-ఎల్లారుమ్ ధ్యానమ్పణ్ణుమ్ సింహమెన్నుమామ్.

(వరత్తాల్) దేవర్కళ్ వరత్తైయిడుకాఱు కనినైత్తాన్. వణఙ్గువిత్తుక్కొళ్ళుమ్ విషయమిరుక్కుమ్పడి. (వణఙ్గానానెన్ఱ) పిళ్ళైపక్కల్ పరివుతప్పచ్చెయ్‌తోమ్, ఎన్నా వెన్నుమామ్. ఉన్ వస్తువాకియామైక్కెన్ఱు మామ్. (ఈరరి) పెరియశత్రు. (ఓరరి) సింహఙ్గళిల్ ఒప్పప్పిడికఱ వొణ్ణాతు. ౯౦.

అరు.—తొణ్ణాఅణ్ణాట్టు. "ఉక్" ఎన్ఱు - విచారమాయ్ (ఇచ్ఛైయాలే యెన్ఱతు). పరివుతప్పచ్చెయ్‌తోమ్-పరివుతప్పుమ్పడి దణ్డిత్తోమ్ ఎన్ఱుమనుతాపమిల్లాతవ నెన్నుతల్; వణఙ్గామైయాలే తన్ వస్తువాన హిరణ్యనుక్కు స్వరూపనాశమ్ వారామైక్కెన్నుతల్. విరోధియానశరీరత్తైప్పోక్కినానెన్నపడి. ౯౦.

మూ.—ఊన కుఱమ్బైయి నుళ్ పుక్కిరుళ్ నీక్కి
ఞానచ్చుడర్ కొళీఇ నాడోఱుమ్—ఏన
త్తురువా యులకిడన్ద వూழியాన్ పాతమ్
మరువాతార్క్కుణ్డామో వాన్. ౯౧.

అర్థము —ఊన్ - మాంసమయమైన, కురమ్బైయిల్ - శరీరమనెడుగుడిసెయందు, ఉళ్పుక్కు - లోపల ప్రవేశించి, ఇరుళ్ - అజ్ఞానాంధకారమును, నీక్కి - పోగొట్టి, ఞానమ్ - జ్ఞానమనెడు, శుడర్ - దీపమును, కొళీఇ - పెట్టి, ఏనత్తు - వరాహముయొక్క, ఉరువాయ్ - రూపముగలవాడై, ఉలకు జగత్తును, ఇడన్ద - వేఱుపఱచిన, ఊழியాన్ - ప్రళయకాలమందునుండేసియున్నవానియొక్క, పాతమ్- శ్రీపాదములను, నాడోఱుమ్-ప్రతిదినమును, మరువాతార్క్కు-పొందనివారికి, వాన్ - పరమపదము, ఉణ్డామో - లభించునా?. ౯౧.

వ్యా.—అవ.—తొణ్ణూఱ్ఱొరామ్బాట్టు. (ఊనక్కుఱమైయ్) పరమపదమ్ స్వయత్నసాధ్యమన్ఱు ఎన్ఱవోపాతి ఇచ్ఛైయుమ్ వేణ్డావో వెన్ఱిఱతు. హేయత్తిలే హేయతాబుద్ధియుమ్, ఉపాదేయత్తిలే ఉపాదేయతాబుద్ధియుమ్ వేణ్డావో పేశుకిఱతు.

(ఊనమిత్యాది) శరీరఙ్గళెల్లామ్ పొల్లాతాయిరుక్క చ్చెయ్దే ఆపాతప్రతీతియిల్ నన్ఱుపోలే యిరుప్పతొన్ఱుణ్డు, అన్దవిరుళ్ శరీరత్తైఅవగాహిక్కైప్పోమ్. (ఞానచ్చుడర్ కొళీఇ) జ్ఞానమాకిఱవిళక్కై ప్రకాశిప్పిత్తు. ఇతినుడైయ హేయత్తైయుమ్ అన్యథాజ్ఞానముమ్ యథార్థజ్ఞానత్తాలేపోమ్. ఆక, యథార్థజ్ఞానపూర్వక కపరజ్ఞానమ్ వేణుమ్. (నాడోఱుమిత్యాది) నోవుపట్టపోతే ఉతవినవనాయ్. ఇవైయెల్లాతవన్ఱుతాన్ణ్డాయ్ రక్షిక్కుమవనుడైయ తిరువడికళిల్ రుచియిల్లాతార్క్కు ముణ్డో పరమపదమ్. (నాడోఱుమ్) అవన్ ఆభిముఖ్యమ్ పణ్ణుకిఱపడియై అనుసన్ధిక్క వైముఖ్యశైత్యైయుణ్డో. జీయర్ తిరువడికళై ఆశ్రయిత్తిరుప్పారొరు వైష్ణవర్, "నీపలనాళ్ వరత్తవిరేన్ఱాయే" ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్య; "నీ ఒరుకాలరుళిచ్చెయ్తపడియై నిన్నైత్తిరుక్కప్పమైయాతో" ఎన్న; "నమ్ముడైయ నిలైయిలే వర్తిక్కుమవర్క్కాణ్డు, "నాడోఱు నినైత్తిరుమాయులకిడన్త ఊఴియాన్ పాతమ్ మరువాతార్క్కుణ్డామో వాన్" ఎన్ఱు అపేక్షిత్తుమ్ కొడువాయ్! కేట్టఱియాయో" ఎన్ఱార్. రుచియిల్లాతార్క్కు మఱ్ఱు వైకుణ్ఠమ్ కిడైక్కుమో.

కీఴిట్పాట్టు రుచియుడైయవనుక్కు తఞ్చమ్నపడి. (ఊనక్కుఱమైయ్) హేయమాయ్ అల్పమాయ్ అస్థిరమాయ్ అనర్థమాన్ అకవాయ్ తెరియాతపడి మేలే తోలైవైత్తు మినుక్కి, ఆపాతప్రతీతియిల్ నన్ఱెన్ఱు తోన్ఱుమ్పడి యిరుక్కిఱవిత్తై ఉళ్ళపడియే అనుసన్ధిత్తు, అపురుషార్థమెన్ఱుమ్ పురుషార్థవిరోధియెన్ఱుమ్ పేశిన్ఱు. "హేయన్నిన్న" ఇత్యాది. (ఞానచ్చు

డర్ కొళ్ళీఇ) ప్రకారియాన*తామరైయాళ్ కేళ్వనొరువనై యేనోక్కి.
(పనమిత్యాది) ఇత్తలై నినైయాతపోతుమ్ నినైత్తిరున్దు నోక్కుమవన్
విరోధియాన ఇవ్వాకారత్తై యన్దోతుడైత్తాను. ,, పనత్తుగువాయిడన్ద-
ఞానప్పిరాన్." ౯౧.

అరు.—తోణ్ణూర్ శ్రీరామ్బట్టు. అవగాహిక్కై - శరీరగోపజ్ఞై యటిక్కై.
ఊళ్ళియాన్ - సంహారకాలత్తిలుమ్తాన్ ఉళనాయ్ రక్షిక్కుమవన్. నాడోఱుమ్
మఱువవేణుమెన్నుమతుక్కు సంవాదమాక అరుళిచ్చెయకిఱార్ (జీయరిత్యాది).
నాడోఱుమ్ మఱువుకైక్కుప్పణ్ణిన ఉపకారమేతెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్
(ఇత్తలైయిత్యాది). విరోధిశైప్పోక్కి ఉపదేశిత్తతెన్గయెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్
(పనత్తురువాయిత్యాది)

మూ.—వానాకి త్తీయాయ్ మఱికడలాయ్ మారుతమాయ్
తేనాకిప్పాలామ్ తిరుమాలే—ఆనాయ్చ్చి
వెణ్ణెయ్ విழுఙ్గ నిఱైయుమే, మున్నొరునాళ్
మణ్ణైయుమిழ்న్ద వయిఱు. ౯౨.

అర్థము.—వానాకి - ఆకాశస్వరూపుఁడును, తీయామ్-అగ్నిస్వరూపుఁడును,
మఱికడలాయ్-సముద్రస్వరూపుఁడును, మారుతమాయ్-వాయుస్వరూపుఁడును, తేనాకి-
తేనెవలెరస్యుఁడును, పాలామ్ - పాలువలెభోగ్యుఁడునునైన, తిరుమాలే! - లక్ష్మీవల్ల
భుఁడా!, ఆన్ - పశువులను నమ్ముకొనియున్న, ఆయ్చ్చి - గొల్లదానియొక్క,
వెణ్ణెయ్ - వెన్నను, విழுఙ్గ - ఆరగింప, మున్నొరునాళ్ - మునుపొక దినము, -
మణ్ణై-భూమిని, ఉమిழ்న్ద - కక్కిన, వయిఱు-కడుపు, నిఱైయుమే?-నిండునా?. ౯౨.

వ్యా.—అవ.—తోణ్ణూర్ శ్రీరఙ్గనామ్బట్టు. (వానాకి) అవ్వవజాతికళిలే
అవతరిత్తు అతిలుళ్ళారుడైయ ధారకమే తనక్కు ధారకమాయిరుక్కిఱ అ
పడి. శ్రీవరాహమానానాకిల్ కోరైక్కిఴఙ్గు ధారకమామ్; ఇడైయనా
నానాకిల్ వెణ్ణెయ్ ధారకమాయిరుక్కిఱ అపడి.

(వానిత్యాది) పఞ్చభూతఙ్గళాలే ఒరుఅణ్డమాయ్ అణ్డాన్తర్వర్తి
కళాన పురుషర్కళుక్కు నిర్వాహకనాయ్. (తేనిత్యాది) ,,సర్వరసః"
ఎన్ఙిఱపడియేపిరాట్టియోడేకూడ పరమపదత్తిలే యిరుక్కిఱ అవనే, ఉభయ

విభూతియుక్తనాయిరుక్కైఐ విరుప్పుకు చ్చేరుమో ఓరిడైచ్చి వెణ్ణెయై విఴుఙ్గుకై. (మున్నిత్యాది) ప్రళయజ్గాళ్యాతపడ వయిఱాలేవైత్తు వెళినాడు కాణప్పుఱమ్బేయుమిఴ్న్దు రక్షిత్తవయిఱు. ఇత్తనై వెణ్ణెయాలేనిఱైక్కవేణ్డియిరున్దతో, పిన్నైయుమ్ వయిఱ్ఱుక్కు వణ్ణానుక్కెడ మాట్టామో వెన్గిఱార్.

రుచియుడైయారోడు సమ్బన్ధముళ్ళతోన్ఱాలల్లతు ఉభయవిభూతి యోగమ్ కుఱైపట్టిరుక్కు నావనుడైయ రుచిశొల్లుకిఱతు. (ఆనాయ్చ్చివెణ్ణెయ్) ముడైనాఱుమ్ వెణ్ణెయ్. (నిఱైయుమే)కు ఱైరు మిట్టుఅడైక్కవేణుమ్. సంసారికళుకు ప్రళయమోప్పలే అవనుక్కు వెణ్ణెయ్పెఱావిడిల్. ౯౨.

ఆరు.—తొణ్ణూఱ్ఱిరణ్డామ్పాట్టు. వణ్ణాఱ్ఱాళ్ళియిల్ ఎప్పోదుమ్ కణ్డితోఱ్ఱుకిఱతే స్వభావమాకైయాలే, వయిఱ్ఱువళర్క్కమాట్టాకిఱ్ఱాల్ వణ్ణాఱ్ఱైయిలే కొడుత్తాల్ ఎప్పోతుమ్ కణ్డియుణ్డెన్నలోకవాగె. వయిఱుతాళ్ళిస్థానమ్. “నిఱైయుమే” ఎన్నత్తుక్కు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (రుచియుడైయారోడిత్యాది). ౯౨.

మూ.—వయిఱప్పల వాళురువివన్దానై యఞ్జ
ఎయిఱిలక వాయ్మడిత్తతెన్ నీ—పొఱియుకిరాల్
పూవడివై యీడళిత్త పొన్నాళికైయా, నిన్
శేవడి మే లీడళియ చ్చెఱ్ఱు. ౯౩.

అర్థము.—పూ - పుష్పముయొక్క, వడివై - ప్రకారమును, ఈడళిత్త - తిరస్కరించిన, పొన్ - స్పృహణీయమైన, ఆళి - చక్రమును, కైయా - శ్రీహస్తము నందుగలవాఁడా!, వయిఱు - కడుపు, అప్పల - మందునటుల; వాళ్ - కత్తిని, ఉరువి- దూసికొని, వన్దానై - వచ్చినహిరణ్యాసురుని, అఞ్జ - భయపడునట్లు, నిన్ - దేవర వారియొక్క, శే - ఎఱ్ఱనైన, అడిమేల్ - శ్రీపాదములమీద, (త్రోసికొని), పొఱి - నానావర్ణములుగల, ఉకిరాల్ - నఖములచేత, ఈడళియ-శిథిలమగునట్లు, శెఱ్ఱు- సంహరించి, ఎయిఱు - దన్తములు, ఇలక - ప్రకాశించునటుల, నీ - దేవరవారు, వాయ్మడిత్తతు - తిరుప్పవళమునుమడుచుకొనినది, ఎన్ - ఎందుకు?. ౯౩.

వ్యా.—అవ.—తోణ్ణాగ్రనుమూన్ఱామ్బాట్టు. (వయిఱిత్యాది) కీళ్ప్పాట్టిలే, ఆశ్రితవాత్సల్యమ్ శొల్లిగను; ఇతిల్, ఆశ్రితవాత్సల్యకార్యమాన అవర్కళ్ విరోధికళ్ పక్కలుణ్డాన శీఱ్ఱమ్ శొల్లుకిఱతు.

(వయిఱిత్యాది)వయిఱళలుకిఱతు అఱ్క్కన్నిల్; ఆళ్వారుక్కు;- మున్బొరునాళ్ హిరణ్యన్ శెయ్తతాయిరాతే తమ్ముడైయ ఎతిరే వాళు మురువిక్కొణ్డు పుఱప్పట్టాఱ్పోలే యిరున్దపడి. "ఎన్నుమేన్ పిళ్ళైక్కుత్తీమైకళ్ శెయ్వార్కళ్ అజ్ఞనమానవర్కళే" ఎన్గిఱపడియే. (వన్దానై)తమ్ముడైయ మేలేవన్దాఱ్పోలే యిరుక్కిఱపడి. (పూవడివై యీడళిత్తపొన్నాళ్ క్కైయా) సౌకుమార్యత్తాలుమ్ అళకాలుమ్ పూవైక్కీడ్పడుత్తువతాన కైయాలే తిరువాళియై యుడైయవనే. (పొఱిగ్గుకిరాల్) పార్త్తపడియే యిరుక్క వేణ్డియిరుక్క ఱకిరాలే. (నిన్ శేవడిమే లీడళియచ్చెగ్గు) ఎన్నుమ్ నాఙ్గళ్ ఆశ్రైప్పట్టుప్పోరుకిఱ తిరువడికళిలే అవనైప్పోట్టు, ఇని మున్నైయాంపడి యుడిత్తు. (ఎయిఱిలకవాన్ మడిత్తతెన్నీ) పిరాట్టిమార్క్కుమ్ సంభోగత్తిల్ తిరుముత్తుత్తోన్ఱాతపడి పణ్ణుమ్స్మితమ్ వేణ్డా, ఎయిఱితోన్ఱుమ్బడి క్కడాక ప్పణ్ణినహాసత్తైకణ్డాల్ అతువేఅమైయుమెన్నుమ్బడి యిరుక్కిఱహావమడిత్త తెన్నీ. ఉనక్కుమ్ శీఱ్ఱత్తుక్కుమ్ విషయముణ్డో? ముడిత్తపిన్నుమ్ శీఱ్ఱమ్ మాఱ్ఱాతొళివతే!. మడిత్తాల్ శీఱ్ఱమ్మాఱువతు తన్నళవుక్కు. "త్వయిక్షిప్తసమాపన్నే" ఎన్నుమ్ విషయఙ్గళిలన్ఱు. "అథరామేమహాతేజాః" "కోడియవాయ్విలఙ్గిన్నుయిర్ మలఙ్గక్కొణ్డ శీఱ్ఱమ్" ఎన్ఱు-శరణాగతర్కు త్రక్షమాన ధనమావతు ఆశ్రితార్థమాక హిరణ్యనైప్పఱ్ఱప్పణ్ణుమ్శీఱ్ఱమ్.

అవ.—"ఎఙ్ఞనేయుయ్వర్ తానవర్ నినైన్దాల్" ఎన్ఱు-నరసింహత్తైక్కణ్డఅసురరాతుసజాతియాకప్పడుమ్పాట్టై, అవనైకణ్డవనుకూలర్ పడుమ్బడి.

(వయిఱ్ఱిల)॥ అస్మాక్ హన్తుం న సంశయః, రాక్షసో భ్యేతి" ఇత్యాదివత్ తనిత్తనియే శొల్లిల్ ఒరువరల్లావొరువర్ పిఱ్ఱ్రక్కిలుమామ్ ఎన్ఱు వేర్ప్పడుత్తి శేన వఱియ. (సౌఖియుకిరాల్) భోగత్తుక్కు ఏకాన్తమాన అழ కైయుడైయ అఱుకాழி ఎన్నుతల్; తిరువాழிపడిక ప్పకమ్ కైయెన్ను తల్. (శెఱ్ఱువైత్తు వాయ్ మడత్తలెన్ఱ) సఙ్కల్పమ్ తపిర్న్దు తిరువాழி తపిర్న్దు తిసువుకిఱాలే పిళన్దుపిణత్తిన్ ముఖత్తిలే నాచుడికొణ్డ్వతే!.

అరు.—తొణ్ణూఱ్ఱమూన్ఱామ్పాట్టు. ఇప్పడి శేతరాయ్ మఙ్గళాశాసనమ్ పణ్ణిన పేరుణ్డోవెన్న, అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఎన్ఱుమేన్ పిఱైక్కిత్యాది). నుడిన్ద పిన్నుమ్ శీఱ్ఱమ్ మాఱామైక్కు హేతువైయరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ముడిత్తాలిత్యాద). ఆశ్రిత విరోధమాక కొణ్డశీఱ్ఱమ్ అధికమెన్నుమతుక్కు ప్రమాణ మరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (అథరామః ఇత్యాది).

మేలుక్కు వతారిక్కై అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఎజ్ఞనేయుమ్వరిత్యాది). ॥ అస్మాక్ హన్తుమ్' ఎన్ఱ బహువచనత్తుక్కు తాత్పర్య మరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (తనిత్తనియే యిత్యాది). ౯3.

మూ.—శెన్ఱెழுన్దు తీపిళిత్తు చెన్ఱపిన్ద వేழுలకం
మత్తిరివైయా వెన్ఱు వాయఙ్గాన్దు—ముఱ్ఱుమ్
మత్తైయవఱ్ఱు కాట్టియమాయవనైయల్లాల్
ఇత్తైయేను మేత్తా తె న్నా. ౯౪.

అర్థము.—ఎழுన్దు - లేచి, తీపిళిత్తు - నిప్పులురాలునట్లుచూచి, శెన్ఱ - (తన వద్ద) చేరిన, ఏழ்వేழுలకుమ్ - ఈయేడులోకములను, శెన్ఱు - సంహరించి, మత్తు - దానిమీద, ఇవైయావెన్ఱు - ఇవియేయని, వాయ్ - తిరుప్పవళమును, అఙ్గాన్దు - తెరిచి, ముఱ్ఱుమ్ - సకలమును, మత్తైయవఱ్ఱు - వైదికుండైనమార్కండేయునికి, కాట్టియ - చూపించిన, మాయవనైయల్లాల్ - ఆశ్చర్యశక్తియుక్తుండైన సర్వేశ్వరునిదక్క, ఇత్తై యేనుమ్ - కొంచెమైనను, ఎన్నా - నానాలుక, ఏత్తాతు - స్తోత్రముజేయదు. ౯౪.

వ్యా.—అవ.—తొణ్ణూఱ్ఱునాలామ్పాట్టు.. (శెన్ఱెழுన్దు) ఇప్పాట్టు, కీழ்ప్పాట్టిల్ వృత్తాన్తమాకవుమామ్; ఇన్ద వైశ్వరూప్యమ్ దుర్యోధనసదస్సిలే కాట్టిన తాకవుమామ్; మార్కణ్డేయ భగవానుక్కు ఇతడై యత్తర్వయిఱ్ఱిలే యిరున్దపడియై కాట్టినతాకవుమామ్. ॥ తదపశ్య మహాంసర్వం తస్యకుక్షౌ మహాత్మనః" ఎన్ఱ్గిఅపడియే.

(శెన్ఱెళున్దు తిశైత్తు) ఎన్నతు-నీయొరుతూతువరవిడ వేణ్డా వెన్ఱు మర్యోధనాదికళై క్కిఱిప్పార్ త్తపడి యాకవుమామ్. (శెన్ఱవిత్యాది) నరకిల్ పాపకర్మమ్ పోక్కుకై కెన్ఱు సఙ్కల్పమ్ వేణ్డా. (నశైయవళ్ళ) శ్రీమార్కణ్డేయ భగవానుకాక్కవుమామ్; భీష్మద్రోణాదికళాతల్. „సామాన్యలక్ష్యావయమ్." (ఇత్తైయేనుమ్) పరవ్యూహాదికళిల్ పోకాతు.

అరు.—తొణ్ణూఱ్ఱునాలామ్పాట్టు. వేణ్డావెన్ఱుశొన్న మర్యోధనాదికళ్ వధమ్, భీష్మాదికళ్ కోపిత్తుప్పారాతే సామాన్యమాక ప్పార్క్కైక్కు విషయమన్నార్కళ్. (వాయ్అఙ్గాన్ఱు) దుర్యోధనపక్షత్తిల్ పోయ్యాసనవేణ్డాయిల విశ్వరూపత్తైకాట్టినతు; మత్తైయవళ్ళుమ్ వాయ్మైఅవెన్ఱు కాట్టుకై.　౯౪.

మూ.—నానాయిలుణ్డే నమోనారణావెన్ఱు
ఓవాతురైక్కు ముర్రై యుణ్డే—మూవాత
మాకతికెన్ఱు శెల్లుమ్ వకై యుణ్డే, ఎన్నొరువర్
తీకతికణ్ శెల్లుమ్ తిఱమ్.　౯౫.

అర్థము.—నా - నాలుక, నాయిల్ - నోటిలోనున్నదే; ఓవాతు-విడువక, నమోనారణావెన్ఱు - నమో నారాయణ అని, ఉరైక్కుమ్ - చెప్పు, ఉరై-తిరుమన్త్రము, ఉణ్డే-ఉన్నదే; మూవాత - మఱుపులేని, మా-శ్రేష్ఠమైన, కతికణ్-(మోక్ష) మార్గమునకు; శెల్లుమ్ - పోవుటకు వకై-ఉపాయము, ఉణ్డే - ఉన్నదే; ఒరువర్ - ఒక్కరు, తీక్కతికణ్ - దుష్టమార్గము (నరకము) లందు, శెల్లుమ్ - పోవుట, తిఱమ్ - ప్రకారము, ఎన్ - ఏమి (ఆశ్చర్యము).　౯౫.

* నారాయణేతి మన్త్రోస్తి వాగస్తి వశవర్తినీ। తథాపినరకే ఘోరే పతన్తీతిమహద్భుతమ్॥

వ్యా.—అవ.—తొణ్ణూఱ్ఱైన్దామ్పాట్టు. (నానాయిల్) ఇతు ఎడప్పోకాతాయిరున్దతు. ఇతుకే పోప్ప నాయిరున్దతు. ఇతుక్కు ఎజ్జనే విలక్కడియుణ్డానపడి; అపరికరరాయిరుక్కిల్ శెయ్యలావతిలైయెత్తే యెన్నిల్; ఈశ్వరన్ ఒరుపరికరమ్ తేడవప్పడవేణ్డా పెఱ్ఱుతు.

(నానాయిలుణ్డే) „స్పృష్టస్తువచనాసాయ" ఎన్గిఱపడియే నాక్కుకిల్ అవనైమేఱ్కొడవఱు. (నమోఇత్యాది) అనాదికాలమ్ వోపాతి తిరుమన్త్రముమ్ ఇవనుక్కు ఇరైప్పాటి నొల్ల వేణ్డాతతుణ్డే. ఒరు సహస్రాక్షరీమాలామన్త్రమ్, ఇతుశొల్లుమతిల్ నరకానుభవమ్ అమై

అన్వయము.—పిడి - తొండమునందున్న పుష్పముతోడ, శేర్ - చేరియున్న, కళిఱు - గజేంద్రుని, అళిత్త - రక్షించిన, పేరాళా - మహానుభావా!, పొడిశేర్ - భస్మముతోఁ గూడుకొన్న, అనలుక్కు - అగ్నికి, అమ - అనుగుణమైన, కై - హస్తమును, ఉడైయాన్ - ధరించిన రుద్రునియొక్క, అవిర్ - ప్రకాశించుచున్న, శడైమేల్ - జటయందు, పాయ్న్ద - పడిన, పునల్ - జలముగల, కఙ్గైయెన్నుమ్ పేర్ పొయ్యాద - గఙ్గయనెడు పేరుగల, పూన్ - శ్లాఘ్యమగు, అడియాన్ - దేవరవారియొక్క, అడి - శ్రీపాదములయందు, శేర్న్దదు - చేరినది, అది నీ కృపవలననే యైనది. ౯౭.

వ్యా.—అవ.—తొణ్డాన్ఙ్గళ్ పణ్ణునుమ్ పెరుమ్బాట్టు. (పిడి శేర్) «ఉఱుమ్బావమెన్నిర్కుమ్ పాపఙ్గళ్» ఎన్ఱదుకు వ్యాఖ్యానమ్ ఇవ్వాట్టు.

(పిడి శేర్ కళిఱు అళిత్త) అన్యజ్ఞాన ప్రవృత్తిజళ్ళ, «స్తోత్రో దాన్త ఉపరతి స్తితిక్షుః» ఎన్నుమ వసిష్ఠ మోక్షత్తుక్కు అధికారి; అగ్నికేక్కు, ఏకల్ ప్రపదన స్వరూపమ్ అప్రపన్నమాన పాపఙ్గళై పోక్కవల్ల తన్ ప్రపదన పర్యాయ ప్రయోజనాల్ యత్తాల్ పక్కలిల్ కేళ్విప్పట్ట యిరున్దకళిఱుక్కు రక్షకనుక్కు మోక్షత్తు పాపమ్ తాన్ తిట్టు పయ్రక్కాకావేణుమో. (పేరాళా) పిడిశేర్న్దకళిఱుక్కు రక్షిత్తాన్ ఎన్నాల్ ఎన్ శెయ్యాల్ నాకిల్ కూడు మెన్నిరుక్కై. (ఉన్నడి శేర్న్దరుళ్ పెరునొక్క) ఇత్తాల - ధర్మమ్ అవనిట్టు పలక్కిన్ఱదు. (పొడిశేర్ త్తాఙ్గి) భస్మధారణ నాయ్ అనుష్ఠిక్కైయిలే ప్రధానాయిరున్దుళ్ళ రుద్రనుడైయ నెళ్ళిత్తానిన్న జటైమేల్ పాయ్న్ద పునల్ యాయుడైత్తాన గఙ్గైయెన్నుమ్ పేరైయుడైత్తాయ్ పలత్తైయుడైయాన్ (శ్రీ), ఉన్ తిరువడికళిలే శేర్న్దో నాట్టుక్కు ప్రాపనమాయిత్తు.

«పొడి శేర్» ఎన్న పిత్తాల్ - పాపియర్క్కు త్తమ్ పణ్ణి అత్తాల శుద్ధనన్నియిలే యిరుక్కై అవనైయుమ్ శుద్ధనాక్కినదు తిరువడికళిల్ స్పర్శత్తాలే ఎన్గిఱతు. (పిడి శేర్ కళిఱు) అవన్ పిడిన్మైనినైక్కినిఅవనై నినైత్తిరైయో. ఒరుకాల్ నినైత్తానాకిల్ మున్బు స్వరూపమితువన్తో వెన్గిఱతు. జన్మవృత్తజ్ఞళన్ను ప్రయోజనమెన్గిఱాన్. (అరుళ్ పెరునొళ్) పిఱ్ఱైశుద్ధరాకుమ్బడి పార్ త్తరుళినాళ్. ౯౭.

అవ.—తొణ్డాన్ప్రపన్నముమ్బట్టు. అన్నిక్కు - మోక్షాధికారకళ్ నిక్కు. అనలుక్కు - అఙ్గయమ్బరాన్ - అనలుక్కు అఙ్గైమ్బరాన్. ౯౭.

మూ.—పొన్తికళుమేని ప్పురిశడైయమ్ పుణ్ణియనుమ్
నిన్తులకమ్ తాయ నెడుమాలుమ్—ఎన్తుమ్
ఇరువ రఙ్గత్తాల్ తిరివరేలుమ్, ఒరువన్
ఒరువ నఙ్గ త్తెన్తు ముళన్. ౯౮.

అర్థము.—పొన్ - స్వర్ణమువలె, తికళుమ్ - ప్రకాశించెడు, మేని - శరీరముగల వాడును, పురి - పేనిన, శడై - జటయు, అమ్ - అందమైన, పుణ్ణియనుమ్ - పుణ్యమునుగలవాడునునైన రుద్రుడును, నిన్ఱు - నిలచి, ఉలకమ్ - లోకమును, తాయ - కొలచిన, నెడుమాలుమ్ - మేలైన సర్వేశ్వరుడును, ఎన్ఱుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఇరువర అఙ్గత్తాల్ - రెండు శరీరములుగలవారై, తిరివరేలుమ్ - సఞ్చరించుచును, ఒరువన్ - (శ్రేష్ఠముగల) ఒకడును, ఒరువన్ - (మేలైన) ఒకనియొక్క, అఙ్గత్తు - శరీరమును బట్టి, ఎన్ఱుమ్ - ఎప్పుడును, ఉళన్ - సత్తగలవాడైయున్నాడు. ౯౮.

వ్యా.—అవ.—తో... (పొన్తికళుమేని) ఈశ్వరనాయ్ అధికారియాయ్ ...సుమ్ శెయ్ కార్యత్తుక్కు కడవనాయిరుక్కు మవనై ఇవనుడైయ సమ్బన్ధత్తాలే శుద్ధనానానెన్ఱు శొల్లుమ్బడి ఎఙ్గనే యెన్నిల్; ఈశ్వరాభిమానియాయిరుక్కుమవ్వాతు శొల్లుమతై ప్రమాణిక్క వొణ్ణాతు, ఇవనుడైయ స్వరూపత్తై ప్పార్క్కలాకాతో వెన్గిఱార్.

(పొన్తికళుమేని) సర్వేశ్వరనాయిరుక్కుమవ్వాతు మేఘశ్యామనాయిరుక్కుమితు. (పురిశడై) * తాళ్శడైయానుక్కుమ్ నీళ్ముడియానుక్కుమ్ వాశిపార్త్తుక్కొళ్ళలామిత్తనైయిఱే. (అమ్పుణ్ణియనుమ్) “హన్త్వా ...నం దేవదేవో బభూ...” ఎన్గిఱపడియే. (నిన్ఱులకన్తాయ నెడుమాలుమ్) స్వైరమాక అతిమానుష చేష్టితత్తై ప్పణ్ణినవనుమ్. అవన్ తలైయిలుమ్ పిఱర్ తలైయిలుమాక త్తిరువడికళై వైత్తవనుమ్. (ఎన్ఱుమిత్యాది) ఇరువరుమ్ సపరికరరాయ్ త్తిరిన్దారేయాకిలుమ్. (ఒరువనిత్యాది) ఒరువనుక్కు స్థితి, ఒరుత్తన్ శరీరత్తై ప్పఱ్ఱి. “వలత్తనన్ తిరిపురమెరిత్తవన్” ఎన్నుమ్బడియే.

అవ.—రుద్రనుడైయ ఐశ్వర్యమ్ పొయ్యోవెన్నిల్; భగవదధీనమెన్గిఱార్. (నిన్ఱులకమిత్యాది) రుద్రన్ తలైయిలుమ్ నాట్టార్ తలైయిలుమ్ ఒక్క అడియిట్టవన్. (ఇరువరఙ్గత్తాల్) ఇరణ్డువడివుకళాలే యెన్ఱుమామ్. అఙ్గత్తిల్ ఏకదేశత్తిలే ఉళనెన్ఱుమామ్. ౯౮.

అరు.—తోన్ఱాప్పిఱ్ఱాహ్మాబ్బట్టు.—పుణ్ణియనుమ్ - పుణ్యమ్ పణ్ణుకైయాలే దేవనానాన్నపడి. ఇరువరఙ్గమ్ - అఙ్గచతురఙ్గబలమెన్నుమాప్పోలేసేనై. మేలుక్కావతారిక్కై యఙ్గుళిచ్చెయ్కిఱార్ (రుద్రమనుజైయమిత్యాది). అఙ్గమ్ - శరీరమాతల్; ఏకదేశమాతల్. ౯౮.

మూ.—ఉళఙ్కణ్డాయ్నన్నెఞ్జే ఉత్తమనెన్ఱు
ముళఙ్కణ్డాయ్, ఉళ్ళువారుళ్ళ—త్తుళఙ్కణ్డాయ్
వెళ్ళత్తినుళ్ళానుమ్ వేఙ్గడత్తుమేయానుమ్
ఉళ్ళత్తినుళ్ళానెన్ఱోర్. ౯౯.

అర్థము.—నల్ - మంచి, నెఞ్జే - మనసా!, ఉత్తమన్ - పురుషోత్తముఁడు, ఉళఙ్కణ్డాయ్ - (మనసత్తరుగాను) ఉన్నాఁడుగదా; ఎన్ఱుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఉళన్కణ్డాయ్-(మనరక్షణకొఱకు) ఉన్నాఁడుగదా; ఉళ్ళువార్ - ధ్యానించువారియొక్క, ఉళ్ళత్తు - మనస్సునందు, ఉళఙ్కణ్డాయ్ - వాసముఁజేయువాఁడుగదా; వెళ్ళత్తిల్ - క్షీరసముద్రమునందు ఉళ్ళానుమ్ -(పవ్వళించి) యుండువాఁడును, వేఙ్గడత్తుమేయానుమ్ - వేఙ్కటాచలవాసియును, ఉళ్ళత్తిల్ - హృదయమునందు, ఉళ్ళాన్ - నిత్యవాసముజేయువాఁడు, ఎన్ఱు - అని, ఓర్ - అధ్యవసింపుము. ౯౯.

వ్యా.—అవ.—తోన్ఱాప్పిఱ్ఱాహ్మాబ్బట్టు. (ఉళఙ్కణ్డాయ్) నాట్టిల్ పెరియరాయిరుక్కుఅవర్ కళుమ్ తఙ్గళుక్కుఅక్షేత్రజ్ఞరాయిరుక్కుఅపడి అటీన్దిరుక్కచ్చెయ్తే ఈశ్వరర్కళాక భ్రమిక్కుఅపడి కణ్డు తిరువుళ్ళమ్ భయప్పడ, నామ్ కణ్డత్తిలే కయిలెట్టుకొణ్డాల్ అఱుత్తు విట్టువిడుకైకుఱ ఒరుత్తనుణ్డుకాణెన్ని[illegible].

(ఉళఙ్కణ్డాయ్) ఇలనానవనై యుళనెన్ఱిఱుత్తన్ను, అవనుడైయ సత్తై నమ్ముడైయ రక్షణత్తుక్కుమ్, నమ్ముడైయ సత్తై నమ్ముడైయ వినాశత్తుక్కుమ్. నామ్ప్రతిపత్తి పణ్ణుకిఱతు పిఱ్ఱై యఙ్జీయన్ను, నమ్మైయఞ్జే. పిత్తాలే మోహిత్తు కణ్డత్తిలేకయిలెట్టుకొణ్డనాకిల్ అఱుత్తుపిట్టు విడుకిఱాయ్ ఎన్ఱటివుడైయార్కుచ్చొల్లుమాప్పోలే. (నన్నెఞ్జే)ఎమ్మై రుమాన్ నమక్కుళనెన్ఱు శొల్లప్పాఙ్గాయిరుక్కుఅ నెఞ్జే! (ఉత్తమనిత్యాది) అవనుడైయవుణ్మై సుహృత్తాయ్కొణ్డు. అత్రావతు - పరసమృద్ధ్యైక ప్రయోజననాయ్ ఇరుక్కై. (ఉళ్ళువారిత్యాది) ఇవనోరునాళుళనెన్ఱిరుక్కిల్, పిన్నైయివనెన్ఱుమ్ నమక్కుళనెన్ఱిరుక్కుమ్. తాన్ పురప్పక్కాల్ పిలకాతవర్కళుడైయ హృదయమ్ పిట్టుపోకవఙియాన్.

(వెళ్ళత్తిరిత్యాది) తిరుప్పాఱ్కడలిలేకిడక్కిఱ అతుమ్ తిరుమలైయిలే నిఱ్కిఱ అతుమ్ తమ్ముడైయ హృదయత్తిలే పుకురుకైక్కు అవసరమ్ పార్త్తెన్జి.

పుళ్ళుబ్బళ్ళాఙ్కిడక్కిఱీర్. (ఉళ్ళక్కణ్ణాన్) పిఱర్కుపదేశిక్కిఱ అవర్ ఎమ్బెరుమానుళ్ళనెన్ఱిరుక్కమాట్టార్కళ్; నామ్ పిఱర్కిల్లాతా ఱ్పోలే అవన్ నమక్కెన్ఱుముళన్. (నన్నెఞ్జే) ఇత్తత్తిలెన్నిలుమ్ ఎనక్కుపదేశిక్కవల్ల నెఞ్జే. (ఉత్తనన్) తన్ పెణ్ణాక ఉపకరిక్కైక్కు. (ఎన్రుమ్) ,,అసన్నేవ స భవతి" ఆనవన్ఱోడు, ,,సత్యమేనం తతో విదుః" ,,ఆనవన్ఱోడు వాశియిల్లై. (ఉళ్ళువార్) పురుర సంవదిప్పార్. (ఉళ్ళత్తుళన్) ,,ఇడవకైకళిక్కల్గిట్టు". (వెళ్ళమి త్యాది) ఎన్నుముళనానవనై కాట్టుకిఱార్. ,,అన్నైప్పార్ కడరుత్తనావాన్". ౯౯.

అరు.—తొణ్ణాన్ తొన్బతామ్పాట్టు.—పిఱరైయుఞ్జ - బౌద్ధాదికళ్ ఈశ్వరనిల్లై ఎన్ఱిరుక్కుమ్ అన్ఱ ,,ఉళన్" ఎన్ఱిరున్దు: నమ్మైయుఞ్జ - - నమ్ముడైయ సత్తైయుణ్డాక్కుకైక్కు అవనుళనెన్ఱిరుక్కు. ఇప్పోతు ,,ఉళన్" ఎన్ఱిరుక్కు ఎప్పడి ఇరుక్కిఱతెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (పిత్తత్తాలేయిత్యాది).

మేలుక్కవతారికై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (పుళ్ళుబ్బళ్ళారిత్యాది). అజ్ఞైయిరుక్కిఱతెల్లామ్ ఇవనిడత్తిలేయిరుక్కైక్కెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (అన్నైప్పార్కు ఇత్యాది). ౯౯.

మూ.—ఓరడియుమ్ శాడుదైత్త ఒణ్మలర్ చ్చేవడియుమ్
ఈరడియుమ్ కాణలామెన్నెఞ్జే—ఓరడియిల్
తాయవనై క్కేశవనై త్తణ్డుళాయ్ మాలైశేర్
మాయవనైయే మనత్తువై. ౧౦౦.

ముతల్ తిరువన్దాతి ముఱ్ఱిఱ్ఱు.

పొయ్కైయాழ్వార్ తిరువడికళే శరణమ్.

అర్థము.—ఎన్ - నాయొక్క, నెఞ్జే - మనసా! ఓర్ - ఒక, అడియిల్ - తిరువడిచేత, తాయవనై - (జగత్తును) కొలచినవాఁడును, కేశవనై - కేశియనెడు రక్కసుని సంహరించిన వాఁడును, తణ్ - చల్లని, తుழాయ్మాలై - తిరుత్తుழాయి మాలచేత, శేర్ - అలఙ్కరింపఁబడిన, మాయవనైయే - ఆశ్చర్య చేష్టితములుగలఁ వాఁడునునైన శ్రియఃపతిని, మనత్తు - హృదయమునందు, వై - ఉంచుము. (ఇట్లు చేసినయెడల) ఓరడియుమ్ - (భూమిని కొలచిన) ఒక శ్రీపాదమును, శాడు - శకటాసురుని, ఉదైత్త - తన్ని సంహరించిన, ఒణ్ - అందమైన, మలర్ - పుష్పమువలె,

నే - ఎన్నుశైన, అడియుమ్ - శ్రీపాదమునున్నైన, ఈరడియుమ్- తిరువడిద్వంద్వమును, కాణలామ్ - సాక్షాత్కరించవచ్చును.   ౧౦౦.

వ్యా.—అవ.—నూత్రామ్పాట్టు.—(ఓరడియుమ్) పెఱుమత్తాలే పెఱువతుమ్ అవన్ తిరువడికళై యవనాలే పెఱువ తెన్గిఱతు.

(ఓరడియుమ్) లోకత్తైయడఙ్గలుమ్ తన్నతాక్కిన తిరువడికళై యుమ్. (శాడి త్యాది) శకటాసురనై నిరసిత్త భోగ్యమాన తిరువడియై యుమ్. (ఈరడియుమ్ కాణలామ్) ఇప్పిరణ్డుతిరువడికళుమ్ ప్రాప్యమ్. (ఎన్నెఞ్జే) కాణవేణుమెన్ఱిరుక్కిఱ అవనెన్నెఞ్జే. ఇతుక్కుపాయమేతెన్నిల్; అవనెన్గిఱతు. (ఓరడియిన్ తాయవనై) ఓరడియాలే ఎల్లావఱ్ఱైయుమళన్ద సులభనై. (కేశవనై) విరోధినిరసన శీలనానవనై. (తణ్డుళాయ్ మాలై శేర్ మాయవనైయే మనత్తువై) సులభనున్ఱిక్కే విరోధియై పోక్కువను మన్ఱిక్కే యిరుక్కిఱుమ్ విడవొణ్ణాత భోగ్యమానమాయవనైయే. నాముమ్ సహకారిక్కైన్ఱిగాతే కాణ్బతుమవనైయే; కాట్టువానుమవనే. నమక్కు ప్రవృత్తిగయే ఉళ్ళతు.

(ఓరడియిత్యాది) అళన్దెత్త ఓరడిగ్గాయుమ్ తిరువుల కళన్ద శేవడియైయుమ్ కాణలామ్. కాణవొణ్ణాతో వెన్ఱిరుక్కిఱ ఎన్నెఞ్జే! (తాయవనై) కీర్త్తిచ్చొన్న ఓరడి. (కేశవనై) శాడుతైత్త తిరువడికళై యుడైయవనై. తిరువడికళై త్తరువానుమ్ విరోధియై పోక్కువానుమ్. (తణ్డుళాయ్) భోగ్యతై. (మాయవన్) ఇవనొన్ఱునినైయాతపడి పణ్ణవల్లవన్. (మనత్తువై) అనుసన్ధి.   ౧౦౦.

అవ.—నూత్రామ్పాట్టు.—తిరువడికళై ప్పెఱుమను ముపేయముమానాలుమ్ అవైయిరణ్డుమ్ అవనాలే పెఱవేణుమెన్ఱపడి.   ౧౦౦.

వ్యా.—అవ.—(వైయమిత్యాది) నినైత్తవాఱు పేశియల్లతు నిఱ్కమాట్టామల్ పేశుకిఱార్.   ౧.

ముతల్ తిరువన్దాది వ్యాఖ్యానమ్ముఱ్ఱిఱ్ఱు.

పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై తిరువడికళే శరణమ్.

అరు.—అన్నాదియాత్తైయాలే ముతల్పాట్టుక్కు వతారికై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (నినైత్తవాఱిత్యాది).   ౧.

అరుమ్పదమ్ ముఱ్ఱిఱ్ఱు.

అప్పిళ్ళై తిరువడికళే శరణమ్.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

ఇయఱ్పా

పూతత్తాళ్వారరుళిచ్చెయ్త

ఇరణ్డాన్తిరువన్దాది

—————:O:—————

ఈ గ్రంథము.

అపారకరుణాసాగరులైన పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై ప్రసాదించిన

మణిప్రవాళవ్యాఖ్యానముతోడను

అప్పుఅరుంబదముతోడను

శ్రీమాన్, కరాలపాటి - ఆళ్వారయ్యగారిచే,

రచియింపఁబడిన

ఆంధ్రప్రతిపదముతోడను

———:O:———

తర్కతీర్థులనెడు బిరుదువహించిన ఈ సభాపండితులైన

శ్రీమాన్ శింగప్పెరుమాళ్ కోవిల్

మాడభూషి - రామానుజాచార్యులుగారిచేతను,

శ్రీమాన్ తెన్నఠం - శ్రీరంగాచార్యులుగారిచేతను,

సి - ముద్దుకృష్ణనాయుడుగారిచేతను,

నానాదేశానీతానేక శ్రీకోశసహాయముచే

లేఖకప్రమాదాది జనిత దోషములు లేకుండునటుల

బరిశోధింపఁబడి

శ్రీవైష్ణవగ్రన్థముద్రాపకసభ (లిమిటెడ్) వారిచే

చెన్నపట్టణము,

శ్రీనికేతనముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపించి ప్రచురింపఁబడియె.

శ్రీపరాఙ్కుశ తిరువవతారాది ౫౦౮౩. ఇంగ్లీషు ౧౯౦౧.

ప్లవనామసంవత్సరము.

విజయకేతరాన్,

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

శ్రీవైష్ణవ గ్రన్థ ముద్రాపక సభ (లిమిటెడ్)

౧౮౮౨ వ సం॥ ఆరవ ఆక్టు ప్రకారము రిజిష్టరుచేసి స్థాపింపఁబడినది.

ప్రతినెల ౫ ఫారములకుతగ్గక శాశ్వతముగముద్రించి 3 పురుషములవఱకు పేట్రనులకు ౧౨ కాపీలును, భాగస్థులకు ౫ కాపీలును, పోషకులకు ౧ కాపీయు ప్రతిమాసము నిప్పించుచుండఁబడును.

పేట్రన్ చందా రూ ౨౦౦, భాగస్థుల చందా రూ ౧౦౦, పోషకుల చందా రూ ౨౦న్ని; మొత్తముగాగాని ప్రతిఇంగ్లీషు౧౫-వ తేది లోపల ౧౦-వ భాగములో ౧ భాగముగాగాని కట్టవచ్చును. వీరిప్రవేశవర్తనివరుసగ రూ ౨, రూ ౧, రూ ౦ ౮. తక్కినవివరములన్నియు చట్టపుస్తకమునందు చూచుకొనవచ్చును. దీనివెల అణాలు౨.

ఈ సభవారిచేఁ బ్రచురింపఁబడిన గ్రన్థములు.

తనిశ్లోకము సవ్యాఖ్యానము	మేలుకాకితం	తెనుఁగులిపి	3 ౪ ౦
భారతాది తనిశ్లోకము	డిటో	డిటో	౦ ౫ ౦
రామచరమశ్లోకము సవ్యాఖ్యానము	డిటో	డిటో	౦ 3 ౦
ఇయఱ్పా ముతల్ తిరువన్దాది సవ్యాఖ్యానము ప్రతిపదటీకాసహితము		డిటో	౧ 3 ౦
డిటో ఇరణ్డాన్తిరువన్దాది	డిటో		౦ ౧౨ ౦

తనిశ్లోకము సవ్యాఖ్యానము	మేలుకాకితం	అరవలిపి.	3 ౪ ౦
భారతాది తనిశ్లోకము డిటో	డిటో	డిటో	౦ ౫ ౦
రామచరమశ్లోకము సవ్యాఖ్యానము	డిటో	డిటో	౦ 3 ౦
ఇయఱ్పా ముతల్ తిరువన్దాది సవ్యాఖ్యానము ప్రతిపదటీకాసహితము		డిటో	౧ ౨ ౦
డిటో ఇరణ్డాన్తిరువన్దాది	డిటో	డిటో	౦ ౧౨ ౦
తాత్పర్యసహిత పరాశర విశిష్ట పరమ ధర్మశాస్త్రము		డిటో	౦ ౧౪ ౦

మట్టకాకితమునందుముద్రింపఁబడిన సదరు గ్రంథములుసగము వెలకువిక్రయింపఁబడును.

ఇట్లు,

కరాలపాటి - అప్పావరయ్య

కార్యదర్శి - ధనాధికారి,

నెం. ౩౹. వెంకటాచలమొదలివీధి, చెన్నపట్టణము.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

శ్రీవైష్ణవగ్రన్థ ముద్రాపకసభ (లిమిటెడ్)

ఇయఱ్పా

ఇరణ్డాన్తిరువన్దాది.

———:o:———

ఈగ్రన్థము దివ్యప్రబన్ధమునందు మూడవ వేయియైన ఇయఱ్పాయందు రెండవప్రబన్ధము. ఇయ్యది ౧౦౦ పాశురములుగలది. దీనిని ప్రసాదించినవారు నిర్హేతుక భగవత్కటాక్షలబ్ధ దివ్యజ్ఞానముగల భూతత్తాళ్వారు. వీరు ముదలాళ్వార్లుముగ్గురిలో రెండవవారు. (మహాబలిపురము) తిరుక్కడల్మల్లైయనెడు దివ్యదేశమునందు బండిగురిగింజపుష్పమునందావిర్భవించిన అయోనిజులు. భూతమనగా యథార్థమనకును, ఆత్మకును పేరు. వీరు యథార్థమును తమప్రబన్ధమునందు వక్కాణించినందువలనను, "జ్ఞానీత్వాత్మైవ మేమతమ్" అను గీతావాక్యానుసారముగ జ్ఞానాధికులైనవీరు సర్వేశ్వరునికి ఆత్మగానుండుటవలనను వీరికి భూతత్తాళ్వారనెడు తిరునామము సిద్ధించెను.

వీరు ద్వాపరయుగాది ౮౬౨౯౦౦ సంవత్సరమైన సిద్ధార్థినామ సంవత్సరము అల్పిశిమాసము, శుద్ధనవమి బుధవారము ధనిష్ఠానక్షత్రమునందవతరించిరి. వీరికి నామాన్తరములు:— భూతాహ్వయులు, మల్లాపురాధీశులు. వీరి తిరువారాధనము-ఆళ్వార్కళ్ నైనారాచార్యులు. ఆచార్యులు-సేనై ముదలియార్. వీరిప్రభావముఁజూచి శ్రీకౌమోదకీయంశమందురు-వీరుపాడిన దివ్యతిరుపతులు-శ్రీరఙ్గము, తిరుమల, మహాబలిపురము, తిరుక్కోవలూరు, కచ్చి అట్టపుయకరంగరు, తిరుక్కోట్టియూర్, తిరునీర్మలై. వీరిప్రభావంబును, ఈప్రబంధవ్యాఖ్యానంబును దానిఅరుంబదంబును ప్రసాదించిన పూర్వాచార్యుల తిరునామంబులును, వారిప్రభావంబులును మొదలగునవి పీఠికయందు నీసభవారిచే వివరింపఁబడియున్నవి.

తిరునక్షత్ర తనియన్.

శ్లో॥ తులా ధనిష్ఠా సంభూతం భూతం కల్లోలమాలినః ।
తీరే ఫుల్లోత్పలే మల్లాపుర్యా మీడే గదాంశకమ్ ॥

శ్లో॥ వల్లాపుర వరాధీశం మాధవీ కుసుమోద్భవమ్ ।
భూత న్నమామి యో విష్ణోః జ్ఞానదీప మకల్పయత్ ॥

వాఴితిరునామమ్.

అన్బేతకళినూఱు మరుళినాన్ వాఴియే
ఐప్పశియిలవిట్ట త్తిలవతరిత్తాన్ వాఴియే
నన్పుకఴ్ శేర్ కురుక్క త్తినాణ్మలరోన్ వాఴియే
నల్లతిరుక్కడల్ మల్లై నాతనార్వాఴియే
ఇన్బురుకుశిన్దై తిరియిట్టపిరాన్ వాఴియే
ఎఴిల్ ఞానచ్చుడర్విళక్కేఱ్ఱినాన్ వాఴియే
పొన్పురైయుం తిరువరఙ్గర్ పుకఴురైప్పాన్ వాఴియే
పూతత్తార్ తాళిణై యిప్పూతలత్తిల్ వాఴియే.

ఇట్లు,
సభాపణ్డితులు.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

పిళ్లైలోకమ్జీయరరుళిచ్చెయ్త

ఇరణ్డాన్తిరువన్దాది

తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్.

అవతారికై.— (ఎన్పిఱవి తీరవిత్యాది) ఇతిల్ దివ్యప్రబన్ధ ప్రదాతావుమాయ్ దివ్యదేశత్తై జన్మదేశమాక పుడైయరుమాయిరుక్కుఱ పూతత్తారుడైయ స్పృహణీయమాన తిరువడికళై జన్మసంబన్ధ మఱుమ్బడి భజిత్తే సెన్గిఱతు. * ఇన్నముతావన్బేతకళియళిత్తారుమాయ్, నఱ్పుకఴ్ శేర్ శీతత్తార్ ముత్తుక్కళ్ శేరుమ్కడల్ మల్లై ప్పూతత్తార్ పొన్నమ్కఴల్కళై ఎ఩్పిఱవి తీర విఱైఞ్జినే సెన్గిఱతు.

తిరుక్కురుకైప్పిరాన్పిళ్ళానరుళిచ్చెయ్త తనియన్.

ఎ఩్పిఱవి తీరవిఱైఞ్జినే నిన్నముతా
అన్బేతకళి యళిత్తానై—నఱ్పుకఴ్ శేర్
శీతత్తార్ ముత్తుక్కళ్ శేరుఙ్కడల్ మల్లై
ప్పూతత్తాల్ పొన్నఙ్గఴల్.

అర్థము. ఇ఩్ - భోగ్యమైన, అముతా - అమృతముగ, అన్బేతకళి - అన్బేతకళియను ప్రబంధమును, అళిత్తా఩్ - కృపజేసినవారును, నల్ - శ్లాఘ్యమైన, పుకఴ్ - కీర్తిని, శేర్ - పొందినదియును, శీతత్తార్ - చల్లని, ముత్తుక్కళ్ - ముత్యములు, శేరుమ్ - చేరునదియునైన, కడల్ మల్లై-తిరుక్కడల్మల్లై(మహాబలిపురము)అనెడు దివ్యదేశమునందవతరించిన, పూతత్తార్ - పూతత్తాళ్వార్లయొక్క, పొన్నమ్ - మిక్కిలి స్పృహణీయమైన, కఴలై -తిరువడికళును, ఎ఩్ - దాసునియొక్క, పిఱవి - జన్మము, తీర-లేకుండునటుల, ఇఱైఞ్జినే఩్ - సేవించితిని.

వ్యాఖ్యానమ్.— (ఎఙ్గళ్ పిఱవి తీర విత్తాఙ్గినేన్) ఎఙ్గళ్ పిఱవి యావతు - ఇవర్ తామ్, "ఇప్పిఱవి యావతు" ఎన్ఱరుళిచ్చె య్తపడియే * మాఱిమాఱిప్పలపిఱప్పుమ్ పిఱన్దు * పల్ పిఱవియిల్ పిఱన్దు * పిఱవిప్పెరుఙ్కడలిలే * ఉడలాయ్ప్పిఱప్పిలే పుక్కుఴలుకై. ఏవంవిధమాన జన్మపరంపరైకళ్ తీరుమ్పడి జన్మవైభవత్తై యుడైయ పూతత్తార్ పొన్నఙ్గళై యిత్తాఙ్గినే నెన్గిఱతు. ఇత్తాఙ్గుకై -భజిక్కై. అతావతు-సేవిక్కై యెన్ఱపడి. "పొన్నమ్కఴలే తొఴుమిన్ ముఴువినై కళ్ మున్నమ్ కఴలు ముడిన్దు" ఎన్ను మాప్పోలే * పూత త్తిరువడికళుడైయ పొన్నమ్ కఴలుక్కు ఆన జన్మమ్ కఴలుమిత్తే,

ఇనిఅవర్ ఉపకారకత్వ వైభవమ్ శొల్లుకిఱతు. ఇన్నముత్తావన్నై తకళియళి క్కైయావతు - * అఱుతెన్న శొన్మాలైయాన "ఇరున్దమిఴ్ నన్మాలై ఇణైయడిక్కే శొన్నేన్" "నారణుక్కు ఞాన త్తమిఴ్ పురిన్దనాన్" ఎన్నుమ్పడియాన, "అన్బేతకళి" ఎన్నుమ్పడియాన ప్రబన్ధత్తై "ఉత్తమర్ పేరేత్తుమ్ తిఱమఱియిన్" ఎన్నుమ్పడి ఉపకరిక్కై. అన్నిక్కే కొడుక్కై.

కీఴ్ జ్ఞాన వైభవమ్శొల్లిత్తు; ఇనిజన్మవైభవమ్ శొల్లుకిఱతు (నన్పుకళ్ శేర్ శీతత్తార్ ముత్తుక్కళ్ శేరుమ్కడల్ మల్లై పూతత్తార్) ఎన్ఱు. అతావతు- శ్లాఘ్యమానయశస్సు శేరుమూరుమాయ్, శీతళాతిశయముక్తామణికళ్ శేరుమ్పడి యాయిరుక్కుమ్ అస్థలమల్లై. * శీతక్కడలిలే పిఱన్ద ముక్తాదికళుమ్ శీతళమాయిరుక్కుమిత్తే నన్పుకఴావతు- "యశసైకభాజనమ్" "శేరుమ్కొడై పుకళెల్లైయిలానై" "అన్దమిల్ పుకళ్ కారెళిల్ అణ్ణలే" "ఎణ్ణిఱన్ద పుకళినానై" ఎన్నుమ్పడి యాన * కడల్ మల్లైత్తలశయనత్తువామైయుమ్, *ఎప్పవియుమ్ పేశుమ్ పుకళ్ పూతత్తారైయుముడైత్తాకైయాలుమ్ ఉణ్డానముత్తుక్కళ్: * వన్దుతిత్తవెణ్డిరైకళ్ వెణ్ముత్తమ్ శిన్దక్కొళ్ళిక్కై. *మామణి వన్దున్దుమున్నీర్ మల్లై యిత్తే. శఙ్గిడమ్ కొళ్ ముత్తొన్ఱుమ్ కరైకడన్దము

త్తోన్ఱుమ్ శేరుమ్స్థలమ్. "ఇక్కఱ్రై యేఱి" ఎన్నక్కడవతిత్తే. "కరైక ణ్డోర్" ఎన్నుమ్పడియాన ముక్తరాయిఱ్ఱు ఇవరుమ్.

కడల్మల్లై - విలక్షణవస్తుక్కళ్ శేరుమ్దేశమ్. * శఙ్గుతఙ్గుత డఙ్గడల్కడల్మల్లై యిత్తే. "మామయిలై" ఎన్ఱిత్తే ఇవర్ తాముమ్ మణ్డియిరుప్పతు. "కచ్చిక్కిడన్ద వనూర్ కడల్మల్లై త్తలశయనమ్" ఎన్ఱు అదుత్తదుత్తుప్పడిక్కుమ్ దేశమాకవిత్తే పాడినార్. ఆళ్వై యాల వర్ పడుకాడు కిడక్కుమ్ దేశమెన్గిఱతు. (కడల్మల్లై ప్పూతత్తార్) "తడఙ్గడల్ పళ్ళిప్పెరుమాళ్ తన్నుడై ప్పూతమ్" ఎన్నలామ్పడి యానతరత్తై యుడైయవర్. "పాఱ్కడల్ పామ్బణై మేల్పళ్ళికొణ్డరుళుమ్ శీతనై యేతొழువార్ విణ్ణుళారిలుమ్ శీరియరే" ఎన్నక్కడవ తిత్తే. ఇత్తై కొణ్డుతొణ్డరేత్తవెవ్వుళ్ కిడన్దాన్" ఎన్గిఱపడియే * మిక్కశీర్ తొణ్డరాన పుణ్డరీకర్ * వణఙ్గిణ్డు నటున్దుఱ్రాయఙ్గల్ కొణ్డుశాత్తిక్కిడన్దవిడమిత్తే.

(కడల్మల్లై ప్పూతత్తార్) తిరుక్కడల్ మల్లైయిల్ కుఱుక్కత్తి ప్పూవిలేయిత్తే పూతత్తార్ ఐప్పశియి లవిట్టత్తిలే అవతరిత్తతు. ఇవరుమ్ * ఇరున్దమిழ్ నన్మాలై ఇణైయడిక్కేశూట్టినారిత్తే. అత్తైయిట్టు * కడల్మల్లై ప్పూతత్తారెన్గిఱతు, అవనుక్కుమ్ "కడల్మల్లై త్తలశయనత్తుఱైవార్" ఎన్ఱిత్తేనిరూపకమ్. (పూతత్తార్ పొన్నఙ్గழల్ ఇత్తై ప్పేనేన్) "మేవి నేనవన్ పొన్నడి" ఎన్నుమాప్పోలే. "తమిழ్త్తలై వన్పొన్నడి" ఎన్నక్కడవతిత్తే. పొన్నఙ్గழల్ ఎన్పిఱవితీరవి త్తైప్పేనేన్ ఇవర్ పొన్నడియడియాకవిత్తే జన్మసంసార బన్ధమ్ నీఙ్గువతు. ఇత్తాల్-పూతత్తార్ పాతత్తైప్పణియవే పిఱప్పుఱుమ్ ఎన్ఱతాయిఱ్ఱు.

ఇరణ్డా న్తిరువన్దాది తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్
ముఱ్ఱిఱ్ఱు.
పిళ్ళై ళ్ళోకమ్ జీయర్ తిరువడికళేశరణమ్.

శ్రీరస్తు.
ఆళ్వార్ తిరువడికళేశరణమ్.
ఎమ్బెరుమానార్ తిరువడికళేశరణమ్.

పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళైయరుళిచ్చెయ్త

ఇరణ్డాన్తిరువన్దాది వ్యాఖ్యానమ్.

అవతారికై. (అన్బేతకళి) కీழ்ழిల్ తిరువన్దాదియిలే ఉభయవిభూతియుక్తనానవన్ జగత్తుక్కు శేషియెన్జార్; ఇవర్ అవ్వుభయవిభూతిమైయుమ్ తమ్ముడైయభక్తియాలే యనుసన్ధిత్తు భక్తిపరవశరాయ్ క్కవిపాడుకిఱార్. అవర్క్కన్ద భక్తియిల్లైయోవెన్నిల్; ఉణ్డు; కారణకార్యరూపమాన అవస్థాభేదమేయుళ్ళతు. ఉభయవిభూతిమైయుమ్అనుసన్ధిత్తు ప్పిఱన్దజ్ఞానమవరతు; అతుపక్వమాయ్ భక్తిరూపాపన్నమానపడి ఇవరతు. ఆళ్వార్కళోరుత్తర్కొరుత్తర్ భావజ్ఞరాయిచేపరిమాఱువతు.

అరుమ్పదవిళక్కమ్.— ప్రవేశే- భక్తియాలే యనుసన్ధిక్క- జ్ఞానద్వారా ఉభయవిభూతిమైయుమ్ భక్తిక్కువిషయమాక్కై. జ్ఞానత్తాలేయఱిన్ద స్వరూపరూపగుణవిభూతికళిలే స్నేహమ్పిఱక్కై యెన్తపడి. జ్ఞానవిశేషమ్ భక్తియాకైయాలే కారణమాన జ్ఞానత్తోడు కార్యమాన భక్తియోడు భేదమిల్లై; అవస్థాభేదమేయుళ్ళతు. అవరతుమ్ భక్తి యెన్తపడి. జ్ఞానభక్తికళేకాశ్రయత్తిలే యుణ్డాకవేణ్డి యిరుక్క అవరుడైయ జ్ఞానమివరుక్కు పక్వమాకక్కూడుమోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఆళ్వార్కళిత్యాది).

మూ. అన్బేతకళియా ఆర్వమేనెయ్యాక
ఇన్బురుకు శిన్దై యిడుతిరియా—నన్బురుకి
ఞానచ్చుడర్ విళక్కేఱ్ఱినేన్ నారణఱ్కు
ఞానత్తమిழ் పురిన్దనాన్. ౧.

అర్థము. అన్బే - భక్తియే, తకళియా - ప్రమిదగాను, ఆర్వమే- అభినివేశమే, నెయ్యాక-నెయ్యిగాను, ఇన్బు - ఆనన్దముచేత, ఉరుకు-కరఁగిన, శిన్దై-మనస్సు, ఇడు-

వేయఁదగిన. తిరియా - వత్తిగాను, (చేసి), ఞానమ్ - జ్ఞానప్రదమైన, తమిళ్-ద్రావిడ భాషారూపమైన ప్రబంధమును,పురిన్ద-చేసిన. నాన్-దాసుఁడు, నన్పు-జ్ఞానస్వరూపమైన ఆత్మ, ఉరుకి - కరఁగి, నారణఱ్కు - శ్రీమన్నారాయణునికి, ఞానమ్-పరభక్తియనెడు, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, విళక్కు - దీపమును, ఏత్తినేన్ - పెట్టితిని. ౧.

వ్యా.— అవ.— ముతప్పాట్టు.—జగద్వైచిత్రియినుడైయ నిర్వాహకత్వమ్పోరుమ్ ఎన్నైత్తిరుత్తినపడి యెన్ననుసన్ధిక్కిఱార్.

(అన్బేతకళియా) "వైయన్తకళియా" ఎన్గు వైయత్తైత్తన్నుడై యభక్తియిలే యనుసన్ధిత్తు భక్తిమాన్తకళియాకళ్కాళ్కిఱార్. తైలపత్రికళుక్కారు ఆధారమ్వేణుమ్. (ఆర్వమేనెయ్యాక) అతడియాకప్పిఅన్ద అభినివేశమే నెయ్యాక. ఆర్వమాకిఅతు-అన్బినుడైయద్వితీయపర్వమ్. (ఇన్బురుకు శిన్దైయిడుతిరియా) విషయత్తినుడైయరస్యతైయాలే శిథిలమాన హృదయమ్తిరియాక. (నన్బురుకిత్యాది) "నన్బు" ఎన్గు జ్ఞానమ్. "తద్గుణసారత్వాత్" ఎన్గిఅపడియే జ్ఞాతావైక్కాట్టుకిఅతు. "అదాహ్యః" ఎన్గిఅత్మా. ఇన్దభక్తిక్కనురూపమాన సంబన్ధత్తైయుడైయవరుకు. (ఞానచ్చుడర్ విళక్కేఱ్ఱినేన్) పరభక్తియాకిఅ విళక్కేఱ్ఱినేన్. (ఞానత్తమిళ్ పురిన్దనాన్) పరభక్తి పరవశనాయ్క్కవిపాడుకిఅనాన్. ౧.

అరు.—పాట్టుక్కవతారికైయరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (జగద్వైచిత్రిఇత్యాద).జగత్తై భూమియుమ్ సముద్రముమ్ ఆదిత్యతేజస్సుమాక విచిత్రమాక్కినాప్పోలే, ఎన్నైయుమ్ నానావిధభక్తియుడైయనామ్పడిపణ్ణువతే! ఎన్ఱీడుపడుకిఱార్. ముతప్పాట్టిల్ జ్ఞానవిషయమాన భక్తియైత్తకళియాక్కినారవర్ ; ఇవర్ జ్ఞానవిశేషమాన భక్తియైత్తకళియాక్కుకిఱారెన్ఱపడి. తకళితానెతుక్కన్న;అరుళిచ్చెయ్కిఱార్(తైలవర్త్యాది).౧.

మూ. ఞానత్తాల్ నన్గుణర్న్దు నారణన్ఱన్నామజ్గళ్
తానత్తాల్ మఱ్ఱవన్పేర్ శాఱ్ఱినాల్-వాన
త్తణియమరరాక్కువిక్కుమఃతన్ఱే, నజ్గళ్
పణియమరర్ కోమాన్పరిశు. ౨

అర్థము — నారణన్తన్ - శేషియైన శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, నామజ్గళ్ - అసాధారణ తిరునామములను, మఱ్ఱుం-తక్కన (గుణయోగముచే జెప్పెడు), అవన్-వానియొక్క, పేర్ - తిరునామములను, ఞానత్తాల్ - జ్ఞానముచేత, నన్దు - చక్కగ. ఉణర్న్దు - తెలిసికొని, తానత్తాల్ - స్థానము (భక్తి) చేత, శార్న్దినాల్ - అనుసన్ధించినయెడల, నజ్గళ్ - మనకుబంధువులై, పణి- కైఙ్కర్యనిరతులైన, అమరర్-నిత్యసూరులకు, కోమాన్-నాథుండైన సర్వేశ్వరునియొక్క, పరిశు- ప్రకారము, వానత్తు-పరమాకాశమైన శ్రీవైకుంఠమునకు, అణి-అలఙ్కారమైన, అమరర్-నిత్యసూరులతో సమానముగ, ఆక్కువిక్కుమంతు అన్తే-చేయించునదిగదా. ౨.

వ్యా.— అన.— ఇరణ్డామ్పాట్టు.— (ఞానత్తాల్) భక్తిపరవశరాయ్క్కవిపాడినార్క్కు అవన్ కొడుక్కుమ్పరిశుశొల్లుకిఱతు.

(ఞానత్తాల్ నన్గుణర్న్దు) భక్తియాలే నన్ఱాకవుణర్న్దు. (నారణన్ తన్నామజ్గళ్) అసాధారణమాన నారాయణాదినామజ్గళై, విభూతియోగత్తైప్పత్తిన నామజ్గళై. (తానత్తాల్ మత్తవన్ పేర్ శాత్తినాల్) భక్తియాలేయుణర్న్దపడియేశొన్నాల్.(వానిత్యాది) పరమపదత్తుక్కాభరణమాన నిత్యసూరికళోడే ఒరుకోవైయిలేకొక్కుమతిత్తే. (నజ్గళిత్యాది) ఒరునాళ్ పణియాతిరాతే పణిక్కైయేస్వభావమాన అమరర్ కోమానుడైయపడి. ౨.

అరు.— ఇరణ్డామ్పాట్టు.— తానమ్ - స్థానమాయ్, భక్తిస్థానత్తిలే. ౨.

మూ. పరిశు నఱుమలరాల్ పాఱ్కడలాన్ పాతమ్
పురివార్ పుకప్పెఱువర్ పోలామ్—పురివార్ కళ్
తొల్లమరర్ కేళ్వి త్తులఙ్గొళిశేర్ తోన్ఱుత్తు
నల్లమరర్ కోమాన్నకర్ 3.

అర్థము. పరిశు-సద్యోవికసితమై, నఱు - పరిమళముంగొట్టుచున్న, మలరాల్-పుష్పములచేత, పాఱ్కడలాన్ - క్షీరాబ్ధిశయనుని, పాతమ్ - తిరువడిని, పురివార్-నమ్మువారు, పురివార్కళ్ - (భగవద్భక్తియందు) విశ్వాసముగలవారై, తొల్-ప్రాచీనులైన, అమరర్ - (బ్రహ్మాది) దేవతలు, కేళ్వి - అడిగి తెలిసికొనందగినదై, తులఙ్గొళి శేర్ - అధికతేజస్సుతోంగూడినదై, తోన్ఱుత్తు - ప్రకాశించుచున్న, నల్-విలక్షణమైన, అమరర్ - నిత్యసూరులకు, కోమాన్-సామియైన సర్వేశ్వరునియొక్క, నకర్-పట్టణమైన శ్రీవైకుణ్ఠమును, పుక - ప్రవేశింప, పెఱువరోపోలామ్-లభించుదురట. 3.

వ్యా.— అవతారికై.— మూన్ఱామ్పాట్టు.— (పరిశు) అవర్ శెయ్‌తతిలే తామీడుపడుకిఱార్.

(పరిశునఱుమలరాల్) భక్తిప్రకారత్తాలే శెవ్విప్పూవై కొణ్డు. (పాఙ్కుడలార్ పాతమ్పురివార్) సంసారికళై అక్కరైప్పడుత్తవేణుమెన్ఱు తిరుప్పాఱ్కడలిలే కణ్వళరుకిఱవనుడైయ తిరువడికళై ఆశ్రయిక్కుమవర్కళ్. (పుకప్పెఱువరోపోలామ్). (పురివార్కళిత్యాది) సాధకరాయ్ ముప్పద నాలునాళిరున్దుళ్ళ బ్రహ్మాదికళిన్ఱుమ్ కేట్టేపోవతామ్. (తులఙ్గొళిశేర్ తోత్ఱత్తు) "అత్యర్కానలదీప్తన్తత్" ఎన్ను మొళిమైయుడైత్తాయిరున్దుళ్ళ. (నల్లమరర్ కోమాన్నకర్). ఎన్ఱుమ్ సాధ్యరాన నిత్యసూరికళుక్కు శేషియాయిరున్దుళ్ళ వనుడైయ నకరై. "పరిశునఱుమలరాల్ పాఙ్కుడలార్ పాతమ్ పురివార్ పుకప్పెఱువర్ పోలే" ఎన్న ఆశ్చర్యమో వెన్ఱీడుపడుకిఱార్. 3

అరు.— మూన్ఱామ్పాట్టు.— పురికై-ముయలుకై. తులఙ్గుకై- కళఙ్గుకై-తోత్ఱమ్-మిక్కవొళియైయుడైత్తాయ్ ప్రకాశిక్కై. 3.

మూ. నకరిత్తైత్తు నిత్తిలత్తు నాణ్మలర్కొణ్డు, ఆఙ్గే
తికళుమ్ మణి వయిరమ్ శేర్త్తు—నికరిల్లా
పైఙ్గమల మేన్ది ప్పణిన్దేన్ పనిమలరాళ్
అఙ్గమ్ వలఙ్కొణ్డా నడి. ౪.

అర్థము. నకర్ - (నామనస్సును) పట్టణముగ, ఇత్తైత్తు - చేసి, ఆఙ్గే-అచ్చోట, తికళుమ్ - ప్రకాశించుచున్న, మణివయిరమ్ - (అభినివేశమనెడు) కెంపురవలను, శేర్త్తు - సేకరించి, నిత్తిలమ్ - (స్నేహమనెడు) ముత్యములను, నాళ్ - శ్లాఘ్యమైన, మలర్ - చిగురుటాకులుగ, కొణ్డు - సమర్పించి, నికరిల్లా - సరిలేని, పై - అంచమైన, కమలమ్ - (ప్రీతియనెడు) తామరపువ్వును, ఏన్ది - ధరించి, పని - చల్లనైన, మలరాళ్-పుష్పమునం దవతరించినపిరాట్టిని, అఙ్గమ్-తిరుమేనిలో, వలమ్-కుడిపక్కయందు, కొణ్డాన్- ధరించినవానియొక్క, అడి-శ్రీపాదములను, పణిన్దేన్ - ఆశ్రయించితిని, ౪.

వ్యా.— అవ.— నాలామ్పాట్టు.— (నకరిత్తైత్తు) "అన్నైతకళియా"ఎన్ఱారువిళక్కు రూపిత్తాప్పోలే ఒరుపుష్పమాక రూపిత్తు అత్తై కొణ్డాశ్రయిక్కిఱార్.

(నకరిత్తైత్తు) నెఞ్జై క్కొయిలాకక్కొణ్డు. (నిత్తిలత్తిత్యాది) కుళిర్న్దముత్తై ఇతప్పాకక్కొణ్డు. (అజ్గిత్యాది) అతిలేతిక ప్పానిన్ఱ మణి వయిరజ్గళాకిఱ అల్లిగళైయుమ్ తాతైయుముణ్డాక్కి. (నికరిత్యాది) ఒప్పిన్ఱి క్కేయిరున్దుళ్ళ ఆర్వమాకిఱ పుష్పత్తైక్కొణ్డుపణిన్దేన్. (పనిమలరాలిత్యాది) పణివుక్కు విషయమావాన్ శ్రియఃపతియిత్తే. అవళుడైయ సన్నిధియిల్ అపుష్కలమాన సంశ్రయణముమ్ పుష్కలమామిత్తే. ౪.

ఆరు.— నాలామ్బాట్టు.— భక్తియై పుష్పమాక చుంపిక్కైయాలే, ఇజ్గుమణి ముక్తాదికళ్ సజ్గకామానురాగజ్గళ్. అజ్గమ్ వలమ్ - తిరుమేనియిల్ వలప్పార్శ్వత్తిలే. ౪.

మూ. అడిమూన్ఱిలివ్వులక మన్ఱళన్దాయ్పోలుమ్
అడిమూన్ఱిరన్దవని కొణ్డాయ్—పడినిన్ఱ
నీరోతమేని నెడుమాలే, నిన్నడియై
యారోతవల్లా రఱిన్దు॥ ౫.

అర్థము. అడిమూన్ఱు - మూఁడడుగులను, ఇరన్దు - యాచించి, అవని-భూమిని, కొణ్డాయ్ - స్వాధీనము చేసికొంటివి, అన్ఱు - అప్పుడు, అడిమూన్ఱిల్ - మూఁడడుగుల చేత; ఇవ్వులకమ్; ఈలోకములను, అళన్దాయ్పోలుమ్ - కొలిచితివిగదా. పడి- భూమి యందు, నిన్ఱ - ఉన్న, నీర్-(శైత్యము మొదలైన) గుణములుగల, ఓతమ్-సముద్రము వంటి, మేని - దివ్యమజ్గళవిగ్రహముగల, నెడు - సర్వోత్కృష్టుఁడైన, మాలే-సర్వేశ్వరుఁడా! నిన - నీయొక్క, అడియై - తిరువడిని, ఆర్ - ఎవరు, అఱిన్దు-తెలిసికొని, ఓతవల్లార్ - చెప్పఁదగినవారు. ౫.

వ్యా.— అవ.— ఐన్దామ్బాట్టు.— (అడిమూన్ఱిల్) అవనుడైయ ఉత్కర్షమ్ శిఱితఱియుమత్తనై యల్లతు సౌలభ్య మొరువరుమఱివారిల్లై యెన్గిఱతు.

(అడిమూన్ఱిలిత్యాది) మూన్ఱడియిలిరణ్డడియాలే లోకత్తైయళన్దాయ్. (అడియిత్యాది) అళక్కైక్కడియాక మూన్ఱడియైయిరన్దు భూమియైక్కొణ్డాయ్. (పడినిన్ఱ) భూమియిలేస్వాభావికమాక నిన్ఱవెన్ఱుమామ్. (నీరోతమిత్యాది) కడలోతమ్బోలే యిరున్గుళ్ళతిరుమేనియైయుడైయనాయ్ వళర్న్దవనే. వ్యామోహత్తైయుడైయవనెన్ఱుమామ్.

(నిన్నడియైయిత్యాది) ఉన్నుడైయసౌలభ్యత్తైయఱిన్దు శిలరాలే ఆశ్రయిక్కప్పోవమో. ౫.

అరు.— విన్దామ్బృట్టు.— పడినిన్ఱ-అళక్కిఅపోతు భూమియిలేనిన్ఱ. ౫.

మూ. అఱిన్దైన్దు ముళ్ళడక్కి యాయ్ మలర్ కొణ్డు, ఆర్వమ్
శెఱిన్దమన త్తరాయ్ చ్చెవ్వే—అఱిన్దవన్దన్
పేరోతియేత్తుమ్ పెరు న్తవత్తోర్ కాణ్బరే
కారోతవణ్ణన్ కళల్ ॥ ౬.

అర్థము. అఱిన్దు - (గుణదోషములను) ఎఱిఁగి, ఐన్దుమ్ - ఐదిన్ద్రియములను, ఉళ్ - శరీరమునందు, అడక్కి, విషయములను గ్రహించకుండఁజేసి, ఆయ్ - శోధించి, మలర్ - పుష్పములను, కొణ్డు - సంపాదించి, ఆర్వమ్ - ప్రీతిచేత, శెఱిన్ద - నిబిడమైన, మనత్తరాయ్ - మనస్సుగలవారై, శెవ్వే - చక్కఁగ, అఱిన్దు - తెలిసికొని, అవన్దన్ - వానియొక్క, పేర్ - తిరునామములను, ఓతి - అనుసన్ధించి, ఏత్తి-స్తోత్రముఁజేసెదు, పెరుమ్ - అధికమైన, తవత్తోర్ - భాగ్యముఁగలవారు, కార్-నల్లనైన, ఓతమ్ - సముద్రమువంటి, వణ్ణన్ - వర్ణముగల సర్వేశ్వరునియొక్క, కళల్ - శ్రీపాదములను, కాణ్బర్ - సాక్షాత్కరింతురు. ౬.

వ్యా.— అవ.— ఆఱామ్బాట్టు — (అఱిన్దు) జ్ఞానత్తుక్కు విషయమన్దాకిల్ శూన్యమాకిఱతో వెన్నిల్; అభినివేశత్తై యుడైయరాయ్ ఆశ్రయిక్క- వల్ల భాగ్యవాన్గళ్ అఱివరెన్గిఱతు.

(అఱిన్దు) శబ్దాదికళ్ త్యాజ్యమెన్ఱఱిన్దు. (ఐన్దుముళ్ళడక్కి) విషయఙ్గళిల్ నిన్ఱుమ్ ఇన్ద్రియఙ్గళై మీట్టు ప్రత్యక్కాక్కి. (ఆయ్మలర్ కొణ్డు) శెవ్విప్పూక్కొణ్డు. (ఆర్వమిత్యాది) అభినివేశమ్ సెరుఙ్గినమనస్సైయుడైయరాయ్. (శెవ్వేయఱిన్దు) నామ్ శేషమ్, అవన్ స్వామియెన్నుమిడత్తైయఱిన్దు. (అవన్ తన్ పేరోతియేత్తుమ్ పెరున్తవత్తోర్) అవనుడైయ తిరునామఙ్గళైచ్చొల్లి ఏత్తుకిఱభాగ్యవాన్గళ్. (కాణ్బర్) నిశ్చితమ్. (కారోతవణ్ణన్ కళల్) కడలుదాహరణమానవడివైయుడైయ తిరువడికళై. ౬.

మూ. కఴలెడుత్తు వాయ్మడిత్తు క్కణ్ శుఴన్ఱు, మాఱ్ఱార్
అఴలెడుత శిన్దైయరాయఞ్జ— త్తఴలెడుత్త
పోరాఴి యేన్దినాన్ పొన్మలర్చ్చేవడియే
ఓరాఴి నెఞ్జే యుకన్దు ౭.

అర్థము.— కఴల్ - తిరువడికళును, ఎడుత్తు - ఎత్తి, వాయ్ - పెదవులను మడితు - మడిచి, (పండ్లనుకొఱికి) కణ్ - నేత్రములను, శుఴన్ఱు - త్రిప్పి, మాఱ్ఱార్ - శత్రువులు, అఴలెడుత్త - మండిన, శిన్దైయరాయ్ - మనస్సుగలవారై, అఞ్జ - భయపడునటుల, తఴలెడుత్త - నిప్పులురాలుచున్న, పోర్ - యుద్ధసాధనమైన, ఆఴి - చక్రమును, ఏన్దినాన్ - ధరించినవానియొక్క, పొన్ - బంగారువలెఆశపడదగినదియు, మలర్ - పుష్పమువలెసుకుమారమైనదియునైన, అడియే - శ్రీపాదమునే, ఆఴి - గంభీరమైన, నెఞ్జే - మనసా, ఉకన్దు - ప్రీతిజేసి, ఓర్ - ధ్యానింపుము. ౬.

వ్యా.— అవ.— ఏఴాంమ్పాట్టు.— (కఴలెడుత్తు) అవనైయుకన్దార్ కాణ్బరానపిన్బు నీయుమవనైయే ఉకన్దాశ్రయియెన్ఱు తిరువుళ్ళత్తైప్పార్త్తుచ్చొల్లుకిఱార్. ప్రతిబన్ధకముణ్డాకిల్ శెయ్వతెన్నెన్నిల్; నముచిపట్టత్తుపడుమత్తనై.

(కఴలిత్యాది) అఞ్జక్కఴలెడుత్తు వాయ్మడిత్తుచ్చుఴలానిన్ఱ కణ్గళైయుడైయ నముచిప్రభృతికళ్ హృదయత్తిలే కొళుత్తిన భయాగ్నియైయుడైయరాయ్ అఞ్జుమ్బడి తిరువడియైయెడుత్తు. (వాయ్మడిత్తుక్కణ్ శుఴన్ఱు) "కణ్ శుఴన్ఱు" ఎన్ఱు ఈశ్వరవిశేషణమాక్కవుమామ్. (తఴలిత్యాది) అగ్నిమయమినాంనిన్ఱ తిరువాఴియైక్కైయిలేన్దినవనుడైయ. స్పృహణీయమానతిరువడికళైయే. (ఆఴినెఞ్జేయుకన్దోర్) అళవుడైయనెఞ్జే! ఉకన్దాశ్రయి. ౭.

అరు.— ఏఴాంమ్పాట్టు.— తిరుమేని యెన్నుతల్-వన్దేటియన్ఱియే స్వాభావికమాకనిన్ఱనిలత్తైయుడైయ తిరుమేనియెన్నుతల్. ౭.

మూ. ఉకన్దునై్న వాఙ్గి యొళ్ళినిఅజ్గో్కళ్ కొఙ్గై
అకఙ్కుళిర పుణ్ణెన్టా ళావి—ఉకన్దు
ములై యుణ్బాయ్‌పోలే మునిన్దుణ్డాయ్,నీయుమ్
అలై పణ్బా లానమైయా లన్టు. ౮.

అర్థము.— ఉకన్దు- ప్రీతిఁజేసి, ఉన్నై్న-దేవరవారిని, వాఙ్గి - ఎత్తుకొని, ఒళి-ప్రకాశించుచున్న, నిఅజ్గో్కళ్ - అందమైన, కొఙ్గై - స్తనములను, అకమ్-మనస్సు, కుళిర - చల్లగానుండునటుల, ఉణ్ణెన్టాళ్-ఆరగింపుమనెను, ఆనమైయాల్ - గనుక, అన్టు - అప్పుడు, నీయుమ్ - దేవరవారును, అలై - అధికమైన, పణ్బాల్- గుణముచేత, ఉకన్దు - నమ్మి, ములైయుణ్బాయ్‌పోలే- పాలముబారగించునటుల, (నటించి) మునిన్దు-కోపగించి, ఆవి - (పూతన) ప్రాణమును, ఉణ్డాయ్ - గ్రహించితివి (పోగొట్టితివి).

వ్యా.— అవ.— ఎట్టామ్బాట్టు.— (ఉకన్దు) పొయ్యుకప్పు బాధక మామ్బడి శొల్లుకిఅతు.

(ఉకన్దు) యశోదై్ప్పిరాట్టిఉకక్కుమాప్పోలే యుకన్దు. (ఉన్నై్నవాఙ్గి) అవళోశఝక్కాక వెడుక్కుమాప్పోలే ఎడుత్తు. (ఒళ్ళినిఅజ్గో్కొఙ్గై) ములైప్పాలాలేనెఅిత్తు అత్తాలేపుకరుడైత్తానకొఙ్గై.(అకఙ్కుళిరవిత్యాది) ఉణ్డల్లత్తునిఱ్కుప్పోకాతపడిహృదయఙ్కుళిరు మ్బడి కీడాకచ్చొన్నవళుడై యప్రాణనై. (ఉకన్దిత్యాది)అవళ్ పొయ్యే యుకన్దు ముడిక్కనినైత్తాప్పోలే నీయుమ్ పొయ్యే యుకన్దుములై యుణ్ణుమాప్పోలే మునిన్దుముడిక్కనినైత్తాయ్. (అలై యిత్యాది) అవళ్ పొయ్యేనినైన్దుముడిక్క నినైత్తాప్పోలేనీయుమ్ పొయ్యేయుకన్దతు మిక్కనీర్మై యుడైమై యాకై యాలన్టు; ఉనక్కు మిత్రభావముమ్అమై న్దిరుక్కచ్చెయ్తే అవళై ముడిత్తు ఉన్నై్నత్తన్దతు ఆశ్రితర్ పక్కలు ణ్డాన [§]ఓరమితే. ౮.

మూ. అన్టుతుకణ్డజ్గాత వాయ్‌చ్చి యునక్కిరఙ్గి
నిన్టు ములైతన్ద విన్నిరైక్కు—అన్టు
వరన్నుఱైయాల్ నీయళన్ద మాకడల్ శూళ్ ఞాలమ్
పెరుముఱైయా లెయ్‌తుమో పేర్‌త్తు. ౯.

---

§ ఓరమ్ - పక్షపాతము.

అర్థము.— అన్ఱు - పూతన స్తన్యమిచ్చు కాలమునందు, అతు - దానిని, కణ్డు - చూచి, అఞ్జాత - భయపడని, ఆయ్ చ్చి-గొల్లకులమునందు పుట్టిన యశోదాదేవి, ఇరఙ్గి - ప్రీతిచేసి, నిన్ఱు - స్థిరముగానుండి, ఉనక్కు - నీకు, ములైతన్ద - స్తనమిచ్చిన, ఇన్ని లైక్కు-ఈగుణాతిశయమునకు, అన్ఱు - మహాబలియొద్ద ప్రతిగ్రహించిన కాలమందు, వరత్ - శ్లాఘ్యమైన, ముఱైయాల్ - (స్వస్వామిభావ) సంబంధముచేత, నీ - నీవు, అళన్ద - అతిక్రమించిన, మా - గొప్ప, కడల్ - సముద్రముచేత, శూழ் - చుట్టబడిన, ఞాలమ్ - భూమి, పేర్త్తు - విచారించిచూడ, పెరు - అధికమైన, ముఱైయాల్ - క్రమమునందు, ఎయ్ తుమో - సరితూగునా.? ౯.

వ్యా.— అవ.— ఒన్ఱు తామ్పాట్టు. — (అన్ఱతు) యశోదైప్పిరాట్టియుడైయ స్నేహత్తుక్కు-పసూన మణ్డో వెన్గిఱతు.

(అన్ఱతుకణ్డఞ్జాతవాయ్ చ్చి) అప్పొరియవ్యసనత్తైక్కణ్డు భయప్పడాతతాయార్. (ఉనక్కు-రఙ్గి) ఉన్పక్కలిలేశిథిలైయాయ్. (నిన్ఱిత్యాది) తరైయిలేకాల్పావి ములైతన్దస్వభావత్తుక్కు. (వరన్ముఱైయాల్) ఈశ్వరనానప్రాప్తియాలే. (నీయళన్దవిత్యాది) నీయళన్దపెరియకడల్ శూழ்న్ద పెరియభూమియానతు పెరుముఱైయాలేయ్ తుమో అవళుడైయ స్వభావత్తుక్కు. ఇన్దభూమియానతు తిరియట్టు ఇతుపెరియతు, ఇతుపెరియతెన్ను ముఱైయాలే ఎతిర్ క్కుమో? అవళుడైయస్వభావత్తుక్కు నీపెరితాకచ్చెయ్ తతువుమ్ ఒప్పన్ఱెన్గిఱతు. ౯.

అరు.—ఒన్ఱుతామ్పాట్టు.—ఎయ్ తుమో-నీక్కైక్కు భూమి సదృశమో ఎన్ఱుతల్, ఉన్నుడైయ అళన్దవ్యాపారద్దానొక్కుమో విన్నుతల్. ౯.

మూ. పేర్ త్తనై మా శకడమ్ పిళ్ళైయాయ్, మణ్ణిరన్దు
కాత్తనై పల్లుయిరుక్కావలనే—ఏత్తియ
నావుడైయేన్ పూవుడైయేన్ నిన్నుళ్ళి నిన్ఱుయాల్
కావడియేన్ పట్ట కడై. ౧౦.

అర్థము.— పిళ్ళైయాయ్ - బాలుడై మా - గొప్ప, శకడమ్ - శకటాసురిని, పేర్ త్తనై - పేరుతోగొట్టితివి; కావలనే - రక్షకుడా!, మణ్ - భూమిని, ఇరన్దు యాచించి, పల్ - అనేకమైన, ఉయిరుమ్ - జంతువులను, కాత్తనై -రక్షించితివి, నిన్-

దేవరవారియందు, ఆళ్ళి - అవగాహించి, నిన్ఱమైయాల్ - ఉన్నందున, ఏ త్తియ - స్తోత్రముచేసెడు, నావుడైయేన్ - నాలుకగలవాఁడనైతిని; పూవుడైయేన్ - (అర్చనకు) పుష్పములుగలవాఁడనైతిని; అడియేన్ - దాసుఁడు, పట్ట - అనుభవించిన, కడై - హీనతను, కా - (పోగొట్టి) రక్షింపుము. ౧౦.

వ్యా — పత్తామ్పాట్టు.—(పేర్ త్తనై యిత్యాది) పిళ్ళైయాయిరున్ద పెరియశకడత్తై యుత్తైత్తాయ్. (మణ్ణిరన్దిత్యాది) మహాబలియాలే నోవుపడామే భూమియైయిరన్దురక్షిత్తాయ్. ఇప్పడిరక్షిక్కైక్కు ఏవేణ్డువదెన్నాల్? (కావలనే) ఎల్లావళియాలుమ్ ముడైయనాకై. (నిన్నుళ్ళినిన్ఱమైయాల్ ఏత్తియనావుడైయేన్ పూవుడైయేన్) ఉన్నై సమాశ్రయణీయనాక వుడైయేనాకైయాలే ఆశ్రయిక్కుమ్ ద్రవ్యఙ్గళైయుమ్ మిన్ద్రియఙ్గళైయుమ్ పుష్కలమాక వుడైయేనానేన్. (అడియేన్పట్టకడై) ఉన్నుడైయేనాయిరున్దవైత్తు నాన్ మున్బు దేవతాన్తరఙ్గళై యనువర్త్తిత్తుప్పట్ట పోల్లాఙ్గు ఇనిపడాతపడి కాత్తరుళవేణుమ్. ౧౦.

మూ॥ కడైనిన్ఱమరర్ కళుల్ తొழுతు, నాళుమ్
ఇడైనిన్ఱవిన్బత్తరావర్—పుడైనిన్ఱ
నీరోతమేని నెడుమాలే, నిన్నడియై
యారోతవల్లారవర్. ౧౧.

అర్థము.— కడైనిన్ఱ - వాకిటనిలచి, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, అమరర్ - (బ్రహ్మాది) దేవతలయొక్క, కళుల్ - కాళ్లను, తొழுతు - మ్రొక్కి, ఇడైనిన్ఱ - నడుమనిలచిన, ఇన్బత్తరావర్ - సుఖముగలవారగుదురు. పుడైనిన్ఱ - చుట్టుకొనియున్న, నీర్ జలముగల, ఓతమ్ - సముద్రమువంటి - మేని - విగ్రహముగల నెడుమాలే - సర్వోత్కృష్టుఁడైన, స్వామీ! నిన్ - దేవరవారియొక్క, అడియై - శ్రీపాదములను, ఓతవల్లారవర్ - స్తోత్రముఁజేయఁదగిన వారు, యార్ - ఎవరగుదురు.? ౧౧.

వ్యా.— అవ.— పతినోరామ్పాట్టు.—(కడైనిన్ఱమరర్) దేవతాన్తరఙ్గళై యనువర్త్తిత్తుప్పట్టఅనర్థత్తై ప్పరిహరియెన్న, ఇప్పడిశెయ్వారుణ్డోవెన్నిల్; అవరిప్పడిశెయ్తన్ఱో అనర్థప్పడుకిఱార్.

(కడ్డైయిత్యాది) దేవతా న్తరఙ్గళ్ వాళలిలేనిన్ఱు అవర్కళై నాళ్ తోఱుమ్ తొళుతు మధ్యమపురుషార్థమాన సుఖత్తైప్పెఱువర్. (ఫుడైనిన్ఱవిత్యాది) ఎఙ్గుమ్పుక్కునిన్ఱ నీరైయుడైత్తానకడలిన్ నిఱత్తైయుడైయ సర్వేశ్వరనే! ప్రాప్యమాన ఉన్నుడైయ తిరువడికళై యఱి న్దాశ్రయిక్కవల్లారార్.

అరు.—పతినోరామ్పాట్టు.—(కడై) కా - కాత్తరుళవేణుమ్. ౧౧.

మూ. అవ రివ రెన్ఱిల్లై యరవణై యాన్ పాతమ్
ఎవర్ వణఙ్గి యేత్తాతా రెణ్ణిల్ —పవరుమ్
శెళుఙ్కతిరో న్మలరోన్ కణ్ణుతలో నెన్ఱే
తొళుమ్ తన్మైయార్ నాళు న్దొడర్న్దు. ౧౨.

ఒర్థము.— అవర్ - (ఆశ్రయణీయులైన)ఆదేవతలు, ఇవర్(ఆశ్రితులైన) ఈమనుజులు-ఎన్ఱు- ఇట్లని,ఇల్లై - (భేదము)లేదు, అరవణైయాన్ - పన్నగతల్పుని, పాతమ్-తిరువడిని, వణఙ్గి-నమస్కరించి, ఏత్తాతార్ - స్తోత్రముఁజేయనివారు,ఎవర్ - ఎవరు. ఎణ్ణిల్ - విచారించఁగా, పవరుమ్-వ్యాపించియున్న, శెళుమ్- నిబిడమైన, కతిరోన్- కిరణములుగల సూర్యుఁడును, ఒళ్ - ప్రకాశముగల, మలరోన్ - పద్మసంభవుఁడైనబ్రహ్మదేవుఁడును, కణ్ణుతలోనెన్ఱే- లలాటనేత్రుఁడైనశివుఁడునుగదా, తొడర్న్దు-(వాడుండుచోటికి) వెళ్ళి,నాళుమ్ - అనుదినమును, తొళుమ్-ఆశ్రయించుటయే, తన్మైయార్ -స్వభావముగాగలవారు. ౧౨.

వ్యా.— అవ.— పన్నిరణ్డామ్పాట్టు.— (అవరివర్) శిఱియార్ పెరియారెన్నాతే సర్వేశ్వరన్ తిరువడికళై ఆశ్రయియాతారెవర్.

(అవరిత్యాది) ఎల్లారుమ్ అవనైయే ఆశ్రయిక్కుమతో వెన్నిల్; ప్రసిద్ధరానబ్రహ్మాదికళుమ్ అవనైత్తొళుమ్ స్వభావరాయన్ఱో విరుక్కిఱతు. (ఎణ్ణిలిత్యాది) పరన్దుళుకియ తాన కిరణఙ్గళై యుడైయ ఆదిత్యనుమ్ బ్రహ్మావుమ్ లలాటనేత్రనుమ్. (నాళున్దొడర్న్దు తొళుమ్ తన్మైయార్) తొళుమ్ స్వభావత్తైయుడైయరావర్. ౧౨.

అను.— పన్నిరణ్డామ్పాట్టు.— శఙ్కైపణ్ణుకైక్కాక పదోపాదానమ్ పణ్ణుకిఱార్ (అవరిత్యాది). ఇతిన్మేలే శఙ్కైక్కు ఉత్తరమాయ్ మేలుక్కవతారికైయుమాక అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ప్రసిద్ధరానవిత్యాది). ౧౨.

మూ. తోడ రెడుత్త మాల్ యానై శూழ் కయమ్బుక్కఞ్జి
ప్పడ రెడుత్త పైఙ్గమలఙ్గొణ్డు అన్ఱిడరడుక్క
ఆழியా న్పాత మ్పణిన్దన్రే, వానవర్ కోన్
పాழிతా నెయ్దిర్ఱు ప్పణ్డు. ౧౩.

అర్థము.— తోడర్ - (కాలియందుకట్టిన)గొలుసును- ఎడుత్త - (తొండముతో) ఎత్తిన, మాల్ - పెద్ద, యానై -ఏనుఁగు, శూழ் - విశాలమైన, కయమ్-మడుపునందు, పుక్క - ప్రవేశించి, పడర్ - వికసించియు, ఎడుత్త - ఎత్తుగాను, పైమ్-సొగసుగానునున్న, కమలమ్ - తామరపువ్వును. కొణ్డు - ఎత్తి - అన్ఱు - ఆకాలమందు, ఇడర్ - (మొసలివలననైన) దుఃఖము, అడుక్క - సంభవింపఁగా, అఞ్జి - భయపడి ఆழியాన్ - చక్రపాణియొక్క, పాతమ్ - తిరువడిని, పణిన్దన్రే - సేవించికదా వానవర్ - నిత్యసూరులకు, కోన్ - స్వామియొక్క, పాழிతాన్ - స్థానమును, పణ్డు - మునుపు, ఎయ్దిర్ఱు - పొందినది. ౧౩.

వ్యా.— అవ.— పతిస్థానాప్తాబట్టు.— (తోడరెడుత్తమాల్) విలక్షణాధికారమాకిల్ కిడైయాతో వెన్నిల్; ఓర్ యానైక్కన్ఱో పెఱ్ఱాయ్త్తొన్ఱుకిఱతు.

(తోడరిత్యాది) పల్లిమెముఱిత్తుక్కొణ్డ ఆనై, మఱిత్తిరున్దుళ్ళ ఆనై. (శూழ் కయమ్బుక్క) పరన్దపొయ్కైయిలేపుక్క. (ఇడరడుక్కవఞ్జి) ముతలైయాల్వన్ద విడరుక్కుభయప్పట్టు. (పడరెడుత్తపైఙ్గమలఙ్గొణ్డు)పడర్న్దోఙ్గిక్కిళర్న్ద తామరైప్పూవైక్కొణ్డు. (ఆழியానిత్యాది) సర్వేశ్వరనుడైయ తిరువడికళిలేవిழுన్దన్రో నిత్యసూరికళోడేకూడియిరుక్కుమవనుడైయ పదుక్కైయిలే ఏఱప్పెఱ్ఱతు. ౧౩

అరు.— పతిస్థానాప్తాబట్టు.— పుష్పార్న్దు. తోన్ఱియ్ నైన్దపడి- వల్లి-విలఙ్గు పాழ்-పదుక్కై, "ఇడరడుక్క" ఎన్నపోతు ఇడర్కిట్టఎన్నపడి. ౧౩

మూ. పణ్డై ప్పిరమ్బతియై యాక్క, ప్పழிపావమ్
కొణ్డిఙ్గు వాழ்వారైక్కాత్తే-ఎణ్డిశైయుమ్
పేర్త్తకర నాన్గుడైయాన్ పేరోతిప్పేణైక్కాళ్
తీర్త్తకర గామిక్క తిరిన్దు. ౧౪.

అర్థము.— పణ్డైయై - కడుపును, పెరుమ్ - విశాలమైన, పతి - ఊరుగ, ఆక్కి - చేసి, పఴి - అపవాదములను, పావమ్ - పాపములను, కొణ్డు - సంపాదించి, ఇఙ్గు - ఈలీలావిభూతియందు, వాఴ్వారై - సుఖముగనుండువారిని, కూఱాతే - అనుసంధించక, పేతైకాళ్ - బుద్ధిలేనివారా! ఎణ్డిశైయుమ్ - అష్టదిక్కులయందును, పేర్త్త - వ్యాపించియున్న, కరమ్నాన్గు - చతుర్భుజములను, ఉడైయాన్ - కలిగినసర్వేశ్వరుని యొక్క, పేర్ - తిరునామములను, ఓతి - అనుసంధించి, తిరిన్దు - సంచరించి, తీర్త్తకరరామిన్ - జగత్తునుపరిశుద్ధముఁజేయువారుగనగుడు. ౧౪.

వ్యా.— అన.— పతినాలామ్బాట్టు — (పణ్డై) అవన్బడి ఇతువానపిన్బు సంసారికళై యేత్తి త్తిరియాతే అవన్ తిరువడికళిలేపణిన్దు తిరునామఙ్గళై చ్చొల్లి ఉఙ్గళుడైయస్పర్శత్తాలే లోకత్తైశుద్ధమాక్క క్కడవీర్గళ్ ఆగక్కడవీర్గళ్ ఎన్గిఱార్.

(పణ్డైప్పెరుమ్బతియైయాక్కి) అన్నిక్కే, వయిఱాకిఱపెరుమ్బతియై యుణ్డాక్కి యెన్నుమామ్. (పఴిపాపమిత్యాది) అడియుణ్డాయుమ్ అడియిన్నిక్కేయుమాన పాపమే వాఴ్వాక విరుప్పారై ప్పేశాతే ఎట్టుదిక్కుమ్ విమ్మవళర్న్ద నాలుతోళ్కళైయుడైయనానవనుడైయ తిరునామఙ్గళై చ్చొల్లి. ౧౪.

అరు.— పతినాలామ్బాట్టు.— పెరుమ్బతియైయాక్కి. మున్బుఇన్దలోకత్తై యుణ్డాక్కి అతుక్కు ఆపత్తువర, "ఎణ్డిశైయుమ్ పేర్త్తకరనాన్గుడైయాన్" ఎన్ఱ అవనుక్కు విశేషణమాతల్, పణ్డియాకిఱవయిత్తై ప్పెరుమ్బతి పెరుక్కప్పణ్డి ఎన్ఱ సంసారిక్కు విశేషణమాతల్. అడియుళ్ళతుపఴి, మఱ్ఱైయతుపావమ్, తిరిన్దుతీర్త్తకరరామిన్ - ఉఙ్గళ్ సఞ్చారత్తాలేపావనరాక్కణ్గోళ్. ౧౪.

మూ. తిరిన్దతు వెఞ్జమత్తుత్తేర్ కడవి, అన్ఱు
పిరిన్దతు శీతైయై మాన్ పిన్పోయ్—పురిన్దతువుమ్
కణ్పళ్ళికొళ్ళవఴకియతే, నాకత్తిన్
తణ్పళ్ళికొళ్వాన్ఱనక్కు. ౧౫.

అర్థము.— వెమ్ - క్రూరమైన, శమత్తు - యుద్ధమునందు, తేర్ - రథమును, కడవి - నడపి, తిరిన్దతువుమ్ - సఞ్చరించినదియు, మాన్ - (మారీచుఁడనెడుమాయా) మృగముయొక్క, పిన్పోయ్ - వెనుకవెనుదెంచి, అన్ఱు - ఆవనవాసకాలమందు, శీతైయై -

సీతాదేవిని, పిరిన్దతువుమ్ - విశ్లేషించినదియు, కణ్ - భూమియందు, పళ్ళికొళ్ళ - వ వ్వళింప, పురిన్దతువుమ్ - ఆశపడినదియు, నాకత్తిన్ - తిరువనన్దాళ్వానుమీద, తణ్- చల్లగ, పళ్ళికొళ్వాన్తనక్కు - శయనించువానికి, అభ్యుకియతే- బాగుగనుండునా? ౧౫

వ్యా.- అవ.— పతినైన్దామ్పాట్టు.— (తిరిన్దతు) తిరువులక ళన్దరుళినపడి ప్రస్తుతమాకైయాలే అల్లాతవవతారఙ్గళిలుమ్ ఆశ్రితార్థ మాకమికప్పట్ట ఇటుక్కుక్కళై న్నినైత్తు వెఱుక్కిఱార్.

(వెఱ్ఱమత్తు త్తేర్ కడవి త్తిరిన్దతు) యుద్ధత్తిలే యుడమ్పుక్కిడ డాతే మున్నే యుధిష్ఠిరయమాఱిప్పడై పొరుతు తేర్ కడవి త్తిరిన్దతు, (అన్తుమార్ పిన్బోయిప్పిరిన్దతుశీతైయై) రక్షిక్కిఅవిడత్తి లిరువరు జూడవిరున్దు రక్షిక్కప్పెఱ్ఱోమో. (పురిన్దతువుఙ్కణ్పళ్ళికొళ్ళ)తరై యిలే పళ్ళికొళ్ళక్కణ్ణుతు.(నాకత్తిన్ తణ్ పళ్ళికొళ్వాన్ తనక్కుఅభ్యు కియతే) తిరువనన్దాళ్వాన్మేలే కణ్వళర్ న్దరుళప్పెఱ్ఱ సౌకుమార్య త్తైయుడైయనానవనుక్కు జగద్రక్షణమ్ కాలవభ్యుకితాయిరన్దతు.౧౫

అరు.—పతినైన్దామ్పాట్టు.—పురిన్దతువుమ్- తిరువయోధ్యైయైక్కేయిక్కుక్కొ దుత్తతుమ్ కాట్టిలేతరైయిలేకిడక్కైక్కు.. ౧౫.

మూ. తనక్కడిమైపట్టతు తానఱియానేలుమ్
మనత్తడైయవైప్పతామ్మాలై—వనత్తిడరై
ఏరియామ్వణ్ణమియఱ్ఱు మితువల్లాల్
మారి యార్ పెయ్కిఱ్పార్ మఱ్ఱు.   ౧౬.

అర్థము.— తనక్కు - తనకు, అడిమై - దాస్యము, పట్టతు - సంబంధించినది, (అనువిషయమును), తాన్ - తాను, అఱియానేలుమ్ - తెలిసికొన్నను, మాలై - స ర్వేశ్వరుని, మనత్తు - మనస్సునందు, అడైయ - ప్రవేశించునటుల, వైప్పతు - ఉంచు ట, అమ్ - చాలును, వనమ్ - అడవియైన, తిడరై - దిబ్బను, ఏరియామ్వణ్ణమ్ - చె రువగునటుల, ఇయఱ్ఱుమ్ - యత్నముఁజేసెదు, ఇతువల్లాల్ - ఇదితప్ప, మఱ్ఱు - వేరు, మారి - వర్షమును, యార్ - ఎవ్వరు, పెయ్కిఱ్పార్ - కురుపిం చుదురు.   ౧౬

వ్యా.—పతినాఱామ్పాట్టు.— (తనక్కడిమై యిత్యాది) "స్వ త్వమాత్మని సఞ్జాతం స్వామిత్వంబ్రహ్మణిస్థితమ్" ఎన్నుమ్పడియే విశ

దమాక వఱియానాకిలుమ్. (మన త్తిత్యాది) "యద్యదాచరతి శ్రేష్ఠః"
ఎన్ను మ్బడియాకిలుమ్ సర్వేశ్వరనై హృదయ త్తిలేవై ప్పతు, (వన త్తిడ
రిత్యాది) కాట్టిల్ తిడరై క్కల్లి క్కుళమాక్కు-మతో్ఱియ వర్ష త్తైఇవ
నాలేపెయ్విక్కప్పో మో? ఇత్తాల్ రుచిమాత్రమ్ ఇవఱ్ఱతలై యిలేయు
ణ్డామి త్తనై యొ్ఱియ ప్రాప్తి ఇవనాలే ఉణ్డాక్కి క్కొళ్ళప్పో మో ఎన్ఱ
తాయిఱ్ఱు. అన్ఱి క్కే,పరియామ్వణ్ణమియఱ్ఱుమితు,మఱ్ఱునర్షి ప్పిక్కు
మతు. ఇరణ్డుమ్ శెయ్యప్పో మో వెన్న వుమామ్. రుచ్యుత్పాదకనున్తానే,
ప్రాప్తిక్కై ప్పణ్ణిక్కొడుప్పానున్తానే యెన్న వుమామ్. ౧౬.

అరు.— పతినాఱామ్పాట్టు.— అఱియానాకిలుమ్,తనక్కు శేషత్వముణ్డెన్ఱు తెరియా
వననఱియానాకిలుమ్. ఇరణ్డుమవనైయల్లాల్ శేయలర్ శేయ్వార్. ఒరు త్తర్ క్కప్పోతా
తెన్పడి. ఇన్దవర్తుక్కు "మన త్తడైయా వైప్పతామ్" ఎన్ఱుక్షేపమ్. వైక్క మాట్టారెన్ఱప
డి. మున్దినవర్తుక్కు "వైప్పతామ్" వైక్కలామెన్పడి. ఇరణ్డామర్తైదార్ష్టాన్తిక త్తిలే
యేఱిడుకిఱార్ రుచ్యుత్పాదకనుమిత్యాది. ౧౬.

మూ. మఱ్ఱారియలావార్ వానవర్కో న్మామలరోన్
శుఱ్ఱుమ్వణఙ్గు న్తొ్ఱిలానై—ఒఱ్ఱై
ప్పిఱైయిరున్ద శెఞ్జడైయాన్ పిన్శెన్ఱు, మాలై
క్కైతొయిరన్దు తాన్ముడిత్తాన్ కొణ్డు. ౧౭.

అర్థము.— వానవర్ - దేవతలకు, కోన్ - అధిపతియైనఇంద్రుఁడును, మా -
శ్లాఘ్యమైన, మలరోన్ - తామరపువ్వునందుబుట్టినబ్రహ్మయును, శుఱ్ఱుమ్-నాలుప్ర
క్కల, వణఙ్గుమ్-మ్రొక్కెడు, తొ్ఱిలానై- చేష్టితములుగలవానిని, ఒఱ్ఱై - ఒక,
పిఱై - కళగలచంద్రుఁడు, ఇరున్ద - ఉండిన, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, శడైయాన్ - జటలు
గలరుద్రుఁడును, మాలై - శ్రియఃపతిని, పిన్శెన్ఱు - అనుసరించి, తాన్ - తాను, ఇర
న్దుకొణ్డు - యాచించుచు, కైతై - కోఱికలను, ముడిత్తాన్ - నెరవేర్చుకొనెను; మ
ఱ్ఱు - వేరు, అర్ - ఎవరు. ఇయలావార్ - ఆశ్రయింపఁదగినవారు. ౧౭

వ్యా.— అవ.— పతినేళామ్పాట్టు.— (మఱ్ఱారియలావార్)
ఇవనే ఆశ్రయణీయనెన్బనె న్నెన్నిల్; వేఱొరువరిల్లామై యెన్గిఱతు.
(మఱ్ఱారియలావార్)మఱ్ఱాశ్రయణీయరావారార్.(వానవరి
త్యాది.) లోకత్తిల్ ప్రధాననాన ఇన్ద్రనోడుకూడిన బ్రహ్మాదికళితే. అవ

ర్కళు మవనై యాశ్రయిత్తిటే తన్దాముడైయ అభిమతఙ్గళై పెఱుకి అతు. ఇన్ద్రన్, బ్రహ్మా, నేర్ కొడు నేరాశ్రయిక్కప్పోకాతే పాడేపక్కలే శెన్ఱు వణఙ్గు మాశ్రయణప్రకారఙ్గళై యుడైయనానవనై. ఈశ్వరనుడైయ చేష్టితఙ్గళై యవర్కళ్ శొల్ల్రి వణఙ్గువారెన్నవుమామ్, (ఒళ్ళై ప్పిత్తైయిత్యాది) శడైయిలే పిత్తైమైధరిత్తానాయ్ సుఖప్రధాననుమాన రుద్రన్, (పిన్ శెన్ఱు) అనువర్తిత్తు. (మాలై) సర్వేశ్వరనై. (కొణ్డు) హృదయత్తిలేకొణ్డు; (కుత్తైయిరన్దు) తన్నుడైయకుత్తైకళైయిరన్దు. (తాన్ ముడిత్తాన్) తన్నుడైయ అపేక్షితఙ్గళై ప్పెఱ్ఱాన్. ౧౭.

మూ. కొణ్డతులక ముఱ్అళురువాయ్ కోళరియాయ్
ఒణ్ తిఱలోన్ మార్వత్తు కిర్వైత్తతు—ఉణ్డతువుమ్
తాన్కిడన్దవేఴులకే తామరై క్కణ్ణాలొరునాళ్
వాన్కడన్దాన్ శెయ్తవఴక్కు. ౧౮.

అర్థము.— వాన్ - ఆకాశమును, కడన్దాన్ - అతిక్రమించిన(అపరిచ్ఛేద్యుండైన), తామరై - కమలములవంటి, కణ్ - నేత్రములుగల, మాల్ - సర్వేశ్వరుండు, కుఱళ్ - పొట్టి, ఉరువాయ్- తిరుమేనుగలవాండై, ఉలకు - లోకమును, కొణ్డతువుమ్- ఆక్రమించినదియూ, కోళ్ - బలముగల, అరియాయ్ - సింహమై, ఒణ్ - అందమైన (అధికమైన), తిఱలోన్ - బలముగలహిరణ్యాకశిపునియొక్క, మార్వత్తు- వక్షస్థలమునందు, ఉకిర్ - నఖములను, వైత్తతువుమ్ - పెట్టినదియూ, ఒరునాళ్ - ఒకకాలమందు, తాన్ - తాను, కడన్ద - గొలచిన, ఏఴులకు - సప్తలోకములను, ఉణ్డతువుమ్ - ఆరగించినదియు, శెయ్త - చేసిన, వఴక్కు - న్యాయమూ. ౧౮.

వ్యా.— అవ.— పతినెట్టామ్పాట్టు.— (కొణ్డతు) అత్తావతు- ఇవన్ జగద్రక్షణమ్పణ్ణుమ్పడికొల్లుకిఱతు.

(కుఱళురువాయ్కొణ్డతులకమ్) శ్రీ వామననాయ్ లోకమళన్దు కొణ్డతు. (కోళరియిత్యాది) కైతొట్టుఆశ్రిత విరోధికళైప్పోక్కుమ్పడి. (తాన్కడన్ద వేఴులకై యుణ్డతువుమ్) తన్ తిరువడికళిలే యడఙ్గిన లోకఙ్గళై యే తిరువయిఱ్ఱిలే వైత్తతువుమ్. (తామరైక్కణ్ మాల్) పుణ్డరీకాక్షనాన ఈశ్వరన్. (ఒరునాళ్ వాన్కడన్దాన్) నిత్యసూ

రికళుక్కు వ్వాకానవన్. స్వగత్తైయళన్ద వనెన్ఱుమామ్.(శెయ్తవఴక్కు) తన్నుడై మైన్మైరక్షిక్కప్రాప్తమితే. ౧౮.

మూ. వఴక్కన్ఱు కణ్డాయ్ వలిశకడమ్శెఱ్ఱాయ్
వఴక్కన్ఱు నీమతిక్కవేణ్డా—కుఴక్కన్ఱు
తీవిళవిఱ్కాయ్క్కెఱిన్ద తీమైతిరుమాలే
పార్విళఙ్గచ్చెయ్తాయ్పఴి. ౧౯.

అర్థము.— తిరుమాలే - లక్ష్మీవల్లభుండా! వలి - బలముగల, శకడమ్ - శకటాసురుని, శెఱ్ఱాయ్-సంహరించితివి; (అది), వఴక్కు - న్యాయము, అన్ఱుకణ్డాయ్ - కాదుకదా; వఴక్కన్ఱు-న్యాయమని, నీ - నీవు, మతిక్కవేణ్డా-తలపవలదు. కుఴమ్-అందమైన, కన్ఱు - దూడను (వత్సాసురుని), తీ - క్రూరమైన, విళవిఱ్ - వెలగచెట్టు యొక్క, కాయ్క్కు-కాయకు(కాయక్రిందపడునటుల), ఎఱిన్ద - విసరివేసిన, తీమై-దుష్టతనము, పార్ - భూమియందు, విళఙ్గ - ప్రకాశించునటుల, పఴి - తప్పు, శెయ్తాయ్ - చేసితివి. ౧౯

వ్యా.— అవ.— పత్తొన్బతాంప్పాట్టు— (వఴక్కన్ఱు) నీజగద్రక్షణమ్పణ్ణుకిఱతు పఴియాయ్విట్టతు.

(వలిశకడమ్ శెఱ్ఱాయ్ వఴక్కన్ఱు కణ్డాయ్) పిళ్ళైయాయిరున్ద పెరియశకడత్తై ముఱిత్తతువుమ్ వఴక్కన్ఱు. అతుశెయ్తోమితే యెన్నిల్; ఇతితేనానుమ వేణ్డావెన్గిఱతు. (వఴక్కన్ఱు నీమతిక్కవేణ్డా) ఇతువఴక్కెన్ఱు నీబుద్ధిపణ్ణియిరుక్కవేణ్డా. (కుఴక్కన్ఱిత్యాది)అసురనానకన్ఱుమ్ విళావానఅసురనుమ్ తన్నిలేయొత్తుఉళ్ళఱిన్దవసైన్ని నలిన్దతాకిల్ శెయ్వతెన్నెన్ఱు భయప్పడుకిఱార్. (తిరువమాలే) ఇరువరుజ్కూడవిరుక్కవన్ఱో తకువతు. (పారిత్యాది) భూమియడఙ్గలుమ్ ప్రకాశిక్కుమ్బడి పఴిశెయ్తాయ్. విభూతియిల్ ఏకదేశత్తైరక్షిక్కప్పుక్కు అవ్విభూతిధైయుమ్ అఴిక్కప్పార్త్తాయ్. ౧౯.

అరు.—పత్తొన్బతాంప్పాట్టు.— మేలిల్పదత్తుక్కవతారికై (అతుశెయ్తోమితే ఇత్యాది).తనక్కుయహానివన్దాల్ అవ్విభూతియుంపఴియుమెన్నపడి.ఇతుఅవన్ శెయ్తపఴియావతు. ౧౯.

మూ. పళిపావమ్ కైయకన్ఱు ప్పల్ కాలుమ్ నిన్నై
వళివాళ్వార్ వాళ్వరా మాతో—వళువిన్ఱి
నారణన్ఱ న్నామఙ్గళ్ నఙ్గుణర్న్దు నన్గేత్తుమ్
కారణఙ్గళ్ తాముడైయార్ తామ్.

అర్థము.— పళి - అబుద్ధిపూర్వకముగాజేసెడు తప్పును, పావమ్ - బుద్ధిపూర్వకముగాజేసెడుతప్పులను, కైయకన్ఱు- చెయ్‌విడచి, పల్కాలుమ్ - అనేక కాలము, వళి-(శాస్త్రోక్త) మార్గముగ, నిన్నై - దేవరవారిని, వాళ్వార్ - సుఖముగనను భవించువారును, వళువు-విచ్ఛేదము, ఇన్ఱి-లేక, నారణన్ఱన్-నారాయణునియొక్క, నామఙ్గళ్-తిరునామములు, నన్గు-చక్కగ, ఉణర్న్దు-తెలిసికొని, నన్గు-బాగుగ, ఏత్తుమ్-స్తుతించేసెడు, కారణఙ్గళ్-హేతువులను, తామ్-తాము, ఉడైయార్ - కలవారును, వాళ్వరామ్-పరమసుఖము ననుభవింతురు.మాతో- ఇదిపాదపూరణమైనఅవ్యయము.

వ్యా.— అవ.—— ఇరుప తామ్బాట్టు.—(పళిపావమ్) జగద్రక్షణైయను సన్ధిత్తు అవనైయాశ్రయిత్తవర్ కళన్ఱో వాళ్వార్క ళెన్గిఱతు.

(పళిపావఙ్గైయకన్ఱు). అడియుణ్డాయుమ్. అడియిన్ఱిక్కేయుముళ్ళ విరోధఙ్గళైప్పోక్కి. (పల్ కాలుమిత్యాది). ఎన్ఱుమున్నైయాశ్రయిత్తువాళ్ వార్ వాళ్ న్దేపోవర్. “నసుఖాల్లభ్యతే సుఖమ్” ఎన్గిఱతివనైయాకాతే. మాతో వెన్బతిఙ్గే చ్చొల్. (వళువిత్యాది) వళువిన్ఱిక్కేయిరుక్కుఱ నారాయణనుడైయ తిరునామఙ్గళై భక్తియాలేయుణర్న్దు నన్ఱాకవేత్తుమ్. (కారణఙ్గళ్ తాముడైయార్ తామ్) కారణఙ్గళ్ - హేతుక్కళ్, ఏత్తుకైక్కడియానభక్తి-రుచి,అనుకూల భగవత్కటాక్షమ్- సుకృతమ్. “తారణఙ్గళ్ తాముడైయార్” ఎన్ఱపోతు తారణమెన్ఱు ధృతియుడైయారెన్ఱపడి. ౨౦.

అరు.— ఇరుపతామ్బాట్టు.— సుఖత్తుక్కనన్తరమ్ దుఃఖమెన్గిఱన్యాయమిఙ్గిల్లైయాకాతే ఎన్గిఱతు. ముఃయవాళ్ వేయాయిరుక్కుమ్ భగవత్సమాశ్రయణమెన్ఱపడి. ఇఙ్గేచ్చొల్ పాదపూరణమాయ్ అవ్యయమెన్ఱపడి. ౨౧.

మూ. తాముళరే తమ్ముళ్ళ ముళ్ళుళతే, తామరైయిన్
పూవుళతే యేత్తుమ్బొళుతుణ్డే—వామనన్

తిరుమరువు తాళ్ మరువు శెన్నియరే, శెవ్వే
అరుసరకమ్ శేర్వతరితు.

అర్థము:— తామ్-(కర్తలైన) తాము, ఉళరే-ఉన్నారే,తమ్-తమయొక్క, ఉళ్ళమ్-(కరణమైన) మనస్సు, ఉళ్-(తన) శరీరములోనే, ఉళతే ఉన్నదే,తామరైయిన్పూ- (ఉపకరణమైన) తామరపుష్పము, ఉళతే-ఉన్నదే; ఏత్తుమ్ -స్తోత్రముఁజేయు, పొழుతు-కాలము, ఉణ్డే - ఉన్నదే, వామన్ - గుణాధికుఁడైనసర్వేశ్వరునియొక్క, తిరు-ఐశ్వర్యముతో, మరువు-కూడియున్న, తాళ్-చరణములను, మరువు-చేర్చఁదగిన, శెన్నియరే-శిరస్సుగలవారే, (ఇట్లుండ), శెవ్వే-నేరుగ,అరు-క్రూరమైన;నరకమ్ -నరకమును, శేర్వతు-పొందుట, అరితు-దుర్లభము. ౨౧.

వ్యా.—అవ.—ఇరుప త్తిరణ్డామాట్టు.—(తాముళరే)ఏత్తుమ్పొழுతు తానుణ్డాకవేణుమే ఎన్నిల్;

(తాముళరే) ఇవర్ తాఙ్ తన్నైయుణ్డాక్క వేణ్డి యిరున్దతో? «పూర్వమేవకృతా బ్రహ్మన్ హస్తపాదాదిసంయుతా, విచిత్రాదేహసంపత్తి రీశ్వరాయ నివేదితుమ్” ఎన్రో. (తమ్ముళ్ళముళ్ళుళతే) తనక్కుప్పు అవ్వుణ్డే హృదయమ్. (తామరైయిన్ పూవుళతే) ఇవనుడైయ విభూతిక్కుప్పుఅమ్మైతేడి పోకవేణ్డావేపూ. (ఏత్తుమ్పొழுతుణ్డే)ఏత్తుకైక్కు క్కాలమ్ ఈశ్వరనే యుణ్డాక్కినానే. (వామనిత్యాది) ఎల్లార్ తలైయిలు జ్కాలైవైత్తవనాయ్ త్తన్నుడైమైయైప్పెఱుకైక్కు-అర్థియుమా యిరున్దవనుడైయ ఐశ్వర్యమ్ పొరున్దిన తిరువడికళైవైక్కవిలక్కాతతోరుతలైయుముడైయరే.(శెవ్వే అరునరకమ్ శేర్వతరితు) ఇప్పడి ఉపకరణజ్గళ్ కుఱైవఱ్ఱిరుక్కచ్చెయ్తే నరకత్తుక్కు-సేర్వఖ్కిక్కైయాతు. ౨౧.

మూ. అరియతెళిత్తు మాఱ్ఱలాల్ మాఱ్ఱి
ప్పెరుకముయల్ వారైప్పెఱ్ఱాల్ –కరియతోర్
వెణ్కోట్టుమాల్ యానైవెన్తిముడిత్తన్నే
తణ్కోట్టుమామలరాల్ తాழ்న్దు.

అర్థము.— ఆర్ఱలాల్ - సర్వశక్తియోగమువలన, మాఱ్ఱి - (చేతనుని ప్రవత్తులను) మార్చి, పెరుక - మిక్కిలి, ముయల్వారై - యత్నముఁజేసెడుమహానుభావులను, పెఱ్ఱాల్ - లభించినయెడల, అరియతు - దుర్లభమైనమోక్షము, ఎళితాకుమ్ - సులభమగును; కరియతు - నల్లనైనదియు, వెణ్ - తెల్లనైన, కోట్టు - కొమ్ముఁగలదియునైన, ఓర్ - అద్వితీయమైన, మాల్ - గొప్ప, యానై - ఏనుఁగు, తణ్ - చల్లనైన, కోట్టు - మడువు గట్టునందు, మా - శ్రేష్ఠమైన, మలరాల్ - తామరపుష్పములచేత, తాళ్న్దు - కైంకర్యము జేసి, వెన్ఱి - జయమును, ముడిత్తఅన్త్ - ముగించినది(పొందినదిగదా). ౧౧.

వ్యా.—అవ.— ఇరుపత్తిరణ్డామ్పాట్టు. (అరియతు) సత్తైయే పిడిత్తునోక్కికొణ్డుపోరువానొరుసమాశ్రయణీయనైప్పెఱ్ఱాల్ ఎల్లామ్సులభమిత్తే ఎన్గిఱతు.

(అరియ తెళితాకుమ్) అరితానతు - భగవల్లాభముమ్, భగవద్భజనముమ్. ఇవైయిరణ్డు మెళితాకుమ్. (ఆఱ్ఱలాలిత్యాది) "ఇవర్ తలైయిలేఒరుతేవైయిడుకిఱతెన్; ఎల్లామ్నామే ఏఱిట్టుకొణ్డు శెయ్వోమ్" ఎన్నానొరుసర్వశక్తియైప్పెఱ్ఱాల్. "సుఖలాభమ్ నమ్మతానపిన్బు ఎల్లావత్తైయుమ్ ఈశ్వరన్బక్కలిలే విడుకిఱతెన్; నామేభజిప్పోమ్" ఎన్బానొరు అధికారియైప్పెఱ్ఱాలెన్నుమామ్. మేలితుక్కుదృష్టాన్తమ్. (కరియతోరిత్యాది). కఱుత్తవడివైయుమ్ వెళుత్తకొమ్బైయుముడైత్తాన పెరియఆనై. (తణ్ కోట్టిత్యాది) కోట్టెన్ను కరైయిలే ఎన్గిఱతు. "తణ్ తోట్టుమామలర్" ఎన్నుపాఠమానపోతు ఇతழ్యైయుడైత్తాన పెరియపుష్పత్తాలే ఎన్గిఱతు. (మామలరాల్ తాళ్న్దు వెన్ఱి ముడిత్తన్త్). పుష్పత్తైక్కొణ్డు తిరువడికళిలే పణిన్దన్త్ ఆస్సైవెన్ఱియైముడిత్తతు. విజయమ్ ప్పెఱ్ఱతుఅవన్ ప్రసాదత్తాలే యన్ఱోవెన్గిఱతు. ౧౧.

అరు.—ఇరుపత్తిరణ్డామ్పాట్టు.—ఆఱ్ఱలాల్ మాఱ్ఱి ప్పెరుక ముయల్వారైప్పెఱ్ఱాల్ - తన్నిడుక్కాలేచేతననుడత్తిలే యుణ్డాకవేణ్డుమ్ అద్వేషమ్ముతలాన ప్రయత్నఙ్గళైయెల్లామ్మాఱ్ఱి ఇవైయెల్లాన్తానే ఏఱిట్టుకొణ్డు, పెరుక - మికవుమ్యత్నమ్పణ్ణుమీశ్వరనైప్పెఱ్ఱాలెన్నుతల్; తన్నిడుక్కాలే ఈశ్వరయత్నత్తై మాఱ్ఱి

మికవుమ్ స్వయత్నమ్బణ్ణుమ్ చేతనర్కై ప్పిఱ్ఱాలెన్నతల్. ఇత్తాల్ భక్తిప్రపత్తికళైచ్చొ ల్లుకిఱతు. (తాழ్న్దవర్) తాழ్వినైయుడైయవర్ ప్రపత్తిపరమ్; తాழ్న్దవన్ భక్తిపరమ్, కరైయిలే పడువిన్ కరైయిలే. ౨౪.

మూ. తాழ్న్దు వరఙ్కొణ్డు తక్కవకైకళాల్
వాழ్న్దు కళివార్ై వాழ్విక్కుమ్—తాழ్న్ద
విళఙ్కనిక్కు క్కన్ఱెఱిన్దు వేఱ్ఱురు వాయ్, ఞాలమ్
అళన్దడిక్కీழ్ కొణ్డవనన్. ౨౩.

అర్థము.— తాழ్న్ద - వ్రేలుచున్న, విళమ్ - (రాక్షసుండైన) వెలగవృక్షము యొక్క, కనిక్కు - పండుకు, కన్ఱు - వత్సాసురుని, ఎఱిన్దు - విసరికొట్టి, వేఱ్ఱురువాయ్ - మారురూపమునెత్తి, ఞాలమ్ - భూమిని, అళన్దు - కొలిచి, అడిక్కీழ్ - తిరువడిక్రింద, కొణ్డ - స్వీకరించిన, అవన్ - ఆసర్వేశ్వరుఁడు, వరమ్ - అనుగ్రహమును, కొణ్డు - సంపాదించి, తక్క - తగిన, వకైకళాల్ - విధములచేత, తాழ్న్దు - నమ్రుఁడై, వాழ్న్దు - ఇష్టసిద్ధినిజెంది, కళివార్ై - పైపైన సుఖమును గోరువారిని, వాழ్విక్కుమ్ - రక్షించును.

వ్యా.—అవ.— ఇరుపత్తుమూన్ఱామ్బాట్టు.— (తాழ్న్దు) తన్నై యాశ్రయిప్పార్క్కు ప్రతిబన్ధకత్తైయుమ్బోక్కి తానుమ్ సులభనామెన్గిఱతు.

(తాழ్న్దిత్యాది) వరఙ్కొణ్డు-అవన్ ప్రసాదత్తైక్కొణ్డు, శాస్త్రఙ్గళిల్ శొల్లుకిఱవకైకళాలే. తాழ్న్దు ఆశ్రయిత్తు, అతుతానే వాழ్వాక క్కొలత్తై ప్పోక్కవార్ై రక్షిక్కుమ్. ప్రతిబన్ధకమ్ శెయ్వతెన్నెన్నిల్; తాழ్న్దవిళఙ్గనిపట్టతు పడుమత్తనై. (తాழ్న్దవిత్యాది) ,,వేఱ్ఱురువాయ్'' ఎన్గిఱతు శిఱుకాలై క్కాట్టి ప్పెరియవడివై క్కొణ్డళన్దతు. శ్రియఃపతియానవన్ అర్థియాయ్నిన్ఱతెన్నుమామ్. భూమియైయళన్దు తన్ తిరువడికళిలే యిట్టుక్కొణ్డవన్ వాழ్విక్కుమ్. ౨౩.

మూ. అవన్ కణ్డాయ్నన్నెఞ్జే నారరుళుఙ్కేడుమ్
అవన్ కణ్డాయ్మైమ్బులనాయ్ నిన్ఱాన్—అవన్కణ్డాయ్
కాఱ్ఱుత్తీ నీర్వాన్ కరువరైమణ్ కారోత
చ్చుఱ్ఱుత్తీయావానుమ్ శెన్ఱు. ౨౪.

అర్థము.— నల్ - మంచి, నెఞ్జే - మనసా! ఆర్-పూర్ణమైన, అరుళుమ్- కృప చేఁబొందఁదగిన భోగమునకును, కేడుమ్ - సంసారమునకును, అవన్ కణ్డాయ్-అసర్వేశ్వరుఁడే నిర్వాహకుఁడుకదా; ఐమ్బులనాయ్-పఞ్చేన్ద్రియములకును స్వామియై, నిన్ఱాన్ - ఉండువాఁడు, అవన్ కణ్డాయ్ - ఆశ్రయింపతగినకదా; కాఱ్ఱు - వాయువు, తీ - అగ్ని, నీర్ - జలము, వాన్ -ఆకాశము, కరు-పెద్ద, వరై-పర్వతము, మణ్- భూమి, కార్-నల్లనైన, ఓతమ్ - సముద్రమును, శీఱ్ఱమ్ - కోపింపఁదగిన, తీ - బడబాగ్ని (వీనికి) అవానుమ్ -నిర్వాహకుఁడగువాఁడు, అవన్ కణ్డాయ్ - వాఁడుకదా. (గనుక) శెన్ఱు - సమీపించి, (వానిని ఆశ్రయింపుము). ౨౪.

వ్యా.— ఇరుపత్తునాలామ్పాట్టు.— (అవనిత్యాది) సంసారప్రవర్తకనుమవనే యెన్గిఱతు. "మామేవయేప్రపద్యన్తే మాయామేతాన్తరన్తితే" ఎన్గిఱపడియే అవనైప్పఱ్ఱి సంసారబన్ధ మఱుక్క వేణుమెన్గిఱతు. "కారోతచ్ఛీఘ్రమ్రతీ" ఎన్నుబడబైనమె చొల్లుకిఱతు. ౨౪.

అరు.—ఇరుపత్తునాలామ్పాట్టు —(ఆరరుళుమ్) "ఘటయితున్దయమానమనాః" ఎన్గిఱపడియే భోగమోక్షశూన్యరాయిరుక్కిఱ చేతనరై క్కరణకళే బరఙ్గళై క్కొడుత్తు భోగమోక్షభాగికళాక్కుకై ఆరరుళ్; కేడు-మహాప్రళయమ్. ఇవైఇత్తనైక్కుమ్ నిర్వాహకనాకైయాలే శెన్ఱు అవనై క్కిట్టి. ఉజ్జీవియెన్ఱుకైయై అధ్యాహార్యమ్. ౨౪

మూ. శెన్ఱు తిలఙ్గై మేల్ శెవ్వేతన్ శీఱ్ఱత్తాల్
కొన్ఱు తిరావణనై క్కూఱుఙ్గాల్—నిన్ఱతువుమ్
వేయోఙ్గు తణ్ శారల్ వేఙ్గడమే, విణ్ణవర్ తమ్
వాయోఙ్గుతొల్ పుకర్త్తాన్ వన్దు. ౨౫.

అర్థము.— విణ్ణవర్ తమ్ - నిత్యసూరులయొక్క, వాయ్ - తిరుప్పవళముచేత, ఓఙ్గు - స్తోత్రముఁజేయబడిన, తొల్ - అనాదియైన, పుకళాన్ - కీర్తిగలసర్వేశ్వరుఁడు, వన్దు - అవతరించి, శెవ్వే - నేరుగ, శెన్ఱదు - నడచినది, ఇలఙ్గైమేల్-లఙ్కయందు; తన్ - తనయొక్క, శీఱ్ఱత్తాల్ - కోపముచేత, కొన్ఱదు - చంపినది, ఇరావణనై - రావణుని; కూఱుఙ్గాల్ - చెప్పినయెడల, నిన్ఱతువుమ్-నిలచినదియు, వేయ్-వెదురుచెట్లు, ఓఙ్గు - పెరిగి, తణ్ - చల్లగానుండెడు, శారల్ - చరియలుగల, వేఙ్గడమే - వేఙ్కటాద్రియే. ౨౫.

వ్యా.— అవ.— ఇరుపత్తైన్దామ్పాట్టు — (శెత్తతిత్యాది) ఉత్పత్త్యాదికళేయో? ఉత్పన్నజ్గళానాల్ ప్రతిబన్ధకజ్గళై పోక్కు-వానుమవనెన్గిఱతు.

(శెత్తతిలజ్జైమేల్ శెవ్వే) సఙ్కల్పత్తాలన్ఱి నేరే కాల్నడైయే లజ్కైక్కుయిలే నడన్దతు. (తఱ్కోళ్నమిత్యాది) కోపన్తానిట్టవళక్కాయిరుక్కు-అవన్దానేకోపత్తిన్ వశక్కాయే ముడిత్తతురావణనై. (కూఱుజ్గాల్) పేశుజ్గాల్. (విణ్ణవరిత్యాది) నిత్యసూరికళ్ స్తుతిక్క- ప్పడానిన్ఱపడియైయే పుకళ్దైయుడైయవన్. కీళ్ రామావతార సూక్తియాలే రావణవధసమనన్తరమ్ బ్రహ్మాదికళాలే స్తుతిక్క-ప్పడుకిఱ పుకళైయుడైయవనెన్ఱుమామ్. (విణ్ణవర్ తమ్వాయాజ్గుతోల్ పుకళ్వానన్దున్ఱుతువుమ్ వేయాజ్గుతణ్ శారల్ వేజ్గడమే) అవతారత్తుక్కు-ప్పిఱ్పాడరానవర్కళుక్కు-వాణ్డాతెన్ఱు అవర్ కళ్ విరోధియై పోక్కుత్తైక్కాక తిరుమలైయిలేవన్దునిన్ఱతు. ౧౫.

అను.— ఇరువత్తైదవపాట్టు.— చాపమ్ - విల్లు. విల్లినుక్కు-చ్చెయ్ చేయుమ్ శాపత్తాలే శాన్ఱెన్నపడి. ౧౫.

మూ. పన్దిత్తవన్నై వళినిన్ఱ పైమ్పూతమ్
ఐన్దు మకత్తడక్కి యార్వమాయ్ - ఉన్ది
ప్పడియమరర్ వేళైయాన్ పణ్డమరర్క్కీన్ద
పడియమరర్ వాళుమ్పతి. ౧౬.

అర్థము — వళి - సన్మార్గమునకు, నిన్ఱ - (విరోధిగా) నుండెడు, పైమ్పూతమ్ పఞ్చభూతములను, ఐన్దుమ్ - పఞ్చేన్ద్రియములను, అకత్తు- మనస్సునందు, అడక్కి - అణచి, ఆర్వమాయ్ - ప్రీతిగలవారై, అవనై - ఆసర్వేశ్వరుని, పన్దిత్తు - నమస్కరించి, ఉన్ది - ముందువచ్చి, పడి - ఆశ్రయించునటుల, అమరర్ —(బ్రహ్మాది) దేవతలకొఱకు, వేళైయాన్ - క్షీరసాగరమునందు శయనించిన సర్వేశ్వరుడు, పణ్డు - ప్రాచీనులైన, అమరర్క్కు - దేవతలైన నిత్యసూరులకు, ఈన్ద - ప్రసాదించినది, పడి - భూమియందలి, అమరర్ - దేవతలైన శ్రీవైష్ణవులు, వాళుమ్, సుఖముగానుండెడు, పతి - వేఙ్కటాద్రి. ౧౬

వ్యా.— అవ.— ఇరుపత్తాఱామ్పాట్టు.—(వన్దిత్తు) తిరుమలై ప్రస్తుతమాకైయాలేపిన్నైయున్తిరుమలైక్కుళ్ళే ప్రస్తుతజ్ఞాల్లుకిఱతు.

(వణ్ణినిన్ఱవిత్యాది) భగవత్ప్రాప్తి విరోధియాన భూతజ్గళైనైయుమ్ అవిత్తు. (ఆర్వమాయ్) అభినివేశత్తై యుడైయరాయ్. (అవనై వన్దిత్తు) అవనైయాశ్రయిత్తు. (ఉన్దిప్పడియమరర్ వేలైయాన్) *అహా మహామికయా బ్రహ్మాదికళాశ్రయిక్క తిరుప్పాఱ్కడలిలే కణ్వళర్న్దరుళుకిఱవన్.(సణ్డమరర్క్కీన్ద) నిత్యసూరికళుక్కు ప్పరిశిల్ కొడుత్తతు. పడి-భూమి. (పడియమరర్ వాழுమ్) భూమియిల్ శ్రీవైష్ణవర్కళ్ వాழுకిఱతిరుమలై. ౨౬.

అవ —ఇరుపత్తాఱామ్పాట్టు —అవనైవన్దిత్తుక్కఱపడి యమరర్ వాழ்వేఱు. పఱియానతు - తిరుమలైయానతు. ఉన్దిప్పడియమరర్ వేలైయాన్. తిరుప్పాఱ్కడల్ నాథన్. నిత్యసూరికళుక్కు ఉపకారమాక కొడుత్తతు. ౨౬.

మూ. పఱియమైన్దు నాడిప్పరుత్తెழுన్దశిన్దై
మతియురిఞ్జి వాన్ముకడునోక్కిక్కతిమికుత్త
ఙ్గోల్ తేడియోడుఙ్ గొழுన్దతే పోన్ఱతే
మాల్ తేడియోడుమ్మనమ్. ౨౭.

అర్థము.— పఱి - వేఙ్కటాద్రియందు, అమైన్దు - అమరి, నాడి - విచారించి, పరుత్తు - వ్యాపించి, ఎழுన్ద - లేచిన, శిన్దై - చిన్తగలదై, మతి - చంద్రుని, ఉరిఞ్జి - దాటి, వాన్ - ఆకాశమునకు, ముకడు - ఉచ్ఛ్రయైన (అణ్డభిత్తిని), నోక్కి - చూచి, మాల్ - పరిపూర్ణుఁడైన సర్వేశ్వరుని, తేడి - వెతకి, ఓడుమ్ - పరుగెత్తెడు, మనమ్ - చిత్తము, కతిమికుత్తు - గమనమును వేగపఱచి, అమ్ - మంచి, కోల్ - కఱ్ఱను, తేడి- వెతకి, ఓడుమ్ - ప్రాకెడు, కొழுన్ద తేపోన్ఱతే - తీగవలెనున్నది. ౨౭.

వ్యా.— అవ.—ఇరుపత్తేழామ్పాట్టు.— (పఱియమైన్దునాడి) కీழ் తిరుమలైయిల్ నిన్ఱపడియై యనుసన్ధిత్తార్, అజ్గునిన్ఱుత్తపరిమాణజ్క్కడైయామైయాలే నిన్ఱపడి పరిమాణలామ్ పరమపదత్తిలిరుక్కిఱ సర్వేశ్వరనై త్తేడానిన్ఱ తెన్నెజ్జెన్కిఱార్.

(పతియుమైన్దిత్యాది) తిరుమలైయిలే పోరున్ది యూరాయ్ న్దు విస్తృతమాయ్ క్కిళర్ న్ద మనోరథత్తైయుడైత్తాయ్. (మతియురిఞ్జి) చన్ద్రినైక్కడన్దు. (వాన్ముకడునోక్కి) అణ్డాభిత్తిమైనోక్కి. (మాల్ తేడి యోడుమ్మనమ్) కర్రైకట్టాక్కా వేరిపోలే సర్వాధికనాన సర్వేశ్వరనై త్తేడియోడా నిన్ఱనెఞ్జు. (కతిమికుత్తిత్యాది) వేగత్తైయుడైత్తాయ్, అఞ్జికియతోర్ కొమ్బైత్తేడానిన్ఱకొడి పోన్ఱిరున్దతు. "కతిర్" ఎన్ఱు పాఠమానపోతు ఒళిమైయుడైత్తానకొడి. ౨౭.

అరు.—ఇరుప త్తేళామ్పాట్టు.—(కతిమికుత్తు)కతి-గతియాయ్ వేగమ్మిక్కన్ఱపడి.

మూ. మనత్తుళ్ళాన్ వేఙ్గడత్తాన్ మాకడలాన్,మఱ్ఱుమ్
నినైప్పరియనీళరఙ్గత్తుళ్ళాన్—ఎనైప్పలరుమ్
తేవాతితేవనెనప్పడువాన్, మున్నొరునాళ్
మావాయ్ పిళన్దమకన్. ౨౮.

అర్థము. —ఎనైప్పలరుమ్-పూజ్యులందఱిచేత, తేవాతితేవన్ - నిత్యసూరులకు రాజు, ఎనప్పడువాన్ - అని చెప్పఁబడుచుండువాఁడును, మా - గొప్పకడలాన్ - క్షీరాబ్ధియందుఁ బవ్వళించియుండువాఁడును, మున్నొరునాళ్ - ముఱుపొకప్పుడు, మా- గుఱ్ఱము రూపమెత్తిన కేశియనెడురక్కసునియొక్క, వాయ్-నోటిని, పిళన్ద- చీల్చిన, మకన్ - పసిబాలుఁడును, మఱ్ఱుమ్ - మఱియు, నినైప్పరియ - పరిచ్ఛేదింప నశక్యమైన, నీళ్ - విశాలమైన, అరఙ్గత్తు - శ్రీరఙ్గమునఁదు, ఉళ్ళాన్ - వేంచేసి యుండువాఁడును, వేఙ్గడత్తాన్ - వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసియుండువాఁడునునైన సర్వేశ్వరుఁడు, మనత్తు-(నా) హృదయమునందు, ఉళ్ళాన్ - నిత్యవాసముఁజేయుచున్నాఁడు. ౨౮.

వ్యా—అవ.—ఇరుపత్తెట్టామ్పాట్టు.—(మనత్తుళ్ళాన్) ఇవన్ అవన్ పెరియాతసిలత్తై విరుమ్బుప్పక్క వాతే అననివరుడైయ మననైయే విరుమ్బానిన్ఱానెన్గిఱతు.

(ఎనైప్పలరుత్తేవాతితేవనెనప్పడువాన్) వివక్షితరెల్లామ్.
* అయర్వఱు మమరర్ కళతిపతియెన్న ప్రసిద్ధనానవన్, జగద్రక్షణ

త్తుక్కాక త్తిరుప్పాఱ్కడలిలే కణ్వళర్న్దు కృష్ణనాయవతరిత్తు విరోధినిరసనమ్పణ్ణి వరువతు. పోవతాకవణ్ణాత్తెన్ఱు ఓరుమలైయిలేవన్దు నిన్ఱ తేవాతితేవఙ్, ఎన్ఱుమ్ పరిచ్ఛేదిక్కప్పోకాత పరత్వేయుడైత్తానకోయిలిలే కణ్వళర్న్దరుళుకిఱవఙ్, ఎన్నైవిరుమ్బి ప్పుఱమ్బుపోకిఱిలన్. ౧౭

అరు.—ఇరుపత్తెట్టామ్బాట్టు.—ఎన్నై - ఎన్నైయర్. పూజ్యర్, నినైప్పరియ- అవసక్కుమ్ ఉళ్ళుక్కుమ్ విశేషణమ్. ౧౭.

మూ. మకనాకక్కొణ్డెడుత్తాళ్ మాణ్బాయకొఙ్గై
అకనార వుణ్బనెన్ఱుణ్ణు—మకనైత్తాయ్
తేఱాతవణ్ణన్తిరుత్తినాయ్ తెన్నిలఙ్గై
నీఱాక వెయ్తళిత్తాయ్నీ. ౧౮.

అర్థము. తేఱ - ఆశపడఁదగిన, ఇలఙ్గై - లఙ్కాపురిని, నీఱాక - భస్మమగునటుల, ఎయ్ను - కొట్టి, అళిత్తాయ్ - సంహరించిన, నీ - నీవు, మకనాక - పుత్రుఁడుగ, కొణ్డు - ప్రేమఁజేసి, ఎడుత్తాళ్ - ఎత్తుకొనినపూతనయొక్క, మాణ్బాయ- అందమైన, కొఙ్గై - స్తనమును, అకఙ్ - కడుపు, ఆర - నిండునటుల, ఉణ్బఙ్ - ఆరగించెదను, ఎన్ఱు- అని, ఉణ్డు - ఆరగించి, మకనై - సుతుఁడవైననిన్ను, తాయ్ - తల్లియైనయశోదాదేవి, తేఱాతవణ్ణమ్ - నమ్మకుండునటుల, తిరుత్తినాయ్ - (పూతనను) శిక్షించితివి. ౧౮

వ్యా.—అవ.— ఇరుపత్తొన్బతామ్బాట్టు.— (మకనాక) కృష్ణావతారమ్ ప్రస్తుతమాకైయాలే అతిలే శుభ్రియాఋుపడుకిఱార్.

(మకనిత్యాది) పిళ్ళైయాక వెడుత్తుత్తాయార్ ఓశ్ఱుకాక్కవేడుక్కుమాప్పోలేఎడుత్తు నఞ్జాలే నిఱైన్దిరుప్పాలాలే నిఱైత్తతాకప్పణ్ణి అత్తాలే దర్శనీయమాన కొఙ్గైయై. (అకనిత్యాది) అవళ్ నినైయితేయివనతు, అవళ్ ముఱైకొడుత్తల్లతు ధరియాళాయ్నిన్ఱాప్పోలే ఇవనుముణ్డల్లతు ధరియానాయ్వయిఱార వుణ్బనెన్ఱుణ్డు. (మకనిత్యాది) మకనెన్ఱాలుమ్ తాయెన్ఱాలుమ్, కృష్ణన్పక్కలిలుమ్ యశోదైప్పిరాట్టి

పక్క_లిలుమ్ నిఱ్కు_మ్;పుత్రస్నేహ మెన్ఱాల్ చక్రవర్తిపక్క_లిలే కిడక్క_ మాప్పోలే. అవనుమ్విరుమ్బి వఱుత్తై యుణ్డానిఱ్క_ ఇవళుమ్విరుమ్బి వఱుత్తై కొండానిఱ్కి_లుమ్పూతనై మడియిలేఇరున్దానాక కొ_ణ్డుతుణుక్క_ తుణుక్కె_న్నుమ్బడియాక త్తాయారైత్తొట్టువిట్టాయ్. (తెన్నిలఙ్గై)ఒరు త్తాయారై మార్విలేకొణ్డై వైత్తుఅఙ్గుమ్బడి పణ్ణిననీ. "కీర్తిభూతాంప త్తాకాం యోలోకేభవయతిప్రభుః। కిన్నామ దుర్లభంతస్య "ఎన్ఱు శొల్లుమ్బడి పణ్ణిననీ. పరువమ్నిరమ్బి ఆయుధశ్రమఙ్గళుమ్ పణ్ణిచ్చె య్తాయ్.పరువమ్నిరమ్బుపతఱ్కు_మున్నే ఇచ్చెయలై చెయ్తాయన్ఱు.

అరు.—ఇరుపత్తొన్బతామ్పాట్టు.—మాణ్బ-అఴకు, అకమ్- ఉళ్ళాయ్, వయి ఱార.(శ్రేతాతవణ్ణమ్) తిన్నడియిలే యిరుక్క_చ్చెయ్తేయుమ్ పూతనై మడియిలే యిరుక్కి_ ఱ్నాక అతిశైక్క_పణ్ణుమ్బడి శెయ్తా యెన్ఱపడి. రావణవధమ్పరువన్నిగమ్బిన పిన్బు శెయ్త శెయలాకైయాలే అవళ్నిర్భరైయానాళ్. పెరుమాళ్ విజయకీర్తిముతలాన గుణఙ్గళై యుడైయరాయినప్పరో వెన్నిల్;అరుళిచ్చెయ్కిఱార్(కీర్తిభూతామిత్యాది). నీఱాకపెయ్తఴిత్తనీ శేఱాతవణ్ణన్తిరుత్తినాయ్ ఎన్ఱస్వయమాక్కి_ అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (పరువమ్నిరమ్బియిత్యాది). ౨౯.

మూ. నీయన్ఱులకళన్దాయ్ నీణ్డతిరుమాలే
నీయన్ఱులకిడన్దాయెన్బరాల్ - నీయన్ఱు
కారోతమున్కడైన్దు పిన్నడైత్తాయ్మాకడలై
ప్పేరోతమేనిప్పిరాన్. 30.

అర్థము.— పేర్ - పెద్ద, ఓతమ్ - సముద్రముతోసమానమైన- మేని - తిరు మేనుగల,పిరాన్ - ఉపకారకుఁడైన, నీణ్డ - అపరిచ్ఛిన్నుఁడైన, తిరుమాలే - లక్ష్మీవ ల్లభుఁడా, అన్ఱు - (ఇన్ద్రుఁడు విపత్తుఁజెందిన) ఆకాలమందు, నీ - దేవరవారు, ఉలకు- లోకమును, అళన్దాయ్ - కొలచితిరి; అన్ఱు - (అప్రళయ) కాలమందు, నీ - దేవరవా రు, ఉలకు - భూమిని, ఇడన్దాయ్ - (అణ్ణభిత్తినుండి) వెలుపలఁచితిరి; అన్ఱు - (ఇ న్ద్రునిమూర్ఛాసమునిళపించిన) ఆకాలమందు, నీ - దేవరవారు, మున్-మునుపు, కార్- నల్లనైన, ఓతమ్ - సముద్రమును, కడైన్దు-చిలికి, పిన్ - వెనుక, మా-గొప్ప, కడలై- సముద్రమును, అడైత్తాయ్ , (సేతువుచేత)అడ్డగించితివి, ఎన్బర్ - అని(పెద్దలు) సాధిం చెదరు, ఆల్ - ఆశ్చర్యము. 30.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తామ్పాట్టు.—(నీయన్ఱు) ఎల్లార్తలై యిలుమ్ ఒక్క త్తిరువడికళై వైత్త అవతార త్తైచ్చొల్లుకిఱతు.

(నీణ్డతిరుమాలే నీయన్ఱులకళన్దాయ్) అపరిచ్ఛేద్యనాయ్ శ్రియఃపతియాననీ పణ్డాతుపెరుక్కాల్పోలే భూమియైయళన్దాయ్. (నీయన్ఱిత్యాది) అతుక్కడియాక భూమియై ఇడన్దాయ్. (పేరోతమేనిప్పిరాన్ నీ అన్ఱుకారోత మున్ కడైన్దు మాకడలై ప్పిన్నడైత్తాయ్) పెరియకడల్ వెళ్ళమ్పోలే శ్రమహరమాన వడివై యుడైయైయాయ్ ఉపకారకనాననీ కటుత్తనిఅత్తైయుడైత్తానకడలై ముఱ్పడక్కడైన్దు అతుతన్నై ప్పిన్బుఅడైప్పతుమ్ శెయ్తాయ్. "పేరోతమేనిప్పిరాన్" ఎన్ఱుకడైకిఱపోతు ఒరుకడలైక్కడల్ నిన్ఱుకడైన్దాప్పోలేయిరుక్కై. 30

మూ. పిరానెన్ఱు నాళుమ్పెరుమ్పులరియెన్ఱుమ్
కురానల్లెఴుమ్పోతుకొణ్డు—వరాక
త్తణియురువన్ పాతమ్పణియుమవర్ కణ్డీర్
మణియురువమ్ కాణ్బార్ మకిఴ్న్దు. 3౧.

అర్థము.— పిరానెన్ఱుమ్ - స్వామీ! యని, నాళుమ్ - (వ్యర్థముగాపోయిన) దిన మందును, పెరుమ్ - అంచమైన, పులరియెన్ఱుమ్ - ప్రాతఃకాలముకదాయని (ఆదరముతో), కురా - కురాయనెడుఅడవివృక్షముయొక్క, నల్ - అందమైన, ఎఴుమ్ - గొప్ప, పోతు - పుష్పమును, కొణ్డు - సమర్పించి, వరాహమ్ - పందియొక్క, అణి - సుందరమైన, ఉరువన్ - తిరుమేనిగలవానియొక్క, పాతమ్ - చరణమును, పణియుమవర్కణ్డీర్ - ఆశ్రయించువారుకదా, మణి - రత్నమువలెశ్లాఘ్యమైన, ఉరువమ్ - విగ్రహమును, మకిఴ్న్దు - ప్రీతిజేసి, కాణ్బార్ - సాక్షాత్కరించుదురు. 3౧.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తొరామ్పాట్టు.—(పిరానెన్ఱు) తన్నై యేపణఙ్గుమ్పడి పణ్ణినపన్నైయుమ్ వణఙ్గుకైక్కీడాన కాలత్తైయుడైక్కొణ్డాడుకిఱార్.

(నాళుమ్పిరానెన్ఱుమ్) కైకఴిన్దుపోనవెన్నై త్తన్పక్కలిలే అభిముఖ్యమ్పణ్ణువిత్తు రుచియైప్పిఱప్పిత్త ఉపకారకనెన్ఱుమ్. (పెరుమ్పులరియెన్ఱుమ్ కురానల్లెఴుమ్పోతుకొణ్డు) కురావినుడైయ నన్ఱాయ్

చ్చెవ్వియైయుడైత్తాన పూవైక్కొణ్డు! (వరాక త్తిత్యాది) ఇన్న పుష్పత్తై క్కొణ్డు ఆశ్రయిక్క వేణు మెన్ఱిరాతే కాట్టిల్ పుష్పత్తుక్కు సజాతీయమాన వడివై యుడై యవ న్తిరువడికళై ప్పణియుమవర్కళ్. (మకిళ్న్దు మణియురువక్కాణ్బార్) ఫలత్తుక్కు ఫలమిత్తే. ‘‘సుసుఖం కర్తుమవ్యయమ్’’ ఎన్ఱపడియే సాధనదశై యిలే ఇనితాయిరుక్కై.3౧

అవ.— ముప్పత్తోరామ్పాట్టు.— పులరి ఎన్ఱువాళాయ్, పెరుమ్పులరియోన్ఱై క్కాట్టుక. ౨౧.

మూ. మకిళ్న్దతుశిన్దై తిరుమాలే, మఱ్ఱుమ్
మకిళ్న్దతునా పమేపోఱ్ఱి—మకిళ్న్ద
తళులాళిశఙ్గ మవై పాడియాడుమ్
తొళులాకమ్ శూళ్న్దు తుణిన్దు. 3౨.

అర్థము.— తిరుమాలే - లక్ష్మీవల్లభుఁడా!, శిన్దై - మనస్సు, తుణిన్దు - ధ్యానమందేకాగ్రతగానుండి, మకిళ్న్దతు - ప్రీతిఁజెందెను, మఱ్ఱుమ్ - తక్కిన వాగిన్ద్రియము, ఉన - దేవరవారియొక్క, పాతమే - తిరువడినే, పోఱ్ఱి - స్తోత్రముఁజేసి, అళల్ - (శత్రువులమీదనిప్పులుచల్లుచున్న, ఆళి - చక్రత్తాళ్వారు, శఙ్గమ్ - శ్రీ పాఞ్చజన్యము, అవై-ఆరెంటిని, పాడి, గానముచేసి, మకిళ్న్దతు- ప్రీతిఁజెందెను, ఆకమ్ - శరీరము, ఆడుమ్ - నర్తనముఁజేసెను, తొళిల్ - వ్యాపారమునందు, శూళ్న్దు- వ్యాపించి- మకిళ్న్దతు - ప్రీతిఁజేసినది. 3౨.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తిరణ్డామ్పాట్టు.—(మకిళ్న్దతు) ఇవ్విషయత్తిల్ నీర్ శెయ్వతెన్నెన్నిల్; మనోవాక్కాయఙ్గళ్ అఙ్గేప్రవణమాయిఱ్ఱెన్గిఱార్.

(తిరుమాలే శిన్దై శూళ్న్దు తుణిన్దునిన్ పాతమే పోఱ్ఱిమకిళ్న్దతు) ఎన్ను డైయమన స్సత్వమ్, మనోరథిత్తు - అధ్యవసిత్తు, శ్రియఃపతియానవనుడైయ తిరువడిగ్గళైప్పోఱ్ఱి మకిళ్న్దతు. ‘‘మఱ్ఱుమ్’’ ఎన్ఱతు వాక్కుమ్ ఎన్ఱపడి;(మకిళ్న్దతళలాళిశఙ్గమవై పాడి) మికవుమ్ ప్రతిపక్షత్తిల్ అగ్నియుమిళానిన్ఱ తిరువాళినైయుమ్. శ్రీపాఞ్చజన్యత్తైయు

ఇరణ్డా న్తిరువన్దాది, 33-పా, తుణిన్దతు, 3౪-పా. పక్కై యాల్·3౫

మ్బాడి మతిక్ర్ నన్దతు. అకమ్ అడుక్కై యాకిఅ తొల్ఫైలిలే మతిక్ర్ నన్దతు. మతిప్పై ౨యేతొల్ఫైలాయిఱ్ఱు. 3౨

అరు.—ముప్పత్తిరణ్డామ్బాట్టు.—మతిఱుమ్ - మనస్సుక్కుమతిఱా న-అన న్తర మానవాక్కు మెత్తపడి. 3౨.

మూ. తుణిన్దతుశిన్దై తుళాయలఙ్గల్, అఙ్గమ్
అణిన్దవన్ పేరుళ్ళత్తుప్పల్ కాల్ - పణిన్దతువుమ్
వేయ్‌పిఱఙ్గుశారల్ విఱల్ వేఙ్గడవనైయే
వాయ్‌తిఱఙ్గళ్ శొల్లుమ్‌వకై. 33

అర్థము — శిన్దై - మనస్సు, తుళాయలఙ్గల్ - తిరుత్తుళాయిమాలను, అఙ్గమ్- తిరుమేనుయందు, అణిన్దవన్ - అలఙ్కరించుకొనినవానియొక్క, పేర్ - తిరునామము లను, ఉళ్ళత్తు - ధ్యానింప, తుణిన్దతు - తెగించినది, అఙ్గమ్ - శరీరము, పల్ కాల్- పలుమారు, పణిన్దతువుమ్ - ఆశ్రయించినదియు, వేయ్ - వెదుళ్ళచేత, పిఱఙ్గు - నిండి యున్న, శారల్ - చరియలుగల, విఱల్ గొప్ప. వేఙ్గడవనైయే - వేఙ్కటాచలమునకుఅ ధిపతియైనవానినె, వాయ్ - నోరు, తిఱఙ్గళ్ - (వాని) స్వభావములను, శొల్లుమ్వ కై - అనుసంధించెడుప్రకారమునందు, తుణిన్దతు .. సాహసించినది 33.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తుమూన్ఱామ్బాట్టు,—(తుణిన్దతు)మతి క్ర్ నన్దమాత్రమేయో? వేఱొరువిడత్తుక్కు-కాతపడి యాయిఱ్ఱిఙ్గిఱార్.

(తుళాయలఙ్గలఙ్గమణిన్దవన్ పేరుళ్ళత్తుప్పల్ కాల్ శిన్దై తుణిన్దతు) తిరుత్తుళాయ్ మాలైయైత్తిరుమేనియిలే అణిన్దవనుడైయ పేరైప్పల కాలుముళ్ళుకైయిలే శిన్దై తుణిన్దతు. (అఙ్గమ్)పణిన్దతువుమ్ వేయ్‌పిఱఙ్గు శారల్ విఱల్ వేఙ్గడవనైయే) శరీరమ్బణిన్దతువుమ్ తిరుమలైయిలే నిఱ్కుఱసర్వేశ్వరనైయే. (వాయ్‌తిఱఙ్గళ్ శొల్లుమ్‌వకై తుణిన్దతు) వాక్కానతు అవనుడైయతిఱఙ్గళై చ్చొల్లుకైయిలే తుణిన్దతు. 33.

మూ. పక్కైయా లవని యిరన్దళన్దాయ్‌పాతమ్
పుక్కైయాల్ నఱుమలరాల్ మున్నే—మిక వాయ్‌న్ద
అన్బాక్కియే త్తి యడిమైప్పట్టేననక్కు-
ఎన్బాక్కియత్తాలిని. 3౪

అర్థము.— వకైయాల్ - (సౌన్దర్యాది)ప్రకారములచేత, మున్నై - మునుపు, అవని - భూమిని, ఇరన్దు - యాచించి, అళన్దాయ్ - కొలిచిననీయొక్క, పాతమ్ - తిరువడిని, పుకైయాల్ - ధూపముచేతను, నఱు - శ్రేష్ఠమైన, మలరాల్ - పుష్పములచేతను, మిక - మిక్కిలి, వాయ్న్ద - సమీపించిన, అన్బాక్కి - ప్రీతిఁజేసి, ఏత్తి - స్తోత్రముజేసి-ఇని . ఇకను, ఎన్ -నావిషయమైన, పాక్కియత్తాల్ - నీకటాక్షమనెడుపుణ్యమువలన, ఉనక్కు - నీకు, అడిమైప్పట్టేన్ - దాసుఁడనైతిని. ౩౦.

వ్యా.—అవ.— ముప్పత్తునాలామ్పాట్టు.— (వకైయాల్) ఉన్ సౌన్దర్యత్తుక్కుత్తోఱ్ఱుఅడిమైప్పడుమ్బడి నీయేమున్నే కృషిపణ్ణినాయెన్గిఱత్తు.

(వకైయిత్యాది) రావణనోపాతి వధ్యనాయిరుక్క మహాబలియుమ్ఇవన్ పక్కల్ ఔదార్యగుణజ్కిడక్కైయాలే యవనుత్తన్నతాక్కిత్తరువనానాన్; నాముమ్భూమిమైయావన తాక్కిక్కొళ్వోమ్;అత్ర యిత్తిఇన్ద్రనుమ్ తన్ కార్యమ్బెఱువానెన్గిఱ వకైకళాలే అవనియిరన్దళన్దవున్ తిరువడికళై. (పుకైయాల్నఱుమలరాల్) ఉన్ తిరువడికళైప్పుకైయాల్ నఱుమలరాల్.(మికవాయ్న్దవన్ పాక్కియేత్తియడిమైప్పట్టేన్) ధూపాద్యుపకరణఙ్గళైక్కొణ్డు మికవన్బైయుడైయేనాయ్ సౌన్దర్యత్తుక్కుత్తోఱ్ఱడిమైప్పట్టేన్. (ఇనిఎన్ పాక్కియత్తాల్) ఇప్పోతుఎన్నుడైయ సుకృతత్తాలే. ఇస్సుకృతత్తుక్కడియాకమున్నే భూమియైయళన్దకృషిపణ్ణివైత్తాయ్. ౩౮.

అరు.—ముప్పత్తునాలామ్పాట్టు.—ఇప్పడిఅడిమైశెయ్యుమ్బడి అవనియళన్దాయెన్నవయమ్. (వాయ్న్ద) వాకై - ఉణ్డాకై. ౩౮.

మూ. ఇనితెన్బర్ కామమతనిలుమాఱ్ఱ
ఇనితెన్బర్ తణ్ణీరుమెన్దాయ్—ఇనితెన్ఱు
కామనీర్ వేళాతు నిన్ పెరుమై వేట్పరేల్
శేమనీ రాకుమ్ శిఱిదు. ౩౯.

అర్థము.— ఎన్దాయ్ - నాస్వామీ!. కామమ్-(శబ్దాది) విషయములను, ఇనితెన్బర్ - భోగ్యములనదురు, తణ్ణీరుమ్ - జలమును, అతనిలుమ్-దానికంటెను, ఆఱ్ఱ -

మిక్క_లి, ఇని తెన్బర్ - భోగ్యమనుగురు, కామమ్ - శబ్దాదివిషయములను, నీర్ - జల మును, ఇని తెన్ఱు - భోగ్యములని, వేళాతు - ఆశపడక, నిన్ - దేవరవారియొక్క, పెరుమై - మాహాత్మ్యమును, శిఱితు - కొంచెము, వేట్పరేల్ - ఆశపడినయెడల, శేమమ్- (అది) క్షేమకరమైన, నీరాకుమ్-స్వభావమగును (జలమగుననిర్థ్వని). ౩౫.

వ్యా.—అవ.— ముప్పత్తైన్దామ్పాట్టు.— (ఇని తెన్బర్). ఇవ్విష యజ్ఞ్గళక్క శబ్దాదివిషయజ్గళిని తెన్ఱిరుప్పతే ఎన్ఱువెఱుక్కి ఱార్.

(కామమిని తెన్బర్) కామత్తైయు మఱ్ఱుకియ తెన్బర్. "ఎన్బర్" ఎన్గిఱత్తాలే. తమక్కిఱతి లన్వయ మిన్ఱి క్కే యిరుక్కిఱతు. కామత్తన్ర మ్పో మనర్ కళ్. (అతనిలుమిత్యాది) కామత్తిలున్నిక వినితు తణ్ణీరై న్ఱుశొల్లా నిఱ్పర్ కళ్. విరక్తర్ క్కుమ్ వేణుమితే తణ్ణీర్. "ఆపఏవ హిసుమనసః" ఎన్గిఱపడియే విరక్తరోడు అవిరక్తరోడు వాశియఱత్ తణ్ణీరిల్ వన్దాల్ ఎల్లారుమ్ సుమనస్సుక్కళాయిరుప్పర్ కళ్. (ఎన్దాయ్) ఇవరుడైయ తణ్ణీరుమ్ కామముమ్ "వాసుదేవస్సర్వమ్," "ఉణ్ణుమ్ శోఱు" ఇత్యాదివత్. (ఇని తెన్ఱుకామనీర్ వేళాతు శిఱితు నిన్ పెరుమై వేట్పరేల్ శేమనీరాకుమ్) భాగ్యహాని యడియాకవిత్తే అతస్మిన్ తద్బుద్ధిపణ్ణి శబ్దాదివిషయజ్గళిలే రుచిపిఱప్పతు. స్వాభావతః ఇనిమైయి న్ఱిక్కే యిరుక్కిలుమ్ కామత్తిలుమ్ తణ్ణీరిలుమాశైప్పడాతే యున్నుడై యగుణజ్గళిలే అల్పమాశై ప్పడువరాకిల్ రక్షైయే స్వాభావమామ్. "బుద్ధి నాశాత్ప్రణశ్యతి" ఎన్గిఱపడియే శబ్దాదికళినాశై వినాశత్తై ఫలిప్పిక్కు మ్. "మిత్రభావేన" ఎన్ఱుభగవద్విషయత్తిలే పోలియానవాశై యు ణ్డాకిల్ "నత్యజేయంకథఞ్చన" ఎన్ఱిరుక్కుమవర్. ఎల్లావాశై యుణ్డాకి లుమ్ కిడైయాతుశబ్దాదికళ్. ఓరడివరనిఱ్కిల్ అవనతేయామ్ భగవ ద్విషయమ్. ౩౫.

అరు.—ముప్పత్తైన్దామ్పాట్టు.—సుమనస్సుక్కళాకై. ఆపేక్షితరాకై. ౩౫.

మూ. శిఱియార్ పెరుమై శిఱితిన్ కణెయ్తుమ్

అఱియారు న్తా మఱియారావర్—అఱియామై

మణ్ కొణ్డుమణ్ణుణ్డు మణ్ణుమిழ్న్ద మాయనెన్ఱు
ఎణ్కొణ్డవెన్నెఞ్జేయిరు. ౩౬.

అర్థము.— శిఱియార్ - అల్పులచేతతలపఁబడిన, పెరుమై - (దేవరవారి) మాహాత్మ్యము, శిఱితిన్కణ్ - అల్పమగుటయందు, ఎయ్దుమ్ - చేరును; అఱియారుమ్ - (కృత్యాకృత్యములను) ఎఱుఁగనివారును, తామ్ - తాము, అఱియారావర్ - తెలివిలేనివారేయగుదురు; ఎన్ - నాయొక్క, నెఞ్జే - మనసా! అఱియామై - (ఎవ్వరికిని) తెలియకుండ, మణ్ - భూమిని, కొణ్డు - యాచించికైకొని, మణ్ -భూమిని, ఉణ్డు- ఆరగించి - మణ్ - భూమిని, ఉమిழ్న్ద - వెలుపలఁగ్రక్కిన, మాయనెన్ఱు - ఆశ్చర్యగుణచేష్టితుఁడని, ఎణ్కొణ్డు - తలఁచి, ఇరు-స్థిరముగానుండుము. ౩౬.

వ్యా.— అవ.— ముప్పత్తాఱామ్పాట్టు.— (శిఱియార్) భ్రమిప్పార్ భ్రమిక్కుతార్. నీ ఇవ్వర్థత్తై బుద్ధిపణ్ణి యిరువెన్గిఱార్.

(శిఱియారిత్యాది) తాఙ్గళే శిఱియరాయిరున్దు వైత్తు త్తఙ్గళై చ్చొల్లుమ్పొరుమై స్వరూపత్తిలేనిఱ్కుమ్.(అఱియారిత్యాది) అవ్విడత్తిలే తమక్కు మిడైయిల్లై.(అఱియామైయిత్యాది) నెఞ్జే! నీ పెరియార్ కోటియిలేయిరు. “పేరాళన్ పేరోతుమ్పోరియోరై”యెన్నుమ్పడి యొరువనోవెన్గిఱతు “ మాశుచః” ఎన్నుమ్పడియే. ౩౬.

ఆరు.—ముప్పత్తాఱామ్పాట్టు.—భ్రమిక్కై - విషయఙ్గళిలుమ్ దేవతాన్తరఙ్గళిలుమ్, ఇరణ్డుక్కు మనుగుణమాక అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (తాఙ్గళేయిత్యాద). దేవతాన్తరమాన బ్రహ్మాదికళ్ అహఙ్కారత్తాలే పార్ప్పారై ప్పోలే పెరుక్కనినైత్తిరున్దాలుమ్, క్షేత్రజ్ఞరుమాయ్ అతఏవకర్మవశ్యరుమాన తఙ్గళ్ స్వరూపత్తిలే నిఱ్కుమెన్ఱపడి. విషయఙ్గళాసపోతు దేహాత్మాభిమానికళాయ్ తఙ్గళైయుమ్ విషయఙ్గళైయుమ్ పోరప్పొలియప్పెరుక్క నినైత్తిరున్దార్కళేయాకిలుమ్, అల్పమాయస్థిరమాయిరుక్కిఱ తఙ్గళుడైయవుమ్ విషయఙ్గళుడైయవుమ్ స్వరూపత్తిలే నిఱ్కుమెన్ఱపడి. (అఱియారుమ్తామఱియార్)ఇవన్ఱైప్పఱ్ఱుమవర్కళ్ అజ్ఞరామిడత్తిల్ అరుమైయిల్లై.అజ్ఞరేయెన్ఱపడి. తమక్కుమిడైయిల్లై-తఙ్గళుడైయ వజ్ఞతైక్కు అరుమైయిల్లై. - అఱియామైయెన్ఱ -మహాబలియఱియామల్ ఎన్ఱపడి. ౩౬.

మూ. ఇరున్దణ్ కమల త్తిరుమలరినుళ్ళే
తిరున్దు తిశైముకనై త్తన్దాయ్—పొరున్దియనిన్
పాతఙ్గళ్ ఏత్తి ప్పణియావేల్, పల్ పిఱప్పుమ్
ఏతఙ్గళెల్లా మెమక్కు.

అర్థము.— ఇరు - విస్తృతమైనదియు, తణ్ - శీతలమైనదియునైన, కమలత్తు - నాభికమలముయొక్క, ఇరు - విశాలమైన, మలరిన్ - పుష్పముయొక్క, ఉళ్ళే - మధ్యయందు, తిరున్ద - సమర్థుఁడైన, తిశైముకనై - నాల్గుముఖములుగలబ్రహ్మను, తన్దాయ్! - (సృష్టించి, ఇచ్చినవాఁడా!, పొరున్దియ - అమరియున్న, నిన్ - దేవరవారియొక్క, పాతఙ్గళ్ - తిరువడికళును, ఏత్తి - స్తోత్రముఁజేసి, పణియావేల్ - నమస్కరించనియెడల, ఎమక్కు - మాకు, ఎల్లామ్ - సమస్తమైన, పల్ పిఱప్పు - అనేకజన్మములు, ఏతఙ్గళ్ - దుఃఖజనకములు (అగును). 32.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తిరణ్డామ్పాట్టు.—(ఇరున్దణ్) శరణ్యనై ప్పత్తియాశ్రయియావాకిల్ జన్మఙ్గళెనక్కు దుఃఖమెన్గిఱార్.

(ఇరున్దణిత్యాది) బ్రహ్మావుక్కు-ఉత్పత్తిక్కుప్పొరువాన్ ఇరున్ద కుళిర్న్దువిలక్షణమాన ఘావినుళ్ళే సృష్టిక్కుమ్ భ్రమిత్తుపోయ్ కేట్టువరవేణ్డాతపడి తానే సమర్థనాన బ్రహ్మావై సృష్టిత్తవనే పొరున్దియ తిరువడికళై యేత్తిప్పణియావాకిల్ (ఎమక్కుప్పల్ పిఱప్పెల్లామేతఙ్గళ్) పలజన్మఙ్గళైయుమ్ నీపణ్ణుకిఱతు ఒన్ఱల్లావొన్ఱు భగవత్సమాశ్రయణత్తుక్కు ఉఱుప్పామెన్ను. "ఏతఙ్గళ్" ఎన్గిఱతు-పురుషభేదఙ్గళ్ తోఱుమ్ దుఃఖఙ్గళుమ్ భేదిత్తిరుప్పతు. సృష్టిప్రయోజనమ్ నినైత్తపడి యన్ఱాకిల్ అప్పురుషర్కళుక్కెల్లా ముణ్డానదుఃఖఙ్గళెనక్కొరువనుక్కు ముణ్డామ్. బ్రహ్మావై సృష్టిత్తా యెన్గిఱవిత్తాలే శరణ్యనెన్గిఱతు "యోబ్రహ్మాణం విదధాతి పూర్వమ్" "ముముక్షుర్వై శరణమహం ప్రపద్యే" ఎన్గిఱపడియే. 32.

అరు.—ముప్పత్తిరణ్డామ్పాట్టు.—ఏతస్- దుఃఖమ్, దుఃఖస్థాన్ అన్మాపసుణమాన దుఃఖమాకైయాలే దుఃఖభేదత్తాలే పురుషభేదమున్నోక్కు మెన్ఱపడి, ఇన్దజన్మత్తిలే సమాశ్రయియాదిట్టాల్ ముఱ్పుళ్ళజన్మఙ్గళుమ్ వ్యర్థమాకైయాలే అన్దదుఃఖఙ్గళెల్లామిఱ్పోప్

తేశోశ్ణ్ము మిన్నై - ఇప్పోతాశ్రయముణ్డాకిల్ అన్దజన్మజ్గళుమ్ సఫలమాయ్ తోశ్ణ్ము మెన్నపడి. అప్పూరుషర్కళ్ - అన్దన్దజన్మవిశిష్టరాన పురుషర్కళ్.

మూ. ఎమక్కెన్ఱిరునితియ మేమాన్దిరాతే
తమక్కెన్ఱుమ్ శార్వమఱిన్దు—నమక్కెన్ఱుమ్
మాతవనే యెన్నుమ్మనమ్ పడైత్తు, మఱ్ఱవన్ పేర్
ఓతువతే నావినాలోత్తు. 3౮.

అర్థము.— ఇరునితియమ్- తనకుతునితియలకుపపోదు నైసధనమును, ఎమక్కెన్ఱు - మాకు (కావలయు) అని, ఏమాన్దు - మోసపోయి, ఇరాతే - ఉండక, తమక్కు తమకు, ఎన్ఱుమ్ - ఎప్పుడును, శార్వమ్ - రక్షకము (ఇదియేయని), అఱిన్దు - తెలిసికొని, నమక్కు - మనకు, ఎన్ఱుమ్ - ఎప్పుడును, మాతవనే - శ్రియఃపతియే, ఎన్నుమ్- (ఆశ్రయణీయుఁడు) అనియెడి, మనమ్ - మనస్సును, పడైత్తు - కలిగి, మఱ్ఱు - ఇంక ను, అవన్ - ఆశ్రియఃపతియొక్క, పేర్ - తిరునామములను, నావినాల్ - నాలుక చేత, ఓతువతే - అనుసంధించుటయే, ఓత్తు - (అధ్యయనముచేయఁదగిన) వేదము. ౩౮.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తెట్టామ్పాట్టు.—(ఎమక్కెన్ఱు). అర్థత్తై ప్పురుషార్థమాకబుద్ధిపణ్ణియిరాతే శ్రియఃపతియైయే యాశ్రయి త్తిరువెన్గిఱార్.

(ఎమక్కిత్యాది). కళ్ఞ్జుపోన్న న్డెన్నఱిన్దు సర్వేశ్వరనైప్పఱ్ఱి నిధిశారరాయిరుప్పారై పోలేయిరాతే. (తమక్కిత్యాది) తమక్కు నిత్యమాన ఆశ్రయమెన్ఱఱిన్దు. (నమక్కిత్యాది) నమక్కెన్ఱుమనుభావ్యన్ శ్రియఃపతియెన్నుమ్ నెఞ్జై ప్పడైత్తు అమ్మిథునత్తుక్కు వాచకమాన శబ్దత్తై చ్చొల్లుకైవాకిన్ద్రియత్తుక్కు త్తావతు. 3౮.

మూ. ఓత్తిన్పొరుళ్ ముడిపుమిత్తనైయే. ఉత్తమన్ పేర్
ఏత్తుమ్ తిఱమఱి మినేఴైకాళ్—ఓత్తతనై
వల్లీరేల్ నన్ఱతనై మాట్టీరేల్, మాతవన్ పేర్
శొల్లువతే యోత్తిన్ శురుక్కు.

అర్థము.— ఏఴైకాళ్ - (తత్త్వార్థమందు) చపలులారా!, ఓత్తు అతనై - వేదార్థమును, వల్లీరేల్ - తెలిసికొనచాలితిరేని, ఉత్తమన్ - పురుషోత్తమునియొక్క, పేర్ - తిరునామమును, ఏత్తుమ్ - స్తోత్రముఁజేసెడు, తిఱమ్ - ప్రకారమైన, ఇత్తనైయే - ఇంత

యు, ఓత్తిన్ - వేదముయొక్క, పొరుళ్ - అర్థములలో, ముడివు - తేలినయంశము (అని), అతనై - ఆవేదమును, నన్ఱు - చక్కఁగా, మాట్టిరేల్ - తెలిసికొనఁజాలకేని, మాతవన్ - శ్రియఃపతియొక్క, పేర్ - తిరునామమును, శొల్లువతే - ఉచ్చరించుటే, ఓత్తిన్ - వేదముయొక్క, శురుక్కు - సంగ్రహము (అని), అఱిమిన్ - ఎఱుఁగుడు.   3౯.

వ్యా.—అవ.— ముప్పత్తొన్బతామ్బాట్టు.— (ఓత్తిన్పొరుళ్) ఇన్ద్రాదికళై యుమాశ్రయణీయరాక చ్చొల్లానిఱ్కచ్చెయ్ తేసీరుమ్ప్రామాణికరాయిరున్దు లక్ష్మీపతియైయే సమాశ్రయణీయ నెన్ఱు శొల్లుకిఱపడి యెజ్ఞనేయెన్నిల్; ఉజ్జ్వలుక్కభిధాన వ్యుత్పత్తియేయాయ్ తాత్పర్యజ్ఞాన మిల్లామైయాలే శొల్లుకిఱతొళ్; తాత్పర్యజ్ఞాన ముణ్డాకిల్ అవర్కళై చ్చొల్లుకిఱతు విభూతిత్వేన; విభూతి మానాయ్ సమాశ్రయణీయ నాయిరుప్పాన్ లక్ష్మీపతియేయెన్ఱు ఇరుగ్గొళ్ళిఆర్.

(ఓత్తిన్పొరుళ్ ముడివుమిత్తనైయే) వేదార్థత్తిన్ముడివు మితువే. అతేతెన్నిల్;(ఉత్తమన్ పేరేత్తుమ్తిఱమ్.) ఎల్లాత్తుక్కుమ్ ప్రకారియాయిరున్దుళ్ళవనుడైయ తిరునామత్తై యేత్తుకై. (అఱిమినేత్తైకాళ్ ఓత్తతనైవల్లీరేల్) సాఙ్గాధ్యయనత్తై పణ్ణి "వేదైశ్చసర్వైరహమేవవేద్యః" ఎన్గిఱపడియేవల్లీర్కళాకిల్ అఱియుఙ్గోళ్.(నన్ఱతనై మాట్టీరేల్) అప్పడియఱియ మాట్టికోళాకిల్, (మాతవనిత్యాది.) ఓత్తినుడై యసఙ్గ్రహమ్ లక్ష్మీపతియినుడైయ తిరునామత్తై చ్చొల్లుకై. అవన్ ప్రసాదమడియాకప్పిఱన్ద జ్ఞానముడైయార్ శొన్నత్తై యర్థమెన్ఱిరుఙ్గోళ్.   3౯.

మూ. శురుక్కాక వాఙ్గిచ్చులావినిన్ఱు, ఐయార్
నెరుక్కాము న్నీర్నినైమిన్కణ్డీర్—తిరుప్పొలిన్ద
ఆకత్తాన్ పాతమఱిన్దుమ్ అఱివాత
పోకత్తాలిల్లై పొరుళ్.   ౪౦.

అర్థము.— ఐయార్ - కఫము, శులావి - (శరీరమంతయుం) వ్యాపించి, నిన్ఱు-ఉంచి, పురుకొక - (కణ్ఠమందు) అణగునటుల, వాక్కి - ఈళ్ళుకొని, సెరుక్కు - నుకో-సక్కటపడకమునుపే, తిరు - లక్ష్మీచేత, పొలిన్ద - అతిశయించియున్న, ఆకత్తాన్ - తిరుమేనుగలసర్వేశ్వరునియొక్క. పాతమ్ - చరణములను, నీర్ - మీరు, నినైమిన్-కణ్డీర్ - అనుసంధించుకొనుడు సుమీ! అఱిన్దు - (విషయములుక్షుద్రములని) తెలిసికొనియు. అఱియాత - (జ్ఞానకార్యమైనవిషయత్యాగము) ఎఱుఁగని. పోకత్తాల్ - విషయానుభవమువలన, పొరుళ్ - ప్రయోజనము, ఇల్లై - లేదు. ౮౦.

వ్యా—అవ.—నాట్పతాహ్వొట్టు.— (పురుక్క) నీఙ్గళ్ నిఱ్కయనిల్లై పోల్లాతు; కడుక శ్రియఃపతియినుడైయ తిరువడికళై నినైయుఙ్గోళ్.

(పురుక్కవిత్యాది) పఞ్చభావానశరీరత్తై చ్చురుఙ్గవలిత్తు ఉడమ్బైఙ్గుమ్ తానేయాయ్పడి వ్యాపిత్తు శ్లేష్మావానతు నెరుక్కువతు క్కుమున్బే నినైయుఙ్గోళ్. అర్థసుఖమ్ సుఖమన్ఱో వెన్నిల్; ఉద్దేశ్యత్తై యఱియాతపడి అనర్థత్తైప్పణ్ణుమ్ (తిరువ్వొలిన్దవిత్యాది) సర్వేశ్వరనుడైయ తిరువడికళై అఱిన్దిరుక్కచ్చెయ్తే అఱిన్దతాక వొట్టాతభోగత్తాల్. (అఱిన్దు మఱియాత పోకత్తా లిల్లైపొరుళ్) పొల్లాతెన్ఱిరుక్కచ్చెయ్తే కైవిడవొట్టాతఅర్థసుఖత్తాల్ప్రయోజనమిల్లైయెన్ఱుమామ్. (నెరుక్కమున్ తిరువొలిన్దవాకత్తాన్ పాతమ్ నినైమిన్కణ్డీర్) "నినైమిన్" ఎన్గిఱవితు ఇరణ్డత్తిలుఙ్కూడక్కడవతు.

అను.—నాట్పతాహ్వొట్టు.—పఞ్చధా- పఞ్చప్రకారతయా. పఞ్చభూతాత్మకమాన శరీరమెన్నపడి - పఞ్చప్రాణనై యుడైయశరీరమెన్నపడి. భోగమ్ - ఐశ్వర్యమ్. అఱిన్దుమఱియాత - సర్వేశ్వరనై యఱిన్దు మఱియవొట్టాత వస్తుమెన్నపడి. తనైత్త్యాజ్యమెన్ఱఱిన్దుమ్ కైవిడవొట్టాతవస్తుమెన్నపడి. పొరుళ్ - ప్రయోజనమ్. ఆకైయాలే. పాతమ్నినైమినెన్ఱుఇఙ్గుక్కూట్టవతు. ౮౦.

మూ. పొరుళా లమరులకమ్పుక్కియలలాకాతు
అరుళా లఱ మరుళుమన్ఱే—అరుళాలే
మామఱైయోర్ క్కీన్ద మణివణ్ణన్పాతమే
నీ మఱవేల్ నెఞ్జే నినై ౮౧.

అర్థము.— పొరుళాల్ - పురుషార్థమనెడు బుద్ధిచేత, అమరులకమ్ - దేవలోకమునకు, పుక్కు - ప్రవేశించుటకు, ఇయలలాకాకు - యత్నముఁజేయరాదు; అరుళాల్ - కృపచేత, అఱమ్ - పుణ్యసాధ్యమైనలోకమును, అరుళుమన్రే - ఇచ్చునుకదా; మా - మహాత్ములైన, మఱైయోర్క్కు - వైదికులకు, అరుళాలే - కృపచేత, ఈన్ద - (మోక్షము ను) ఇచ్చినవాఁడును, మణి - నీలరత్నమునంటి, వణ్ణన్ - తిరుమేనుగలవాఁడునునైన శ్రియఃపతియొక్క, పాతమే - తిరువడినే, నెఞ్జే - మనసా! నీ - నీవు, మఱవేల్ - మరవకుము; నినై - ధ్యానించుము. ౪౧.

వ్యా.—నాఙ్పత్తోరామ్పాట్టు.—(పొరుళిత్యాది)పొరుళాలే స్వర్గత్తిల్ పుక యత్నమ్పణ్ణప్పోకాదు. (అరుళిత్యాది) కృపైయాలే ఇవై స్వర్గత్తై యాఙ్ఞైప్పట్టతాకిల్ స్వర్గత్తైక్కొడుప్పోమిన్ఱిరుక్కుమ్. (అరుళాలిత్యాది) తన్ కృపైయాలే తన్నైక్కొడుక్కుమవన్ తిరువడి కళై మఱవాతేకొళ్, అవఱ్ఱై నినై. "మామఱైయోర్" ఎన్ఱతు "శుకో ముక్తో వామదేవోపిముక్తః" ఎన్నవఱ్కళై; శ్రీదణ్డకారణ్యత్తిల్ ఋషికళెన్నుమామ్; శ్రీమాకణ్డేయనెన్నుమామ్. ౪౧.

అరు.—నాఙ్పత్తోరామ్పాట్టు.— అనాలుమ్ స్వర్గాదికళుక్కు అర్థమ్ సాధనమాయిట్టోన్ఱుకిఱ్కిఱతెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (పొరుళిత్యాది) అఱమ్ అరుళుమ్ అర్థత్తాలే ధర్మత్తైసాధిత్తాలుమ్ ధర్మమ్ అచేతనమాకైయాలే ధర్మకార్యమాన స్వర్గత్తై అరుళాలేకొడుక్కుమెన్ఱపడి. ౪౧.

మూ. నినైప్పన్ తిరుమాలై నీణ్డతోళ్ కాణ
నినైప్పార్ పిఱప్పొన్ఱుమ్ సేరార్—మనైప్పాల్
పిఱన్దార్ పిఱన్దెయ్దుమ్ పేరిన్బమెల్లామ్
తుఱన్దార్ తొழுదార్ తమ్మ్. ౪౨.

అర్థము.— నీణ్డ - (భోగ్యత) అతిశయించిన, తోళ్ - భుజములను, కాణ - సేవించుటకు, తిరుమాలై - శ్రియఃపతిని, నినైప్పార్ - ధ్యానించెడివారు, ఒన్ఱు - ఒకవిధమైన, పిఱప్పుమ్ - జన్మమును, సేరార్ - పొందరు. మనైప్పాల్ - ఒకచోట, పిఱన్దార్ - పుట్టినవారు, పిఱన్దు - పుట్టి, ఎయ్దుమ్ - పొందెడి, పేర్ - గొప్ప, ఇన్బమెల్లామ్ - సుఖమంతయును, అత్తోళ్ - ఆభుజములను, తొழுతార్ - నమస్కరించినవారు, తుఱన్దార్ - విడిచినవారగుదురు. ౪౨.

వ్యా. నాజ్ఫత్తిరణ్డామ్పాట్టు.— (నిన్నైప్పత్తిరుప్పూలై) ఆశ్రితభగవానాశ్రమత్తిల్ పిరాట్టియోడేపన్దాజ్ఫోలే నిన్నైయానిన్ఱేన్. ఎతుక్కు- నిన్నైక్కాజ్ణెన్నిల్; అవళోట్టైక్కాలవియాలే భోగ్యతైయళ విఱన్దతోళ్గై క్కాగాం;స్వర్గాదికళుక్కాన్ఱు. (నిన్నైప్పార్ పిఱప్పావ్ఱుమ్ నేరార్) అత్తోళ్గై నిన్నైక్కుమవర్కళ్ సంసారత్తై యొరునాళుమ్ కిట్టార్కళ్.(మన్నైప్పాలిత్యాది)సంసారసుఖత్తై త్తుఱన్దవర్కళ్ అత్తోళ్గైత్తొళ్ఫ్పాజునవర్కళ్. ౪౨.

మూ. తోళిరణ్డెట్టుమ్ మూన్ఱుమ్ ముడియనైత్తుమ్
తాళిరణ్డుమ్వీళ చ్చరన్దుఱన్దాన్—తాళిరణ్డుమ్
ఆర్తొళువార్ పాతమవై తొళువతన్ఱే, ఎన్
శీర్ కెళు తోళ్ శెయ్యుమ్శిఱప్పు. ౪౩.

అర్థము.— ఇరణ్డుమెట్టుమ్ ఏళుమ్మూన్ఱుమ్ - రెండు ఎనిమిది ఏడుమూడుచేరియిరువది, తోళ్ - భుజములును, అనైత్తు - సకలమైన, ముడియుమ్- తలలును. తాళిరణ్డుమ్ - కాళ్ళురెండును, వీళ - పడునటుల, శరమ్ - బాణములను, తుఱన్దాన్ - ఎక్కుబెట్టినవానియొక్క, తాళిరణ్డుమ్- తిరువడిద్వంద్వమును, ఆర్ -ఎవరు, తొళువార్ - నమస్కరించుదురో, పాతమవై - (వారి) తిరువడిని, తొళువతన్ఱే- సేవించుట కదా, ఎన్ - దాసునియొక్క, శీర్ - అందము, కెళు - అమరియున్న, తోళ్ - భుజములు. శెయ్యుమ్ - చేసెడి. శిఱప్పు - ఉపకారము. ౪౩.

వ్యా.— అవ.— నాజ్ఫత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు.— (తోళిరణ్డు) తోళ్గైతొళ్ఫవతిఱియోమ్, అత్తోళ్గై త్తొళువార్ తాళ్గై త్తొళుమిత్తనై యెన్గిఱార్,

(తోళిత్యాది)ఎట్టుమిరణ్డుమేళుమ్మూన్ఱుమాక విరుపతుతోళ్కళుమ్, ముడియనైత్తుమ్, తాళిరణ్డుమాగ విళుమ్పడి క్కొడాకచ్చరత్తై విట్టవన్. ఆశ్రితవిరోధియాకైయాలే, నమ్మాలే స్పృష్టనెన్ఱుమ్పారాతే ముడియచ్చెయ్తవనుడైయ తిరువడికళిరణ్డైయుమ్ యావర్ శిలర్ తొళుతార్కళ్, ఏతేనుమ్ జన్మమాకిలుమ్, అవర్కళుడైయ తాళ్గైత్తొళుకైయన్ఱో పురుషార్థమ్ తరవన్దతోళ్ శెయ్యుముపకారమ్. ౪౩.

మూ. శిఱన్దార్ క్కెఴుత్తుణైయామ్ శెజ్గణ్ మాల్ నామమ్
మఱన్దారై మానిడమావై యేన్ — అఱన్దాజ్గుమ్
మాతవనే ఎన్ను మ్మనమ్పడైత్తు, మఱ్ఱవన్ పేర్
ఓతువతే నావినా లుళ్ళు.		౮౮.

అర్థము.— శిఱన్దార్క్కు - శ్రేష్ఠులైన భాగవతులకు, ఎఴు - వెంచేయఁదగిన (అర్చిరాదిమార్గమునకు) త్తుణైయామ్ - సహాయభూతుఁడును, శెమ్-ఎఱ్ఱనైన, కణ్ - నేత్రములుగలవాఁడునునైన, మాల్, వ్యామోహముగలసర్వేశ్వరునియొక్క, నామమ్- తిరునామమును, మఱన్దారై - మఱచినవారిని, మానిడమా - మనుష్యులనుగా, వైయేన్ - తలపను; అఱమ్- (ఆనృశంస్యమైన) ధర్మమును, తాజ్గుమ్ - ధరించెడి, మాతవనే!-శ్రియఃపతీ! ఎన్ను మ్ - అని ప్రీతిఁజెందెడి, మనమ్ - మనస్సును, పడైత్తు - చేసి, మఱ్ఱు- ఇంకను, అవన్ పేర్ - వానితిరునామమును, నావినాల్ - నాలుకచేత, ఓతువతే - సఙ్కీర్తనముఁజేయుటనే, ఉళ్ళు- అను సంధించుము.		౮౮.

వ్యా.— నాఱ్పత్తునాలామ్బాట్టు.— (శిఱన్దారిత్యాది) తిరునామత్తైచ్చొన్నవర్ కళుక్కు ప్రాకృతజ్గళై ఉరుచివైప్పణ్ణి ఉత్క్రమణదశైయిల్ ఆతివాహికర్ కుక్కుమున్నే తానేతుణైయాయ్ క్కొణ్డు పోకక్కడవనామ్. వాత్సల్యత్తాలే శివన్దకణ్గళైయుడైయ ఈశ్వరనుడైయ తిరునామత్తైమఱన్దారై మనుష్యరాక బుద్ధిపణ్ణియిరేన్. అజ్ఞరై సర్వజ్ఞరెన్నిరుప్పన్. అఱిక్కైక్కు యోగ్యతైయుణ్డాకై యాలే. కురువిన్దక్కల్లై మాణిక్కమెన్ఱు నినైత్తిరున్దాల్ రత్నమాకాతిఱే; రత్నపరీక్షకన్ రత్నమామెన్ఱతితే రత్నమావతు. అప్పడియే శాస్త్రఙ్గళిలే మనిశరెన్ఱువైక్కప్పట్టవర్ కళ్ మనుష్యరావరెన్గిఱార్. "మానిడవరల్లరెన్ఱు ఎన్ మనత్తేవైత్తేనే" ఎన్గిఱపడియే. (అఱన్దాజ్గుమిత్యాది) ఆనృశంస్యత్తాలే ధరియానిన్ఱ శ్రియఃపతియినుడైయ తిరునామత్తై నావినాలేఓతవుళ్ళు. ౮౮.

అరు.— నాఱ్పత్తునాలామ్బాట్టు.— మఱన్దారై - ఒరుకాల్ శొల్లి మఱన్దారై, ఇవర్ మనుష్యరల్లరెన్ఱపోతే మనుష్యరెన్ఱిక్కే పోవర్ కళోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (కురువిన్దక్కల్లై ఇత్యాది). ఓతవుళ్ళు-ఓతుకైక్కు విచారియెన్గిఱ శిష్యనోపదేశమ్ ౮౮.

ఉళ త్తెన్ఱిఉమాొవా రుణ్డిల్లై యెన్ఱు
తళర్ తలతనరుకుమ్ శార్గార్ — అళవరియ
వేత త్తాన్ వేళ్విత్తా న్విణ్ణోర్ ముడితోయుమ్
పాత త్తాన్ పాత మ్పణిన్దు. ౮౫.

అర్థము.— అళవరియ - అపరిమితమైన, వేతత్తాన్ - వేదముచేఁబ్రతిపాదింపఁబడినవాఁడును, వేళ్విత్తాన్ - వేళ్ళ్యటంనలమువాసస్థానముగాగలవాఁడును, విణ్ణోర్ - నిత్యసూరులయొక్క, ముడి - శిరస్సులు, తోయుమ్ - ఒరుచుకొనుచున్న, పాతత్తాన్ - చరణములనుగల సర్వేశ్వరునియొక్క, పాతమ్ - తిరువడిని, పణిన్దు - ఆశ్రయించి, ఉళతెన్ఱు - (ధనము) ఉన్నదని, ఇఱుమాొవార్ - గర్వపడరు; ఉణ్డు - ముందుండెను, ఇల్లై - ఇప్పుడులేదు, ఎన్ఱు - అనితలంచి, తళర్తల్ - శోకించుటయును, అతనరుకుమ్ - దానిసమీపమందును, శార్గార్ - సమీపించరు. ౮౫.

వ్యా.—అవ.—నాట్పత్తెన్దామ్పాట్టు.— (ఉళవెన్ఱు) నిత్యసూరికళుక్కు స్పృహణీయమానవనుడైయ తిరువడికళై ప్పఱ్ఱియులుమవర్కళ్ అర్థత్తియుడైయ లాభాలాభజ్గళుక్కుడుపడార్.

(ఉళతెన్ఱిఱుమావార్) దరిద్రర్ అర్థముణ్డానవాత్తే మాతాపితాక్కళైయుమ్ అచార్యర్కళైయుమవమానమ్పణ్ణువార్కళ్. ఇవర్కళిప్పడి శెయ్యార్కళ్. (ఉణ్డిల్లైయిత్యాది) ఇల్లై యెన్ఱుతళరారెన్నాతే ఉణ్డిల్లైయెన్ఱు తళరారెన్ఱతెన్నెన్నిల్; నిత్యదరిద్రర్ శోకమఱియార్; ఒరునాళుణ్డాయ్ అతిల్లైయానవాత్తే, “పావియోమ్, పణ్డు సుఖమే జీవిత్తోమ్; ఇప్పోతు ఇడిపడానిన్ఱోమ్” ఎన్ఱుమికవున్తళర్త్తిక్కుడలామెన్ఱు ఉణ్డిల్లైయెన్ఱు తళరారెన్ఱు శొల్లుకిఱతు. భగవద్విషయత్తిల్ పేఱుమిఴవు ముద్దేశ్యమానాప్పోలే అర్థత్తినుడైయ పేఱుమిఴవుమ్ అనర్థమామ్. భగవద్విషయత్తిల్ పిరివు ముద్దేశ్యమోవెన్నిల్; “అఴునీర్ తుళుమ్బవలమరుకిన్ఱన, వాళియరో” “కిమర్థంతవనేత్రాభ్యాంవారిస్రవతిశోకజమ్” సంసారత్తిల్ సంసారియిఱక్కట్టిల్ జ్ఞానవానుక్కువాశి విశ్లేషత్తిల్ తువట్చియన్ఱో? ఇత్తైయన్ఱో

ఉణ్డాన్శోకజ్గళిల్ మఃబ్కా-ఱుమ్. * తుపళిల్ వారామణీయుమ్శొల్లిల్గు, ,, మున్నమ్ నోక్షవితికొలోనుకిల్ పణ్ణమాయజ్గొలో" నాఙపణ్ణి ననుకృతమో ? ఇదై పీడిన్ది క్కే అవఙ తన్నుడైయ కృపైయో ? "నిగుణః పరమాత్మా సోఽహంతేవ్యాప్యతిష్ఠతి" ఎన్నుమ్బడికళాలే పిరిపృయుద్దేశ్యమ్. ,, తళర్ పలతనరుకుమ్ శారార్" ఎన్నతు - శ్లోకము ణ్డాయ్ అనుతాపమ్బుణ్డుమిరార్; ముతలిలే తళరా రెన్గిఱతు - అస్థిరమెన్నునినైత్తు. ఒరుకాల్ స్థిరమెన్నునినైత్తు ఒరుకాలస్థిరమెన్గిఱమక్క-మవర్కళిన్గిత్; స్థిరమానతు అస్థిరమాయిత్తైన్నిలిత్తే శోకమ్ఉళ్ళతు. (అళవరియ వేతత్తా) అపరిచ్ఛిన్న మానవేతత్తాలే ప్రతిపాదిక్కప్పడు మవఙకణ్డాలేకాణ వాశైప్పడుమవనుక్కు వేద ప్రతిపాద్యనెన్డాల్ ఎన్న ప్రయోజన ముణ్డెన్నిల్; (వేజ్గడత్తా) ఎల్లారుక్కుమ్ ఆశ్రయిక్క-వ్బడిక్కొణ్డాయ్ తిరుమలైయిలే నిన్ద ఎజ్గళుడైయ అర్థత్తో పాతిఉమ్ముడైయ అర్థమమ్ప్రత్యక్షమాయిత్తెయెన్నిల్; (విణ్ణోర్ ముడితోయుమ్బాతత్తా) నిత్యసూరికళుక్కు స్పృహణీయనానవఙ, అవనుడైయ సద్భావత్తుక్కు శైన్దాల్ అవర్కళుక్కుమ్బాడ స్పృహణీయనానవనే యిజ్గుపన్దునిఱ్క్ఱానెన్ఱు ఆదరిక్క వేణ్డావో ప్రామాణికర్కిల్, (విణ్ణోర్ ముడితోయుమ్బాతత్తా పాతమ్బుయిన్ఱు, ఉళత్తెన్ఱుమా పార్ ఇవర్కళుక్కుమాక్కఫ్పుమ్ తళరవుమ్ అవసరమిల్లై. ౪౫.

అను.—నాల్బత్తైన్దామ్బాట్టు.— నిర్గుణః. నాణజేడాతవిల్లై యుడైయ చక్రవర్తి తిరుమకన్. ఇనుపుష్పాహారణాస్థానక నుహా మేరు పెరుక్కణిత్తు, భీమసేన్ పోల ఉపోత పళియిలే తిరువడి నైక్కణ్డు శొన్న వార్తై తళర్ తలాకీఱపతనరుకుమ్- అచేతనమాన ఎజ్గళర్త్తమ్బాలే ఉమ్ముడైయపర్థమాన అంప్పవతారముమ్ అర్చకపరాధీనమ్ స్తే- ఎన్ఱుశజ్కాభిప్రాయమ్. ఇతురక్షకమాకవప్పోకిఱతో ఇన్ఱుతాత్పర్యమ్. ౪౫.

మూ. పయిన్దతరజ్గ న్తిరుకోట్టియూర్, పన్నాల్
పయిన్దతువుమ్ వేజ్గడమే, పన్నాళ్ — పయిన్ద
తణితికమూమ్ శోలై యణినీర్ మలైయే
మణితికఴుమ్ వణ్ తడక్కైయాల్. ౪౬.

అర్థము.— మణి - నీలరత్నమువలె, తికழుమ్ - ప్రకాశించుచున్నతిరుమేను, వణ్ - ఉదారమైన, తటమ్ - విశాలమైన, కై - శ్రీహస్తములునుగల, నూల్-సర్వేశ్వరుఁడు, పయిన్ఱతు - ఆదరించినది, అరఙ్గమ్ - శ్రీరఙ్గము, తిరుక్కోట్టి - తిరుక్కోట్టియూరు, (ఈదివ్యదేశములను); పల్ నాళ్, - చిరకాలము. పయిన్ఱ కువుమ్-నిత్యవాసము జేసినదియు. వేఙ్గడమే-తిరుమలైయే; పల్ నాళ్ - చిరకాలము, పయిన్ఱతు - సమీపించి వేంచేసియున్నది, అణి - సౌన్దర్యము, తికழుమ్ - ప్రకాశించెడు, కోలై - తోఁపులుగల, అణి- అలఙ్కారమైన, నీర్మలై యే - తిరునీర్మలయే. ౪౬.

వ్యా.— అవ.—నాల్పత్తాఱామ్పాట్టు. — (పయిన్ఱతు) ఇవర్ కళై యిప్పడి పయిలప్పణ్ణుకైక్కు ఇవర్ కళ్ పట్టత్తు అవక్ పడువతు.

(పయిన్ఱతిత్యాది) మణిపోలే శ్రమహారమాన వడివైయుమ్ ఉదారమాన కైయైయుముడైయ సర్వేశ్వరన్ పలకాల్ పయిన్ఱతు, కోయిల్, తిరుక్కోట్టియూర్, తిరుమలై, పలనాళ్ పయిన్ఱతు, దర్శనీయమాయ్ త్తికழా నిన్ఱ శోలైయై యుడైత్తాయ్ సంసారత్తుక్కాభరణమాయిరున్దుళ్ళ తిరునీర్ మలై యే. ౪౬.

మూ. మాలై యరియురువన్ పాతమలరణిన్దు
కాలై తొழுతెழுమిన్ కైకోలి— ఞాలమ్
అళన్దిడన్దుణ్డుమిழ்న్ద వణ్ణలైమన్ఱాల్
ఉళన్ కిడన్దవాఱ్ఱాలుణర్న్దు. ౪౭.

అర్థము.— ఞాలమ్ - భూమిని, అళన్దు - కొలిచి, ఇడన్దు - పట్టువిడిపించి, ఉణ్డు - ఆరగించి, ఉమిழ்న్ద - కక్కిన, అణ్ణలై స్వామిని, అన్ఱాల్ - కాక, మఱ్ఱు - వేఱైన, ఉళన్ కిడన్ద-హృదయములో వలనున్న, ఆఱ్ఱాల్-ప్రకారముచేత, ఉణర్న్దు - తెలిసికొని, అరియురువన్ - నరసింహావతారము గలవానియొక్క. పాతమలర్ -చరణారవిన్దమునందు, మాలై - పుష్పసరమును, అణిన్దు - సమర్పించి, కాలై - ఉదయమునందు, కై - చేతులను, కోలి - ముగిడ్చి, కూప్పికొణ్డు - అఞ్జలిఁజేసి, తొழுతు - నమస్కరించి, ఎழுమిన్ - ఉజ్జీవింపుఁడు. ౪౭.

వ్యా.—అవ.— నాల్పత్తేழாమ్పాట్టు.— (మాలై) అవన్ స్వభావమిప్పడియానపిన్బు ఎల్లారుమవనై యాశ్రయియుఙ్గోళ్ళెన్గిఱతు.

(అరియురువక్ పాతమలర్ మూన్ఱైయణిన్దు కైకోలి క్కాలైత్ తొழுతెழுమినే) ఆశ్రితార్థమాన వడివై త్తనక్కు వడివాకవుడైయవనుడైయతిరువడికళిలే మలర్ మాలై యైయణిన్దు కైకూప్పి బ్రాహ్మమానముహూర్త్తత్తిలే తొழுతు ఉజ్జీవియుఙ్గోళ్. "కైకోలి" ఎన్ఱు ఏఙ్కోవే కోలి యెన్ఱిఱతు. కైకూప్పి యెన్ఱుమామ్. (ఞాలమిత్యాది) చేతనర్క్కు నుభావ్యమాన గుణఙ్గళై యుడైయ శేషియై; (మాల్ ఎల్లాం లిత్యాది) మాల్ ను నీఙ్గళనుసన్ధిక్కుమ్పడియెల్లాత్తైయు మునర్న్దు కాలైతొழுతెழுమిన్ మాలెల్లామితి పాఠాన్తరమ్.   ౪౭.

అరు.—నాళ్ఱుత్తొழுదేత్తు.— మాల్ ఎల్లాల్- నాన్ శొన్న పడి యన్ఱియే. ఉళక్కిడన్ద వాళ్ శాల్ - ఉఙ్గళ్ హృదయత్తిలే కిడన్ద ఆశ్రయణప్రకారత్తిలే ఉణర్న్దు తొழுమినెన్గై - మాల్ ఎల్లామెన్ఱపక్షత్తుక్కు ఆశ్రయణప్రకారఙ్గళెల్లాముణర్న్దు తొழுమినెన్గై.   ౪౭.

మూ. ఉణర్న్దాయ్ మఱైనాన్గుమోతినాయ్నీతి
మణన్దాయ్ మలర్మకళ్ తోళ్ మాలే—మణన్దాయ్పోయ్
వేయిరుమ్శారల్ వియలిరు ఞాలమ్శూழ்
మాయిరుమ్ శోలై మలై.   ౪౮.

అర్థము.— మఱై నాన్గుమ్-నాల్గు వేదములను, ఉణర్న్దాయ్ (సృష్టిసమయమునందు)స్మరించితివి; (ప్రకాశింపఁజేసితివి); నీతి-అర్థములను నిశ్చయించెడు ఇతిహాసాదులను, ఓతినాయ్-అధ్యయనము జేయించితివి; మలర్మకళ్ -కమలవాసినియైన శ్రీదేవియొక్క, తోళ్-భుజములను, మణన్దాయ్ - సంశ్లేషించితివి; మాలే- వ్యామోహముగలవాఁడా! వేయ్ - పెనురువృక్షములచేత, ఇరుమ్ - నిండియున్న, శారల్ - చరియలుఁగలదియు, వియల్ - ఆశ్చర్యమైన, ఇరు - విశాలమైన, ఞాలమ్-భూమిచేత, శూழ் - చుట్టఁబడిన, మా-ఉన్నతమైన, ఇరుమ్ - విశాలమైన. శోలై-తోపులుగల, మలై - తిరువేఙ్గడమునకు. పోయ్-చనుదెంచి. మణన్దాయ్ - చేరితివి.   ౪౮.

వ్యా.—అవ.— నాళ్ఱుత్తొழுదేత్తు.— (ఉణర్న్దాయ్) ఎల్లారుమున్నై యుణరుమ్పడి ఎల్లాత్తైయు ముణ్డాక్కినాయ్.

(ఉణర్ న్దాయ్ మత్తైనాన్గుమ్) సంస్కారాత్మక మాకఉ స్తిరువు ళ్ళత్తిలే కిడన్ద వేదత్తై ప్రకాశిప్పిత్తాయ్. (ఓతినాయ్‌నీతి) వేదోపబృంహణమాన ఇతిహాసపురాణజ్గళై యుణ్డాక్కి నాయ్. (మణన్దాయ్ మలర్ మకళ్ తోళ్) వేదప్రతిపాద్యయానవళుడైయ తోళై సంశ్లేషిత్తాయ్. (పోయ్ వేయిత్యాది) వేదప్రతిపాద్యనాకిల్ పరమపదత్తిలే యిరేయన్నాతపడి సంసారికళు క్కనుభవిక్కలామ్పడి తిరుమలైయై విరుమ్బినాయ్. ౪౮.

అరు.— నాల్పత్తెట్టామ్పాట్టు.— వేయ్-ఉయరప్పోయిరుక్కిఱ మూఙ్గిల్. మాఱిరుమ్ శోలై మణన్దాయ్-విరుమ్బినాయెన్గై. ౪౮.

మూ. మలై యేళుమ్ మానిలజ్గళేళుమ్ మతిర
కుల్లైయేరాళ్ కురైకడల్ కళేళుమ్—ముల్లై శూళ్న్ద
నఞ్జురత్తుప్పేయై నవిన్ఱుణ్డనావనెన్ఱు
అఞ్జా తెన్నెఞ్జే యళై. ౪౯.

అర్థము.— మలైయేళుమ్ - సప్తకులాచలపర్వతములును, మా - విస్తృతమైన, నిలజ్గళేళుమ్ - సప్తద్వీపములును, కులై - గట్టుచేత, శూళ్ - చుట్టఁబడిన, కురై - శబ్దించుచున్న, కడల్కళేళుమ్ - సప్తసముద్రములును. అతిర- అదురునటుల, ముల్లై - స్తనమందు, శూళ్న్ద - వ్యాపించిన- నఞ్జు - విషముచేతనైన, ఉరత్తు - బలముగల, పేయై - స్త్రీయైనపూతనను, నవిన్ఱు - ముద్దుమాటలుబలుకుచు, ఉణ్డ-ఆరగించిన(సంహరించిన,) నావనెన్ఱు - నాలుకగలవాఁడని, ఎన్ - నాయొక్క, నెఞ్జే - మనసా! అఞ్జాతు- భయపడక, అళై - పిలువుము. ౪౯.

వ్యా.—అవ.—నాల్పత్తొన్బతాన్పాట్టు.— (మలై యేళుమ్). అవనిప్పడి త్తిరుమలైయై విరుమ్బినపిన్బు లోకమెల్లామతిరుమ్పడి అవన్ పేరైచ్చొల్లియళై యెన్గిఱార్.

(మలై యేళుమిత్యాది) మలై యెళ్గుమ్ వ్యాపిత్తనఞ్జాలేమిడుక్కుడైయళాన పూతనైయై ముగ్ధమానశొలవుకళై అవళ్ ముకత్తే శొల్లిచ్చుళైయానిన్ఱనావై యుడైయవనెన్ఱళై. ప్రతిబన్ధకముణ్డాకిల్ శెయ్‌వతెన్నెన్నిల్; (అఞ్జాతు) పూతనై పట్టతుపడుమిత్తనై. ౪౯.

అరు.—నంజ్ఙీయర్ వ్యాఖ్యానమ్ —ఇదు శెరియాళ్వార్ కరై యాలేశాఙ్కొప్పట్ట ఠారు.

మూ. అళైప్పన్ తిరుమాలై యాఙ్గవర్ కళ్ శొన్న
పిళైప్పిల్ పెరుమ్బెయరేపేశి—ఇళైప్పరియ
వాయవనేయాతవనేయెన్ఱవనైయార్ ముకప్పుమ్
మాయవనే యెన్ఱుమతిత్తు. ౫౦.

అర్థము.—ఇళైప్ప-(మనస్సునందు)నిలుప, అరియ - దుర్లభుఁడైన, ఆయవనే - గొల్లవాఁడైనవాఁడా! ఎన్ఱుమ్-అనియు, యాతవనే-యదుకులమందవతరించినవాఁడా! మాయవనే-ఆశ్చర్యగుణచేష్టితుఁడా! ఎన్ఱుమ్-అనియు, మతిత్తు-ఎంచి, ఆఙ్గు-ఆతిరువాయ్ప్పాడియందుండెడు, అవర్ కళ్ -ఆస్త్రీలు, శొన్న-చెప్పినదియు, పిళైప్పునిల్ - (విని కూడ) బ్రతుకకూడనదియునైన, పెరుమ్ - గొప్పదైన, పెయరే - తిరునామమునే, పేశి - అనుసంధించి, తిరుమాల్ - శ్రియఃపతియైన, అవనై - ఆసర్వేశ్వరుని, యార్ ముకప్పుమ్ - ఎవరిముందైననను, అళైప్పన్ - పిలుతును. ౫౦.

వ్యా.—అవ.—ఐమ్బత్తాన్పాట్టు.— (అళైప్పన్ తిరుమాలై). శ్రియఃపతియైయళైప్పన్. (ఆఙ్గిత్యాది) తిరువాయ్ప్పాడి యిలవర్ కళ్ శొన్నవష్ఠైయనుసన్ధిక్కుప్పుక్కాల్ పిళైక్కవరితాయ్ అత్తాలేయురై క్షణమ్ విడప్పోకాతతిరునామఙ్గళై చ్చొల్లి, " ఆఙ్గవర్ కళ్ " ఎన్ఱతు తిరువాయ్ప్పాడియిలుళ్ళవర్ కళై ప్పార్త్తు నమ్ముడైయుపక్కలిలే యిరఙ్గువరెన్ఱు. (ఇళైప్పరియవాయవనే) నినైక్కవరితామ్బడి, పెణ్గళై ప్పడుత్తుమ్ క్లేశత్తైయుడైయకృష్ణనే! (యాతవనేయెన్ఱవనై) ఇడైత్తన త్తోపాతియుమ్ శ్రీవసుదేవర్ మకనానతుపుమ్ ఆకర్ష కమానపడి.(యార్ ముకప్పుమ్, మాయవనేయెన్ఱుమతిత్తు) ఆశ్చర్యభూతనేయెన్ఱుమతిత్తు. తిరుమాలై యళైప్పన్. ౫౦.

అరు.—ఐమ్బత్తామ్పాట్టు.— పిళైప్పిల్ - ఈడుపడుత్తుమతామెన్ఱపడి. ఆయవనైన్ఱుమైయాతో మాతవనమ్ పేణుమో ఎన్న అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్. (ఇడైత్తన త్తిలిత్యాది) యార్ ముకప్పుమ్ - ఎల్లార్ మున్నుమ్. ౫౦

౫౨ ఇరణ్డా న్తిరువన్దాది ౫౧ - పా, మతి-౫౨-పా, నిఱమ్.

మూ॥ మతిక్కణ్డాయ్ నెఞ్జే మణివణ్ణన్ పాతమ్
మతిక్కణ్డాయ్ మత్తవనన్ పేర్ తన్నై - మతిక్కణ్డాయ్
పేరాఴినిన్ఱు పెయర్న్దు కడల్ కడైన్ద
నీరాఴివణ్ణన్ నిఱమ్. ౫౧.

అర్థము.— నెఞ్జే - మనసా! మణి - నీలరత్నమువంటి, వణ్ణన్ - తిరుమేనుగలవానియొక్క, పాతమ్ - తిరువడికళును, మతిక్కణ్డాయ్ - ధ్యానింపుమా! మత్తు - ఇంకను, అవన్ - ఆసర్వేశ్వరునియొక్క, పేర్ తన్నై - తిరునామములను, మతిక్కణ్డాయ్ - మనస్సునందునిలుపుమా! పేర్ - మహత్తైన, ఆఴినిన్ఱు - సముద్రమునుండి, పెయర్న్దు - లేచి, కడల్ - ఆసముద్రమును, కడైన్ద - చిలికిన. నీర్ - జలముతోనిండిన, ఆఴి - సముద్రమువంటి, వణ్ణర్ - తిరుమేనుగలవానియొక్క, నిఱమ్ - సౌన్దర్యమును, మతిక్కణ్డాయ్ - అధ్యవసింపుమా. ౫౧.

వ్యా.—అవ.— ఇమ్బత్తోరాప్పాట్టు.— (మతియిత్యాది) శ్రమహరమాన వడివైయుడైయవనుడైయ తిరువడికళై నెఞ్జేమతికణ్డాయ్. అవనుక్కు వాచకమాన తిరునామత్తై మతికణ్డాయ్. (మతిక్కణ్డాయిత్యాది). కణ్వళరుకైక్కు ప్పోరుమ్పడి పెరితానతిరుప్పాఱ్కడలిల్ నిన్ఱు ప్పోన్దుపిన్నైయత్తైక్కడైవతుమ్ శెయ్తునీరైయుడైత్తానకడల్ పోలేయిరుక్కుమవనుడైయ తిరునిఱత్తై అనుసన్ధి. ౫౧.

మూ॥ నిఱక్కరియన్ శెయ్య నెడుమలరాళ్ మార్వన్
అఱమ్పెరియనారతఱ్ పిన్ - మఱమ్పురిన్ద
వాళరక్కన్ పోల్వానై వానవర్ కోన్ తానత్తు
నీళిరుక్కైక్కుయ్ త్తాయ్ నెఞ్జే. ౫౨.

అర్థము.—నిఱక్కరియన్ - నల్లనివర్ణముగలవాడును, శెయ్య - ఎఱ్ఱనైన, నెడు- దీర్ఘమైన, మలరాళ్ - తామరపుష్పమునందు వాసముచేసెడుదేవిని, మార్వన్ - వక్షస్థలమునందుగలవాడును, అఱమ్ - అన్యాశ్రితస్వధర్మమువలన, పెరియన్ - గొప్పవాడును, మఱమ్ - క్రూరకర్మమును, పురిన్ద - చేసిన, వాళ్ - కత్తిగల, అరక్కన్ పోల్వానై - రాక్షసుడైన రావణునివంటి మహాబలిని, వానవర్ - దేవతలకు, కోన్ - అధిపతియైన ఇంద్రునియొక్క, తానత్తు - స్థానమందు, నీళ్ - చిరకాలము, ఇరుక్కైక్కు - (పైమన్వస్తర

మునందు) ఉండుటకు, ఉయ్త్తాయ్-ఏర్పఱచినసర్వేశ్వరునియొక్క, అతు-ఆ, నెఱి-ప్రకారమును, ఆర్ - ఎవను, అఱివార్ - ఎఱుఁగుదురు. ౫౨..

వ్యా.— అవ.— ఐమ్బత్తిరణ్డామ్పాట్టు.— (నిఱజ్కురియనిత్యాది) శ్రీమహారామాన పడివైయుడైయనాయ్, నీలమేఘత్తిలే మిన్నైప్పోలే పిరాట్టియై త్తిరుమార్విలేయుడైయనాయ్ అవర్లోకైక్కలవియాలే ఆనృశంస్యప్రధాన నానపడియై యాఱఱివార్. (మఱుమ్పుఱన్దవిత్యాది) రావణనోపాతియుమ్ వధత్తుక్కు యోగ్యనాయిరుక్కచ్చెయ్తే, ఇవన్‌పక్కలిలే ఔదార్యగుణజ్కడన్దత్తై, "మన్వన్తరం పూర్ణమపేతశత్రుః"ఎన్నుమ్పడియే మేలిద్దిపదన్‌శెలుత్తువతాకవైత్తవనుడైయ ఆనృశంస్యత్తై యఱివారార్. ౫౨.

ఆరు.—ఐమ్బత్తిరణ్డామ్పాట్టు.—వానవర్కోన్‌తాన త్తిలే నీళిరుక్కైక్కు-ఒరుమన్వన్తరమిరుక్కైక్కాక. ఉయ్త్తాయ్-మహాబలియైప్పాతాళత్తిలే నిఱుత్తినవన్. ౫౨

మూ॥ నెఱియార్‌కుళల్కత్రై మున్నిన్ఱుపిన్‌తాళ్‌న్ద
అఱియాతిళఙ్గిరియెన్ఱెణ్ణి—-ప్పిరియాతు
పూఙ్కొడికళ్ వైకుమ్ పొరుపునల్కున్ఱెన్నుమ్
వేఙ్గడమేయాన్‌విరుమ్బుమ్‌వెఱ్పు. ౫౩

అర్థము॥— నెఱియార్-(చలింపక తపస్సుఁజేయు) సన్మార్గముగలవారియొక్క, మున్నిన్ఱు - ముందలనుండి, పిన్‌తాళ్‌న్దు - వెనుకవ్రేలుచున్న, కుళల్‌కత్రై - జుట్టును, అఱియాతు- తెలిసికొనక, ఇళఙ్గిరియెన్ఱు - చిన్నపర్వతమని, ఎణ్ణి-తలఁచి, పిరియాతు - ఎడబాయకుండు, పూ - పుష్పములతోనిండిన, కొడికళ్ - లతలు, వైకుమ్ - వాసముజేయునట్టిదిగ్గా, పొరు- అలలుకొట్టుచున్న, పునల్-తీర్థములుగల, కున్ఱు - పర్వతము, ఎన్నుమ్- అని యెడి, వేఙ్గడమే - వేఙ్కటాద్రియే, యామ్ - మేము, విరుమ్బుమ్ - ఆశపడియెదు, వెఱ్పు-పర్వతము. ౫౩.

వా.- అవ.-ఐమ్బత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు.-(నెఱియారిత్యాది) ఆశ్రయిత్తవర్‌కళుడైయ మున్నిన్ఱు పిన్‌తాళ్‌న్దకుళల్కత్రైయైయఱియాతే

శిఱుమలైయెన్ఱెణ్ణి మూచ్చువిడుతల్ ఉడమ్బాదుతల్ శెయ్యామైయా లే ఇన్నమలై యెన్ఱఱియామైయాలే, పూక్కళై యుడైత్తాన కొడిక ళ్ తఙ్గుకిఱ పొరానిన్ఱపునలై యుడైత్తా యిరున్దుళ్ళమలై యెన్గిఱ తిరు వేఙ్గడమే నామాశైప్పడుమ్మలై. ౫౩.

అరు.— ఐమ్బత్తుమూన్ఱామ్బాట్టు.— నైఱియార్-స్థావరప్రతిష్ఠరాయిరున్ద ధ్యాని క్కుఱవర్కళ్, పిరిమూతు- ఇడైవిడాతే. ౫౩.

మూ. వెఱ్పెన్ఱిరుఞ్జోలై వేఙ్గడమెన్ఱివ్విరణ్డుమ్
నిఱ్పెన్ఱు నీమతిక్కుమ్నీర్మైపోల్—నిఱ్పె
న్ఱుళఙ్గోయి లుళ్ళమ్వైత్తుళ్ళినేన్, వెళ్ళ
త్తిళఙ్గోయిల్ కైవిడేలెన్ఱు. ౫౪

అర్థము.— శోలై- తిరుమాలిరుఞ్జోలై(కళ్లళకరిసన్నిధి), వేఙ్గడమ్-వేఙ్కటాచ లము, ఎన్ఱు - అనుతిరునామములుగల, ఇరుమ్ -విశాలమైన, వెఱ్పుఎన్ఱు-పర్వతములనెడు, ఇవ్విరణ్డుమ్ - ఈరెండును, నిఱ్పుఎన్ఱు - వాసస్థలములని, నీ - నీవు, మతిక్కుమ్ - తలఁ చెడు, నీర్మైపోల్ - స్వభావమువలె, ఉళమ్ - హృదయమునెడు, కోయిల్ - వాసస్థల మును, నిఱ్పుఎన్ఱు - అభిమానపాత్రమైన దివ్యస్థళమని, ఉళ్ళమ్వైత్తు - మనసునఁబెట్టి, వెళ్ళమ్ - క్షీరసముద్రమనెడు, ఇళఙ్గోయిల్ - బాలాలయమును, కైవిడేలెన్ఱు- విడ నాడవలదని, ఉళ్ళినేన్ - ప్రార్థించితిని. ౫౪.

వ్యా.—అవ—ఐమ్బత్తునాలామ్బాట్టు.— ఇవర్ తిరుమలైయే విరు మ్బప్పుక్కవాతే అవనివరుడైయహృదయత్తైవిరుమ్బ, పిరానే! అవణ్ శైక్కైవిడవొణ్ణాతెన్గిఱార్.

(వెఱ్పిత్యాది) వెఱ్పెన్ఱుశొల్లప్పడానిన్ఱతెఱ్కుత్తిరుమలై పెరియ తిరుమలై ఇవైపోలేయెన్నుడైయ హృదయత్తైయుమునక్కు కోయి లాకనినైత్తా యెన్ఱఱిన్దు. (వెళ్ళత్తిళఙ్గోయిల్ కైవిడేలెన్ఱుళ్ళినేన్) నాన్కృతఘ్ననాక పొణ్ణాతెన్ఱు హృదయత్తిలేపుకురుకైక్కు బాలాల యమాకక్కొణ్డ తిరుప్పాఱ్కడలై విడాతేకొళ్ళెన్ఱు ఇరక్కితేన్. ౫౪.

అరు.—ఐమ్బత్తునాలామ్పాట్టు.— ఎన్నుళ్ళత్తైయుమ్ నిన్ఱానక్కోయిలెన్ఱునినైత్తా యెన్ఱు ఉళ్ళమ్ వైత్తు - అటిన్దు, కైవిడేలెన్ఱు ఇళ్ళినేన్-ఇరన్దేనెన్ఱపడి. ౫౪.

మూ॰ ఎన్ఱుమఱన్దఱియేన్ ఏఴ్ పిఱప్పుమ్ ఎప్పొఴుతుమ్
నిన్ఱునినైప్పొఴియానీర్మైయాల్-వెన్ఱి
అడలాఴి కొణ్డవఱివనే,ఇన్బ
క్కడలాఴి నీయరుళిక్కాణ్. ౫౫.

అర్థము.— వెన్ఱి - జయముగల, అడల్ - యుద్ధోన్ముఖమైన, ఆఴి - చక్రా యుధమును, కొణ్డ - ధరించిన, అఱివనే - సర్వజ్ఞుఁడా! ఏఴ్పిఱప్పుమ్ - ఏడుజన్మము లందును, ఎప్పొఴుతుమ్ - ఎల్లప్పుడును, నిన్ఱు - నిలిచి, నినైప్పు - తలఁచుట, ఒఴి యా - తప్పకుండెడి, నీర్మైయాల్-స్వభావముచేత, ఎన్ఱుమ్- ఎప్పుడును, మఱన్దఱియేన్- మఱచియెఱుఁగను. నీ - నీవు, ఇన్బక్కడలాఴి - అపరిచ్ఛిన్నమైన ఆనన్దసాగరము ను, అరుళిక్కాణ్ - కృపఁజేయవలయును. ౫౫

వ్యా.—అవ.—ఐమ్బత్తైన్దామ్పాట్టు.—(ఎన్ఱుమ్) ఉన్నై నినైక్కైయరి తాన సంసారత్తిలే ఉన్నై నినైక్కుమ్బడి పణ్ణినాయ్, ఇనిప్రాప్తియళ వుమ్పణ్ణాయోవెన్గిఱార్.

(ఎన్ఱుమఱన్దఱియేన్) ఒరునాళుమున్నై మఱన్దఱియేన్. శ్రవణ మనననిదిధ్యాసనానన్తరమ్ పిఱక్కుముపాసన ధ్రువానుస్మృతికళాలే యోనీర్మఱవాతొఴిన్దతెన్నిల్; (ఏఴ్ పిఱప్పిత్యాది) ,,ఎతిర్ శూఴల్ పుక్కెనైత్తోర్ పిఱప్పుమ్'' ఎన్నుమ్బడియే ఎల్లాజన్మఙ్గళిలుమ్ ఎల్లా క్కాలత్తిలుమ్ నీనిన్ఱు ఎన్నుడైయ నినైవు మాఱాతస్వభావత్తాలే. ఒరునాళు మఱన్దఱియేన్. (వెన్ఱియిత్యాది) నామ్శెయ్తవంశమ్శెయ్ తోమిత్తే, ఎల్లామ్ శెయ్యవేణుమెన్ఱు నిబన్ధిక్కక్కడవతో వెన్న; ఉన్పక్కలొరు జ్ఞానశక్తికళుక్కు వైకల్యజ్కాణ్గిఱిలేన్; అనపిన్బు (ఇన్బక్కడలాఴినీయరుళిక్కాణ్) ,,ఏష హ్యేవానన్దయాతి'' ఎన్నుమ్బ డియే ఉన్నుడైయ ఆనన్దసముద్రత్తైయుమ్ నీయెనక్కరుళాయ్. ౫౫.

మూ. కాణక్కఱీకాతల్ కైమిక్కు కాట్టినాల్
నాణప్పడుమెన్నాల్ నాణుమే-పేణి
క్కరుమా లై ప్పాన్ మేని కాట్టాముమ్ కాట్టుమ్
తిరుమాలై నజ్గళ్ తిరు. ౫౬

అర్థము. తిరుమాలై - శ్రియఃపతిని, కాణ - సేవించుటకు, కఱీ - అధికమైన-కాతల్ - ప్రీతి, కైమిక్కు - మిక్కుటమై, కాట్టినాల్ - చూపినయెడల, నాణప్పడుమ్- అణగియుండవలయును, ఎన్నాల్ - అనినయెడల, నాణుమే - అణగునా; కరు - నల్లని వర్ణముగల, మాలై శ్రియఃపతిని, పాన్ - అతిశయించిన, మేని - దివ్యమజ్గళవిగ్రహము, కాట్టాముమ్ - చూపకమునుపు, నజ్గళ్ - మనకు స్వామినియైన, తిరు- పెరియపిరాట్టి, పేణి - ఆదరించి, కాట్టుమ్ - సేవింపజేయును. ౫౬.

వ్యా.—అవ.—ఇవ్వళత్తాతామ్మాట్టు —(కాణ)నీర్ శేషభూతరానాల్ ఉన్నుడైయస్వరూపాను రూపమాయిరుక్క వేణ్డావో? శేషియై ఇప్పడినియమిక్కక్కడవతోవెన్నిల్, అతువిధేయమానపోతిలే; ఆశై మిక్కాల్ శెయ్యలావతుణ్డోవెన్గిఱార్.

(తిరుమాలైకాణక్కఱీకాతల్కైమిక్కుకాట్టినాల్ నాణప్పడుమెన్నాల్నాణుమే) సర్వేశ్వరనై క్కాణ మికానిన్ఱకాతల్ విఞ్జికాట్టినాల్, నీ శేషి-నాన్ శేషభూతనెన్నుమ్ముఱైయిలే నిఱ్కప్పోమో; కణ్డాలల్లతుకఱియాత కాతలెన్నుమామ్. సాపరాధనెన్ఱు మీళవుమ్పోకాతు. కరుమాలై ప్పాన్మేనియ నతు కాట్టువతఱ్కుమున్నే ఎజ్గళుడైయ పురుషకారమాకప్పిరాట్టి మున్నే కాట్టానిన్ఱాళ్. "నకశ్చిన్నాపరాధ్యతి" ఎన్నజ్గళుడైయ కుతిమవళ్ పార్క్కవొట్టామైయాలుమ్ ముఱైయిల్నిఱ్కవొణ్ణాతు. ౫౬.

అరు.—ఇవ్వళత్తాతామ్మాట్టు.— అతువిధేయమానపోతు, నానెనక్కు వశమానపోతు. భక్తిపరవశనానాల్ ఎన్నళమో ఎన్నపడి. మేలుక్కవతారికై అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (సాపరాధనిత్యాది). కరుమాలై. కాళమేఘశ్యామనాన సర్వేశ్వరనై. అరుమేని తానుపాయమాకక్కాట్టుకైక్కుమున్నే నజ్గళ్ తిరు మేనికాట్టుమెన్నపడి. ౫౬

మూ. తిరుమఙ్గై నిన్తరుళుమ్ తెయ్వనావాళ్త్తుమ్
కరుమమ్కైప్పదుమిన్ కణ్డీర్ - ఉరిమైయాల్
ఏత్తినోమ్పాత మిరున్తడక్కై యెన్దై పేర్
నాఱ్ఱిశైయు ఙ్కేట్టీరే నామ్. ౫౭.

అర్థము.—మఙ్గై - యువతియైన, తిరు - శ్రీదేవి, నిన్తరుళుమ్ - నిత్యవాసముఁజేసెడి, తెయ్వమ్ - దైవమును, నా - నాలుకచేత, వాళ్త్తుమ్ - స్తోత్రముఁజేసెడి, కరుమమ్ - వ్యాపారమునందు, కైప్పదుమిన్ కణ్డీర్ - స్థిరచిత్తులైయుండుడునుమీ; నామ్ - మేము, ఇరుమ్ - బలిసిన, తడమ్ - దీర్ఘములైన, కై - భుజములుగల, ఎన్దై - నాకుస్వామియైన శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, పాతమ్ - తిరువడిని, ఉరిమైయాల్ - అనురూపమైనసంబన్ధముచేతను, పేర్ - తిరునామములచేతను, ఏత్తినోమ్ - స్తోత్రముఁజేసితిమి; నాల్ తిశైయుమ్ - నాల్గుదిక్కులయందుండు వారందఱును, కేట్టీరే - వింటిరా. ౫౭.

వ్యా.—ఇవ్వ్బత్తేళామ్బాట్టు.—(తిరుమఙ్గై యిత్యాది) పెరియపిరాట్టియార్ నిత్యకటాక్షమ్ పణ్ణానిన్ఱ తెయ్వత్తై నావాళ్త్తుకైయాకిఱకరుమత్తైక్కవిడాతే. (ఇరున్తడక్కై యెన్దై పేర్ నాఱ్ఱిశైయుఙ్కేట్టీరే) పెరియతోళ్కైయుడైయనాన ఎన్ స్వామియుడైయ పేరన్తో ఎల్లాదిక్కుక్కళిలుముళ్ళతు-అతు కేట్టిలికోళో? (నాముఱిమైయాలే త్తినోమ్పాతమ్) నాఙ్గళవనుడైయ పేరైయుమ్ తిరువడిగళైయుమ్ శేషభూతరెన్నుమ్ ప్రాప్తియాలే యేత్తినోమ్. ౫౭.

అను.—ఇవ్వ్బత్తేళామ్బాట్టు.—ఎల్లారుమవనుక్కు శేషభూతరాకైయాలే అవనేనుత్యనెన్ఱు తాత్పర్యమ్. ౫౭.

మూ. నామ్ పెఱ్ఱనన్మైయుమ్ నామఙ్గై, నన్నెఞ్జత్తు
ఓమ్బియిరున్దెమ్మై యోతువిత్తు-వేమ్బిన్
పొరుళ్ నీర్మైయాయినుమ్ పొన్నాళిపాడిన్ఱు
అరుళ్ నీర్మైతన్దవరుళ్. ౫౮.

అర్థము.— వేమ్బు - వేపచానెడు - పొరుళిన్ - వస్తువుయొక్క, నీర్మై - స్వభావమువలె, ఆయినుమ్ - ఉన్నను, పొన్ - స్పృహణీయమైన, ఆళి, చక్రముగల

వానిని, పాను - గానముచేయుము; ఎన్ఱు - అని, నామగ్గై - వాగ్దేవి(సరస్వతి), నల్ - మంచి, నెఞ్జత్తు -హృదయమునందు, ఓమ్బియిరున్దు- ఆదరించియుండి, ఎన్నై- మనలను, ఓతువిత్తు- చెప్పించి, (అందువలన), నామ్ - మనము, పెఱ్ఱ - పొందిన, నన్మైయుమ్, పురుషార్థమును, అరుళ్ - కృపఁజేయుటయే, నీర్మై -స్వభావముగాఁగల సర్వేశ్వరుఁడు, తన్ద - ఒసగిన, ఆరుళ్ - అనుగ్రహము. ౧౮.

వ్యా.—అవ.—ఐమ్బుత్తెట్టామ్పాట్టు — (నామ్పెఱ్ఱ) నీరిప్పడి ఏత్తుకైక్కుడియెన్నెన్నిల్, సరస్వతిఎన్ హృదయత్తిలేయిరున్దుఎన్నై ఓతువిత్తతెన్గిఱతు.

(నామ్పెఱ్ఱవిత్యాది) ఎఙ్గళుక్కున్ద నన్మైయుణ్డాయిత్తు; నామగ్గైయానవళ్ హృదయత్తిలేయిరున్దు నమ్మై ఓమ్బియోతువిత్తతాలే. రాజపుత్త్రర్కళ్ రాజవైభవ మఱియాతిరుక్కచ్చెయ్తే అత్తైచ్చొల్ల వఱియామైయాలే విరసమానాలుమ్ సరసమాకత్తఙ్గళ్ స్వరూప త్తుక్కుక్కట్పైకుమ్ దాసవృద్ధైకళై ప్పోలే అవళ్ హృదయత్తిలే యిరున్దోతువిక్కైక్కుడి శొల్లుకిఱతు. (వేమ్బిత్యాది) ఇనియవితు వేమ్బు పోలేకైయానిన్ఱతేయాకిలుమ్ పాడెన్ఱరుళియ్గ్గతు సిఱ్ఱప్పోకాత అవనుడైయ నీర్మైయాల్ తన్దనరుళ్ - తన్దప్రసాదమ్ సరస్వతి యోతువిక్కైక్కుడి. ౧౮.

ఆరు.—ఐమ్బుత్తెట్టామ్పాట్టు.— ఓమ్బి-వళర్న్దు, కిళర్న్దెన్నపడి. సరస్వతిగ్గైయి ట్టుప్పాదువిత్తతెప్పడి యిరుక్కుఱతెన్న, దృష్టాన్తపూర్వకమాక అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (రాజపుత్రాదికళిత్యాది). తఙ్గళ్ స్వరూపత్తుక్కు-దాసికళానతఙ్గళ్ స్వరూపత్తుక్కు చ్చేరక్కట్పైక్కుఱవెన్నపడి. అనక్షరమాకవుమ్ తుణైయాయుళ్. ఇతు-ఇన్దత్తమిళ్ మాలై. పాడెన్ఱరుళుమ్ ఆరుళ్ నీర్మై -పాడెన్ఱరుళి నీర్మైతన్దవరుళ్ ఎన్ఱపడి. కిలకిలవిరసమాకచ్చొన్నాల్ అత్తై సరసమాక బహుమానమాక్కట్పైప్పార్కళ్. ౧౮.

మూ. అరుళ్పురిన్దశిన్దై యడి యార్ మేల్వైత్తు
ప్పొరుళ్ తెరిన్దు కాణ్గుఱ్ఱవప్పోతు-ఇరుళ్ తిరిన్దు
నోక్కినేన్ నోక్కి నినైన్దేనతొణ్ కమలన్
ఓక్కినేనెన్నై యుమఙ్గోర్న్దు. ౧౯.

అర్థము. అరుళ్ - కృపతో, పురిన్ద - కూడిన, శిన్దై - తిరువుళ్ళమును, అడియార్తల్ - దాసులమీద, వైత్తు - పెట్టి, పొరుళ్ - వస్తువని, తెరిన్దు - తెలిసికొని, కాణ్గుమ్ - కటాక్షించెదు, అప్పోతు - ఆసమయమునందు, ఇరుళ్ - అజ్ఞానము, తిరిన్దు - నశించి, నోక్కి నేన్ - (నీస్వరూపమును) సేవించితిని; నోక్కి - సేవించి, ఒణ్ - అందమైన, కమలమ్ - తామరసపుష్పమువంటి, అడి - ఆచరణములను, నినైన్దేన్ - అనుసంధించితిని ; ఎన్నైయుమ్ - నన్నును, ఓర్న్దు - చక్కగ తెలిసికొని, అణ్గు - ఆ శ్రీపాదములందు, ఓక్కినేన్ - సమర్పించితిని. ౫౯.

వ్యా.—విమ్బత్తోన్బతామ్బాట్టు.—(అరుళ్ పురిన్దవిత్యాది) అడియారాన వెజ్గళ్ మేలే అరుళ్ పురిన్దశిన్దైయై వైత్తు అత్తాలే నాజ్గళ్ పదార్థజ్ఞ్యైయతేన్దు కాణవుమ్ అప్పోతు నీశేషి, నాం శేషభూతరెన్గిఱ జ్ఞానత్తుక్కు విరోధియాన అజ్ఞానత్తైప్పోక్కి యుణర్న్దు ఉన్నుడైయ కమలమ్ పోన్ఱ తిరువడికళై నినైన్దేన్; అనాయ్న్దు పార్త్తు పరతన్త్రమాయిరుక్కైయాలే, ఎన్నై ఉన్ తిరువడికళిలే సమర్పిత్తేన్. అరుళ్ పురిన్దుళ్ళ ఉన్ తిరువుళ్ళత్తై ఎజ్గళ్ మేల్వైత్తు, ఎజ్గళై యొరుపదార్థమాక బుద్ధిపణ్ణినపోతెన్ఱుమామ్. ౫౯.

అరు.—విమ్బత్తోన్బతామ్బాట్టు.—పొరుళ్ తెరిన్దు కాణ్గుమ్ అవప్పోతు. నీఎజ్గళై ప్పొరుళాక విచారిత్తు త్తిరువుళ్ళమ్బుణ్ణినపోతెన్ఱు ఈశ్వరపరమాతల్. ౫౯.

మూ. ఓరురువనల్లై యొళియురువమ్ నిన్నురువమ్
ఈరురువనెన్బ రిరునిలత్తోర్—ఓరురువమ్
ఆతియామ్వణ్ణ మఱిన్దారవర్ కణ్డీర్
నీతియాల్ మణ్ కాప్పార్ నిన్ఱు. ౬౦.

అర్థము.— ఓర్ - ఒకటిగనైన, ఉరువనల్లై - (విజాతీయ) స్వరూపముగలవాడవుకావు; ఒళి-(ఆశ్రితపారతన్త్ర్యమనెడు) ప్రకాశముగల, ఉరువమ్ - స్వరూపము, నిన్-నీయొక్క, ఉరువమ్ - స్వరూపము. ఇరు-విశాలమైన, నిలత్తోర్-భూమియందున్నవారు- ఈరురువన్-రెండువిధములైన స్వరూపముగలవాడు, ఎన్బర్ - అనుదురు. ఓర్ - ఆశ్రితపరతన్త్రముగుటచే నద్వితీయమైన, ఉరువమ్ - స్వరూపమే, ఆతి - జగత్కారణమై,

అమ్ - (ఆశ్రితులకుసుజ్జీవనకరము) అయ్యోదు, వణ్ణమ్-ప్రకారమును, అఱిన్దార్-ఎఱింగిన, అవర్ కణ్డీర్-అమహానుభావులుకదా, నీతియాల్ - న్యాయముతో, నిన్ఱు - నిలిచి, మణ్ - భూమిని, కాప్పార్ - రక్షింతురు. ౬౦.

వ్యా.—అఱుపతామ్పాట్టు.—(ఓరురువనన్ఱై) "నిత్యోనిత్యానామ్" ఎన్గిఱపడియే. సజాతీయవిసజాతీయమ్ఎన్గిఱతొన్ఱు ఉనక్కు-వడివు. (ఒళియురువమ్నిన్నురువమ్) "భక్తానాంత్వంప్రకాశసే" ఎన్గిఱతునక్కు- స్వరూపమ్, (ఇరునిలత్తోర్ ఈరురువనెన్బర్) అఱియాతార్ పెరియ ఈశ్వరనెన్బర్కళ్. (ఓరురువమిత్యాది) ఎల్లార్క్కుమ్సత్తై అవనేయెన్ఱఱిన్ద వైష్ణవర్కళ్ భూమియైముత్తైక్కైయామల్ కాప్పార్. "తీర్త్తకరరామిస్ తిరిన్దు" ఎన్నుమ్పడియే. ౬౦.

అరు.—అఱుపతామ్పాట్టు.— (ఓరురువమ్). అద్వితీయమాయ్ సర్వస్మాత్పరమాయిరుక్కుమతు,ఉన్ స్వరూపమన్ఱు. (ఒళియురువమ్ ఆశ్రితపరతన్త్రమాయిరుక్కుమ్ వడివేయునక్కు వడివు. ముత్తైక్కైయామల్- శేషశేషిభావజ్కేడామల్. ౬౦.

మూ. నిన్ఱతోర్ పాతమ్ నిలమ్పుదైప్ప, నీణ్డతోళ్
శెన్ఱళన్దతెన్బర్ తిశైయెల్లామ్—అన్ఱు
కరుమాణియాయిరన్దకళ్వనే, ఉన్నై
ప్పిరమాణిత్తార్ పెఱ్ఱపేఱు. ౬౧.

అర్థము... నిన్ఱతోర్ - నిలిచియున్నయొక, పాతమ్ - చరణము, నిలమ్ - భూమిని, పుదైప్ప - అడ్డగింప, నీణ్డ - పెరిగిన, తోళ్ - భుజములు, తిశైయెల్లామ్-దిక్కులన్నియు, శెన్ఱు - చేరి, అళన్దతు - ఆక్రమించినవి, ఎన్బర్ - అనియెదరు. అన్ఱు-(ఇన్ద్రుడుప్రార్థించిన) ఆకాలమందు, కరు - నల్లనిశరీరముగల, మాణియాయ్- బ్రహ్మచారివై, ఇరన్ద-యాచించిన, కళ్వనే - వఞ్చకుఁడా! ఉన్నై-నిన్ను, పిరమాణిత్తార్-నమ్మినవారు, పెఱ్ఱ - పొందిన, పేఱు - పురుషార్థముకదా. ౬౧.

వేయో ? అపనుజైయ చేష్టితముమ్ ఆశ్రితపరతన్త్రమెన్నిఅతు.

(నిన్ఱతిత్యాది) ఇరన్దునిన్ఱనిలైయిలే భూమియెల్లామ్ఒరడియాలే మత్తైయుమ్బడిక్కాక. (నీణ్డవిత్యాది) కైయిలేసేర్విళున్దవాఱే అల భ్యలాభమ్బోలే వళర్న్దతోళానతు.దిక్కుక్కళెల్లామ్శెన్ఱళన్ద తెన్బర్. (అన్ఱిత్యాది) ఉన్నైప్పెణాతేఉన్నుడైయ విభూతినై యవన్ తన్న శెన్న, అవన్పక్కలిలే ఇరన్దాయాయ్ వఴిప్పెతాయాయ్చ్చెయ్‌తతు ఇన్ద్రినొరుత్తనుక్కుచ్చెయ్‌తతేయో? ఆశ్రితవిషయత్తిల్ తన్నైయళి యమాఱిక్కొడుక్కుమ్, తూతుపోమ్, సారథ్యమ్పణ్ణుమ్; ఎల్లామ్శెయ్‌తు రక్షిక్కుమెన్ఱు ఉన్నై ప్రమాణిత్తవర్కళ్ మార్విలేకైవైత్తుఉఱఙ్గుమ్బ డిపణ్ణినాయత్తైయన్ఱో. ౭౧.

మూ, పేఱొన్ఱుమున్నఱియేన్ పెఱ్ఱఱియేన్ పేతైమైయాల్
మాఱెన్ఱుశొల్లి వణఙ్గినేన్—ఏఱిన్
పెరుత్తెరుత్తమ్కోడొశియప్పెణ్ణైయిన్ పిన్పోయ్
ఎరుత్తిఱుత్త నల్లాయరేఱు. ౭౨.

అర్థము-- ఏఱిన్ - వృషభములయొక్క, పెరుత్త - పెద్దవైన, ఎరుత్తమ్-మూపురములును, కోడు - కొమ్ములును, ఒశియ -విరుగునటుల, పెణ్-నప్పిన్నైప్పిరాట్టియందైన, నప్పిన్నైయిన్- ఆశయొక్క, పిన్పోయ్ - వెనుకవెళ్ళి, ఎరుత్తు-(వృషభముల) మూపురములను, ఇఱుత్త-విరిచిన, నల్ - విలక్షణులైన, ఆయర్ - గొల్లవాండ్రకు, ఏఱు - అధిపతియైన శ్రీకృష్ణుండు, మాఱు- (మనపాపములకు) శత్రువు,ఎన్ఱుశొల్లి-అని చెప్పి(తలంచి), వణఙ్గినేన్ - ఆశ్రయించితిని; పేతైమైయాల్-బద్ధిలేమిచేత, మున్- ఇంతకుమునుపు, ఒన్ఱు - ఇటువంటియొక, పేఱు - పురుషార్థమును, అఱియేన్ - ఎఱుగనైతిని; పెఱ్ఱఱియేన్ - పొందనైతని. ౭౨.

వ్యా.—అవ.—అటుపత్తిరణ్డాంపాట్టు.—(పేఱొన్ఱుమ్) నప్పిన్నైప్పిరాట్టిక్కు ప్రతిబన్ధకమాన ఎరుతుకళైప్పోక్కి అవళైత్తనక్కాక్కి క్కొళ్ళుకైయాలే నమ్ముడైయ ప్రతిబన్ధకఙ్గళైయుమ్పోక్కుమెన్గిఱతు.

(పేఱిత్యాది) పేఱొన్ఱుమ్మున్ఱఱియేన్. అఱియామైయేయన్ఱు; పెఱ్ఱుమఱియేన్. (పేతైమైయాల్) పెఱామైక్కడిఅఱివుకేడు. (పేఱిన్ప

రుత్తైరుత్తజ్జొడొశియప్పెణ్ణై యిఞ్ పిఞ్ఞసోయ్ ఎరుత్తిఱుత్తనల్లాయరేఱుమాత్తిరమ్ శొల్లివణఙ్గినేన్) ఎరుత్తినుడైయ పెరుత్తకత్తుఞ్జొన్ముమ్బు కళుమ్బశియుమ్బడికొణ్డాక నప్పిన్నైప్పిరాట్టియైప్పెఱలామెన్ఱిఙ్ఞనై యాలే ఎరుత్తిఱుత్తనల్లాయరేఱు నమ్ప్రతిపక్షత్తుక్కుమ్ మాత్తిరమ్ శొల్లి వణఙ్గినేన్. ౬౨.

అరు.— అఱుపత్తిరణ్డామ్బాట్టు.—ఎరుత్తమ్— కరుత్తు. మాఱు-శిఱు. ౬౨.

మూ. ఏత్తేఴుమ్ వెన్ఱడర్త్తవెన్దై, ఎరియురువ
త్తేఱేఱిపట్టవిడుశాపమ్— పాఱేఱి
ఉణ్డతలై వాయ్నిఱైయ కోట్టఙ్గై యొణ్ కురుతి
కణ్డపొరుళ్ శొల్లిల్ కదై. ౬౩.

అర్థము.— ఏఴుఏఴుమ్ - ఏడువృషభములను, వెన్ఱు-జయించి, అడర్త్త- విరిచిన, ఎన్దై - నాస్వామియైనకృష్ణుఁడు, ఎరి - అగ్నియొక్క, ఉరువత్తు - రూపముగలవాఁడై, విడు-(బ్రహ్మచే) విడువఁబడి, ఏఱు -వృషభమును, ఏఱి - ఎక్కియున్నరుద్రునిచేత, పట్ట - అనుభవింపఁబడిన, శాపమ్ - శాపమును (పోఁగొట్టుటకు), పాఱు - గద్ద, ఏఱి - పైబడి, ఉణ్డ - తినిన, తలై - శిరస్సుతోఁగూడిన, వాయ్ - నోరు, నిఱైయ - నిండువట్లు, కోడు - ముకుళించిన, అమ్ - అందమైన, కై - శ్రీహస్తముచేత (చల్లఁబడిన), ఒణ్ -శ్లాఘ్యమైన, కురుతి - రక్తమును, కణ్డ - చూచిన, పొరుళ్ -విషయమును, శొల్లిల్ - చెప్పినయెడల, కదై - పెద్దకథయగును. ౬౩.

వ్యా.—అవ.— అఱుపత్తుమూన్ఱామ్బాట్టు.— (ఏత్తేఴుమ్) అభిమానియాన రుద్రనుడైయ శాపత్తైప్పోక్కినైయాలుమ్ అవనేయాశ్రయణీయనెన్గిఱతు.

(ఏత్తేఴుమిత్యాది) ఏత్తేఴై యుమ్ వెన్ఱస్వామి. (ఎరియిత్యాది) ఎరియినుడైయ ఉరువైయుడైయనాయ్ ఋషభత్తైయేఱిన రుద్రనై బ్రహ్మా "కపాలీత్వం భవిష్యసి" ఎన్ఱిట్ట శాపత్తైయోట్టినవఴికియకై. (పాఱేఱియిత్యాది) కఴుకుమ్పరున్దుమ్ మేఱి ఉణ్ణానిన్ఱ తలైయై యుడైయ వాయ్ నిఱైయుమ్బడి కొణ్డాక అఴకియకురుతియైక్కణ్డ అర్థత్తైచ్చొల్లిల్ అతోరుమహాభారతమ్. ఏఴ్ఱైరుత్తై యడర్త్త విడత్తి లత్తాలొరు దోష

మిన్తిక్కేయిరుక్క ఒరుతలైమై యఱుత్తతుక్కాక ప్పాతకియానవను
డైయ శాపత్తైప్పోక్కినవనో ఈశ్వరన్? పాతకియానవనో! తలైయఱు
ప్పుణ్డు శోచ్యనానవనో? పాక్త్తుక్కొళ్ళుమత్తనై.   ౬౩.

అరు.—అఱుపత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు.—కోట్టమ్—కొట్టువాయ్. అడిచ్చొడినకై. "పాఱు" ఎన్ఱు, పఱవైయాయ్ పక్షియెన్ఱపడి.   ౬౩.

మూ. కత్తైయిన్ పెరుమ్పొరుళ్కణ్ణా, నిన్పేరే
ఇతయమిరున్దవై యేయేత్తిల్—కత్తైయుమ్
తిరుమొళియాయ్నిన్ఱ తిరుమాలే, ఉన్నై
ప్పరుమొళియాల్ కాణప్పణి.   ౬౪.

అర్థము.— కణ్ణా - కృష్ణా! కత్తైయిన్ - ఇతిహాసపురాణములయొక్క, ఇతయమ్ - తాత్పర్యమును, ఇరున్దవైయే - ఉన్నట్లు, ఏత్తిల్ - (తెలిసికొని) స్తోత్రముఁజేసినయెడల, పెరుమ్-ముఖ్యములైన, పొరుళుమ్-అర్థములన్ను, నిన్-దేవరవారి, పేరే - తిరునామములుగానుండును. కత్తైయుమ్ - విస్తారముగాజెప్పెడు, తిరు- రమణీయమైన, మొళియాయ్ -శబ్దములచేఁబ్రతిపాదింపఁబడువాడై, నిన్ఱ- వేంచేసియుండెడు, తిరుమాలే- శ్రియఃపతీ! ఉన్నై - దేవరవారిని, పరు - పరిపూర్ణమైన, మొళియాల్ - శబ్దములచేత (స్తోత్రముజేసి), కాణ - సేవించునటుల, పణి - కృపజేయుము.   ౬౪.

వ్యా.—అవ.—అఱుపత్తునాలామ్పాట్టు.—(కత్తైయిత్యాది) ఇతిహాసపురాణఙ్గళుడైయ హృదయమిరున్దపడి అఱిన్దుశొన్నవళవిల్ నిర్ణీతమానవర్థఙ్గళ్ ఆశ్రితభవ్యనానవనుడైయ తిరునామఙ్గళ్ చొల్లుకైయెన్గిఱతు.

(కత్తైయిత్యాది) ఇతిహాసపురాణఙ్గళిలే ప్రతిపాదిక్కప్పట్ట శ్రియఃపతియాయిరున్దుళ్ళ వున్నైక్కత్తైయఙ్గళ్ శొల్లాలే యేత్తి అనుభవిక్కుమ్బడి యరుళ్ శెయ్. అనవాప్తియాన శొల్లన్తిక్కే ఉన్నైక్కణ్డు హృష్టనాయ్ ఏత్తప్పణి.   ౬౪.

అరు.— అఱుపత్తునాలామ్పాట్టు.—కణ్ణాకత్తైయినితయమిరున్దవైయేయేత్తిల్ పెరుమ్పొరుళుమ్ నిన్ పేరేఎన్ఱు న్వయిత్తు అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఇతిహాసేత్యాది). కాణఎన్ఱతైప్పఱ్ఱి అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (అనవాప్తియానఇత్యాది).   ౬౪.

మూ. పణిన్దేన్ తిరుమేని పైఙ్గమలమ్ కైయాల్
అణిన్దేనున్ శేవడిమేలన్బాయ్—తుణిన్దేన్
పురిన్దేత్తియున్నై ప్పుకలిడమ్ పార్త్తు, అఙ్గే
ఇరున్దేత్తి వాళుమిదు. ౬౫.

అర్థము.— తిరు - సుందరమైన, మేని - శరీరమును, పణిన్దేన్ - నమస్కరించితిని, ఉన్ - దేవరవారియొక్క, శే-ఎఱ్ఱనైన, అడిమేల్ - శ్రీపాదములమీద, పై-సుందరమైన, కమలమ్ - తామరసపుష్పమును, అన్బాయ్-ప్రేమగలవాడనై, కైయాల్-హస్తముచేత, అణిన్దేన్ - సమర్పించితిని. పురిన్దు - ఆశబడి, ఉన్నై-నిన్ను, ఏత్తి - స్తోత్రము జేసి, పుకలిడమ్-ప్రవేశించెదుపరమపదమునందు, పార్త్తు - సేవించి, అఙ్గే - అచ్చటనే, ఇరున్దు - ఉండి, ఏత్తి - స్తుతిజేసి, వాళ్వు - సుఖించెడి, ఇదు - ఈపురుషార్థమునందు, తుణిన్దేన్ - అధ్యవసించితిని. ౬౫.

వ్యా — అలుపత్తెన్దామ్బాట్టు.— (పణిన్దేన్) తిరుమేనికణ్డేనెన్నుమ్ శొల్లై శేషభూతరాకైయాలే పణిన్దేనెన్ను శొల్లుకిఱార్. (పైఙ్గమలమిత్యాది) ఉన్ తిరువడికళిలే స్నేహత్తైయుడైయనాయ్ అళకియ తామరై ప్పూవైయణిన్దేన్. (పురిన్దేత్తియున్నైప్పుకలిడమ్ పార్త్తు అఙ్గేఇరున్దేత్తి వాళుమితుతుణిన్దేన్) ఉన్నై సేవిత్తిరున్దు పార్త్తుప్పత్తి స్పరమపదత్తిలిరుక్క-మ్బడియై ప్పార్త్తు అఙ్గేఇరున్దేత్తుకై తానేవాళ్వాక విరుక్కై-అవిత్తై యధ్యవసిత్తేన్. పెరుమాళ్ పుక్కురుళినాల్ పిన్నుమ్మున్నుమ్ నిన్నువెత్త వనైత్తైయుమ్ పిన్నుమ్బిఅను వాళినైయుమ్ కణ్డేత్తుకైయిలే తుణిన్దేన్. ౬౫.

అరు.—అలుపత్తెన్దామ్బాట్టు.— ఉన్నైయిఙ్గేసేవిత్తు ప్పురిన్దేత్తి - పార్త్తేత్తి. పురికై. పార్క్కై, అన్బికే. పురికై-శుభ్రను మ్బార్కైక్కయాయ్, అత్తైప్పుఖ్ఱ అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (పెరుమాళిత్యాది) పుక్కురుళినాల్-పుఅప్పట్టరుళినాల్. పుకలిడమెన్నతు క్కనుగుణమాక, పుక్కురుళినాలెన్గిఱతు. ౬౫.

మూ. ఇతుకణ్డాయ్నన్నెఞ్జే ఇప్పిఅవియావతు
ఇతుకణ్డా యెల్లానాముఱ్ఱతు—ఇతుకణ్డాయ్
నార్ణణ్ పేరోతి నరకత్తరుకణైయా
క్కారణముమ్ వల్లైయేల్ కాణ్. ౬౬.

అర్థము.—నల్ - మంచి, నెఞ్జే! మనసా! ఇప్పిఱవియావతు - ఈసంసారమైనది, ఇతుకణ్డాయ్ - (పడరానికష్టములుపడబెట్టు) ఇదియేకదా. నామ్ - మనము, ఉఱ్ఱ తెల్లామ్ - అనుభవించినదంతయు, ఇతుకణ్డాయ్ - ఇదియేకదా. నారణన్ - శేషియైన సర్వేశ్వరునియొక్క, పేర్ - తిరునామమును, ఓతి - చెప్పి, నరకమ్ - నరకమువంటి సంసారముయొక్క, అరుకు - సమీపమందును, అణైయా - చేరకుండుటకు, కారణము మ్ - హేతువును, ఇతుకణ్డాయ్-ఇదియేకదా. వల్లైయేల్ - సమర్థుడవైతివేని, కాణ్ - చూడుము. ౬౬.

వ్యా.— అవ.—అఱుపత్తాఱామ్పాట్టు.—ప్రాప్తిక్కుమ్ ప్రతిబన్ధకనివృత్తిక్కు మడి సంసారదోషదర్శనమ్ పణ్ణుకై. వత్తుక్కై యిలొరుణ్ణియత్తు.

(నన్నెఞ్జేఇప్పిఱవియావతితుకణ్డాయ్) పాపత్తాలేవన్తనిరున్దత్తు; భగవత్ప్రసాదత్తాలే పోల్లాతెన్నుతోన్ఱినవితుకణ్డాయ్ సంసారమావతు. (ఇతుకణ్డాయెల్లానాముఱ్ఱతు) అజ్ఞుత్తైక్కసాధారణంయిరుక్కచ్చెయ్తే నామనుభవిత్తతెల్లాజక్కణ్డాయితే. ఇతుకొక్కరుప్రమాణమ్ వేణ్డావితే.(ఇతుకణ్డాయిత్యాది) వకుత్తవనుడైయ తిరునామత్తైచ్చొల్లినరక సమీపత్తిల్చెల్లామైక్కు క్కారణమితినుడైయ దోషదర్శనమే. (వల్లైయేల్కాణ్) అనుభవిక్కచ్చెయ్తే విడప్పోకాతొఴికిఱతు పాపమ్. ఇల్లైయాకిల్ ఇతినుడైయ దోషదర్శనత్తైప్పణ్ణు. ౬౬.

అరు.—అఱుపత్తాఱామ్పాట్టు.—ఎల్లానాముఱ్ఱతు. అదేకభోగరాయిరుక్కిఱ నామితరభోగత్తై యెల్లాముఱ్ఱతుకణ్డాయ్, ఇల్లైయాకిల్ - పాపమిల్లైయాకిల్. ౬౬.

మూ. కణ్డేన్ తిరుమేని యాన్ కనవిల్, ఆఙ్గవన్ కైక్కణ్డేన్ కనలుమ్ శుడరాழி—కణ్డేన్
ఉఱునోయ్ వినైయిరణ్డుమ్ ఓట్టువిత్తు, ప్పిన్నుమ్
మఱునోయ్ శెఱువాన్ వలి. ౬౭.

అర్థము.—యాన్ - నేను, తిరు - అంగమైన, మేని - శరీరమును, కనవిల్ - స్వప్నమందు (వలె), కణ్డేన్ - సేవించితిని. ఆఙ్గు - ఆకాలమందు, అవన్-ఆసర్వేశ్వరుని

రయొక్క, కై - శ్రీహస్తమునందు, కనలుమ్ - నిప్పులుగ్రక్కుచున్న, శుడర్ - ప్రకాశ ముగల, ఆళి - చక్రాయుధమును, కణ్డేన్ - సేవించితిని. ఊఱు - (ఆత్మతో) కూడి యు, నోయ్ - దుఃఖజనకమునైన, వినై - పుణ్యపాపములు, ఇరణ్డుమ్ - రెంటిని, ఓట్టువిత్తు - పారద్రోలి, పిన్నుమ్ - మఱియు, మఱు - తిరిగివచ్చెడు, నోయ్-దుఃఖ జనకమునైన వాసనను, శెఱువాన్ - పోగొట్టెడువానియొక్క, వలి - బలమును, కణ్డేన్ - అనుభవించితిని. ౭౪.

వ్యా.—అఱుపత్తేళాయిరప్పడి.— (కణ్డేనిత్యాది) ఆత్మావుక్కు నిత్యధర్మమాన జ్ఞానమ్ ప్రత్యక్షిక్కైక్కు అనైత్తాళాన మనస్సాలే పుఱప్పట్టు బాహ్యేన్ద్రియఙ్గళాలే కాణ్గైయన్తిక్కే "స్వప్నధీగమ్యమ్" ఎన్గిఱపడియే మనస్సాలేకాణ్గై కనవిల్ కాణ్గై యావతు. (ఆజ్గేత్యాది)అబా ధితమాకక్కణ్డేన్. (కణ్డేనిత్యాది) అనుభవిక్కక్కడవతాన పుణ్యపా పఙ్గళైప్పోక్కి ప్పిన్బువాసనైయుమ్పోక్కు మవనుడైయ మిడుక్కైక్క ణ్డేన్· వాసనైయైప్పోక్కుక్కైక్కు వలికణ్డేనెన్నుమామ్. ౭౪.

అరు.—అఱుపత్తేళాయిరప్పడి.— అబాధితమాక-ప్రత్యక్షమ్పోలే. మఱునోయ్, వాసనై. శెఱు వానుడైయ వలియైక్కణ్డేనెన్నుతల్; శెఱుకైక్కు వలికణ్డేనెన్నుతల్.

మూ॥ వలిమిక్కవాళెయిఱ్ఱు వాళవుణర్ మాళ
వలిమిక్కవాళ్ వరైమత్తాక—వలిమిక్క
వాణాకమ్శుఱ్ఱి మఱుకక్కడల్ కడైన్దాన్
కోణాకమ్ కొమ్బొశిత్త కో. ౭౫.

అర్థము.— వలిమిక్క - అధికమైనబలముగలవారును, వాళ్ - కాంతిగల, ఎయిఱు - దంతములుగలవారును, వాళ్ - కత్తి ఆయుధముగాగలవారునునైన, అవు ణర్ - రాక్షసులు, మాళ - నశించునటుల, వలిమిక్క - మిక్కిలి బలముగలదియు, వాళ్ - ప్రకాశములగదియునైన, వరై - (మన్దర) పర్వతమును- మత్తాక - కవ్వము గ (చేసికొని), వలిమిక్క - అధికశక్తిని, వాళ్ - కాంతినిగల, నాకమ్-(వాసుకియనెడు) సర్పమును; శుఱ్ఱి - (దారముగ) చుట్టి, మఱుక - చుట్టునట్లు, కడల్ - సముద్ర మును, కడైన్దాన్ - చిలికినవాడు, కోళ్ - బలముగల, నాకమ్ - (కువలయాపీడమ నెడు) ఏనుఁగుయొక్క, కొమ్బు-దన్తమును, ఒశిత్త-విఱిచిన, కో-స్వామికదా. ౭౫.

వ్యా.—అవ.— అఱుపత్తెట్టామ్పాట్టు.—(వలిమిక్క)ఇవనై కొణ్డు వాసనైయై పోక్కకైయన్ఱియే ఉప్పుచ్చాఱుకొళ్ళుమవర్ కళై చ్చొల్లుకిఱతు.

(వలియిత్యాది)మిడుక్కైయుడైయరాయ్‌. ఒళియైయుడైత్తాన ఎయిఱు ముడైయరాయ్ సాయుధరాన అసురర్ ముడియ. (వలిమిక్క వాళ్ వరైమత్తాక) కడైయప్పుక్కాల్ పిలిర్న్దు పోకాతపడి మిడుక్కై యుణ్డాక్కి మన్దరత్తైమత్తాకకొణ్డు. (వలిమిక్కవిత్యాది) నాఱ్కాల్ కడైన్దవాఱే అళ్ఱుప్పోకాతపడి వాసుకిక్కు మిడుక్కైకొడుత్తు. (మ ఱుకక్కడల్ కడైన్దాన్) కీఴ్ మణ్ కొణ్డుమేల్ మణ్ణైత్తేయుమ్బడి. కడలై క్కడైన్దాన్. (కోణాకజ్కొ న్యోబ్ళిత్తకో) నమ్మైముడిక్కవన్ద కువలయా పీడత్తైకొన్ఱు నాట్టుక్కొరుశేషియైత్తన్దాన్.

మూ. కోవాకి మానిలఙ్కాత్తు, నఙ్కణ్ముకప్పే
మావేకిచ్చెల్కిన్ఱ మన్నవరుమ్—పూమేవుమ్
శెఙ్కమలనాపియాన్ శేవడిక్కే ఏఴ్పిఱప్పుమ్
తఙ్కమలమేయ్న్దార్ తమర్. ౬౯.

అర్థము.—కోవాకి - ప్రభువులై, మా- విస్తృతమైన, నిలమ్-భూమిని, కాత్తు-రక్షించి, నమ్-మనయొక్క, కణ్ముకప్పే - ఎదురుగ, మా-గుర్రమును, ఏకి - ఎక్కి, శెల్కిన్ఱ-పోమెదుమన్న వరుమ్-రాజులును, శెమ్-ఎఱ్ఱనైన.కమలప్పూ-తామరసపుష్పము మేవుమ్ - అమరియున్న, నాపియాన్ - నాభిగలవానియొక్క, శే-ఎఱ్ఱనైన, అడిక్కే-తిరువడియందే, ఏఴ్పిఱప్పుమ్, ఏడుజన్మములందును, తణ్ - చల్లనైన, కమలమ్- తామర పుష్పమును, ఏయ్న్దార్ - సమర్పించిన, తమర్-భక్తులుకదా. ౬౯.

వ్యా.—అవ.—అఱుపత్తొన్బతామ్పాట్టు.—(కోవాకి) శేవర్ కళై యొళ్ళియచ్చెలర్ వాఴ్వాతే యిరుక్కచ్చెయ్‌తే. శిలర్ వాఴ్న్దా రాయిరుక్కఅ రాజాక్కళుమ్. (పూమేవుమిత్యాది) అఴకియతామరై ప్పావై త్తిరునాభియిలే యుడైయనానవనుడైయ తిరువడికళిలేకుళిర్న్ద

తామరైప్పూవై యణిన్ద తమర్ కళితే రాజాక్కళాయ్ త్తిరికిఱవ ర్ కళ్. ౬౯.

అరు.—అఱువత్తొన్పతామ్పాట్టు.— అమృతపానముఖత్తాలేవాఴ్న్ద దేవర్ కళై యొఴియ ఇవ్వరుకుళ్ళ రాజాక్కళుమ్ అవనై యాశ్రయిత్తు ఐశ్వర్యమ్ పెఱ్ఱార్ కళె న్గిఱతిప్పాట్టు. ౬౯.

మూ. తమరుళ్ళమ్ తఞ్జై తలైయరఙ్గమ్ తణ్ కాల్
తమరుళ్ళుమ్ తణ్ పొరుప్పు వేలై —తమరుళ్ళుమ్
మామల్లై కోవల్ మతిళ్ కుడన్దై యెన్బరే
ఏవల్ల వెన్దైక్కిడమ్, ౭౦.

అర్థము.—తమర్-భక్తులయొక్క, ఉళ్ళమ్-హృదయము, తఞ్జై-తఞ్జైమామణికోయిల, తలై-(దివ్యదేశములలో) ప్రధానమైన, అరఙ్గమ్-శ్రీరఙ్గము, తణ్గాల్-తిరుత్తణ్గాల్, తమర్-భక్తులు, ఉళ్ళుమ్-ధ్యానించెడు, తణ్-శీతలమైన, పొరుప్పు-(వేఙ్కట) అచలము, వేలై-క్షీరసాగరము, తమర్-భక్తులు, ఉళ్ళుమ్-అనుసంధించెడు, మామల్లై-మహాబలిపురము, కోవల్-తిరుక్కోవలూరు, మతిళ్-ప్రాకారముగల, కుడన్దై-కుంభకోణము (ఇవి), ఏవల్ల-(శత్రువులను) సంహరింపసమర్థుఁడై, ఎన్దైక్కు- నాకు స్వామియైన సర్వేశ్వరునికి, ఇడమ్-వాసస్థానములు, ఎన్బర్-అనియెదరు. ౭౦.

వ్యా.—అవ.—ఎழుపతామ్పాట్టు.—తనక్కునల్లవర్ కళుక్కు అవన్ సన్నిధిపణ్ణుమిడఙ్గళ్ శొల్లుకిఱతు.

(తమరుళ్ళమ్) అవన్ శీల్ ముఴ్పట్టతు ఆశ్రితరుడైయహృదయమ్. (తఞ్జై) తఞ్జైమామణిక్కోయిల్. (తలైయరఙ్గమ్) తిరుప్పతికళిల్ ప్రధానమానకోయిల్. (తణ్ కాల్ తమరుళ్ళుమ్ తణ్ పొరుప్పు) వైష్ణవర్ కళుక్కు సర్వస్వమానతిరుమలై. (వేలై) తిరుప్పాఱ్కడల్. (తమరుళ్ళుమ్మామల్లై) ఒరుభక్తనుక్కాక త్తరైయిలేకిడన్దమామల్లై. (కోవల్) మూన్ఱాழ్వార్ కళైయుమ్ నెరుక్కినవిడమ్. (మతిళ్ కుడన్దై) తిరుమழிశైప్పిరానుకన్దవిడమ్. (ఎన్బరేఏవల్లవెన్దైక్కిడమ్) చక్రవర్తితిరుమకనుక్కిడమెన్ఱు శొల్లువర్ కళ్. ౭౦.

అరు.—ఎழுపత్తామ్బాట్టు.—ఏవల్ల-ఎయ్యవల్ల. ౭౮.

మూ. ఇడక్కై వలమ్బురి నిన్తార్ప్ప, ఎరికాన్ఱు
అడఙ్గారొడుఙ్గువిత్తతాழி—విడఙ్గాలుమ్
తీవా యరవణైమేల్ తోన్ఱల్ తిశైయళప్పాన్
పూవారడి నిమిర్త్తపోతు. ౭౯.

అర్థము.—విడమ్-విషమును, కాలుమ్ - క్రక్కుచున్న, తీ - భయఙ్కరమైన, వాయ్-నోరుగల, అరవు- శేషుఁడనెడు, అణై మేల్-శయ్యయందు(పవ్వళించియున్న), తోన్ఱల్-గొప్పవాఁడైన సర్వేశ్వరుఁడు, తిశై-దిక్కులతోఁగూడినభూమిని,అళప్పాన్-కొలుచుటకు, పూవార్-పుష్పమువలె సౌకుమార్యముగల, అడి-చరణమును, నిమిర్త్త పోతు-మీదికెత్తిన కాలమందు, ఇడక్కై-ఎడమశ్రీహస్తమునందు, వలమ్బురి-శ్రీపాఞ్చజన్యము, నిన్ఱు-ఉండి, ఆర్ప్ప-శబ్దింప, అழி-సుదర్శనము, ఎరి-నిప్పులను, కాన్ఱు-క్రక్కుచు, అడఙ్గార్-అణగనిశత్రువులను, ఒడుఙ్గువిత్తతు-ఉడిగించెను. ౭౯.

వ్యా.— అవ.—ఎழுపత్తొమ్బాట్టు.—కీழ் లపనుకన్దపడిశొల్లి శొన్ను. ఇవనై యుకక్కుమ్ నిత్యసూరికళ్ పడి శొల్లుకిఱతు.

(ఇడక్కై యిత్యాది) తిరువులకళన్ద విజయత్తై యనుసన్ధిత్తు హర్షత్తుక్కు పోక్కువిట్టు శ్రీపాఞ్చజన్యమ్ ఆర్క్క. (ఎరియిత్యాది) ఆర్క్కైక్కు అవసరమిల్లిక్కే అగ్నియై ఉమిழாనిన్ఱుకొణ్డు నముచిప్రభృతికళై వాయ్‌వాయెన్ఱు ఒడుఙ్గువిత్త తిరువాழி. (విడమిత్యాది) కిడన్దవిడత్తే కిడన్దువిషత్తై యుమిழாనిన్ఱ తిరువనన్తాழ்వాన్ మేలే. కణ్వాళర్న్దరుళుమ్ సౌకుమార్యత్తైయుడైయనాన, ఈశ్వరన్ భూమియై యళక్కైక్కు పుష్పహాససుకుమారమాన తిరువడికళై నిమిర్త్తపోతు ఇప్పడియాన తెన్గిఱతు. ౭౯.

మూ. పోతలర్న్దువానరఙ్గళ్ పూమ్శునైపుక్కు; అఙ్గలర్న్ద
పోతరిన్దుకొణ్డేత్తుమ్ పోతుఉళ్ళమ్—పోతు
మణివేఙ్గడవన్ మలరడిక్కే శెల్ల
అణివేఙ్గడవన్ పేరాయ్న్దు. ౮౦.

అర్థము.—వానరఙ్గళ్-కోతులు, పోతు, బ్రాహ్మకాలమును, అఱిన్దు-తెలిసికొని, పూ-పుష్పములుగల, శునై-పర్వతతీర్థములందు, పుక్కు-ప్రవేశించి, అఙ్గ-అచ్చోట, అలర్న్ద-వికసించిన, పోతు-కుసుమమును, అరిన్దుకొణ్డు-కోసికొని, ఏత్తుమ్-స్తోత్రముఁ జేయును. ఉళ్ళమ్-మనసా! పోతు-(నీవునుస్తోత్రముఁజేయ) వెళ్ళుము. వేఙ్గడవన్-వేఙ్కటాచలపతియొక్క, పేర్-తిరునామమును, ఆయ్న్దు-విచారించి, మణి-నీలరత్నము వంటి తిరుమేనుగల, వేఙ్కడవన్-వేఙ్కటాచలపతియొక్క, మలరడిక్కు-పుష్పముల వంటిచరణములను, శెల్ల-చేరునటుల, పోతు-పుష్పములను, అణి-అలఙ్కరింపుము. ౮౨.

వ్యా.— అవ— ఎழுప త్తిరణ్డామ్పాట్టు—(పోతఱిన్దు) తిరుమలైయిల్ తిర్యక్కుకళ్ ఆశ్రయిక్కుమ్బడి శొల్లుకిఱతు.

(పోతఱిన్దు) "బ్రాహ్మేముహూర్తేచోత్థాయ" ఎన్ఱు సత్వోత్తరకాలమఱిన్దు. (వానరఙ్గళిత్యాది) కురఙ్గుకళ్ పూఙ్గునైయిలేపుక్కు అతిల్ శెవ్విపూవై యరిన్దుకొణ్డే త్తానిన్ఱతు. (పోతుళ్ళమ్)వ్యాతయమే! పోతు. (అణివేఙ్గడవన్ పేరాయ్న్దు, వేఙ్గడవన్ మలరడిక్కే శెల్లప్పోతుమణి) సంసారత్తుక్కాభరణమాన తిరువేఙ్గడముడైయానుడైయ తిరునామత్తైచ్చొల్లి యవన్ తిరువడికళిలే పుష్పత్తైయుమణి. మణివేఙ్గడవనెన్ఱుశొల్లి అణియెన్ఱు క్రియైయాకవుమామ్. ౮౨.

అరు.—ఎழுప త్తిరణ్డామ్పాట్టు.— పోతు-పుష్పమ్. పోతు-అప్పడియేపోకు.అణివేఙ్గడవనెన్నుతల్, మణివేఙ్గడవన్-మణిమయమాన వేఙ్గడవనెన్నుతల్, అప్పోతు పోతు మణిఎన్నాముల్, పోతు-పోతై-పుష్పత్తై అణియెన్ఱుమేలిల్ అణియైక్కూట్టువతు. ౮౨.

మూ. అయ్న్దురైప్ప నాయిరమ్పే రాతినదువన్దివాయ్
వాయ్ మలర్ తూవి వైకలుమ్—ఏయ్న్ద
పిఱైక్కోట్టుశెఙ్గణ్ కరి విడుత్త పెమ్మాన్
ఇఱైక్కాట్పడ త్తుణిన్దయాన్. ౮౩.

అర్థము.—పిఱై - బాలచంద్రునితో, ఏయ్న్ద-సమానమైన. కోడు-కొమ్ములను, శెమ్-అందమైన. కణ్-నేత్రములనుగల, కరి.(కువలయాపీడమనెడు) ఏనుఁగును, విడుత్త-చంపిన, పెమ్మాన్-సర్వేశ్వరుఁడైన, ఇఱైక్కు-స్వామికి, ఆట్పడ-దాస్యముఁజేయుట యందు, తుణిన్ద-నిశ్చయించిన, యాన్-దాసుడు, ఆతి-మొదలును, నడు-మధ్యమును,

అన్దివాయ్-అ న్తిమమైన, వై కలుమ్ - కాలములన్నియు, వాయ్న్ద - పొందిన, మలర్-పుష్పములను,తూవి-సమర్పించి,అయిరమ్బేర్-సహస్రనామములను,ఆయ్న్దు-విచారించి, ఉరై ప్పర్-చెప్పెదరు.
౨౩.

వ్యా- ఎళుపత్తుమూన్ఱామ్బాట్టు- (ఆయ్న్దిత్యాది) ఎల్లా త్తిరునామజ్గళైయుమ్ ఆరాయ్న్దురైప్పన్. ఎల్లావవస్థై కళిలుమ్ (వాయ్న్దమలర్ తూవి) వై కెక్కట్టిన పుష్పత్తై క్కొణ్డు వేణ్డినపడియేపాకట్టు.(వై కలుమ్) కాలమెల్లామ్. (ఏయ్న్దపిత్తెళిత్యాది) పిత్తైపోలేయేన్దినకొమ్బై యుడైత్తాయ్, దర్శనీయమాన కణ్గళైయుడైత్తాన కువలయాపీడ త్తై ముడిత్తవెన్నుడైయ స్వామిక్కు. (ఆళ్ పడత్తుణిన్దయాన్ ఆయ్న్దురై ప్పన్) అవన్ ప్రతిబన్ధకమ్బోక్క నానడిమై శెయ్ తేనెన్గిఱార్ ౨౩.

మూ, యానేతవమ్శెయ్ తే నేళ్ పిఱప్పు మెప్పొళుతుమ్
యానేతవముడైయే నెమ్బెరుమాన్-యానే
ఇరున్దమిళ్ నన్మాలై యిణైయడిక్కే శొన్నేన్
పెరున్దమిళ నల్లేన్ పెరితు. ౨౪.

అర్థము. ఎమ్బెరుమాన్-నాస్వామీ! ఏళ్ పిఱప్పుమ్-ఏడుజన్మములందును, ఎప్పొళుతుమ్-అన్నియవస్థలయందును,తవమ్శెయ్ తేన్-తపస్సుజేసినవాఁడను,యానే-నేనే, తవముడైయేన్-తపఃఫలముగలవాఁడను, యానే-నేనే. ఇరుమ్-(లక్షణములతో)పూర్ణమైన ; తమిళ్-ద్రావిడరూపమైన, నల్-విలక్షణమైన, మాలై-(శబ్ద) సందర్భములైన పాశురములను, ఇణై-చేరియున్న, అడిక్కే - తిరువడికలుకే, శొన్నేన్ - పాడితిని; యానే-నేనే,పెరున్దమిళన్-గొప్పద్రావిడపండితుఁడను ; పెరితు-మిక్కిలి, నల్లేన్-శ్రేష్ఠుఁడనైతిని.
౨౪.

వ్యా.-ఎళుపత్తునాలామ్బాట్టు-(యానేతవమ్శెయ్తేన్)నానే తపస్సుపణ్ణినవనాకిఱేన్.(యానేతవముడైయేనెమ్బెరుమాన్)తపస్సినుడైయ ఫలముడైయేనుమ్నానే. తపస్సినుడైయఫలముడైయవన్నానెన్గిఱతెత్తాలే యెన్నిల్; (యానేయిత్యాది) విలక్షణమానతమిళాకిఱ మాలై యైచ్చేర్న్ద తిరువడికళిలేశొన్నేన్. ఆకైయాల్(పెరున్దమిళన్) పెరియతమిళన్ (పెరితునల్లేన్) మికవుమ్నల్లేన్. ౨౪.

మూ. పెరుకుమతవేழమ్ మాప్పిడిక్కు—మున్నిన్ఱు
ఇరుకణిళమూఙ్గిల్ వాఙ్గి—అరుకిరున్ద
తేన్కలన్దునీట్టుమ్ తిరువేఙ్గడమ్కణ్డీర్
వాన్కలన్దవణ్ణన్వరై. ౭౫.

అర్థము. మా-శ్లాఘ్యమైన, పిడిక్కు-స్త్రీగజమునకు, మున్ నిన్ఱు-ఎదురుగానిలు చుకొని, ఇరు-రెండు, కణ్-కనుపులుగల, ఇళమ్-లేత, మూఙ్గిల్-వెదురును, వాఙ్గి-తీసి, అరుకు-సమీపమందు, ఇరున్ద-ఉండిన, తేన్-తేనెలో, కలన్దు-తోచి, నీట్టుమ్-ఇచ్చెడి, పెరుకు-కారుచున్న, మతమ్-మదజలముగల, వేழమ్-ఏనుఁగులుగల, తిరు-శ్లాఘ్యమైన, వేఙ్గడమ్కణ్డీర్-తిరుమలకదా, వాన్-మేఘములతోఁగూడ, కలన్ద-సమానమైన, వణ్ణన్-తిరు మేనుగల, సర్వేశ్వరుఁడు, వరై-(వాసముఁజేసెడి) పర్వతము. ౭౫.

వ్యా.—అవ.—ఎழుప త్తైన్దామ్పాట్టు.—(పెరుకు) పెరియత మిழన్ ; మికవుమ్ నల్లేనెన్ఱు కొన్నార్ ; ఒరుకవికొల్లిక్కాణుమెన్నిల్ శొల్లుకిఱార్.

(పెరుకుమతవేழమ్) మతిత్తుచ్చమైన్దతాకిల్ శిఱితఱివుణ్డామ్; మతమ్పెరుకానిన్ఱు అఱివుకెట్టసమయత్తిలే. (మాప్పిడిక్కు) ఇప్పడి అఱివుకెట్టత్తై ధ్యానయుక్తరైప్పోలే తన్పురువన్ నెఱిత్తవిడత్తిలే కార్యజ్ఞర్కళ్ళవళ్ళైకై. (మున్నిన్ఱు) అత్తైవాసికళ్ళైప్పోలే పిడియిను డైయస్వభావత్తైయఱిన్దుకణ్ పట్టత్తిలేనిన్ఱు. (ఇరుకణిళమూఙ్గిల్ వాఙ్గి) ఇరణ్డు కణువళ్ళైయచ్చెయ్తే పరువత్తుక్కుళ్ళ మునినవళ్ళైరుక్కై. (వాఙ్గి)మూఙ్గిలినుడైయమెన్మైయుఙ్గళిళ్ళైనుడైయసావధానత్తైయుమ్ శొల్లుకిఱతు. (అరుకిరున్దతేన్) తిరుమఞ్జనత్తుక్కు సంభారిత్తిరుక్కు మాప్పోలే కుత్తైవళ్ళైరుక్కిఱపడి. (తేన్కలన్దు) ద్రవద్రవ్యఙ్గళిరణ్డుఙ్గల న్దాప్పోలే యిరుక్కై. (నీట్టుమ్)ఇతుక్కుకొడుక్కైయే పురుషార్థ మాయిరుక్కిఱపడియుమ్ అతుఅనాదరిక్కిఱపడియుమ్. (తిరువేఙ్గడమి త్యాది) "వాన్కలన్ద" ఎన్గిఱతు ఉపమానోపమేయఙ్గళ్ సుసదృశమా యిరుక్కిఱపడి. ౭౫.

అరు.—ఎழுపత్తైన్దామ్పాట్టు.— శమైన్దతాకిల్-మతమున్నైన్దు వన్ ప్రినాలెన్తపడి. ధ్యానయుక్తరైప్పోలే-ధ్యానయుక్తర్ సర్వేశ్వరనై వశీకరిక్కుమాప్పోలే. తిరుమఞ్జనత్తుక్కు-పెరుమాళ్ తిరుమఞ్జనత్తుక్కు. ౭౫.

మూ. వరైచ్చన్దనక్కుழమ్బుమ్ వాళ్ కలనుమ్పట్టుమ్
విరైప్పాలిన్ద వెణ్మల్లికైయుమ్—నిరైత్తుక్కొణ్డు
ఆతిక్కణ్ నిన్ఱ వఱివనడియినైయే
ఓతిప్పణివతుఱుమ్. ౭౬-

అర్థము. వరై-పర్వతమునందుండెడు, శన్దనక్కుழమ్బుమ్-పరిమళము చేర్చిన చందనమును, వాళ్-శ్లాఘ్యమైన, కలనుమ్-ఆభరణమును, పట్టుమ్-పట్టువస్త్రమును, విరై-వాసనతో, పాలిన్ద-అమరియున్న, వెణ్-తెల్లనైన, మల్లికైయుమ్-మల్లెపువ్వును, నిరైత్తుక్కొణ్డు-చక్కగాసంపాదించికొని, ఆతిక్కణ్-(సృష్టికి) ఆదియందు, నిన్ఱ-ఉండిన, అఱివన్-సర్వజ్ఞుఁడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, ఇణై-చేరియున్న, అడియే-చరణములనే, ఓతి, స్తోత్రముఁజేసి, పణివతు-నమస్కరించుటు, ఉఱుమ్-తగును. ౭౬,

వ్యా.—అవ.—ఎழுపత్తాఱామ్పాట్టు.—(వరై) ఇప్పడిసన్నిహితనానవనై ఆశ్రయిక్కై ఉఱు మెన్గిఱతు.

(వరైచ్చన్దనక్కుழమ్బుమ్) చన్దనగిరియిలే యుణ్డానచన్దనక్కుழమ్బుమ్. (వాళ్ కలనుమ్)*తేశమానవణికలనుమ్. (పట్టుమ్విరైప్పాలిన్ద వెణ్ మల్లికైయుమ్) పరిమళత్తిక్కు దర్శనీయమాన మల్లికైయుమ్. (నిరైత్తిత్యాది)ఇత్తెల్లాత్తుక్కుమ్ కారణమాయ్నిన్ఱు ఇత్తనైయుమ్శెయ్తానాకిల్ ఇతుక్కుమేల్ శెయ్వతెన్నెన్నుమ్ జ్ఞానత్తైయుడైయ సర్వేశ్వరనుడైయ తిరువడికళైయే ఏత్తిప్పణివతుఉమ్. ౭౬.

అరు.—ఎழுపత్తాఱామ్పాట్టు.— చన్దనగిరి—మలయపర్వతమ్, ౭౬

మూ. ఉఱుకణ్డాయ్ నన్నెఞ్జే యుత్తమనఱ్పాతమ్
ఉఱుకణ్డాయొణ్కమలత్తన్నాల్—ఉఱుకణ్డాయ్
ఏత్తిప్పణిన్దవనపేర్ ఈరైఞ్ఞాఱెప్పొழுతుమ్
శాత్తియురైత్తల్తవమ్. ౭౭.

అర్థము. నల్ - అనుకూలమైన, నెఞ్జే - మనసా! ఉత్తమన్ - పురుషోత్తమునియొక్క, నల్ - మంచి, పాతమ్ - తిరువడిని, ఉఱుమ్ కణ్డాయ్ - (ఆశ్రయించుట) యుక్తము కదా. ఒణ్ - అందమైన, కమలత్తన్నాల్ - తామరపువ్వుచేత, ఉఱుమ్ కణ్డాయ్ - (ఆశ్రయించుట) తగునుకదా. శాత్తి - (ఆకమలమును) సమర్పించి. ఏత్తి - స్తోత్రముఁజేసి, పణిన్దు - నమస్కరించి, అవన్ - వానియొక్క, ఊరైక్కుఙ్గాఱు - పేయి, పేర్ - తిరునామములను, ఎప్పొழுదుమ్ - సర్వకాలములందును, ఉరైత్తల్ - చెప్పుటయనెడు, తవమ్ - తపస్సు, ఉఱుమ్ కణ్డాయ్ - ప్రాప్తముకదా. ౭౭.

వ్యా.—ఎழுపత్తేழாమ్బాట్టు.— (ఉఱుమిత్యాది). క్షుద్రపదార్థఙ్గళిను డైయ కాలైప్పర్ఱిక్కొణ్డు తిరిన్దవునక్కు సువ్యాత్తాన వనుడైయ తిరువడికళై ప్పర్ఱుకై ఉఱుమ్. (ఉఱుమిత్యాది) అప్రాకృతపుష్పన్తేడిప్పోక వేణ్డా. (ఉఱుమిత్యాది) ఆశ్రయణీయవస్తుక్కళిలుమ్ ఆశ్రయణన్తానేఉఱుమ్. ౭౭.

అరు.— ఎழுపత్తేழாమ్బాట్టు.— పర్ఱుకైఉఱుమ్. తిరువడికళై పర్ఱుకై ప్రాప్తమ్. ఉఱుక్కణ్డాయ్ - ప్రాకృతపుష్పత్తై క్కొణ్డాశ్రయిక్కైయుమ్ ప్రాప్తమ్. ఒణ్ కమలత్తైచ్చాత్తి అవన్ పేరైక్కురైక్కైయుమ్ ఎప్పొழுదుమేత్తి ఉరైక్కలాకిఱతవమ్ ప్రాప్తమ్ ఇవై ఇత్తనైక్కుమెన్నపడి. ౭౭

మూ. తవమ్ శెయ్ తునాన్ముకనే పెర్ఱాన్, తరణి
నివర్న్దళప్పనీట్టియ పోత్తాతమ్ - శివన్దతన్
కైయనైత్తుమారక్కழுవినాన్, కఙ్గైనీర్
పెయ్ తనైత్తు ప్పేర్ మొழிన్దుపిన్. ౭౮.

అర్థము. తవమ్ - (నామోచ్చారణమనెడు) తపస్సును, శెయ్ తు - చేసి, (దానిఫలమును), నాన్ముకనే - చతుర్ముఖబ్రహ్మయే, పెర్ఱాన్ - లభించెను. నివర్న్దు - పెరిగి, తరణి - భూమిని, అళప్ప - కొలవ, నీట్టియ - చాచిన, పోన్ - అరవదగిన, పాతమ్ - తిరువడిని, అనైత్తు - సమస్తమైన, పేర్ - (అత్రివిక్రమునియొక్క) తిరునామములను, మొழிన్దు - అనుసన్ధించి, పిన్ - వెనుక, శివన్ద - ఎఱ్ఱనైన, తన్ - తనయొక్క, కై - హస్తములు, అనైత్తుమ్ - అంతయు, ఆర - పూర్ణముగనటుల, కఙ్గైనీర్ - గఙ్గానదిగాప్రవహించిన కమండలతీర్థమును, పెయ్ తు - పడిచి, కழுవినాన్ - కడిగెను. ౭౮.

వ్యా.—అవ.—ఎழுప త్తెట్టామ్పాట్టు— (తవమ్ శెయ్దు) ఆశ్రయణీయవస్తుక్కై పుకుర్దపిన్బు ఆశ్రయిత్త బ్రహ్మావై ఒప్పారుణ్డో వెన్గిఱతు.

(తవమిత్యాది) తపస్సుపణ్ణినానుమ్ ఫలమ్బెఱ్ఱానుమ్ బ్రహ్మావే. (తరణియిత్యాది) అన్యార్థమాక ప్రవర్తిక్కచ్చెయ్ తే ఫలమ్బెఱ్ఱా నెన్గిఱతు. (శివన్దవిత్యాది) అనేకజ్జైకుపణ్ణెత్తిత్తాలుళ్ళ లాభమ్బెఱ్ఱాన్. (కజ్జైనీర్ పెయ్ తిత్యాది) "గృహీత్వార్ఘ్యపానీయమ్" ఎన్గుతిరువడివిళక్కవపేక్షితమానవాత్తే ధర్మజలమానత్తైక్కైయిలే కొణ్డు అన్ఱైక్కుత్తిరునామజ్గళైచ్చొల్లి ప్పిన్నైత్తిరువడివిళక్కినాన్, ౭౮.

అరు.— ఎழுపత్తెట్టామ్పాట్టు.— నివర్న్దు-నిమిర్న్దు- అన్యార్థమ్.ఇన్ఱైక్కానిమిత్తమ్. పెయ్ తు-జలత్తైయుణ్డాక్కి కైక్కయిలేకొణ్డు. ౭౮.

మూ. పిన్నిన్ఱుతాయిరప్పక్కేళాన్, పెరున్దెత్తోళ్
మున్నిన్ఱుతానిరప్పాళ్ మొయ్ మలరాళ్-శొన్నిన్ఱ
తోళ్ నలన్దాన్ నేరిల్లాత్తోన్ఱల్, అవనళన్ద
నీణిలన్దానత్తనైక్కుమ్ నేర్. ౭౯.

అర్థము.— తాయ్ - తల్లియైన (కౌసల్య), పిన్ నిన్ఱు - అనుసరించి, ఇరప్ప - యాచింప, కేళాన్ - అఙ్గీకరింపనివాడై, పెరున్ - దీర్ఘమైనదియు, పణై - విస్తృతముగానుండెడు, తోళ్ - భుజములుగల, మొయ్ - అందమైన, మలరాళ్ - కమలవాసినియైనసీతాదేవి, తాన్ - తాను, మున్నిన్ఱు - ముందుగనిలచి, ఇరప్పాళ్ - యాచింప (దానినివినక), శొల్ - శ్లాఘ్యవచనములుగల శ్రీరామాయణమందు, నిన్ఱ - ప్రతిపాద్యుడైయున్న, నేరిల్లా - సరిలేని, తోన్ఱల్ - శ్రీరామునియొక్క, తోళ్ - భుజములయొక్క, నలమ్ - బలమును, అత్తనైక్కుమ్ - ఆ తనువు, అవన్ - (వామనుడైన) వాడు, అళన్ద-కొలచిన, నీళ్ -విశాలమైన, నిలమ్-భూమి, నేర్ - పోలుగానున్నది. ౭౯.

వ్యా.— అవ.— ఎழுపత్తొన్బతామ్పాట్టు.— (పిన్నిన్ఱు) తిరువులకళన్దరుళిన నీర్మైరామావతారత్తిల్ గుణఙ్గళుక్కునేరెన్గిఱతు.

(పిన్నిత్యాది) కౌసల్యై "నాన్ ఏకపుత్రై, ఉన్నైప్పిరిన్దునాన్ జీవియేన్, నీర్ కాట్టుక్కుప్పోకవేణ్డా" ఎన్ఱుశొన్నాల్ కేళాన్. (పెరుమ్బణై

త్తోళిత్యాది) «అగ్రత స్తేగమిష్యామి'' ఎన్ఱు ప్రార్థిప్పాళ్ పెరియపిరాట్టి యార్. (శొన్నిన్ఱ) శ్రీరామాయణ త్తిల్ శొల్లప్పడానిన్ఱతోళ్వాలియై యు మైయనాన ప్పిళ్ళైయుడైయ గుణఙ్గళుక్కు. (అవనళన్ద సీఱిలన్దాన త్తై నక్కుమ్ నేర్) అన్ఱళన్దత్తనైయుమ్ అగ్గుణత్తుక్కు నీర్. ౭౯.

అరు.— ఎళుపత్తొన్బతామ్పాట్టు.— నేరిల్లాత్తోన్ఱల్-ఉప్పిల్లాతఅవతారమానచ క్రవర్తి త్తిరుమకనుడైయతోళ్ నల్లఙ్గళుక్కు. ౭౯.

మూ. నేర్ న్దేనడిమై నినైన్దే నతోణ్ కమలమ్
అర్ న్దేనుణ్ శేవడిమేలన్బాయ్—ఆర్ న్ద
అడికోలఙ్కణ్డవర్ క్కెన్గొలో, మున్నై
ప్పడికోలఙ్కణ్డపకల్. ౮౦.

అర్థము.— అడిమై - కైఙ్కర్యమును, నేర్ న్దేన్ - లభించితిని; ఒణ్ - అందమైన, కమలమ్ - నీరజమువంటి, అతు - ఆపాదములను, నినైన్దేన్ - ధ్యానించితిని; ఉన్ - దేవరవారియొక్క, శే - ఎఱ్ఱనైన, అడిమేల్ - తిరువడియందు, అన్బాయ్ - ప్రీతిగలవాడనై, ఆర్ న్దేన్ - పరిపూర్ణుండనైతిని, ఆర్ న్ద - పూర్ణమైన, అడి - శ్రీపాదములయొక్క; కోలమ్ - అందమును, కణ్డవర్ క్కు - సేవించినవారికి, మున్ - మునుపు, పడి - తిరుమేనుయొక్క, కోలమ్ - సౌన్దర్యమును, కణ్డ - సేవించిన, పకల్ - కాలము, ఎన్గొలో - ఏమగును? ౮౦.

వ్యా.—ఎణ్బతామ్పాట్టు.—(నేర్ న్దేనడిమై) స్వరూపానురూపమానకైఙ్కర్యత్తై క్కిట్టినేన్. (నినైన్దేనతోణ్ కమలమ్) స్పృహణీయమానతిరువడికళై నినైన్దేన్. (ఆర్ న్దేనిత్యాది) ఉన్నుడైయశివన్దతిరువడికళిలే స్నేహత్తైయుడైయేనాయ్ప్పరిపూర్ణనానేన్. (ఆర్ న్దవిత్యాది) తిరువులకళన్ద తిరువడికళై క్కణ్డవెఙ్గళుక్కు మున్బుస్వాభావికమానవొప్పనైకళైక్కణ్డ కాలమెన్నాయతు. నాఙ్గళ్ కణ్డపడి కొణ్డక్కుమోవతు. ౮౦.

మూ. పకలఙ్కణ్డేన్నారణనైక్కణ్డేన్, కనవిల్
మిகక్కణ్డేన్మీణ్డవనైమెయ్యే—మికక్కణ్డేన్
ఊన్ తికళుమేమియొళి తికళుమ్శేవడియాన్
వాన్ తికళుమ్శోతివడివు. ౮౧.

అర్థము.— పకల్ - పగటిని, కణ్డేన్ - చూచితిని; నారణనై - సర్వవ్యాపకుడైన సర్వేశ్వరుని, కణ్డేన్ - సాక్షాత్కరించితిని; కనవిల్ - స్వప్నముకంటెను, మిక - విశదముగ, అవనై - వానిని, మీణ్డు - (విషయములనుండి) మరల్చి, మెయ్యే - ప్రత్యక్షమువలె, కణ్డేన్ - సాక్షాత్కరించితిని; ఊన్ - దివ్యమఙ్గళవిగ్రహమందు, తికళుమ్ - ప్రకాశించుచున్న, నేమి - చక్రమును, ఒళి - తేజస్సు, తికళుమ్ - ప్రకాశించుచున్న, శే - ఎఱ్ఱనైన, అడియాన్ - తిరువడికళునుగల, వాన్ - పరమపదమునందు, తికళుమ్ - ప్రకాశించుచున్న, శోతి - తేజస్సుగల, వడివు - తిరుమేనును, మిక - విశేషముగ, కణ్డేన్ - సాక్షాత్కరించితిని.   రా౧.

వ్యా.—అవ.—ఎమ్బెరుమాన్ నిర్హేతుకకృపచే — (పకల్) నీర్ కణ్డ పడికొల్లికాణ్కిరెన్న వ్యాచ్యికార్.

(పకల్కణ్డేన్) కాళరాత్రియాయ్ చ్చెల్లాతేవిడియక్కణ్డేన్. పడుకర్వారైపోలే తెరికిఅతిల్లై; ఎఙ్గళుక్కుత్తెరియుమ్పడికొల్లీరెన్న; (నారణనైక్కణ్డేన్) అస్తమియాతనాదిత్యనైక్కణ్డేన్. (కనవిలిత్యాది) ప్రత్యభిజ్ఞార్థమాకక్కణ్డేన్. (మికక్కణ్డేన్) వడివిలేతికళానిన్ద తిరువాళియైయుమ్ ఒళితికళానిన్ద తిరువడికళైయుముడైయవనుడైయ పరమపదత్తిలేతికళానిన్దజ్యోతిస్సైయుడైత్తాన తిరుమేనియైక్కణ్డేన్. మేఘమ్పోలేతికళానిన్ద జ్యోతిస్సైయుడైయ వడివెన్నవుమామ్,   రా౧.

మూ. వడికో్కలవాళ్ నెడుఙ్గణ్ మామలరాళ్, శెవ్వి
ప్పడికో్కలమ్ కణ్డకలాళ్ పన్నాళ్ — అడికో్కలి
ఞాలత్తాళ్ పిన్నుమ్ నలమ్పురిన్దదెన్గొలో
కోలత్తాలిల్లై కుఱై.   రా౨.

అర్థము.— వడి - పిప్పిలేని, కోలమ్ - సౌన్దర్యమును, వాళ్ - కాన్తిగల, నెడుమ్ - (భోగ్యతచే) అపరిచ్ఛిన్నమైన, కణ్ - నేత్రములుగల, మామలరాళ్ - శ్లాఘ్యమైన కమలమునందవతరించిన పిరాట్టి, శెవ్వి - అంద్రమైన పడికోలమ్ - తిరుమేనుసౌన్దర్యమును, కణ్డు - సేవించి, పన్నాళ్ - అనేకకాలములు (శాశ్వతముగ), అకలాళ్ - ఎడబాయదు; ఞాలత్తాళ్ - భూమిప్పిరాట్టి, పిన్నుమ్ - ఇంకను, అడికోలి - అధికముగ, నలమ్పురిన్దదు - ఆశపడినది, ఎన్గొలో - ఎట్లో ? (అందుకు కారణము), కోలత్తాల్ - సౌన్దర్యముచేత, కుఱై - కొఱత, ఇల్లై - లేకుండుటకదా.   రా౨.

వ్యా.— అవ.—ఎణ్బత్తిరణ్డామ్బాట్టు.— (పడికోల్కల) శ్రీనారాయణనై క్కణ్డేనెన్గార్ ; ఇప్పోతులక్ష్మీసనాథమాకక్కణ్డేనెన్గిఱార్.

పడికోల్కలత్తుక్కు§ఋజీషమాయ్కళ్ళిన్దారారో వెన్నిల్; (పడికోల్కలమిత్యాది) ఓరాళుమొరునోక్కుమ్ సేరానకణ్ణైయుడైయళాయ్ సౌకుమార్యత్తై యుడైయళాన పెరియపిరాట్టియార్. (శెవ్వాయిత్యాది) శెవ్వియై యుడైత్తాయ్ స్వాభావికమాన కోలత్తైక్కణ్డు. శాలమెల్లామకలాళ్.ఒరుతేవైయాలే యకలాతిరుక్కిఱాళో వెన్నిల్ ; అన్ఱు ; వైత్తకణ్వ్యాజమాట్టామైయుమ్ కాల్వ్యాజమాట్టామైయుమ్. (అడికోల్కలియిత్యాది) అకలప్పారిత్తు శ్రీభూమిప్పిరాట్టియార్, పెరియపిరాట్టియార్ తణ్డీర్ తణ్డీరెన్గిఱవిషయమెన్ఱు అతిన్దపిన్బుమ్ స్నేహిక్కైక్కడియెన్నెన్గిఱతు. అవళ్ కణ్ణుక్కు విషయమ్ అవనోరుత్తనుమ్. ఇవళుక్కు విశిష్టమ్. ఇవళో దేకూడినవన్ విషయభూయత్తైయాలేయడికోల్కలియెన్గిఱతు. తన్నిల్ మిడుక్కానవన్ అఴున్దప్పక్కాల్కైయిలేనిఱ్కఅవళ్ పుకాతేపోకవన్తోవదుప్పతు; ఎల్లారిలుమళవుడైయ పెరియపిరాట్టియార్కుమిళ్ నీర్మ్మైనుమ్ విషయమానాల్ ఇవళకలప్పోకాతే అకప్పడుకైక్కు హేతువెన్నెన్నిల్; హేతుశొల్లుకిఱతు. (కోలవిత్యాది) నిన్గార్ నిన్గనిలైకళిలే అకప్పడవేణ్డుమ్అఴకునుత్తైవళ్ సెయ్కైయాలే. ఇతరవిషయఙ్గళిరువర్కు మనుభవిక్కప్పోరామైయాలే శీలుపాఱెన్గిఱతు. కిణ్ణకత్తిలిళ్ళివార్కైప్పోలే ఎల్లారుమ్తిరళవనుభవిక్కవేణ్డుమ్. పరప్పణ్డాకైయాలే ఇవ్విషయత్తై అనుభవిప్పార్కుప్రియమేయుళ్ళత్తు. ౧౨.

అరు.— ఎణ్బత్తిరణ్డామ్బాట్టు.— 'కణ్డకలాళ్' ఎన్గైయాలే పిరాట్టియైఋజీషమెన్గిఱతు. పడి-పడిచ్చు, కాన్రైయిట్టు. కోల-అఴకియతాయ్, శబ్దార్థమ్ - (అకలప్పారిత్తిత్యాది) అడికోల్కలుకై-అకలుకైక్కు ద్యోగిక్కై.-అడికోల్కలవేణ్డువానెన్నెన్న అరుళిచ్చెయ్కిఱార్.(అవళ్ కణ్ణుక్కిత్యాది).అనాల్ నలమ్పురివానెన్నెన్న, శఙ్కాపూర్వకమాక వరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (తన్నిలిత్యాది). పోకాతే-ఇవనిడత్తిల్ నిఱ్కుమ్ పుఱమ్బేపోకాతే.

§ ఋజీషము-పిప్పి.

ఇప్పడిఇరువరుజ్ఞు-డి అనుభవిత్తార్ సాపత్న్యక్ష స్త్రోస్తోత్తొన్న అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఇతరవిషయజ్గళిత్యాది). ౮౩

మూ. కుఱైయాకవెమ్శొఱ్కళ్ కూఱినేఱ్కూఱి
మఱైయాఙ్గెనవురై త్తమాలై-ఇఱైయేనుమ్
ఈయుజ్గోలెన్ఱెయిరున్దేనెన్నెప్పకలుమ్
మాయన్గణ్ శెన్ఱవరమ్. ౮౩

అర్థము. మఱై - వేదములచేత, అఙ్గువన, ఆదియనియని, ఉరైత్త - చెప్పఁబడిన, మాలై-ఆధిక్యముగల సర్వేశ్వరుని, కుఱైయాక - అపరిపూర్ణముగా, వెమ్-క్రూరమైన, శొఱ్కళ్ - వాక్యములచేత, కూఱినేఱ్ - చెప్పితిని, కూఱి- చెప్పి, మాయఙ్కణ్ -ఆశ్చర్యభూతుఁడైన సర్వేశ్వరునియందు (ఉండి) శెన్ఱ-వచ్చెదు, వరమ్ - ప్రసాదమును, ఇఱైయేనుమ్ - కొంచెమైనను, ఈయుఙ్గోల్ - ఇచ్చునా. ఎన్ఱు - అనితలచి. ఎన్నెప్పకలుమ్ - సర్వకాలమును, ఇరున్దేన్ - ఉంటిని. ౮౩

వ్యా.— అవ.—— ఎణ్బత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు.— (కుఱైయాక) సర్వవిసజాతీయవస్తువై మున్బుపేశుకైయాలే ఎన్నోడొప్పారుణ్డో పెరియతమిళన్ శెరితునల్లేనెన్ఱుశొన్నార్. ఇప్పోతు అవ్వస్తువై లక్ష్మీసనాథమాక వనుసన్ధిక్కైయాలే అతుక్కు విసదృశమాకచ్చొన్నేనెన్గిఱార్.

(కుఱైయిత్యాది) అపరిపూర్ణమామ్పడియాకవుమ్ తిరువుళ్ళమ్ నోమ్పడియాకవుమ్ వార్త్తైశొన్నేన్.(మఱైయిత్యాది) "వాగ్వివృతాశ్చవేదాః" ఎన్ఱుశొల్లప్పడుకిఱ సర్వాధికనై, వేదమ్ "ఈదృశమ్-ఇదమ్" ఎన్ఱు శొల్లప్పోకాతవనైయెన్ఱుమామ్. (ఇఱైయేనుమిత్యాది) విసదృశమాకచ్చొన్నవళవేయో; ఒన్ఱుశొన్నేనాయ్ అతుక్కు ప్రత్యుపకారముమ్ వేణుమెన్ఱిరున్దేన్. ౮౩

అరు.—ఎణ్బత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు.—అఙ్గెనవురైత్త-ఎల్లారుమఱియవొణ్ణాత వేదత్తాలే యురైక్కప్పట్టవనెన్నుతల్; అఙ్గెన-అతువెన్ఱు పోకిఱతో ప్రియ ఇదమిత్థమెన్ఱు పరిచ్ఛేదిత్తుచ్చొల్లప్పడాతవనెన్నుతల్ .మాయఙ్కణ్ శెన్ఱవరమిఱైయేనుమీయుఙ్గోలెన్ఱిరున్దేన్ కాలమెల్లామెన్నపడి. ౮౩

మూ. పరజ్కురుతి త్తన్నై వణఙ్గాతవన్నై
ఉరజ్కురుతిమూర్ క్క త్తవన్నై—నరజ్కలన్ద
శిఙ్గమాయ్క్కీణ్డ తిరువనడియిణైయే
అఙ్గణ్ మాఞాలత్తముతు. ౨౮.

అర్థము. పరమ్ - (బ్రహ్మాదులొసంగిన) వరమును, కరుతి - తలంచి, తన్నై - తనను, వణఙ్గాత - వంగనివాడును, పన్నై - వరబలమును ఉరమ్-శరీరబలమును, కరుతి- తలంచి, మూర్ క్క త్తవనై - మూర్ఖుఁడైనహిరణ్యకశిపుని, నరఙ్గలన్ద - మనుష్యరూపము తోఁచేరిన, శిఙ్గమాయ్ - సింహరూపముగలవాఁడై -కీణ్డ - చీల్చిన, తిరువన్ - సౌన్దర్య ముగల సర్వేశ్వరునియొక్క, ఇణై - చేరిన, అడియే - తిరువడికళే, అమ్-అందమైన, కణ్-విశాలమైన, మా - పెద్ద, ఞాలత్తు - భూమియందు, అముతు, అమృతము. ౨౮

వ్యా — ఎణ్బత్తునాలామ్బాట్టు.— (వరమిత్యాది) దేవతైకళ్ పక్కలిలే వరమ్పెత్తానాయ్ దేవతైకళుక్కు మడియామైయిరున్దుళ్ళ ఉన్నై వణఙ్గాత దురభిమానత్తై యుడైయనాన హిరణ్యనై. (నరమిత్యాది) ఇతుక్కుమున్బుళ్ళ కాలొన్తాలుమ్ పడప్పైత్తేనెన్ను వేణ్డికొళ్ళ మున్బిల్లాతనరజ్కలన్ద శిఙ్గమాయవనైకీణ్డ శ్రీమానుడైయ చరణద్వయమే ఒరుదేశత్తిల్ తేడిప్పోక వేణ్డాత అమృతమ్. ౹౹ తిరువన్-ఎన్నతు" "అళకియాన్తానే అరియురువన్తానే." "నారసింహవపు శ్శ్రీమాన్" ఎన్నుమ్ పడివు. ౨౮.

మూ. అముతెన్ను న్తేనెన్నుమాళియానెన్నుమ్
అముతెన్నుకొణ్డుకన్దానెన్నుమ్—అముతన్న
శొన్మాలైయేత్తిత్తొళుతేన్ శొలప్పట్ట
నన్మాలైయేత్తినవిన్ను. ౨౯.

అర్థము. అముతెన్నుమ్ - అమృతమనియు, తేనెన్నుమ - తేనెయనియు, ఆళియానెన్నుమ్ - చక్రియనియు, అన్ఱు - దేవతలు శరణాగతిఁజెందిన కాలమందు, అముతు-అమృతమును, కొణ్డు - తెచ్చి, ఉకన్దానెన్నుమ్ - సంతసిల్లినవాఁడనియు; శొల్లప్పట్ట- చెప్పఁబడిన, నల్ - విలక్షణమైన, మాల్ - సర్వేశ్వరుని, ఏత్తి - స్తుతించి, నవిన్ను - చెప్పి-

వా.—ఎణ్బత్తైన్దామ్బాట్టు.—(అముతెన్ఱుమిత్యాది) అమృతత్తోడు పర్యాయ శబ్దమ్బోలేకాణుమ్ఆళ్వియానై. (అముతన్ఱిత్యాది) తన్నై వేణ్డాతేఉప్పచ్చాఱువేణ్డుమవర్కళుక్కు,అత్తైత్తేడిక్కొడుక్కుమవన్. (అముతన్నవిత్యాది)అవనైయుమ్దేవర్కళ్ అమృతత్తైయుమొళ్ళియ ఇవరుడైయ అమృతమ్ అవనైప్పేశుమ్శొల్లుమ్.(శొలప్పట్టవిత్యాది.) "యస్మిన్నకృత్రిమగిరాంగతిరేకకణ్ఠా" ఎన్ఱు ప్రమాణఙ్గళాలే శొల్లప్పట్ట. (నన్మాలైయే త్తినవిన్ఱు)అముత్తానశొన్మాలైయే త్తిత్తొళుతేన్.౨౫.

అరు.—ఎణ్బత్తైన్దామ్బాట్టు.— అకృత్రిమగీర్ - వేదమ్. ౨౫.

మూ. నవిన్ఱురైత్తనావలర్కళ్ నాణ్మలర్కొణ్డు, ఆఙ్గే
పయిన్ఱతనాల్ పెఱ్ఱపయనెన్గొల్-పయిన్ఱార్తమ్
మెయ్త్తవత్తాల్ కాణ్బరియ మేకమణివణ్ణనై, యాన్
ఎత్తవత్తాల్ కాణ్బన్గొలిన్ఱు. ౨౬.

అర్థము. నవిన్ఱురైత్త - (వానితిరునామములను) పలుమాఱు చెప్పిన - నావలర్కళ్ - కవులు, నాళ్ - అందమైన, మలర్- పుష్పములను, కొణ్డు- సంగ్రహించి - ఆఙ్గే - ఆసర్వేశ్వరునివద్ద, పయిన్ఱతనాల్ - ఆశ్రయించినందువలన. పెఱ్ఱ - పొందిన, పయన్ - ప్రయోజనము, ఎన్ కొల్! - ఎద్దియో? పయిన్ఱార్తమ్ - (సాధనాన్తరపరులై) ఆశ్రయించినవారియొక్క, మెయ్ - శరీరమువల్లనైన, తవత్తాల్ - తపస్సుచేత, కాణ్బరియ - సేవింప దుర్లభమైనదియు, మేకమ్ - మేఘమువలెను, మణి - నీలరత్నమువలెనునున్న - వణ్ణనై - తిరుమేనుగలవానిని, యాన్ - నేను, ఇన్ఱు -ఇప్పుడు, ఎత్తవత్తాల్-ఏతపస్సులచేత, కాణ్బన్ కొల్ - సేవింతునో. ౨౬.

వ్యా.—అవ.—ఎణ్బత్తాఱామ్బాట్టు —(నవిన్ఱు) అవన్తానే కాట్టక్కాణ్డవెన్నైప్పోలేయన్ఱిక్కే సాధనానుష్ఠానమ్పణ్ణి కాణ్గైయవర్కళెన్గిఱార్.

(నవిన్ఱిత్యాది) నావలర్కళానవర్కళ్ శెవ్వియప్పావైకొణ్డు సాదరమాక కూఱైప్పార్కళ్. (పయిన్ఱవిత్యాది) పెఱ్ఱాల్తాన్ సాధనానుష్ఠానమ్పణ్ణి ప్పెఱ్ఱపేఱెన్. (పయిన్ఱారిత్యాది.) ఆశ్రయిత్తవర్

కళుత్తైయు ఉడమ్బునోవప్పణ్ణిన తపస్సాల్ కాణవరియ శ్రీమహారమాన వడివైయుడైయవన్నై. ఇప్పడిప్పట్ట తపస్సుపణ్ణిక్కణ్డేన ; ఆవనాకాట్టక్కణ్డే నత్తనైయిత్తే. "యావర్ నికరిల్లై వానత్తే" "వానైకొణ్డైక్కవికొల్ల వల్లేక్కినిమాఱుణ్డే, ౮౬.

అరు.—ఎణ్బత్తాఱామ్పాట్టు.— నావలర్కళ్ - నావల్లవర్కళ్ ; విద్వాన్కళ్ స్తపడి. నవిలుకైయుమ్ కొల్లుకైక్కు పర్యాయమాకైయాలే మిమిక్కైయాకైయాలే సాదరమాకవెన్గిఅతు. పేఱ్ - సాదనానుష్ఠాన మ్పణ్ణిప్పోకైయుమ్ ఒరుపేఱే ఎన్ఱి త్తేశమ్. ౮౬.

మూ. ఇన్తావఱికిన్తేనల్లేన్, ఇరునిలత్తై
శెన్తాళన్దతిరువడియై—అన్తు
కరుక్కోట్టియుళ్కిడన్తు కైతొళుతేన కణ్డేన
తిరుక్కోట్టియెన్దై తిఱమ్. ౮౭.

అర్థము.— అన్తు - సాధనానుష్ఠానముచేయనలవిగానిఅవశయందు, కరుక్కోట్టియుళ్ - గర్భమందు, కిడన్తు - పడియుండి, తిరుక్కోట్టి-తిరుక్కోట్టియూరునందు వేంచేసియున్న, ఎన్దై - నాస్వామియొక్క, తిఱమ్ - విధమును, కణ్డేన-సాక్షాత్కరించితిని, ఇరు - విశాలమైన, నిలత్తై - భూమిని, అన్తు - అక్కడ, శెన్తు - తానేపెళ్ళి, అళన్ద - కొలచిన, తిరువడియై - శ్రీపాదమును, ఇన్తా -ఇప్పుడే, అఱికిన్తేనల్లేన- తెలిసికొనినవాడనుకాను. ౮౭.

వ్యా.—అవ.—ఎణ్బత్తేళామ్పాట్టు.—(ఇన్తా) సాధనానుష్ఠానముమ్ యోగ్యతైయుమిన్తి యిరుక్కక్కణ్డిలేనో వెన్గిఱార్.

(ఇన్తిత్యాది) ఇన్తాకవఱికిఱేనో.(ఇరునిలమిత్యాది) అవనళక్కఅవిడత్తిలే భూమిశెన్తతో?భూమికిడన్దవిడమెల్లామ్ తానేశెన్తళన్దా నిత్తనైయన్తో?(అన్తిత్యాది) ఎన్ స్వామియునిడైయాట్టమ్ గర్భస్థానత్తిలే కిడక్కచ్చెయ్ కేకణ్డేన. ౮౭.

మూ. తిఱమ్బిల్ శినియత్తేర్ తెన్నరఙ్గత్తై
తిఱమ్బావశెన్తార్ క్కల్లాల్—తిఱమ్బా
చ్చెడినరకైనీక్కత్తాన్ శెల్వాతన్ముళ, వానోర్
కడినరకవాశల్ క్కతవు. ౮౮.

అర్థము.— తేజ - స్పృహణీయమైన, అరజ్జత్తు-శ్రీరజ్గమునందు (ప్రవేశించిన), ఎన్లై - నాస్వామియొక్క, తిఱమ్బా - చలింపని, వళి - మార్గమునకుఁబొంది, శెన్ఱా ర్కట్కల్లాల్ - నడిచెడివారికిఁదప్ప, తిఱమ్బా- కదలని, శెడి-చెట్లుమొలిచిన (అపార మైన), నరకై - నరకమును, నీక్కి - (సాధనానుష్ఠానముచేత) పోగొట్టి, తామ్-తాము శెల్వతఱ్ము - (పరమపదమునకు) వెళ్ళుటకుమునుపే, వానోర్ - నిత్యసూరు లుపసించెడి, కడి - ప్రాకారములుగల, నకరమ్ - శ్రీవైకుణ్ఠనగరముయొక్క, వాశల్క తవు - వాకిటితలుపులు, తిఱమ్బిన్ఱు - తప్పినవి; ఇని - ఇప్పుడు, అతిశ్దేన్ - తెనిసికొంటిని. ౨౨.

వ్యా.—అవ.—ఎణ్బతె్తట్టామ్బాట్టు.—(తిఱమ్బిన్ఱు) అవన్ తానేవిషయీకరిత్తార్కు అవనై క్కిట్టైక్కు మిత్తనైయల్లతు వేఱు శిలర్కు క్కిడైయా తెన్గిఱతు.

(తెన్నరజ్గమిత్యాది) "మామేకమ్" ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్తపడియే అవనైయే ఉపాయమాక ప్పత్తినవర్కళుక్కు-అల్లాల్. "తెన్నరజ్గ త్తెన్లై" ఎన్గిఱతు "మామేకమ్" ఎన్ఱతిలుమ్ సౌలభ్యకాష్ఠైయై చ్చొల్లుకిఱతు-(తిఱమ్బావిత్యాది.) తానేతూఱుమణ్డిప్పణ్ణిన సంసా రత్తైనీక్కి చ్చెల్లుమవర్కళుక్కు నిత్యసూరికళుడైయ అరణైయుడైత్తా యిరున్దుళ్ళ కలజ్గాప్పెరునకరత్తిల్ కతవుతిఱమ్బిన్ఱెన్ను మిడమఱిన్దేన్. తానేసంసారత్తైనీక్క ఇవనుక్కు క్కాలమొప్పారాతు; పాపమ్బణ్ణినకాల మనాదియాకైయాలే తిఱమ్బిన్ఱెనియఱిన్దేనెన్ఱన్వయమ్. ౨౨.

అరు.—ఎణ్బతె్తట్టామ్బాట్టు— తాజ శెల్వతన్ముజ- తాజ్గళేయత్నమ్బణ్ణి చ్చెల్లు మవర్కు మున్నే. ఎఱ్ఱువే- కతవుతిఱమ్బిన్ఱు - పుకవొణ్ణాతపడికాత్తిరాణ్డాతు. సాధనానుష్ఠానత్తాలే నీక్కప్పోకామై కటుళిచ్చెయ్కిఱార్ (తానేసంసారత్తై ఇత్యాది.) ౨౨.

మూ. కతవిక్కతమ్శిఱన్ద కణ్ణైనెముత్కాయ్న్దు
అతవిప్పోర్యానైయొశిత్తు—ప్పతవియాయ్
ప్పాణియాల్నీరేత్తిప్పణ్డోరుకాల్మావలిమై
మాణియాయ్ కొణ్డిలైయేమణ్. ౨౩

అర్థము.— కతమ్ - కోపముచేత, శిఱన్ద - అధికమైన, కఞ్జనై - కంసుని, కతవి - కోపగించి, మున్ - ఎదుట, కాయ్న్దు - చంపి, పోర్ - యుద్ధమునకువచ్చిన, యానై - కువలయాపీడమును, అతవి - ఇఱికించి, ఒశిత్తు - (దానికొమ్ములను) విరిచి, పతవియాయ్ - మంచిస్వభావముగల, మాణియాయ్ - బ్రహ్మచారియై, పాణియాల్ - శ్రీహస్తముచేత, నీర్ - జలమును, ఏఱ్ఱు - పరిగ్రహించి, పణ్డుఒరు కాల్ - మునుపాక కాలమందు, మావలియై - మహాబలివద్దనుండి, మణ్ - భూమిని, కొణ్డిలైయే? - పుచ్చుకొనలేదా?, ౮౯.

వ్యా.—ఎణ్బత్తొన్బతామ్బాట్టు.— (కతవి) నెఞ్జిలకన్ఱశీఱ్ఱత్తైయుడైయనాయిరున్దుళ్ళకంసనై. (కతవిముఱ్ఱాయ్న్దు) శీఱిముఱ్ఱాయ్న్దు. తన్నైయమియ్రైప్పదఱ్కు మున్నే పిడిత్తెన్నపడి. (అతవియిత్యాది) ఆనైయై వ్యాపరియాతపడి కట్టడాక అడర్త్తుక్కొమ్బైయొశిత్తు. (పతవియాయ్) నీర్మైయుడైయనాయ్. కంసనైక్కొన్ఱాప్పోలే మావలియై యొడిక్కొన్ఱిక్కే వఴక్కొడువఴియే యెన్నపడి. (పాణియాల్ నీరేఱ్ఱు) కుడక్కైయాల్ నీరేఱ్ఱు. (పణ్డిత్యాది) ఐశ్వర్యత్తోడిరుక్కణ్డామో? అర్థిత్వత్తోడిరమాణియాయన్ఱో కొణ్డతు. ౮౯.

అరు.—ఎణ్బత్తొన్బతామ్బాట్టు.— కతమ్ - శీఱ్ఱమ్. శిఱప్పు - మికుతి. ముఱ్ఱాయ్న్దు - ఏఱ్ఱవేకాయ్న్దెన్నుతల్; మున్నేపిడిత్తెన్నుతల్. అతవి - అడర్త్తు పోర్యానై - యుద్ధోన్ముఖమాన యానై, పతవియాయ్ - సుస్థనాయెన్నుతల్; పదమెన్ఱు వఴియాయ్, వఴియే - నేర్కొడునేరెన్నుతల్. ౯౧.

మూ. మణ్ణులకమాళేనే వానవర్క్కుమ్ వానవనాయ్
విణ్ణులక న్తన్నకత్తు మేవేనే—నణ్ణి
త్తిరుమాలై చ్చెజ్గణెడియానై, ఎజ్గళ్
పెరుమానైక్కైతొఴుతపిన్. ౯౦.

అర్థము.— తిరుమాలై - శ్రియఃపతియు, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, కణ్ - నేత్రములుగలవాడును, నెడియానై - (మనకు) ఆశ్రయణీయుండై, ఎజ్గళ్ - మనకు, పెరుమానై - స్వామియునైనసర్వేశ్వరుని, నణ్ణి - సమీపించి, కైతొఴుతపిన్ - ఆశ్రయించిన వెనుక, మణ్ణులకమ్ - భూలోకమును, ఆళేనే - ఏలనా, వానవర్క్కుమ్ - దేవతలకును, వానవనాయ్ - గొప్పవాడనై, విణ్ణులకమ్ తన్నకత్తు పరమపదమునందు, మేవేనే - అమరియుండనా. ౯౦.

వ్యా.—అవ.—తోణ్ణాఱామ్బాట్టు.—కంసనై కొన్ఱనోమ్, ఆనైయైక్కొన్ఱోమ్, భూమియైయళన్దోమెన్ఱు నమ్ముడైయ శెయల్కళై చ్చొల్లుమత్తనైయో? ఉమక్కుప్పెఱవేణుమతు శొల్లీరో వెన్న చ్చొల్లు కిఱార్.

(మణ్ణిత్యాది) ఓరడినరనిన్ఱ భూమియై యాళుకై యెనక్కొరు పణియో? (వానవరిత్యాది) నిత్యసూరికళుక్కు వ్వారుకాయ్ పరమపద త్తిలిరుక్కై ఎనక్కొరుపణియుణ్డో? (తిరుమాలైచ్చెజ్గణెడియానై ఎజ్గళ్ పెరుమానైనణ్ణిక్కైతొழుతపిన్) శ్రియఃపతియాయ్ సమాశ్రయ ణీయనాయ్ ఎజ్గళుక్కుస్వామియానవనైక్కిట్టి క్కైతొழుతపిన్-భోగ మోక్షజ్గళిలెనక్కొరుకుఱైయుణ్డో? ౯౦.

మూ. పిన్నాలరునరకమ్ శేరామల్ పేతువీర్
మున్నాల్వణజ్గముయల్మినో—పన్నూల్
అళన్దానైక్కార్క్కడల్ శూழ் ఞాలత్తై,ఎల్లామ్
అళన్దానవన్ శేవడి. ౯౧.

అర్థము.— పిన్నాల్ - (శరీరము నేలపడిన) వెనుక, అరు - క్రూరమైన, నర కమ్ - నరకములలో, శేరామల్ - చేరకుండునట్టుల, పేతువీర్ - కలతజెందిన మీరు, మున్నాల్ - మొట్టమొదట, పల్ - అనేకమైన, నూల్ - శాస్త్రములచేత, అ ళన్దానై - నిశ్చయింపఁబడినవానిని, కార్ -నల్లనైన, కడల్ - సముద్రముచేత, శూழ் - చుట్టఁబడిన,ఞాలత్తైయెల్లామ్ - భూమినంతయుఁ, అళన్దానవన్ - ఆక్రమించినవాని యొక్క, శే - ఎఱ్ఱనైన, అడి - తిరువడిని, వణజ్గ - ఆశ్రయింప, ముయల్మినో - యత్నముజేయుఁడు. ౯౧.

వ్యా.—అవ.—తోణ్ణాళ్ శోఱామ్బాట్టు.—(పిన్నాల్) "అథ తత్ప్రమయాత్రాస్త్రాః" ఎన్నిజపడియే ఒన్ఱిలే యెల్లాముణ్డానవిషయమ్, ప్రకృతివశ్యరానపిన్బు నరకమ్ ఒరువకైతప్పాతు; అవ్విషయత్తై వణజ్గ ప్పారుజ్గోళ్.

(పన్నూలళన్దానై) ఎల్లాప్రమాణజ్గళాలుమ్ జిజ్ఞాసిక్కప్పట్టవన్. (కారిత్యాది) వేదైకసమధిగమ్యమాయ్, అరితాయిరుక్కుమోవెన్నిల్;

వ న్రైయాతే యెల్లార్ తత్తైయిలుమ్ అడివై త్త సులభనుడైయ తిరువ డికళై. (పిన్నాలరునరకమ్ శేరామల్, పేతుఱువీర్ మున్నాల్వణ జ్గముయల్ మినో) మున్నడితోన్ఱా తేపాప త్తైప్పణ్ణి ప్పిన్నై యనుతాప ప్పట్టన్దు పేతుఱ్ఱిరుక్క అనీజ్గళ్ శరీరమ్సమన న్తరమ్ వడిమ్పిట్టునిక్క ఱతు,పిన్నై చ్చెయ్కిఱో మెన్నాఱియిరుక్కవొణ్ణాతు ; ముఱ్పాడవణజ్గి ప్పినైదేహయాత్రై పణ్ణ ప్పారుజ్గోళ్. ౯౧.

అరు.—తోణ్ణాఱ్ఱోరామ్బట్టు.— విషయమ్; సకలఫలప్రదమ్. ఆశ్రయియా జ్గోళెన్నపడి. పేతుఱువీర్ పిన్నాల్ అరునరకమ్ శేరామల్ మున్నాల్ వణజ్గముయ ల్ మినో, ఎన్నన్వయిత్తరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (మున్నడితోన్ఱాతేఇత్యాది). ౯౫.

మూ. అడియాల్ మున్ కఞ్జనై చ్చెఱ్ఱు,అమర రేత్తుమ్
పడియాన్ కొడిమేల్ పుట్కొణ్డాన్-నెడియాన్తన్
నామమే యేత్తుమిన్గళే త్తినాల్, తామ్వేణ్డుమ్
కామమే కాట్టుమ్కడితు. ౯౨

అర్థము.— అడియాల్ - శ్రీపాదముచేత, మున్ - మునుపు, కఞ్జనై - కంసుని, శెఱ్ఱు - చంపి, అమరర్ - బ్రహ్మరుద్రాదిదేవతలచేత, ఏత్తుమ్ - స్తుతింపఁదగిన, పడియాన్ - స్వభావముగలవాఁడును, కొడిమేల్ -ధ్వజముమీఁద, పుళ్ - గరుడా ళ్వారును, కొణ్డాన్- ధరించినవాఁడును, నెడియాన్తన్ - దీర్ఘచింతగలవాఁడునైన సర్వేశ్వరునియొక్క, నామమే - తిరునామమునే, ఏత్తుమిన్గళ్ - స్తోత్రముఁజేయుఁడు; ఏత్తినాల్ - స్తోత్రముఁజేసినయెడల, తామ్ - (వారు)తాము, వేణ్డుమ్-అపేక్షించెడు, కామమ్ - కోరికను, కడితు - శీఘ్రముగ, కాట్టుమ్ - చూపును. ౯౬

వ్యా.—తోణ్ణాఱ్ఱిరణ్డామ్బట్టు.— (అడియాల్) కంసన్ ఈశ్వర నైవఞ్చిక్క నినై త్తై యవనుక్కుమున్నే కోలి త్తిరువడికళాలే మార్బిలేపేఱి ముడి త్తవన్. (అమర రేత్తుమ్బడియాన్) కుడియిరుప్పై ప్పెఱ్ఱోమెన్ను బ్రహ్మాదికళేత్తుమ్స్వభావ త్తై యుడైయవన్. (కొడిమే ల్ పుళ్ కొణ్డాన్)రక్షణత్తుక్కు క్కొడికట్టియిరుక్కుఅవన్. (నెడియాన్ తన్నామమే ఏత్తుమిన్గళ్) ఒరునాళ్ తిరునామమ్శొన్నవనై ఒరునా ళుమ్మఱవాతవనుడైయ తిరునామజ్గళై యేత్తుజ్గోళ్. (ఏ త్తినాలిత్యాది) ప్రతిబన్ధకమ్బోకుకై, ఐశ్వర్యమ్, ఆ త్మలాభమ్, తన్నై త్తరుకై;

ఎల్లామ్కిడైక్కుమ్. (కడితు) దేవతాన్తర భజనమ్బాలే ఫలత్తుక్కువిళమ్బమిల్లై. ౼౨.

మూ. కడితుకొడునరకమ్ పిఱ్కాలుమ్శెయ్కై
కొడితెన్ఱతుకూడామున్నమ్—పడిశజ్గమ్
కొణ్డానైక్కూన్దల్వాయ్ కీణ్డానై, కొఙ్గైన
ఞ్జుణ్డానైయేత్తుమినోవుఱ్ఱు. ౼ ౩.

అర్థము.— కొడు - క్రూరమైన, నరకమ్ -నరకము, కడితు - చెడ్డది; పిఱ్కాలుమ్ - (అక్కడకు వెళ్లిన) పిమ్మటను, శెయ్కై - (యమభటుల) కృత్యములు, కొడితు - చెడ్డవి; ఎన్ఱు - అని, అతు - అనరకము, కూడామున్నమ్ - సంభవించుటకుమును పే, పడి - కూరైన, శఙ్గమ్ - శఙ్ఖమును, కొణ్డానై - ధరించినవాఁడును, కూన్దల్ - కేశియొక్క, వాయ్ -నోటిని, కీణ్డానై-చీల్చినవాఁడును, కొఙ్గై -పూతనాస్తనమంగున్న, నఞ్జు -విషమును, ఉణ్డానై - భుజించినవానిని, ఉఱ్ఱు -అమరియుండి, ఏత్తుమినో - స్తోత్రముజేయుఁడు. ౼౩.

వ్యా.—అవ.—తొణ్డాఱ్ఱుమూన్ఱామ్బాట్టు. —(కడితు) ఆశ్రయిక్కైక్కొరు ఉపాయమ్శొల్లుకిఱతు.

(కడితిత్యాది) నరకదర్శనమోకడితు; పిన్బుఅఙ్గుచ్చెయల్కళ్కొడితు. రుధిరవాఖుకళిలేపొకడుక్కై; వాట్పోన్ఱిరున్దుళ్ళకొంరైకళిలే ఏఱిడుక్కై, ఇవఱ్ఱైయనుసన్ధిత్తు. (అతుకూడామున్నమ్) అవైకిట్టువతుక్కుమున్నే. (పడిశఙ్గఙ్గొణ్డానై) కూరియశ్రీపాఞ్చజన్యత్తైక్కైయిలే ఆయుధమాకక్కొణ్డవనై. (కూన్దల్ వాయ్కీణ్డానై) కేశియిణ్ణవాయైక్కీణ్డవనై. (కొఙ్గైనఞ్జుణ్డానై) పూతనైయైముడిత్తవనై. (ఏత్తుమినోవుఱ్ఱు) నరకఙ్గొడితెన్ఱుఅనుసన్ధిక్క విరోధినిరసనశీలనానవనై కిట్టి ఏత్తలామ్.

మూ. ఉఱ్ఱువణఙ్గిత్తొఴుమిన్, ఉలకేఴుమ్
ముఱ్ఱుమ్విఴుఙ్గుమ్ ముకిల్వణ్ణన్—పఱ్ఱి
ప్పొరున్దాతాన్మార్పిడన్దపూమ్పాడకత్తుళ్
ఇరున్దానై, ఏత్తు మెన్నెఞ్జు. ౼౪.

అర్థము.— ఉలకేழుమ్ - సప్తలోకములను, ముర్ఱుమ్ - సంపూర్ణముగ, విழుఙ్గుమ్-ఆరగించినవాఁడును, ముకిల్ - మేఘమువంటి, వణ్ణన్ - తిరుమేనుగలవాఁడును, పర్ఱి - పట్టి, పారున్దాన్ - తననుఅనుసరించనిహిరణ్యునియొక్క, మార్వు - వక్షస్సును, ఇడన్దు -చీల్చి, పూ - అందమైన, పాడకత్తుళ్ - (కంచిలోని) పాడకము నెడు దివ్యదేశమునందు, ఇరున్దానై - నిత్యవాసము జేయువాఁడునునైనవానిని, ఎన్ - నాయొక్క, నెఞ్జు - మనస్సు, ఏత్తుమ్ - స్తోత్రము జేయును, ఉర్ఱు - అమరయుండి, వణఙ్గి - నమస్కరించి, తొழుమిన్ - ఆశ్రయింపుఁడు. ౧౪.

వ్యా.—అవ.—తొణ్ణూర్ఱునాలామ్పాట్టు.—(ఉర్ఱు) ఎన్నుడైయనెఞ్జు ఏత్తుకిఱాప్పోలే సఙ్గళుమేత్తుఙ్గోళ్ళనిఱాన్. తాన్ నమస్కరిత్తుక్కాట్టి ప్రజైమై నమస్కరిప్పిప్పారైప్పోలే.

(ఉలకేత్యాది) కిట్టి అభిమానశూన్యరాయ్ త్తొழుఙ్గోళ్. (ఉలకిత్యాది) లోకమెన్నుమ్ పిరికతిర్ పడాతపడి తఙ్ఙవయిర్ఱిలేవైత్తు రక్షిత్తు, ప్రజైపాల్ కుడిత్తాల్ తాయుడమ్బు నిఱమ్బుమాప్పోలే. శ్రమహారమానవడివైయుడైయనాయ్, పారున్దాతహిరణ్యన్నార్వైప్పర్ఱి యిడన్దు పిన్నుమాశ్రితవిరోధికళై పోక్కవేణుమెన్ఱు తిరుప్పాడకత్తిలేఎழున్దరుళి యిరుక్కిఱవనై యేత్తానిన్ఱతెన్నెఞ్జు. ౨౪.

మూ. ఎన్నెఞ్జమేయానెన్ శెన్నియాన్, తానవనై
వన్నెఞ్జఙ్కీణ్డమణివణ్ణన్—మున్నెఞ్జే
యూழியానూழిపెయర్త్తాన్, ఉలకేత్తుమ్
ఆழియానత్తియూరాన్. ౧౫,

అర్థము.— తానవనై -అసురుఁడైనహిరణ్యకశిపునియొక్క, వల్ - కఠినమైన, నెఞ్జమ్ - వక్షస్థలమును, కీణ్డ - చీల్చినవాఁడును, మణి- నీలరత్నమువంటి, వణ్ణన్ - తిరుమేనుగలవాఁడును, మున్నమ్ - మునుపు, శే - అందమైన, ఊழియాన్ - భూమితోఁగూడినలోకములలో వసించువాఁడును, ఊழి- కాలోపలక్షితమైనలోకములను, పెయర్త్తాన్ -సృష్టించినవాఁడును, ఉలకు - లోకమందుండువారు, ఏత్తుమ్ - స్తోత్రము జేయుటకు, ఆழియాన్ -క్షీరసముద్రమునందుఁబవ్వళించినవాఁడును, అత్తియూరాన్ - హస్తిగిరి (కంచి) యందువేంచేసియుండువాడునైనసర్వేశ్వరుఁడు, ఎన్ - నాయొక్క,

శెఞ్జమ్ - హృదయమందు, మేయాన్ - అమరికతో వాసముజేయుచున్నాడు; ఎన్ శె న్నియాన్ - నాశిరస్సునందువాసముజేయుచున్నాడు. ௯௫.

వ్యా.--తోణ్ణూఱ్ఱైన్దామ్బాట్టు.— (ఎన్నెఞ్జమేయానిత్యాది) హిరణ్యనుడైయ "ఈశ్వరోహమ్"ఎన్ఱ తిణ్ణియనెఞ్జిల్ క్కూడ నిఱ్కక్కణ్డు. శిఱుక్కన్ విరోధిపోయిల్ నెఞ్జుపుకర్ త్తవడియైయుడైయవన్. (మున్నమిత్యాది) తన్నాలేస్సృష్టమానజగ త్తిలే యుళ్ళాన్. (ఊఴియిత్యాది) కాలోపలక్షితసకలపదార్థజాత్తైయుమ్ముణ్డాక్కినవన్. (అత్తియూరాన్)తిరువత్తియూరిలే నిత్యవన్. (ఎన్ శెన్నియాన్) ఎన్నెఞ్జినుళ్ళాన్ "తలైమేలతాళ్గళై...నిలైపేరానెన్నెఞ్జత్తు" ఎన్గిఱపడియే. ௯௫.

అరు.—తోణ్ణూఱ్ఱైన్దామ్బాట్టు.--- ఊఴియాన్ - జగత్తుక్కుపలక్షణమాయ్ జగత్తిలేయుళ్ళానెన్గిఱు. పేర్క్కై. తిరుప్పుకైయాయ్ సంహృతమానత్తైయుణ్డాక్కై. ௯௫.

మూ. అత్తియూరాన్పుళ్ళైయూర్వాన్,అణిమణియిన్
తుత్తిశేర్ నాకత్తిన్ మేల్తుయిల్వాన్—ముత్తీ
మఱైయావాన్ మాకడల్ నఞ్జుణ్డాన్తనక్కుమ్
ఇఱైయావానెజ్గళ్ పిరాన్. ௯௬.

అర్థము.— పుళ్ళై-పక్షిరాజైనగరుత్మంతుని,ఊర్ వాన్-నడిపించువాడును,అణి-ధరింపఁబడిన, మణి- మాణిక్యములను, ఇన్ -అందమైన, తుత్తి -ఫణమునందలిమచ్చలను-శేర్-చేరియున్న,నాకత్తిన్ మేల్-ఆదిశేషునిమీద,తుయిల్వాన్ - నిద్రించువాఁడును, ముత్తీ-మూఁడుఅగ్నులనుప్రతిపాదించెదు, మఱైయావాన్- వేదములయందుఁబ్రతిపాదింపఁబడువాఁడును, మా - మహాత్తైన, కడల్ - సముద్రమునందుఁబుట్టిన,నఞ్జు -విషమును, ఉణ్డాన్తనక్కుమ్- మ్రింగినరుద్రునికిని, ఇఱైయావాన్- స్వామియైనవాఁడును, ఎజ్గళ్ - మనకు, పిరాన్- ఉపకారకుఁడునునైనసర్వేశ్వరుఁడు,అత్తియూరాన్-హస్తిపురమైనకంచియందువసించియున్నాఁడు. ௯௬.

వ్యా.—తోణ్ణూఱ్ఱాఱామ్బాట్టు,—(అత్తియూరాన్)ఇరణ్డాలుమ్ సర్వేశ్వరనెన్ఱపడి. (ముత్తీమఱైయావాన్) మూన్ఱగ్నియైయుమ్ శొల్లప్పడానిన్ఱ వేదత్తాలే సమారాధ్యతయా ప్రతిపాదిక్కప్పట్టవన్ "ముత్తి

* (పా) ముత్తి.

11½

ముత్తైయావాన్'' ఎన్నుపారమాకిల్ మోక్షప్రతిపాదక వేదత్తాలే ప్రతిపాద్యనెన్నపడి. (మాకడలిత్యాది) అభిమానియాన రుద్రనుక్కుమ్ ఈశ్వరనానవన్. ఎజ్ఞళ్ పిరానాకైక్కాక త్తిరువత్తియూరిలేనిన్నాన్.

అరు.— తొణ్డాళ్ శాత్తావ్యాట్టు.— ఇరణ్డాలుమ్. గరుడవాహనత్వమ్ శేషశాయిత్వమాకిఱ ఇరణ్డాలుమ్. అణిమణియిన్ తుత్తిశేర్ నాకత్తిన్ మేల్ - ఫణజ్ఞళిలేఅళ్ళికియమణికళైయుడైత్తాయ్ తిరువడినిలైకళ్ పోలేయిరుక్కిఱ తిరుమణ్ శేర్న్ద తిరువనన్దాళ్వానైలే. ౯౬.

మూ. ఎజ్ఞళ్ పెరుమానిమైయోర్ తలైమకనీ
శెజ్ఞణెడుమాల్ తిరుమార్పా—పొజ్ఞు
పడమూక్కిలాయిరవాయ్ ప్పామ్పిణై మేల్ శేర్న్దాయ్
కుడమూక్కిల్ కోయిలాక్కొణ్డు. ౯౭.

అర్థము.— తిరు-లక్ష్మిని, మార్పా-వక్షస్థలమునందుఁగలవాఁడా, ఇమైయోర్-నిత్యసూరులకు, తలైమకన్ - అధిపతియును, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, కణ్ - నేత్రములగలవాఁడును, నెడు - సర్వాధికుఁడును, మాల్-సర్వేశ్వరుఁడును, ఎజ్ఞళ్ - మాకు, పెరుమాన్ - స్వామియునైన, నీ -నీవు, కుడమూక్కు- తిరుకుడందను (కుంభకోణమును), కోయిలాక్కొణ్డు -సన్నిధిగాఁజేసికొని, పొజ్ఞు-వృద్ధిజెందియున్న, పడమ్ -ఫణములను, మూక్కిన్- నాసికయుఁగలవాఁడును,ఆయిరవాయ్ సహస్రవదనములుగలవాడునైన, పామ్పు - తిరువనన్దాళ్వాననెడు, అణై మేల్ -మెత్తయందు, శేర్న్దాయ్-పవ్వళించితివి.

వ్యా.—తొణ్డాళ్ శేత్తావ్యాట్టు.— (ఎజ్ఞళ్ పెరుమానిత్యాది) ఎజ్ఞళుక్కు స్వామియాన సౌలభ్యత్తుక్కుమేలే నిత్య సూరిభోగ్యనాయ్ శ్రుతిప్రసిద్ధమాన కణ్ణైయుడైయవనాయ్ శ్రియఃపతియానవనే! (పొజ్ఞిత్యాది) విస్తృతమాన పడజ్ఞళైయుమ్ మూక్కైయుముడైయనాన తిరువనన్దాళ్వాన్ మేలే కణ్వళర్న్దాయ్, తిరుక్కుడన్దైయై కోయిలాక్కొణ్డు పామ్పణై మేల్ శేర్న్దా యెన్నన్వయమ్. ౯౭.

మూ. కొణ్డువళర్క్కక్కుఴవియాయ్ త్తాన్వళర్న్దతు
ఉణ్డతులకేழுముళ్ళొడుజ్ఞ—కొణ్డు
కుడమాడికోవలనాయ్ మేవి, ఎన్నెఞ్జమ్
ఇడమాకకొణ్డవిఱై. ౯౮.

అర్థము.— కోవలనాయ్ - గోపాలుఁడై, కుడమ్కొణ్డు-కుండనెత్తుకొని, ఆడి నర్తనముఁజేసి, ఎన్ - నాయొక్క, నెఞ్జమ్ - మనస్సును, మేవి - అమరి, ఇడమాక

ష్ఠానముగా, కొణ్డ - అఙ్గీకరించిన, ఇఱై - స్వామి, కొణ్డా - (కొండలు) ఎత్తుకొని, వళర్క్క - పెంచునటుల, కుழవియాయ్ - బిడ్డయై, తాన్ - తాను, వళర్న్దతు - పెరిగెను; (ఆకాలమందు); ఉలకేழుమ్ - సప్తలోకములును, ఉళ్ - (గర్భము)లోపల, ఒడుఙ్గ - అణగునట్లు, ఉణ్డతు - ఆరగించినది. ౯౮.

వ్యా.—తొణ్ణాన్ శెట్టామ్బట్టు—(కొణ్డేత్యాది) ఎడుత్తువళర్క్క వేణ్డుమ్బడి కుழవియాయ్ త్తాన్వళర్న్దతు. స్తనన్ధయావస్థైయిలే వయిత్తిలేవైత్తు అడఙ్గ ఉలకేழుమ్. తనక్కు రక్షకర్ వేణ్డియిరుక్కుమ అవస్థైయిలే లోకత్తుక్కు రక్షకనానాన్. (కొణ్డేత్యాది) ఇఱైయనాయ్ జాతిక్కుచితమాన కూత్తైయాడి. ఎన్నిఙ్గిలే పోరున్ది యిరణ్డప్పణ్ణి ఎన్నైక్కొణ్డ యిలాకక్కొణ్డ ఈశ్వరనుణ్డ తులకేழుమ్ ముళ్ళొడుఙ్గ. ౯౮

ఆఱా.—నాలాయిరప్పడి వ్యాఖ్యానమ్.— కోవలనాయ్ కుడమాడినాన్. ౯౮.

ము॥ ఇఱైయెమ్బెరుమానరుళెన్ఱు, ఇమైయోర్
ముఱైనిన్ఱుమొయ్ మలర్కళ్ తూవ—అఱైకழల
శేవడియాన్ శెఙ్గణెడియాన్, కుఱళురువాయ్
మావడివిల్ మణ్కొణ్డాన్మాల్. ౯౯.

అర్థము.— ఎమ్బెరుమాన్ - మాకుస్వామియైన, ఇఱై - సర్వేశ్వరుఁడా!, అరుళ్ - కృపఁజేయుము, ఎన్ఱు - అనిప్రార్థించి, ఇమైయోర్ - దేవతలు, ముఱైనిన్ఱు - వరుసగానుండి, మొయ్ - అందమైన, మలర్కళ్ - పుష్పములను, తూవ - సమర్పింప, అఱై - శబ్దించుచున్న, కழల - నూపురములుగల, శే - ఎఱ్ఱనైన, అడియాన్ - శ్రీపాదములు కలవాఁడును, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, కణ్ - నేత్రముగలవాఁడును, నెడియాన్ - సర్వాధికుఁడైన సర్వేశ్వరుఁడు, మాల్ - (దేవతలయందు) వ్యామోహముగలవాఁడై, కుఱళురువాయ్ - వామనరూపముతో నవతరించి, మావలి - మహాబలివద్దనుండి, మణ్ - భూమిని, కొణ్డాన్ - స్వీకరించెను. ౯౯.

వ్యా.—తొణ్ణాన్ శొన్బతామ్బాట్టు.— (ఇఱైయిత్యాది) అస్మత్స్వామియాన ఈశ్వరనే! అరుళెన్ఱుబన్ఱు కేట్టవన్నాక వప్పడి క్కాప్పాఱైవళైప్పార్పోలే "ఈశ్వరోహమ్" ఎన్నాతిన కామాళ్గళై ప్పోకట్టుదేవర్కళ్ పుష్పన్దావి యాశ్రయిక్క. (అఱైకழల శేవడియాన్) ధ్వనియానిన్ఱ వీరకழలై యుడైయ శివన్దతిరువడికళై యుడైయవన్. ఎల్లామ్ ఆభరణఙ్గళుక్కుమ్ ఉపలక్షణమ్. (శెఙ్గణెడియాన్) సర్వేశ్వరన్

కుఱళురువాయ్ చ్చేన్ఱు (మావలిన్పాల్ మణ్ కొణ్డాన్నాల్) ఆశ్రితార్థమాక చ్చురుక్కిన వడివై యుడైయనాయ్ మహాబలి పక్కలిలే మణ్గొణ్డ వ్యాముగ్ధ. ౯౯.

అరు.—తొణ్డాల్ తొన్న తామ్పాట్టు.— మావడివిలెన్టుమ్ మావలియైయెన్టుమ్ పాఠభేదమ్. మావడివు - పెరియవడివు. ౯౯.

మూ. మాలే నెడియోనే కణ్ణనే, విణ్ణవర్ క్కుమ్
మేలావియన్దుళాయ్ క్కణ్ణియనే— మేలాయ్
విళవిన్ కాయ్ కన్ఱినాల్ వీళ్త్తవనే, ఎన్ఱన్
అళవన్ఱాల్ యానుడైయ వన్బు. ౧౦౦.

ఇరణ్డా న్దిరువన్దాది ముర్ట్రిర్ట్రు.
పూదత్తాళ్వార్ తిరువడికళే శరణమ్.

అర్థము.— మాలే-గొప్పవాఁడా!, నెడియోనే - అపరిచ్ఛిన్నుఁడా!, కణ్ణనే - సర్వనిర్వాహకుఁడా!, విణ్ణవర్ క్కు - నిత్యసూరులకంటెను, మేలా- ఎక్కువవాఁడా!, వియన్ - ఆశ్చర్యకరమైన, తుళాయ్ కణ్ణియనే-తిరుతుళాయ్ మాలగలవాఁడా!, మేలాయ్ - దానిపైఁ కృష్ణుఁడు గానవతరించి, విళవిన్కాయ్ - కపిత్థాసురిని, కన్ఱినాల్ - వత్సాసురునిచే. వీళ్త్తవనే-పడద్రోసినవాఁడా!, యానుడైయ-(నీవిషయమందు) నాకుఁగల, అన్బు - ప్రీతి, ఎన్ఱనళవు - నాగుంత. అన్ఱు - కాదు, ఆల్ - ఆశ్చర్యము! ౧౦౦,

వ్యా.—నూఱ్ట్రాణ్ట్బట్టు —(మాలే) సర్వాధికనే! (నెడియోనే) అపరిచ్ఛేద్యనానవనే! (విణ్ణవరిత్యాది) నిత్యసూరికళుక్కవ్వరుకాయ్ ఐశ్వర్యసూచకమాన తిరుత్తుళాయ్ మాలైయై యుడైయైయాయ్! (మేలాయిత్యాది) పణ్డుకన్ఱాలే విళవిన్ కాయై విళవిట్టవనే! (ఎన్ఱనిత్యాది) ఎన్నాశ్రయతినళవన్ఱు ఎన్నక్కల్ స్నేహమ్. ఇత్తైయకణ్డురిప్పదు త్తవేణుమ్. ౧౦౦.

ఇరణ్డా న్దిరువన్దాది వ్యాఖ్యానమ్ ముర్ట్రిర్ట్రు.
పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై తిరువడికళే శరణమ్.

అరు — నూఱ్ట్రాణ్ట్బట్టు.— ఆల్ - ఆశ్చర్యమ. ౧౦౦.

ఇరణ్డా న్దిరువన్దాది వ్యాఖ్యాన అరుమ్పదమ్ ముర్ట్రిర్ట్రు.
అప్పిళ్ళై తిరువడికళే శరణమ్.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

ఇయత్పా

పేయాళ్వారులిచ్చెయ్త

మూన్ఱాన్తిరువన్దాది

—:—

ఈ గ్రంథము.

అపారకరుణాసాగరులైన పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై ప్రసాదించిన

మణిప్రవాళవ్యాఖ్యానముతోడను

అప్పుఅరుమ్బదముతోడను

శ్రీమాన్, కరాలపాటి - ఆళవందారయ్యగారికొమారులైన

కరాలపాటి - ఆళ్వారయ్యగారిచే

రచియింపఁబడిన

ఆంధ్రప్రతిపదముతోడను

—:0:—

తర్క-తీర్థులనెడు బిరుదువహించిన ఈ సభాపండితులైన

శ్రీమాన్ శింగప్పెరుమాళ్ కోవిల్

మాడభూషి - రామానుజాచార్యులుగారిచేతను,

బ్రహ్మశ్రీ జంధ్యాల-సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రులుగారిచేతను,

సి - ముద్దుకృష్ణనాయుడుగారిచేతను,

నానాదేశానీతానేక శ్రీకోశసహాయముచే

లేఖకప్రమాదాది జనిత దోషములు లేకుండునటులఁ

బరిశోధింపఁబడి

శ్రీవైష్ణవగ్రన్థముద్రాపకసభ (లిమిటెడ్) వారిచే

చెన్నపట్టణము.

శ్రీనికేతనముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపించి ప్రచురింపఁబడియె.

శ్రీశఠరాజ్కుళ తిరువవతారాది ౫౦౦౨. ఇంగ్లీషు ౧౯౦౧.

ప్లవనామసంవత్సరము.

విజయతేతరామ్.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

శ్రీవైష్ణవ గ్రంథ ముద్రాపక సభ (లిమిటెడ్)

౧౮౬౦-వ సం॥ ౨౧వ ఆక్టు ప్రకారము రిజిష్టరు చేసి స్థాపింపఁబడినది.

ప్రతినెల ౫ ఫారములకు తగ్గకశాశ్వతముగముద్రించి ౩ పురుషులవఱకు పేట్రనులకు ౨ కాపీలును, భాగస్థులకు ౫ కాపీలును, పోషకులకు ౧ కాపీయు ప్రతిమాసము నిప్పించుచుండఁబడును.

పేట్రనుల చందా రూ ౨౦౦, భాగస్థుల చందా రూ ౧౦౦, పోషకుల చందా రూ౨౦న్ని, మొత్తముగాగాని ప్రతి ఇంగ్లీషు నెల౧౫-వ తేది లోపల ౧౦-వ భాగములో ౧ భాగముగాగాని కట్టవచ్చును. వీరిప్రవేశవర్తనివరుసగ రూ ౯, రూ ౧, రూ. ఆ [illegible] నియమములన్నియు చట్టపుస్తకమునందుఁ జూచుకొనవచ్చును. దీని వెలఅణాలు [illegible]

ఈ సభవారిచేఁ బ్రచురింపఁబడిన గ్రంథములు.

తనిశ్లోకము సవ్యాఖ్యానము		మేలుకాకితం	తెనుఁగులిపి	౩ ౪
భారతాది తనిశ్లోకము సవ్యాఖ్యానము		డిటో	డిటో	౦ ౫
రామానుజ[illegible]శ్లోకము సవ్యాఖ్యానము		డిటో	డిటో	౦ ౫
ఇయఱ్పా ముతల్ తిరువన్దాది సవ్యాఖ్యానము	ప్రతిపదార్థసహితము	డిటో		౧ ౩
డిటో ఇరణ్డాం తిరువన్దాది	డిటో	డిటో	డిటో	౦ ౧౨
డిటో మూన్ఱాం తిరువన్దాది	డిటో	డిటో	డిటో	౦ ౧౧
కాశ్యపసంహిత ప[illegible] వశిష్ఠ పరమ ధర్మశాస్త్రము			అరవలిపి	౦ ౧౪

మట్టకాకితమునను ముద్రింపఁబడిన పైడయ గ్రంథములు సగము వెలకు విక్రయింపఁ బడును.

ఇట్లు,

కిరాంపాటి - అప్పాలయ్య

కార్యదర్శి - సనాథకారి.

నెం. 30, వెంకటాచలమొదలివీధి, చెన్నపట్టణము.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

శ్రీవైష్ణవగ్రన్థ ముద్రాపకసభ (లిమిటెడ్)

ఇయత్పా

మూన్ఱాన్తిరువన్దాది.

ఈ గ్రన్థము దివ్యప్రబన్ధమునందు మూడవవేయియైన ఇయత్పాయందు మూడవ ప్రబన్ధము. ఇది ౧౦౦ పాశురములుగలది. దీనిని ప్రసాదించినవారు నిర్హేతుక భగవత్కటాక్షలబ్ధ దివ్యజ్ఞానముగల పేయాళ్వారు. వీరు ముతలాళ్వార్లుముగ్గురిలో మూడవవారు. మన చెన్నపట్టణమునకు సమీపమున మైలాపురియందు మణికైరవమనెడు భావియందు ఎఱ్ఱకలువపుష్పమునందు ఆవిర్భవించిన అయోనిజులు. వీరుమహాయోగులై లోకమును కొంచెమైనను గమనింపక భగవదేకనివేశిత మనస్కులై ఉన్మత్తులవలె సంచరించుచుండెరిగాన వీరికి పేయాళ్వారనెడు తిరునామము సిద్ధించెను.

వీరు ద్వాపరాది ౮౬౨౯౦౦ సంవత్సరమైన సిద్ధార్థినామ సంవత్సరము అల్పిశి మాసము శుద్ధదశమీ గురువారము శతభిషానక్షత్రమునందవతరించిరి. వీరికి నామాన్తరములు.— మహదాహ్వయులు మైలాపురాధిపులు. వీరితిరువారాధనము ఆళ్వార్కళ్ నైనార్. ఆచార్యులు-సేనైముతలియారు- శిష్యులు-తిరుమళిశైయాళ్వారు. వీరిప్రభావముజూచి నందకాంశమందురు. వీరుపాడిన దివ్యతిరుపతులు - తిరువల్లిక్కేణి, కాఞ్చీ, తిరుమలై, తిరువెగిశా, వేళుక్కై, తిరుక్కుడన్దై, పాడకమ్, క్షీరాబ్ధి, పరమపదమ్, కడికై, తిరువిణ్ణకర్, శ్రీరఙ్గమ్, తిరుక్కోట్టియూర్, అష్టభుజమును. ఈప్రబన్ధవ్యాఖ్యానము ప్రసాదించిన పెరియవాచ్చాన్ పిళ్ళై, దాని అరుంబదమును ప్రసాదించిన అప్పిళ్ళై వీరిప్రభావము ముతలన్దాది పీఠికయందు నీసభవారిచే వివరింపఁబడియున్నది. వీరును పొయ్కై పూదత్తాళ్వార్లును తమ యోగమాహాత్మ్యముచేత (3.౧౨౫) సంవత్సరములు భూలోకమందు సంచారముచేసి తిరుక్కోవలూరునందు పరమపదమునకు వేంచేసిరి.

తిరునక్షత్రతనియన్.

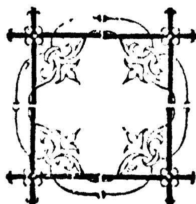
శ్లో॥ దృష్ట్వా తుష్టావ యో విష్ణుం రమయా మయిలాధిపమ్।
కూపే రక్తోత్పలే జాతం మహదాహ్వయ మాశ్రయే॥

శ్లో॥ తులాశతభిషగ్జాతం మయూరపురి కైరవాత్ ।
మహాన్తం మహదాఖ్యాతం వన్దే శ్రీనన్దకాంశకమ్ ॥

వాఴితిరునామమ్.

తిరుక్కణ్డేనెననూఱుమ్ శెప్పినాన్ వాఴియే
శిఱన్ద ఐప్పశిచ్చతయమ్ శెనిత్త వళ్ళల్వాఴియే
మరుక్కమఴుమ్మయిలై నకర్వాఴవన్దోన్ వాఴియే
మలర్క్కరియనెయ్తల్ తని ల్వన్దుతిత్తాన్ వాఴియే
నెరుక్కిడవేయిడైకఴియిల్ నిన్ఱశెల్వన్ వాఴియే
నేమిశఙ్గన్ వడివఴకై నెఞ్జిల్ వైప్పోన్ వాఴియే
పెరుక్కముడన్ తిరుమఴిశై ప్పిరాన్ తొఴువోన్ వాఴియే
పేయాఴ్వార్ తాళిణైకళ్ పెరునిలత్తిల్ వాఴియే.

ఇట్లు,
 క - ఆళ్వారయ్య,
కార్యదర్శి ధనాధికారి.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

పిళ్ళైలోకమ్జీయరరుళిచ్చెయ్త

మూన్ఱాన్తిరువన్దాది

తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్.

అవతారికై.— పరభక్తిపరజ్ఞాన పరమభక్తికళై యుడైయరాంగ్, అత్తాలే భగవత్సాక్షాత్కారత్తైయుడైయరాయ్, తదేకానుభవపరరాయ్, "జ్ఞానత్వాత్మైవమే మతమ్" ఎన్ఱు మ్ప్రడిత దేకధాపకరాయ్, లోకయాత్రైయిల్ కణ్వైయాతే అలౌకికరాయ్ పత్తిక్కుమ ముతలాళ్వార్కళిల్ *మూన్ఱావతాయిత్తైయిలే అవతరిత్తు "మహదాహ్వయర్" ఎన్ఱుమ్పడి నిరతిశయప్రేమత్తై యుడైయరాయ్, అత్తాలే, "తిరుక్కణ్డేన్" ఎన్ఱురైత్త పేయాళ్వార్ తిరువడికళిల్ నిరన్తరానుసన్ధానత్తై విధిక్కిఱతు ఇతిల్.

కురుకైకావలప్పనరుళిచ్చెయ్త తనియన్.

శీరారుమ్మాడత్తిరుక్కోవలూరతనుళ్

కారార్కరుముకిలైక్కాణప్పుక్కు—ఓరా

త్తిరుక్కణ్డేనెన్ఱురైత్తశీరానైక్కళలే

ఉఱైక్కణ్డాయ్నెఞ్జేయుకన్దు.

అన్వ—నెఞ్జే-శీరారుమ్ మాడమ్ తిరుక్కోవలూర్ అతనుళ్ (5) కార్ఆర్ కరుముకిలై కాణ (10) పుక్కు ఓరా తిరుక్కణ్డేన్ ఎన్ఱు (15) ఉరైత్తశీరాన్ కళల్ ఉకన్దు ఉఱైక్కణ్డాయ్. (:0)

అర్థము—మనసా! సంపద్యుక్తమైనమణ్టపములుకల తిరుక్కోవలూరనెడుదివ్యదేశమునందు (5) జలము చే నిండి నల్లనైన మేఘములవంటి వర్ణముగల సర్వేశ్వరుని సేవింప (10) యత్నించి విచారించి తిరుక్కణ్డేనని (15) ఆరంభించిన మూడవతిరువన్దాదిని ప్రసాదించినకల్యాణగుణ పూర్ణులైన పేయాళ్వార్ల తిరువడిని సంతోషించి అనుసంధించుమా. (20)

వ్యా.— (శీరారుమ్మాడత్తిరుక్కోవలూరతనుళ్) *శీరేఱు మఱైయాళర్ నిఱైన్దశెల్వత్తిరుక్కోవలూరాకైయాలే శ్రీమత్తాయ్, అవర్కళుక్కు ప్రాప్యమాక వసిక్కుమ్బడి యానమాడఙ్గళైయుముడైత్తాయ్, అత్తాలే తదేకనిరూపణీయముమాయిరుక్కిఱ తిరుక్కోవలూరిలే నిన్ఱపడి. కోవలన్ వర్త్తిక్కైయాలే అతువే నిరూపకమాన దేశమ్. (తూర్) *తానుకన్దవూర్. పిన్బుళ్ళార్క్కు మాశ్రయణీయనాకైక్కాక కృష్ణ గుణచేష్టితఙ్గళెల్లామ్ తోన్ఱ „నీయుమ్ తిరుమకళుమ్ నిన్ఱాయాల్" ఇత్యాదిప్పడియే వర్త్తిక్కిఱ దేశమ్.

(అతనుళ్) ఇప్పడి విలక్షణమాన దేశత్తుక్కుళ్ళే విలక్షణరాలే అన్ఱిరిత్త*ఞానచ్చుడర్ విళక్కుకళాలే పుఱవిరుళుమ్*ఇతయత్తిరుళుమ్పోనవాఱే, (కారార్ కరుముకిలైక్కాణప్పుక్కు) * మఴైముకిలే పోల్వానానవనై. * పాలిన్నిరుణ్డకార్వానిన్బడియే కణ్డనుభవిక్కప్పుక్కు. పుఱమఴైక్కొత్తుఙ్గినవర్కుళ్ళేన్ మఴైముకిలాయిరుక్కిఱపడి. (కాణప్పుక్కు) అన్బుకూరుమ్బడియానతామ్ అనుభవిక్కప్పుక్కు.

(అతనుట్కారార్ కరుముకిల్) * కుఴుఙ్గుడియుళ్ ముకిల్ పోలే కృపావర్షియాన మేఘమిఱే. (కారార్ కరుముకిలై) వర్షుకవలాహకమ్బోలే మేఘకాన్తియాయిరుక్కై. కాళమేఘమ్బిత్తిక్కే వర్షుకవలాహక దర్శనత్తాలే ఒరునివేశనత్తిలే ఒతుఙ్గప్పుక్కు మూవరై మెయ్యమర్నాల్లెన్ఱు ఆరాయుమిడత్తు ఎన్ఱుమామ్. ఏవంవిధనాన వనై *నెఞ్జైన్నుముట్కొణ్డాలే కాణప్పుక్కు. (ఓరా) తిరువుళ్ళత్తిలే అన్వనుభవమ్ విశదమామ్బడి ఓర్న్దు-అనుసన్ధిత్తు - మననమ్పణ్ణి.

(తిరుక్కణ్డేనెన్ఱురైత్త) అవ్వనుభవజనిత ప్రీతియాలే తామ్సాక్షాత్కరిత్తపడియై "తిరుక్కణ్డేన్" ఎన్ఱు తొడఙ్గి పిన్బుళ్ళారుక్కుమ్ ప్రసిద్ధమాక వరుళిచ్చెయ్‌త. (శీరాన్కళులే) ఇప్పడి శ్రీమానైయనుభవిత్త శ్రీఙైయుడైయరాన శ్రీమానుడైయ శ్రీపాదఙ్గళై. "మామలరాళ్ తన్నోడుమాయనైక్కణ్డమైకాట్టుమ్ తమిళ్ త్తలైవనాపాన్నడి" ఎన్నక్కడవతిత్తే. (ఉరైక్కణ్డాయ్ నెఞ్జేయుకన్దు) అవర్ "తిరుక్కణ్డేన్" ఎన్ఱనుభవిత్తాప్పోలే నీయుమవర్ తిరువడికళై వాక్కాలే అనుసన్ధిక్కప్పార్. *యద్ధిమనసా ధ్యాయతి తద్వాచావదతియిత్తే.

(నెఞ్జేయుకన్దు) ఇప్పడి తదీయశేషత్వత్తుక్కు త్తకున్దనెఞ్జే! అనుసన్ధిక్కుమిడత్తిల్ హృష్టత్తుడనేయనుసన్ధిత్తు. "ఉకన్దుపణిశెయ్‌తు" ఎన్నుమాప్పోలే. "తనిమాత్తైయ్వత్తడియవర్క్కినామాళాక వేయిత్తైయుఙ్గొల్" ఎన్టారిత్తే. "శీరాన్" ఎన్ఱు భగవత్సాక్షాత్కార హేతువాన జ్ఞానభక్త్యాదిగుణఙ్గళై యుడైయవరెన్నవుమామ్.

ఇత్తాల్ భగవత్సాక్షాత్కారముడైయరాయ్ అత్తైసంసారికళు మనుభవిక్కుమ్బడి స్వసూక్తిముఖేనప్రకాశిప్పిక్కుమవర్కళాన శ్రీమాన్గళ్ తిరువడికళ్ నిత్యానుసన్ధేయమెన్ఱతాయిత్తు.

మూన్ఱాన్తిరువన్దాది తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్

ముత్తిత్తు.

పిళ్ళైలోకమ్ జీయర్ తిరువడికళేశరణమ్

శ్రీరస్తు.

ఆళ్వార్ తిరువడికళే శరణమ్.

ఎమ్పెరుమానార్ తిరువడికళే శరణమ్.

పెరియవాచ్చాన్పిళ్లై యరుళిచ్చెయ్త

మూన్ఱాన్ తిరువన్దాది వ్యాఖ్యానమ్.

అవతారికై.— ఉభయవిభూతియుక్తనెన్ఱనుసన్ధిత్తార్ ముతలాళ్వార్. అతుక్కు వాచకశబ్దమ్ నారాయణశబ్దమెన్ఱార్ నడువిలాళ్వార్. అతుక్కు శ్రీశబ్దమ్ కూట్టిక్కొళ్ళవేణుమెన్గిఱార్ ఇవ్వాళ్వార్. జ్ఞానత్తైచ్చొల్లుకిఱతు వైయన్దకళి. జ్ఞానవిపాకమాన భక్తియైచ్చొల్లుకిఱతు అన్బేతకళి. భక్తియాలే సాక్షాత్కరిత్తపడి సొల్లుకిఱతు ఇతిల్.

అరుమ్పతవిళక్కమ్ — ప్రసఙ్గే, ప్రతిపాద్యవిశేషత్తాలే ఒరుసఙ్గతియుమ్ ప్రబన్ధకర్త్తాక్కళ్ స్వభావత్తాలే ఒరుసఙ్గతియుమ్ ఆకప్పిరణ్డు.

మూ. తిరుక్కణ్డేన్ పొన్మేనికణ్డేన్, తికళుమ్
అరుక్కన్ అణినిఱముమ్ కణ్డేన్ — శెరుక్కిళరుమ్
పొన్నాళిక్కణ్డేన్ పురిశఙ్గఙ్గైక్కణ్డేన్
ఎన్నాళివణ్ణన్పాల్ ఇన్ఱు. ౧.

అన్వ.— ఎన్ ఆళివణ్ణన్ పాల్ ఇన్ఱు తిరు కణ్డేన్ (5) పొన్ మేని కణ్డేన్ తికళుమ్ అరుక్కన్ (10) అణి నిఱముమ్ కణ్డేన్. శెరు కిళరుమ్ (15) పొన్ ఆళి కణ్డేన్. పురి శఙ్గు (20) అమ్ కైక్కణ్డేన్. (23)

అర్థము.— నాకుస్వామియైన సముద్రమువంటివర్ణముగల సర్వేశ్వరునియందు దివ్యమహిషియైన పెరియపిరాట్టిని సేవించితిని.(౫) స్పృహణీయమైన తిరుమేనును సేవించితిని. ప్రకాశించుచున్న సూర్యునివలె (౧౦) దేదీప్యమానమైన రూపమును సేవించితిని. యుద్ధమందు వృద్ధిపొందెడి సుందరమైన (౧౫) సుదర్శనమును సేవించితిని. స్నేహముగల శ్రీపాఞ్చజన్యమును (౨౦) మనోహరమైన శ్రీహస్తమునందు సేవించితిని. (౨౩)

వ్యా.— ముతల్పాట్టు.— (తిరుక్కణ్డేన్) ధర్మ స్సైన్యక్కణ్డేన్. (పొన్మేనికణ్డేన్) అవళిరుక్కుమాసనక్కణ్డేన్. (తికళుమురుక్కనణినిఅముజక్కణ్డేన్) ఇరువరుమ్ శేర్న్దశేర్తియాలే యిళవెయ్యిల్ కలన్దాప్పోలేయిరుక్కుమపడి. (శెరుక్కిళరుమ్పొన్నాళికణ్డేన్) అస్థానేభయశఙ్కపణ్ణి "వడివాయ్ నిన్వలమార్పినిల్ వాళ్కిన్దమఙ్గైయుమ్పల్లాణ్డు వడివార్ శోతివలత్తుఱైయుమ్ శుడరాళియుమ్పల్లాణ్డు" ఎన్ఱిఅపడియే తిరువాళియైక్కణ్డేన్. (పురిశఙ్గైక్కణ్డేన్) "ప్రాఞ్జలింప్రహ్వమాసీనమ్" ఎన్ఱిఅపడియే. (ఎన్నాళివణ్ణన్పాలిన్ఱు) కడల్పోలే శ్రమహరమానవడివైయుడైయనక్కు కాట్టిన పన్పక్కలిలే. (తిరుక్కణ్డేన్. పొన్మేనికణ్డేన్) ప్రథైక్కాశ్రయక్కణ్డేన్. (తికళుమురుక్కనణినిఅముజక్కణ్డేన్) ఇరువరుక్కలన్దకలవియాలే పిఅన్దసముదాయశోభై. (ఎన్నాళివణ్ణన్పాల్) కడలిలేయిత్తే పిరాట్టియుమ్ మఱ్ఱుముళ్ళ రత్నఙ్గళెల్లామ్ పిఅప్పతు. (ఇన్ఱు) అవన్ కాట్టక్కణ్డవిన్ఱు. ఇవర్కళ్ పురుషకారమాక క్కడుకక్కణ్డవిత్తైన్నవుమామ్. ౧.

అరు.— ముతల్పాట్టు.— (ఇళవెయ్యిల్.) బాలాదిత్యనుడైయ ఆతపకియతాయ్ ప్రకాశిక్కుమ నిఅవొప్పన్తపుకరైక్కణ్డేన్. శెరువిలే-యుద్ధత్తిలే, కిళరుకిఱ. పెరియావొన్రైపప్పలే తాముక్కణ్డోమెన్గిఱార్. (అస్థానేయిత్యాది) పురిశఙ్గమ్ పురికైఒముస్సుశల్. ఆళ్వణ్ణన్, స్వభావపరమ ఇరణ్డాన్దాత్పర్యమ్. ౧.

ఇన్దైకళల్కణ్డే నేళ్పిఅప్పుమ్యానఱుత్తేన్
పొన్తోయ్వరైమార్పిఱ్పున్దుళాయ్—అన్దు
తిరుక్కణ్డుకొణ్డతిరుమాలే, ఉన్నై
మరుక్కణ్డుకొణ్డెన్నెనమ్. ౨

అన్వ.—పొన్ తోయ్ వరై మార్పిల్ పు (5) తుళాయ్ అన్దు తిరు కణ్డుకొణ్డ తిరుమాలే! (10) ఎన్ మనమ్ మరు ఉన్నై కణ్డుకొణ్డు (15) ఇన్దై, కళల్ కణ్డేన్ ఏళ్ పిఅప్పుమ్ (20) యాన్ అఱుత్తేన్.

అర్థము — శ్రీదేవి నిత్యవాసము చేయునట్టిదియు పర్వతమువలెనుండునదియునై వక్షస్థలమునందు సుందరమైన (౫) తిరుత్తుళాయిమాలగలవాఁడును ఆసముద్రమథన కాలమునందు శ్రీదేవిచేఁ గనిపెట్టఁబడిన శ్రియఃపతీ! (౧౦) వామనుఁడు అమరియుండి దేవరవారిని తెలిసికొనెను. (౧౫) ఇప్పుడే తిరువడిని సేవించితిని. వృద్ధిఁబొందెడి జన్మములను (౨౦) నేను నశింపఁజేసితిని. ౨.

వ్యా.—ఇరణ్డామ్పాట్టు.—(ఇన్డ్రేయిత్యాది) కైజ్కర్యమే యాత్రై యామ్పడి యాయిత్తు. (ఏఱ్పిఅప్పమ్‌యానఱ్ఱైక్క) ప్రతిబన్ధకమ్ పోయిత్తెన్ఱు తోత్తుమ్పడియాయిత్తు. (పాన్దోయిత్యాది) "పశ్యతాం సర్వదేవానాం యయౌ వక్షస్థలం హరేః" ఎన్ఱు పిరాట్టితానే యాత్రై ప్పట్టువన్దుఱుమ్పడియాన మార్వుపడైత్త శ్రియఃపతియే. (ఉన్నై యిత్యాది) ఒరుప్రయోజనత్తైక్కొణ్డుపోకైయన్ఱిక్కే ఉన్పక్కలిలే మరువిత్తెన్ననన్ఱు. ౨.

అను.— ఇరణ్డామ్పాట్టు.— (పాన్దోయ్‌వరై మార్పా) పాన్నెన్ఱ శ్రీప్పెరాకైయాలే పిరాట్టితోయ్‌న్ద మార్పైయుడైయవనే; పాకాపోన్ఱ ఆభరణఙ్గళ్ తోయ్‌న్దమార్పైయుడైయవనే. అన్ఱు-అమృతమథనసమయత్తిలే. మరుక్కణ్డాళ్-ముఖంచొల్లి, మరువిత్తెన్ఱపడి.

మనత్తుళ్ళాన్ మాకడల్ నీరుళ్ళాన్, మలరాళ్
తనత్తుళ్ళాన్ తణ్డుళాయ్‌మార్వన్—శినత్తు
చ్చెరునరుకచ్చెత్తుకన్ద తేఙ్గోతవణ్ణన్
వరునరకమ్ తీర్క్కుమ్ మరున్దు. 3.

అన్వ.—మాకడల్ నీర్ ఉళ్ళాన్ మలరాళ్ (5) తనత్తు ఉళ్ళాన్ తణ్ తుళాయ్ మార్వన్ (10) శెరునర్ ఉక శినత్తు శెత్తు ఉకన్ద (15) తేఙ్గు ఓత వణ్ణన్ వరుమ్ నరకమ్ (20) తీర్క్కుమ్ మరున్దు. మనత్తుళ్ళాన్. (23)

అర్థము.— మహోదధిజలమందు పవ్వళించియుండువాఁడును, కమలమునందవతరించిన శ్రీదేవి (౫) స్తనములయందుండువాఁడును, శీతళమైన తులసీమాలను వక్షఃస్థలమునందుఁ గలవాఁడును, (౧౦) శత్రువులు నశించునట్లుగాఁ గోపగించి చంపి సంతోషించిన వాఁడును, (౧౫) పరిపూర్ణమైన సముద్రమువంటి వర్ణముగలవాఁడును, వచ్చెడినరకమును (౨౦) తీర్చెడి దివ్యౌషధమునైన శ్రీమన్నారాయణుఁడు నామనస్సునందు వాసముచేయుచున్నాఁడు. (౨౩) 3.

వ్యా.— అవ.— మూన్రామ్పాట్టు.— (మనత్తుళ్ళాన్) కీళ్ వరుడైయమనస్సు అజ్ఞేమరువినపడి శొల్లిల్ను, అవనివరుడైయమనస్సై యల్లతటియాతపడి శొల్లుకిఱతిల్,

(మనత్తుళ్ళానిత్యాది) ఆశ్రితరక్షణత్తుక్కాక త్తిరుప్పాఱ్కడలి లేకిడన్దు, అవ్వోప్పాతి పెరియపిరాట్టియార్ తిరుములై త్తడత్తైయుమ్ ఒరుస్థానమాక వుడైయనాయ్, తణ్డుళాయ్ మార్పనాయ్, శిన త్తిలే శెరునరానవర్కళ్ * మజ్గుమ్పడిశెల్ను ఆశ్రితవిరోధికళ్ పోకప్పెఱ్ఱో మెన్నుకన్దు, అత్తాలే శ్రమహరమానవడివై యుడైయనాయ్ అనుభవి త్తల్లతు విడాతనరకత్తై క్కడక్కైక్కు భేషజమానవన్. (మనత్తుళ్ళాన్) ఎన్నుడైయ మనస్సిలుళ్ళాన్. 3.

అరు — మూన్రామ్పాట్టు.— శెరున రుక-శత్రుక్కళ్ మడియ. 3.

మరున్దుమ్ పొరుళుమ్ అముతముమ్ తానే
తిరున్దియ శెజ్గణ్మా లాజ్గే—పొరున్దియ
నిన్ఱులక ముణ్డుమిళ్న్ద నీరేల్ను మూవడియాల్
అన్ఱులకన్దాయోనడి. ౪.

అన్వ.— తిరున్దియ శెమ్కణ్ మాల్ ఆజ్గే పొరున్దియ నిన్ఱ ఉలకమ్ ఉణ్డు ఉమిళ్న్ద నీర్ ఏల్ను మూఅడియాల్ అన్ఱు ఉలకమ్తాయోన్ అడితానే (15) మరున్దుమ్ పొరుళుమ్ అముతముమ్. (19)

అర్థము.— నిశ్చయమును దెలిపెడు ఎఱ్ఱనైన నేత్రములుగలసర్వేశ్వరుడు ఆనాగ ప్రళయమందు అమరియున్న మనస్సుగలవాడైయుండి లోకములను అదగించి వెలుపల క్రక్కి దానజలమునుబట్టి మూడడుగులచేత అప్పుడు లోకములనుకొలిచిన వానియొక్క శ్రీపాదమే (౧౫) ఔషధము; ధనము; అమృతము. (౧౯) ౪.

వ్యా.—నాలామ్పాట్టు.—(మరున్దుమిత్యాది)మరున్దెన్నువిరోధి నిరసనమాత్రత్తైక్కొణ్డు పొరుళెన్ను ఉపాయమాక్కి అముతమెన్ను ఉపేయమెన్గిఱతు. మరున్దెన్ను ఉపాయమాక్కి పొరుళుమముతముమ్దా నేయెన్ను ఉపాయత్తిలిరణ్డవస్థైయై చ్చొల్లుకిఱతెన్నునామ్. (తిరున్దియ

* మజ్గుమ్పడి - నశించునటుల.

శొన్గణ్ నూల్)ఇవనీశ్వరనెన్ఱఱియలామ్పడి తిరున్దిచ్చివన్దకణ్ణైయుడైయనాన సర్వేశ్వరన్. (తిరున్దియ) ఇవ్వాత్మాక్కళ్ తిరున్దావిట్టాల్ ఇవఱ్ఱై త్తిరుత్తప్పారాతే ఇవర్గళుక్కిడాక త్తన్నై త్తిరుత్తిక్కొణ్డిరుక్కుమ్ సర్వేశ్వరనెన్నవుమామ్ (ఆజ్గైపారున్దియ) శ్రియఃపతివన్దు నీరేఱ్కుఙ్గా నెన్ఱు కూళవేణ్డాత్తపడి ఇరప్పిలే పొరున్దినిన్ఱు లోకత్తైనీరేఱ్కు, లోకత్తై వయిఱ్ఱిలేవైత్తుక్కాత్తు. వెళినాడుకాణ ఉమిழ్న్దు, నీరేఱ్కులోకత్తై మూన్ఱడియాలే అళన్దవనుడైయ తిరువడి మరున్దు మ్ఱ్పురుళుమవుంత మున్రానే. ౪.

అరు.— నాలామ్పాట్టు.— పాయ ఉపాయమానపోతు, మరున్దెన్ఱు అనిష్టనివృత్తికొల్లుకైయాలే ఇష్టప్రాప్తిక్కుపాయమెన్ఱపడి. (తిరున్దియ) కణ్గళుక్కావల్ అవనుక్కావల్ విశేషణమ్. ౪.

అడివణ్ణన్తామరై యన్దులకన్తాయోన్
పడివణ్ణమ్ పాఱ్కడల్ నీర్వణ్ణమ్—ముడివణ్ణమ్
ఓరాழிవెయ్యోన్ నొళియుమஃదన్ఱే
ఆరాழிక్కొణ్డాఱ్కుప్పూ. ౫.

అన్వ — అన్ఱు ఉలకమ్ తాయోన్ అడివణ్ణమ్ తామరై. (5) పడివణ్ణమ్ పార్కడల్ నీర్వణ్ణమ్. (10) ముడివణ్ణమ్ ఓర్ ఆழி వెయ్యోన్. ఒళియుమ్ అஃదు అన్ఱే (16) ఆర్ ఆழிక్కొణ్డాఱ్కు అప్పూ. (19)

అర్థము.— మహాబలిమూడడుగులిచ్చినప్పుడు లోకములను కొలిచినవానియొక్క శ్రీపాదములమాలము తామరపుష్పమువలెనుండెను, (౫) తిరుమేనుయొక్క కాన్తి భూమినిచుట్టుయుండెడి సముద్ర జలమువలెనుండెను.(౧౦)కిరీటకాన్తి ఏకచక్రరథముగల సూర్యునివలెనుండెను. స్వామితేజస్సును సూర్యునివలె నుండెనుకదా. (౧౬) సౌందర్యముతోనిండిన చక్రాయుధమునుధరించినవానియొక్క అందమిట్లుండెను (౧౯) ౫.

వ్యా.— అవ.— ఐన్దామ్పాట్టు.—(అడివణ్ణమ్) తిరువులకళన్దరుళిన పడిప్రస్తుతమానవాఱే అతుక్కుత్తోற்ఱుఅవనఴకై యనుభవిక్కిఱార్.

(అడివణ్ణన్తామరై) తిరువడికళుడైయనిఱమ్ తామరై. (అన్ఱిత్యాది) లోకత్తై యదజ్గలుమళన్దుకొణ్డవనుడైయ నిఱమ్ పార్

శూఴ్న్దకడలిన్ నిఱమ్. వెళుప్పు ప్పేశుకిఱవిడమాకిల్ తిరుప్పాఱ్కడలినుడై యనిఱమ్. (ముడియిత్యాది) తిరువభిషేకత్తినుడైయనిఱమ్ ఆదిత్యన్. (ఒళియుమాఱితన్ఱే ఇత్యాది) కైయిలే తిరువాఴిపిడిత్తాల్ వేఱోరువాభరణమ్ శాత్తవేణ్డాతిరుక్కుమవనుడై యవఴకు అడివణ్ణన్తామరై. ౫.

అరు.— ఇన్దామ్బట్టు.— (ఒళియుమాఱితన్ఱే) ఆభరణశోభైయాల్ వన్ద తేజస్సు మన్ద మాదిత్యనుడైయ తేజస్సుపోలే యన్ఱో విన్దపడి. ఇతు క్రియాపదమ్.　౫.

అఴకన్ఱేయాఴియాఱ్కాఴినీర్వణ్ణన్
అఴకన్ఱేయణ్డఙ్కడన్దతుల్—అఴకన్ఱే
అఙ్గైనీరేఱ్ఱార్కలర్మేలోన్ కాల్కఴువ
కఙ్గైనీర్ కాన్ఱకఴల్.　౬.

అన్వ.— ఆఴియాఱ్కు ఆఴినీర్ వణ్ణమ్ అఴకన్ఱే. అణ్డమ్ కడన్దతు అఴకన్ఱే. (౨). అఙ్గై నీరేఱ్ఱాఱ్కు అలర్మేలోన్ కాల్ కఴువ కఙ్గైనీర్ కాన్ఱ కఴల్ అఴకన్ఱే (15)

అర్థము. చక్రాయుధముగల సర్వేశ్వరునికి సముద్రజలమువంటిరూపము అందముకదా. బ్రహ్మాణ్డమునుఅక్రమించుట అందముకదా. (౨) సున్దరమైన శ్రీహస్తమునందు దానజలమునుబట్టినవారికి కమలాసనుండైనబ్రహ్మ శ్రీ పాదమును కడగగ గఙ్గాజలమును ప్రవహింపజేసినతిరువడి మనోహరమైనది కదా. (౧౨)　౬.

వ్యా.— అతామ్బట్టు.— (అఴకు) (ఆఴిఇత్యాది) సర్వేశ్వరనుక్కు కడలినీరుడైయ నిఱమ్ వెలుమనేనిఱమాకుమతేయో? అఴకన్ఱో? ఇన్నిఱముడైయవర్కు వేఱోరు ఒప్పనై వేణుమో?(అణ్డఙ్కడత్తలఴకన్ఱే) శెయలో అఴకితన్ఱి క్కే యిరుక్కిఱతు.(అఙ్గై ఇత్యాది) తిరువడితాన్ గఙ్గైక్కుక్కారణమెన్ఱు పావనమాకుమతేయో? (అఴకన్ఱే) అతువుమవనుక్కఴకన్ఱో.　౬.

కఴల్తొఴుతుమ్వా నెఞ్జే కార్క్కడల్నీర్ వేలై
పొఴిలళన్ద పుళ్ళూర్తి చ్చెల్వన్—ఎఴిలళన్ద

మెణ్ణఱ్కరియానై యెప్పొరుట్కుమ్ శేయానై
నణ్ణఱ్కరియానై నామ్. ౭.

అన్వ.—నెఞ్జే! కార్ కడల్ నీర్ వేలై పారిల్ అళన్ద పుళ్ళూర్ది శెల్వన్ (8) ఎణ్ణిల్ అళన్దు ఎణ్ణఱ్కుమ్ అరియానై ఎప్పొరుట్కుమ్ శేయానై (14) నణ్ణఱ్కు అరియానై కழల్ నామ్ తొழుతుమ్ వా. (20)

అర్థము.— ఓమనసా! నల్లనైన సముద్రజలమునకు నెల్లయైన భూమిని గొలిచినవాఁడును, గరుడవాహనారూఢుండును, శ్రియఃపతియును, (౮) సౌన్దర్యమును పరిచ్ఛేదించి గలుచుటకుఁ గూడనలవి కానివాఁడును,ఎల్లవస్తువులకును దూరమైయుండువాఁడును (౧౪) (అనాశ్రితులు) సమీపించుటకు దుర్లభుండునైనసర్వేశ్వరుని శ్రీపాదములను మనమాశ్రయించెదము రమ్ము. (౨౦) ౭.

వ్యా.—అవ.—ఏழామ్పాట్టు.—అழకిప్పడి కుఱైవఱ్ఱిన్ఱి నామిప్పడి యనుభవిప్పో మెన్ఱు తిరువుళ్ళత్తై యழైక్కిఱార్.

(కార్ కడలిత్యాది) కడల్ శూழ్న్దభూమియై యళన్దు, పుళ్ళూర్ది, అత్తాలే శ్రీమానాయ్. (ఎణ్ణిలిత్యాది) ఎణ్ణై యళన్దు మనోరథిక్కవొణ్ణాతవనై. (ఎప్పొరుట్కుమ్ శేయానై) ఎల్లాప్పొరుళ్కళుక్కుమ్ దూరస్థనాయుళ్ళవనై. (నణ్ణఱ్కరియానై) స్వయత్నత్తాలే కాణ్బార్కళుక్కు క్కిట్టవరియనానవనై. (నామ్ కழల్ తొழుతుమ్ వా నెఞ్జే) అవన్ కాట్టక్కాణవిరుక్కిఱ నామ్ తిరువడికళై త్తొழువోమ్ పోకు. ౭.

అరు.—ఏழామ్పాట్టు.—కరునీరై యుమ్ తైయకడఱ్కరైయాలే శూழప్పట్ట భూమి. పారిల్-భూమి. వేలై-కరై. అళన్దు-అழకైప్పరిచ్ఛేదిత్తు

నామమ్పలశొల్లి నారాయణావెన్ఱు
నామఙ్కైయాల్ తొழుతునన్నెఞ్జే—వామనవి
మణ్ణులక ముణ్డుమిழ్న్ద వణ్డఱైయు తణ్డుழాయ్
కణ్ణనైయే కాణ్గ నఙ్గణ్. ౮.

అన్వ.—నల్ నెఞ్జే! పలనామమ్ నారాయణా వెన్ఱు శొల్లి (5) నామ్ అఙ్కైయాల్ తొழుతుమ్. మరువివా. (10) మణ్ణులకమ్ ఉణ్డు ఉమిழ్న్ద వణ్డు అఱైయుమ్ తణ్ తుழాయ్ కణ్ణనైయే నమ్ కణ్ కాణ్గ. (20)

అర్థము— మంచిమనసా! అనేక తిరునామములను నారాయణాయనెడి తిరునామమును అనుసంధించి(౯) మనము మంచిహస్తములతో సేవించెదము. అమరిరమ్మ.(౧౦) భూమి మొదలగులోకములను అరగించి వెలుపల గ్రక్కినవాడును తుమ్మెదలు ఝూంకరించుచున్న చల్లనైనతిరుత్తుళాయ్‌మాలగలవాఁడు నైన కృష్ణునే మననేత్రములు సేవించును. (౨౦)   ౮.

వ్యా-అన.—ఎట్టామ్మాట్టు—(నామమ్) ఎల్లావిన్ద్రియజ్గళుమ్అవనై యనుసన్ధిక్క వేణుమెన్గిఱార్.

(నామమ్పలశొల్లి) కార్యబుద్ధ్యాశొల్లుకిఱారాకిలిఱే యొన్ఱై చ్చొల్లువతు. ఎల్లాత్తిరునామజ్గళై యుమ్శొల్లి, (నారాయణావెన్ఱు) అసాధారణమాన నామత్తై చ్చొల్లి, (కైయాల్ తొళుతునన్నెఞ్జే) ఎల్లావిన్ద్రియజ్గళుక్కు.మడివియిఱే. (మణ్ణిత్యాది) ప్రళయమ్ వరుమెన్ఱఞ్జ వేకోలి వయిత్ఱిలేవైత్తు వెళినాడుకాణవుమిళ్న్దు భోగ్యభూతనాయ్ సులభనాన కృష్ణనైయే విరుమ్బి *క్కాణవేణుజ్గాణ్.   ౮.

కణ్ణుమ్కమలమ్ కమలమేకై త్తలముమ్
మణ్ణళన్దపాతముమ్ మఱ్ఱవైయే—ఎణ్ణిల్
కరుమాముకిల్వణ్ణన్ కార్ క్కడల్‌నీర్వణ్ణన్
తిరుమామణివణ్ణ న్దేశు.   ౯.

అన్వ.—కరు మా ముకిల్ వణ్ణన్ కార్ కడల్ నీర్ వణ్ణన్ తిరు మామణివణ్ణన్ దేశు ఎణ్ణిల్ కణ్ణుమ్ కమలమ్. (1౭) కై త్తలముమ్ కమలమే. మఱ్ఱు మణ్ అళన్ద పాతముమ్ అవైయే. (19)

అర్థము.—నల్లనైన గొప్ప మేఘమువలె శ్రమహరమైనస్వభావముగలవాఁడును, నీలమైన సముద్రపు జలమువలె అపరిచ్ఛిన్నమైన రూపముగలవాఁడును సుందరమై వెలపొడుగైనరత్నమువలె చల్లనైన రూపముగలవాఁడును నైన శ్రియఃపతియొక్క కాన్తిగల తిరుమేనును ధ్యానించినయెడల నేత్రములును తామరసపుష్పములవలెనున్నవి. (౧౭) అరచేతులును తామరసపుష్పములవలెనున్నవి.మఱియుభూమిని గొలిచిన వాని పాదములును అట్లేయున్నవి. (౧౯)   ౯.

---

* పా. కాణవేణుమ్‌కణ్.

వ్యా.— ఒన్ప తామ్బాట్టు—(కణ్ణుమ్) (కరుమాముకిల్ వణ్ణన్ కార్ క్కడల్ నీర్వణ్ణన్ తిరుమామణివణ్ణ న్తెశెణ్ణిల్) శ్రీమహారమాయ్ కణ్ణుక్కడఙ్గాతే తికణ్ణుకుళిర్ న్దిరున్దవనుడై యు వక్షు కై యెణ్ణిల్. (కణ్ణుజ్కమలజ్కమలమే కై త్తలముమ్ మణ్ణళన్ద పాతముమ్ మర్ఱు వై యే) కాదుమోదుమాన భూమిమైయళన్దతువుమ్ పూవై కొణ్డే.

తేశు న్తిఅలు న్తిరువు మురువముమ్
మాశిల్ కుడిప్పిఅప్పుమ్ మర్ఱవై యుమ్—పేశిల్
వలమ్పురిన్దవాన్ శజఙ్గొణ్డాన్ పేరోత
నలమ్పురిన్దు శెన్ఱడైయుమ్ నన్గు. ౧౦.

అన్వ.— వలమ్పురిన్ద వాల్ శజమ్కొణ్డాన పేర్ ఓత నన్గు పేశిల్ (7) తేసుమ్ తిఅలుమ్ తిరువుమ్ ఉరువముమ్ మాశిల్ కుడిప్పిఅప్పుమ్ మర్ఱవైయుమ్ నలమ్పురిన్దు శెన్ఱు అడైయుమ్. (17)

అర్థము.— దక్షిణావర్తముగల తెల్లనైన శఙ్ఖము ధరించినవానియొక్క తిరునామముల ననుసన్ధింప దాని ఫలమును వర్ణింప (౭) తేజస్సును వీర్యమును సంపత్తును సౌన్దర్యమును దోషములేని వంశమందుబుట్టుటయు తక్కినవన్నియు (తమకు) మంచినిగోరి వచ్చిచేరును. (౧౪) ౧౦.

వ్యా.—అవ.—పత్తామ్బాట్టు—(తేశుమ్) అజ్గుళ్ళవక్షు కేపేశిప్పో మత్తనై యో; నమక్కుమ్ శిలపేఱుకళ్ వేణ్డావో వెన్నిల్; నామవనుడైయ తిరునామజ్గళై చ్చొల్ల ఉపక్రమిక్క ఎల్లాసమ్పత్తుకళుమ్ తజ్గళుడైయస్వరూపమ్పెఱుకై క్కాక త్తానే నన్దడై యుమెన్గి అరు.

(తేశుమ్) మతిప్పుమ్. (తిఅలుమ్) పరాభిభవనసామర్థ్యముమ్. (తిరువుమ్) ఐశ్వర్యముమ్. (ఉరువముమ్) వడివళకుమ్. (మాశిల్ కుడిప్పిఅప్పుమ్) కుర్ఱమర్ఱ పిఅప్పుమ్. (మర్ఱవై యుమ్నన్గు) అనుక్తమానవై యుమ్ ఇవై యెల్లామానననన్గు. (పేశిల్) తిరునామమ్ శొన్నతుక్కు ఫలమ్ పేశిప్పోకాతు; ప్రయోజనత్తిలే పేశిల్. (వలమ్పురిన్ద

విత్యాది)సర్వేశ్వరనుడైయ తిరునామత్తై చ్చొల్ల. (నలమ్పురిన్దుశొన్నడై యుమ్) ఇవ్వనవ్వ తెల్లామ్ తన్ పేరాక చ్చొన్నడై యుమ్. ౧౦.

అరు.— పత్తామ్పాట్టు.— నన్లు - కీర్త్తిచ్చొన్న ఎల్లానన్ఱైయుమ్, నలమ్పురిన్ద-నలమాక ప్పురిన్దిరుక్క. ౧౦.

నన్గోతుమ్ నాల్వేతత్తుళ్ళాన్, నఱవిరియుమ్
పాఙ్గోతరువిప్పునల్వణ్ణన్—శఙ్గోత
ప్పావుక్కడలాన్ పామ్బణైయిన్ మేలాన్, పయిన్ఱురైప్పార్
నూల్కడలాన్ నుణ్ణఱివినాన్. ౧౧.

అన్వ.—నన్గు ఓతుమ్ నాల్వేతత్తుళ్ళాన్ నఱవు ఇరియుమ్ పాఙ్గు ఓతమ్ అరువిప్పునల్ వణ్ణన్ శఙ్గు ఓత పావుక్కడలాన్ పామ్బణైయిన్మేలాన్ పయిన్ఱు ఉరైప్పార్ నూల్ కడలాన్ నుణ్ అఱివినాన్. (16)

అర్థము.— చక్కగా నధ్యయనముసేయఁదగిన నాలుగువేదములయందును ప్రతిపాదింపఁబడినవాఁడును, తేనె తోఁకుచట్టిదియు వృద్ధిఁబొందిన సముద్రమువంటిదియు కొండచరులజలమువంటిదియునైన వర్ణముగలవాఁడును, శఙ్ఖములతోను అలలతోను కూడుకున్నక్షీరాబ్ధియందు బవ్వళించినవాఁడును, శేషశయ్యమీఁదశయనించినవాఁడును, విమర్శించి చెప్పిన మన్వాదులశాస్త్ర సాగరమునందు ప్రతిపాదింపఁబడినవాఁడునునైన సర్వేశ్వరుఁడు సూక్ష్మజ్ఞానముచేతఁదెలిసికొనఁ దగినవాఁడైయున్నాడు. (౧౬) ౧౧.

వ్యా.— అవ.— పతినోరామ్పాట్టు.— (నన్గోతుమ్)అవర్ తిరునామత్తైచ్చొల్లత్తానే కాట్టక్కాణుమ త్తనై. అల్లాతార్ క్కుదుర్జ్ఞేయ నెన్గిఱతు.

(నన్గోతుమిత్యాది) ప్రతినియతవిశేషఙ్గళోడేకూడ సాఙ్గాధ్యయనమ్పణ్ణిన వేదఙ్గళాలే “వేదైశ్చసర్వై రహమేవవేద్యః” ఎన్గిఱపడియే ప్రతిపాదిక్కప్పట్టవన్. (నఱవిత్యాది) తేన్ తోల్క్కుమ్పడియాయ్ క్కిళర్న్దకడల్పోలేయుమ్ అరువిప్పునల్పోలేయుమిరున్దుళ్ళ తిరుమేనియైయుడైయవన్.(శఙ్గోతప్పావుక్కడలాన్) శఙ్ఖుకళోడేకూడిన

తిరైక్కైమైయుడైత్తాన తిరుప్పాఱ్కడలిల్ కణ్వళర్న్దరుళుమవన్. (పామ్బణైయిన్మేలాన్) అనన్తశాయీ. (పయిన్ఱురైప్పార్ నూఱ్కడలాన్) ఆదరమాక వుఱైక్కుమవర్కళాలే ఇతిహాసపురాణఙ్గళాలే ప్రతిపాదిక్కప్పడుమవన్. (నుణ్ణఱివినాన్) స్వయత్నత్తాలే యతివార్క్కు దుర్జ్ఞేయన్. ౧౧.

అను.— పదినోరామ్పాట్టు.— శొల్ల - శొల్లుకైక్కు; ప్రతినియతవిశేషఙ్గళోడే కూడవెట్టపడి. (నణువిరియుమ్) నణువు-తేశ, ఇరియుమ్; శితఱుమ్పడి, తోఱ్కుమ్పడి యెన్గై. నూఱ్కడల్-శాస్త్రక్కడల్. ౧౧.

అఱివెన్నున్తాళ్ కొళువి యైమ్పులనుమ్తమ్మిల్
శెఱివెన్నున్తిణ్కతవమ్ శెమ్మి—మఱైయెన్నుమ్
నన్గోతినన్గుణర్వార్ కాణ్బరే, నాడోఱుమ్
పైఙ్గోతవణ్ణన్పడి, ౧౨

అన్వ.— ఎన్నుమ్ మఱై నన్గు ఓతి అఱివెన్నుమ్ తాళ్ కొళువి (7) ఐమ్పులనుమ్ తన్నిల్ శెఱివుఎన్నుమ్ తిణ్కతవమ్ శెమ్మి నన్గు ఉణర్వార్ (14) పైఙ్గోతవణ్ణన్ పడి నాడోఱుమ్ కాణ్బర్. (18)

అర్థము.— ఎవ్వఁడును వేదములను బాగుగ నధ్యయనముజేసి జ్ఞానమనెడుబీగము వాయను తగిలించి(౭) పఞ్చేన్ద్రియములను తనయందుఅణచుటయనెడిదృఢమైన తలుపునువేసి చక్కఁగ తెలిసికొనఁదగినవారు (౧౪) సున్దరమైన సముద్రమువంటిరూపముగల సర్వేశ్వరుని ప్రకారములను ఎల్లప్పుడును అనుభవింతురు.(౧౮) ౧౨.

వ్యా.— అవ.— పన్నిరణ్డామ్పాట్టు.— (అఱివెన్నుమ్) ఒరుత్తరుక్కుమఱియప్పోకాతో వెన్నిల్, ఇప్పడియఱివార్క్కఱియలామెన్గిఱతు.

(అఱివిత్యాది) తణ్ణితానశ్రవణజ్ఞానత్తైయూట్టి. (ఐమ్పులనుమి త్యాది) బాహ్యేన్ద్రియఙ్గళ్ మనస్సోడేకూడి మనస్సు ఆత్మావోడేకూడి యిరుక్కుం విన్దచ్చెఱివాకిఱతిణ్ణియకతవై ఇన్ద్రియఙ్గళ్ బాహ్యవిషయఙ్గళిల్ పోకాతపడిశెమ్మి. (మఱైయెన్నుమ్నన్గోతి) "యోగాత్స్వాధ్యాయ

మామనేత్ ''. యోగజ్జ్ఞావన్దాలుమ్ ప్రమాణ ప్రమేయఙ్గళుడైయ శేర్త్తి యనుసన్ధిక్కవేణుమ్. (నన్గిత్యాది) ఉపాసనమ్-ధ్రువానుస్మృతిః దర్శన సమానాకార ప్రత్యక్షతాపత్తి, ఇవ్వళవాక పుణర్న్దవర్కళ్ నన్గుణర్న్దవరాకిఱార్. (నాడోఱుమిత్యాది) శ్రమహరమానవడివైయుడై యవనుడైయపడి. ఇప్పడియుణర్న్దవర్కళ్ నాళ్తోఱుజ్ఞ్యాన్బర్కళ్.

అరు.— పన్నిరణ్డామ్పాట్టు.— తాళ్కాళుం. మేలేకతవుశొల్లుకైయాలే జ్ఞాన మాకిఱ తాళ్కైయిట్టు ఎన్గిఱతు. (యోగాదిత్యాది) యోగత్తినాలే అనధీతశాస్త్రకళ్యాయు మఱిక్కై. ౧౨.

పడివట్టత్తామరై పణ్డులకమ్ నీరేఱ్ఱు
అడివట్టత్తా లళప్ప నీణ్డ—ముడివట్టమ్
ఆకాయ మూడఱు త్తణ్డమ్పోయ్నీణ్డతే
మాకాయమాయ్నిన్ఱ మాల్కు. ౧౩.

అన్వ.— పణ్డు ఉలకమ్ నీరేఱ్ఱు పడివట్టత్తామరై అడివట్టత్తాల్ అళప్ప మాకాయమాయ్ నిన్ఱ మాల్క్కు (10) నీణ్డ ముడివట్టమ్ ఆకాయమ్ ఊడఱుత్తు అణ్డమ్ పోయ్ నీణ్డతే. (16)

అర్థము.— పూర్వకాలమందు లోకములో అరు దానబలమునుబట్టి తామరస పుష్పములవలెనుండుభూవలయమును తిరువడితో గొలవ గొప్ప శరీరముగలవాడై నిలిచిన సర్వేశ్వరునియొక్క (౧౦) దీర్ఘమైన కిరీటము ఆకాశమునునడుమ భేదించి బ్రహ్మాండమువఱకుపోయి పెరిగెనుకదా. (౧౬) ౧౩.

వ్యా.—పతిమూన్ఱామ్పాట్టు.—(పడివట్టత్తామరై) భూవలయ మాకిఱ తామరైప్పూవై. (పణ్డిత్యాది) అడివలయత్తాలేయళప్ప. (నీణ్డవి త్యాది) వడివాలేపారిత్తు వ్యామోహత్తైయుడైయనానవనుక్కు త్తిరు వభిషేకమానతు ఆకాశత్తైయూడఱుత్తు అణ్డభిత్తి కడవ్వాఱు కేనీణ్డతు.

అరు.— పతిమూన్ఱామ్పాట్టు.— పడి వట్టత్తామరై- పట్టమాయిరుక్కిఱ భూమి యాకిఱతామరై. మాకాయమాయ్నిన్ఱ-పెరియవడివైయుడైయ. మాల్కు - వ్యామో హత్తైయుడైయవనుక్కు. ౧౩.

మాత్త్రాల్ మనమ్ శుఴిప్ప మఙ్గైయర్ తోళ్ కైవిట్టు
నూత్త్రాల్ మనమ్ వైక్క నోయ్విదామ్—నాత్త్రాల
వేతత్తాన్ వేఙ్గడత్తాన్ విణ్ణోర్ ముడితోయుమ్
పాతత్తా న్పాత మ్పణిన్దు. ౧౪.

అన్వ.— నాత్త్రాల వేతత్తాన్ వేఙ్గడత్తాన్ విణ్ణోర్ ముడి తోయుమ్ పాతత్తాన్ పాతమ్ పణిన్దు (9) మాత్త్రాల్ మనమ్ శుఴిప్ప మఙ్గైయర్ తోళ్ కైవిట్టు నూత్త్రాల్ మనమ్ వైక్క నోయ్విదామ్. (19)

అర్థము.— చతుర్విధ వేదప్రతిపాద్యుఁడును వేఙ్కటాచలవాసియు నిత్యసూరి కిరీట స్పృష్ట పాదముగలవానియొక్క శ్రీపాదముల నాశ్రయించి (౯) సర్వేశ్వరుని యందు చిత్తము నుంచినయెడల నారీబాహులతలయందు ఆశనువిడచి వేదాన్తమందు మనస్సును నిలుప సులభమగును. (౧౫) ౧౪.

వ్యా.— అవ.— పతినాలామ్పాట్టు.— (మాత్త్రాల్) "అతి వెన్నున్త్రాళ్ కొళువి" ఎన్గిఱపాట్టిల్ శొల్లుకిఱపడి ఇన్ద్రియ జయమ్పణ్ణి యతికైయరితాయిరున్దదే; ఆశ త్తరిక్కుమ్ మత్తైయో వెన్నిల్; ఇఴక్క వేణ్డాతవుపాయమ్ శొల్లుకిఱతు.

(నాత్త్రాలవేతత్తాన్) నాలువకైయాన వేదత్తాలే ప్రతిపాదిక్కప్పడుమవన్. వేదైకసమధిగమ్యనాకిల్ కణ్ణాలే కాణ్గైఅ శబ్దాదికళై యనుభవిప్పార్ క్కు కాణవరితత్తే యెన్నిల్; (వేఙ్గడత్తాన్) కణ్ణాలేకణ్డనుభవిక్కుమ్పడి తిరుమలైయిలేనిన్దునిన్దవనై. ఆకిల్ కణ్ణాలేకాణప్పడుకిఱ శబ్దాదికళోడొక్కుమో వెన్నిల్; (విణ్ణోర్ముడి తోయుమ్పాతత్తాన్) ఇప్పడి తిరుమలైయిలే నిఱ్కిఱవన్ నిత్యసూరికళుక్కు స్పృహణీయనానవన్. అవన్ తిరువడికళిలే పణిన్దు. (మాత్త్రాల్ మనమ్ శుఴిప్ప) వ్యాముగ్ధనాయిరుక్కిఱవ న్బక్కలిలే మనస్సు శుఴిక్క. (మఙ్గైయర్ తోళ్ కైవిట్టు) పరక త్తిలేమూట్టక్కడవతాన స్త్రీకళుడైయతోళ్కైక్కైవిట్టు. (నూత్త్రాల్మనమ్ వైక్క నోయ్విదామ్) ప్రమాణఙ్గళిలే అల్పమ్ మనస్సై వైక్కవెళితామ్. ౧౪.

పణిన్దుయర్న్ద పౌవప్పడు తిరైకళ్ మోత
పణిన్దపణమణికళాలే—అణిన్దు,అ
ణైనన్దనణైక్కిడక్కుమమ్మాన్, అడియేన్
మననన్దనణైక్కిడక్కుమ్వన్దు. ౧౫.

అన్వ.— పౌవమ్ పడు ఉయర్న్దు పణిన్ద తిరైకళ్ మోత పణిన్ద పణమణిక ళాలే అణిన్దు అనన్దనణై కిడక్కుమ్ అమ్మాన్ (12) అఙ్గువన్దు అడియేన్ మనన్దనణై కిడ క్కుమ్. (16)

అర్థము.—సముద్రమునందు బుట్టి లేచి పడెడు అలలు కొట్ట (అనిపడకుండ) వంచిన పణామణులందలి మణులచేత నలఙ్కరింపఁబడిన శేషశయ్యయందు నిద్రించు చున్న సర్వేశ్వరుఁడు (12) అచ్చోటునుండివచ్చి దాసుని మనస్సనెడు పడకయందు పవ్వళించును. (౧౬) ౧౫.

వ్యా.— అవ.— పతినైన్దామ్బాట్టు—(పణిన్దు) అవనాలే స్వయంపరిక్కప్పట్టననుక్కు దుఃఖమొన్ఱుమిల్లై యెన్గిఱతు.

(పణిన్దిత్యాది) తాழ్న్దు కిళరువతాన కడల్ తిరైకళై మోత. మోతవెన్గిఱతు— కులున్ఱివలైపడిలుమ్ తిరుమేనియిల్ ఒరుమ్ఱై విழున్దాప్పోలే యిరుక్కై. (పణిన్దపణమణికళాలే) అతిపలైకళ్ తిరుమేనియిల్ పడాతపడి కాత్త ఫణత్తిన్మణికళాలే. (అణిన్దిత్యాది)అతి నాలే అలఙ్కృతనాన తిరువనన్దాழ్వానాకిఱ పడుక్కైయిలే కిడక్కిఱ సర్వేశ్వరన్. (వన్దు అడియేన్మనన్దనణైక్కిడక్కుమ్) అప్పెరియ పడు క్కైయిలే కిడక్కుమవన్ పరియవుమఱియాతే అప్పడుక్కైవాయ్ప్పు మిన్ఱిక్కే యిరుక్క వన్దెన్ననస్సిలే తఙ్గానిన్ఱాన్. ఎఙ్గేతఙ్గుమవన్ ఎఙ్గేత ఙ్గానిన్ఱాన్. కిడక్కవోరుపడుక్కై యిల్లాతవన్ పడుక్కైయుళ్ళవిడ త్తేడి వరుమాప్పోలే. తిరువయోధ్యైయిలుళ్ళార్ అవనైశరణమ్బుక్కు క్కిడక్క 'ఆవాసన్త్వహమిచ్ఛామి' ఎన్ఱిరున్దాప్పోలే. ౧౫.

వన్దనైత్త వెణ్డిరైకళ్ శెమ్బవళ వెణ్ముత్తమ్
అన్దివిళక్కు మణివిళక్కామ్—ఎన్దై

ఒరువల్లిత్తామరైయాళ్ ఒన్ఱియ శీర్ మార్వన్
తిరువల్లిక్కేణియాన్ శెన్ఱు. ౧౯.

అన్వ.—ఒరు అల్లి తామరైయాళ్ శెన్ఱు ఒన్ఱియ శీర్ మార్వన్ (7) వెణ్ తిరైకళ్ వన్దు ఉతైత్త శెమ్ పవళమ్ వెణ్ ముత్తమ్ అన్ది విళక్కుమ్ అణివిళక్కామ్ తిరువల్లిక్కేణియాన్ ఎన్నై. (20)

అర్థము.—అందమైన దళములుగల తామరస పుష్పమందు వాసముజేయుచున్న శ్రీదేవి వచ్చి అమరికతో వేంచేసియున్న శోభతోఁగూడుకున్న వక్షస్థలముగలవాడును (౭) తెల్లని అలలు వచ్చి తోసిన ఎఱ్ఱని పగడంబులును తెల్లని ముత్యంబులును సంధ్యాకాలమున ప్రకాశింపజేయుచున్న మంగళదీపములుగాఁగల తిరువల్లిక్కేణియందు వేంచేసియుండెడి పార్థసారథి నన్నేలినవాఁడు (౨౦) ౧౯.

వ్యా.—అవ — పతినాలామ్బాట్టు.— (వన్దు) ఇప్పడి వన్దు తఙ్గుకైక్కడి పిరాట్టియోడే యిరుక్కైయెన్గిరార్.

(వన్దిత్యాది) వన్దుతైయానిన్ఱుళ్ళ వెణ్డిరైకళాలే యుణ్డాన శివన్ద పవళముమ్, ఒళియైయుడైత్తాన ముత్తుమ్, అన్దిక్కు ప్రకాశకమాకనిన్ఱ మఙ్గళదీపత్తైయుడైత్తాన తిరువల్లిక్కేణియిలే నిన్ఱవన్. (శెన్ఱు ఒరువల్లిత్తామరైయాళ్ ఒన్ఱియశీర్ మార్వన్) [పశ్యతాం సర్వదేవానాం యయౌ వక్షస్థలం హరేః] ''పశ్యతామ్'' ఎన్ను అనాదరేషష్ఠీ. ప్రజైకళ్ పార్త్తిరుక్క భర్తావిన్ పడుక్కైయై క్కణిశి త్తేటువారైప్పోలే దేవర్కళ్ పార్త్తిరుక్కిడక్క తిరుమార్విలే యేఱినాళ్. [తయావలోకితా దేవాః] పిన్నై సర్వేశ్వరన్ ఇవర్కళుడైయ అలమాప్పైప్పారాయెన్ఱు తిరువుళ్ళత్తాలే నినైత్తపడి తోళ్ పిన్నై యవళాలే పార్క్కప్పట్టవర్కళ్. [ప్రదేహి సుభగే హారమ్.] అవన్నినైప్పుమ్ శొల్లుమ తిన్ఱితే ఇవళ్ శిలరైక్కటాక్షిప్పతుమ్, శిలరైక్కొణ్డు కొడుప్పతుమ్. పెరియపిరాట్టియార్ తానే శెన్ఱడైయా నిఱుమార్వైయుడైయనామ్ తిరువల్లిక్కేణియానవన్. (ఎన్నై) ఎనక్కుస్వామి ౧౯.

అరు.— పతినాణామ్బట్టు.— పవళముమ్మత్తుమ్ ప్రకాశకత్వేన విశకాక్ల ప్రకాశియానిక్కై. అవన్ని నైవతీన్దేపార్ క్క-మోజిన్న;అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ప్రదీపీ త్యాది). ౧౬,

శెన్రనాళ్ శెల్లాత శెజ్గణ్మా లెజ్గణ్మాల్
ఎన్తనా ళెన్నాళుమ్ నాళాకుమ్—ఎన్తుమ్
ఇఱవాత వెన్దై యిణైయడిక్కే-యాళాయ్
మఱవాతు వాళ్త్తుక వెన్వాయ్. ౧౭.

అన్వ.—శెజ్గణ్ మాల్ ఎజ్గళ్ మాల్ ఎన్తనాళ్ శెన్రనాళ్ శెల్లాతనాళ్ ఎన్నాళుమ్ నాళాకుమ్ (7) ఎన్తుమ్ ఇఱవాత ఎన్దై ఇణైయడిక్కే ఆళాయ్ ఎన్వాయ్ మఱవాతు వాళ్త్తుక. (15)

అర్థము.— ఎఱ్ఱని నేత్రములుగలసర్వేశ్వరుడు మనవిషయమందు వ్యామోహము గలవాడు అని చెప్పినదివసము(సంభవించెనేని) గడచిన దినములును గడవనిదినములును ఇవన్నిదినములును ప్రశస్తమైనదినములగును (౭) ఎప్పుడును నాశనములేని నాస్వామియొక్క తిరువడి ద్వంద్వములకే దాసుడై నానోరు మరకవ స్తుతించెడిని. (౧౫) ౧౭.

వ్యా.— అవ.— పతినేళామ్బట్టు.—(శెన్రనాళ్) అవళోడేకూడియిరుక్కైయాలే ఫలత్తుక్కు త్తట్టిల్లై; ఇనియెన్నుడైయ వాక్కానత్తు అననై విచ్ఛేదమిన్త్రిక్కే యనుభవిప్పతాక.

(శెజ్గణ్మాలెజ్గణ్మా లెన్తనాళ్ శెన్రనాళ్ శెల్లాత-ఎన్నాళున్నాళాకుమ్) సర్వేశ్వర నెన్బక్కలిలే వ్యామోహత్తై ప్పణ్ణినానెన్తు అఱిన్దనాళ్ ;కళ్న్దనాళ్ వరక్కడవ నాళానవెల్లా నాళుమ్ నల్ విడివామ్. ఇన్నాళ్ వరుమ్బడికళ్న్దనాళాక్కైయాలే పోననాళుమ్ఫలికేతు. మేల్ విచ్ఛేదమిన్త్రిక్కే యనుభవిక్క ప్పెఱుక్కైయాలే వరుమ్నాళుమ్ఫలికేతు. (ఎన్త్రమిత్యాది) ఒరునాళుణ్డాయ్ ఒరునాళిన్త్రిక్కే యొళ్ళియు మఱవిన్త్రిక్కే నిత్యనాన పిత్తావినుడైయ తిరువడికళిలే ఎన్నుడైయ వాక్కానత్తు విచ్ఛేదమిన్త్రిక్కే వాళ్త్తుక. ౧౭.

వాయ్ మొழிన్దు వామననాయ్ మాவలిపాల్,మూవడిమణ్
నీయళన్దుకొణ్డ నెడుమాలే—తావియని
న్నెజ్ఞా వినైయడిక్కే యేழ்పిఱప్పు మాళా
అఞ్జాతిరుక్కవరుళ్. ౧౮.

అన్వ.— నీ వామననాయ్ మావలిపాల్ మూవడి వాయ్ మొழிన్దు మణ్ అళన్దుకొణ్డ నెడుమాలే! (8) తావియ ఎఞ్ఞా నిన్ ఇణైయడిక్కే ఏழ் పిఱప్పుమ్ ఆళా అఞ్జాతిరుక్క అరుళ్. (16)

అర్థము.—నీవు వామనుఁడవై మహా బలివద్ద మూడడుగులు అడిగి భూమిని కొలుచుకొన్న మిక్కిలి వ్యామోహముగలవాడా! (౮) కొలిచిన అసఙ్కుచితమైన నీ యొక్క పాదయుగళములకే అన్నిజన్మములందును దాసుఁడనై భయపడకుండునటుల కృపజేయుము. (౧౬)

వ్యా.— అవ.— పతినెట్టామ్పాట్టు.— (వాయ్ మొழிన్దు) ఉన్నుడైమై యొన్ఱుమ్ కొరవిడాతనీ ఎన్నై క్కైక్కొణ్డరుళవేణుమెన్గిఱార్.

(వామననాయ్ వాయ్ మొழிన్దు) శ్రీవామననాయ్, “మావలి! మూవడిమణ్ తా”వెన్ఱరుళిచ్చెయ్తు. (మావలియిత్యాది) అవన్ తరప్పెఱ్ఱు యళన్దుకొణ్డసర్వేశ్వరనే! (తావియవిత్యాది) తిరువులకళన్దరుళినవనుడైయ కల్యాణమాన తిరువడికళిలే నిర్భయనాయ్ కాలమెల్లామడిమై శెయ్తిరుక్కుమ్పడి యరుళ్. ఔషధత్తై సేవిత్తానొరువన్ తనక్కు భయమిన్ఱిక్కే సన్వృత్తిన్వాయిలే కైకొడానిన్ఱానిత్తే. అవనుడైయవరుళ్ పెఱ్ఱవన్ఱు సంసారత్తిలేయిరున్దు భయజ్ఞ్యడ విరుక్కత్తట్టిల్లై యిత్తే. ౧౮.

అరు.— పతినెట్టామ్పాట్టు.— (ఎఞ్ఞావినైయడి) ఎఞ్ఞుతల్-శురుఙ్గుతలాయ్, శురుక్కమిన్ఱియొన్ఱైయాలే కల్యాణగుణపూర్ణమాన తిరువడికళిల్పడి. సంసారత్తిలేయిరుక్కచ్చెయ్తే అఞ్జాతిరుక్కుమ్పడుమోవెన్న అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఔషధత్తైయిత్యాది). ౧౮.

అరుళాతొ్ట్రియుమేయాలిలై మేల్, అన్ఱు
తెరుళాతపిళ్ళైయాయ్చ్చేర్ న్దాన్—ఇరుళాత
శిన్దైయరాయ్చ్చేవడిక్కే శెమ్మలర్ తూయ్ క్కైతొ్ట్రుతు
మున్దైయరాయ్నిఱ్పార్క్కు మున్. ౧౯.

అన్వ.— ఇరుళాత శిన్దైయరాయ్ శే అడిక్కే శెమ్మలర్ తూయ్ కైతొ్ట్రుతు మున్దైయరాయ్ నిఱ్పార్క్కు మున్ (10) అన్ఱు ఆలిలై మేల్ తెరుళాత పిళ్ళైయాయ్ శేర్న్దాన్ అరుళాతొ్ట్రియుమే ? (16)

అర్థము.— అజ్ఞానాన్ధకారములేని మనస్సుగలవారై ఎఱ్ఱనైన శ్రీపాదములకే మంచిపువ్వులను సమర్పించి హస్తములు మొగిడ్చి ముందరబడునధికారులకు ముందు (౧౦) ఆప్రళయకాలమందు వటపత్రములో నేమితెలియని బిడ్డనై పవ్వళించినవాఁడు (మనకు) కృపజేయకుండునా ? (౧౬) ౧౯.

వ్యా.— అవ.— వత్తొ్న్న తాత్పర్యము.—(అరుళాతు) అరుళి న్నుణ్ణాట్టిల్ అరుళుమో వెన్ఱు తిరువుళ్ళమ్ విచారిక్క నమక్కరుళా తొ్ట్రియుమో వెన్గిఱార్.

(ఆలిలైయిత్యాది) ఆలిలైయిలే శేర్న్దు వ్యాముగ్ధనాన పిళ్ళై నమక్కరుళాతొ్ట్రియుమో? (ఇరుళాతవిత్యాది) ఇరుళాతశిన్దైకళై యుడైయరాయ్ త్తిరువడికళిలే పుష్పాద్యుపకరణఙ్గళైక్కొణ్డు కైకళాలే తొ్ట్రుతు మున్పాడరాయిరుక్కుమవర్కళుక్కుమున్నరుళాతొ్ట్రియుమో? మున్నేయరుళానో. ౧౯

మున్నులకముణ్డుమిఴ్న్దాయ్క్కు, అవ్వులకమీరడియాల్
పిన్నళన్దకోడల్ పెరితొ్న్ఱే—ఎన్నే
తిరుమాలే శెఙ్గణెడియానే, ఎఙ్గళ్
పెరుమానే నీయితనై ప్పేశు. ౨౦.

అన్వ.— మున్ ఉలకమ్ ఉణ్డు ఉమిఴ్న్దాయ్క్కు అవ్వులకమ్ పిన్ ఈరడియాల్ అళన్దు కోడల్ పెరితొ్న్ఱే (9) తిరుమాలే! శెఙ్గణ్ నెడియానే! ఎఙ్గళ్ పెరుమానే! నీ ఇతనై పేశు, ఎన్నే ! (19)

అర్థము.—పూర్వకాలమందు లోకముల నారగించి వెలుపలఁ గ్రక్కిననీవు ఆ లోకములను వెనుకనొకకాలమందు రెండమునుగులచేతఁగొలిచినవిధము ఒకపెద్దదా? (౯) శ్రీయందు వ్యామోహముగలవాఁడా! ఎఱ్ఱని నేత్రములుగల సర్వాధికుఁడా! మా స్వామీ? నీవు దీనిని జెప్పుము. ఆశ్చర్యము. (౧౯) ౨౦.

వ్యా.— ఇరుపతామ్బాట్టు.— (మున్నులకమిత్యాది) ఉన్ కైయిలే పరుత్తిపట్ట పన్నిరణ్డుమ్బట్ట విన్దలోకన్తనై నియే పెఱాతు పెఱ్ఱాయాక వళన్దుకొళ్కై. ఇతుపెరియతొన్ఱో? (ఎన్నె తిరుమాలే యిత్యాది) ఉన్నుడైయమేన్మైక్కుమ్ ఇత్తాశ్చర్యక్కుమెన్గేశేర్త్తియుణ్డు. నీయిత్తైచ్చొల్లవేణుమెన్ఱు ఎత్తిఅమెన్గిఱార్. ౨౦.

అరు.—ఇరుపతామ్బట్టు.-అళన్దకోడల్-అళన్దుకొళ్కై. పెరియతొన్ఱో-అస్తేన్తపడి. ౨౦.

పేశువా రెవ్వళవు పేశువర్, అవ్వళవే
వాశమలర్త్తుళాయ్మాలైయాన్—తేశుడైయ
శక్కరత్తాన్ శఙ్గినాన్శార్ఙ్గత్తాన్, పొఙ్గరవ
వక్కరనైక్కొన్ఱా న్వడివు. ౨౧.

అన్వ.— వాశమ్ మలర్తుళాయ్ మాలైయాన్ తేశుడైయ శక్కరత్తాన్ శఙ్గినాన్ శార్ఙ్గత్తాన్ (7) పొఙ్గు అరవమ్ వక్కరనై కొన్ఱాన్ వడివు పేశువార్ ఎవ్వళవు పేశువర్ అవ్వళవే. (16)

అర్థము.—పరిమళించుచున్న పుష్పములతోఁగూడుకొన్న తిరుత్తుళాయిమాలగలవాఁడును తేజస్సుగలచక్రముగలవాఁడును శఙ్ఖముగలవాఁడును ధనుస్సుగలవాఁడును (౭) మిక్కిలి వదరుచున్న దన్తవక్త్రుని సంహరించినవాఁడునునైన శ్రీకృష్ణునియొక్క చరిత్రను జెప్పువారు ఎంత చెప్పఁగలరో అంతయే (౧౬) (చెప్పుదురు. సంపూర్ణముగా జెప్పఁజాలరనుట.) ౨౧.

వ్యా.— అవ.— ఇరుపత్తోరామ్బాట్టు.— (పేశువార్) కీఴ్ తిరువులకళన్దరుళినవిడమ్ ప్రస్తుతమాకైయాలే అప్పడివరైయాతే పరిమాఱుమ్ కృష్ణావతారత్తై చ్చొల్లుకిఱార్.

(పేశువారిత్యాది) పేశుమవర్కళుక్కు యాతొరళవుణ్డు; అవ్వళవుపేశప్పోమిత్తనై. విషయత్తై పరిచ్ఛేదిత్తు ప్పేశప్పోకాతు.

(వాళమిత్యాది)• పరిచ్ఛేదిక్క ప్పోకామైక్కు ఇవై తని త్తనియే హేతు క్కళ్. (పొఙ్గరవవిత్యాది) విస్తృతమాన శబ్దత్తై యుడైయనాన ద న్తవక్త్రనై కొన్ఱవనుడైయ వడివు పేశువారెవ్వాళవు పేశువర్, అవ్వాళవే. ౨౧.

అరు.— ఇరుపత్తోరామ్పాట్టు.— అరవమ్-శబ్దమ్, వడివు-స్వభావమ్. ౨౧.

వడివార్ ముడికోట్టివానవర్ కళ్, నాళుమ్
కడియార్ మలర్ తూపిక్కాణుమ్ —పడియానై
చ్చెమ్మైయాలుళ్ళురుకి చ్చెవ్వనే నెఞ్జమే
మెయ్మ్మైయే కాణ విరుమ్బు. ౨౨.

అన్వ.— వడివు అర్ ముడి కోట్టి వానవర్ కళ్ నాళుమ్ కడి అర్ మలర్ తూవి కాణుమ్పడియానై (11) నెఞ్జమే! శెమ్మైయాల్ ఉళ్ళురుకి శెవ్వనే మెయ్మ్మైయే కాణ విరుమ్బు. (18)

అర్థము.— సౌన్దర్యముతో నిండిన తిరుపభిషేకములను వంచి నిత్యసూరులు ప్రతిదినము పరిమళముతో పూర్ణమైన పుష్పములను సమర్పించి సేవింపఁదగినవానిని (౧౧) ఓమనసా! చక్కగా లోలోపలకరిగి సన్మార్గముచేత యథార్థముగా సేవింప నాశపడుము. (౧౮) ౨౨.

వ్యా.— అవ.— ఇరుప త్తిరణ్డామ్పాట్టు.— (వడివార్) అవన్పడి పరిచ్ఛేదిక్క ప్పోకాతపిన్బుఅవన్ తానే కాట్టక్కాణ్నైన్ఱార్.

(వడివారిత్యాది) దర్శనీయమా యిరున్దుళ్ళముడికళై వణక్కి దేవర్ కళ్ నాళ్ తోఱుమ్ పరిమళమ్మిక్కిరున్దుళ్ళపుష్పత్తై క్కార్యబుద్ధి యిన్ఱిక్కే తిరువడికళిలే పొకట్టుక్కాణుమ్ స్వభావత్తై యుడైయవనా యుళ్ళవనై, (శెమ్మైయాలుళ్ళురుకి) అవన్ శేషీ నాన్ శేషభూతన్ ఎన్ను మ్మత్తైయాలేహృదయమ్ శిథిలమాయ్. (శెవ్వనే) అవన్ కాట్టుమ్ వళ్ళి యాలే, (నెఞ్జమేమెయ్మ్మైయేకాణవిరుమ్బు) ప్రయోజననిరపేక్షమాక క్కాణవాశైప్పడు. ౨౨.

అరు.— ఇరుప త్తిరణ్డామ్పాట్టు.— (ముడికోట్టి) కోడుకళ్ - వణఙ్గుకళ్. శెవ్వనే - శెవ్వే. ౨౨.

౨౬ మూన్ఱా న్తిరువన్దాది, ౨౩-పా,విరుమ్బి. ౨౪-పా,వరుఙ్గాల్.

విరుమ్బి విణ్ణ్ణాళన్ద వణ్డైత్తైయ వణ్డాగ్
శురుమ్బు తుళై యి త్చెన్ఱూత—అరుమ్బుమ్
పునన్దుళాయ్మాలైయాన్ పొన్నఙ్కళత్కే
మనమ్ తుళాయ్ మాలాయ్వరుమ్. ౨౩.

అన్వ.— అమ్ శిఱైయ వణ్డు అర్ శురుమ్బు శెన్ఱు తుళైయిల్ ఊత (8) అరుమ్బుమ్ పునమ్ తుళాయ్మాలైయాన్ విణ్ మణ్ విరుమ్బి అళన్ద పొన్ అమ్ కళత్కే మనమ్ తుళాయ్ మాలాయ్ వరుమ్. (22)

అర్థము.— సున్దరమైన ఱెక్కలుగల మొగ్గులు తుమ్మెదలును దానితోచేరియున్న ఆడుతుమ్మెదలును పోయి రసనాడియందు యూదఁగా (౮) మొగ్గలుపూయుచున్న స్వస్థానమందున్నట్లుండెడి తులసీదామముగలవానియొక్క ఆకాశమును భూమిని ఆశపడి కొలిచిన స్పృహణీయమైనదియు అందమైనదియునైన తిరువడికే (నా) మనస్సు వెదకికొనుచు వ్యామోహముగలదై వచ్చును. (౨౨) ౨౩.

వ్యా.— అవ.— ఇరుపత్తుమూన్ఱాంపాట్టు.— (విరుమ్బి) ఉపదేశమ్పలిత్తపడి శొల్లుకిఱతు.

(విరుమ్బియిత్యాది) పొన్నఙ్కళత్కే విరుమ్బియెన్నవుమామ్. విరుప్పత్తోడే విణ్ణుమ్మణ్ణుమళన్ద, అళకియ శిఱకైయుడైత్తాన వణ్డార్క్కుమ్ శురుమ్బు నగమ్బుఱిన్దూత అరుమ్బునిన్ఱుళ్ళ పునన్తుళాయ్ మాలైయానుడైయ విలక్షణమాన కళలిలే మనస్సానతు వ్యామోహత్తై ప్పణ్ణిత్తుళావివారానిన్ఱతు. ౨౩.

అరు.— ఇరుపత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు.— విరుమ్బి - మనస్సువిరుమ్బుతల్; అవన్ విరుమ్బుతల్. వణ్డార్ శురుమ్బు-వణ్డుకళుమ్ వణ్డు విశేషమాన శురుమ్బుకళుమ్ ఆర్-మిక్క; తిరణ్డెన్ఱపడి. నరమ్బు-తేన్ పుఱప్పడుకిఱవళ్ళి. ౨౩.

వరుఙ్గా లిరునిలనుమ్ నాల్విశుమ్బు జ్ఞాలముమ్
నెరుఙ్గుతీ నీరురువుమానాన్—పొరున్దుమ్
శుడరాళియొన్ఱుడైయాన్ శూళ్కళలే, నాళుమ్
తొడరాత్తినైజ్ఞే తొళుతు. ౨౪.

అన్వ.— ఇరు నిలనుమ్ మాల్ విశుమ్బుమ్ కాఱ్ఱుమ్ నెరుప్పు తీ నీరురువ మానాన్(8) పొరున్దుమ్ ఒన్ఱు శుడర్ ఆழி ఉడైయాన్ శూழ் కழலే ఆழி నెఞ్జే! తొழு తు పరుక్గాల్ నాళుమ్ తొడర్. (21)

అర్థము.— విశాలమైన భూమియు విస్తారమైన ఆకాశమును గాలియు దట్ట ముగానుండు నగ్నియు జలమును తిరుమేనుగాఁగలవాఁడును (౮) అమరి అద్వితీయ ముగఁబ్రకాశించెడు సుదర్శనముఁగలవాఁడును నైనసర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదములనే స్వాధీనపఱచుకొనుటకై గంభీరమైన మనసా! నమస్కరించి రాఁబొయ్యెడి దినము లన్నిటియందు ననుసరింపుము. (౨౧) ౨౪.

వ్యా.— అవ.— ఇరుపత్తునాలామ్పాట్టు.— (పరుక్గాల్) ఆశైపిఱన్దపిన్ విచ్ఛేదమిన్ఱిక్కే అనుభవిక్కప్పార్.

(ఇరునిలనుమిత్యాది) కారణభూతమాన భూతపఞ్చకముమ్ లీలా విభూతిక్కుమ్ ఉపలక్షణమ్. (పొరున్దుమిత్యాది) నిత్యవిభూతిక్కుమ్ ఉపలక్షణమ్. ఉభయవిభూతియుక్తనుడైయ శూழ் కழలే పరుక్గాల్ నాళుమాழி నెఞ్జే! తొழுతు తొడర్. కీழ் విచ్ఛేదిత్తు అనర్థప్పట్టతు పోరుమ్. ముతైయిలే ఆశ్రయి. ౨౪.

అరు.— ఇరుపత్తునాలామ్పాట్టు.— పరుక్గాల్ - తానే వరుమ్పొతు. శూழ் కழల్ - అధరణఙ్గళాలే శూழ்న్దిరుక్కుమ్ కழల్. ముతై - శేషత్వముతై. ౨౪.

తొழுతాల్ పழுతున్డే తూనీరులకమ్
ముழுతుణ్డు మొయ్కుழలాళాయ్చ్చి — విழுతుణ్డ
వాయానై మాల్విడైయేழ் శెఱ్ఱానై, వానవర్క్కుమ్
శేయానై నెఞ్జే శిఱన్దు. ౨౫.

అన్వ.— తూ నీర్ ఉలకమ్ ముழுతు ఉణ్డు మొయ్ కుழலాళ్ ఆయ్చ్చి విழுతు ఉణ్డ వాయానై (11) మాల్ విడై ఏழ் శెఱ్ఱానై వానవర్క్కుమ్ శేయా నై నెఞ్జే! శిఱన్దు తొழுతాల్ పழுతున్డే? (21)

అర్థము.— శుద్ధ జలముచేతచుట్టబడిన లోకము లన్నిటిని మ్రింగి సొగసైన కొప్పుగలయశోదాదేవియొక్క గట్టి నేతిని ఆరగించిన తిరుప్పవళముగలవాఁడును (౧౧) గొప్ప వృషభము లేడింటిని సంహరించినవాఁడును దేవతలకును దూరముగానుండువాఁడును నైనశ్రియఃపతిని ఓమనసా! (నీవు) తగునట్లు సేవించితివేని తప్పుగునా? (౨౧)

వ్యా.— అవ.— ఇరుపత్తైన్దామ్పాట్టు.— (తో'ళుతాల్) నాన్ శొల్లుకిఱతు తప్పుణ్డో'వెన్గిఱార్.

(తూనీరులకమ్ముళుతుణ్డు)శూ'ర్ణ్దకడ లత్తై యాత పడిక్కి డాక లోకత్తైయెల్లామ్ వయిత్తిలే వైత్తు. (మొయ్కుళలిత్యాది) అనుకూలరుడై య ద్రవ్యత్తాలల్లతుధరియాతవనై. (మాల్విడైయేళ్ శెత్తానై) నప్పిన్నైప్పిరాట్టియుడైయ సంశ్లేషత్తుక్కు విరోధియాన మదిత్తవిత్తే త్తైయుమ్ శెత్తవనై. (వానవర్క్కుమ్ శేయానై) స్వయత్నత్తాల్ కాణప్పార్క్కు మనస్సుక్కుమ్వాక్కుక్కుమ్దూరస్థనానవనై.(శిఱన్ద నెఞ్జే తో'ళుతాల్ పళుతుణ్డే) ఆశ్రితర్క్కు సులభనానవనైక్కిట్టి త్తొళుతాల్ పళుతుణ్డో! ౨౫.

అను.— ఇరుపత్తైన్దామ్పాట్టు.— తూనీర్-తెళిన్దనీర్. శిఱప్పు-తకులి. ౨౫.

శిఱన్దవెన్ శిన్దైయుమ్ శెఙ్గణరవుమ్
నిఱైన్దశీర్ నీళ్ కచ్చియుళ్ళుమ్—ఉఱైన్దతువుమ్
వేఙ్గడముమ్ వెంకావుమ్ వేళుక్కైప్పాడియుమే
తాఙ్గడవార్ తణ్డుళాయార్. ౨౬.

అన్వ.— తణ్ తుళాయార్ ఉఱైన్దతువుమ్ నిఱైన్ద శీర్ నీళ్ కచ్చియుళ్ళుమ్ వేఙ్గడముమ్ వెంకావుమ్ వేళుక్కైప్పాడియుమ్. (10) శిఱన్ద ఎన్ శిన్దైయుమ్ శెమ్ కణ్ అరవుమ్ తామ్ కడవార్. (18)

అర్థము.— శీతలమైన తిరుత్తుళాయిగలవాఁడు నిత్యవాసము శేయుఁనవి నిండిన సంపత్తుగల విశాలమైన కాఞ్చీపురములోను వేఙ్కటాద్రియుఁ యథోక్తకారిసన్నిధియుఁ వేళుక్కైప్పాడియును. (౧౦) శ్లాఘ్యమైన నా మనస్సును ఎఱ్ఱని నేత్రములుగల ఆదిశేషుని నతిక్రమించఁడు (అధికప్రేమగలవాఁడగునసుట). (౧౮) ౨౬.

వ్యా.—ఇరుపత్తాఱామ్పాట్టు.— (శిఱన్దవిత్యాది) ఎన్నుడైయ శిన్దైయుళ్ళుమ్ తిరువనన్దాళ్వానేలుమ్ కచ్చియుళ్ళుమ్ సాదరమాక వుఱైన్దతు.(వేఙ్గడమిత్యాది)తిరుమలైయిలుమ్ తిరువెంకావిలుమ్ వేళు

క్కై(ట్ప్పాడియిలుజ్కడవరానమాత్రమ్. కడవరానమాత్రమెన్ఱుశొన్నవు రమెత్తాలేయెన్నిల్; (తణ్డుఱ్ఱాయూర్). నిత్తైన్దశీర్ నీళ్ కచ్చియుళ్ళుమ్ వేజ్గడముమ్ వెహ్కావుమ్ వేళుక్కై(ట్ప్పాడియు ముత్తైన్దతువుమ్. శిఱన్ద వెన్ శిన్దైయుమ్ శెజ్గణరవుమ్ తాజ్కడవార్. ఉకన్దపదుక్కైయాన తిరువనన్దాఝ్వానోపాతి యెన్ఱుఢైయ నెఞ్జై అతిక్రమియూర్. అన్ఱిక్కే, తిరువనన్దాఝ్వానైయుమ్ ఎన్ఱుఢైయ నెఞ్జైయుమ్ తమ్మతాకవభిమానిత్తి రుప్పతు; అల్లాతవఱ్ఱిలుత్తైన్దమాత్రమేయెన్ఱుమరుళిచ్చెయ్వార్. ౧౬.

అవ.— ఇరుపత్తాతామ్బాట్టు.— కడవరానమాత్రమ్.అజ్గెల్లామ్ నిర్వాహకరాన మాత్రమ్ ఇన్ఱిక్కే ఉఱైన్దతెన్ఱుతల్-ఇఙ్గే ఉఱైక్కైక్కుహేతు“తణ్డుఱ్ఱాయూర్”.ఆశ్రిత భవ్యరాకైయాలెన్గిఱతు . అన్ఱిక్కే దివ్యదేశజ్గళిలే ఉఱైన్దతు-కడవార్-నెఞ్జై అతిక్ర మియూరెన్ఱుతల్. అజ్గనుమన్ఱిక్కే,కడవార్-అభిమానమెల్లామిఙ్గే;అజ్గెల్లాముఱైన్దమాత్ర మెన్ఱుతల్. ఇత్తాలెల్లాయాజనైయాలుమ్ ఆధిక్యమిఙ్గే; మఱ్ఱ విడజ్గళిలుదిత్తమాత్ర మెన్ఱై. ౧౬.

ఆరే తుయరుమ్ఱున్దార్ తున్బుఱ్ఱారాణ్డైయూర్
కారేమలిన్ద కరుజ్కడలై—నేరే
కడైన్దానై క్కారణనై నీరకత్తైమేల్, పళ్ళి
అడైన్దానై నాళుమడైన్దు. ౧౭.

అన్వ.— కార్ మలిన్ద కరుమ్ కడలై నేరే కడైన్దానై కారణనై నీర్ అకత్తై మేల్ పళ్ళియడైన్దానై (10) తుయర్ ఉఱ్ఱున్దార్ నాళుమ్ అడైన్దు ఆర్ తున్బుఱ్ఱార్. ఆణ్డైయూర్. (17)

అర్థము.— మేఘములచే నిబిడమైన నల్లని సముద్రమును స్వయముగఁ జిలికిన వాఁడును జగత్కారణుండును సముద్ర శయ్యయందుఁ బవ్వళించినవాఁడును నైనసర్వే శ్వరుని(౧౦) దుఃఖమునుబుట్టించుపాపములను నిరంతరముచేసినవారు ప్రతిదినము ఆశ్ర యించి ఎవరు దుఃఖమునుబొందినవారైరి? ఏదేశమందున్నారు? (౧౭) ౨౭.

వ్యా.— అవ.— ఇరుపత్తేఴ్ఱామ్బాట్టు.— (ఆరే) అవన్బడి యితువానపిన్బు అవనైయాశ్రయిత్తుమ్ తాజ్గళ్ పణ్ణినపాపత్తిఱ్ఱ ఫలమ్ భుజిప్పారుణ్డోవెన్గిఱార్.

(కారేమలిన్ద కరుజ్కడలై నేరేకణ్డానై) మేలేపడిన్ద మేఘు జ్గళ్ ఛలియాంతపడి, అమృతమ్పడుమ్పడికిక్కడాక క్కడలైక్కడైన్దానై. (కారణనై) జగత్కారణభూతనై. (నీరణై మేల్ పళ్ళియడైన్దానై) ఆశ్రితర్ కార్యమ్ శెయ్కైక్కాక త్తిరుప్పాఱ్కడలిలే కిట్టవన్దు కిడన్దవనై నాళుమడైన్దార్. (తుయరుఱున్దార్ తున్బుఱ్ఱారాక్కైయార్ ఆరే) తాన్దామ్పణ్ణిననిషిద్ధకర్మత్తినుడైయ ఫలమానదుఃఖత్తై యవనైయాశ్రయిత్తుఅనుభవిప్పారుణ్డో? "ఆక్కైయార్" ఎన్నతు-ఎజ్గుళ్ళారెన్నపడి. "నాళుమ్" ఎన్నతు - ఎక్కాలత్తిలెన్నపడి. ఎక్కాలత్తిలెద్దేశత్తిల్ అరవణైప్పళ్ళి దుష్కర్మఫలత్తై యనుభవిత్తార్. ౨౭.

అరు.— ఇరుపత్తేళామ్పాట్టు.— "తుయర్ తున్బమ్" ఎన్గిఱ విరణ్డాలుమ్ కర్మత్తైయుమ్ కర్మఫలమాన దుఃఖత్తైయుమ్ శొల్లుకిఱతు. ఆక్కైయార్ - అణ్డసంబన్ధికళాక్కైయాలే దేశపరమ్. ౨౭.

అణ్డైన్దతరవణైమే లైవర్క్కాయ్, అన్ఱు
మిడైన్దతుపారతవెమ్పోర్—ఉడైన్దతువుమ్
ఆయ్చ్చిపాల్మత్తుక్కే యమ్మనే వాళెయిఱ్ఱు
ప్పేయ్చ్చిపా లుణ్డపిరాన్. ౨౮.

అన్వ.— వాళ్ ఎయిఱ్ఱు పేయ్చ్చి పాల్ ఉణ్డ పిరాన్ అరవణైమేల్ అణ్డైన్దతు. (8) అన్ఱు ఐవర్కాయ్ పారతమ్ వెమ్ పోర్ మిడైన్దతు. (14) ఆయ్చ్చి పాల్ మత్తుక్కే ఉడైన్దతువుమ్. అమ్మనే! (18)

అర్థము.— రంపమువంటి దన్తములుగల పూతనయొక్క స్తన్యమును త్రాగిన ఉపకారకుడు శేషశయ్యయందు బవ్వళించినదియు. (౮) అద్వాపరాన్తమందు పఞ్చపాణ్డవులకొఱకును భారతమనెడు క్రూరమైన యుద్ధమును పూనినదియు. (౧౪) యశోదాదేవి వద్దినున్న కవ్వమునకే భయపడినదియు. ఆశ్చర్యము. (౧౮) ౨౮.

వ్యా.— ఇరుపత్తెట్టామ్పాట్టు.— (అణ్డైన్దతరవణై మేల్) ఉకన్దార్కుడమ్బుకొడుప్పతు. (ఐవర్కాయిత్యాది) ఆశ్రితర్క్కాక త్తన్నుడమ్బై యత్తియమాటిఅమ్బెప్పతు. (ఉడైన్దతువు

మిత్యాది) పరిహారమిన్ఱిక్కే యొழிన్దతువుమ్ యశోదైప్పిరాట్టిక్కు భయప్పట్టు(వాళియిల్ శరిత్యాది)దరువమ్నిరమ్మ్యాతేయిరుక్క చ్చేయ్యోలే వాళ్ పోలే యిరున్దుళ్ళవెయిల్‌శ్రైయుడైయ పూతనైయైముడిత్తవవ కారకన్ అనుకూలైయాయిరుప్పాళ్లోరు ఇడైచ్చిక్కు భయప్పట్టు ప్పరిహారమిన్ఱిక్కే యిరుప్పతే! (అమ్మనే) ఎన్ఱిఱుమ్. ౧౮.

అరు.—ఇరుపత్తెట్టామ్పాట్టు.—(మిడైన్దతు)మిడై-పడుకైయాయ్ అమ్పైతైక్క. పరిహారమ్ - ప్రతిక్రియై, ఇన్ఱిక్కే ఉడైన్దకు. అమ్మనే - ఈడుపాడు. ౧౮.

పేయ్చ్చిపాలుణ్ణ పెరుమానై ప్పేర్న్దెడుత్తు
ఆయ్చ్చి ములైకొడుత్తా ళఞ్జాతే—వాయ్త్త
ఇరుళార్ తిరుమేని యిన్పవళచ్చెవ్వాయ్
తెరుళా మొழிయానైచ్చేర్న్దు. ౧౯.

అన్వ.— పేయ్చ్చి పాల్ ఉణ్ణ పెరుమానై వాయ్త్త ఇరుళార్ తిరుమేని ఇన్ పవళమ్ శెవ్వాయ్ (10) తెరుళా మొழிయానై ఆయ్చ్చి పేర్న్దు శేర్న్దు ఎడుత్తు అఞ్జాతే ములైకొడుత్తాళ్. (19)

అర్థము.—పూతనా స్తన్యమును త్రాగిన ఉపకారకుడును గాఢాంధకారము వంటి తిరుమేనుగలవాడును మంచి పగడమువలె ఎఱ్ఱనైన తిరువధరముగలవాడును (౧౦) ముద్దుమాటలుగలవాడునైన శ్రీకృష్ణుని యశోదాదేవి లేచి దగ్గరలేని ఎత్తుకొని భయపడక పాలిచ్చెను. (౧౯) ౧౯.

వ్యా —అవ —ఇరుపత్తొన్పతామ్పాట్టు.— (పేయ్చ్చిపాల్) అచ్చత్తుక్కవనుక్కొప్పిల్లాతాప్పోలే స్నేహత్తుక్కు యశోదైప్పిరాట్టిక్కొప్పిల్లై యెన్గిఱతు.

(పేయ్చ్చిపాలుణ్ణ పెరుమానై) పూతనైయై ముడిత్తవనై. (వాయ్త్త విరుళార్తిరుమేని యిన్పవళచ్చెవ్వాయ్) పూతనైయుడైయమడియిలే శ్రమహారమానవడివైయుడైయనాయ్ పవళమ్పోన్ఱిరున్దుళ్ళ వధరత్తై యుడైయనాయ్. (తెరుళామొழிయానైచ్చేర్న్దు పేర్న్దెడుత్తాయ్చ్చి ములైకొడుత్తాళఞ్జాతే) పూతనైముఖత్తిలే ముగ్ధ

జల్పితమ్బణ్ణుకిఅవనై క్కట్టి కాల్నడై తన్దడుత్తు తాయానవళ్ అజ్ఞాతే ములైమై కొడుత్తాళ్. స్వరూపత్తైయఱియనూఱి ములైయై కొడుత్తాళ్, స్త్రీత్వప్రయుక్తమిత్తే అచ్చమ్. 28.

అరు.— ఇరుపత్తొన్బతామ్పాట్టు.— (స్వరూపత్తైయిత్యాది) పిఱత్తిన్దాలే యిరుక్కచ్చెయ్తేయుమ్. భయప్పడామల్ ములైకొడుత్తాళెన్గిఱది. 29.

శేర్న్దతిరుమాల్ కడల్ కుడన్దై వేఙ్గడమ్
నేర్న్దవెన్శిన్దై నిఱైవిశుమ్బుమ్ — వాయ్న్ద
మఱై పాడక మనన్దన్ వణ్డుழాయ్కణ్ణి
ఇఱైపాడియాయవివై. 30.

అన్వ.— కడల్ కుడన్దై వేఙ్గడమ్ నేర్న్ద ఎన్ శిన్దై నిఱై విశుమ్బు వాయ్న్ద మఱై (10) పాడకమ్ అనన్దనాయ ఇవై వణ్ తుழాయ్కణ్ణి తిరుమాల్ శేర్న్ద ఇఱై పాడి. (18)

అర్థము.— క్షీరాబ్ధి తిరుక్కుడన్దై వేఙ్కటాచలము ఋజువైన నా మనస్సు సంపూర్ణమైన పరమపదము మంచి వేదము (౧౦) తిరుప్పాడకము అనన్తులుగిన ఇవి సున్దరమైన తిరుతుழాయిమాలెగల శ్రియఃపతి వేంచేసియుండెడి రాజధానులు. (౧౮)

వ్యా— అవ.— ముప్పతామ్పాట్టు.— (శేర్న్ద) అవన్ సన్నిహితనాకైయాలే స్నేహిత్తాళ్; ఇప్పోతు నమక్కు సన్నిహిత నన్తే యెన్నిల్; అవన్ సన్నిహితనాన విడఙ్గళ్ శొల్లుకిఱార్.

(కడలిత్యాది) స్వామిక్కుప్పడైవీడాన వివై శ్రియఃపతి శేర్న్ద. "పాడియాయవివై ఇఱైయాయ తిరుమాల్ శేర్న్ద" ఎన్నువుమామ్. "శిన్దై" ఎన్గైయాలే ఇత్తిరుప్పతికళిలే వన్దిరుక్కుమ తెల్లామ్ ఎన్ హృదయత్తిలే పుకురుకైక్కెన్గిఱతు. "వాయ్న్దమఱై" ఎన్గత్తాలే ప్రమాణమాన వేదత్తిలే నిన్గత్తోడు కణ్ణాలే కాణప్పడుకిఱ తిరుప్పతికళోడు వాశియఱ వివర్క్కు ప్రకాశమా యిరుక్కుమగడి. 30.

అరు.— ముప్పతామ్పాట్టు.— నిఱైవిశుమ్బు - పరమపదమ్ "తులసీకాననం యత్ర" ఎన్గిఱన్యాయత్తాలే వణ్డుழాయ్కణ్ణియుమ పిఱప్పిడమ్. 30.

ఇవైయవర్ కోయి లిరణియనతాకమ్
అవైశెయ్ తరియురువమానాన్ — శెవితెరియా
నాకత్తాన్ నాల్వేతత్తుళ్ళాన్, నఱవేత్తాన్
పాకత్తాన్ పాఱ్కడలులాన్. 3౧.

అన్వ.— ఇరణియనతు ఆకమ్ అవైశెయ్తు అరియురువమానాన్ (4) శెవి తెరియా నాకత్తాన్ నాల్వేతత్తుళ్ళాన్ (8) నఱవేత్తాన్ పాకత్తాన్ పాఱ్కడలుళాన్ అవన్ కోయిల్ ఇవై. (14)

అర్థము— హిరణ్యాసురునియొక్క శరీరమును ఛిన్నభిన్నముగఁ జేసి సింహరూపియైనవాఁడును (౪) చెవ్వు తెలియని (లేని) సర్పముమీదఁబవ్వళించినవాఁడును చతుర్వేదప్రతిపాద్యుఁడును (౮) తేనెవలెభోగ్యమైన గఙ్గానదియువృషభమును గలరుద్రుని తనతిరుమేనుయందొకచోటగలవాఁడును క్షీరాబ్ధియందుఁబవ్వళించినవాఁడునునైన ఆసర్వేశ్వరునియొక్క వాసస్థానము లివి. (౧౪) 3౧.

వ్యా.—ముప్పత్తోరామ్పాట్టు.— (ఇవై) (ఇరణియనిత్యాది) ఉపచయాత్మకమాన హిరణ్యనుడైయ శరీరత్తై ప్పలవాకచ్చెయ్తు సింహరూపియానాన్. (శెవితెరియానాకత్తాన్) ఒరుఇన్ద్రియత్తాలే ఎల్లావర్ఱైయుమ్ గ్రహిక్కుమవన్. “చక్షుశ్శ్రవాః” ఇతే. (నాల్వేతత్తుళ్ళాన్) నాలువేదఙ్గళాలుమ్ ప్రతిపాదిక్కప్పట్టవన్. (నఱవేత్తాన్ పాకత్తాన్)నఱవైయేర్ఱవన్. నఱవైయు మేర్ఱైయుముడైయ రుద్రనుక్కు త్తిరుమేనియిలే యిడఙ్కొడుత్త శీలవాన్. (పాఱ్కడలుళాన్) తిరుప్పాఱ్కడలిలే యుళ్ళవన్. (ఇవైయవన్కోయిల్) కీళ్చొన్నవై. నెఞ్జై వరున్దియనువర్త్తిత్తపడి. 3౧.

అరు.— ముప్పత్తోరామ్పాట్టు.— ఆకమవైశెయ్తు - అవయవమాకప్పిరిత్తు శెవితెరియాన్ - శెవితెరియాతవన్; శెవియిల్లాతవన్ - కణ్ణేశెవియాకవుడైయవనెన్నపడి. ఆకత్తాన్-ఇవనాకత్తిలేయిరుక్కుమవన్. పడుక్కైయెన్నపడి. నఱవు-తేనాయ్, తేన్పోలే భోగ్యమాన గఙ్గైయైయుముడైయవన్. తిరియుమ్ఞొల్లవానెన్నెన్న, అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (కీళ్చొన్నవై ఇత్యాది). 3౧.

3౪మూన్రా న్తిరువన్దాధి, 3౨-పా, పాఱ్కడలుమ్. 33-పా, పాలకనాయ్.

పాఱ్కడలుమ్ వేఙ్గడముమ్ పామ్బుమ్ పనివిశుమ్బుమ్
నూఱ్కడలుమ్ నుణ్ణూల తామరై మేల్ — పాఱ్ప
ట్టిరున్దార్ మనము మిడమాకక్కొణ్డాన్
కురున్దొశిత్తకోపాలకన్. 3౨.

అన్వ — కురున్దు ఒశిత్త కోపాలకన్ (3) పాఱ్కడలుమ్ వేఙ్గడముమ్ పామ్బుమ్ పని విశుమ్బుమ్ నూల్ కడలుమ్ నుణ్ నూల తామరై మేల్ పాఱ్పట్టు ఇరున్దార్ మనముమ్ ఇడమాక క్కొణ్డాన్. (19)

అర్థము.— కురున్దమును విఱిచిన గొల్లవాఁడైన శ్రీకృష్ణుఁడు (3) క్షీరాబ్ధిని వేఙ్కటాచలమును ఆదిశేషులను చల్లని పరమపదంబును శాస్త్ర సాగరమును సూక్ష్మమై శాస్త్రమునందు ప్రతిపాదింపఁబడిన హృదయకమలమునందు చిత్తమును నిలిపియున్న యోగుల మనస్సును వాసస్థానములుఁగ జేసికొనెను. (౧౨) 3౨.

వ్యా.— ముప్పత్తిరణ్డామ్పాట్టు.— (పాఱ్కడలిత్యాది) (నూఱ్కడలుమ్) ఇతిహాస పురాణఙ్గళాకియ కడలుమ్. (నుణ్ణూలిత్యాది) ఇతిహాసపురాణఙ్గళిలే హృదయకమలమెన్ఱు శొల్లప్పడుకిఱతిన్మేలే వైక్కప్పట్ట ఇన్ద్రియఙ్గళై యుడైయవర్కళుడైయ మనస్సైత్తనక్కిరుప్పిడమాకక్కొణ్డాన్. (కురున్దొశిత్త కోపాలకన్) విరోధియైప్పోక్కి సులభనానవన్. ఇవనుడైయ ఉక్తియెల్లామ్ పరార్థమెన్ఱతు. 3౨.

అవ,— ముప్పత్తిరణ్డామ్పాట్టు.—పనివిశుమ్బు - కులిర్న్ద పరమపదమ్. పాల్పట్టు-అతినిడత్తిలే వైక్కప్పట్టు. ఇన్ద్రియఙ్గళై ప్రత్యాకృష్టఙ్కళైయాలే అన్తర్యామియిడత్తిలే వైక్కప్పట్టు ఎన్ఱపడి. 3౨.

పాలకనాయాలిలై మేల్తుయిన్ఱు, ఉలకెల్లామ్
మేలొరునా ళుణ్డవనే మెయ్న్మైయే—మాలవనే
మన్దరత్తాల్ మానీర్క్కడల్ కడైన్దు, వానముతమ్
అన్దరత్తార్క్కీన్దాయ్ నీయన్ఱు. 33.

అన్వ.—ఆలిలై మేల్ పాలకనాయ్ మేలొరునాళ్ ఉలకెల్లామ్ ఉణ్డ మెయ్యే మైయే ఉణ్డవనే! మాలవనే! (8) నీ అన్ఱు మన్దరత్తాల్ మా నీర్ కడల్ కడైన్దు వాన అముతమ్ అన్దరత్తార్కు ఈన్దాయ్. (19)

అర్థము.—వటపత్రమునందు ఒకశిశువై మున్నొకకాలమందు ప్రపంచమంతయు మెల్లఁగా యథార్థముగా భక్షించినవాఁడా! సర్వాధికుఁడా! (౮) నీవు అప్పుడు మన్దర పర్వతముచేత మహాజలముగల సముద్రమును జిలికి జలమునిచ్చెడు నమృతమును దేవతలకు నొసంగితివి. (౧౯) 33.

వ్యా.— ముప్పత్తుమూన్రామ్బాట్టు.— (పాలకనిత్యాది) ఒరుసవనాయిరుప్పతోరు ఆలిలైయిన్మేలే పరువమ్ నిరమ్బాప్పిళ్ళైయాయ్. (మేలొరునాళుల కెల్లామ్మైయ ఉణ్డవనే) లోకఙ్గళై యెల్లామ్ నోవుపడామల్ మెళ్ళ త్తిరువయిఱ్ఱిలేవై త్తవన్. (మెయ్మ్మైయే) విన్ద్రజాలిక రైప్పోలే యన్ఱిక్కే సత్యమే. (మాలవనేయిత్యాది) ప్రాణనైక్కొడుక్కవల్ల మిడుక్కైయుడైత్తానవమృతత్తై. (అన్దరత్తిత్యాది) ఆకాశత్తే నిర్క్కుమవర్కళుక్కు క్కొడుత్తాయ్నీయన్ఱు. 33.

అరు.— ముప్పత్తుమూన్రామ్బాట్టు.— వానముతమ్-మిడుక్కానఅమృతమ్. మాలవన్-సర్వేశ్వరన్. 33.

అన్ఱివ్వులకమళన్దవనై వేకొల్
నిన్ఱిరున్దువేళుక్కై నీణకర్వాయ్—అన్ఱు
కిడన్దానై కేడిల్ శీరానై, మున్కణ్ణై
క్కడన్దానై నెఞ్జమే కాణ్. 3౪.

అన్వ.— నెఞ్జమే! అన్ఱు నిన్ఱు ఇవ్వులకమ్ అళన్ద అవనై వేకొల్ అన్ఱు వేళుక్కై ఇరున్దు నీళ్ నకర్వాయ్ కిడన్దానై(11) కేడు ఇల్ శీరానై మున్ కఞ్జై కడన్దానై కాణ్. (18)

అర్థము.— ఆకాలమందు నిలిచి ఈలోకమును గొలిచిన యాయాసము చేతనేమో ఆకాలమందు వేళుక్కైయనెడు దివ్యదేశమునందు వేంచేసియుండి మహానగరమైనయథోక్తకారిసన్నిధియందు పవ్వళించినవాఁడును(౧౧) నాశము లేని కల్యాణగుణములుగలవాఁడును మునుపు కంసునిసంహరించినవాఁడునైన సర్వేశ్వరుని సేవింపుము. (౧౮)

వ్యా.— అవ.— ముప్పత్తునాలామ్పాట్టు.— (అన్ఱివ్వులకమ్) అవనుడైయ సత్తై పదార్థమానపిన్బు అవనై క్కాణవాశైప్పడాయేన్ఱు తమ్ముడైయ నెఞ్జైక్కుఱిత్తు చ్చొల్లుకిఱార్.

నిన్ఱు అన్ఱివ్వులకమళన్దవడివై నే కోల్ ఇరున్దువేళుక్కై నీణకర్ వాయ్క్కిడన్దు, (కేడిల్ శీరానై) నిత్యసిద్ధమాన కల్యాణగుణఙ్గళైయుడైయవనై. (మునకకణ్ణైక్కిడన్దానై నెఞ్జమే కాణ్) కంసనై నిన్ఱత్తవళ్ళైనైయే అవళుతనో దేవోమ్బడి ముడిత్తు ఉపకారకనానవనై, భూమియడఙ్గలుమ్ నిన్ఱళన్దవరుత్తత్తాలేయో తిరువెంహ్కావిల్ కణ్వళర్న్దరుళుకిఱతుమ్ తిరువేళుక్కైయిలిరుక్కిఱతుమ్ ఎన్ఱు నెఞ్జే! అనుసన్ధి. 3౮.

అవ.— ముప్పత్తునాలామ్పాట్టు.—అన్ఱు నిన్ఱు ఇవ్వులకమళన్ద వడివై నేకోల్. 3౮.

కాణ్ కాణెన విరుమ్బుఙ్కణ్గళ్, కతిరిలకు
పూణ్దారకలత్తాన్ పొన్మేని—పాణ్కణ్
తొళిల్పాడి వణ్డఱైయుం తొఙ్గలాన్, శెమ్బొన్
కళల్పాడి యాన్తొళుతుకై. 3౯.

అన్వ.— కతిర్ ఇలకు పూణ్ తార్ అకలత్తాన్ పొన్ మేని కాణ్ కాణెన కణ్గళ్ విరుమ్బుమ్ (10) వణ్డు అఱైయుమ్ తొఙ్గలాన్ తొళిల్ పాణ్ కణ్ పాడి శెమ్ పొన్ కళల్ పాడి యామ్ కై తొళుతుమ్. (22)

అర్థము.— జ్వాల కొట్టుచున్న తిరువాభరణములను పుష్పమాలికలను వక్షస్థలమందుఁగలవానియొక్క సుందరమైన తిరుమేనును చూడు చూడుమని నేత్రములు ఆశపడును. (౧౦) తుమ్మెదలు ఝుంకరించుచున్న హారములుగలవానియొక్క చేష్టితములు పాటలుగా పాడి ఎఱ్ఱని సుందరమైన తిరువడిని పాడి మనము నమస్కరించెదము. (౨౨) 3౯.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తొన్బదామ్పాట్టు.—"నెఞ్జమే కాణ్" ఎన్ఱుపదేశిత్తార్ కీళ్. ఇన్ద్రియఙ్గళ్ తామ్ముఱ్పట్టు ఇవర్రైముఱ్పట్టు మళవాయిల్ నిన్ఱతు.

(కతిరిలకుపూణ్దారకలత్తాన్ పొన్మేని కాణ్ కాణెనవిరుమ్బుఙ్కణ్గళ్) ఒళివిడానిన్ఱ హారత్తైయుమ్ మాలైయుముడైత్తాన తిరుమార్వై

యుడైయవనుడైయ స్పృహణీయమాన తిరుమేనియైక్కణ్ణాళ్ కాణ్ కాణెనవిరుమ్బానిన్ఱతు. (పాణిత్యాది) పాట్టిలేతొఴిలుణ్డాకప్పాడి. పాణ్ తొఴిలుణ్డాకప్పాడి యెన్నుమామ్. అవనుడైయతొఴిలై ప్పాట్టిలే వైత్తుప్పాడి యెన్నవుమామ్. (పణత్తైయున్నాజలాఽ) వణ్డుకళ్ శబ్ది యానిన్ఱుళ్ళ మాలైయైయుడైయ స్పృహణీయమానతిరువడికళై క్కై యాలేతొఴువోమ్. 3౫.

అరు.— ముప్పత్తైన్దామ్పాట్టు.— పాణ్ కణ్.పాట్టిన త్తిలే. తొఴిలుణ్డాక-లత ణముణ్డాక, పాడియెన్నతల్; గానత్తైస్వరత్తోడేపాడియెన్నతల్; అవన్ చరిత్రజ్ఞళై ప్పాడియెన్నతల్. తిరువడికళై ప్పాడిత్తొఴువోమ్. 3౫.

కైయకనలాఴికార్క్కడల్వాయ్ వెణ్ శఙ్గమ్
వెయ్యకత్తై శార్ఙ్గమ్వెఞ్జుడర్వాళ్ — శెయ్య
పడైపరవైపాఴి పనినీరులకమ్
అడియళన్దమాయరవఱ్కు. 3౬.

అన్వ.— పని నీర్ ఉలకమ్ అడి అళన్ద మాయరవఱ్కు (6) కనల్ ఆఴి కార్ కడల్వాయ్ వెణ్ శఙ్గమ్ వెయ్యకత్తై శార్ఙ్గమ్ వెమ్ శుడర్ వాళ్ (18) శెయ్య పడై కైయ. (21) పరవై పాఴి. (23)

అర్థము.— చల్లని నీటిచేనావరింపఁబడిన లోకమును తిరువడిచేఁ గొలిచిన ఆశ్చ ర్యభూతుఁడైన సర్వేశ్వరునికి (౬) నిప్పులుగ్రక్కుచున్న తిరువాళియు నల్లని సముద్ర మందుఁబుట్టిన తెల్లని శఙ్ఖమును క్రూరమైన గదయు శార్ఙ్గమనెడుధనుస్సును ఉగ్ర మైన తేజస్సునుగల కత్తియు(౧౮)సుందరములైన యీయాయుధములు త్రిహస్తము నందున్నవి. (౨౧) సముద్రము శయ్యగానున్నది. (౨౩) 3౬.

వ్యా.—అవ.— ముప్పత్తాఱామ్పాట్టు— (కైయకనలాఴి యిత్యాది)(శెయ్యపడైకైయ)ఇవై కైయిలేఉళ్ళన. ''శెయ్య'' ఎన్ఱు ఆభ రణమానపోతు పుకరై చ్చొల్లుకిఱతు; ఆయుధమానపోతు విధేయమాన ఆయుధజ్ఞళై చ్చొల్లుకిఱతు. (పరవైపాఴి) తిరుప్పాఱ్కడల్ పడుక్కై.

(పనినీరులకమడియాళన్ద మాయురవఱ్కు) కడల్ శూళ్న్దభూమియాళన్దస ర్వేశ్వరనుక్కు.

అరు.— ముప్పత్తారాయిరప్పడి.— "పడై" ఎన్డాయుధమ్, అభరణగోటియుమ్ ఆయుధగోటియుమ్. ౩౬.

అవఱ్కడిమైపట్టే నాకత్తార్పులత్తార్
ఉవర్క్కిన్ఱకరుఙ్కడల్నీరుళ్ళాన్—తువర్క్కుమ్
పవళవాయ్ప్పూమకళుమ్పన్మణిప్పూణారమ్
తికళుమ్ తిరుమార్వన్ఱాన్. ౩౭.

అన్వ.—ఉవర్క్కుమ్ కరుమ్ కడల్నీర్ ఉళ్ళాన్ (4) తువర్క్కుమ్ పవళమ్ వాయ్ పూమకళుమ్(8) పల్ మణి పూణ్ ఆరమ్ తికళుమ్ తిరుమార్వన్ తాన్ (14) అకత్తాన్ పులత్తాన్. అవఱ్కు అడిమైపట్టేన్. (18)

అర్థము.— ఉప్పగానుండెడు నల్లని సముద్రజలమందు బవ్వళించినవాఁడును (౪) ఎఱ్ఱనైన పగడమువంటి తిరుపగరముగల పుష్పపుత్రికయైనశ్రీదేవియు (౮) నానావిధములైన రత్నములచేఁ జెక్కఁబడిన తిరువాభరణమును హారమును బ్రకాశించుచున్న వక్షస్థలముగలసర్వేశ్వరుఁడు (౧౪) లోపలనుండువాఁడును వెలుపలనుండువాఁడును. వారికి దాసుఁడనైతిని. (౧౮) ౩౭.

వ్యా.— అవ.— ముప్పత్తారాయిరప్పడి.— (అవఱ్కు) నానడిమైయిలే యన్వయిక్క సౌభరియైప్పోలే అనేకమ్వడివుకొణ్డు భుజిక్కవాశైప్పడానిన్డా నెన్గిఱార్.

(ఉవర్క్కిన్ఱకరుఙ్కడల్ నీరుళ్ళాన్) తిరుప్పాఱ్కడలై వాసస్థానమాక వుడైయనాయ్, (తువర్క్కుమ్పవళవిత్యాది) పెరియపిరాట్టియారైయుమ్, అనేక మాణిక్కఙ్గళై యుడైత్తాయిరున్దుళ్ళపూణారత్తాలే తికళానిన్డుళ్ళ తిరుమార్వైయుముడైయవన్. అవనుక్కడిమైపట్టేన్. కుత్తైవన్ అమ్మాత్రమైయుమ్ వడివళ్హైయుముడైయశ్రియఃపతియానవన్ నానడిమైయిలే అన్వయిత్తమాత్రత్తిలేయుళ్ళదుబ్బమ్ విడళక్కనాకిఱిలన్. ౩౭.

తానేతనక్కువమన్ తన్నురువేయెవ్వురువుమ్
తానేతవవురువుమ్ తారకైయుమ్—తానే
ఎరిశుడరుమ్మాల్వరైయుమెణ్డిశైయుమ్, అణ్డ
త్తిరుశుడరుమాయవిఱై. 3౮.

అన్వ.— ఎవ్వురువుమ్ తన్నురువే. తవవురువుమ్ తారకైయుమ్ తానే.(5) ఎరి శుడరుమ్ మాల్ వరైయుమ్ ఎణ్ తిశైయుమ్ అణ్డత్తు ఇరు శుడరుమ్ తానేఆయ ఇఱై తనక్కు తానే ఉవమన్. (19)

అర్థము.—సమస్తపదార్థములు తనశరీరమే. తపస్సేశరీరముగాఁగల బ్రహ్మాదులును నక్షత్రములును తానే. (౫) జ్వలించుచున్న అగ్నియుఁగొప్ప పర్వతములును అష్టదిక్కులును అండమందలి రెండు తేజస్సులును (చంద్రసూర్యులు) తానేయైన స్వామి తనకు తానే ఉపమ నఘాఁడు. (౧౯) 3౮,

వ్యా.— అవ.— ముప్పత్తెట్టామ్పాట్టు.— (తనక్కువమన్ తానే) తనక్కుపమానరహితన్. ఉపమానరాహిత్యత్తుక్కడి సకలపదార్థఙ్గళుమవనుక్కు ప్రకారమాయ్ తాన్ ప్రకారియాయ్ ప్రకార్యన్తర మిన్ఱిక్కేయిరుక్కై. (తన్నురువేయెవ్వురువుమ్) ఎల్లాపదార్థఙ్గళుమవనుక్కు శరీరమ్. (తానేతవవురువుమ్) తపస్సుపణ్ణి పుణ్యశరీరరాన వధికారికళుమ్ అవనుక్కుప్రకారమ్. 3౮.

అరు.— ముప్పత్తెట్టామ్పాట్టు.— తానే ఎరిశుడరెన్ఱత్తైప్పఱ్ఱవరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఉపమానరాహిత్యత్యాది) ఎరిశుడర్-అగ్ని. ఇరుశుడర్-చన్ద్రాదిత్యర్కళ్. ఏతాదృశమాన ఇత్తైయాక్కైయాలే తానేతనక్కువమన్ ఎన్ఱపడి. 3౮.

ఇత్తైయాయ్నిలనాకి యెణ్డిశైయున్తానాయ్
మత్తైయాయ్మత్తైప్పొరుళాయ్ వానాయ్—పిత్తైవాయ్న్ద
వెళ్ళత్తరువివిళఙ్గొలినీర్ వేఙ్గడత్తాన్
ఉళ్ళత్తినుళ్ళేయుళన్. 3౯.

అన్వ.—ఇత్తైయాయ్ నిలనాకి ఎణ్ తిశైయుమ్ తానాయ్ (5) మత్తైయాయ్ మత్తైప్పొరుళాయ్ వానాయ్(8) పిత్తై వాయ్న్ద వెళ్ళమ్ అరువి విళఙ్గు ఒలి నీర్. వేఙ్గడత్తాన్ ఉళ్ళత్తిన్ ఉళ్ళే ఉళన్. (19)

అర్థము.—సర్వస్వామియై భూమికినంతర్యామియై అష్ట దిక్కులును తనకుశరీరముగాఁగలవాఁడును (౫) వేదనిర్వాహకుఁడును వేదప్రతిపాద్యుఁడును పరమపదమును శరీరముగాఁగలవాఁడునునై (౭) చంద్రుని సమీపించిన ప్రవాహముగల కొండచరులయందు ప్రకాశించుచు శబ్దించుచున్న జలముగల తిరువేఙ్గడమందు వేంచేసియుండువాఁడు (నా) మనస్సులోపల నిత్యవాసముఁజేయుచున్నాఁడు. (౧౯) ३९.

వ్యా.— ముప్పత్తొన్బతామ్పాట్టు.— (ఇఱైయాయిత్యాది) ఉభయవిభూతియుక్తనాయ్ భూమియు మెట్టుదిక్కుక్కళుమ్ వేదఙ్గళుమ్ తానిట్టవళుక్కు. (మఱైప్పొరుళాయ్) వేదప్రతిపాద్యనాయ్. (పిఱైయిత్యాది) చన్ద్రపదత్తిలే కిట్టినవెళ్ళత్తైయుడైత్తాయిరున్దుళ్ళ తిరుమలైయిలేనిన్ఱు ఎన్నుడైయ హృదయత్తిలే పునర అవసరప్రతీక్షనాయిరుక్కిఱార్.

అరు.— ముప్పత్తొన్బతామ్పాట్టు.— తిరుమలై నన్ద్రపదత్తళవు మోఙ్గియిరుక్కైయాలే అరువికళ్ చన్ద్రనైక్కిట్టియిరుక్కై. ३९.

ఉళన్ కణ్డాయ్నన్నెఞ్జే యుత్తమన్ ఱెన్ఱుమ్
ఉళన్ కణ్డాయ్, ఉళ్ళువారుళ్ళ—త్తుళన్ కణ్డాయ్
విణ్ణొడుఙ్గక్కోడుయరుమ్వీఙ్గరువి వేఙ్గడత్తాన్
మణ్ణొడుఙ్గత్తా నళన్దమన్. ४०.

అన్వ.— నల్ నెఞ్జే! ఉత్తమన్ ఉళన్ కణ్డాయ్. ఎన్ఱుమ్ ఉళన్ కణ్డాయ్. (6) ఉళ్ళువార్ ఉళ్ళత్తు ఉళన్ కణ్డాయ్. విణ్ ఒడుఙ్గ కోడు ఉయరుమ్ (13) వీఙ్గు అరువి వేఙ్గడత్తాన్ మణ్ ఒడుఙ్గ తాన్ అళన్ద మన్ (21)

అర్థము.— ఓమంచి మనసా! పురుషోత్తముఁడున్నాఁడుసుకదా! ఎల్లప్పుడును ఉన్నాఁడుకదా! (౬) ధ్యానముఁజేయువారి హృదయమందును ఉన్నాఁడుకదా! ఆకాశము ఒదుగునట్లు శిఖరములు పెరుగుచున్నదియు (౧౩) వృద్ధిపొందుచున్న చలములుగలదియునైన వేఙ్కటాద్రియందునివసించియుండువాఁడు భూలోకము ఒదుగునట్లు తాను కొలిచినొన్నస్వామి. (౨౧) ४०.

వ్యా.— నాల్పతామ్పాట్టు.— (ఉళన్ కణ్డాయ్) అవనుడైయ జీవనమ్ నమ్ముడైయసత్తాహేతు. "ఇచ్ఛాతఎవతవవిశ్వపదార్థసత్తా".

(నన్నెఞ్జే) ఎమ్బెరుమాన్న మ్ముడైయ సత్తాహేతువెన్ఱుకొల్లుకైక్కు-ప్పాఙ్గాననెఞ్జే! (ఉత్తమనెన్ఱుముళన్ కణ్డాయ్) నమ్ముడైయసత్తాహేతు అవనెన్ఱునినైత్తిరాతొళిన్ఱుమ్ ఎన్ఱుమవనిరుక్కుమ్బడి యితువే. (ఉళ్ళవారిత్యాది) పుకురప్పుక్కాల్ విలక్కాతారుడైయ హృదయత్తిలే యుళన్. (విణ్ణిత్యాది) '' ఉత్తమనెన్ఱు ముళన్ కణ్డాయ్ '' ఎన్గిఱత్తైయుపపాదిక్కిఱతు. ఉపరితనలోకఙ్గళుమ్ శిలవెల్లై యుణ్డెన్నిరాతే ఇవై వేణ్డావెన్ఱుకొణ్డు ఉయరానిన్ఱ-ఆకాశాది లోకఙ్గళెల్లా మొదుఙ్గుమ్బడిక్కీడాక వుయరానిన్ఱశిఖరత్తైయుడైత్తాయిరున్దుళ్ళ తిరుమలైయిలే నిన్ఱవన్, పణ్ణినతిరువడికళాలే భూమితొట్ట్రాతపడి యళన్దుకొణ్డమన్నన్-ఉడైయవన్, ఇవ్వళవన్ఱు పెరుమైయాలుమ్ మహాబలినెప్పతిత్తు వాఙ్గికొణ్డుకైక్కియాలుమ్ ఇవనేయుడైయవనెన్ఱుతొట్ట్రానిన్ఱతు. ౪౦.

అరు.— నాల్వతామ్బాట్టు.— (తొట్ట్రాతపడి) తిరువడికళీయాయ్ మణ్ తొట్ట్రాతపడి. వీజరువి-పెరియఅరుం. ౪౦.

మన్ను మణిముడినీణ్డణ్డమ్బోయ్ యెణ్డిశైయుమ్
తున్ను పొఴిలనైత్తుమ్ శూழ్ కడలే—మిన్నై
ఉడైయాకక్కొణ్డన్ఱులకళన్దాన్, కున్ఱ
ముడైయాక వాకాత్తో. ౪౧.

అన్వ.— కున్ఱమ్ కుడైయాక అ కాత్తో మన్ను మణి ముడి నీణ్డు అణ్డమ్ పోయ్ (10) ఎణ్ దిశైయుమ్ తున్ను పొழిల్ అనైత్తుమ్ కழల్ శూழ் (16) మిన్నై ఉడైయాకక్కొణ్డు అన్ఱు ఉలకళన్దాన్. (20)

అర్థము.— పర్వతమును గొడుగుగాఁ జేసి ఆవులను గాపాడిన స్వామి అమరియున్న రత్నమయమైన కిరీటము దీర్ఘమై అణ్డభిత్తివఱకు పోవునటులను (10) అష్టదిక్కులను నిండియున్న భూమి యంతయును శ్రీపాదములు వ్యాపించునటులను (16) మెఱుపును వస్త్రముగాఁ గలవాఁడై ఆకాలమందు లోకములను గొలిచెను. (20) ౪౧.

వ్యా.—నాల్పత్తొన్ఱామ్బాట్టు.—(మన్ను ఇత్యాది) (అణ్డమ్బోయెణ్డిశైయుమ్మన్ను మణిముడినీణ్డు) అణ్డత్తైయు మెట్టుదిక్కుక్కళైయుమ్

ఆధిరాజ్యసూచకమానతిరువభిషేకమ్ వ్యాపిక్కుమ్. (తున్నిత్యాది) చేతనరాలే శేఱియప్పట్టభూమియడఙ్గలుమ్ తిరువడికళే యాకవుమామ్. (మిన్నైయిత్యాది) మేఘపదత్తుక్కువ్వరుకే పళర్న్దరుళుకిఱపోతు. మిన్నై త్తిరుప్పీతామ్బరమాకక్కొణ్డులకళన్దాన్. (కున్ఱమిత్యాది) త్రైలోక్యత్తైయున్తన్నుడైయ తిరుమేనియాలేమఱైత్తవన్ ఒరుమలైయాలే తన్నుడైయ తిరుమేనియై మఱైత్తుక్కొణ్డాన్. ౪౨.

కోవలనాయానిరైకళ్ మేయ్త్తుక్కుழలూతి
మావలనాయ్క్కీణ్డమణివణ్ణన్ — మేవి
§ అరియురువమాకి యిరణియనతాకమ్
తెరియుకిరాల్ కీణ్డాన్ శినమ్. ౪౩.

అన్వ.—కోవలనాయ్ ఆ నిరైకళ్ మేయ్త్తు కుழల్ ఊతి వలనాయ్ మా కీణ్డ మణివణ్ణన్ (10) మేవి ఎరియురువమాకి ఇరణియనతు ఆకమ్ ఉకిరాల్ కీణ్డాన్ శినమ్ తెరి. (13)

అర్థము.— గోపాలుఁడై గో సమూహములను మేపి వేణు నాదముఁజేసి బలిష్ఠుఁడై కేశిని చీల్చిన రత్నమువలె స్పృహణీయమైన తిరుమేనుగలవాఁడై (౧౦) అమరియుండెడి ఉజ్జ్వలరూపుఁడై హిరణ్యాసురుని హృదయమును గోళ్ళచేతఁ జీల్చినవాని కోపము తెలిసికొనుఁడు. (౧౩) ౪౩

వ్యా—నాఙ్ఙ్తిరణ్డామ్బట్టు.—(కోవలనాయిత్యాది) బ్రాహ్మణనాయ్ ఓత్తుచ్చొల్లప్పెఱుమాప్పోలే ఇడైజాతిక్కుచితమాకపశుక్కళైయుమ్మేయ్త్తుక్కుழలైయుమూతి.(మావలనాయిత్యాది) అప్పువన్నిరమ్యామైయిలేకేశియినుడైయవాయైక్కిழిక్క వల్లనాయ్, విరోధియైప్పొక్కుకైయాలే శ్రమహరమాన నడివైయుడైయవన్. (మేవియిత్యాది) నరత్వసిమ్హత్వమానవిరణ్డు వడివుకొణ్డాల్ పొరున్దాతేయిరుక్కుమోవెన్నిల్, ఒరువడివుపోలే పొరన్దినపడి. అన్ఱిక్కే "మేవి" ఎన్ఱు

§ పా - ఎరియురువమాకి.

హిరణ్యానుడైయవర త్తైక్కిట్టియెన్నుమామ్. *(ఎరియురువమాకి) బళియుణ్డా నరూప త్తైయుడైయసింయ్. అచ్చినత్తాలే యిరణియనాక త్తై క్కీణ్డాన్. అన్ఱిక్కే, అరుళన్నువముక్కుద్దేశ్యమ్ ; ఆశ్రితవిరోధికళ్ పక్కల్ అవనుక్కుణ్డానశినముద్దేశ్యమ్. అచ్చిన త్తైత్తెరి-అనుసన్ధియెన్నుమామ్॥ ౪౨.

అరు.—నాలాయిరత్తామ్బాట్టు.—వర త్తైక్కిట్టుకై-వర త్తైయుడైయ ఆతుక్కును రూపమానవడివై క్కొళ్ళుకై. "ఎరియురు" ఎన్ఱు పాఠాన్తరమ్. శినత్తాలే తెరియుకిరాల్- మూరియవుకిరాలే క్కీణ్డానెన్ఱు క్రియైయాకల్; అన్ఱియే, కీణ్డాన్ శినమ్ తెరి-విచారియెన్ఱు క్రియైయాకల్. ౪౨.

శినమామతకళిఱ్ఱిన్ తిణ్మరుప్పొచ్చాయ్త్తు
ప్పునమేయ పూమియత్తనై—త్తనమాక
ప్పేరకలత్తుళ్ళొడుక్కుమ్ పేరారమార్పనార్
ఓరకలత్తుళ్ళతులకు ౪౩.

అన్వ.—మా శినమ్ మతమ్ కళిఱ్ఱిన్ తిణ్ మరుప్పై శాయ్త్తు (7) పునమ్ మేయ పూమియతనై తనమాక పేర్ అకలత్తు ఉళ్ ఒడుక్కుమ్ పేర్ ఆరమ్ మార్పనార్ (18) ఓర్ అకలత్తు ఉలకు ఉళ్ళతు. (22)

అర్థము.—మిక్కిలి కోపమును మదమునుగల కువలయాపీడముయొక్క దృఢమైన దన్తములను వంచి (౭) శబ్దాదివిషయములతో నమరియున్న భూలోకమును ధనముగా స్వీకరించి మిక్కిలి విస్తారముగల కడుపునందు ఇమిడ్చిన గొప్పహారములుగల వక్షస్థలముగలవానియొక్క (౧౮) అద్వితీయమైన సఙ్కల్పమునందు లోకమణఁగి యున్నది. (౨౨)

వ్యా.—అవ.—నాలాయిత్తుమూన్రామ్బాట్టు.— (శినమ్) అవన్ సఙ్కల్పత్తాలే యన్త్తోవిన్దలోకజ్కడక్కియాను.

(శినమిత్యాది) శిన త్తైయుడైత్తాయ్ ప్పెరుత్తమది త్తకువలయాపీడ త్తినుడైయ విరణ్డుమరుప్పుక్కళైయు మనాయాసేనపఱిత్తు. (పునమిత్యాది) చేతనర్కు భోగ్యజ్గళై యుడైత్తానభూమియై, (తన

* అరియురువమాకి - అనేపాఠమందు అర్థము స్పష్టముగనుక దానినివదలి, ఎరియురువమాకి అనేపాఠమునకు వ్యాఖ్యానము వ్రాయించిరి.

మిత్యాది) ధనమ్బోలే యిరుక్క త్తిరువయిల్ శిలేవై త్తు క్కాక్కుమ్. (పేరారమార్పనార్) తన్ను క్కైమైయానతు రక్షిక్కప్పట్ట తెన్ఱత్తాలే యొరుపడియాభరణమ్బోన్డాల్పోలే యిరుక్కుమపడి. (ఓరకలత్తుళ్ళతు లకు) అంశమాన సజ్కల్పత్తుళ్ళతు లోకమ్. ఓరప్పదుకిఱ సఙ్కల్ప త్తుళ్ళతెన్ఱుమామ్. ౮౩.

అరు.—నాల్పత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు.—పునమ్-పులమెన్ఱాయ్, వివయజ్గళై చ్చొల్లు కిఱతు. అకలమ్-హృదయమ్. ఓరకలమ్-సఙ్కల్పత్తినుడైయ ఏకదేశమెన్నుతల్. ౮౩

ఉలకముమూఴియుమాఴియుమ్, ఒణ్కేழ్

అలర్ కతిరుమ్ శెన్దీయుమావాన్—పలకతిర్ కళ్

పారిత్త పైమ్బొన్ముడియానడియిణై క్కే

పూరిత్తెన్నెఞ్జేపురి. ౮౮.

అన్వ.— ఉలకముమ్ ఊழியుమ్ ఆழியుమ్ ఒణ్ కేழ் అలర్ కతిరుమ్ శెమ్ తీయుమావాన (4) పల కతిర్కళ్ పారిత్త పై పొన ముడియాన ఇణై అడిక్కే నెఞ్జే! పూరిత్తు పురి (19)

అర్థము.— లోకమును ప్రళయకాలమును సముద్రమును మంచి వర్ణముగల పై వ్యాపించుచున్న కిరణములుగలచన్ద్రసూర్యులను ఎఱ్ఱని అగ్నియు శరీరముగాఁగలవాఁ డును (౯) లెక్కలేనికిరణములను వెదజల్లుచున్నదియు అందమైనదియు ఆశపడదగిన దియునైన కిరీటముగలవాని తిరువడిద్వంద్వమునే ఓమనసా! హర్షముచేసుచ్చి ఆశ్రయిం పుము. (౧౯)

వ్యా.—నాల్పత్తునాలామ్పాట్టు.—(ఉలకముమిత్యాది)లోక ముమ్,ఎల్లామ్ సంహృతమాయ్ కాలమే శేషిత్త కాలమ్మ్,*కదలుమ్, అఴకియ తాయలరానిన్ఱుళ్ళ ఒళియై యుడైత్తాన వాదిత్యనుమ్. అగ్ని యుమ్ తనక్కు ప్రకారమాకవుడైయవన్,ఇత్తాల్ జగదాకార త్తైచ్చొల్లు కిఱతు. (పలకతిరిత్యాది) పరమపద త్తిలేయొప్పిన్ఱరుళి యిరుక్కుమ్పడి. (పలకతిర్ కళ్) "దివిసూర్యసహస్రస్యభవేద్యుగపదుత్థితా" ఎన్ను

* అవజ్గలు మెత్తు అరుమ్బుకత్తిన్ పాఠమ్.

మ్బడియేనూ ఱాయిరమాదిత్యర్ కళైయోడవై త్త ఒళియైయుడైత్తాయ్ స్పృహణీయ మానతిరువభిషేక త్తైయుడైయవనుడైయ తిరువడి కళిలే. (ఎన్నెఞ్జే పూరిత్తుప్పురి) స్నేహిత్తాశ్రయి. ౪౪.

అరు.—నాఞ్పత్తునాలామ్పాట్టు.— అళి.వట్టమాయ్, అత్తాలే వళైయవెన్ఱాయ్, అవజ్గలుమెన్ని అరు. ౪౪.

పురిన్దుమత వేఴమ్మాప్పిడియోడూడి
తిరిన్దుశినత్తాల్ పొరుతు—విరిన్దశీర్
వెణ్కోట్టుముత్తుతిర్క్కుమ్ వేఙ్గడమే, మేలొరునాళ్
మణ్కోట్టుక్కోణ్డానమలై. ౪౫.

అన్వ.— మదవ వేఴమ్ మా పిడియోడు పురిన్దు ఊడి తిరిన్దు శినత్తాల్ పొరుతు (౯) విరిన్ద శీర్ వెణ్ కోడు ముత్తు ఉతిర్క్కుమ్ వేఙ్గడమే (౧౬) మేలొరునాళ్ మణ్ కోడు కొణ్డాన మలై. (౨౧)

అర్థము.— మదముగల యేనుఁగు శ్లాఘ్యమైన ఆడేనుఁగులోడ సంశ్లేషించి కోపగించి సంచరించి తాళ్లయందుఁబ్రతిఫలించినరూపముతోఁ గోపముచేత యుద్ధముఁ జేసి (౯) విస్తృతమైన వీరశ్రీగల తెల్లని దన్తములనుండి ముత్యములను రాల్చుచున్న వేఙ్కటాచలమే (౧౬) మునుపొకదినమందు భూమిని గొమ్ములతో నెత్తినవరాహుని పర్వతము. (౨౧) ౪౫.

వ్యా.—అవ.—నాఞ్పత్తైన్దామ్పాట్టు.—(పురిన్దు) ,'పలకతిర్ కళ్ పారిత్తపైమ్బొన్ముడియాన్" ఎన్ఱు పరమపదత్తైక్కలవిరుక్కైయాక వుడైయవన్నమక్కు సులభనామోవెన్నిల్; నమక్కాకవన్దోతిరుమలైయిలేవన్దు సన్నిహితనాయిన్ఱానిఱాన్.

(మతవేఴమ్మాప్పిడియోడుపురిన్దు) మదిత్తిరుస్తుళ్ళయానై యానతు పిడియోడేసంశ్లేషిత్తు. (ఊడి) సంశ్లేషానన్తరమూడి. (తిరిన్దుశినత్తాల్ పొరుతు)ఊడలాలేపిఱన్దశినత్తాలే ఉలావిరత్నభిత్తికళిలేపొరుతు.(విరిన్ద శీరిత్యాది)పొరుక్కైయాలే వీరశ్రీమైయుడైత్తానవెళ్ళైక్కోట్టిలేయుణ్డాన ముత్తైయుతిరానిన్ఱతిరుమలై. (మేలిత్యాది) పణ్డొరునాళ్ భూమిస్సై

శ్రీవరాహరూపియాయ్ ఎయిట్రిల్ కొణ్డవనుడైయ మలై. తిరుమలై యిలానైకళుక్కు చ్చేరుమితే శ్రీవరాహరూప మానపడివు. ౧౮.

మలైముకడు మేల్ వైత్తు వాశుకియైచ్చుట్రి
త్తలైముకడు తా నొరుకైపట్రి—అలైముక
ట్టణ్డమ్పోయ్ నీర్ తెఱిప్ప వన్దుకడల్ కడైన్దాన్
పిణ్డమాయ్నిన్ఱపిరాన్. ౧౯.

అన్వ.— ముకడు మలై మేల్ వైత్తు వాశుకియై చ్చుట్రి తలైముకడు తాన్ ఒరుకై పట్రి (9) అలై అణ్డమ్ ముకడు పోయ్ నీర్ తెఱిప్ప అన్ఱు కడల్ కడైన్దాన్ పిణ్డమాయ్నిన్ఱ పిరాన్. (20)

అర్థము.—గొప్పశిఖరములుగల మందరపర్వతమును తనమీద ఉంచుకొని వాసుకియనెడుసర్పమునుఅపర్వతమునకుంజుట్టిశిఖరమువంటిఆసర్పముయొక్క తలను తానొకచేతంబట్టుకొని(F) అలలు అణ్డముయొక్క ఉచ్చివఱకు వెళ్ళిజలమును చల్లునట్లు ఆకాలమందు సముద్రమథనముంజేసినవాఁడు జగత్కారణుండైన స్వామి. (౨౦) ౧౯.

వ్యా.—నాల్పత్తైన్దామ్పాట్టు.— (మలైముకడుమేల్ వైత్తు) ఓఙ్గియుర్దళ్ళమలైయై తన్మేటుకిన్మేల్ వైత్తు. (వాశుకియైచ్చుట్రి) అతిలేపాసుకియైచ్చుట్రి. (తలైముకడుతానొరుకైపట్రి) శిఖర కైకిఱతు కులైయామల్ అమైయాయ్త్తాఙ్గి, మేల్వైత్తశిఖర మషిక్కళర్న్దుపోకాతపడి యొరుకైయాలేపట్రి. (అలైముకడిత్యాది) ఇత్తిరణ్డతివలైపోయ్తెఱిప్ప-మేలిన్ నీర్ అణ్డభిత్తియిలేపోయ్ తెఱిప్ప. (అన్ఱిత్యాది) ఇతుక్కుపాదానకారణమానవన్. “ఏకోహవై నారాయణ ఆసీత్”. ౧౯.

నిన్ఱ పెరుమానే నీరేట్రు, ఉలకెల్లామ్
తిన్ఱ పెరుమానే తెఱ్ఱిఙ్గా—అన్ఱు
తురకవాయ్కీణ్డుమిఴ్న్ద ముడియాయ్, నఙ్గళ్
నరకవాయ్ కీణ్డాయుమ్ నీ. ౨౦.

అన్వ.— నీర్ ఏఱ్ఱు నిన్ఱ పెరుమానే! ఉలకెల్లామ్ సెన్ఱ పెరుమానే! శెజ్గణ్ణా! (7) అన్ఱు తురకమ్ వాయ్ కీణ్డ తుళాయ్ ముడియాయ్! నజ్గళ్ నరకవాయ్! కీణ్డాయుమ్ నీ. (16)

అర్థము.— దానజలమును బట్టి నిలిచిన స్వామీ! ప్రపంచమంతయు గొలిచిన స్వామీ! రక్తలోచనా! (౭) అప్పుడు గుఱ్ఱమైవచ్చిన కేశియనెడు రాక్షసునివక్త్రమును జీల్చినవాఁడా! తిరుత్తుళాయ్ కిరీటమంతుగలవాఁడా! మా నరకమును బోఁగొట్టినవాడవు నీవు. (౧౬) ౪౭.

వ్యా.—నాల్పత్తేళామ్పాట్టు.— (నిన్ఱ పెరుమానేనీరేఱ్ఱు) మహాబలిపక్కలిలే నీరేఱ్ఱుశేషిత్వన్తోఱ్ఱుమ్పడినిన్ఱవనే! (ఉలకిత్యాది) లోకత్తైయెల్లామళన్దుకొణ్డైయవనెన్ఱు తోఱ్ఱుమ్పడిశెన్ఱవనే! (శెజ్గణ్ణా) స్నేహన్తోఱ్ఱుమ్పడినిన్ఱవనే! (అన్ఱిత్యాది) వైత్తవక్కైయమ్ వాడామల్ కేశివాయైక్కీణ్డ కృత్తవనే! (నజ్గళిత్యాది) ఒరు కేశివాయైక్కీణ్డ కృత్తు ఆశ్చర్యమో! ఎజ్గళ్ నరకత్తినాయైక్కీణ్డ కృత్తవునక్కు. ౪౭.

నీయన్ఱే నీరేఱ్ఱులక మడియళన్దాయ్
నీయన్ఱే నిన్ఱు నిరై మేయ్త్తాయ్—నీయన్ఱే
మావాయుక మ్పిళన్దు మామరుతినూడుపోయ్
తేవాశురమ్పొరుతాయ్ శెఱ్ఱు. ౪౮.

అన్వ.—నీర్ ఏఱ్ఱు ఉలకమ్ అడి అళన్దాయ్ నీయన్ఱే? (6) నిన్ఱు నిరై మేయ్త్తాయ్ నీయన్ఱే? (10) ఉరమ్ మా వాయ్ పిళన్దు మా మరుతిన్ ఊడు పోయ్ తేవాశురమ్ శెఱ్ఱు పొరుతాయ్ నీయన్ఱే? (22)

అర్థము.— దానజలమునుబట్టి లోకములను శ్రీపాదములచేతఁ గొలిచినవాఁడవు నీవుకదా! (౬) కృష్ణుఁడై యుండి ఆవులను మేపినవాఁడవు నీవుకదా? (౧౦) బలమైన కేశివక్త్రమును జీల్చి పెద్ద మద్దివృక్షముల నడుమ వెళ్ళి (విజేచి) దేవాసురయుద్ధమందు రాక్షసులనుసంహరించునట్లు యుద్ధముఁజేసినవాఁడవు నీవేకదా? (౨౨) ౪౮.

వ్యా. నాల్పత్తెట్టామ్పాట్టు.— (నీయన్ఱేయిత్యాది) ఉన్నైయైక్కు మహాబలిపక్కలిలేనీరైయేఱ్ఱుఅత్తై తిరువడికళాలేఅళన్దాయ్. (నీయన్ఱేయిత్యాది) కృష్ణనాయవతరిత్తు పశుమేయ్త్తాయ్. (నీయన్ఱే

యిత్యాది) కేశవాయ్యెప్పిళన్దు పెరియమురులినిడై యేపోయ్, (తేవా సురమిత్యాది) జ్ఞానహీనమాన అచేతనఙ్గళై పోక్కినతువేయో? చేతన రాన విరోధికళైయుమ్ పోక్కిన్ఱిలై యో ? ౭౮.

అరు.— నాల్పత్తెట్టామ్పాట్టు.— తేవాశురమ్మిరుతాయ్-దేవాసురయుద్ధత్తై ప్పణ్ణి దేవర్కళ్ విరోధియైప్పోక్కినాయెన్ఱపడి. ౭౮.

శెళ్ఱతువుమ్ శేరావిరణియనై, చ్చెన్ఱేళ్ఱు
ప్పెళ్ఱతువు మ్మానిలమ్పిన్నైక్కాయ్—ముళ్ఱల్
ముఱియేళ్ఱిన్నెన్నిన్ఱు మొయమ్బొళిత్తాయ్, మూరి
చ్చురియేఱు శఙ్గినాయ్ళూర్న్దు. ౭౯.

అన్వ — పిన్నైక్కాయ్ ముళ్ఱల్ మురి ఏళ్ఱేళ్ మున్ నిన్ఱు శూర్న్దు మొయ్మ్బు ఒళిత్తాయ్! (4) మూరి శురియేఱు శఙ్గినాయ్! శెళ్ఱతువుమ్ శేరా ఇరణియనై. (15) శెన్ఱు ఏళ్ఱు పెళ్ఱతువుమ్ మానిలమ్. (19)

అర్థము.— నప్పిన్నైప్పిరాట్టికొఱకు బలిష్ఠమై సంచరించుచున్న వృషభముల మునుపు నిలిచి ఆలోచించి దానిబలమును బోగొట్టినవాఁడా!(౯) సముద్రమందుఁబుట్టిన రేఖలుగలదైన శఙ్ఖముగలవాఁడా!(నీవు) సంహరించినది అద్వేషములేని హిరణ్యాసురుని. (౧౫)పోయి దానజలమును బరిగ్రహించి స్వీకరించినదియు మహాపృథివి. (౧౯) ౭౯.

వ్యా.—నాల్పత్తొన్బతామ్పాట్టు.—(శెళ్ఱతువుమిత్యాది) ఆశ్రిత రోదు శేరాత హిరణ్యనై క్కొన్ఱతువుమ్ అవనిభూవుక్కాక వెన్ఱదుమాన్. (శెన్ఱిత్యాది)మహాబలిపక్కలిలేపి రేళ్ఱుప్పెళ్ఱతుభూమి. (పిన్నైక్కా యిత్యాది) నప్పిన్నైప్పిరాట్టిక్కాక త్తిణ్ణియతాయులావానిన్ఱ వేళ్ఱినుడై యమిడుక్కైయళిత్తాయ్. (శూర్న్దు) ఇడమ్పార్త్తునిన్ఱు. (మూరిచ్చురియిత్యాది) కైయిలే శ్రీపాఞ్చజన్యత్తై యుడైయవనే! ౭౯.

అరు.— నాల్పత్తొన్బతామ్పాట్టు.— శేరా-తన్నైచ్చేరాతే ఆశ్రయియాతే. అవని భూక్కైయాలె విరోధియాన దేహత్తైప్పోక్కినానెన్ఱపడి. ముళ్ఱల్ - తిణ్ణియతాయ్. మూరి-సఞ్చారియాయ్. మొయమ్బు - మిడుక్కైయుడైయ ఏళ్ఱేళ్. మూరిచ్చురియెన్ఱ మిడుక్కైయుమ్నాళైయుము ముడైయశఙ్గు. ౭౯.

శూళ్న్దతుழాయలఙ్గల్ శోతిమణిముడిమాల్
తాళ్న్దవరువి త్తడవరై వాయ్—ఆళ్న్ద
మణినీర్చ్చునై వళర్న్ద మాముతలై క్కొన్ఱాన్
అణినీలవణ్ణ త్తవన్. ౫౦.

అన్వ.— శూళ్న్ద తుழాయ్ అలఙ్గల్ శోతి మణి ముడి మాల్ అణి నీల వణ్ణ త్తవన్ (10) తాళ్న్ద అరువి తడమ్ వరై వాయ్ ఆళ్న్ద మణి నీర్ శునై వళర్న్ద మా ముతలై కొన్ఱాన్. (22)

అర్థము.—చుట్టఁబడిన తిరుత్తుழాయి మాలయు ప్రకాశించుచున్న రత్నమయమైన కిరీటమును గలవాఁడును సర్వాధికుఁడును భోగ్యమైన నల్లనివర్ణముగలవాఁడును నైన యాసర్వేశ్వరుఁడు (౧౦) క్రిందఁబడుచున్న తీర్థములుగల విశాల పర్వతమునందు లోఁతును స్వచ్ఛమునగు జలముగల మడుఁగునఁ బెరిఁగియున్న గొప్ప మొసలిని సంహరించెను. (౨౨) ౫౦.

వ్యా.— ఐమ్బతామ్బాట్టు.— (శూళ్న్దవిత్యాది) ఆకముతలియాకవిట్ట తిరుత్తుழాయ్ మాలైయైయుమ్ ఆధిరాజ్యసూచకమాన మణిముడియైయుముడైయవన్. (తాళ్న్దవిత్యాది) తాళ్న్ద అరువికళైయుడైత్తాయిరుక్కుళ్ళ తడవరైయిలే యాళ్న్దు నిర్మలమాననీరైయుడైత్తానశునైయిలేవళర్న్ద పెరియముతలైయై నీర్ప్పుళువెన్నుమ్బారాతే శీఱిక్కొన్దెకొన్ఱాన్. (అణినీలవణ్ణత్తవన్) ఆశ్రితవిరోధియాన ముతలై పోయిత్తెన్ఱు శ్రమహరమానవడివైయుడైయవన్. ౫౦.

అరు.— ఐమ్బతామ్బాట్టు.— ఆకముతలియాకవిట్ట ఎన్ఱు వార్తైప్పాడు. ౫౦.

అవనేయరువరైయా లానిరైకళ్ కాత్తాన్
అవనేయణిమరుతమ్ శాయ్త్తాన్—అవనే
కలఙ్గాప్పెరునకర కాట్టువాన్ కణ్డీర్
ఇలఙ్గాపురమెరిత్తా నెయ్తు. ౫౧.

అన్వ.— అరు వరైయాల్ ఆ నిరైకళ్ కాత్తాన్ అవనే. (6) అణి మరుతమ్ శాయ్త్తాన్ అవనే. (10) ఎయ్తు ఇలఙ్గాపురమ్ ఎరిత్తాన్ అవనేకణ్డీర్. (14) కలఙ్గా పెరు నకరమ్ కాట్టువాన్ అవనేకణ్డీర్. (19)

అర్థము.—(కదలించుటకుగూడ) అసాధ్యమైన గోవర్ధనపర్వతముచేత నా త్తి గోసమూహములను రక్షించినవాఁడు వాఁడే. (౬) చేరియున్న మద్దివృక్షములను ద్రోసినవాఁడును వాఁడే. (౧౦) (బాణాగ్నిచే) బాధించి లఙ్కాపురిని దహించినవాఁడును వాఁడేకదా. (౧౪) కలఁతఁజెందని విశాలమైన పరమపదమును జూపించువాఁడును వాఁడేకదా. (౧౯) ౫౧.

వ్యా.—ఇమ్బత్తొరామ్బాట్టు.—(అవనేయిత్యాది) ఏషణత్తాలే నోవుపట్టపశుక్కళ్ తమ్ముడైయ రక్షణత్తుక్కత్తాన్ ప్రవర్తిత్తతుణ్డో? అవనేయన్ఱో వెన్ఱు సహకారినైరపేక్ష్యత్తైచ్చొల్లుకిఱతు. (అవనేయణియిత్యాది) సహకారినిరపేక్షమాంకమరుత్తై చ్చాయ్ త్తానుమవనే.(అవనేకలఙ్గావిత్యాది) పరమపదమ్ అవనేకాట్ట క్కాణుమ త్తనై. స్వయత్నత్తాల్ కాణ్బార్ క్కుక్కాణప్పోకాతు. (కణ్ణైత్యాది) లఙ్కైయై యవ్విత్తు ప్పిరాట్టియై ప్పెఱుకైక్కు యత్నమ్పణ్ణినానుమ్మానే. ౫౧.

ఎయ్ తాన్ మరామర మేழுమిరామనాయ్
ఎయ్ తానమ్మాన్ మఱియ వేన్దిర్ క్కాయ్— ఎయ్ తానుఱ్ఱ
తెన్నిలఙ్గై కోన్వీழ చ్చెన్ఱు కుఱళురువాయ్
మున్నిలఙ్గై కొణ్డాన్ ముయన్ఱు. ౫౨.

అన్వ.— ఇరామనాయ్ మరామరమ్ ఏழுమ్ ఎయ్ తాన్. (4) వేన్దిర్ క్కాయ్ అమ్మాన్ మఱియ ఎయ్ తాన్ (9) తెన్ ఇలఙ్గై కోన్ వీழ ఎయ్ తానుఱ్ఱ. (14) మున్ కుఱళురువాయ్ చెన్ఱు ముయన్ఱు నిలమ్ కైక్కొణ్డాన్. (20)

అర్థము.—శ్రీరామావతారమెత్తి సాలవృక్షము లేడింటిని భంజించెను.(౪) ధరింపఁబడిన తిరువాభరణములుగలసీతాదేవికొఱకు ఆలేడిని క్రిందఁబడునట్లు కొట్టెను. (౯) దక్షిణమునందుండెడి లఙ్కాపట్టణమునకు రాజైనరావణుఁడు క్రిందఁబడునటులఁగొట్టెను, (౧౪) పూర్వకాలమందుఁబొట్టివాఁడై వెళ్ళి యత్నముఁజేసి భూమిని స్వాధీనముచేసికొనెను. (౨౦) ౫౨.

వ్యా.—ఇమ్బత్తిరణ్డామ్బాట్టు.—(ఎయ్ తానిత్యాది) రామనాయ్ త్తిరక్కాక మరామరమేழுమ్ మెయ్ తాన్. (ఎయ్ తానమ్మా

నిత్యాది) మూన్ కట్టియెన్ఱు పారాతే పిరాట్టి శోన్నాళ్ శెన్ఱు ఎయ్‌తాన్.
(ఎయ్‌తతువుమిత్యాది) ఎయ్‌తతువుమ్ రావణనై క్కొల్లుకైక్కాక.
(శెన్ఱిత్యాది) కుఱళురువాయ్ చ్చెన్ఱు మూన్ఱులోకత్తై యడఙ్గలుమ్
మఃయన్ఱు కైక్కొణ్డాన్.   ౫౨.

ముయన్ఱుతొழు నెఞ్జే మూరినీర్ వేలై
ఇయన్ఱమరత్తాలిలైయిన్ మేలాల్—పయిన్ఱఙ్గోర్
మణ్ణలఙ్గొళ్ వెళ్ళత్తు మాయక్కుழవియాయ్
త్తణ్ణలఙ్గల్ మాలైయాన్ తాళ్.   ౫౩.

అన్వ.— మూరి నీర్ వేలై ఇయన్ఱ ఆలమరత్తు ఓర్ ఇలైయిన్మేల్ పయిన్ఱు (8) అఙ్గు మణ్ నలమ్ కొళ్ వెళ్ళత్తు మాయక్కుழవియాయ్ (14) తణ్ అలఙ్గల్ మాలైయాన్ తాళ్ నెఞ్జే! ముయన్ఱు తొழు. (21)

అర్థము.— చలించుచున్న జలముగల సముద్రమందు అమరియున్న వటవృక్షముయొక్క ఒక యాకునందుఁ బవ్వళించి(౮)అచ్చోట భూ సారమును గ్రసించిన ప్రళయజలమందు నాశ్చర్యభూతుఁడైన చిన్నబిడ్డయై (౧౪) చల్లనిదై చలించుచున్న మాలగలవానియొక్క తిరువడిని మనసా! ప్రయత్నముఁజేసి యాశ్రయింపుము. (౨౧) ౫౩.

వ్యా.— అవ.— ఏవమ్భూతమాన్ఱావమ్బుట్టు.— (ముయన్ఱు) దుష్కరణ్ఙ్గళై స్పష్టిప్పిక్క వల్లవన్. అవనై యాశ్రయియెన్గిఱాన్.

(ముయన్ఱుతొழు నెఞ్జే) యత్నమ్పణ్ణియాశ్రయిక్కప్పార్.
(మూరినీరిత్యాది) ఉలావానిన్ఱ నీరైయుడైత్తాన కడలిలేయుణ్డాన మరత్తినుడైయ * పసనాయిరుప్పతోరు ఆలిలైయిన్మేలే పయిన్ఱు చేతనర్కు భోగోపకరణ భోగస్థాన భోగ్యమాన భూమియెల్లామ్ యపహరియానిన్ఱ వెళ్ళత్తిలే ఆశ్చర్యమాన శిశువాయ్యానవన్. (తణ్ణలఙ్గలిత్యాది) ఆలిలైయిన్మేలేకణ్వళర్న్దరుళుకిఱపోతు పొకట్టమాలైయుమ్మానుమాయ్ క్కిడక్కుమవన్. అవనుడైయ తిరువడికళై ముయన్ఱుతొழు నెఞ్జే!   ౫౩

తాళాల్ శకటమ్ ముట్టైప్పకడున్ఱి
కీళ్పామరుతిడైపోయ్ క్కుழలాయ్—మీళాతు

---

* (పా) పశుమైయాయ్.పసప్పోరు.

మణ్ణకలజ్కణ్డజ్గో ణ్డాతుకన్దమార్పఱ్కు
పెణ్ణకలజ్కాతల్ పెరితు. ౫౪.

అన్వ.— తాళాల్ శకడమ్ ఉతైత్తు పకడు ఉన్ది (5) కీళా మరుతు ఇడై పోయ్ కేழలాయ్ అన్ఱు మీళాతు అకలమ్ మణ్ కీణ్డు (15) ఓర్ మాతు ఉకన్ద మార్పఱ్కు పెణ్ అకలమ్ కాతల్ పెరితు. (23)

అర్థము.—శ్రీపాదముతో శకటాసురుని దన్ని కువలయాపీడమును క్రిందబడఁ ద్రోసి (౫) వేరుగానుండెడి మద్దివృక్షముల నడుమఁబోయి వరాహావతారమెత్తి ఆ ద్భి త్తియందు నంటుకొనియున్న విశాలమైన పృథివిని వేరుపఱచి (౧౫) విలక్షణమైన భూమిప్పిరాట్టి ఆశపడిన విశాలవక్షస్స్థలముగలవానికి శ్రీదేవియొక్క విశేషసౌన్దర్య మందుఁ బ్రేమ యధికమై యుండెను. (౨౩) ౫౪.

వ్యా.— ఐమ్బత్తునాలామ్పాట్టు.— (తాళాల్ శకడముతైత్తు) తిరువడికళాలే శకటాసురనిరసనమ్పణ్ణి. (పకడున్ది) కువలయాపీడత్తై త్తళ్ళి. (కీళామరుతిడై పోయ్) ఇరణ్డాయరుకేనిన్ఱమరుతూడేపోయ్. (కీళా) పిళవామరుతిడై పోయెన్నుమామ్. (కేழలాయిత్యాది) శ్రీవరాహ రూపియాయ్. మీళాతపడి కీడాకభూమియైక్కీణ్డు, శ్రీభూమిప్పిరాట్టియైయుకన్దమార్పఱ్కు. (పెణ్ణకలజ్కాతల్ పెరితు) పిరాట్టి పక్కలిలేస్నేహమ్పెరితు. ౫౪.

అరు.— ఐమ్బత్తునాలామ్పాట్టు.— కీళా-కీణ్డు. మీళాతపడి-భూమికిక్రిందుగా పడి. ౫౫.

పెరియవరైమార్పిల్ పేరారమ్పూణ్డు
కరియముకిలిడై మిన్పోల—* తెరియుజ్గాల్
పాణ్డుజ్గవణ్ణత్తెయుమ్ పడియమే, మాలోన్ఱన్
నీణ్డుజ్గణ్ కాట్టుమ్ నిఱమ్. ౫౫.

అన్వ.— పెరియ వరై మార్పిల్ పేర్ ఆరమ్ పూణ్డు తెరియుజ్గాల్ (7) కరియ ముకిల్ ఇడై మిన్పోల. (11) మాల్ తన్ నీళ్ నెడుమ్ కణ్ నిఱమ్ (17) పాణ్ ఒరుజ్గ వణ్డు అత్తైయుమ్ పడియమే కాట్టుమ్. (23)

* (పా) తెరియుజ్గాల్.

అర్థము.— పెద్ద పర్వతమువంటి వక్షస్థలమునందు గొప్ప హారమును ధరించిన (పెరుమాళ్ళను) ధ్యానించినయెడల (౭) నీల మేఘము నడుమనుండు మెఱుపువలె (నుండును). (౧౧) మఱియు వానియొక్క మిక్కిలి దీర్ఘమైన నేత్రముల సౌన్దర్యమును (౧౭) (లోకమందన్ని) పాటలను జయించిన తుమ్మెదలు పాడుచున్న తామరపుష్పమే చూపించును (౨౩)   ౫౫.

వ్యా.— ఎమ్బుత్తినామ్బాట్టు.— (పెరియవరైమార్విల్) అరత్తాల్ పరిచ్ఛేదిక్కప్పోకాతమార్విల్. (పేరారమ్బూణ్డు) మడిత్తు ప్పూణవేణ్డుమ్ పెరియహారత్తైప్పూణ్డు. (కరియముకిలిడై మిన్పోల) మార్వుక్కు మారత్తుక్కుమ్ దృష్టాన్తమ్, మేఘత్తిలే మిన్నాప్పోలే శ్యామమానతిరుమార్విలే హారజ్కిడన్దపడి. (తెరియుఙ్గాల్) అను సన్ధిక్కుమ్పోతు. "తిరియుఙ్గాల్" ఎన్ఱుపాఠముమామ్. (పాణోడుఙ్గ విత్యాది) పాణ్ శాతియాక ఒడుఙ్గుమ్బడి పాడానిన్ఱ వణ్డైయుడైత్తాన పఙ్గయమే. (మణ్డవనిత్యాది) అవనుడైయ పరిచ్ఛేదిక్కప్పోకాతకణ్ణిను డైయనిఱత్తైక్కాట్టానిన్ఱతు.   ౫౫.

అరు.— ఎమ్బుత్తినామ్బాట్టు.— ఆరమ్-ముత్తుమాలై యాతల్, నీణ్డపతకమాతల్. పాణ్ శాతియాక-పావల్లగాయకజాతియాక.   ౫౫.

నిఱమ్ వెళ్ళితుశెయ్తు పశితుకరితెన్ఱు
ఇఱైయురువమ్యామఱియోమెణ్ణిల్ —*నిఱైవుడైయ
నామఙ్గై తానుమ్నలమ్పుకళవల్లళే
పూమఙ్గై కేళ్వన్ పొలివు.   ౫౬.

అన్వ.— ఇఱై ఉరువమ్ నిఱమ్ యామ్ ఎణ్ణిల్ (౫) వెళితు శెయ్తు పశితు కరితు ఎన్ఱు అఱియోమ్. (11) నిఱైవుడైయ నామఙ్గైతానుమ్ పూమఙ్గై కేళ్వన్ పొలివు నలమ్ పుకళ వల్లళే? (19)

అర్థము.— సర్వేశ్వరుని తిరుమేని వర్ణమును మనము తలంచినయెడల (౫) తెల్లగానుండును ఎఱ్ఱగానుండును పచ్చగానుండును నల్లగానుండును అని తెలిసికొనం జాలము. (౧౧) (జ్ఞాన) పూర్తిగల వాగ్దేవియు లక్ష్మీ వల్లభుని సమృద్ధిని చక్కంగా స్తోత్రముచేయ శక్తురాలా? (౧౯)   ౫౬.

---

* (పా) నిఱముడైయ.

వ్యా — అవ. — ఐమ్బత్తాఱామ్పాట్టు. — (నిఱమ్) ఎన్ను
మ్దైయ స్వామియినుడైయ రూపత్తై ఇన్నపడియిరుక్కుమెన్ఱు శొల్లప్పో
కాదు. ప్రయోజనత్తైచ్చొల్లిల్ శొల్లుమిత్తనైయెన్గిఱార్.

(నిఱమిత్యాది). ఇత్తైయినుడైయ నడిప్పానతు, వెళుప్పు, శివప్పు,
పసుమై, కఱుప్పు, ఎన్ఱిణ్డిల్ నామఱిరోమ్. (నిత్తైవుడైయవిత్యాది)
నామేమహాత్తోమానాల్ మతిప్పుడైయళాన సరస్వతి యజ్ఞత్తైక్కు
త్తరమాకప్పుకఴవల్లళో? (పూమాన్ఱై కేళ్వన్పొలివు) ప్రకటప్పొక్కా
యెన్నెన్నిల్; శ్రియఃపతియినుడైయ సమృద్ధియైచ్చిలవరాల్ పేశ
ప్పోమో? ౨౬.

పొలిన్దిరుణ్డకార్వానిల్ మిన్నేపోల్ తోన్ఱి
మలిన్దుతిరువిరున్దమార్వన్ — పొలిన్ద
కరుడన్మేల్కొణ్డ కరియాన్కழలే
తెరుడన్మేల్ కణ్డాయ్ తెళి. ౨౭.

అన్వ. — కార్ పొలిన్దు ఇరుణ్డ వానిల్ మిన్నేపోల్ తిరు తోన్ఱి (7) మలిన్దు
ఇరున్ద మార్వన్ (10) పొలిన్ద కరుడన్ మేల్కొణ్డ కరియాన్ కழల్ తెరు
డన్ మేల్ కణ్డాయ్ తెళి. (18)

అర్థము. — వర్షాకాలమునందు దట్టమై నల్లగానుండెడి మేఘమునందు మెఱసిన
మెఱుపువలె పెరియపిరాట్టి ప్రకాశించుచు (7) మిక్కిలివైభవముతో వేంచేసియున్న
వక్షస్థలముగలవాడును (10) అమరియున్న గరుడునిమీఁద వేంచేసియున్న నల్లని
సర్వేశ్వరుని శ్రీపాదములుగలిగినభక్తియే యన్నివస్తువులలో మేలైనదని తెలిసి
కొనుము. (18)

వ్యా. — అవ. — ఐమ్బత్తేழామ్పాట్టు. — (పొలిన్దు) గరుడ
వాహనుడైయ తిరువడికళై ఆశ్రయియెన్గిఱతు.

(పొలిన్దిత్యాది) సమృద్ధనాయిరుణ్డ కార్కాలత్తిల్ మేఘత్తి
ల్మిన్నేపోలే తోన్ఱి తణ్ణీర్ తణ్ణీరెన్నాన్ఱైప్పడానిన్ఱ పెరియపిరాట్టియా
రుకన్ద తిరుమార్వైయుడైయవన్. (పొలిన్దవిత్యాది) మహామేరువితే

యొరు అఞ్జనగిరి యిరున్దాఱ్పోలే సమృద్ధనాన పెరియతిరువడి మేలే యిరున్దననుక్తైయ తిరువడికళిలేయున్దాన. (తెరుడనిత్యాది) జ్ఞానవిపాకైయానభక్తియై యెల్లాత్తుక్కు మ్మేలాకక్కొణ్డనుసన్ధి. ఇత్తైయోలక్క వాత్తై యెన్నిరాతేకొళ్. ౫౭.

అరు.— ఐమ్బత్తేళామ్పాట్టు.— తెరుళ్ తఱ మేల్-తెరుళ్ తన్మేలే. మేలాన తెరుళ్-జ్ఞానవిపాకైయానభక్తి. తెరుళ్-జ్ఞానమ్; జ్ఞానవిశేషమానభక్తియెన్నుతల్. కణ్డాయ్ తెళి-తిరువడికళిలేయున్దానభక్తియై మేలాకక్కొణ్డనుసన్ధి ఎన్ఱపడి. ౫౭.

తెళిన్దశిలాతలత్తిన్ మేలిరున్దమన్ది
అళిన్దకడువనై యేనోక్కి—విళజ్గియ
వెణ్మతియమ్ తావెన్నుమ్ వేజ్గడమే, మేలొరునాళ్
మణ్మతియిఱ్కొణ్డుకన్దానూర్. ౫౮.

అన్వ.— తెళిన్ద శిలాతల త్తిన్మేల్ ఇరున్ద మన్ది అళిన్ద కడువనై నోక్కి (7) విళఙ్గియ వెణ్ మతియమ్ తా ఎన్నుమ్ వేఙ్గడమే (13) మేలొరునాళ్ మతియిల్ మణ్ కొణ్డు ఉకన్దాన్ వాళ్వూ. (19)

అర్థము.— నిర్మలమైన తాతిపూవ నున్న యాడుకోతి ప్రేమగల మొగకోతినిఁ జూచి (౭) ప్రకాశించుచున్న తెల్లని చంద్రుని తెచ్చియిమ్మని చెప్పుచున్న వేఙ్కటాచలమే (౧౩) మునుపొకకాలమందు యుక్తిచేత భూమిని స్వాధీనపఱచుకొని సంతోషించినసర్వేశ్వరుఁడు సుఖముగానుండుస్థలము. (౧౯) ౫౮.

వ్యా— అవ.— ఐమ్బత్తెట్టామ్పాట్టు.— (తెళిన్ద) "అస్మిన్ యాస్తాధ్ర్యమ్" ఎన్ఱు పిరాట్టిశెయ్త శెయ్గై తిరుమలైయిల్ తిర్యక్కుక్కళుమ్ అనువర్తియానిన్ఱ తెన్గిఱార్.

(తెళిన్దవిత్యాది) స్ఫటికప్పాఱైయిలే యిరున్దపెణ్ కురఙ్గు. (అళిన్దవిత్యాది) తన్బక్కలిలే స్నేహిత్త ఆణ్ కురఙ్గైనోక్కి. (విళఙ్గియవిత్యాది) ఊడినాల్ ఒరుఘటకర్ పొరున్దవిడ వేణ్డాతే, తానే చన్ద్రనుడైయ మేఱ్పు అమాకైయాలే కళఙ్కమఱ్ఱు ఉజ్వలమాయిరున్దుళ్ళ చన్ద్రమణ్డలత్తైత్తావెన్నా నిన్ఱతు. ఇత్తన్దువాఙ్గ వేణ్డుజ్ఞానుమ్ తిరుమలై

యినుడైయ ఉయర్త్తి. (మేలిత్యాది) పణ్డోరునాళ్ భూమియై మతియాలేకొణ్డు అలభ్యలాభ మ్ప్రోలానాయుకన్దవనుడైయ వైశ్వర్యమ్. ౨౮.

వాழుమ్వకైయఱిన్దేన్ మైపోల్ నెడువరైవాయ్
తాழుమరువిపోల్ తార్కిడప్ప—చ్చూழుమ్
తిరుమామణివణ్ణన్ శెజ్గణ్మాల్, ఎజ్గళ్
పెరుమా నడిశేర ప్పెఱ్ఱు. ౨౯.

అన్వ.— మైపోల్ నెదు వరై వాయ్ తాழుమ్ అరువిపోల్ తార్ కిడప్ప (7) శూழుమ్ తిరు మా మణి వణ్ణన్ శెమ్ కణ్ మాల్ (15) ఎజ్గళ్ పెరుమాన్ అడి శేర ప్పెఱ్ఱు వాழుమ్వకై అఱిన్దేన్. (21)

అర్థము.— కాటుకవలెనల్లనైన గొప్ప పర్వతమునందుఁ బడుచున్న ప్రవాహమువలె తిరుత్తుళాయిమాలె ప్రకాశింప (౭) (దానికాశపడి) నిత్యవాసముఁజేయుచున్న పెరియపిరాట్టిని వక్షస్థలమునందుగలవాఁడును శ్లాఘ్యమైన మణివంటి వర్ణముగలవాఁడును ఎఱ్ఱని నేత్రములుగలవాఁడును సర్వాధికుఁడునునైన (౧౫) మా స్వామి తిరువడిని బొంది సుఖపడువిధమును దెలిసికొంటిని. (౨౧) ౨౯.

వ్యా.— ఐమ్బత్తొన్బతామ్పాట్టు.— (వాழుమ్ వకైయఱిన్దేన్) సర్వేశ్వరనైప్పెఱ్ఱ ఆత్మావుక్కు వకుత్తసంపత్తెన్ను వ్యుత్పత్తి పణ్ణినేన్. (మైపోలిత్యాది) అఞ్జనగిరియిలే పాయానిన్ఱ అరువిపోల్ తిరుమార్విలే శాత్తినతోళ్ మాలై కిడప్ప. (శూழుమ్ తిరుమామణి వణ్ణన్) అతిలే ఆశైప్పడానిన్ఱ పెరియపిరాట్టియారైయు ముడైయనాయ్ శ్రమహరమాన వడివైయునుడైయవన్. (శెజ్గణ్మాల్) ఈశ్వరత్వత్తై సూచిప్పియానిన్ఱ కణ్గళైయుడైయవన్. (ఎజ్గళిత్యాది) భోగ్యభూతనాయ్ ఎన్నైయుడైయవనాయ్ పకుత్తవనుడైయ తిరువడికళైక్కిట్టప్పెఱ్ఱు "బుద్ధినా శాత్ప్రణశ్యతి" ఎన్ను శబ్దాదికళైప్పెఱ్ఱాలే వాழుమ్ప్రకారమఱిన్దేన్. ౨౯.

పెఱ్ఱమ్పిణైమరుతమ్ పేయ్‌ములై మాచ్చకడమ్
ముఱ్ఱక్కాత్తూడుపోయ్ యుణ్డుతైత్తు — కఱ్ఱు
క్కుణిలై విళఙ్గనిక్కు క్కొణ్డెఱిన్దాన్, వెఱ్ఱి
ప్పణిలమ్‌వాయ్‌వైత్తుకన్దాన్ పణ్డు. ౨౦.

అన్వ.— పెఱ్ఱమ్ ముఱ్ఱ కాత్తు పిణై మరుతమ్ ఊడు పోయ్ (7) పేయ్ ములై ఉణ్డు మా శకడమ ఉతైత్తు (13) కఱ్ఱు కుణిలై కొణ్డు విళఙ్గనిక్కు ఎఱిన్దాన్ (18) పణ్డు వెఱ్ఱి పణిలమ్ వాయ్‌వైత్తు ఉకన్దాన్. (23)

అర్థము.— పశువులను జక్కఁగాఁ గాపాడి చేరియున్న మద్దివృక్షములనడుమఁ జనుదెంచి (౮) పూతనయొక్క స్తన్యమును ద్రాగి గొప్ప శకటాసురుని దన్ని (౧౩) వత్సాసురుండనెడు చిట్టికఱ్ఱ నెత్తి కపిత్థాసురునిమీఁద విసరికొట్టినసర్వేశ్వరుండు (౧౮) మునుపు జయమునిచ్చు శఙ్ఖమును దిరుప్పవళమునందుంచుకొని సంతోషించెను.

వ్యా.— అవ.— అఴుపతామ్మాట్టు.— (పెఱ్ఱమ్) ప్రతిబన్ధకఙ్గళ్ పోనాలన్ఱో వాఴుమ్బడియావతెన్నిల్; అవన్ తానే ప్రతిబన్ధకఙ్గళై ప్పోక్కుమెన్గిఱతు.

(పెఱ్ఱమిత్యాది) ఇతునిరల్‌నిఱై. కన్ఱాకియ ఎఱి కరువిన్మై కొణ్డు విళఙ్గనిక్కు కొణ్డెఱిన్దవన్. వెన్ఱియై విళైప్పతాన శ్రీపాఞ్చజన్యత్తై వాయిల్‌వైత్తుకన్దవన్. పణ్డుణ్డాన ప్రతిబన్ధకఙ్గళై యెల్లామ్ పోక్కుమ్. ౨౦.

అవ — అఴుపతామ్మాట్టు,— ముఱ్ఱ-ఇవైయెల్లామ్. పణిలమ్-శఙ్ఖు. ౨౦.

పణ్డెల్లామ్‌వేఙ్గడమ్ పాఱ్కడల్‌వైకున్దమ్
కొణ్డఙ్గుఱైవార్‌క్కు క్కోయిల్‌పోల్ — వణ్డు
వళఙ్గిళరునీళ్ శోలై వణ్‌పూఙ్గడికై
యిళఙ్గుమరన్‌తన్ విణ్ణకర్. ౨౧.

అన్వ.— పణ్డెల్లామ్ వైకున్దమ్ కొణ్డు అఙ్గు ఉఱైవార్‌క్కు (5) వేఙ్గడమ్ పాఱ్కడల్ వణ్డు వళమ్ కిళరుమ్ నీళ్ శోలై (12) వణ్ పూఙ్గడికై ఇళఙ్గుమరన్ తన్ విణ్ణకర్ కోయిల్‌పోల్, (13)

అర్థము.— మనుపంతయు పరమపదమును వాసస్థానముగాఁజేసికొని అక్కడ నిత్యవాసముఁజేయువారికి (౫) వేఙ్కటాద్రియు క్షీరాబ్ధియు తుమ్మెదలు గుంపులుగా నెగురుచున్న విశాలమైన తోఁటలచే(౧౨)రమణీయమై భోగ్యమైయున్న తిరుక్కడిక్కై యనుదివ్యదేశమును యౌవనారమ్భముగలసర్వేశ్వరుని విణ్ణకరమనెడుదివ్యదేశమును వాసస్థానములువలెనున్నవి. (౧౫) ౬౧.

వ్యా.— అవ.— అటుపత్తోరామ్బాట్టు.— (పన్ఱాల్లామి త్యాది) ప్రతిబన్ధకజ్గళైప్పోక్కు మళవేయో? పరమపద త్తైక్కాలవిరుక్కైయాక వుడైయవన్ సంసారత్తిలే ఉకన్దుపుళిన తిరుప్పతికళై త్తనక్కిరుప్పాక క్కొళ్ళుకిఱతు ఆశ్రితార్థమాకవన్ఱో? ఎన్గిఱార్.

(వేజ్గడమ్బాఱ్కడల్ వైకున్దమ్కొణ్డగ్గళైవార్క్కు) "తిరుమాలై వైకున్దమేతణ్ తిరువేజ్గడమే" ఎన్ఱు పరమపదత్తోడొత్తియాక త్తిరుమలై యైచ్చొల్లుకిఱతు. వైకున్దజ్గో యిలాకక్కొణ్డు అజ్గుత్తైవార్క్కు వేజ్గడమ్, పాఱ్కడల్, వణ్డువళజ్గళవుమ్ నీళ్ శోలై వణ్ణాద్కడిక్కై, విణ్ణకరానవివై ఇళఙ్కుమరన్ తనక్కు ఇప్పోతు కోయిల్పోల్. ౬౧.

అరు.— అటుపత్తోరామ్బాట్టు.— వేఙ్గడమ్బాఱ్కడల్ వైకున్దక్కోయిల్ పన్ఱా ల్లామ్; ఇప్పోతిన్ద త్తిరుప్పతికళ్ కోయిలెన్నపడి. వైకున్దత్తోడే వేఙ్గడత్తైయుమ్బాట్టువానె న్నెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (తిరుమాలిత్యాది). ఇవుక్కుచ్చ్లోకమ్ ... ౬౧.

విణ్ణకరమ్వెఃకా విరితిరైనీర్ వేఙ్గడమ్
మణ్ణకరమ్మామాడ వేళుక్కై — మణ్ణకత్త
తెన్కుడన్దై తేనార్ తిరువరఙ్గమ్తెన్కోట్టి
తన్కుడఙ్గై నీరేఱ్ఱాన్ తాళ్వు. ౬౨.

అన్వ.— విణ్ణకరమ్ వెఃకా విరి తిరై నీర్ వేఙ్గడమ్ (6) మణ్ నకరమ్ మా మాడమ్ వేళుక్కై మణ్ణకత్త తెన్ కుడన్దై (14) తేన్ ఆర్ తిరువరఙ్గమ్ తెన్ కోట్టి (19) తన్ కుడఙ్గై నీర్ ఏఱ్ఱాన్ తాళ్వు. (23)

అర్థము.— తిరువిణ్ణకరమును యథోక్తకారిసన్నిధియు విస్తీర్ణమైన అలలుకొట్టుచున్న జలముగల తిరుపతియు (౬) భూలోకవైకుణ్ఠమైన గొప్ప మేడలుగల వేళు

కైర్యయనైడుఃదివ్యదేశమును భూలోకమందు శ్లాఘ్యమైన కుంభకోణమును.(౧౮) తేనె లుకారుచున్న తోటలతో సమృద్ధమైన శ్రీరఙ్గమును దక్షిణమందుండెడి తిరుక్కోట్టి యూరును తన యఱచేతిలో దానజలమును బరిగ్రహించినవాఁడు సౌలభ్యముతో వాస ముఁజేయు దివ్యదేశములు. (౨౩)　　　౬౨.

వ్యా.— అవ.— అఱుప త్తిరణ్డామ్ప్పాట్టు.— (విణ్ణకరమ్) కేవలమ్ సంసారత్తిలే నిన్ఱమాత్రమో? పరమపదత్తి లిరుప్పమనిచ్చ క్కాయ్ తాళ్చ్చియో డేకూడవిరుప్పతు ఉకన్దరుళిన దేశత్తిలేయన్ఱో వెన్గిఱార్.

(విణ్ణకరమిత్యాది) విణ్ణకరమ్, వెంకా, విరితిరైనీర్ వేఙ్గడమ్; తిరుమలైయెన్ఱాలోరు విశేషణరహితమాక చ్చొల్లమాట్టార్. (మణ్ణకర మిత్యాది) భోగ్యమై కుడన్దైనకోయిల్. (తన్కైడక్కైయిత్యాది) మహాబలిపక్కలిలే తన్నుడైమైయైప్పెఱుకైక్కు అర్థిత్వాన్ఱోట్ఱుమ్పడిఅర్థి యాయ్నిన్ఱాప్పో లేఉకన్దరుళినదేశఙ్గళిలే తాళ్వుతోట్ఱుమ్పడి నిన్ఱాన్.

అరు.— అఱుపత్తిరణ్డామ్ప్పాట్టు.—మనిచ్చుకు-హాక్ష్తుకు, సౌజన్యత్తుక్కాక వెన్ఱపడి. మణ్ణుక్కు సరకమైనైయాలే మణ్ణిలుణ్డానభోగ్యతైయాల్ కుడన్దైనిలైయెన్ఱపడి.

తాళ్శడైయుమ్నీణ్ముడియు మొణ్మఴువుమ్శక్కరముమ్
శూళరవుమ్పొన్నాణుమ్తోన్ఱుమాల్—శూళుమ్
తిరణ్డరువిపాయుమ్ తిరుమలైమేలెన్దైక్కు
ఇరణ్డురువు మొన్ఱాయిశైన్దు.　　　౬౩.

అన్వ.— శూళుమ్ తిరణ్డు అరువి పాయుమ్ తిరుమలైమేల్ ఎన్దైక్కు (౬) తాళ్ శడైయుమ్ నీళ్ ముడియుమ్ ఒణ్ మఴువుమ్ శక్కరముమ్ (13) శూళ్ అర వుమ్ పొన్ నాణుమ్ ఇరణ్డురువుమ్ ఇశైన్దు ఒన్ఱాయ్ తోన్ఱుమ్ ఆల్. (22)

అర్థము.— చుట్టుపారుచున్న సమృద్ధములైన కొండకాలువలు ప్రవహించు చున్న తిరుపతియందుండెడి మాస్వామికి (౬) వ్రేలుచున్న జటలును పొడవైన కిరీట మును సుందరమైన గొడ్డలియు చక్రంబును(౧౩) నడుమునుచుట్టుకొనియుండెడి సర్ప మును స్వర్ణమయమైన మొలత్రాడును ఈరెండుహరహరిరూపములు చేరి యొకటియై తోఁచుచున్నవి;ఆశ్చర్యము.(౨౨)　　　౬౩.

వ్యా.—అవ.— అలుపత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు.— (తాళ్శడై యుమ్) సిద్ధమాన వేషత్తైయుమ్ సాధకమాన వేషత్తైయుమొక్కధరిప్ప తే ; ఇతొరుశీలవత్తైయే! ఎన్గిఱార్.

(తాళ్శడైయుమిత్యాది) శూళ్న్దిరణ్డరువిపాయానిన్ఱతిరుమలై మేలే నిఱ్కిఱవెన్నుడైయస్వామిక్కు. (ఇరణ్డురువుమొన్ఱాయిశైన్దు) ఒన్ఱు సాధకమాయ్ ఒన్ఱుసిద్ధమానాల్ శేరాచ్చేర్త్తియా యిరుక్కుమో వెన్నిల్, ఇరణ్డురువుమిశైన్దు ఒన్ఱాయిరుక్కుమ్- పొరున్దియిరుక్కుమ్,

ఇశైన్దవరవముమ్వెఱ్పుఙ్కడలుమ్
పశైన్దఙ్గముతు†పడుప్ప—అశైన్దు
కడైన్దవరుత్తమో కచ్చివెగ్కావిల్
కిడన్దిరున్దునిన్ఱతువుమఙ్గు. ౧౮.

అన్వ.— ఇశైన్ద అరవముమ్ వెఱ్పుమ్ కడలుమ్ అఙ్గు అముతు పడుప్ప పశైన్ద (8) అశైన్దు కడైన్ద వరుత్తమో? కచ్చి వెంగావిల్ కిడన్దు అఙ్గు ఇరున్దు నిన్ఱతువుమ్. (17)

అర్థము.— తగినదనిఒప్పుకొనిన వాసుకియు మన్దరపర్వతము ను సముద్రమును (చేర్చి) ఆసముద్రమందు అమృతము పడునట్లు అశపడి (౮) ఆడియాడి చిలికిన కష్టముచేతనేమో? కంచిలోనుండు యథోక్తకారిసన్నిధియందుఁ బవ్వళించి ఆకాంచీ నగరమునందుఁ గూర్చుండి.నిలిచినదియు. (౧౭) ౧౮.

వ్యా.—అలుపత్తునాలామ్పాట్టు.— (ఇశైన్దవిత్యాది) కడలిలే ఒరుమలైనైనట్టు ఒరుపామ్బైచ్చుఱ్ఱిక్కడైయానిన్ఱాల్ శేరాచ్చేర్ త్తియాయిరుక్కుమోవెన్ఱాల్, (ఇశైన్ద) తన్నిల్పొరున్దియిరున్దపడి. (పశైన్దఙ్గముతుపడుప్ప) అతిలేఅమృతమ్పడుమ్పడిక్కిడాక ప్పశైకొడుత్తు. (అశైన్దిత్యాది) ఉలావిక్కడైన్దవరుత్తమో! (కచ్చియిత్యాది) తిరుక్కచ్చియిలుమ్ తిరువెగ్కావిలుమ్కిడప్పతు ఇరుప్పతు నిఱ్పతాకి అతు తనియే కడలైక్కడైన్దత్తాలే తిరుమేనియిలే పిఱన్ద*ఆయాసమో ? ౧౮.

అరు.—అలుపత్తునాలామ్పాట్టు.— పశైకొడుత్తు-పక్వమ్పణ్ణి, అమృతముణ్డా మ్పడి అతుక్కువేణ్డుమ్ సాధనఙ్గళైయెల్లామ్ఉణ్డాక్కి ఎన్నపడి. ౧౮.

---

† (పా) పడైప్ప. * (పా) అలస్యమో.

* అజ్గత్కిడరిన్ఱియన్దిప్పో ప్పోతు
మజ్గవిరణియన తాక త్తై—ప్పాజ్గి
అరియురువమాయ్ప్పిళన్దవమ్మానవనే
కరియురువజ్కొమ్బొశిత్తాన్ కాయ్న్దు. ౬౫.

అన్వ.— అజ్గల్కు ఇడర్ ఇన్ఱి అన్దిప్పోతత్తు అరియురువమాయ్ పాజ్గి(6) ఇరణియనతు ఆకత్తై మజ్గ పిళన్ద అమ్మానవనే (11), కరియురువమ్ కొమ్బు కాయ్న్దు ఒశిత్తాన్. (15)

అర్థము.— కొమారుఁడైన ప్రహ్లాదునికి దుఃఖము రాకుండునటుల సాయంకాలమందు సింహరూపుఁడై ఆటోపముఁజేసి (౬) హిరణ్యాసురుని శరీరమును నాశమగునట్లు చీల్చిన స్వామియైనవాఁడే (౧౧) కువలయాపీడముయొక్క దన్తమును కోపగించివిఱిచెను. (౧౫)

వ్యా.— అఱుపత్తైన్దామ్బాట్టు.— (అజ్గత్కిడరిన్ఱియిత్యాది) పిళ్ళైయుడైయవిడాయ్తీర. "అజ్గక్కిడరిన్ఱి" ఎన్ఱుపాఠమాకిల్, అవ్విడత్తిల్ విడాయ్తీర. (అన్దిప్పోతత్తు.) అసురర్కుబలమ్ వర్ధిక్కుమ్కాలత్తిలే. (మజ్గవిరణియనతాకత్తై) హిరణ్యనుడైయ హ్రుదయమానతు మజ్గిప్పోమ్బడిక్కాక. (పాజ్గియిత్యాది) "పిత్తైయెయిఱ్ఱన్డలరియాయ్ప్పెరుకినాన్" ఎన్నుమ్బడి. (అవనేయిత్యాది) అవనేకువలయాపీడత్తినుడైయ కొమ్బైయొశిత్తాన్. (కాయ్న్దు) శీఱ్ఱమిల్లాతవన్ శీఱి. ౬౫.

అరు.— అఱుపత్తైన్దామ్బాట్టు.— అజ్గర్ - అజ్గత్తైయుడైయపిళ్ళై. అజ్గు - అక్కిడర్. అవ్విడత్తిలన్దవిడాయ్తీర, ఎన్ఱు పాఠాన్తరమ్. ౬౫.

కాయ్న్దిరుళై మాఱ్ఱిక్కతిరిలకుమామణికళ్
ఏయ్న్దపణక్కతిర్శేల్ వెవ్వుయిర్ప్ప—వాయ్న్ద
మతుకైటపరుమ్వయిఱురుకిమాణ్డార్
అతుకేడవర్క్కిఱుతియాజ్గు. ౬౬

* (పా) అజ్గక్కిడరిన్ఱి.

అన్వ.—కాయ్న్దు ఇరుళై మాత్రి కతిర్ ఇలకు మా మణికళ్ ఏయ్న్ద(7) పణమ్ కతిర్ మేల్ వెవ్వుయిర్ప్ప (11) వాయ్న్ద మతుకైటపరుమ్ వయిఱు ఉరుకి మాణ్డార్ (16)అవర్క్కు ఆఙ్గు అతు కేడు ఇఱుతి. (21)

అర్థము.— కోపగించి చీకటిని బోగొట్టి కిరణములను విరజల్లుచున్న శ్లాఘ్యమైన మణులు చేరియున్న (౭) పడిగల తేజస్సుమీఁద నుష్ణమైనశ్వాసములను విడువ, (౧౧) వచ్చిన మధుకైటభులు గర్భములు కరిగి చచ్చిరి. (౧౬) వారికి అక్కడికి రావడము చేయుటపై వినాశహేతువాయెను. (౨౧) ౬౬.

వ్యా.— అవ.— అఙుపత్తాటామ్బాట్టు.— (కాయ్న్దు) ఊణర్త్తియుణ్డానపోతు విరోధినిరసనమ్పణ్ణిన తో (శేష) మో?అవధాన మిన్త్రిక్కేయిరుక్కచ్చేయ్తే విరోధికళై ముడిక్కవల్లవనుక్కాఙ్గటార్.

(కాయ్న్దిరుళై మాత్రి) శీఱియిరుళై పోక్కి. (కతిరిలకిత్యాది) ఒళివిడానిన్తుళ్ళ మణికళ్ శేర్న్ద ఫణత్తిలుణ్డాన తేజస్సిన్మేలే నదు మూచ్చువిడ. (వాయ్న్దవిత్యాది) కిట్టినమధుకైటభర్కళ్ వయిఱు రుకిముడిన్దార్కళ్. (అతుకేడిత్యాది) “ఎన్రుమెన్పిళై పొఱుక్కుమ్తుకళ్ శెయ్వార్కళజను మావర్కళే”. ౬౬.

అరు.— అఙుపత్తాటామ్బాట్టు.—కణ్ వళర్న్దరుళుకిఱపోతు శ్వాసత్తాలే ముడిక్కైయాలే అవధానమిన్త్రియిరుక్కిఱతు. తిరువనన్తాళ్వానుడైయ శ్వాసత్తాలే ఎన్రుమ శొల్లువర్కళ్. ఇవ్విషత్తుక్కు ప్పెరుమాళుడైయ గ్యాసమేయాకక్కడవతు. ఆఙ్గు- అన్దఅవస్థైయిలే. ఇఱుతియాన కేడు-ముడివాన కేడు. ఇతెప్పడియెన్న ఇవ్విడ వ్యాప్తియై శొన్నార్ (ఎన్రుమెన్పిళైయిత్యాది). ౬౬.

ఆఙ్గు మలరుఙ్కువియుమాలున్దివాయ్
ఓఙ్గుకమలత్తినొణ్పోతు—ఆఙ్గై
తికిరిశుడరెన్రుమ్వెణ్శఙ్గమ్, వానిల్
పకరుమతియెన్రుమ్పార్త్తు. ౬౭.

అన్వ.— ఉన్ది వాయ్ ఓఙ్గు కమలత్తిన్ ఒణ్ పోతు (6) అమ్ కై తికిరి శుడరెన్రుమ్ వెణ్ శఙ్గమ్ వానిల్ పకరుమ్ మతియెన్రుమ్ పార్త్తు (16) ఆఙ్గు మలరుమ్ కువియుమ్, ఆల్. (20)

అర్థము.— (సర్వేశ్వరుని) నాభియందుఁ బుట్టి పెరుగుచున్న కమలముయొక్క సున్దరమైన పుష్పము, (౬) సున్దరమైన శ్రీహస్తమునందుండెడి చక్రము సూర్యుఁడనియు తెల్లనిశఙ్ఖము ఆకాశమందు ప్రకాశించుచున్న చంద్రుఁడనియు తలఁచి (౧౬) ఆకాలమున వికసించుచు ముకుళించుచున్నది. ఆశ్చర్యము. (౨౦) ౬౭.

వ్యా.— అవ.— అఙుపత్తేழாమ్బాట్టు.— (అఙ్గు) హిరణ్యనుమ్మధుకైటభర్ కళుమ్ముడిన్దపిన్బు కణ్వళరుమ్బోదైయఝకై యనుభవిక్కిఱార్.

(ఉన్దిఇత్యాది) తిరునాభికమలత్తిలే ఓఙ్గియిరున్దుళ్ళ అఝకియ తానతామరైప్పూ. (అఙ్గిత్యాది) కైయిల్ తిరువాழியై ఆదిత్యనెన్ఱుమ్. (వెణ్ శఙ్గిత్యాది) శ్రీపాఞ్చజన్యత్తై ఆకాశత్తిలే విళఙ్గానిన్ఱుళ్ళ చన్ద్రనెన్ఱుమ్బార్త్తు -అనుసన్ధిత్తు. (అఙ్గుమలరుఙ్కువియుమాల్) ఇరణ్డుకాలత్తిలే ఏఱుక్కుక్కుడవ అవ్విరణ్డవస్థైయానతు యుగపత్ ఉణ్డాకానిన్ఱతు. ౬౭.

అరు.— అఙుపత్తేழாమ్బాట్టు.— అఙ్గై - అఙ్గైయెన్ఱాయ్, అఝకియకై. తికిరి-తిరువాழி. అఙ్గు - అన్దఅవస్థైయిలే. అల్ - ఆశ్చర్యమ్. ౬౭

పాశ్ఱ్త్కడువన్ శునైనీర్ నిఝలక్కణ్డు
పేర్త్తోర్కడువనెనప్పేర్న్దు—కార్త్త
కళఙ్కనిక్కైక్కనీట్టుమ్ వేఙ్గడమే, మేనాళ్
విళఙ్గనిక్కుక్కన్ఱెఱిన్దాన్వెఱ్పు. ౬౮.

అన్వ.— శునైనీర్ పార్త్త కడువన్ నిఝల్ కణ్డు పేర్త్తోర్ కడువ నెన పేర్న్దు (8) కార్త్త కళఙ్గనిక్కై నీట్టుమ్ వేఙ్గడమే (12) మేనాళ్ విళఙ్గనిక్కు కన్ఱెఱిన్దాన్ వెఱ్పు. (17)

అర్థము.— కొండకాలువలనీటిలోఁ దొంగిచూచిన మొగకోతి తనఛాయనుఁ జూచి శత్రువైన యొకకోఁతియని తలఁచి అవతలవెళ్ళి (౮) నల్లని కలేపుఁడును చేయిఁ జాచిన వేఙ్కటాచలమే (౧౨) మునుపొక కాలమందు రాక్షసావేశముకలిగిన వెలగపుఁడును అసురావేశము కలిగినదూడను విసిరికొట్టిన వానియొక్క పర్వతము. ౬౮.

వ్యా.—అఱుప త్తెట్టామ్పాట్టు.— (పార్ త్తవిత్యాది) శునై నీరిలేకడువనానతు తన్నుడైయ నిఴలైక్కణ్డు. (పేర్ త్తోరిత్యాది) వేత్తేతనక్కు ఎతిరియానకడువనెన్ఱు పేర్ న్దు.(కార్ త్తవిత్యాది)పిన్నైయు న్దన్నుడైయ చాపలత్తాలే అరుకిల్ కళాప్పఴత్తైయఱుత్తుత్తావెన్ఱుకైనీట్టానిఱ్కుమ్ తిరుమలై.(మేనాళిత్యాది)పణ్డుకణ్డైక్కొణ్డు విళఙ్గానిక్కు ఎఱిన్దవనుడైయమలై. ౬౮.

అరు.— అఱుపత్తెట్టామ్పాట్టు.— కడువన్ - ఆణ్ కురఙ్గు. పేర్ న్దు - భయత్తాలే అప్పుఱత్తేపేర్ న్దు. కార్ త్త- కఱుత్త. అఱుత్తుత్తావెన్ఱు అన్దప్పఴత్తైక్ కఱిత్తుత్ తా ఎన్ఱు. నీట్టి - కైయై నీట్టిక్కొణ్డు. మెన్నడై. కళఙ్గనియుమ్ అఱిన్దైయిలే నిఴలిలే తోన్ఱుమ్.

వెత్పెన్ఱు వేఙ్గడమ్పాడుమ్,వియన్ఱులగై
కత్పెన్ఱుశూడుఙ్గరుఙ్గుఴల్మేల్—మత్పొన్ఱ
నీణ్డతోళ్మాల్కిడన్దనీళ్కడల్నీరాడువాన్
పూణ్డనాళెల్లాంపుకుమ్. ౬౯.

అన్వ.—వెత్పెన్ఱు వేఙ్గడమ్ పాడుమ్. కరుఙ్గుఴల్ మేల్ వియన్ తుళాయ్ కత్పెన్ఱు శూడుమ్. (9) మల్ పొన్ఱ నీణ్డ తోళ్ మాల్ కిడన్ద (14) నీళ్ కడల్ నీరాడువాన్ పూణ్డ నాళెల్లామ్ పుకుమ్. (20)

అర్థము.— పర్వతమనుచు వేఙ్గడమును పాడుఁడు. ఆశ్చర్యకరమైన తిరుత్తుళాయిమాలయే తగినదని వెన్నుకొనుటయందు చుట్టుకొనుఁడు. (౫) మల్లులను జంపిన దీర్ఘ బాహువులుగల సర్వేశ్వరుఁడు పవ్వళించియున్న (౧౪) విశాలమైన క్షీరాబ్ధియందు జలకమాడుటకు నుపయించిన దినములన్నియును ధ్యానింపుఁడు.(౧౫)౬౯.

వ్యా.— అవ.— అఱుపత్తొన్బతామ్పాట్టు.— (వెత్పెన్ఱు) ఆఴ్వారానవవస్థైపోయ్ ఒరుపిరాట్టియవస్థైయై భజిత్తు అవళుడైయదశైయైత్తిరుత్తాయార్ శొల్లుకిఱార్.

(వెత్పిత్యాది) లోకయాత్రైయుమివళుక్కు భగవద్విషయత్తిలే.తిరుమలైయొఴియ వేఱొరుమలైయుమఱియాళ్.(కరుఙ్గుఴల్మేల్ వియన్తుళాయ్ కత్పెన్ఱుశూడుమ్)నాట్టుప్పూచ్చూడాళ్. (తొడుత్త

తుఴాయ్మలర్ శూడిక్కళైన్దనశూడుమిత్తోణ్డర్ కళ్లోమ్" ఎన్గిఱపడియే విస్మయమానతిరుత్తుఴాయ్యల్లతు కుఴలిల్వైయాళ్. కత్పైన్నుపాతివ్రత్యమ్. (మఱ్ఱొన్నవిత్యాది) విరోధినిరసనత్తుక్కాక వళర్న్దతోళై యుడైయనాయ్ వ్యాముగ్ధనానవన్ కిడన్ద నీళ్ కడలిలే విడిన్దనాళెల్లామ్పుకానిన్నాళ్. తిరుప్పాఱ్కడలాఴియ వేఱొన్నిల్ కుళిత్తాల్ విడాయ్ కెడాతెన్నిరానిన్నాళ్. ఇప్పిరకరణత్తిల్ కీఴుమ్మేలుమ్ అన్యాపదేశమిన్నిక్కేయిరుక్క ఇప్పాట్టొన్నుమిప్పడికొళ్ళుకిఱతెన్నెన్నునిర్వహిప్పర్ కళ్. అమ్మనైయిమ్మనైయెన్ను ఒన్నైచ్చొల్లక్కడవికోళితే; అనపిన్ను తిరుమన్నైయైప్పాడుమ్గోళ్. (వియన్తుఴాయిత్యాది) ఒరుపూచ్చూడక్కడవికోళితే; అనపిన్ను, పకుత్తనుకన్ఱిన్నిరుమ్పుతుఴాయైచ్చూడుమ్గోళ్. (మఱ్ఱొన్న విత్యాది) పాతివ్రత్యన్నమ్పిక్కడవికోళితే; అనపిన్ను; విరోధినిరసనశీలనానవన్ కిడన్దతిరుప్పాఱ్కడలిలేముఴుకుమ్గోళ్. ౭౯

అవ.— అఱుపత్తొన్బతామ్పాట్టు.— పాతివ్రత్యమ్-అవన్ స్పర్శత్తుక్కావాఴియ వేఱొన్ను శూడామై.పూణ్డు. విడిన్ద. కత్పైన్ను-ప్రాప్తమెన్ను. ఇతు ఇరణ్డావతుకు ౭౯.

పుకుమతత్తాల్ వాయ్పూశి కీఴ్ తాఴ్న్దు, అరువి
ఉకుమతత్తాల్ కాల్కఴువి కైయాల్ — మికుమతత్తేన్
విణ్డమలర్ కొణ్డు విఱల్వేఙ్గడవనైయే
కణ్డువణఙ్గు ఙ్కళిఱు. ౭౦.

అన్వ.— పుకు మతత్తాల్ వాయ్పూశి కీఴ్ తాఴ్న్దు అరువి ఉకు మతత్తాల్ కాల్ కఴువి (10) మికు మతమ్ తేన్ విణ్డ మలర్ (15) కైయాల్ కొణ్డు విఱల్ వేఙ్గడవనైయే కళిఱు కణ్డు వణఙ్గుమ్. (12)

అర్థము.—నోటిలోఁబడుచున్న మదజలముచేత నోటినిగడిగి క్రిందఁ బడుచున్న కొండకాలువలవలెఁ గారుచున్న మదజలముచేతఁ గాళ్లు కడిగి (౧౦) మిక్కిలి మదమును బుట్టించెడు తేనెగలదై వికసించిన పుష్పములను (౧౫) తొండముచేఁ దీసికొని మహాబలిష్ఠుఁడైన శ్రీనివాసుని ఏనుఁగు సేవించి నమస్కరించును. (౨౨) ౭౦.

వ్యా.— అవ.— ఎఴుపతామ్పాట్టు.— (పుకుమతత్తాల్) అనుకూలరుడైయ దేహయాత్రై యెల్లామ్ తన్ సమాశ్రయణత్తుక్కుడలాకక్కొళ్ళ మవనుడైయ తిరుమలై యెన్గిఱతు.

(పుకుమత త్తాలిత్యాది) వాయిలే పుకుకిఱ మదజలత్తాలే వాయ్ పూశి. (కీఴ్ త్యాది) కీఴ్తేతాఴ్ న్దవరువిపోల పుకానిన్ఱ మదజలత్తాలే కాల్ కఴువి. (కైయిత్యాది) కైయాలే మిక్క మధువై యుడైత్తాయ్ అలరా నిన్ఱ పూవై క్కొణ్డు కళిఱానతు విఱల్ వేఙ్గడవఱ్ఱై యేఱణ్డు వణఙ్గుమ్. విఱల్వేఙ్గడవనెన్ఱు, తిరుమలై యిల్ తిర్యక్కుక్కళుమ్ తన్నై వణఙ్గుమ్పడి జ్ఞానత్తైక్కొడుక్క వల్ల శక్తియైయుడైయవనెన్గిఱతు. జ్ఞానకార్యమాన సమాశ్రయణత్తై దేశవాసత్తాలే పణ్ణువిక్కుమ్.   ౭౦.

అరు.— ఎఴుపతామ్బాట్టు.— కీఴ్ తాఴ్ న్దవరువి - మేఘజలమ్.   ౭౦.

కళిఱుముకిల్ కుత్తక్కై యెదుత్తోడి
ఒళిఱుమరుప్పొశికైయాళి—పిళిఱి
విఴ, క్కొన్ఱునిన్ఱతిరుమ్ వేఙ్గడమే, మేనాళ్
కుఴక్కన్ఱు కొణ్డెఱిన్దాన్ కున్ఱు.   ౭౧.

అన్వ.— కళిఱు కై ఎదుత్తు ఓడి ముకిల్ కుత్త (౬) పిళిఱి విఴ ఒళిఱు మరుప్పు ఒశి కై యాళి కొన్ఱు (14) నిన్ఱు అతిరుమ్ వేఙ్గడమే మేల్ నాళ్ కుఴక్కన్ఱు కొణ్డు ఎఱిన్దాన్ కున్ఱు. (22)

అర్థము.— ఏనుఁగు తొండము నెత్తుకొని పఱుగెత్తి మేఘమును గ్రుద్ద (౬) (అయేనుఁగు) భయపడి పడునట్లు తెల్లని దన్తములను విఱిచిన తొండముగల యాళి (దానిని) చంపి(౧౪) నిలిచి గర్జించుచున్న వేఙ్కటాచలమే పూర్వకాలమందుఁ చిన్న దూడను ఎత్తి విసిరినవాని పర్వతము. (౨౨)   ౭౧.

వ్యా.— ఎఴుపత్తోరామ్బాట్టు — (కళిఱిత్యాది) కైయై యెదుత్తుక్కొణ్డోడి కళిఱానతు ముకిలైక్కుత్త. (ఒళిఱిత్యాది) ఆనైయినుడైయ వెణ్మరుప్పై ముఱియానిన్ఱయాళి. కైయెడుత్తోడి యెన్ఱు యాళిక్కాకచ్చొల్లవుమామ్. (పిళిఱివిఴవిత్యాది) ఆనైయానతు పిళిఱిక్కొణ్డు విఴుమ్బడిక్కిడాకక్కొన్ఱు శినత్తాలేనిన్ఱ తిరానిన్ఱ తిరుమలై. (మేనాళిత్యాది) సహజశత్రుక్కళై ముడిత్తు విరోధి పోకప్పెఱ్ఱతెన్ఱు ఉకన్దునిఱ్కుమవనుడైయ తిరుమలైయిఱే. తిరుమలై

యిల్ పిన్నై యొన్ఱుకొణ్డు బాధకమావాన్నెన్నిల్ ; అగ్నీషోమీయహింసైయోపాతియిత్తే అవర్గళుక్కుమ్.	౨౧.

అరు.— ఎழுపత్తొరాయిరమ్బట్టు.—ఒళిఅు- ఒళిరైయియక్కైయకామ్బు. ఇవర్గళుక్కు బాధకమ్బాదువెరా వెన్న, అవనైప్పోలే అవనూవిలుళ్ళతు మెన్గిఱార్ (సహజశత్రుక్కళై యిత్యాది) ఆనాలుమ్ దివ్యదేశత్తిలే బాధకమావా వెన్నభిప్రాయమాక (అగ్నీషోమీయవిత్యాది).	౨౧.

కున్ఱొన్ఱినాయ కుఱమకళిర్ కోల్వళైక్కై
శెన్ఱువిళైయాడు తీఙ్కళైపోయ్—వెన్ఱు
విళఙ్గుమతికోళ్విడుక్కుమ్ వేఙ్గడమే, మేలై
ఇళఙ్గుమరర్ కోమానిడమ్.	౨౨.

అన్వ.— కున్ఱు ఒన్ఱినాయ శెన్ఱు విళైయాడుమ్ కుఱమకళిర్ (7) కోల్ కైవళై తీ కళ్ళై పోయ్ వెన్ఱు (14) విళఙ్గుమ్ మతి కోళ్ విడుక్కుమ్ వేఙ్గడమే (19) మేలై ఇళఙ్గుమరర్ కోమాన్ ఇడమ్. (23)

అర్థము.— వేఙ్కటాచల మొకటియే ప్రాప్యముగాఁ గలవారై వెళ్లి విహరించుచున్న కొరవస్త్రీలయొక్క (౭) సుందరమైన చేతులతో వంపఁబడిన అందమైన వెదురులు పోయి (రాహువును) జయించి (౧౪) ప్రకాశించుచున్న చంద్రుని భయమును పోఁగొట్టుచున్న వేఙ్కటాచలమే (౧౯) సర్వోత్తములైన నిత్యసూరులకు నిర్వాహకునిస్థలము. (౨౩)

వ్యా.— ఎழுపత్తిరణ్డాయిరమ్బట్టు.— (కున్ఱిత్యాది) తిరుమలైక్కు కీழ்త్తళైయిల్ కుడిప్పళైయామ్ కుఱవరుడైయ పెణ్గళ్. (కోల్వళైక్కై యిత్యాది). కోల్వళైయైయుడైత్తానకైయాలే శెన్ఱు విళైయాడుకిఱ కళ్ళైయానతుపోయ్ ఉజ్వలమాన చన్ద్రనై రాహువానతు గ్రహిక్కవాణ్ణాశెన్ఱు వెన్ఱు చన్ద్రనుక్కుణ్డ వ్యసనత్తైప్పోక్కు నిరుమలై. పరమపదత్తిల్ తన్నోడొక్క స్వాదశవాషికాకరాన నిత్యసూరికళుక్కు శేషియానవనిడమ్. "తీఙ్కళై" ఎన్ఱివర్కళ్ ఊఞ్జలాడుకైక్కుప్పిడిత్తు విళైయాడుమ్ మూఙ్గిలాకవుమామ్.	౨౨.

అరు.— ఎழுపత్తిరణ్డాయిరమ్బట్టు.— తీఙ్కళైక్కొణ్డు పాతమాయ్, వళైక్కైయాలే ఎఱిన్దు విళైయాడుకిఱ కళైయున్నకల్. తీఙ్కళై ముఙ్గిలెన్నుతల్ పిళ్ళై, ౨౨.

ఇడమ్వలమేళ్ పూణ్డ విరవి త్తేరోట్టి
వడముక వేఙ్గడత్తుమన్ను మ్—కుడనయన్ద
కూ త్తనాయ్నిన్ఱాన్ కురై కళలే కూఱువతే
నా త్తన్నా లుళ్ళనలమ్. 23.

అన్వ.— ఏళ్ పూణ్డ ఇరవి తేర్ ఇడమ్ వలమ్ ఓట్టి (7) వడముకమ్ వేఙ్గడత్తు మన్నుమ్ నయన్ద కుడమ్ కూ త్తనాయ్ నిన్ఱాన (14) కురై కళల్ కూఱువతే నాత్తన్నాలుళ్ళ నలమ్. (19)

అర్థము.— ఏడు గుఱ్ఱములు కట్టిన సూర్యునిరథమును ఎడమప్రక్కను కుడిప్రక్కను (అన్తర్యామియై) నడిపించి (౭) యుత్తరదిక్కునందు ప్రధానమైన వేఙ్కటాచల మందునిత్యవాసముఁజేయువాఁడును ప్రేమగలవాఁడై కుంభ నర్తనముఁజేయువాఁడునునై వెంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క (౧౪) గ్రాయుచున్న తిరువడికళును ననుసంధించుట నాలుకచేలభించెడి పురుషార్థము.(౧౯) 23.

వ్యా.— ఎళుపత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు.— (ఇడమిత్యాది) ఇడత్తిలుమ్ వల త్తిలుమాక ఏళుకుతిరై పూణ్డఆదిత్యనుడైయ తేరైయోట్టి. ఏళ్ పూణ్డ ఆదిత్యరథత్తై మహామేరుప్రదక్షిణ వలమే ఇడమాక-మాగంమాకవోట్టి యెన్నుమామ్, ఇరవియినుడైయ తేరై భారత సమరత్తిలే నడత్తి ఎన్నుమామ్. (వడముకమిత్యాది) వడక్కిల్ దిక్కిలే యుణ్డాన తిరుమలైయిలే నిత్యవాసమ్పణ్ణినాన్. (కుడనయన్దవిత్యాది) కుడమాడి నిన్ఱవనుడైయ ఆభరణమాలిన్ద యుడైత్తాన తిరువడికళై క్కూఱుకై నావాల్ పడైక్కుమ్ సమ్పత్తు, కుడక్కూత్తాడిన వినైపావ త్తిరుమలైయిలేవన్దునిన్ఱానో్పత్తే. 23.

ఆరు. — ఎళుపత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు.— వలమేయిడమాక-మహామేరువై వలమాక వరుకైయేపడ్డైయాక, ఇడమ్-ఇళై. భారతత్తిలుమ్ ఆదిత్యన్ తేరైనడత్తిన. కుడనయన్ద-కుడక్కూత్తైవిరుమ్బిన. 23.

నలమేవలితుకొల్. నఞ్జూట్టువన్ పేయ్
నిలమేపురణ్డుపోయ్వీళ—చ్చలమే తాన్
వెఙ్కొఙ్గై యుణ్డానై మీట్టాయ్చ్చియూట్టువాన్
తన్కొఙ్గైవాయ్వైత్తాళ్ శార్న్దు. 24.

అన్వ.— శలమేతాన నఞ్జు ఊట్టు అన పేయ్ నిలమ్ పురణ్డుపోయ్ వీళ్ల (8) వెమ్ కొఙ్గై ఉణ్ణానై అయ్చ్చి శార్న్దు మూట్టు ఊట్టునాన (15) తన కొఙ్గై వాయ్ వైత్తాళ్. నలమే వలితుకొల్. (20)

అర్థము.— కపటముచేత విషమును గ్రహించుచున్న క్రూరమైన పూతన భూమియందు పొర్లిపోయి పడునట్లు (౮) క్రూరమైన స్తనమును పీల్చిన కృష్ణుని యశోదాదేవి గగ్గలుకువచ్చి మఱలించి పాలిచ్చుటకు (౧౫) తన స్తనమును వానితిరుప్పవళమునం దుంచెను. ఆహా! ఈప్రేమప్రీతి గొప్పదికదా. (౨౦) ౭౪

వ్యా.— ఎళుపత్తునాలామ్పాట్టు— (నలమేవలితుకొల్) స్త్రీ స్వప్రయుక్తమాన అచ్ఛత్తి త్తాట్టిల్ స్నేహమే వలిత్తాకాతే, (శలమేతాన్ నఞ్జూట్టువన్పేయ్) తాయ్వేషత్తైక్కొణ్డు నఞ్జూట్టువతాక వన్దవలియ పేయానతు. (నిలమేపురణ్డుపోయ్వీళ) నిలత్తిలే పురణ్డువిళున్పడికీ-డాక. (వెజ్కొ-ఙ్గైయిత్యాది) విషముళ్ళెయుణ్డతుక్కు- ప్పరిహారమాక అమృతత్తైయుణ్డైత్తాన తనకొఙ్గైయై క్కాల్నడైతన్దు శెన్దు అవన్వాయిలే వైత్తాళ్. (నలమేవలితుకొల్) అచ్చమ్మం స్నేహము జ్యూ-డినాల్ స్నేహమ్ వలిత్తాకాతే. ౭౪.

అను.— ఎళుపత్తునాలామ్పాట్టు.—శలమ్-ఛలమాయ్ కపటమెన్నపడి. శార్న్దు-కిట్టి. కాల్నడైతన్దు-శెన్దుకిట్టి ఎన్నపడి. ౭౪.

శార్న్గకడుతేయ్ప్ప త్తడావియకోట్టుచ్చివాయ్
ఊర్న్దియఙ్గుమ్ వెణ్మతియినొణ్మయళ్ళై—చ్చేర్న్ద
శినవేఙ్గై పాన్కు-న్తిరుమలైయే, అయన్
పునవేఙ్గై నాఱుమ్పొరుప్పు. ౭౫.

అన్వ.—తడావియ కోడు ఉచ్చివాయ్ అకడు తేయ్ప్ప (5) శార్న్దు ఊర్న్దు ఇయఙ్గుమ్ వెణ్ మతియిన (10) ఒణ్ ముయళ్ళై వేఙ్గై శేర్న్ద శినమ్ పార్క్కుమ్ తిరుమలైయే (17) అయన పునమ్ వేఙ్గై నాఱుమ్ పొరుప్పు.

అర్థము.— విశాలమైన శిఖరములయొక్క కొనలయందు క్రిందిభాగము తేయునట్లు(౫) దగ్గఱగా మెల్లగాం బోవుచున్న తెల్లనైన చందమామయందలి (౧౦) నుం

దరమైన కుండేటిని బలి సమీపించి కోపముతోఁ జూచుచున్న వేఙ్కటాద్రియే (౧౪) శ్రీకృష్ణుని వాసస్థలమై వేణ్గై పుష్పము పరిమళించుచున్న పర్వతము.(౨౨) ౨౫.

వ్యా — ఎழుప త్తైన్దామ్పాట్టు.— (శార్న్దకడు) (తడావియ కోట్టుచ్చివాయ్ శార్న్దకడుతేయ్ప్ప) పరన్దకొడుముడియులే కిట్టి క్కిళ్ళువయిఱు తేయ్ప్ప. (ఊర్న్దియఙ్గుమ్ వెణ్మతియినోణ్మయ్యాలై) భోగ్యమైయాలే మెళ్ళ సఞ్చరియానిన్ఱ శిఖరత్తిలే తేయ్కైయాలే ఒళియుడైత్తాన చన్ద్రిన్పక్క ల్లుయలై. (శేర్న్దిత్యాది) కిట్టి చ్చినత్తాలే పులిపడప్పార్క్కు న్తిరుమలై. (ఆయ నిత్యాది) ఇత్తైయర్క్కు కొ.- ట్టిల్ మరఙ్గళుక్కైయ నాశమ్ శాలప్రియమిత్తే. ౨౫.

పొరుప్పిడై యేనిన్ఱుమ్ పునల్ కుళిత్తుమ్, ఐన్దు
నెరుప్పిడైయేనిఱ్క-పుమ్ నీర్ వేణ్డా—విరుప్పుడైయ
వెగకావే శేర్న్దానై మెయ్మ్మలర్ తూయ్క్కై తొழుతాల్
అగకావే తీవినైకళాయ్న్దు. ౨౬.

అన్వ.—పొరుప్పు ఇడైయే నిన్ఱుమ్ పునల్ కుళిత్తుమ్(5)ఐన్దు నెరుప్పు ఇడైయే నీర్ నిఱ్కవుమ్ వేణ్డా. (11) విరుప్పుడైయ వెగకావే శేర్న్దానై ఆయన్దు (15) మల ర్ మెయ్ తూయ్ క్కై తొழుతాల్ తీ వినైకళ్ అగకావే. (22)

అర్థము.—పర్వత మధ్య మందుండియు తీర్థములయందు స్నానముఁజేసియు(౫) పఞ్చాగ్ని మధ్యమందు మీరు నిలువనువలదు.(౧౧) ప్రేమాస్పదమైన యథోక్తకారి సన్నిధిని చేసిన సర్వేశ్వరుని (౧౫) విచారించి పుష్పములను అనన్యప్రయోజనులై సమ ర్పించి నమస్కరించినయెడల పెద్ద పాపములు నిలనాడవా?.(౨౨) ౨౬.

వ్యా.— అవ.— ఎழుపత్తాఱామ్పాట్టు.— (పొరుప్పిడై) సర్వేశ్వరన్, సంసారత్తిలేపుకున్దు తన్నుడమ్బై ప్పేణాతే నజ్యా ర్యమ్ శెయ్యానిన్ఱాన్; నీఙ్గళుడమ్బై * యొఱుక్కవేణ్డా వెన్గిఱార్.

(పొరుప్పిత్యాది) కనినాళ్ మలైకళిల్ పాయ్కైకళిలే పుక్కు క్కుళిత్తు. (ఐన్దిత్యాది) కోడైనాళ్ పఞ్చాగ్నిమధ్యస్థనాయ్ నిఱ్క వేణ్డా. (విరుప్పిత్యాది) విరుమ్బప్పడువతాన తిరువెగకావిలే శేర్న్ద

* ఒఱుక్క - శిక్షించ

వనై. (మెయ్మ్మలరిత్యాది) అనన్యప్రయోజనమాయ్ పుష్పాద్యుపకర ణఙ్గళై క్కొణ్డు. (అయ్న్దు) అనుసన్ధిత్తు క్కైక్కొణ్డతాల్, అచేతన మాన కొడియపాపఙ్గళ్ తాన్ తన్నై యాశ్రయిక్కనిక్క వరిల్? తీవినైకళ్ తానే అరాఙ్గున్దు నమక్కు. నిలమ్ణైన్ను పోకావా వెన్ను మామ్. 'వృష్టిప్రతీక్షా శ్శాలయః' ఎన్నుమ్ న్యాయత్తాలే "ఖమ్మైనా తేకైవిట్టో డిత్తాణ్కళ్ పాయ్న్దనవే" ఎన్నిఙ్గపడియే. ౨౬

అరు.— ఎళుపత్తాఱామ్పాట్టు.— శాలయః- సస్యఙ్గళాన వైకళ్ వర్షత్తైప్పా ర్క్కుమాపోలే పాపఙ్గళుమివనైవిట్టుప్పోకైక్కు భగవత్సమాశ్రయణత్తై ప్పార్త్తు క్కొణ్డిరుక్కుమ్. అగికాషా- కిట్టావే. ఆయ్న్దు-ఇరణ్డిడత్తిలుమన్వయము. ౨౬.

ఆయ్న్దవరుమఱైయోన్ నాన్ముకత్తోన్ నన్ముకఙ్గిల్
వాయ్న్దకుళవియాయ్ వాళరక్కన్—ఏయ్న్ద
ముడిప్పోతుమూన్ఱేళెణ్ణినాన్, ఆర్న్ద
అడిప్పోతునఙ్గట్కరణ్. ౨౨.

అన్వ.— ఆయ్న్ద అరు మఱైయోన్ నాన్ముకత్తోన్ నల్ కుఙ్గిల్ వాయ్న్ద కుళవియాయ్ (శి) వాళ్ అరక్కన్ ఏయ్న్ద పోతు ముడి మూన్ఱుఏళుఎన్ఱు ఎణ్ణినాన్- ఆర్న్ద పోతు అడి నఙ్గళుక్కు అరణ్.(20)

అర్థము. - విచారింపఁబడిన దుర్లభమైన వేదములుగల చతుర్ముఖునియొక్క సుందరమైన యొడలియందుఁ బవ్వళించిన బిడ్డయై, (ర) కత్తిగల రావణునియొక్క కోయఁదగిన పుష్పమువంటి శిరస్సులను మూఁడు ఏడు (పది)అని యెంచినవానియొక్క భాగ్యమైన పుష్పమువంటి తిరువడియే మనకు రక్షకము. (౨౨) ౨౭.

వ్యా:— అవ.— ఎళుపత్తేళామ్పాట్టు.— (ఆయ్న్ద వరుమఱైయోన్) కీళ్ సర్వేశ్వరనై ఆశ్రయిక్కవే ఉఙ్గళ్ పాపఙ్గళెల్లామ్ పోమెన్ఱతు; ఇతిల్ అళవుడైయరాన బ్రహ్మాదికళుక్కు వరుమాపత్తుక్కాల్ పరిహరిప్పానవనెన్గిఱతు.

(ఆయ్న్దవిత్యాది) సర్వేశ్వరనాలే ఓతువిక్కప్పట్ట వేదార్థని రూపణమ్పణ్ణ వల్ల బ్రహ్మావినుడైయ కుఙ్గిలే. స్వాభావికమాన శేషి

త్వమిల్లామైయాలే పుతుక్కుమ్బిడై క్కాణ్డీఱుమాన్దు తజ్గళనర్థమటి యాతే రావణనుక్కు త్తైడు త్తెల్లామ్ కొడుక్కప్పుక, ఇవనాలే నోవు పట్టాలుమ్ నమ్ముడైయపాడేయిఱే ఇవర్కళ్ వన్దు విఴువతెన్ఱుపార్త్తు, (శాయ్న్దరుళివియాయ్) ఆఴికియప్పిళ్ళైయాయ్. (వాళగక్కన్) స్వాయుధనాన రాక్షసనుడైయ తన్నైకళై మాఙ్గవ్రుత్తాలే. మూన్ఱెత్తైణ్ణ నవనుడైయ అపేక్షితత్తై చ్చెయ్యవల్లాయ్ భోగ్యమాన తిరువడికళ్ నమస్కరత్తై. ౭౮.

అరు.— ఎఴువత్తెళామ్బాట్టు — నాళికేదాక- గుర్వాగ్రాక ప్పుకాల్; లప్పు వరప్పుకాలెన్ఱపడి. తెను త్తెల్లామ్ - అవనవన్ అపేక్షిత్తతెల్లామ్. అన్ఱుపడి-అరుక్కై- ప్పాన్ఱమాయ్, అవరవర్ అపేక్షిత్తతైక్కాడుక్క వల్లాక్కై. ౭౮.

అరణానమక్కెన్ఱు మాళ్ళవలవన్
మురణాళ్ వలమ్ శుళిన్ద మొయ్మ్బన్—శరణామేల్
ఏతుకతి యేతునిలై యేతుపిఱప్పేన్నాతే
ఓతుకతిమాయనైయే యోర్త్తు. ౭౯.

అన్వ.— ఆళీ వలవనై మురణ్ నాళ్ వలమ్ శుళిన్ద మొయ్మ్బనై (7) శర ణామేల్ కతి ఏతు నిలై ఏతు పిఱప్పు ఏతుఎన్నాతే(15) నమక్కు ఎన్ఱుమ్ అరణామ్ మాయనైయే కతి ఓర్త్తు ఓతు. (౨.)

అర్థము.— చక్రాయుధమును గుడిచేతిలో ధరించినవాడును మురాసురునికి ఆయుస్సుచేవచ్చిన బలమును పోగొట్టిన బలిష్ఠుడును నైన శ్రీకృష్ణుడు(౭) రక్షకుడైన యెడల మన జ్ఞాన మెట్టిది! ఆచార మెట్టిది! జన్మ మెట్టిదని విచారింపకయే మనకు ఎల్లప్పుడును రక్షకుడగును(గనుక)ఆశ్చర్యభూతుడైనసర్వేశ్వరునే యుపాయముగా దలచి అనుసంధింపుము. (౨౨) ౭౯.

వ్యా.— అవ.— ఎఴువత్తొణ్బాట్టు.— (అరణామ్) అవన్ సర్వరక్షకనాకిలుమ్ నమ్ముడైయ జ్ఞానవృత్తజన్మజ్గళినుడైయ కొత్తై పార్క్కవేణ్డావో వెన్నిల్ వేణ్డావెన్గిఱతు.

(అరణామిత్యాది) సర్వశక్తినమస్కారత్తైయామ్. వలవరుకేతిరు వాళిపిడిక్కుమవనో చ్చేకాణుమ్ రక్షకనావాన్. తన్నై ఒప్పరక్కరిత్తితే

“ మాశుచః ” ఎన్ఱతు. ఇవనుక్కైయ అహమ్బుద్ధి శోకనిమిత్తమ్; అవనుడైయ అహమ్బుద్ధి శోకనివర్తకమ్. (మురనాళ్ వల్లియుక్రీన్ద మొయ్మ్బ్య) విరోధియైప్పోక్కి రక్షిక్కవల్లనెన్నుమిడత్తై యుపపాదిక్కిఱతు. మురనుడైయ ఆయుస్సాకిఱ మిడుక్కై యుడిక్కవల్ల మిడుక్కన్. (శరణామేలిత్యాది) అవన్ రక్షకనామిడత్తిల్ జ్ఞానమేతు, వృత్తమేతు, జన్మమేతు, ఎన్ఱారాయాతే. (అఖిలవలవనరణామే) ఆశ్రయణీయనామ్. “ సమోహంసర్వభూతేషు నమేద్వేష్యోస్తినప్రియః ” “యేపిస్యుః పాపయోనయః” “ఎత్తనైనలన్దానిలాతశణ్డాళశణ్డాళర్ కళాకిలుమ్”, (ఓమకతినూయనైయేయోర్త్తు) శరణ్యనా యాశ్చర్యభూతనానవనై అనుసన్ధిత్తు అవన్ తిరునామఙ్గళైచ్చొల్లు. ౭౮.

అను.—ఎకుపనైట్టామ్యాట్టు.—శక్తియైక్కాట్టియేరక్షిప్పనెన్న అయిళిచ్చయిశితార్ (తన్నైయిత్యాది). ఈశ్వరనివనుడైయజ్ఞానవృత్తజ్ఞళై ఆరాయాతేరక్షకనామెన్నుమత్తుక్కప్రమాణమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (సమోహమిత్యాది). గతి-శరణ్యన్. ౭౮.

ఓర్త్తమనత్తరాయ్వైన్దక్కియారాయ్న్దు
పేర్త్తాల్ పిఱప్పేఱుమ్ పేర్క్కలామ్— కార్త్త
విరైయాన్ నఱున్దుళాయ్ వీఙ్గోతమేని
నిరైయారమార్వనైయేనిన్ఱు. ౭౯.

అన్వ.— కార్త్త విరై ఆర్ నఱు తుళాయ్ (5) వీఙ్గు ఓతమ్ మేని నిరై ఆరమ్ మార్పనై యే (11) నిన్ఱు ఓర్త్త మనత్తరాయ్ ఐన్దు అడక్కి ఆరాయ్న్దు పేర్త్తాల్ ఏఴ్ పిఱప్పుమ్ పేర్క్కలామ్. (21)

అర్థము.— పచ్చనివర్ణముగలదై పరిమళముతో నిండియున్నదై అందమైయుండెడి తిరుత్తుళాయిగలవాఁడును(౪)ఉప్పొంగుచున్న సముద్రమువంటి తిరుమేని గలవాఁడును సొగసైన హారములను వక్షస్థలమునందుఁగలవాఁడునునైన సర్వేశ్వరునే(౧౧) స్థిరులై యుండి ధ్యానించెడు మనస్సుగలవారై పఞ్చేంద్రియములను జయించి విషయములనుండి మరలించినయెడల పైపైనవచ్చెడు జన్మములను పోఁగొట్టుకొనవచ్చును.(౨౧)౭౯.

వ్యా— అవ— ఎ:ఱుపత్తొన్బతాంపాట్టు.— (ఓర్ త్తమన త్తరాయ్) అనాదికాలమ్పణ్ణినపాపత్తైప్పోక్కు మ్పోతు అనన్తకాలమ్ వేణ్డావో వెన్నిల్, అవత్తై యనుసన్ధిత్తు శబ్దాదికళిలే అనాదరమ్పిఱక్క చ్చెయ్దక్కనప్పోక్కలా మెన్గిఱతు.

(కార్ త్తవిత్యాది) అఱ్ఱికయ తిరుత్తుఱ్ఱాయ్ నూలైయైయు డైయవనుమాయ్ తేఱ్ఱినకడల్ పోలే యిరుక్క న్తిరుమేనిగ్గైయుడైయ వనుమాయ్ శబ్దాదికళై నాక్కువళైక్కలామ్పడి ఆభరణ వఱ్ఱికైయు డైయవన్నై. (నిన్ను ఓర్ త్తమన త్తరాయిత్యాది) నిన్ను అనుసన్ధిత్త మనస్సైయుడైయ రాయ్ ఇన్ద్రియజ్గళై విషయజ్గళిల్ పోకాతపడియడక్క అవై పొల్లా తెన్నారాయ్న్దు సంసారత్తైప్పోక్కప్పుక్కాల్. (పేర్ క్కలామ్) పిఱ్ఱవి యెన్నతు ఉపలక్షణమ్; జన్మమడజ్గ పోక్కలామెన్నపడి.

నిత్తైతిరాయ నిఱైమణి త్తేర్ వాణన్ తోళ్
ఒన్నియవీరైఞ్ఞూఱుడన్ తుణియ— వెన్నిలజ్గుమ్
అర్పదువాన్ నేమి యరవణైయాన్ శేవడిక్కే
సేర్ పదువాన్ తాన్నుయలు నెఞ్జు. ౮౦.

అన్వ— నిత్తు ఎతిరాయ సరై మణి తేర్ వాణన్ (1) తోళ్ ఒన్నియ ఈరై ఞ్ఞూఱు ఉడన్ తుణియ వెన్ఱు (2) ఇలజ్గుమ్ అర్ పదు వాళ్ నేమి అరవణైయాన్ శే అడిక్కు (12) సేర్ పదువాన్ నెఞ్జు తాన్ ముయలుమ్. (13)

అర్థము.—భయపడకయుండి ఎదిరియై శ్లాఘ్యము లైన మణులచేః తెక్కటెన్చిన తేరెక్కివచ్చిన బాణాసురునియొక్క (౬ (సహస్రమందు) చేరియున్న రెండువేయేలున్న (వెయ్యి) చేతులను వెంటనే తుండగుసటుల(ఖేదించి)జయించి(౧౨)ప్రకాశించుచున్న తీక్ష్ణమై బలిష్టమైయుండెడు చక్రాయుధముగల శేషశాయియొక్క ఎఱ్ఱని తిరువడిని (౧౫) పొందుటకు మనస్సు తానే ప్రయత్నించుచున్నది. (౨౪). ౮౦.

వ్యా— అవ —ఎణ్బతామ్పాట్టు.— (నిత్తైతిరాయ) నమ్మాల్ ఇన్ద్రియజ్గళుమ్మాణ్ణి యవనై యనుసన్ధిత్తు సంసారనమ్పణ్ణ మలుక్క

ప్పోకాతు; అవన్ ప్రతిబన్ధకత్తైప్పోక్క అవనై యనుసన్ధిక్కవాశైప్ప డానిన్ఱతు నెఞ్జానెటార్.

(నిన్ఱైతిరిత్యాది) తామసదేవతైన్ఱై యాశ్రయిక్కైయాలే సర్వేశ్వరనెన్ఱటియాలే ఎతిరిట్టు త్తైరైయుడైయనాన బాణనుడైయ తోళోడే తోళ్గాన్ఱియవల్లాత ఆయిరన్తోళున్తుణియుమ్బడిక్కిడాక వెన్ఱ ఒళియైయుమ్ కూర్మైయైయుముడైయ తిరువాళ్ళియైయుడైయ అనన్త శాయియినుడైయ తిరువడికళిలే యణైయ నెఞ్జానతు తానేప్రవర్తియా నిన్ఱతు. ౧౦.

అరు.— ఎణ్ణుతామ్బూట్టు.—అర్పకుడై-కూర్మైయుణ్డాకై. అర్-కూరిశు.వాన్-పెరుమై. సేర్పడువాన్-సేర్పడుకైక్కాక. అణైయ శెన్ఱపడి. ౧౦.

నెఞ్జాల్ నినైప్పరియనేలుమ్, నిలైప్పెఱ్ఱెన్
నెఞ్జమే పేశాయ్,నినైక్కుఙ్గాల్ — నెఞ్జత్తు
ప్పేరాతునిఱ్కుమ్ పెరుమానై యెన్గొలో
ఓరాతునిఱ్ప తుణర్వు. ౧౧.

అన్వ.— ఎన్ నెఞ్జమే! నెఞ్జాల్ నినైప్పరియనేలుమ్ నిలై పెఱ్ఱు పేశాయ్. (7) నినైక్కుఙ్గాల్ నెఞ్జత్తు పేరాతు నిఱ్కుమ్ పెరుమానై ఉణర్వు ఓరాతు నిఱ్పతు ఎన్గొలో ! (16)

అర్థము.— నా మనసా! మనస్సుచేఁ దలంపనుర్లభుఁడైనను స్థైర్యము నవలంబించి అనుసంధింపుము. (౭)తలఁచినయెడల మనస్సునందు వదలకుం డుండెడి స్వామిని మనస్సు ధ్యానింపకుండుట ఏమి ఆశ్చర్యమో. (౧౬) ౧౧.

వ్యా.— అవ.— ఎణ్బత్తోరామ్బాట్టు — (నెఞ్జాల్) కీళ్ సంసారికళుక్కెల్లాతతు నమక్కుణ్డానవాఱే నెఞ్జు భగవద్విషయత్తిలే మణ్డినెన్ఱు కొణ్డాడినార్ ; విషయత్తైప్పార్త్తవాఱే అడియిట్టైలకా యిరున్దారెన్గితు.

(నెఞ్జాలిత్యాది) నెఞ్జమే! ఉన్నాల్ నినైక్కప్పోకాతాకిలుమ్. (నినైప్పరియనీణ్ణిలఙ్గుమేపేశాయ్) ఐశ్వర్యజ్ఞాపకత్తాలియాతే అనుభవియాయ్. (నినైక్కప్పడాలిత్యాది) ఒరుకాల్ నినైక్కిల్ నాక్కాణ్డానావెళ్ళావెత్తు నెఞ్జుకిట్కప్పోక వఱియాత సర్వేశ్వరనై. "కణ్ణుళ్ళే నిఱ్కుమ్ కాతలాల్ తొళుదిల్" ఎన్నున్నబడియే. (ఎన్గోలోవిత్యాది) అవనై నినైయాతే, మణలై ముక్కప్పోక్కుఱతో? అవనై నినైయాతే తానుణ్డామ్బడి ఎఙ్ఙనే! "ఒణ్డామరైయాళ్ కేళ్వనొరువనైయేనోక్కుమ్ ఉణర్వు".
౮౧.

ఆరు.— ఎణ్బత్తోరామ్బాట్టు.— ఉణర్న్దవర్కళాలుమ్ అళవిడవొణ్ణాదవన్ తిరువడిగళైక్ కిట్టుమాఱు ఎఙ్ఙనే ఎన్గిఱార్.
౮౧.

ఉణరిలుణర్వరియ నుళ్ళమ్పుకున్దు
పుణరిలు జాక్కాణ్బరియనుమ్ — ఇణరనైయ
కొఙ్గణైన్దువణ్డఱైయుమ్ తణ్డుళాయ్క్కోమానై
ఎఙ్గనైన్దుకాణ్డుమిని.
౮౨.

అన్వ.— ఉణరిల్ ఉణర్వరియన్. ఉళ్ళమ్ పుకున్దు పుణరిలుమ్ కాణ్బరియన్. (౭) ఇని ఇణర్ అనైయ కొఙ్గు అణైన్దు వణ్డు అఱైయుమ్ తణ్ తుళాయ్ కోమానై ఎఙ్గు అణైన్దు కాణ్డుమ్. (౨౦)

అర్థము.— తెలిసికొనదలచి ప్రయత్నించుచున్నను తెలిసికొనదుర్లభుడు. మనస్సునందు బోయి చేరియున్నను యథార్థముగా జూడ నశక్యుడు. (౬) ఇకను పూలగుత్తులు గలిగినట్టి తేనెతోడను తుమ్మెదలు వాలి ఝుంకరించుచున్న చల్లని తిరుత్తుళాయి గల సర్వేశ్వరుని యెక్కడ పోయి సేవించెదము? (౨౮)
౮౨.

వ్యా.— ఎణ్బత్తిరణ్డామ్బాట్టు.— (ఉణరిలుణర్వరియన్) తన్నాలుమఱియప్పోకాతు; ఇవనాలు మఱియప్పోకాతు. * తనక్కుమ్ తన్నై యఱిపరియానై స్వయత్నత్తాల్ కాణప్పార్క్క కాణప్పోకాతు. (ఉళ్ళమిత్యాది) తానేవన్దు హృదయత్తిలే పుణర్న్దానే యాలుమ్ అవను డైయ ఉణ్మై యఱియప్పోకాతు. (ఇణరనైయమి

త్యాది) కాణవరియనెన్ఱు కైవాజప్పోకాత్తన్గిఱతు. పూర్జోత్తుక్కళ్ తాగ్గుమ్బడిక్కాక నుఘువై ప్పానమ్బణ్ణినవణుకళ్ శబ్దియానిన్ఱ తిప తుఘ్రాయ్ నూలై నైయుజైయ సర్వేశ్వరనై ఎగ్గైకిట్టికా్ణోమ్. పా 3.

అరు.— ఎణ్ణృత్తిరణ్డామ్బాట్టు.—పుణరిలు మెన్ఱుమ్బాతమ్. ఉళ్ళ త్తేపురుస్తపిప్పమ్. ఉణరిలు మిన్దుమ్పాతమ్. ఇణర్ - పూన్తొత్తు. శాఘ్గు - తేన్. అఱైయ. తాఘ్ర. ర 3.

ఇనియవన్మాయనెన వుృరైప్పరేలుమ్
ఇనియవన్ కాణ్బరియ నేలుమ్ — ఇనియవన్
కళ్ళత్తాల్మణ్ కొణ్డు విణ్ కడన్ద పైజ్ఘలాన్
ఉళ్ళత్తినుళ్ళే యుళన్.   పా 3.

అన్వ.— ఇని అవన్ మాయన్ ఎన ఉరైప్పరేలుమ్ ఇని అవన్ కాణ్బరియనే లుమ్ (ర) కళ్ళత్తాల్ మణ్ కొణ్డు విణ్ కడన్ద పైఙ్కళలాన్ ఇనియవన్ ఉళ్ళత్తిన్ ఉళ్ళే ఉళన్. (19)

అర్థము.—ఇప్పుడు వాఁడు ఆశ్చర్యపడఁదగినవాఁ డని చెప్పిరేని ఇప్పుడు వాఁడు సేవింపనశక్యుఁడైనను (ర) వంచనచేత భూమిని వశపఱచుకొని ఆకసమును గొలిచిన గొప్ప తిరువడికళుగల భోగ్యుఁడైన సర్వేశ్వరుఁడు (నా) మనస్సులోపల వాసముఁజేయుచున్నాఁడు.(౧౯)   పా 3.

వ్యా.— ఎణ్బత్తెమూన్రామ్బాట్టు.— (ఇనియవ నిత్యాది) వర్తమానదశైయిల్ ప్రకృతియాలే సంబన్ధిత్తు "మమమాయా దురత్యయా" ఎన్నుమ్బడి కాణవరియనానాలుమ్. (ఇనియిత్యాది) నెఞ్జుక్కినియనుమాయ్ త్తన్నుడై మైన్ద మహాబలిపక్కలిలే వఞ్జిత్తానాయ్ కొణ్డళన్దవన్ హృదయత్తిలేనిన్ఱు మఱక్కవొట్టాన్.   పా 3.

అరు.— ఎణ్బత్తుమూన్రామ్బాట్టు.—(ఇనియిత్యాది) మాయన్-చేతనరై ప్రకృతియిలేయిడు మవనెన్ఱాలుమ్ ఒరువర్క్కు కాణప్పోకాతవనెన్ఱాలుమ్ మావలిక్కు కాట్టినాల్పోలే తానే కాట్టక్కణ్డనసుక్కు సులభనెన్ఱపడి.   ర 3.

ఉళనాయనాన్మ్రైయు నుట్పొరుళై, ఉళ్ళ
త్తుళనాక త్తేర్ న్దుణర్వరేలుమ్—ఉళనాయ

వణ్డామరై నెడుఙ్గణ్ మాయవనై యావరే
కణ్డా రుకప్పర్ కవి. ౮౪.

అన్వ—నాళ్ మఱైయిన్ ఉళ్ పొరుళ్ ఉళనాయనై తేర్న్దు ఉళ్ళత్తు ఉళనాక ఉణర్వారేలుమ్ (౯) వణ్ తామరై నెడుఙ్ కణ్ మాయవన్ ఉళనాయనై కవి ఉకప్పర్ కణ్డార్ యావర్. (౧౯)

అర్థము.—వాళ్లు వేదములలో నుండెడి అర్థముగా నుండెడి వానిని విచారించి మనస్సునం దున్నవాఁడని తెలిసికొనిరేని(౯) అందమైన తామరపువ్వులవలె దీర్ఘములైన నేత్రములుగలవాఁడై ఆశ్చర్యభూతుఁడైవెంచేసియుండు సర్వేశ్వరుని కవనము చెప్పనుత్సాహించువా రెవరు సేవించిరి. (౧౯) ౮౪.

వ్యా.— ఎణ్బత్తునాలామ్బాట్టు.— (ఉళనాయ విత్యాది) నిదోషప్రమాణ సిద్ధనాకైయాలే. తానుళనాయ్ వేదత్తాలే ప్రతిపాదిక్కప్పట్టవనై. (ఉళ్ళత్తిత్యాది) కర్మయోగత్తాలేజ్ఞానయోగ జైక్కవన్దు జ్ఞానయోగత్తాలే కాణవాశైప్పట్టారే యాకిలుమ్. (ఉళనాయవిత్యాది) « యథాకప్యాసం పుణ్డరీకమేవమక్షిణీ " ఎన్ఱు శ్రుతిప్రసిద్ధమాన కణ్ణళ్గైయుడైయ సర్వేశ్వరనై యార్ కాణవల్లార్. (ఉకప్పార్కవి) పిన్నై ఎక్కాణుమ్బడి ఎణ్ణసెయెన్నిల్; అవనుడైయ స్తోత్రత్తై యుకక్కుమత్తనై. ౮౪.

కవియినార్ కైపునైన్దు కణ్ణార్ కళల్ పోయ్
చ్చెవియినార్ కేళ్వియరాయ్ చ్చేర్న్దార్—పువియినార్
పోఱ్ఱియురైక్క ప్పొలియుమేపిన్నైక్కాయ్
ఏఱ్ఱియిఱుత్తా నెళిల్. ౮౫.

అన్వ.— ఇన్ కవియిన్ ఆర్ కై పునైన్దు కణ్ ఆర్ కళల్ పోయ (౯) సెవియిన్ ఆర్ కేళ్వియరాయ్ సేర్న్దార్ పువియినార్ (౧౪) పిన్నైక్కాయ్ ఏఱ్ఱు ఇఱుత్తాన్ ఎళిల్ పోఱ్ఱి ఉరైక్క పొలియుమే. (౨౧)

అర్థము.—మధురమైన కవనముచేఁ జేరిన హస్తములను ముడిచి నేత్రములు సౌన్దర్యము తోఁబూర్ణమైన శ్రీపాదములనుఁ జేర(౯) చెవులతోఁ జక్కగా వినినవారై

చేరిన భూలోకమందుండు చేతనులు (౧౮) నప్పిన్నైప్పిరాట్టికొఱకు వృషభముల బ్రాణములను పోగొట్టినవాని సౌన్దర్యమును స్తోత్రముఁజేసి అనుసంధింప అధికరుగునా. (౨౧)	౨౫.

వ్యా— అవ— ఎణ్ణ్బత్తైన్దాయ్యాట్టు.— (కవియినార్) ఒరుత్తరాలతీయప్పోకాతాకిల్ "వాళ్ త్తువార్ పలర్గాక" ఎన్నుమ్బడియే భూమియిలుళ్ళారెల్లారుమ్ అతియనుమ్ ఏత్తవుమ్బోమోనెన్నిల్, ఒణ్ణాతెన్గిఱతు.

(కవియినార్ కైపునైన్దు) స్తోత్రత్తాలే అభిమానశూన్యరాయ్ త్తొళ్ళుతు, (కణ్ణార్ కళల్ పోయ్) కణ్ విలక్షణమాన తిరువడికళై యడైన్దు, (శెవియినారిత్యాది) శెవినిఱైన్ద కేళ్ విన్నైయుడైయరాయ్ చ్చేర్ న్దారాన భూమియిలుళ్ళారెల్లారుమ్, (పూశియురైక్కప్పోలియుమే) ఎల్లారుమ్ కూడప్పోశ్రియురైయానిన్ఱాల్ అఙ్గుత్తైక్కేతేనుమతిశయత్తైప్పణ్ణప్పోమో? (పిన్నై కాయిత్యాది) నప్పిన్నైప్పిరాట్టి కలవిక్కు ప్రతిబన్ధకమాన ఋషభఙ్గళై యడర్త్త వొరుశెయలైయుమ్ పడివళ్ళక్కై యుమ్ ముడియచ్చొల్లప్పోమో?,	౨౫.

అరు.— ఎణ్ణ్బత్తైన్దాయ్యాట్టు.—పాలియుమే-ఇవర్ కళాలే ఏత్తి అతిశయత్తైయుణ్డాక్కప్పోమో? ఏత్తముడియాతెన్ఱపడి.	౨౫.

ఎళిల్ కొణ్డు మిన్ను కొడియెడుత్తు, వేక
త్తొళిల్ కొణ్డు తాన్ముళఙ్గిత్తోన్ఱుమ్—ఎళిల్ కొణ్డ
నీర్ మేకమన్న నెడుమాల్ నిఱమ్బోల
కార్వానమ్ కాట్టుమ్ కలన్దు.	౨౬.

అన్వ.— ఎళిల్ కొణ్డు మిన్ కొడి ఎడుత్తు (4) వేకమ్ తొళిల్ కొణ్డు తాన్ ముళఙ్గి తోన్ఱుమ్ కార్ వానమ్ (12) ఎళిల్ కొణ్డ నీర్ మేకమన్న నెడుమాల్ నిఱమ్బోల కలన్దు కాట్టుమ్. (19)

అర్థము.—అందముగలది మెరుపును ధ్వజముగాఁజేసికొని(౮)వేగమైన గమనముగలదై తానే గర్జించుచుఁ బ్రకాశించుచున్న వర్షాకాల మేఘము (౧౨) సుందరమైన జలమయమైన మేఘముఁబంటి సర్వేశ్వరుని వర్ణమువలె అమరి యాగుచున్నది. (౧౯)

వ్యా.— అవ.— ఎణ్బత్తాఱామ్బాట్టు.— (ఎఴిల్) స్వరూప రూపజ్గళ్ పరిచ్ఛేదిక్క-ప్పోకాతు. ఉపమానత్తిలే శిఱితు శొల్లలా మిత్తనై యెన్గిఱాను.

(ఎఴిలిత్యాది) ఎఴిలైయుడైత్తాన మిన్నైక్కొండిరుక్కవేణుమ్ (వేకత్తోఴిలిత్యాది) వేగత్తైయుడైత్తాన తొఴిలైక్కొండు తానే ముఴ జ్గోన్ఱానిన్ఱ కార్యానమ్. (ఎఴిలిత్యాది) అగళమాక నీరైప్పానమ్బణ్ణిన కాళమేఘ మ్బోలే యిరున్దుళ్ళ సర్వేశ్వరనుడైయ నిఱమ్బోలే. (కారిత్యాది) కార్కాలత్తిలే మేఘమానతు కలన్దుకాట్టుమ్. ౨౬.

అరు — ఎణ్బత్తాఱామ్బాట్టు.— అగళమ్- అకణ్ణమ్. కఴుత్తు మట్టమాక వెన్ఱపడి. కలన్దు కాట్టుమ్ - ఒత్తుకాట్టుమెన్ఱపడి. ౨౬.

కలన్దుమణియిమైక్కుఙ్ కణ్ణా,నిన్మేని
మలర్న్దుమరకతమే కాట్టుమ్—నలన్తికఴుమ్
కొన్దినావాయ్వణ్డఱైయుఙ్ తణ్డుఴాయ్క్కోమానై
అన్దివాన్ కాట్టుమతు. ౨౭.

అన్వ —కణ్ణా! మణి కలన్దు ఇమైక్కుమ్ నిన్ మేని మరతకమ్ మలర్న్దు కాట్టుమ్. (9) నలమ్ తికఴుమ్ కొన్దినావాయ్ వణ్డు అఱైయుమ్ తణ్ తుఴాయ్ కోమానై అన్ది అతు వాన్ కాట్టుమ్ (21).

అర్థము.—ఓ కృష్ణుఁడా! కౌస్తుభమణితోఁజేరి ప్రకాశించుచున్న నీ తిరుమేనును మరతకము డాలుకొట్టుచుఁ జూపించుచున్నది. (౯) సౌన్దర్యముతోఁ బ్రకాశించుచు న్న పూలగుత్తులందున్న తుమ్మెదలు ఘూంకరించుచున్న చల్లని తిరుత్తుఴాయిమాలగల సర్వేశ్వరుని సన్ధ్యాకాలమందున్న ఆ మేఘము చూపించుచున్నది. (౨౧) ౨౭.

వ్యా.— అవ.— ఎణ్బత్తేఴామ్బాట్టు.— (కలన్దు) పిన్నైయుముపమానత్తిలే పార్క్కిఱార్.

(కలన్దిత్యాది) శ్రీకౌస్తుభత్తోడేకలన్దు ప్రకాశియానిన్ఱ ఉన్నుడైయ తిరుమేనినై ప్రకాశియానిన్ఱ శ్రమహరమాన మరతకమే కాట్టానిన్ఱతు. (నలన్తికఴు మిత్యాది) అఴకు తికఴానిన్ఱకొత్తిలే

వణ్ణత్తైయానిన్ఱ తిరుత్తుళాయుడైయ సర్వేశ్వరనై సన్ధ్యారాగత్తాలే శివన్ద మేఘజాల్గళ్టానిన్ఱతు.		౨౭.

అరు.— ఎణ్బత్తేళా మ్పాట్టు.— కణ్ణా-కణ్ణనే! కలన్దమణియిమైక్కుమ్ - మణి యోడేకలన్ద-మణియోడేకూడ, ఇమైక్కుమ్-ప్రకాశిక్కుమ్.		౨౭.

అతునన్ఱిదుతీతెన్ఱైయప్పడాతే
మతునిన్ఱ తణ్డుళా యమార్పన్—పొతునిన్ఱ
పొన్నఙ్కళలేతొళుమిన్, ముళువినైకళ్
మున్నఙ్కళ లుముడిన్దు.		౨౮.

అన్వ.— అతు నన్ఱు ఇతు తీతు ఎన్ఱు ఐయప్పడాతే (6) మతు నిన్ఱ తణ్ తుళాయ్ మార్పన్ పొతునిన్ఱ పొన్ అమ్ కళల్ తొళుమిన్ (16) ముళువినైకళ్ మున్నమ్ ముడిన్దు కళలుమ్. (20)

అర్థము.— అది మంచిది ఇది చెడ్డది అని సందేహింపక (౬) తేనె నిండియున్న చల్లని తిరుత్తుళాయి మాలను వక్షస్థలమందుఁగల సర్వేశ్వరునియొక్క పాదుమైనబంగారమువలె అందమైన తిరువడిని ఆశ్రయింపుము (౬) సమస్తపాపములు ముందుగానే నశించి పోవును. (౨౦)		౨౮.

వ్యా.— అవ.— ఎణ్బత్తెట్టామ్పాట్టు.— (అతునన్ఱు) "అతు నన్ఱు ఇతు తీతు" ఎన్ఱు సంశయియాతే సర్వేశ్వరనైయాశ్రయియుజ్గోళ్, ఉద్గళుడైయ ప్రతిబన్ధకజ్గళ్ వేఱొరు వ్యక్తిక్కాకాతపడి పోమెన్గిఱార్.

(అతునన్ఱిత్యాది) భగవత్ప్రావణ్యమ్నన్ఱు, విషయప్రావణ్యమ్పొల్లాతెన్ఱు సంశయప్పడాతే. (మతునిన్ఱవిత్యాది) సంశయిక్కవొణ్ణాతపడి ఆధిరాజ్యసూచకమాన తిరుత్తుళాయ్నైయుడైయ తిరువడికళై ఆశ్రయియుజ్గోళ్. (ముళువినైయిత్యాది) నీజ్గళ్ పణ్ణినపాపమ్ వ్యక్త్యన్తరస్తక్కు ఆకాతపడి నశిక్కుమ్.		౨౮.

అరు.— ఎణ్బత్తెట్టామ్పాట్టు.— సంశయప్పడాతే - పొల్లాతన్ఱు పొల్లాతతే, నల్లతునల్లతే; ఇతిల్ సంశయమిల్లైయెన్ఱపడి. ముడిన్దుకళలుమ్.		౨౮.

ముడిన్దపొఴుదిల్ కుఱవాణర్, ఏనమ్
పడిన్దుఴు శాల్ పైత్తినైగళ్ విత్త — త్తడిన్దెఴున్ద
వేయ్ జ్కఴైపోయ్ విణ్ తిఱక్కుమ్ వేఙ్గడమే, మేలొరునాళ్
తీఙ్గుఴల్ వాయ్ వైత్తాన్ శిలమ్బు. ౮౯.

అన్వ.— ముడిన్ద పొఴుదిల్ కుఱవాణర్ ఏనమ్ పడిన్దు ఉఴు శాల్ పై తినైగళ్ విత్త (10) తడిన్దు ఎఴున్ద వేయ్ కఴై పోయ్ విణ్ తిఱక్కుమ్ వేఙ్గడమే (18) మేలొరునాళ్ తీ కుఴల్ వాయ్ వైత్తాన్ శిలమ్బు. (23)

అర్థము.— కడపటికాలమందున్న (వృద్ధులైన) కొఱవవాండ్రు పందులు ఊని దున్నిన చాలలయందు మంచి తియనైడిధాన్యమును చల్లగా (౧౦) (అక్కడ) నరకంబడి (తిరిగి మొలిచి) పైకిలేచిన వెదురుచెట్లు కొనలు పోయి ఆకసమును బద్దలుచేయుచున్న వేఙ్కటాచలమే (౧౮) మునపాకకాలమందు సుందరమైన పిల్లనగ్రోవిని తిరువవళమునందుంచుకొన్న శ్రీకృష్ణునిపర్వతము. (౨౩) ౮౯.

వ్యా.— అవ.— ఎమ్బత్తొన్బతాప్పాట్టు.— (ముడిన్ద) తిరుమలైయిల్ కుఱవరోడు తిరువేఙ్గడముడైయానోడు వాశియఱ ఎల్లాముద్దేశ్యమా యిరుక్కుమపడి శొల్లుకిఱతు.

(ముడిన్దవిత్యాది) చరమావస్థైయిలే వర్త్తిక్కిఱకుఱవర్ కుక్క నిర్వాహకర్. (ఏనమిత్యాది) తఙ్గళుక్కు బలమిన్ఱిక్కే పన్ఱియుఴుత శాలిలే అఴుకియ తినైకళైవిత్త. (తడిన్దిత్యాది) తినైవిరైక్కైక్కాక వెట్టియెఴున్ద వేయ్ జ్కఴైపోయ్ విణ్ణై త్తిఱక్కున్తిరుమలై. (మేలిత్యాది) పణ్డొరునాళినియ కుఴలైయూయిలేవైత్తు త్తిరువాయ్ప్పాడియిలుళ్ళారై వశీకరిత్తాప్పోలే యొరుమలైయిలేనిన్ఱు సంసారికళై వశీకరిక్కిఱవన్ శిలమ్బు. ౮౯.

అను.— ఎణ్బత్తొన్బతామ్పాట్టు.— ముడిన్దపొఴుతు. ముడిన్దకాలమ్-వృద్ధాప్యమాయ్ అత్తాల్ చరమావస్థైయొన్ఱిఱతు, మూఙ్గిలలర్న్దు వెట్టిప్పోకట్టకు నిలప్పణ్ణా లేకిఴ్లిఙ్గుమ్కురుత్తుమాయ్కుఱైత్తు, కఴై-నుని ఆకాశత్తైక్కిట్టనళఱు మెన్ఱపడి, శిలమ్బు-మలైక్కుప్పేర్. ౮౯.

శిలమ్బుమ్ శెఱికళలుమ్ శెన్ఱిశెప్ప, విణ్ణా
అలమ్బియ శేవడిపోయ్, అణ్డమ్—పులమ్బియతోళ్
ఎణ్డిశైయుమ్ శూழ இడమ్బోతాతెన్గొలో
వణ్డుழాయ్ మాలళన్దమణ్. ౯౦.

అన్వ.— శెఱి శిలమ్బుమ్ కழలుమ్ విణ్ణాఱు అలమ్బియ శే అడి పోయ్ (8) అణ్డమ్ శెన్ఱు ఇశైప్ప పులమ్బియ తోళ్ ఎణ్ తిశైయుమ్ శూழ వణ్ తుழాయ్ మాల్ అళన్ద మణ్ ఇడమ్పోతాదు ఎన్గొలో? (23)

అర్థము — చేరిన అందెలు మువ్వలుగల ఆకాశగంగ చేతం దిరుమజ్జనము సమర్పింపంబడిన సుస్థరమైన తిరువడికళు పోయి (ర) అణ్డభిత్తిని చేరి శబ్దింప, లోకులు స్తోత్రముం జేయుచున్న భుజములు అష్టదిక్కులయందును వ్యాపింప, సుందరమైన తిరుత్తుழాయి మాలగల సర్వేశ్వరుండు కొలిచిన భూమి చోటుచాలకుండెను. ఏమి ఆశ్చర్యము. ౨౩.

వా.— అవ.— తోణ్ణూఱామ్బాట్టు.— (శిలమ్బుమ్) తిరుమలైయిల్ యాగ్గిల్ కళకప్పడ ఉద్దేశ్యమానవిడత్తిల్ అతిల్ నిన్ఱవన్ ఉద్దేశ్యమాకచ్చొల్లవేణ్డావితే ఎన్గిఱార్.

(శిలమ్బిత్యాది) శిలమ్బైయుమ్ శెఱికழలైయుముడైత్తాయ్ గఙ్గైయిలే విళక్కిన తిరువడికళ్ పోయ్ అణ్డమ్ శెన్ఱిశైప్ప. (పులమ్బియతోళ్) "సర్వేస్సురాణామ్" ఎన్ఱు దేవర్కళాలే తిరళ్ తిరళాక నిన్ఱేత్తప్పట్టతోళ్. (ఎణ్డిశైయుమ్ శూழ విడమ్బోతాతు). (ఎన్గొలో విత్యాది) అళవుక్కుమవన్ అళక్కప్పడుమత్తై యుణ్డాక్కికొణ్డన్ఱో అళప్పతు. ౯౦.

అవ.— తోణ్ణూఱామ్బాట్టు.— తిరువడి అణ్డమ్ శెన్ఱిశైప్పచ్చెయ్కైయుమ్, అణ్డమ్బులమ్బియతోళ్ శెన్ఱుమేలువణ్డాశబ్దిక్కుమ్బడియాన తిరుత్తోళ్కళాలే స్తోత్రమ్బణ్ణప్పట్టతోళ్ శెన్ఱపడి అళప్పతు-ఇవమ్బోరాతత్తై అళన్దానెన్నుమ్బడి. ౯౦.

మణ్ణుణ్డుమ్ పేయ్ చ్చిములై యుణ్డుమ్, ఆన్ఱాతాన్
వెణ్ణెయ్ విழுఙ్గి వెఱుణ్డు, ఆయ్ చ్చి—కణ్డు

క్కయిఱ్ఱినాల్ కట్ట త్తాన్ కట్టుణ్డిరున్దాన్
వయిఱ్ఱినోడాఱ్ఱామకన్. ౯౧.

అన్వ.— వయిఱ్ఱినోడు ఆఱ్ఱా మకన్ మణ్ ఉణ్డుమ్ పేయ్చ్చి ములై ఉణ్డుమ్ (8) ఆఱ్ఱాతాయ్ వెణ్ణెయ్ విఴుఙ్గ ఆయ్చ్చి వెఱుణ్డు (13) కణ్ణి కయిఱ్ఱినాల్ కట్ట తాన్ కట్టుణ్డు ఇరున్దాన్. (19)

అర్థము.—కడుపునకుఁజాలని బిడ్డయైన శ్రీకృష్ణుఁడు మట్టి తినియు పిశాచి పాలు త్రాగియు (౮) తృప్తినొందనివాఁడై వెన్నను మ్రింగ, యశోదాదేవి కోపగించి (౧౩) ముళ్లుగల దారముతో గట్టగాఁ దాను గట్టుపడి యుండెను. (౧౯). ౯౧.

వ్యా— అవ.— తోణ్ణాఱ్ఱోరావ్యాట్టు — (మణ్ణుణ్డు) సామాన్యేన జగత్తైయుణ్డుమ్ ప్రతికూలరుడైయ ప్రాణనైయుమ్ అనుకూలర్ స్పర్శిత్త ద్రవ్యత్తైయుముణ్డుమ్ పర్యాప్త మాయిఱ్ఱిల్లై యెన్గిఱతు.

(మణ్ణుణ్డుపేయ్చ్చిములైయుణ్డు మాఱ్ఱాతాయ్) జగత్తై వయిఱ్ఱిలేవైత్తుమ్ పూతనైయుడైయప్రాణనైయుణ్డుమ్ఇరణ్డాలుమ్అపర్యాప్తమాయ్ వెణ్ణెయ్విఴుఙ్గ, వెఱుణ్డాయ్చ్చి.ఇవనుక్కు వెణ్ణెయ్కళవుకాణైయిలుళ్ళ స్నేహమ్పోరుమితే యవళుక్కు రక్షైక్కయిలుమ్. వెణ్ణెయ్ కళవుపోయిఱ్ఱిగ్గిఅమాత్రత్తిలే ఇవన్ముఖత్తిల్ పైయాప్పైక్కణ్డు తాయార్ శీఱి. (కణ్ణిక్కయిఱ్ఱిత్యాది) పలపిణైయుడైత్తాన కయిఱ్ఱాలే యవళ్ కట్ట, అవనతుక్కుప్పరిహారమిన్ఱిక్కే కట్టుణ్డిరున్దాన్. "తాయెడుత్తశిఱుకోలుక్కుళైన్దు" "కయ్యైప్ వాత్తైయుళ్నైకోల్కొళ్ళ నీయున్దామరైక్కణ్గళ్ నీర్మల్క పైయవేనిలైయుమ్" "ముఴుతుమ్ వెణ్ణెయళైన్దుతొట్టుణ్ణుమ్ముకిఴ్ఴేళమ్ శిఱుత్తామరైక్కైయ్యుమ్". (వయిఱ్ఱినోడాఱ్ఱామకన్) ఇతుక్కు ప్పిళ్ళైయుఙ్గావిల్లిదాసర్, "వయిఱ్ఱైవణానుక్కిట్టాలో" ఎన్నుపణిత్తార్. ౯౧.

అరు.—తొణ్డూర్ప్పోరామ్పట్టు.— అవతారికై (సామాన్యేనఇత్యాది) వెకుళ కేణ్డువానెన్ఱెన్న, అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఇవనుక్కిత్యాది) భయప్పట్టిరుక్కుమోవెన్న అరుళిచ్చెయ్కిఱార్. (తాయెను త్తఇత్యాది) రసో క్తిఅరుళిచ్చెయ్కిఱార్. (ఇతుక్కుప్పిళ్ళైయిత్యాది). ౯౧.

మకనొరువర్క్కల్లాత మామేనిమాయన్
మకనామవన్మకన్ఱన్ కాతల్—మకనై
చ్చిఱైశెయ్తవాణన్ఱోళ్ శెఱ్ఱాన్కళలే
నిఱైశెయ్ తెన్నెఞ్జేనినై. ౯౨.

అన్వ.— ఒరువర్క్కు మకన్ అల్లాత మా మేని మాయన్ (6) మకనామ్ అవన్ మకన్ తన్ కాతల్ మకనై (11) శిఱైశెయ్త వాణన్ తోళ్ శెఱ్ఱాన్ కళల్ ఎన్ నెఞ్జే! నిఱైశెయ్తు నినై. (:0)

అర్థము.—ఒకనికిఁగొడుకుగాని గొప్ప తిరుమేనుగల ఆశ్చర్యభూతుఁడై(యుండియు యశోదకు) (౬) కొమారుఁడైయవతరించిన శ్రీకృష్ణుని కొమారుఁడైన (ప్రద్యుమ్నునికి) ప్రేమాస్పదమైన కొమారుఁడైన (అనిరుద్ధుని) (౧౧) చెఱఁబెట్టిన బాణాసురుని భుజములను ఛేదించిన శ్రీకృష్ణుని తిరువడికళును నా మనసా! సంపూర్ణముగా ధ్యానింపుము. ౯౨.

వ్యా.— తొణ్డూర్శిరఙ్గామ్పట్టు.— (మకనిత్యాది) పితా పుత్రేణ పితృమాన్ '' ఎన్నుమ్పడియిల్లామైయాలే సర్వేశ్వరనుక్కు అలభ్యలాభమ్. తనక్కిల్లాతతొన్ఱు లేయితే స్నేహమ్జనిప్పతు. పుత్రని ట్టాట్టిల్ పౌత్రన్పక్కల్ స్నేహముణ్డితే. స్నిగ్ధనుమాయ్ పౌత్రనుమాన వనిరుద్ధాళ్వానై చ్చిఱైశెయ్త శిఱత్తాలే బాణనుడైయతోళ్ళై క్కళిత్తవనుడైయ తిరువడికళై, నెఞ్జే! అవన్ ప్రతిబన్ధకత్తై ప్పోక్క స్నేహిత్తనుభవి. ౯౨.

అరు.—తొణ్డూర్శిరఙ్గామ్పట్టు —ఒరువర్క్కుమ్మకనల్లాత సర్వేశ్వరనుక్కు మకనా మెన్నైక్కు అతిశయమేతెన్న అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (పితాపుత్రేణేత్యాది).

పితా-లోకపితావాన సర్వేశ్వరన్, పుత్రేణ-పుత్రభూతరాన చేతనరాలే, పితృమాన్-పితృమానే. ఇవర్ కళ్ వయిత్ త్రిలేపిఅన్ద అన్దప్పిఅప్పై త్తనక్కుతిశయమాక నినైత్తిరుక్కు మేష్టృత్రుపిక్కర్థమ్. పుత్రలాభమ్-పుత్రనాక్కై. పుత్రనాక్కై యలభ్యలాభమా వెన్న అయలిచ్చెయ్కిఱార్ (తనక్కల్లాతఇత్యాది) ౯.౨,

నినైత్తులకిలార్ తెళివార్ నీణ్డతిరుమాల్
అనైత్తులకుముళ్ళొడుక్కి యాల్ మేల్ — కనైత్తులవు
వెళ్ళత్తోర్ పిళ్ళైయాయ్ మెళ్ళత్తుయిన్ఱానై
ఉళ్ళత్తేవైనెఞ్జేయుయ్త్తు. ౯౩.

అన్వ.— నీణ్డ తిరుమాల్ అనైత్తు ఉలకుమ్ ఉళ్ ఒడుక్కి (6) కనైత్తు ఉలవు వెళ్ళత్తు ఆల్ మేల్ ఓర్ పిళ్ళైయాయ్ మెళ్ళ తుయిన్ఱానై (14) ఉలకిల్ నినైత్తు తెళివార్ ఆర్! నెఞ్జే! ఉయ్త్తు ఉళ్ళత్తే వై. (22)

అర్థము.— (త్రివిక్రమావతారమందు) పెరిగిన సర్వేశ్వరుఁడు సమస్త లోకములను గర్భమునందు ఇమిడ్చి(౬)ఆరవారముఁజేయుచుఁ బాఱుచున్న మహాసముద్రమునందు వటపత్రముమీఁద నొక శిశువై మెల్లగా నిద్రించుచున్నవాఁడునగునైనశ్రియఃపతిని (౧౪) లోకమందు ధ్యానించి తెలిసికొనువారెవరు ఓ! మనసా! విచారించి హృదయమునందు (ఆ సర్వేశ్వరుని) నిలుపుము (౨౨) ౯౩.

వ్యా.— తోణ్ణూాఱ్ఱుమూాన్ఱామ్పాట్టు.— (నినైత్తులకిలార్ తెళివార్) అవనై యనుభవిత్తు త్తన్దాముక్కుఱియరాక వల్లారుణ్డో? (నీణ్డవిత్యాది) లోకత్తైయెల్లాం మళక్కైక్కాక్క ఎళర్న్దు అళన్దలోకత్తై ఒరువయిఱ్ఱిలే వైత్తు ఒరుపపనాయిరుప్పతొరు ఆలిలైయిలే. (కనైత్తులవిత్యాది) శబ్దిత్తుప్పరన్దు వారానిన్ఱుళ్ళవెళ్ళత్తిలే యుళనాన పిళ్ళైయాయ్. (మెళ్ళవిత్యాది) వయిఱ్ఱిలేపుక్క లోకమ్ తళరాతపడిక్కాక మెళ్ళక్కణ్వళర్న్దవనై. (నెఞ్జేయుయ్త్తుళ్ళత్తేవై) కొడువరుకైయావతు-అవన్ పుకురప్పుక్కాల్ విలక్కాతొళ్కై. ౯౩.

అరు.— తోణ్ణూాఱ్ఱుమూాన్ఱామ్పాట్టు.— ఉయ్త్తు-ఉయ్క్కై - నడత్తుక్కైయాయ్, అవనైక్కొణ్డువరుక్కై. ౯౩.

ఉయ్త్తుణర్వెన్ను మొళిక్కొళ్ విళక్కేత్తి
వైత్తవనై నాడి వలైప్పడుత్తేన్ — మెయ్త్తేనవే
నిత్తానిరున్దాన్ కిడన్దానెన్నెఞ్జత్తు
పొన్దామైమాయన్ పుకున్దు. ౯౪.

అన్వ.— ఉయ్త్తు ఉణర్వు ఎన్నుమ్ ఒళి కొళ్ విళక్కు ఏత్తి (7) అవనై నాడివైత్తు వలైప్పడుత్తేన్. (10) మాయన్ పొన్దామై ఎన్ నెఞ్జత్తు పుకున్దు మెయ్త్తేన నిత్తాన్ ఇరున్దాన్ కిడన్దాన్. (19)

అర్థము.— విచారించి జ్ఞాన మనెడి ప్రకాశము గల దీపము బెట్టి (౭) ఆసర్వేశ్వరుని వెదకి వశముజేసుకొంటిని (౧౦) ఆశ్చర్యచేష్టితుండైన ఆసర్వేశ్వరుండు నా మనస్సునం దెడబాయక ప్రవేశించి సుఖముగా వేంచేసినిలుచుకొనెను, కూర్చుండెను, పవ్వళించెను. (౧౯) ౯౪.

వ్యా— తోణ్ణాన్ఱునాలాయిరప్పడి.— (ఉణర్వెన్ను మొళిక్కొళ్ విళక్కేత్తి) ఉణర్వాకియ తైలపత్తికళాలుణ్డాన వళక్కిన్నిక్కేతినుజ్జ్గిన తేజస్సై ఒళ్ళివిళక్కేత్తి. (ఉయ్త్తువైత్తు అవనై నాడివలైప్పడుత్తేన్) కొండువన్దు వైత్తు అనుసన్ధిత్తు ఆనుకూల్య మాకి అవనై యిలే యకప్పడుత్తినేన్. (మెయ్త్తేనవిత్యాది) అవనుమివ్వలైయిలే యకప్పట్టువిచ్ఛేదమిన్నిక్కే ఎన్నుడైయ నెఞ్జిలేనిఱ్పతు ఇరుప్పతు కిడప్పతానాన్. "పొన్దామై" ఎన్దతు-నాన్ నశియామలెన్నవుమామ్. హృదయత్తిలే స్థిత్యాదికళుక్కు విచ్ఛేదమిన్నిక్కే యెన్నవుమామ్. ౯౪.

పుకున్దిలఙ్గుమన్దిప్పొళుదత్తు, అరియాయ్
ఇకళ్న్దవిరణియన తాకమ్ — శుకిర్ న్దఙ్గుమ్
శిన్దప్పిళన్దతిరుమాల్ తిరువడియే
వన్దిత్తెన్నెఞ్జమే వాళ్త్తు. ౯౫.

అన్వ.— అన్ది పుకున్దు ఇలఙ్గుమ్ పొళుదత్తు అరియాయ్ ఇకళ్న్ద ఇరణియన తు ఆకమ్ శుకిర్న్దు (9) ఎఙ్గుమ్ శిన్ద పిళన్ద తిరుమాల్ తిరువడియే ఎన్ నెఞ్జమే! వన్దిత్తు వాళ్త్తు. (18)

అర్థము.—సాయంకాలము వచ్చి ప్రకాశించుచున్న కాలమందు సింహరూపియై నిందించిన హిరణ్యుని శరీరమును చీల్చి (౯) ఎక్కడ (చూచినను) చెదిరి పడునట్లుబద్ధ లుజేసిన సర్వేశ్వరుని తిరువడిసే నా మనసా! నమస్కరించి మఙ్గళాశాసనముఁజేయుము (౧౫) ౯౫.

వ్యా.—అవ.—తోణ్ణాళ్ త్తై న్దావ్మూట్టు.— (పుకున్దు) తిచ్చు త్తై యుపక్కలవన్ సులభనానపడిన్నైయెక్కణ్డు. శ్రీప్రహ్లాదాళ్వానుక్కు సులభనానపడిన్నై చొల్లుకిఱార్.

(పుకున్దిత్యాది) హిరణ్యన్వరజ్గౌళ్యాతసన్నైయ్యఖులే. “పుకున్ది లజ్గు” ఎన్గతు-సన్నైయినుడై యప్రవేశ త్తైచ్చొల్లుకిఱతు. (అరియిత్యాది) ఆశ్రితవిరోధియాకైయాలే కొత్తిన మాత్రమిన్ని క్కే శీఱ్ఱ త్తినుడైయ ఉరమిరున్దపడి. (తిరుమాల్ తిరువడియే) ఆశ్రితర్ పక్కల్ ఓరత్తుక్కడి పిరాట్టియుడ కేయిరుక్కై యెన్గిఱతు. (వన్ది త్తైన్నెఞ్జమే వాళ్ త్తు) వన్దిక్కైక్కుమ్ విషయమవళోడే కూడినవన్బ్బలే. ౯౫.

అరు.— తోణ్ణాళ్ త్తై న్దావ్మూట్టు.— శుకిర్న్దు- ఎజ్గుమ్ శిన్దప్పిళన్ద- అవయవ త్తైవ కిర్న్దు ఎజ్గుమ్ శిన్దుమ్బడిపిళక్కైక్క. ఇప్పడివిశేషిష్పానై! నాన్జైన్నవవైయాత్తో నైన్న అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఆశ్రితవిత్యాది). ౯౫.

వాళ్ త్తియ వాయరాయ్ వానోర్ మణిమకుడమ్
తాళ్ త్తివణజ్గత్తఘున్బామే— కేళ్ త్త
అడిత్తామరై మలర్మేల్ మజ్గై మణాళన్
అడిత్తామరై యామలర్. ౯౬.

అన్వ. కేళ్ త్త అడి తామరై మలర్ మేల్ మజ్గై మణాళన్ అలరామ్ అడిత్తామరై (8) వానోర్ వాళ్ త్తియ వాయరాయ్ మణి మకుడమ్ తాళ్ త్తి వణజ్గ తఘున్బామే? (16)

అర్థము.— సుందరమైన నాళముతో కూడుకొన్న తామర పుష్పమందు వాసముజేయుచున్న లక్ష్మీదేవికి వల్లభుఁడైన శ్రియఃపతియొక్క వికసించియున్న తామరపువ్వువంటితిరువడిని (౮) నిత్యసూరులు మఙ్గళాశాసనముజేయుచున్న తిరుప్పవళము గలవారై రత్నమయమైన కిరీటములను వంచి నమస్కరింప శ్రీపాదములయందు గాయములుకాదా? (౧౬.) ౯౬.

వ్యా — అవ. — తోణ్ణాన్ఱిరామ్యాట్టు. — (వాఙ్మ్యత్తియ) నిత్యసూరికళుడైయ పరిమాన్ఱిలన్ఱిత్తాతసౌకుమార్యత్తైయుడైయ వనెన్ఱిలితు.

(కేవత్తవిత్యాది) నిత్తిత్తైయుడైత్తానతామరైమేలే యిరుక్క— మ్పెరియపిరాట్టియారుడైయ తిరుక్కైకళాలే వరుడుమ్యాతుజూక్కి ప్పరమాంవేణ్ణుమ్ శ్రియఃపతియుడైయ తిరువడికళై నిత్యసూరికళ్ స్తోత్రమ్పణ్ణప్పట్టవాఱ్ఱై యుడైయరాయ్ ముశికళైత్తాఙ్గత్తి వణఙ్గ అతుపాటామేత్త్రముమ్యామ్. ౯౬.

అవ. — తోణ్ణాన్ఱిరాటామ్యాట్టు. — కేవ్ర నిలమ్. అడిత్తామరై-అడిక్కాణ్డి రుక్కిఱతామరై. ౯౬.

అలరెడుత్తవున్దియానాఙ్గెళిలాయ
మలరెడుత్తమామేని మాయన్—అలరెడుత్త
వణ్ణత్తానుమలరాన్ వార్శడైయాన్, ఎన్నివర్క
ట్కెణ్ణత్తానామో విమై. ౯౭.

అన్వ. — అలర్ ఎడుత్త ఉన్దియాన్ ఎళిలాయ మలర్ ఎడుత్త (6) మా మేని మాయన్ అన్ఱు (10) అలర్ ఎడుత్త వణ్ణత్తాన్ మా మలరాన్ వార్ శడైయాన్ (17) ఎన్ఱు ఇవర్కట్కు ఇమై ఎణ్ణత్తానామో? (21)

అర్థము. — తామరపుష్పము నెత్తుకొని యున్న తిరునాభిగలవాఁడును సుందరమైన పుష్పమును దెలుపుచున్న (౬) శ్లాఘ్యమైన తిరుమేనుగలవాఁడును ఆశ్చర్యగుణ చేష్టితుఁడునైన సర్వేశ్వరుఁడొనర్చిన వ్యాపారములను (౧౦) పుష్పమును దెలుపుచున్న వర్ణముగల ఇంద్రుఁడును శ్లాఘ్యమైన కమలమునందుఁ బుట్టిన బ్రహ్మయు బ్రేలుచున్న జడలుగల రుద్రుఁడును (౧౭) అనెడువీరికి కొంచెమైనను స్మరింపసాధ్యమా? (౨౧) ౯౭.

వ్యా — తోణ్ణాన్ఱ్ఱేఱ్ఱామ్యాట్టు. — (అలరెడుత్తవున్దియాన్) అలర్త్తైక్కాట్టానిన్ఱ తిరునాభియైయుడైయనాయ్, (అజ్గేత్యాది) ఎళిలైయుడైత్తాయిరున్దుళ్ళమలర్ కాట్టానిన్ఱ తిరుమేనియైయుడైయ ఆశ్చ

౯౦. మూన్ఱాన్తిరువన్దాది, ౯౧-పా, ఇమమ్. ౯౯-పా, తోట్టపన్దై.

ర్యభూతన్. (మలరిత్యాది) ఇన్ద్రాదికళుక్కు మవనై మనోరథిక్కత్తా న్ప్రమో. (ఇమై) విచారి. శబ్దప్రత్తైన్తుమామ్. ౯౨.

అరు.—తోణ్ణూఱ్ఱేళామ్పాట్టు.—అలరెడుత్తవణ్ణత్తాన్-తామరై మలర్ పోలే నిఱత్తైయుడైయ ఇన్ద్రన్. ఎడుక్కై-ఉయర్త్తుకైయాయ్ కొట్ట ఎన్గిఱతు. ౯౨.

ఇమమ్శూర్ మామైయు మిరువిశుమ్బుజాగ్ఱుమ్
అమమ్శూర్ న్దఱవిళఙ్గత్తోన్ఱుమ్—నమన్శూర్
నరకత్తునమ్మైనణుకామఱ్కాప్పాన్
తురకత్తైవాయ్పిళన్దాన్తొట్టు. ౯౨.

అన్వ.— ఇమమ్ శూర్ మామైయుమ్ ఇరు విశుమ్బుమ్ కాఱ్ఱుమ్ (6) అమమ్ శూర్న్దు అఱ విళఙ్గి తోన్ఱుమ్ తురకత్తై తొట్టు (13) వాయ్ పిళన్దాన్ నమన్ శూర్ నరకత్తు నణుకామల్ నమ్మై కాప్పాన్. (21)

అర్థము.—మంచుచే నిండిన హిమవత్పర్వతము విశాలమైన ఆకాశము వాయువును (౬) పీటినన్నింటిని ధిక్కరించి మిక్కలి ప్రకాశించి తోచుచున్న కేశియనెడుగుఱ్ఱమును బట్టి(౧౩) నోటిని జీల్చిన కృష్ణుఁడు యమునిచేఁ బాలింపఁబడుచున్న నరకమందుఁబడకుండ మనలను గాపాడును. (౨౧) ౯౧.

వ్యా—తోణ్ణూఱ్ఱెట్టాంపాట్టు.—(ఇమమ్శూర్ త్యాది) హిమవానిలుమ్ వాయువిన్పక్కలిలుమ్ అమ్బరత్తిలుమ్ అఱప్రకాశిత్తు తోన్ఱుకిఱ తురకత్తైత్తొట్టు వాయ్పిళన్దాన్. (నమన్శూర్నరకత్తునమ్మై నణుకామల్ కాప్పాన్) కేశినైఆశ్రితవిరోధియెన్ఱుకైతొట్టుప్పిళన్దవన్. నమనాలేశూర్క్కప్పట్టుళ్ళ నరకత్తిల్ నమ్మైక్కిట్టామల్ కాక్కుమవన్.

అరు.— తోణ్ణూఱ్ఱెట్టాంపాట్టు.— హిమవాన్-ఆకాశమ్, వాయువివైకళ్ కేశియుడైయపరుమనుక్కుమ్ ఉయర్త్తిక్కుమ్ ఒలత్తుక్కు మొప్పాకామైయాలే ఇవఱ్ఱైయమైత్తు-తొట్టుచ్చారిత్తు. అఱవిళఙ్గుకై-ఇవఱ్ఱుక్కుమేలాక ప్రకాశిక్కై. శూర్కైక్కు-విచారిక్కై. ౯౧.

తొట్టపడైయెట్టుమ్తోలాతవెన్ఱియాన్
అట్టపుయకరత్తానన్ఱు—కుట్టత్తు

కోళ్ ముతలైత్తుఞ్జ క్కుతిత్తెతిన్దశక్కరత్తాన్
తాళ్ ముతలేనఙ్గట్కుచ్చార్వు. ౯౯.

అన్వ.— తొట్ట పడై ఎట్టుమ్ తోలాత వెన్ఱియాన్ అట్టపుయకరత్తాన్ (6) అన్ఱొరునాళ్ కుట్టత్తు కోళ్ ముతలై తుఞ్జ కుతిత్తు ఎతిన్ద శక్కరత్తాన్ తాళ్ ముతలే నఙ్గట్కు శార్వు. (17)

అర్థము.— (శ్రీహస్తమునందు) ధరించిన ఆయుధము లెనిమిదింటిచే నోడకుండ జయశీలుఁడై అష్టభుజమనెడుదివ్యదేశమునందు వేంచేసియున్నవాఁడై (౬) పూర్వకాలమందు మడుగునందున్న బలిష్ఠమైన ముసలి చచ్చునట్లు గురిబెట్టి వేసిన చక్రాయుధముగల వాఁడునైనవానియొక్క పాదమూలమే మనకుప్రాప్యము. (౧౭) ౯౯.

వ్యా.— తొట్టపడైయెట్టుమ్ తోలాత వెన్ఱియట్టపుయకరత్తాన్ — ఏ లేను మొరు ఆయుధమైత్తొట్టాల్ అవ్వాయుధత్తాలే ఎతిరికళుక్కుత్తోరాతే వెన్ఱియై యుడైయనాయ్ తిరువట్టపుయకరత్తిలే నిన్ఱవన్. (కుట్టత్తిత్యాది) "త్వత్పాదమూలంశరణంప్రపద్యే" ఎన్ఱుమ్పడియే శ్రీగజేన్ద్రాళ్వానుక్కుతవినవనుడైయతిరువడికళేనముక్కుపాశ్రయమ్. ౯౯.

ఆరు.— తొట్టపడై యెట్టుమ్ తోలాత వెన్ఱియట్టపుయకరత్తాన్.— తోరాత-తోలాత-రలయోరభేదః.

శార్ఙ్గమక్కెన్ఱుమ్శక్కరత్తాన్, తణ్డుళాయ్
తార్ వాళ్వరైమార్పన్ తానుమయఙ్గుమ్— కార్ ఆర్న్ద
వానవరుమిన్నిసైక్కుమ్వణ్డామరైనెడుఙ్గణ్
తేనమరుమ్పూమేల్ తిరు. ౧౦౦.

మూన్ఱా న్తిరువన్దాది ముఱ్ఱిఱ్ఱు.
పేయాళ్వార్ తిరువడికళే శరణమ్.

అన్వ.— శక్కరత్తాన్ తణ్ తుళాయ్ తార్ వాళ్ వరై మార్పన్ తాన్ ముయఙ్గుమ్ (9) కార్ ఆర్న్ద వానవరుమ్ మిన్ ఇసైక్కుమ్ వణ్ తామరై నెడుమ్ కణ్ (18) తేన్ అమరుమ్ పూమేల్ తిరు నమక్కు ఎన్ఱుమ్ శార్వు.(25)

అర్థము.—చక్రమును ధరించినవాఁడును చల్లని తిరుత్తుళాయిమాలచేతఁ బ్రకాశించుచున్న పర్వతమువంటి వక్షస్థలముగలవాఁడునునైనసర్వేశ్వరుఁడు తానే సంశ్లేషిం

చుచున్నట్టిదియు మేఘముతో నిండిన ఆకాశమందు అమరియున్న మెఱుపువలెఁ బ్రకాశించునదియు సుందరమైన తామరపుష్పమువలె విశాలమైన నేత్రములుగలదియు (౧౮) తేనెతో నిండిన తామరపుష్పమునందు వాసము సేయుచున్నదియు నైన శ్రీమహాలక్ష్మి మనకు నెల్లప్పుడును ప్రాప్యరాలు. (౨౫) ౧౦౦.

వ్యా— సుందామ్బాట్టు — (శార్ఙ్గనమ క్కేస్వమ్) ఆపత్తుక్కు సర్వేశ్వరన్; ఆపత్తుళ్ళపోతుమ్ ఎల్లైక్కుమ్ నమక్కు ప్రాశ్రయమ్ పెరియపిరాట్టియార్. (శక్కరత్తానిత్యాది) రక్షణత్తుక్కు ఉపకరణమాన తిరువాళ్యైక్కైయిలే యుడైయవనుమాయ్ భోగోపకరణమాన తిరుత్తుళాయైయుడైయవన్ తానే సంశ్లేషియానిన్ఱుళ్ళాళాన. ఇతుక్కు ఉపమానమ్మేల్. (కాళార్న్దవిత్యాది) మేఘఙ్గళ్ శెఱిన్దుళ్ళ ఆకాశత్తిలే యమర్న్దమిన్నైక్కాట్టానిన్ఱుళ్ళాళుమాయ్ ఆశ్రితరక్షణత్తిలే కుళిర నోక్కానిన్ఱ కణ్ణైయుడైయాళాయ్ తేన్ శెఱిన్ద పూవిన్ మేలే ఇరుక్కుమ్ తిరు. (శార్ఙ్గ నమక్కేస్వమ్) పెరియపిరాట్టియార్ నమక్కెల్లాకాలత్తుక్కుమ్ ప్రాశ్రయమ్. ౧౦౦.

మూన్ఱామ్ తిరువన్దాది వ్యాఖ్యానమ్ ముఱ్ఱిఱ్ఱు.

పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై తిరువడికళే శరణమ్.

అరు.— సుందామ్బాట్టు.. శీర్మైతుఱిత్తఱిన్ద శక్కరత్తాన్” ఎన్నైయాలే ఆపత్తుక్కు సర్వేశ్వరనన్ఱికు. మిన్నైమిక్కుమ్ మున్నై ప్రకాశిప్పిక్కు. మిన్నైక్కాట్టునిన్ఱ పెరియపిరాట్టియార్ మిన్నొప్పలేయిరుక్కుమ్ కాల్ శెన్నపడి. ౧౦౦

మూన్ఱామ్ తిరువన్దాది వ్యాఖ్యాన అరుమ్బదమ్ ముఱ్ఱిఱ్ఱు.

అప్పిళ్ళై తిరువడికళే శరణమ్.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

ఇయఱ్పా

తిరుమళిశైయాళ్వారరుళిచ్చెయ్ త

నాన్ముకన్తిరువన్దాది.

—— :0: ——

ఈ గ్రంథము.

అపారకరుణాసాగరులైన పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై ప్రసాదించిన
మణిప్రవాళవ్యాఖ్యానముతోడను
అప్పుళ్ళరుమ్పదముతోడను
శ్రీమాన్, కరాలపాటి - ఆళవందారయ్యగారికొమారులైన
కరాలపాటి - ఆళ్వారయ్యగారిచే
రచియింపఁబడిన
ఆంధ్ర ప్రతిపదముతోడను

—— :0: ——

తర్కతీర్థులనెడు బిరుదువహించిన ఈసభాపండితులైన
శ్రీమాన్, శింగప్పెరుమాళ్ కోయిల్
మాడభూషి - రామానుజాచార్యులుగారిచేతను,
బ్రహ్మశ్రీ జంధ్యాల-సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రులుగారిచేతను,
సి - ముద్దుకృష్ణనాయుడుగారిచేతను
నానాదేశానీతానేక శ్రీకోశసహాయముచే
లేఖకప్రమాదాది జనిత దోషములు లేకుండునటులఁ
బరిశోధింపఁబడి
శ్రీవైష్ణవ గ్రన్థముద్రాపకసభ (లిమిటెడ్) వారిచే

చెన్నపట్టణము.
శ్రీనికేతనముద్రాక్షరశాలయందు
ముద్రింపించి ప్రచురింపఁబడియె.
శ్రీపరాఙ్కుశ తిరువవతారాది ౫౦౦౨. ఇంగ్లీషు ౧౯౦౨.
ప్లవనామసంవత్సరము.
విజయలేతరామ్.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

శ్రీవైష్ణవగ్రన్థ ముద్రాపక సభ (లిమిటెడ్)

౧౮౮౨-వ సం॥ ఆరవ ఆక్టు ప్రకారము రిజిష్టరుచేసి స్థాపింపఁబడినది.

ప్రతినెల ౫ ఫారములకు తగ్గక శాశ్వతముగముద్రించి 3 పురుషములవఱకు పేట్రనులకు ౧౨ కాపీలును, భాగస్థులకు ౫ కాపీలును, పోషకులకు ౧ కాపీయు ప్రతిమాసము నిప్పించుచుండఁబడును.

పేట్రన్ చందా రూ ౨౦౦, భాగస్థుల చందా రూ ౧౦౦, పోషకుల చందా రూ౨౦న్ని, మొత్తముగాగాని ప్రతిఇంగ్లీషునెల౧౫-వ తేదిలోపల ౧౦-వ భాగములలో ౧ భాగముగాగాని కట్టవచ్చును. వీరిప్రవేశవర్తనివరుసగ రూ ౨, రూ ౧, రూ. ౦ ౮. తక్కిన వివరములన్నియు చట్టపుస్తకమునందుఁ జూచుకొనవచ్చును. దీని వెల అణాలు౨.

ఈ సభవారిచేఁ బ్రచురింపఁబడిన గ్రన్థములు.

తనిశ్లోకము సవ్యాఖ్యానము		మేలుకాకితం	తెనుఁగులిపి	౩ ౮ ౦
భారతాది తనిశ్లోకము సవ్యాఖ్యానము		డిటో	డిటో	౦ ౫ ౦
రామచరమశ్లోకము సవ్యాఖ్యానము		డిటో	డిటో	౦ ౩ ౦
ఇయఱ్పా ముతల్ తిరువన్దాది సవ్యాఖ్యానము ప్రతిపదటీకాసహితము		డిటో		౧ ౩ ౦
డిటో ఇరణ్డాన్తిరువన్దాది	డిటో	డిటో	డిటో	౦ ౧౨ ౦
డిటో మూన్ఱాన్తిరువన్దాది	డిటో	డిటో	డిటో	౦ ౧౧ ౦
డిటో నాన్ముకన్తిరువన్దాది	డిటో	డిటో	డిటో	౦ ౧౩ ౦
తాత్పర్యసహిత పరాశర విశిష్ట పరమ ధర్మశాస్త్రము			ఆరవలిపి	౦ ౧౪ ౦

మట్టకాకితమునందుముద్రింపఁబడిన సదరు గ్రంథములు సగము వెలకు విక్రయింపఁబడును.

ఇట్లు,

కరాలపాటి - ఆళ్వారయ్య.

కార్యదర్శి - ధనాధికారి,

నెం. 36, వెంకటాచలమొదలివీధి. చెన్నపట్టణము

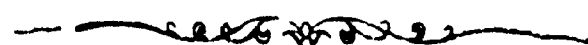

తిరుమళిశైయాళ్వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

శ్రీవైష్ణవగ్రన్థముద్రాపకసభ (లిమిటెడ్)

ఇయఱ్పా నాన్ముకన్తిరువన్దాది.

ఈ గ్రన్థము దివ్యప్రబన్ధమునందు మూడవ వేయిరమైన ఇయఱ్పాయందు నాల్గవ ప్రబన్ధము. ఇది ౯౬ పాశురములుగలది. దీనిని ప్రసాదించినవారు భగవన్నిర్హేతుక జాయమానకటాక్షలబ్ధదివ్యజ్ఞానముగల తిరుమళిశైయాళ్వార్లు. వీరు తొణ్డమణ్డలమునందుఁ దిరుమళిశై యనెడు మహీసార క్షేత్రమునందు ద్వాపరాంతమున ౮౬౩౯౯౦౧ వ సంవత్సర మైన సిద్ధార్థి సంవత్సరము తైనెల కృష్ణపక్ష ప్రతిమ గురువారము మఖానక్షత్రము తులా లగ్నము నందవతరించిరి. వీరి తండ్రిగారు భార్గవమహర్షి. వీరి తల్లిగారు - కనకాఙ్గియనెడు అప్సరస్త్రీ. వీరిని పెంచినవారు - హరిదాసులు. వీరు తిరుమళిశైయందవతరించిరి గాన వీరికిఁ దిరుమళిశైయాళ్వార్లు అనెడి తిరునామము సిద్ధించెను. వీరును సర్వనాంత సమ్మూర్ఛితులు. వీరికి నామాన్తరములు - భక్తిసారులు, మహీసారపురాధీశులు, భార్గవాత్మజులు, తిరుమళిశైయయ్యర్, మళిశైప్పిరాన్. విద్య - అష్టాఙ్గయోగము. వీరి తిరువారాధనము - పొన్నవణ్ణమ్ శెయ్ద పెరుమాళ్. ఆచార్యులు - పేయాళ్వార్లు. శిష్యులు - కణికణ్ణను, దృఢవ్రతులు. వీరొనర్చిన గ్రన్థాన్తరము - ౧౨౦ పాశురములుగల తిరుచ్చన్దవిరుత్తము. వీరు పాడిన దివ్యతిరుపతులు - కోయిల్, తిరుమలై, పెరుమాళ్ కోయిల, యథోక్తకారిసన్నిధి,

తిరుక్కుడన్దై తిరుప్పేర్, అన్బిల్, కపిస్థలము, తిరువూరకము, తిరుప్పాడకము, తిరుక్కుఱుజ్గుడి. వీరు యోగవిద్యచేత ౭౦౦ సంవత్సరములు వేంచేసియుండి ఇతరమతముల నిరసనముఁజేయుచు విశిష్టాద్వైత సిద్ధాన్తమును స్థాపించుచుండిరి.

* వీరి ప్రభావసంగ్రహము. *

మునుపొకకాలమందు సమస్త ఋషులు చేరి లోకమునందు సర్వోత్కృష్టమైన క్షేత్రమేదియని విచారించి విశ్వకర్మచే తూపఁగా, ప్రపఞ్చమంతయొకటియందు సర్వక్షేత్రములకంటెను తిరుమழிశై యెక్కువ తూగెనుగాన దీనికి మహీసారమనెడు తిరునామంబిడిరి. ఇచ్చోట ఋషిశ్రేష్ఠుండైన భార్గవర్షి యోగనిష్ఠాగరిష్ఠుండైయుండ, దేవతలు తపోభఙ్గముఁ జేయఁ గనకాఙ్గియనెడి యప్సరస్త్రీని బంప దానిఁజూచి మోహించి యోగమును వదలి క్రీడించుచుండ, వారికి తిరుమழிశైయాళ్వారు పిండాకారముగ నవతరించిరి. పిమ్మట యాకరతమురా లు సూర్యునివలె వెలుగుచున్న బ్రహ్మతేజస్సుగల యాబిడ్డను నొక వెదురుపొదయందునిచి నిజస్థానమునకరిగెను. పిమ్మటఁ గొంతకాలమున కాపిండమునకుఁ గరచరణాదులు రాఁగా శిశువై స్తన్యములేక యేడ్వసాగెను. ఈభక్తశిరోమణులయొక్క దీనాలాపమునువిని జగన్నాథుండు లక్ష్మీదేవీసహితుండై సేవసాదించి వారికాఁకలి తీర్చెను. పిమ్మట యొకమేదరవాఁడు బొంగులకోయ నాపొదవద్దకువచ్చి యాబిడ్డనుజూచి యానందభరితుండై తనయింటికెత్తుకొని పోయి తనభార్యయైన పఙ్కజవల్లివద్ద నుంచెను. ఆపెకు బిడ్డలులేనందుచే నతిప్రేమతోఁ బెంచుచుండెనుగాని వారు పాలు త్రాగకుండిరి. ఈయాశ్చర్యమునువిని ప్రాఙ్ముఖుఁడనెడు సచ్ఛూద్రుఁడొకఁడు వీరిచెంతకువచ్చుచుండి పాలారగింపుఁడని పరిపరివిధములఁ బ్రార్థింప నాతని యభీష్టమొసఁగ, తామారగింప మిగిలినపాలును స్వీకరింపుఁడని యాళ్వారు నియమింప, నాప్రాఙ్ముఖుఁడు నతని భార్యయును భక్తితో స్వీకరింప వారికి, వార్ధక్యము పోయి నవయౌవనవంతులై కణికణ్ణనెడు భాగవతోత్తముని కనిరి.

ఈయాళ్వారు ఏడుసంవత్సరముల వయస్సునందు అన్నపానాదులు వర్జించి కేవలభగవత్కటాక్షమునే ధారకపోషకములుగాఁ జేసికొని యామేదరవారియింటనే పెరుగుచు నాకులోచితముగ బుట్టలల్లుచుండిరి. పిమ్మట, అన్నపానాదులయందాసక్తిలేనట్టి సర్వోత్తముఁడు పుట్టించిన నామేదరవారిగృహమును వదలి తీర్థయాత్రఁజేయుచుఁ గొంతకాలము గడిపిరి. పిమ్మట, యోగాభ్యాసపరులై జగత్కారణవస్తువును ధ్యానింపనుద్యమించి అది యెద్దియనివిచారింపఁబూని వేదబాహ్యమతంబులైన శాక్యోలూక్య కాపిల పతఞ్జలి బౌద్ధార్హత మాధ్యమిక యోగాచార సౌత్రాన్తిక చార్వాక సిద్ధాన్తములను, వేదమునకు నపార్థముఁ జెప్పు కుదృష్టులైన కాపాల మాయావాద న్యాయ వైశేషిక భాట్ట ప్రాభాకరాది సిద్ధాన్తములను వేయిసంవత్సరములు విచారించి అవి తుచ్ఛములని వదలి తుదకు శైవసిద్ధాన్తమే

మేలైనదని యందులోఁ బ్రవేశించి భస్మధూళిధూసరితగాత్రులై రుద్రాక్షమాలాకణ్ఠులై శివభక్తాగ్రేసరులై వెలయుచు శైవసిద్ధాన్తమున ననేకగ్రన్థములనొనర్చి యామతమును స్థాపించుచుండి తుదకు మౌనవ్రతంబవలమ్బించిరి.

ఈవృత్తాన్తమును పేయాళ్వార్లువిని వీరిని దిద్దుబాటుజేసినయెడల వీరు దర్శనప్రవర్తకులగుదురని తమనిర్హేతుకకృపచే వీరుండుచోటికేతెంచిరి. మౌనవ్రతం బవలంబించియుండు వీరిని మాట్లాడునట్లుజేయు మార్గమేమని పరిశీలించి వారితోటకు సమీపమున నొకతోటగావించి,అందుచెట్లను దలక్రిందుగ నాటి బొట్టయినను నీళ్లునిలువనియోటకుండలతో జలమునుబోయుచుండిరి. దానినిజూచి తిరుమళిశైయాళ్వార్లు పకపకనవ్వి ఇదియేమి పిచ్చితనమనియడిగిరి. నేనాపిచ్చివాఁడను; మీరు కాదా చక్కఁగాయోచించి చూడుఁడని పేయాళ్వార్లుఆనతిచ్చిరి.నీవు ప్రత్యక్షముగ భ్రాన్తకార్యములఁ జేయుచుండి నన్నెట్లుభ్రాన్తుఁడనియెదవని శివభక్తులడిగిరి. అందుకు జగత్కారణవస్తువు శ్రియఃపతిగానుండ వానిపౌత్రుఁడును, కపాలియు, సాధనవేషముగలవాఁడును, వానిపాదోదకమును శిరసాధరించినవాఁడునునైన శివుఁడెట్లు పరదేవతయగునని పేయాళ్వార్లడిగిరి. అంతట ఇద్దరికిని ప్రచండవాదమాయెను. శ్రుతిస్మృతీతిహాసములచేతను మంచియుక్తులచేతను శైవసిద్ధాన్తముకంటె వైష్ణవసిద్ధాన్తము చాలప్రశస్తమైనదని పేయాళ్వార్లుపన్యసింప, అందుకుఁ బదులుచెప్పఁజాలక పరాజితులై అట్టి సర్వోత్కృష్టమైన వైష్ణవసిద్ధాన్తమునందు దాసుని బ్రవేశపెట్టి వైష్ణవత్వముకలుగఁజేసి విశేషార్థములుసాదించి కృతార్థునిజేయుఁడని బహువిధములఁ బ్రార్థింప నాశ్రితుఁడైన తిరుమళిశైయాళ్వార్లను వైష్ణవేష్టిఁజేయించి పంచసంస్కారంబులొనర్చి మన్త్రార్థములనుపదేశించి ప్రపన్నాగ్రేసరులగునట్లు పేయాళ్వార్లకటాక్షించిరి.

పిమ్మట, వైష్ణవశిఖామణియైన తిరుమళిశైయాళ్వార్లు శ్రియఃపతి విషయమైన తైలధారావదవిచ్ఛిన్నస్మృతిసంతానరూపమైన పరమభక్తిచే నానాట వైష్ణవశ్రీని వర్ధిల్లఁజేసికొని బాలసూర్యునిచందంబున వెలుఁగుచుండిరి. ఒకనాడు పార్వతీసమేతుఁడైన రుద్రుఁడు వృషభవాహనారూఢుండై గగనమార్గమున వెళ్లుచుండ, వారినీడ తమమీఁదపడకుండ ఆళ్వార్లొకప్రక్కఁగా నొదుఁగ, పార్వతిఁజూచి ఈమహాత్ములెవ్వరని తనప్రాణనాథునడుఁగ నాతండు వీరిప్రభావమెక్కుడంతని వర్ణింప, వారిని చూతమురమ్మని నిర్బంధించి తనభర్తతోఁడ దివినుండి భువికేతెంచి యాళ్వార్లయెదుట నిలిచెను, వారువీరిని నొక్కింతైననుసడ్డచేయక తనగంతలనుకుట్టుకొనుచుండిరి. రుద్రుఁడు భాగవతశేషత్వమెఱుఁగనిదురభిమానిగాన రజఃప్రేరితుఁడై మీకునచ్చిన వరంబు వేడుఁడని ఆళ్వార్లతో నుడివెను. వారువీరింగులుగాన నాకేమియుఁ గానిలేదనిరి. అట్లుచెప్పవలదు; ఎట్టిదుర్లభమైన

వరము నైననిచ్చెదఁ గోరుకొమ్మని మహలవేఁడెను. నాకేదియు నక్కఱలేదని యాళ్వార్లానతిచ్చిరి. వెండియు శంకరుండు నే వెండికొండకు మఱలిపోవలసియుండ నాదర్శనంబు మీబోటి వారికి వ్యర్థంబుగాఁ గూడదుగాన వలసినవరంబు వేఁడుమని నిర్బంధించెను. అంతట, తనకపాలిత్వమును గూడఁబోఁగొట్టికొనఁజాలని శర్వుఁడు అవినియ్యఁజాలఁడనుకొని తమయభీష్టమైన మోక్షసామ్రాజ్యమొసఁగఁజాలనివాఁడని యోచించి, ఇతరపురుషార్థములు తమకనభిమతములుగావునను రుద్రుని నిర్బంధమువలన నేదోయొకటియడుగవలయునుగావున యీసూదిలో నీదారము దూర్చునట్లు అనుగ్రహింపుఁడనిరి. రుద్రుండు దానిని విని ఇంద్రియస్వాధీనములేక కోపపరవశుఁడై తమఃప్రచురమైన తనస్వభావమునుజూపుచు ఓరీ నన్ను హాస్యముఁ జేసెదవా మూఢుఁడవు, మన్మథుని మదనాగ్నిని జేసినట్లు నిన్నుక్షణంబులో భస్మంబుఁ జేసెదనని పిదపాపంబులు వల్కి జగత్సంహారకాలమునందుఁ దెఱచు తనఫాలనేత్రమును దెఱచెను. అంతటనది ధూమ్యస్త్రరిక్షములను గాల్చుచునలుదిక్కులవ్యాపించె యాళ్వార్లు మెల్లఁగ దమకుఁడి పాదాంగుష్ఠమునందున్న నేత్రమును దెఱచిరి. అయ్యగ్ని ఫాలనేత్రాగ్నిని చిన్నదీపముగాఁజేసి యుమాపతిని వెఱఁగొందఁజేసెను. అంతకారణంబున దేవతాగణాలకు ప్రళయాగ్ని వణంచి లోకమంతయు జలార్ణవముఁ జేయు పుష్కలావర్తకాదులనెడు మేఘములను నరనసహాయముగా రమ్మని వేఁడ, అవియు లేమశక్తియంతయు జూపి సంధిపన్నము నుంపింప నాగ్నిని ఆళ్వార్ల పాదాగ్ని బహిర్భాగ్నినివలె సానముఁ జేయ నిదేకేమియుంద్వాక ఆళ్వార్లను శరణుఁజొచ్చి, ఓ! భాగవతశిఖామణీ! మీప్రభావంబు నెఱుంగ నెవ్వారికిఁ వశము? నాఫాలాగ్ని మీపాదాగ్నికి సమృశంబే? త్రైలోక్యంబున దుర్వాసుఁ డవమానపడినట్లు మీ చేతను నేను నవమానపడి పరాజితుఁడనైతిని. మీయందలి ప్రభావంబు విష్ణుభక్తునకుఁ గాక కలిగెను? గాన నింటనుండి మీరుభక్తిసారులని వెలయుదురని పరమేశ్వరుల వారి వైభవమును వర్ణింప, ఆళ్వార్లను తమపాదాగ్నినుపసంహారముఁ జేయుఁ బార్వతీపతి మేశ్వరులు శిరఃకంపముఁ జేయుచు మహాకైలాసగిరికి నేగిరి.

భక్తిసారుఁడనెడి సిద్ధుఁడొకఁడు తనయోగమహాత్మ్యమువలన పెద్దపులినెక్కి ఆకసమునందడ్డులేక సంచరించుచుండెను. ఒకనాడు తనవాహనంబు స్తబ్ధమైనిలువ దీనికిఁ గారణంబేమని విచారింప, యోగనిష్ఠులైన తిరుమళిశైయాళ్వార్లచేతనని తెలిసికొని తటాలున దిగి ఆళ్వార్లసన్నిధికివచ్చి, ఓ! యోగీశ్వరా! ఇదుగో మంచి వస్త్రకవచము; పుచ్చుకొని ధరింపుఁడని నుడివెను. అదియట్లుండనిమ్ము, ఈరత్నకవచము చూడుమని ఆళ్వార్లు తమ దివ్యసంకల్పముచేఁ దత్క్షణంబె సృష్టింపఁబడినదానిఁ జూపిరి. దానినిఁజూచి యాసిద్ధుం డచ్చెరువొంది స్వామీ! నామెడయందున్న నవరత్నఖచితమైనమాలను నళినాక్షమాలగాఁ జేయుఁడు చూతమని చెప్పెను. తత్క్షణంబె ఆళ్వార్లు తమకంఠమందున్న తులసీ నళినాక్షమాలలనెత్తి వీనిని చూడుమనినుడువ నవి దివ్యరత్నఖచితమైన నవరత్నమాలలయ్యె కనులకు

మిరుమిట్లు కలుగునటుల కోటిసూర్యప్రకాశమై వెలిగెను. అంతట నాసిద్ధుండు స్వామీ! మీచే జయింపఁబడితిని, మీ ప్రభావంబు వర్ణింప సహస్రశిరస్కునకైన నుదరమె యని స్తోత్రముఁ జేసి అనుజ్ఞ నడసి నేఁడు సుదినంబని మెచ్చుకొనుచు వ్యాఘ్రాజినధరుఁడై నిజస్థానమునకేగెను.

పిమ్మటఁ గొంతకాలమునకు రసవాదమునందు నిపుణుఁడైన కొంకణుఁడనియెడి సిద్ధుఁడు వీరి ప్రభావంబు విని వీరిని సేవింపవచ్చి, స్వామీ! నాప్రాణప్రదమైన యీరసగుళికను బుచ్చుకొని ధన్యునిగాఁ గాపాడుకొనుఁడు; దీనిచే నినుము బంగారమగుచున్నదని ఆళ్వార్లతో విన్నవించెను. అదియట్లుండనిమ్ము; ఈగుళికచే రాయి బంగారమగుచున్నదని ఆళ్వార్లు తమశరీరమునందు మట్టినినలిపి ముద్దఁజేసి ఆసిద్ధునికొసంగిరి. దానినాతండొకపర్వతముమీఁద వేయ నది యానిమిషంబే కనకపర్వతమై మేరుపర్వతమువలె శోభిల్లెను. ఆయాశ్చర్యమును నాతండు చూచి ఆళ్వార్లను బహువిధముల స్తోత్రముఁ జేసి కృతార్థుఁడాయెను.

పిమ్మట కొంతకాలము ఆళ్వార్లు గుహలోపల నష్టాంగయోగనిరతులై యుండిరి. ఒకనాఁడు యాదృచ్ఛికముగ పొయిగై పూదత్తు పేయాళ్వార్లు ఆమార్గమున వేంచేసి వారి అద్భుతతేజస్సునుఁ జూచి యాగుహలోపలికి వేంచేసి వారినిగటాక్షింప ఆళ్వార్లను ముదలాళ్వార్లను ప్రత్యుత్థానసంభాషణాదులచేఁ బూజించి భాగవతసమావేశమువలనఁ బరస్పరము ఆనందభరితాత్ములై పులకీకృతగాత్రులైరి. వీరును యోగమునను భగవద్గుణానుభవనిష్ఠులై యాగుహయందుఁ గొంతకాలము సుఖముగ వేంచేసియుండిరి. పిమ్మట ముదలాళ్వార్లను సెలవునొసఁగికొని లోకసంచారార్థముగ వేంచేసిరి.

పిమ్మట నీయాళ్వార్లు తమ యవతారస్థలమైన తిరుమళిశైకు వేంచేసిరి. అక్కడ ననుష్ఠానముఁ జేసికొనుటకుఁ దిరుమణి దొరకనందున చిన్తాక్రాన్తులైయుండ శ్రీవేఙ్కటేశస్వామివార్లు వేంచేసి యాశ్వేతమృత్తు కంచిలోఁ జిక్కునని సాదించిరి. జావ్వాన గంచికివెళ్ళి యామృత్తును దెచ్చుకొని యూర్ధ్వపుండ్రములు ధరించుకొనుచుండిరి.

పిమ్మటఁ గొంతకాలమునకు సర్వక్షేత్రోత్తమంబైన కాఞ్చీనగరమునకు వేంచేసి యందు యథోక్తకారిని సేవించుచు వారిపుష్కరిణీతీరంబున యోగాభ్యాసముఁ జేయుచు నేడువందలసంవత్సరములు సుఖముగా వేంచేసియుండిరి. అప్పుడు కణికృష్ణులు ఆళ్వార్ల నాశ్రయించి మహాభాగవతులై విలసిల్లిరి. ఒకానొక వృద్ధస్త్రీ ఆళ్వార్లయోగస్థానమును ప్రతిదినము చిమ్మి యలికి ముగ్గుపెట్టుచుండ, దానిచే నాళ్వార్లు సుప్రసన్నులై నీకువలసినవరంబు వేఁడుమని యాముసలియవ్వతో సాదించిరి. అందుకాయవ్వ నాకు యౌవనము వచ్చునట్లనుగ్రహింపుఁడని ప్రార్థించెను. అట్లేయగునని యాళ్వార్లనుగ్రహించిరి. తత్క్షణంబే నవయౌవనసుందరియై రంభాదులను మించిన యప్సరస్త్రీవలె వెలిగెను. ఆదేశపురాజు పల్లవరాయఁడా మార్గమునఁ బోవుచుండి యామెను జూచి మోహించి గాంధర్వవివాహముఁ జేసి

కొని ముందున్న భార్యల నెల్ల నశాదరించి యీమెను నగ్రమహిషినిగాఁ జేసికొని సమస్త వస్త్రభూషణాదుల నొసఁగి చిరకాలము దివ్యభోగముల ననుభవించుచుండెను.

నానాట నారాజు యౌవనము తగ్గుచు నాస్త్రీ యౌవనము హెచ్చుచుండుటఁ జూచి యిందుకుఁ గారణం బేమని యాస్త్రీ నియారాజడిగెను. అందుకామె తననిత్యయౌవనమునకుఁ గారణము ఆళ్వార్ల యనుగ్రహమని చెప్పెను. అట్లయిన ఆళ్వార్లను బిలిపించి తనకును నట్లు నిత్యయౌవనము గలుగునట్లు చేయుమని యారాజు వేఁడెను. ఆళ్వార్లు నిస్పృహులు గాన వారిక్కడికి రారనియు వారికంతరంగశిష్యులైన కణికృష్ణుల బిలుచుకవచ్చెదనని చెప్పి యట్లే చేసెను. అంతవారిని యారాజు షోడశోపచారములచేఁ బూజించి వారి యాచార్యులను తన యింటికి వేంచేయునట్లు చేయుమని చెప్పెను. అదిసాధ్యము కాఁదని కణికృష్ణులు చెప్పిరి. అందుకారాజు విషణ్ణహృదయుండై యుండె, సకలవాక్కులుగల కణికృష్ణులు తనవిషయముగఁ గవనముం జెప్పిన యెడల తనయిష్టసిద్ధియగునని కొందఱు రాజుతోఁ జెప్పిరి. అంతట నారాజు వేగంబుగ నాకణికృష్ణులఁ బిలువనంపి తనమీఁద నొక కవనము జెప్పుమనిన నేను సర్వేశ్వరుని కవిత్వముఁ బాడుదునే గాని మనుష్యులను బాడనని కణికృష్ణులు రాజుతోఁ జెప్పిరి. నావిషయమునఁ దమయు కవిత్వము జెప్పుమని యారాజు నిర్బంధించినను కణికృష్ణులందుకియ్యకొనరైరి. అరాజు కోపాక్రాంతుఁడై యింత రాజభక్తిలేని నీవు నాదేశమందుండఁగూడదు, దేశత్యాగము చేయవలసినదని యాజ్ఞాపించెను. అట్లే కానిండని యాక్షణంబే దేశాంతరమునకు వెళ్లెదనని కణికృష్ణులు రాజుతోఁ జెప్పి జరిగినవృత్తాంతమంతయు నాళ్వార్ల సన్నిధిని విన్నవించిరి. అట్లయిన మీతోఁ గూడ నేనును వచ్చెదనని యాళ్వార్లానతిచ్చి యీవృత్తాంతమంతయు యథోక్తకారితో విన్నవించిరి. మీరు వెళ్ళిన యెడల యిక్కడ మాకేమిపని, మీతోఁ గూడ నేనును వచ్చెదనని పెరుమాళ్లు సాధించిరి. అట్లైన బయలు వెడలుండని యాళ్వార్లనతిచ్చిన నప్పుడే పెరుమాళ్లు తనశేషతల్పమును జుట్టి చంకలోఁ బెట్టుకొని యాళ్వార్లను వెంబడించిరి. శూన్యస్థానం బాక్షణంబే కంచియంతయు వ్యాపింప మేమును మీతోఁ వచ్చెదము, మీబోఁటి భక్తశిరోమణులను వదలి యిక్కడ మాకేమిపనియని తక్కినగల దివ్యతిరుపతులయందుండు పచ్చవణ్ణారు మొదలగు పెరుమాళ్లును తోడ వెంబడించిరి. వీరెల్ల బయలు వెడలినది జూచి ఇంక నెవరిసాపపూజసేయ మేమిక్కడుండవలయునని యేకాంబరేశ్వరుఁడు కచ్ఛేశ్వరుండు కామాక్షి మొదలగు దేవతాంతరము లందఱును వెంబడించిరి. పిమ్మట వారివారి భక్తజనంబులు పరివారంబులును వెంబడించిరి. ప్రజలెల్లను శ్రీరాముని వెంబడింప నయోధ్య శూన్యమయినట్లు కాంచీ మహానగరంబు నప్పుడు శూన్యంబాయె. ఈవృత్తాంతము రాజునకుఁ దెలియ నాతండు శోకపశ్చాత్తాపసంలిప్తుండై మంత్రిపరివారసమేతముగ నతిజవంబున పరుగిడి మరలఁ దనదేశమునకు వేంచేయవలయునని యథోక్తకారిని ప్రార్థింప వారా యాళ్వార్లను జూపిరి. పిమ్మట యారాజు ఆళ్వా

గ్లను బహువిధముల వేడ వారు కణికృష్ణులనడిగికొనుమనిరి. పిమ్మట కణికృష్ణుల చరణద్వంద్వ ములను గట్టిగాఁబట్టుకొని క్షమియించి తనదేశమునకు మరలి వేంచేసి తన్ను గృతార్థునిగాఁజేయుమని వేడ వారును సుప్రసన్నులై మరల, వారివెంబడి యాళ్వారును పెరుమాళ్లును సమస్త భక్తజనంబును మరలి కంచికిఁ జేరి యథారీతిగ సుఖముగనుండిరి. పిమ్మట భాగవతప్రభావంబున కారాజు అశ్చర్యమొంది ఆళ్వార్లనాశ్రయించి తనజన్మము కడతేర్చుకొనెను. ఆళ్వారు స్వామిసన్నిధికి వెళ్ళి నామనవినాలకించి నేను జెప్పినట్లు చేసి భక్తపరాధీనత్వమును స్థాపించితిరిగాన నది చంద్రసూర్యులుండువఱకు నీలోకమునందు వెలయునట్లు యథోక్తకారి (శొన్నవణ్ణమ్ శెయ్‌త పెరుమాళ్) అనియెడి తిరునామమును తిరువుళ్ళంబట్టవలయునని ప్రార్థింప శ్రియఃపతియు నట్లేయని యాతిరునామముతో నిప్పుడును వెలయుచున్నాఁడు.

కొంతకాలమక్కడ నే వేంచేసియుండి కుంభకోణమునందు నిత్యవాసముఁ జేయఁదలంచి బయలుదేఱి మహావ్యాఘ్రపురముఁ జేరిరి. అక్కడ కొందఱు బ్రాహ్మణులు వేదాధ్యయనముఁ జేయుచుండి వీరిఁ జూచి శూద్రులువినఁగూడదని వేదాధ్యయనమును నిలిపిరి. అంతట యాళ్వారు వేఱొకస్థలమునకుఁబోయిరి. భగవద్భక్తులు శూద్రులుగారను వేదాంతరహస్యమెఱుఁగక నపచారపడినందున నాబ్రాహ్మణులు పైననధ్యయనము జేయబూన నెవ్వరికిని స్ఫురింపక విస్మృతిగలవారై దీనికేమి కారణమని చింతాక్రాంతులైరి. వారినిఁ జూచి దయార్ద్రచిత్తులై పైననుయ్యర్థము విదితమగునట్లు వడ్లనుఁ జీల్చి ముక్కలుఁ జేసి నేలఁ బడవేసిరి, అంతట * "కృష్ణానాం వ్రీహీణాం నఖనిర్భిన్నం కృష్ణాజినాదక్షిణా" ఇత్యాది. పనసయుండుటకు జ్ఞప్తికలిగెను. ఆళ్వార్లయసదృశజ్ఞానమునకు మిక్కిలి యచ్చెరువొంది వారి నాబ్రాహ్మణులు సకలవిధములఁ బూజించిరి. ఇందువలన శూద్రులెంతటి భగవద్భక్తులైనను వేదార్థమును దెలిసికొనవచ్చునుగాని నోటనుచ్చరింపఁగూడదనియు అగ్రవర్ణస్థులు వారిని యనాదరింపఁగూడదనియు ఆళ్వారీవు యనుష్ఠానముచేత బయలుపఱచిరి.

పిమ్మట వారాగ్రామమునందు [illegible] నపేక్షించి వేంచేసినను ఆగ్రామమునందుండు పెరుమాళ్లు వారికనుకూలముగ తిరుగుచుండిరి. అప్పుడీయద్భుతమును కొందఱితో జెప్ప నాయజ్ఞశాలయందున్న బ్రాహ్మణసంఘమునకుఁ జెప్పిరి. వారెల్లను పరుగులిడివచ్చి చూచి నిజమని తెలిసికొనిరి. అంతట నాయజ్ఞము జేయు దీక్షితుఁడు ఆళ్వార్ల సన్నిధానంబునకువచ్చి వారిని ప్రార్థించి వెంటఁబెట్టుకొని వెళ్ళి వేదపారంగతులైన బ్రాహ్మణోత్తములచే నింపబడిన సభామంటపమునందు వారికగ్రాసనం బొసఁగి యగ్రపూజసలిపెను. యాగము చేయుచుండు అధ్వర్యుఁడును ఋత్విజులును తక్కినవారును దీనినోర్వక కోపాక్రాంతులై అగ్రవర్ణులయిన మమ్ములనాదరించక శూద్రపూజచేసినందున యాగము భ్రష్టమాయె. బ్రహ్మవాదుల

* యజుర్వేదము ౧-వ కాండము ౯-వ అనువాకము.

కపమానంబుసిద్ధిల్లై యీయన్యాయం బెక్కుడైనను కలదాయని వారినోటికి వచ్చినట్లెల్లనుపరు షోక్తులను బలికి మిక్కిలి క్షోభపెట్టిరి. అంతట నాయజమాని భాగవతవైభవం బెఱింగిన మహానుభావుఁడుగాన నాళ్వార్లసన్నిధికి వచ్చి వినయపురస్సరముగా స్వామీ! ఈమూర్ఖుల పరుషోక్తులచేనా చెవ్వులుబ్రొ[illegible]చుచున్నవి. కటకటా! నేనుసహింపజాలను. దయానిధీ! ఊరకుండుటకిది సమయముగాదు. [illegible] కృతార్థునిఁ జేయుఁడని ప్రార్థింప వారునను గ్రహించి భగవన్మూర్తి [illegible] నాళ్వా ర్లశిరస్సునందు అనన్తశయనుండై [illegible] నిభానుండై [illegible] మాత్ర[illegible] ప్రకాశింప [illegible] విస్మయము [illegible] నాళ్వార్ల [illegible] క్షమ జేసికొని [illegible] స్తోత్రముఁ జేసి [illegible]. అంతట [illegible] నాళ్వార్లు విశేషార్థములు [illegible] కృతార్థులఁ జేసిరి

ఓమ్మట నాగా(?)రిమను [illegible] యునిం చియుం[illegible] శార్ఙ్గపాణిని సేవించి [illegible] విన్నవించిరి. [illegible] మయుండె, [illegible] వలను [illegible] ఇప్పటికిని [illegible] పాడించుచున్నారు. అప్పటినుంచి [illegible] కలిగియున్నారు. ఇతరక్షేత్రములయందుఁ జేయు[illegible] మహాప్రభా[illegible] [illegible]ణమునందు [illegible] సంవత్సరములు శార్ఙ్గపాణిని సేవించుచు [illegible] జేయుచు సుఖముగనుండి అప్పుట నే [illegible]. ఈయుమ్మ [illegible] పరమపావనచిత్రచరిత్రమును భక్తితో [illegible] మహానుభావులును [illegible] వ్రాసిన మహాత్ములును [illegible] నాయుం[illegible] దేహావియోగానంతరము పరమపదమునుబొంది నిత్యసూరుల [illegible] నిత్య[illegible] నిరతులై యపరిచ్ఛిన్నానందము ననుభవింతురు. ఈచరిత్రము [illegible] ముగా వ్రాయఁబడనుగాన భక్తపారదాంఘ్రి [illegible] వనరి [illegible]ంబు నే పరిగ్రహింతురని ప్రార్థించెదను.

ఇట్లు,

భాగవతదాసుఁడు,

కోలపాటి - ఆళ్వారయ్య

తిరుచ్చన్దవిరుత్తతనియన్.

శ్లో॥ మాఘాయాం మకరే మాసే చక్రాంశం భార్గవోద్భవమ్ ।
మహీసారపురాధీశం భక్తిసారమహం భజే ॥

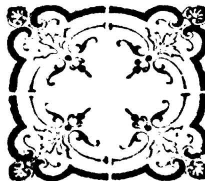
పిరితనియన్.

శ్లో॥ శక్తిపఞ్చమయవిగ్రహాత్మనే శుక్తికారజతచిత్తహారిణే ।
ముక్తిదాయకమురారిపాదయోర్భక్తిసారమునయే నమో నమః ॥

వాழி తిరునామమ్.

అన్బుడనన్దాది తొణ్ణూత్తాఱురైత్తాన్ వాழிయే
అழகారుం తిరుమழிశైయమర్న్దశెల్వన్ వాழிయే
ఇన్బమిగు తైయిల్ మకత్తిఙ్గువన్దాన్ వాழிయే
ఎழிల్ చన్దవిరుత్తం నూత్తిరువిఱుపత్తాన్ వాழிయే
ముఴుప్పెరుక్కిల్ పొన్నియెదిర్ మిదన్దశొల్లోన్ వాழிయే
మున్బుకత్తిల్ వన్దుదిత్త మునివనార్ వాழிయే
నన్బువియిల్ నాలాయిరత్తెழுనూత్తాన్ వాழிయే
నఙ్గళ్ భక్తిసారన్ ఇరుపదఙ్గళ్ వాழிయే.

తిరుమழிశైయాழ்వార్ తిరువడిగళే శరణమ్.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

పిళ్ళైలోకమ్జీయరరుళిచ్చెయ్ద

నాన్ముకన్ తిరువన్దాది తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్.

అవతారికై.—(నారాయణన్ పడైత్తానిత్యాది) సర్వేశ్వరనుడైయ సర్వస్మాత్పరత్వత్తై సాధిత్త భక్తిసారరుడైయ దివ్యసూక్తియాన దివ్యప్రబన్ధఙ్గళై యనుసన్ధిక్కవిరుక్కవ్వాఢి, మనస్సే! మహీసారక్షేత్రాధిపతియానవర్ శ్రీపాదఙ్గళైయే స్తోత్రమ్ పణ్ణెన్నిత్తు.

శ్రీరామప్పిళ్ళైయరుళిచ్చెయ్ద తనియన్.

నారాయణన్ పడైత్తాన్ నాన్ముకనై, నాన్ముకను
క్కేరార్ శివన్ పిఱన్దాన్ ఎన్నుమ్ శొల్—శీరార్
మొఴిశెప్పి వాఴలామ్ నెఞ్జమే, మొయ్ పూ
మఴిశైప్పరనడియే వాఴ్త్తు.

అన్వయము.— నారాయణన్ నాన్ముకనై పడైత్తాన్, నాన్ముకనుక్కు ఏర్ (5) ఆర్ శివన్ పిఱన్దాన్ ఎన్నుమ్ శొల్ (10) శీర్ ఆర్ మొఴి శెప్పి నెఞ్జమే వాఴలామ్ (15) మొయ్ పూ మఴిశైప్పరన్ అడియే వాఴ్త్తు. (20)

అర్థము—నారాయణుండు చతుర్ముఖబ్రహ్మను సృష్టించెను చతుర్ముఖునకు సాధనస్థానముచే (౫) [illegible] రుద్రుడు పుట్టెను. [illegible] (౧౦) శీర్ మొదలగు లక్షణములచే నొప్పియున్న యీతిరువన్దాదిని అనుసంధించి మనసా! ఉజ్జీవింపవచ్చును. (౧౫) [illegible] పుష్పములచే [illegible] తిరుమఴిశై [illegible] పాదములనే మంగళాశాసనము చేయుము. (౨౦)

వ్యా.—(నారాయణన్ పడైత్తాన్ నాన్ముకనై) (౧) "ఏకో హ వై నారాయణ ఆసీత్ న బ్రహ్మా నేశానః" ఎన్గైయుమ్, (౨) "నారాయణపరో జ్యోతిః" ఎన్గైయుమ్, (౩) "నారాయణాత్ ప్రజాయన్తే" ఎన్గైయుమ్, (౪) "ఏకః స్రష్టా ...

(౧) మహోపనిషత్. (౨) తైత్తిరీయమ్-నారాయణానువాకమ్.
(3) ఋగ్వేదమ్-నారాయణోపనిషత్. (౪) భారతమ్-అనుస్మృతి.

త్తానచనారాయణః ప్రభుః" ఎన్ఱుమ్, (౧) "సృష్టిస్థిత్య న్తకరణీమ్" ఎన్ఱు తొడజ్గి (౨) "ఏక ఏవ జనార్దనః" ఎన్ఱుమ్, (3) "ఏక ఏవ జగత్స్వామీ శ క్తిమానచ్యుతః ప్రభుః" ఎన్ఱుమ్, అవరవర్కళ్ సర్వేశ్వరనాలే సంహార్యరెన్ఱుమ్, (౪) "యన్నాభిపద్మాద భవన్మహాత్మా ప్రజాపతిః" ఎన్ఱుమ్ (౫) "నారాయణాద్బ్రహ్మా జాయతే, నారాయణాద్రుద్రో జాయతే" ఎన్ఱుమ్, (౬) "విరూపాక్షాయ బ్రహ్మణః పుత్రాయ జ్యేష్ఠాయ శ్రేష్ఠాయ" ఎన్ఱుమ్, (౭) "బ్రహ్మణశ్చాపి సంభూత శ్శివ ఇత్యవధార్యతామ్" ఎన్ఱుమ్, అవరవర్కళ్ ఎమ్బెరుమానాలే సృజ్యరెన్ఱుమ్ శొల్లప్పడుకిఱ వేదార్థజ్ఞరై సర్వాధికారమామ్బడి "నాన్ముకనై నారాయణన్ పడైత్తాన్ నాన్ముకనుమ్ తాన్ముకమాయ్ చ్చఙ్కరనై త్తాన్ పడైత్తాన్ యాన్ముకమాయ్ యన్దాదిమేలిట్టఱివిత్తేన్ ఆழ్పొరుళై చ్చిన్దామల్ కొణ్మినీర్ తేర్న్దు" ఎన్ఱు ఉపక్రమిత్తు "ఇనియఱిన్దేన్" ఎన్ఱు తలైక్కట్టిలుమ్ "నఱ్కిరిశై నారణనీ" ఎన్ఱిఱే యరుళిచ్చెయ్తతు. అత్తైయాయిత్తు "నారాయణన్ పడైత్తాన్ నాన్ముకనై నాన్ముకనుక్కేరార్ శివన్ పిఱన్దాన్ ఎన్నుమ్ శొల్" ఎన్గిఱతు "ఎన్నుమ్" ఎన్ఱు వేదాన్తప్రసిద్ధియై చ్చొల్లుకిఱతు.

శొల్ శీరార్ మొழிయాంవతు.—తమిழ் కవియవమాక చ్చొల్లుకిఱ శొర్కళాలే యాన్ద మొழி యెన్నుతల్. ఎన్నుమ్ శొలెన్ఱు శొల్లప్పడువతుమాయ్, శీరార్ మొழிయెన్ఱు (౮) "శీర్ కలన్దశొల్" ఎన్గిఱపడియే కల్యాణగుణ ప్రచురమాన మొழி యెన్నుతల్. (మొழிశెప్పి) ఏవమ్ విధమాన నాన్ముకన్ తిరువన్దాది ప్రబన్ధత్తై యనుసన్ధిత్తు. (వాழலామ్) ఉజ్జీవిక్కలామ్. (నెఞ్జమే) మనస్సే! నీ సహకరిక్కవేణుమ్.

---

(౧) శ్రీవిష్ణుపురాణమ్ ౧-౨-౬౬. (౨) శ్రీవిష్ణుపు-౧-౨ ౬౬. (3) (౪)
(౫) ఋగ్వేదమ్-నారాయణోపనిషత్. (౬) సామవేదమ్-ఛాన్దోగ్యమ్.
(౭) (౮) పెరియతిరువన్దాది-౮౬-పా.

౧౨ ఇయత్తా, నాన్ముక న్తిరువన్దాది, తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్.

అత్తావతు - (మొయ్‌పూమళ్షిశై ప్పరనడియేవాళ్త్తు) ప్రబన్ధవక్తావాన తిరుమళ్షిశైయాళ్వార్ తిరువడికళైయే స్తోత్రమ్‌పణ్ణు. (౧)"ఇడమ్‌కొణ్డకీర్త్తి మళ్షిశైక్కిఱైవనిణై యడిపోతు"ఎన్నుమ్పడి నిరతిశయభోగ్యమాయితే యిరుప్పతు. వేఱు భోగ్యతా విశేషఙ్గళై విరుమ్బాతే నిరతిశయ భోగ్యమాయిరుక్కిఱ ఇత్తైయే విరుమ్బిపోరు. మొయ్‌పూవెన్ను - శెఱిన్దపూవెన్నుతల్, అళ్షకియపూవెన్నుతల్. అన్ఱిక్కే, పూవెన్ను అళ్షకాకవుమామ్. అప్పోతు మిక వళ్షకెన్ఱపడి.

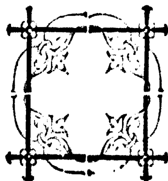
(మొయ్‌పూవెన్ను) తిరుమళ్షిశైక్కు విశేషణమాతల్, తిరువడికళుక్కు విశేషణమాతల్. * పడిక్కు విశేషణమాతల్, అడిక్కు విశేషణమాతల్. ఇప్పడి వైలక్షణ్యత్తై యుడైయ తిరుమళ్షిశైయాళ్వార్ తిరువడికళైయే మఙ్గళాశాసనమ్‌పణ్ణు ఎన్గిఱతు. అవర్ (౨)"వాళ్షికేశనే" ఎన్నుమ్, (౩)"మాలై వాళ్త్తి వాళ్మినో" ఎన్నుమ్ భగవద్విషయ మఙ్గళాశాసన ప్రశంసై పణ్ణినాలుమ్ నీఆళ్వారడివిడామల్ మఙ్గళాశాసనమ్ పణ్ణెన్గిఱతు.

నాన్ముక న్తిరువన్దాది తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్

ము ఱ్ఱి ఱ్ఱు.

తిరుచ్చన్దవిరుత్తమ్ తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్.

(౧) ఇరామానుశనూఱ్ఱన్దాది-౧౨-పాట్టు. * పడిక్కు - దేహత్తుక్కు.
(౨) మున్ఱాయిరమ్-తిరుచ్చన్ద-౬౧-పా. (౩) మున్ఱాయిరమ్-తిరుచ్చన్ద-౬౦-పా.

శ్రీరస్తు.

ఆళ్వార్ తిరువడికళే శరణమ్.

ఎమ్బెరుమానార్ తిరువడికళే శరణమ్.

పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై యరుళిచ్చెయ్త

నాన్ముకన్ తిరువన్దాది వ్యాఖ్యానమ్.

అవతారికై.— ముతలాళ్వార్కళనుభావ్యవస్థైయై నిష్కర్షిక్క అతుక్కు క్కాళై పిడుజ్గుకిఱార్. క్షేత్రజ్ఞర్ పక్కలిలే ఈశ్వరత్వబుద్ధి నైప్పణ్ణి యనర్థప్పడుకిఱ సంసారికళుక్కు ఈశ్వరనుడైయ పరత్వత్తైయుపపాదిత్తు అవర్కళనీశ్వరరెన్గిఱార్.

నాన్ముకనై నారాయణన్పడైత్తాన్, నాన్ముకనుమ్
తాన్ముకమాయ్చ్చజ్గరనైత్తాన్పడైత్తాన్-యాన్ముకమాయ్
అన్దాదిమేలిట్టఱివిత్తేనాళ్ పొరుళై
చ్చిన్దామల్కొణ్మినీర్ తేర్న్దు. ౧.

అన్వ.— నారాయణన్ నాన్ముకనై పడైత్తాన్. నాన్ముకనుమ్ ముకమాయ్ (5) శజ్గరనై తాన్ పడైత్తాన్. యాన్ ముకమాయ్ (10) ఆళ్ పొరుళై అన్దాదిమేలిట్టు అఱివిత్తేన్. నీర్ తేర్న్దు (15) చిన్దామల్ కొణ్మిన్ (17)

అర్థము.— శ్రీమన్నారాయణుడు చతుర్ముఖబ్రహ్మను సృష్టించెను. చతుర్ముఖబ్రహ్మయు ప్రధానుండై (౫) శఙ్కరుని తానే సృజించెను. నేను ప్రధానుడనై (౧౦) గూఢార్థమును అన్దాదియను ప్రబన్ధమునందిమిడ్చి తెలియపఱచితిని. మీరు పరిశీలించి (౧౫) (ఒకయర్థమైనను) విడువక గ్రహింపుడు. (౧౭)

వ్యా.— అవ.— ముతల్పాట్టు – (నాన్ముకనై) బ్రహ్మాదికళ్ సంసారత్తైప్పవర్తిక్క ప్రధానరానాప్పోలే తన్నిప్పత్తిక్కు ప్రధాననాకిఱేన్నానెన్గిఱార్.

(నాన్ముకనై నారాయణన్పడైత్తాన్) సర్వేశ్వరన్ సృష్టిక్కు పకరణమాక నాలుముకత్తైయుడైయ బ్రహ్మావై సృష్టిత్తాన్. (నాన్ముకను న్నాన్ముకమాయ్) పిన్బు బ్రహ్మావున్దానే ప్రధాననాయ్ రుద్రనై సృష్టిత్తాన్. (యాన్ముకమాయిత్యాది) ఇప్పడి దురవగాహమానపొరుళై నానేయను భవిత్తుప్పోకిల్ సంసారికళనర్థన్ప్పడువరేయెన్ఱు శెమ్బిలుమ్ కల్లిలుమ్ వెట్టుమాప్పోలే ప్రబన్ధత్తిలేయిట్టతుక్కు ప్రధాననాయతివిత్తేన్. అర్థపొరుళైయెన్ఱు నశిక్కు అపొరుళైయెన్ఱుమామ్. (సీర్ తేర్న్దు శిన్దామల్ కొణ్డిన్)సంసారత్తినుడైయ తణ్మైయైయుమ్ నాన్శొన్నవర్థత్తినుడైయ పణ్మైయైయుముణర్న్దు ఇవ్వర్థన్ మ్మజ్గామల్ బుద్ధిపణ్ణుజ్గోళ్. ౧.

అరు — ముతల్పాట్టు.— సంసారత్తైయుణ్డాక్కి తననుగుణమాన ప్రయోజనజ్గళై యుణ్డాక్కుదుత్తు సంసారత్తై వర్ధిప్పిక్కైయాలే ప్రధానన్గ్గిఅతు. పరత్వనిర్ణయమ్మణ్ణి మోక్షోపాయత్తై యుపదేశిక్కైయాలే నివృత్తిక్కు ప్రధానన్గ్గావరు బ్రహ్మాదికళై పరత్వా త్తైక్కుపణ్ణి ప్పళ్ముక్కై నశిక్కుఅపొరుళ్. ౧.

తేరుజ్గాల్ తేవనొరువనేయెన్ఱురైప్పర్
ఆరుమఱియారవన్ పెరుమై—ఓరుమ్
పొరుళ్ ముడివుమిత్తనైయే యెత్తవమ్శెయ్ తార్క్కుమ్
అరుళ్ ముడివతాళియాన్ పాల్. ౨.

అన్వ.— తేరుజ్గాల్ తేవన్ ఒరువనేయెన్ఱు ఉరైప్పర్ అవన్ పెరుమై(5)ఆరుమ్ అఱియార్ ఓరుమ్ పొరుళ్ ముడివుమ్ (10) ఇత్తనైయే ఎత్తవమ్ శెయ్తార్క్కుమ్ అరుళ్ ఆళియాన్పాల్ (15) ముడివతు. (16)

అర్థము.— పరిశీలించినయెడల దేవుండు ఒకండేయని (సమస్తశాస్త్రజ్ఞులు) చెప్పుదురు. వాని మాహాత్మ్యమును (౫) ఎవరును తెలియంగరు. విచారింపంబడిన వస్తువుయొక్క పరిణామము (౧౦) ఇంతయే. ఎట్టితపస్సు చేసినవారికిని వారితపఃఫలము చక్రపాణియందుం (౧౫) బర్యవసించును (౧౬.) ౨.

వ్యా.— ఇరణ్డామ్పాట్టు.—(తేరుజ్గాలిత్యాది) (౧) ‘‘తత్వంజిజ్ఞాసమానానాం హేతుభిస్సర్వతోముఖైః। తత్వమేకోమహాయోగీ హరి

(౧)

నారాయణస్సనాతనః" ఎన్నుమ్పడియే విచారిక్కుమ్పోతు సర్వేశ్వర నొరుత్తనేయెన్ఱు శొల్లువర్ కళ్. (అరుమఱైయారవన్ పెరుమై) ఒరుత్తరుమవనుడైయ పెరుమైయైప్పరిచ్ఛేదిక్కవఱియార్ కళ్. (ఒరుమ్పొరుళ్ ముడివు మిత్తనైయే) శ్రుతిస్మృత్యాదిక ళెఙ్గుమ్నారాయణ మర్థత్తినుడైయ నిర్ణయమివ్వళవే. (ఎత్తవమిత్యాది) ఎల్లాసాధనానుష్ఠానమ్పణ్ణినవర్ కళుక్కు మవఱ్ఱుక్కుమ్ ఫలమ్ సర్వేశ్వరన్ పక్కలిల్ నిన్ఱుమెన్గై.

౨.

అవ.— ఇరణ్డామ్పాట్టు.— ఫలత్తైక్కొడుక్కైయవనే కార్యమాగైయాలే అవన్ ముడివెన్ఱు ఫలత్తైచ్చొల్లుకిఱతు.

౩.

పాలిల్ కిడన్దతువుమ్ పణ్డరఙ్గమేయ్ తతువుమ్
ఆలిల్ తుయిన్ఱతువుమారఱివార్ — ఞాల
త్తొరుపొరుళై వానవర్ త మెయ్ప్పొరుళై, అప్పిల్
అరుప్పొరుళై యానఱిన్దవాఱు. 3.

అన్వ.— ఞాలత్తు ఒరుపొరుళై వానవర్ తమ్ మెయ్ పొరుళై (5) అప్పిల్ అరు పొరుళై, పణ్డు పాలిల్ కిడన్ద తువుమ్ (10) అరఙ్గమ్ ఎయ్ తతువుమ్ ఆలిల్ తుయిన్ఱతువుమ్ యాన్ (15) అఱిన్దవాఱు ఆర్ అఱివార్. (18)

అర్థము.— లోకమునకు నద్వితీయమైన కారణవస్తువును నిత్యసూరులకు యథార్థముగా ననుభవింపఁదగిన వస్తువును (౫) మహాసముద్రమునందుఁ బన్నళించియుండు నిరుపమానంబైన వస్తువును (ఆవస్తువు) పూర్వము క్షీరాబ్ధియందుఁ బన్నళించినదియు (౧౦) శ్రీరఙ్గమునందు శయనించినదియు వటపత్రమునందు నిద్రించినదియు నేను (౧౫) ఎఱిఁగినట్లు ఎవ రెఱుఁగుదురు (౧౮)

3.

వ్యా.— అవ.— మూన్ఱామ్పాట్టు.— (పాలిలిత్యాది) వేదోపబృంహణఙ్గళై, నాసెయ్యన్ఱతు నానవన్ కాట్టక్కణ్డేనాకైయాలే యెన్గిఱార్.

(పాలిల్ కిడన్దతువుమ్) అవతారత్తుక్కుఱ్పాక త్తిరుప్పాఱ్కడలిలే కణ్వళర్న్దతువుమ్. (పణ్డరఙ్గమెయ్ తతువుమ్) అపేక్షిప్పా

రిన్ఱి క్కే యిరుక్క కోక్కయిలిలేవన్దు కణ్వాళర న్దరుళిశ్శుమ్. (అలిల్ తుయిన్ఱతువుమారటివార్). (ఞాలత్తైరుపారుళై)*కార్యాకారమెల్లా మత్తన్దు(౧)"సదేవ" ఎన్ఱు నిత్కిఅవనై. (వానవర్ తమ్మైయుప్పారుళై) నిత్యసూరికళుక్కుమ్ ప్రాప్యనాయుళ్ళవనై. (అప్పిలరుప్పారుళై) (౨)"అపఏవససర్జాదౌ"ఎన్ఱు జలస్సృష్టియైప్పణ్ణి యతిలేకణ్వాళర న్దరుళికఅవనై. (మానటిన్దవాఱు)అవన్ కాట్టక్కణ్డనా నటిన్దపడి స్వయత్న త్తాల్ కణ్బార్క్కటియప్పోకాతు. ౩.

ఆఱుశైక్కరన్దా నణ్డర్కోటనోక్కుమ్
కూఱుడైయ నెన్బతువుమ్ కొళ్కైత్తే — వేఱొరువర్
ఇల్లామైనిన్ఱానై యెమ్మానై, ఎప్పారుట్కుమ్
శొల్లానైచ్చొన్నేన్ తొకుత్తు. ౪.

అన్వ.— అఱు శడై క కన్ఱాన్ అణ్డర్కోటనోక్కుమ్ కూఱుడైయన్ (5) ఎన్బతువుమ్ కొళ్కైత్తే. వేఱొరువర్ ఇల్లామై నిన్ఱానై (10) ఎప్పారుట్కుమ్ శొల్లానై ఎమ్మానై తొకుత్తు శొన్నేన్. (15)

అర్థము.— గఙ్గానదిని జడలో మఱుగుపఱచిన రుద్రుడు సర్వేశ్వరునితో సభాగముగలవాడు (౫) అనుటను నమ్మవచ్చునా? వేరొకడును(లేక సమానముగా)లేకుం డునట్లు చేసియున్నవాడును (౧౦)సమస్తపదార్థములకు నాయకుడైనవాడును చేత ప్రతిపాదింపబడినవాడును నైన మాస్వామిని సంగ్రహముగా చెప్పితిని. (౧౫) ౪.

వ్యా.—అవ.—నాలంవ్యాఖ్య.— (అఱు) తామటిన్దపడియై యుపపాదిక్కిఱార్.

(అటిత్యాది) జటైయిలే గఙ్గైయైధరిత్తు సాధకనానరుద్రన్ సర్వశేషియానవనోడొక్క శేషిత్వత్తిలే కూఱుడైయనెన్ఱు ఇతువుమ్ చేతనర్కు బుద్ధిపణ్ణప్పడుమో. (వేఱిత్యాది) (౩) "అహంసర్వస్య జగతః ప్రభవః ప్రళయ స్తథా। మత్తః పరతరం నాన్యత్కించి దస్తి ధనఞ్జయ"

* (పా) కార్యకారణమెల్లామ్. (౧) ఛాన్దో-౬-౨.
(౨) మను-౧-౮. (౩) గీతై-౭-అ-౭-శ్లో.

ఎన్నుమ్బడినిన్ఱవనై. (ఎమ్మానై) ఎనక్కుస్వామియానవనై (ఎప్పొరుట్కుమ్శొల్లానై) సర్వశబ్దవాచ్యనానవనై. ఎల్లాప్పొరుళుక్కుమ్శొల్ల వేణ్డుమ్బడి నిన్ఱవనైయెన్ఱుమామ్. (తొకుత్తుచ్చొన్నేన్). ౪.

అరు.—నాలాయ్బట్టు.—కొళ్ కైత్తు-కొళ్ క్కై యుడైత్తు. ఎప్పొరుట్కుమ్శొల్లానై-ఎల్లా పదార్థఙ్గళుమ్ తన్నైచ్చొల్ల వేణ్డుమ్బడి. తొకుత్తు -శురుక్కి. ౪.

తొకుత్తవరత్తనాయ్ త్తోలాతాన్మార్వమ్
వకిర్త్తవళై యుకిర్ త్తోళ్ మాలే—ఉకత్తిల్
ఒరునాన్ఱునీయుయర్త్తి యుళ్వాజ్గినీయే
అరుళ్ నాన్గుమానాయఱి. ౫.

అన్వ.—తొకుత్త వరత్తనాయ్ తోలాతాన్ మార్వమ్ వకిర్త్త (5) వళై ఉకిర్ తోళ్ మాలే! ఉకత్తిల్ (10)ఒరునాన్ఱు ఉళ్వాజ్గి నీయే ఉయర్త్తి అరుళ్ నాన్గుమ్(15) ఆనాయ్ ! నీయే అఱి. (18)

అర్థము.—సంపాదించిన వరములుగలవాఁడు గనుక నోడనివాఁడునైన హిరణ్యాసురుని యొక్క వక్షస్థలమును జీల్చి (౫) వంగిన గోళ్లను భుజములునుగల సర్వేశ్వరుఁడా! సృష్టికాలమందు(౧౦) ఒకదినము సంహరించిన నీవే సృజించి దేవమనుష్యతిర్యక్స్థావరరూపమైన చతుర్విధముగా (౧౫) నైనవాఁడా! నీవే ఎఱుఁగుదువు. (౧౮) ౫.

వ్యా.— ఐన్దామ్బాట్టు.— (తొకుత్తవిత్యాది) తిరట్టినవరత్తైయుడైయనాకైయాలే వరజ్గొడుత్తవర్కళుక్కుమ్తోరాత హిరణ్యనుడైయమార్వైప్పిళన్దు వళైన్దవుకిరై యుమ్ తోళై యుముడైయనైయాయ్, శ్రీప్రహ్లాదాళ్వాన్ పక్కలిలే వ్యాముగ్ధనానవనే! (ఉళ్వాజ్గి నీయేయుకత్తిలొరునాన్ఱునీయుయర్త్తి) జగత్తైయ సంహరిత్తనీయే సృష్టికాలత్తిలే(౧). "ఆతపగతమ్" ఎన్నుమ్బడినిఱ్కుమ్. ఉయర్త్తియెన్ఱు అవతరిత్తియెన్నవుమామ్. (అరుళ్ నాన్గుమానాయ్) దేవతిర్యజ్మనుష్యస్థావరాదికళిలే యన్తరాత్మతయాప్రకాశిత్తునిన్ఱ.(నీయేయఱి)ఇవ్వర్థమ్ వేఱొరువరఱివారిల్లై; దేవరేయఱిన్దరుళవేణుమెన్నై. ౫.

(౧)

అవ.— ఐన్దామ్పాట్టు.— (ఉకత్తిల్) ఉకక్కై - సృష్టియాయ్, సృష్టికాలత్తిలే ఉయర్త్తి. (ఆతపగతమ్) వెయ్యిలానతు ఎఙ్గుమొక్క వ్యాపిక్కుమాప్పోలే అన్తరాత్మావాక ఎఙ్గుమ్ వ్యాపిత్తాయెన్నపడి. నాన్గిలుమకునాయ్‌నిన్రాయ్. ౫.

అటియార్ శమణ రయర్త్తార్ పవుత్తర్

శిటియార్ శివప్పట్టార్ శెప్పిల్ — వెటియాయ

మాయవనై మాలవనై మాతవనై యేత్తాతార్

ఈనవరేయాతలాలిన్ఱు. ౬.

అన్వ.— శమణర్ అటియార్. పవుత్తర్ అయర్త్తార్. శివప్పట్టార్ (౫) శిటియార్. శెప్పిల్ వెటియాయ మాయవనై మాలవనై (10) మాతవనై ఏత్తాతార్. ఆదలాల్ ఇన్ఱు ఈనవరే. (౧౫)

అర్థము.— జైనులు తెలిసికొనరు. బౌద్ధులు భ్రమించిరి. శైవులు (౫) అల్పులు. చెప్పినయెడల సర్వాంగసుందరుడును ఆశ్చర్యగుణచేష్టితుడును ఆశ్రితవ్యామోహముగలవాండునైన (౧౦) శ్రియఃపతిని (వీరు) స్తోత్రముచేయరు. గనుక నిప్పుడు (వీరు) హీనులే. (౧౫) ౬.

వ్యా.— అవ.— ఆఱామ్పాట్టు.— వేటొరుత్తరటివారిల్లైయోవెన్న బాహ్యకుదృష్టికళాలటియప్పోమోవెన్గిఱార్.

(అటియార్ శమణర్)(౧)"స్యాదస్తిస్యాన్నాస్తి" ఎన్ఱు అనేకాన్తమాకక్కొణ్డిరుక్కైయాలే అర్హత్తత్త్వముళ్ళపడి కొళ్ళమాట్టాతాలే యటియార్. (అయర్త్తార్ పవుత్తర్) ప్రతిసన్తానమ్పణ్ణుకైక్కు ఓరనుభవితావై కొళ్ళమాట్టాలుమ్ జ్ఞానత్తై క్షణికమాకక్కొళ్ళుకైయాలుమ్ బౌద్ధరుమ్ తత్త్వజ్ఞానత్తిలటివుకెట్టిరుప్పార్కళ్. (శివప్పట్టార్ శిటియార్) ప్రమాణత్తైయొరుపడికొణ్డు ప్రమేయత్తైయుళ్ళపడి కొళ్ళమాట్టాతాలే రుద్రసంబన్ధికళానవర్కళుమెళియార్. (శెప్పిల్) ఇవర్కళైచ్చొల్లిల్. (వెటియిత్యాది) నిరతిశయభోగ్యనాయ్ ఆశ్చర్యభూతనాయ్ వ్యాముగ్ధనాయ్ శ్రియఃపతియానసర్వేశ్వరనై. (ఏత్తాతారీనవరే)అవర్

(౧) శ్రీభాష్యమ్ ౨-౨-౬-పూర్వపక్షోపన్యాసత్తిల్.

నాన్మక న్తిరువన్దాది, ౭-పా, ఇన్నాక. ౮-పా, ఇలైతున్నై. ౧౯

కళేత్తామైయాలే తణ్ణియరే. హీనరెన్ను మహీనరెన్నుమ్ నాన్ ప్రతిపా
దిక్క నేణుమో వెన్నిరార్. ౬.

ఆరు.— ఆఱామ్పాట్టు.— ప్రతిపన్నాన మ-ప్రత్యభిజ్ఞై. క్షణికమాకైయాలే ప్రత్యభి
జ్ఞైపణ్ణప్పోకాతెన్నపడి. పిన్నై. ౬

ఇన్నాకనాళై యేయాక, ఇనిచ్చిఱితునిన్
నిన్నాక నిన్నరుళెన్పాలతే—నన్నాక
నానున్నై యన్ఱియిలేన్ కణ్డాయ్, నారణనే
నీయెన్నై యన్ఱియిలై. ౭.

అన్వ.— ఇన్నాక నాళైయేయాక ఇనిచ్చిఱితునిన్నాక నిన్ అరుళ్ (5) ఎన్పాలతే
నారణనే! నాన్ ఉన్నైయన్ఱి నన్నాక(10)ఇలేన్. నీ ఎన్నైయన్ఱి ఇలై కణ్డాయ్ (15)

అర్థము.— నేడైనను రేపైనను కొన్నిదినములు తాళియైనను నీ కృప (౫) నాప్ర
క్కనిదే. ఓ నారాయణుడా! నేను నిన్నువదలి చక్కగా(౧౦)జీవించను. నీవు నన్నువ
దలి పరిపూర్ణుడవుకావు చూడుము. (౧౫) ౭.

వ్యా—ఏழాம్పాట్టు. (ఇన్నాకవిత్యాది) ఇన్నాకవుమామ్,
నాళైయాకవుమామ్, శిఱితుకాలజ్జెన్నిత్తాకవుమామ్, కాలవిలమ్బమే
ఉన్నుడైయప్రసాద మెన్పక్కలిలే.(నన్నిత్యాది) కాలవిలమ్బమెన్నుమెన్బ
క్కలెన్నుమిల్లై నీనిత్తాలేయెన్నిల్, అకిఞ్చననాన సంప్రతిపన్ననాన
వెనక్కుప్పూర్ణనాన ఉన్నై యొழియవేఱోరపాశ్రయమిల్లామైయాలే.
(నారణనేనీయెన్నైయన్ఱియిలై) పూర్ణనానఉనక్కు అపూర్ణనానవెన్నై
యొழియ అపాశ్రయమిల్లై. ఉన్నుడైయ శేషిత్వస్వరూపత్తాలుమ్
ఎన్నుడైయ శేషత్వస్వరూపత్తాలుమ్విడప్పోకాతు. ౭.

ఇలైతునైమఱ్ఱెన్నెఞ్జే ఈశనైవెన్న
ఇలైకొణ్డశెజ్జణ్ మాల్ శేరా—కులైకొణ్డ
ఈరైన్దలైయాం నిలత్తైయిడత్తి
కూరమ్బనల్లాల్ కణ్డై. ౮

అన్వ.— ఈశనై వెన్ఱ శిలై కొణ్డ శెమ్ (5) కణ్ మాల్ శేరా కులైకొణ్డ ఈ రైన్దలైయాన్ (10) ఇలఙ్గైయై ఈడళిత్త కూర్ అమ్బనల్లాల్ ఎన్ నెఞ్జే! (15) కూత్తై మట్రు తుణై ఇల్లై. (19)

అర్థము.— రుద్రుని జయించిన ధనుస్సును బుచ్చుకొనిన ఎఱ్ఱని (౫) నేత్రములు గల సర్వేశ్వరుఁడును, ఆశ్రయింపక మరణమునుబొందిన దశగ్రీవునియొక్క (౧౦) లఙ్కా-పురిని నశింపఁజేసిన తీక్ష్ణమైన బాణములుగలవాఁడునునైన శ్రీరామునిదక్క నామనసా! (౧౫) కొఱఁతలుతీర్చుటకు వేఱు సహాయము లేదు. (౧౯) రా.

వ్యా —అవ.— ఎట్టామ్బాట్టు.— (ఇరైత్తునై) పురైయిలుణ్బానెన్ఱు కొణ్డు ఉన్నై యొழிయ వేఱొన్ఱతియే నెన్గిఱతెన్నెన్నిల్, వేఱు శ్శతు కழுత్తుక్కట్టియాకైయాలే యెన్గిఱార్.

(ఇరైత్తునైమట్రు) సర్వేశ్వరన్ తునైయెన్నైయన్ఱు సాధ్యమ్. మట్రుళ్ళార్ తునైయన్ఱై. (ఎన్నెఞ్జే) ఇవ్వర్థమ్ శొల్లుకైక్కు ప్రాప్తాననెఞ్జే! (ఈశనైయిత్యాది) వేఱొరుత్తర్ తునైయల్లవెన్ఱతు- వేఱొరు పూర్ణరిల్లామైయాలే యెన్ఱతు. రుద్రనై వెన్ఱ ధనుస్సైప్పిడిత్త పుణ్డరీకాక్షనాన సర్వేశ్వరన్ వన్దవతరిత్తవిడత్తిలుమ్(౧) “నవమేయమ్” ఎన్ఱ (౨) “కొత్తుత్తలైవన్” ఎన్నుమ్బడి పత్తుత్తలైయైయుడైయ రావణనుడైయ లఙ్కైయై మూలైయడియే వఴిపోక్కిన అమ్బిన్కూర్మైయై యుడైయచక్రవర్త్తి త్తిరుమకనై యొழிయనమ్ముడైయకురైయిల్ వేఱొరువర్ తునైయిల్లై. ఎమ్బెరుమానార్ శ్రీపాదత్తైయాశ్రయిత్తవర్కళ్ అచేతనక్రియాకలాపత్తినుడైయ కూర్మైయై విశ్వసిత్తిరుప్పర్కళ్. ఇవర్కళ్ చక్రవర్త్తి త్తిరుమకన్ అమ్బిల్ కూర్మైయై త్తఞ్జమాకనినైత్తిరుప్పర్కళ్. రా.

అరు.—ఎట్టామ్బాట్టు.—(పురైయిల్) తెరియాతు. ఆనాలుమ్ పురైయిలుణ్బాన్- నీఇత్తనై పొకట్టాలుణ్బాన్, ఇల్లావిట్టాల్ పట్టినియే ఎన్నుమాప్పోలే నీయొழிయవేఱిల్లై

(౧) శ్రీరామాయణ యుద్ధకా-౩౬-౧౧. (౨) పెరియాళ్వార్ తిరు.౧.౧౦.౩.

యొన్గిఅతు. వేఱురక్షకరిల్లామైయాలే ఎన్నపడి. ఈశ్వరైవెల్లుకై—దేవర్కళిల్లారుబ్యాడి పరతత్త్వనిర్ణయమ్పణ్ణుకైక్కాక విశ్వకర్మావాలే ఇరణ్డువిల్లైయుణ్డాక్కి-ఇరువర్క్కైయిలు జోడుక్క; విష్ణువిల్లైదుత్తైయ్య ఉద్యోగిత్తఉడనే రుద్రన్ విల్లుశ్శైయుమాకనడుఙ్గి విళుక్కైయాలే వెన్ఱతెన్గిఅతు. ౮.

కుట్రైకొణ్డునాన్ముకన్ కుణ్డికైనీర్ పెయ్తు
మట్రైకొణ్డమన్దిరత్తాల్ వాళ్త్తి—క్కట్రైకొణ్డ
కణ్డత్తాన్ శెన్నిమేలేఱ కళువినాన్
అణ్డత్తాన్ శేవడియైయాఙ్గు. ౯.

అన్వ.— నాన్ముకన్ కుట్రైకొణ్డు కుణ్డికై నీర్ పెయ్తు (5) మట్రైకొణ్డ మన్దిరత్తాల్ వాళ్త్తి కట్రైకొణ్డకణ్డత్తాన్ శెన్నిమేల్ (10) ఏఱ ఆఙ్గు అణ్డత్తాన్ శేఅడియై కళువినాన్. (15)

అర్థము.— చతుర్ముఖబ్రహ్మ శేషత్వమునుబొంది కమండల తీర్థమును బోసి (౫) వేదములయందున్న (పురుషసూక్తాది) మన్త్రములచేత స్తోత్రముఁజేసి నీలకణ్ఠుఁడైనశివుని శిరస్సుమీద (౧౦) పడునట్లు త్రివిక్రమావతారకాలమందు అణ్డమువఱకుపెరిగినసర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీపాదములను గడిగెను. (౧౫) ౯.

వ్యా.—అవ.—ఒన్బతామ్పాట్టు.—(కుట్రై) వేఱొరుత్తర్ తుణైయిల్లైయెన్ఱతు-పూర్ణరాన సంప్రతిపన్నరానవర్కళుమ్ తన్దాళుక్కైన్మై ఇవనుక్కులివిత్తు త్తఙ్గళ్ పేక్షితమ్పెఱుక్కైయా లెన్గిఱార్.

(కుట్రైకొణ్డిత్యాది) చతుర్ముఖనాన తాన్ కుణ్డికైయిలే ధర్మత్తై జలనూకఉణ్డాక్కి. (మట్రైయిత్యాది) శ్రీపురుషసూక్తాదికళాలే మఙ్గళాశాసనమ్పణ్ణి. (అణ్డత్తాన్ శేవడియై కట్రైకొణ్డకణ్డత్తాన్ శెన్నిమేలేఱక్కళువినాన్) తిరువులకళన్దరుళిన సర్వేశ్వరన్ తిరువడికళై యుక్కాలత్తిలేనీలకణ్ఠనుడైయశిరస్సిలేపడుమ్పడియాక క్కళువినాన్. సాహసికరాన ప్రజైకళ్ వళ్ళిమేఘోయ్ వళ్ళియేవర వేణుమెన్ఱు తీర్థత్తై మేలేతెళిప్పారైప్పోలే. ౯.

అరు.— ఒన్బతామ్పాట్టు.— కుట్రైకొణ్డు.ఆకిఞ్చన్యాదికళై మున్నిట్టు. కుణ్డికై-కమణ్డలమ్. పెయ్కై-ఉణ్డాక్కుకై. ౯.

అఙ్గారవారమత్తు కేట్టు, అఴలుమిఴుమ్
పూఙ్గారరవణైయాన్ పాన్మేని—యాఙ్గాణ
వల్లమేయల్లమే మామలరాన్ వార్శడైయాన్
వల్లరేయల్లరే వాఴ్త్తు. ౧౦.

అన్వ.— అఙ్గు ఆరవారమతు కేట్టు అఴల్ ఉమిఴుమ్ (?) పూ కార్ అరవు అణైయాన్ పాన్ (19) మేని యామ్ కాణ వల్లమేయల్లమే? మా(15) మలరాన్ వార్ శడైయాన్ వాఴ్త్తు వల్లరేయల్లరే. (19)

అర్థము.—త్రివిక్రమావతార కాలమందు మఙ్గళశాసనధ్వనిని విని (అస్థానభయశఙ్కచేత) నిప్పులు గ్రక్కుచున్న (?) మంచి కోపముగల ఆదిశేషుని శయ్యగాఁగలసర్వేశ్వరుని యొక్క శ్లాఘ్యమైన (౧౨) తిరుమేనును మేము సేవింప సామర్థ్యములేనివారమా? శ్లాఘ్యమైన (౧౫) తిరునాభికమలమునందుఁబుట్టిన బ్రహ్మయు బ్రేలుచున్న జటలుగలరుద్రుఁడును స్తోత్రముఁజేయుటకు శక్తులుకారుగదా? (౧౯) ౧౨.

వ్యా—పత్తావ్యాట్టు.—(అఙ్గారవారమతుకేట్టు) (౧) "తిశై వాఴియెఴ" ఎన్నుమ్బడి. తిరువులకళన్దరుళినపోతుణ్డాన వార్తై కేట్టు. (అఴలుమిఴుమ్) (౨) "విడజ్వాలు స్త్రీవాయరవణై" ఎన్నుమ్బడియే. (పూఙ్గారరవణైయాన్) అఴకియశీర్మైయుడైయ తిరువనన్దాఴ్వానై ప్పడుక్కైయాక ఉడైయవనుడైయ. శేషిపక్కల్ పరివాలే వన్ద శీర్మైయాలే అలత్తి వఴక్క వేణ్డుమ్బడి యిరుక్కిఅపడి. (పాన్మేనియామ్ కాణవల్లమేయల్లమే) అవనుడైయ స్పృహణీయమాన తిరుమేనిస్వరూపత్తుక్కు మేలాన్తిగైమెన్నిరుక్కిఅ నమక్కు కాణక్కు తైయుణ్డో? (మామలరానిత్యాది) తిరునాభికమలత్తిలే అవ్యవధానేన పిఱన్దేనెన్నుమ్, జడైతరెయిలే తాఴుమ్బడి సాధనానుష్ఠానమ్బణ్ణినేనెన్నుమ్ స్వశక్తియిల్ కుతైయునియైయాత బ్రహ్మరుద్రాదికళ్ వాఴ్త్త మాట్టారే. ౧౦.

అరు.— పత్తావ్యాట్టు.— (పూఙ్గార్) కార్-కఱుప్పాయ్ శీర్మైమ్. వల్లమేయల్లమే-వల్లవల్లోమే; మాట్టువోమెన్ఱపడి. స్వరూపమ్-విగ్రహమ్. వల్లరేయల్లరే-వల్లారల్లరే; మాట్టారెన్ఱపడి. ౧౨.

---

(౧) తిరువాయ్మొఴి ౭.౪.౧. (౨) ఇరణ్డాన్తిరువన్దాది-౭౧.

వాళ్త్తుకవాయ్ కాణ్గ కణ్ కేట్కశెవి, మకుడమ్
తాళ్త్తివణఙ్గుమిన్గళ్ తణ్ మలరాల్—శూళ్త్త
తుళాయ్ మన్నునీణ్ముడి యెన్ తొల్లై మాల్ తన్నై
వళా వణ్కైక్కూప్పి మతిత్తు. ౧౧.

అన్వ.—శూళ్త్త తుళాయ్ మన్ను నీళ్ ముడి (౫) ఎన్ తొల్లై మాల్ తన్నై మతిత్తు వళా(౧౦)వణ్ కై కూప్పి మకుడమ్ తాళ్త్తి(౧౫)తణ్ మలరాల్ వణఙ్గుమిన్గళ్. వాయ్ వాళ్త్తుక. (౨౦) కణ్ కాణ్గ. శెవి కేట్క. (౨౫)

అర్థము.— చుట్టఁబడిన తిరుత్తుళాయిమాల ఆవరియున్న దీర్ఘమైన కిరీటము గల (౫) నాయం పనాదికాలముగా వ్యామోహముగల సర్వేశ్వరుని ననుసన్ధించి విచ్ఛేద ములేక (౧౦) మంచి చేతులను మొగిడ్చి కిరీటములను వంచి (౧౫) చల్లని తామరసపుష్ప ములు (సమర్పించి) సేవించుఁడు. నోరు మఙ్గళాశాసనముచేయనిండు (౨౦) నేత్రములు సేవింపనిండు. చెవులు విననిండు. (౨౫) ౧౧.

వా —పతినోరాయిరప్పడి,—(వాళ్త్తుకవాయిత్యాది) సర్వే శ్వరనై వాళ్త్తక్కడవవాయుమ్, కాణక్కడవకణ్ణుమ్, అవనుడైయ గుణఙ్గళై కేట్కక్కడవశెవియుమ్, తన్దాముక్కు వకుత్త తొళిలై చ్చెయ్యక. (మకుటన్తాళ్త్తివణఙ్గుమిన్గళ్ తణ్మలరాల్) అవన్ తిరు వడికళిలే వణఙ్గక్కడవ తలైమైయఙ్గే తాళ్త్తి పుష్పాద్యుపకరణఙ్గ ళైక్కొణ్డు అవన్తిరువడికళిలే ఉఙ్గళ్ తలైయై త్తాళ్త్తి వణఙ్గుఙ్గోళ్. (శూళ్త్తవిత్యాది) వణఙ్గువిత్తుక్కొళ్ళుకైక్కు లక్షణమ్ శొల్లుకిఱతు. శూళ్ప్పట్ట తిరుత్తుళాయ్ వర్త్తియానిన్ఱు ఆధిరాజ్యసూచకమాన ముడి యైయుడైయ సర్వేశ్వరనుడైయ తిరునామత్తై మాఱామల్ నినైత్తు ఉదారమాన కైయైక్కూప్పి. (మకుడమ్ తాళ్త్తి వణఙ్గుమిన్గళ్ తణ్ మలరాల్) పుష్పాద్యుపకరణఙ్గళైక్కొణ్డు అవన్ తిరువడికళిలే ఉఙ్గళ్ తలైయై త్తాళ్త్తి వణఙ్గుఙ్గోళ్. ౧౧.

అరు,—పతినోరాయిరప్పడి,— వళా.వళువుతలిన్ఱి మాఱామల్. తిరునామమ్ అభ్యాహార్యమ్. మతిత్తు-నినైత్తు. ౧౧.

మతిత్తాయ్పోయ్నాన్గిల్ మతియార్పోయ్వీழ
మతిత్తాయ్మతికోళ్ విడుత్తాయ్—మతిత్తాయ్
మడుక్కిడన్దమాముతలై కోళ్విడుప్పాన్, ఆழி
విడత్తిరణ్డుమ్పో యిరణ్డిన్వీడు. ౧౨.

అన్వ.— మతియార్ నాన్గిల్ పోయ్ వీழ మతిత్తాయ్ (౫) మతి కోళ్ విడుత్తాయ్. మడు కిడన్ద (10) మా ముతలై కోళ్ విడుప్పాన్ ఆழి (15) విడత్తు మతిత్తాయ్, ఇరణ్డుమ్ పోయ్ ఇరణ్డిన్ (20) వీడు మతిత్తాయ్. (22)

అర్థము.— నిన్ననుసంధింపనివారు దేవతిర్యఙ్మనుష్యస్థావరజన్మములందుఁ బోయి పడునట్లు సంకల్పించితివి. (౫)చంద్రుని వ్యసనమును బోఁగొట్టితివి. మడుగునం దున్న(౧౦) పెద్ద మొసలియొక్క బలమును బోఁగొట్టుటకై చక్రమును (౧౫) బ్రయోగించుటకుఁదలఁచితివి. మొసలిఏనుఁగు నీరెండును బోయి రెండిటియొక్క(౨౦) (శాప-సాక్షాత్) మోక్షములను (పొందునట్లు) సంకల్పించితివి. (౨౨) ౧౨.

వ్యా.—పన్నిరణ్డాయిరప్పడి.—(మతిత్తాయిత్యాది) (నాన్గిన్మతియార్ పోయ్ వీழమతిత్తాయ్) వేదత్తాలుమెన్గుమ్ పుక్కు ఉన్నై ఉణరాతవర్కళ్ అధఃపతిక్కుమ్పడియాక మతిత్తాయ్. (మతియార్ నాన్గిల్పోయ్వీழమతిత్తాయ్) ఉన్నై మతియాతవర్కళై (౧) "క్షిపామ్యజస్రమశుభా నాసురీష్వేవయోనిషు" ఎన్నుమ్పడియే చతుర్విధయోనికళిలుమ్పోయ్ విழుమ్పడిక్కిడాకనినైత్తాయ్. (మతికోళ్విడుత్తాయ్) చన్ద్రినుక్కువన్దవ్యసనత్తైప్పోక్కినవనే! (మడువిత్యాది) పోయ్క్కైయిలేకిడన్దభయావహమానముతలై శ్రీగజేన్ద్రాழ్వానై ప్పటిత్త నపటిళు విడుమ్పడిక్కిడాక సఙ్కల్పమిన్రిక్కే తిరువాழியైవిడుక్కైక్కునినైత్తాయ్. (ఇరణ్డుమ్పోయిరణ్డిన్ వీడుమతిత్తాయ్) పూర్వాకారఙ్గళై విట్టుముతలై గన్ధర్వనాయ్ ఆనైతిరువడికళై ప్పెఱుమ్పడిక్కిడాక పున్నినైత్తాయ్. ౧౨.

అరు.— పన్నిరణ్డాయిరప్పడి.— నాన్గిన్ - నాలువేదమాతల్, నాలుయోనియాతల్? దేవాదిచతుర్విధమ్ - మతిత్తాయ్-పోయ్ విழுపున్నినైత్తాయ్. ఇరణ్డుమ్పోయ్ - ముతలైయాకారముమ్, ఆనైయాకారముమ్పోయ్. ఇరణ్డిన్వీడు - ముతలైక్కు శాపమోక్షముమ్ ఆనైక్కుముక్తియుమెన్ఱపడి. ౧౨.

---

(౧) గీతై-౧౬-౧౯.

వీడాక్కుమ్పెఱ్ఱియఱియాతు, మెయ్వరు_త్తి
కూడాక్కినిన్తుణ్డు కొణ్డుళ్వీర్—వీడాక్కుమ్
మెయ్ప్పారుళ్ తా న్వేతముత ల్ప్పారుళ్ తాన్, విణ్ణవర్కు
నఱ్పారుళ్ తా న్నారాయణన్. ౧౩.

అన్వ.— వీడాక్కుమ్ పెఱ్ఱి అఱియాతు మెయ్ వరు_త్తి (5) కూడాక్కి నిన్తు ఉణ్డుకొణ్డు ఉళ్వీర్! వీడాక్కుమ్ (10) మెయ్ పొరుళ్ తాన్ వేతమ్ ముతల్ పొరుళ్ తాన్ (15) విణ్ణవర్కు నల్ పొరుళ్ తాన్ నారాయణన్ (19)

అర్థము.— మోక్షమునుగలుగఁజేసెడి యుపాయమును దెలిసికొనక శరీరమును గష్టపఱచి (౫) బుజ్జగాఁజేసి స్థిరముగానిలిచి బ్రదికి తడమాడువారలా! మోక్షముని చ్చెడి(౧౦)సత్యమైన యుపాయమైనవాఁడును వేదమందు శ్రేష్ఠముగాఁ బ్రతిపాదింపఁబడిన వాఁడును (౧౫) నిత్యసూరులకు విలక్షణమైన పురుషార్థభూతుఁడునునైనవాఁడు నారాయణుఁడు. (౧౯) ౧౩.

వ్యా.—పతిన్మూన్తామ్పాట్టు.—(వీడాక్కుమ్పెఱ్ఱియఱియాతు). మోక్షత్తైత్తరువిక్కుమ్ ప్రకారమఱియాతు. (మెయ్వరు_త్తి) చిరకాలమఃణ్ణాతేనిన్తుపిన్బుజీవిత్తు ఇప్పడి అనుష్ఠిప్పోమెన్తునెఞ్జిలే కొణ్డుళ్ వీర్! కొన్తుళ్ వీరెన్నిల్-ఉజ్జళై హింసిత్తుళ్ వీరెన్తుమామ్. (వీడాక్కుమ్మెయ్ప్పారుళ్ తాన్) మోక్షత్తైయుణ్డాక్కుమ్ అవ్యవహితసాధనమ్. (వేతముతల్ పొరుళ్ తాన్) మోక్షప్రదనెన్తు వేదత్తాలేప్రతిపాదిక్కప్పడుమవన్.(విణ్ణవర్కు నల్ పొరుళ్ తాన్) నిత్యసూరికళుక్కు ప్రాప్యనానవన్.(నారాయణన్.) సర్వేశ్వరన్. ౧౩.

అరు.— పతిన్మూన్తామ్పాట్టు.—ఉపాసకరైక్కుఱిత్తు, ఉజ్జళుపాసనత్తిలే ప్రయోజనమిల్లై; అవనేఉపాయమెన్గిఱార్. (వీడాక్కుమిత్యాది.)కూడాక్కి.శరీరత్తైవఱ్ఱప్పణ్ణి.

నారాయణనెన్నైయాళి, నరకత్తు
చ్చేరామల్ కాక్కుమ్తిరుమాల్, తన్—పేరాన
పేశప్పెఱాతపిణచ్చమయర్ పేశక్కేట్టు
ఆశైప్పట్టాఴ్వార్ పలర్. ౧౪.

అన్వ.— నారాయణన్ ఎమ్మైన్ని ఆళి నరకత్తు శేరామల్ (5) కాక్కుమ్ తిరుమాల్ తన్ పేరాన పేశ (10) పెఱాత పిణమ్ శమయర్ పేశ కేట్టు (15) అశైపట్టు పలర్ ఆళ్వార్. (18)

అర్థము.— నారాయణుఁడును నన్నేలినస్వామియు నరకమునందు జేరకుండునట్లు (౫) రక్షించువాఁడును నైన శ్రియఃపతియొక్క తిరునామముల ననుసన్ధింపఁ (౧౦) బ్రాప్తి లేని పీనుగవంటి సిద్ధాన్తముగలవారు చెప్పెడిమాటలను విని (౧౫) ఆశపడి అనేకులు మునిఁగి చెడిపోవుచున్నారు. (౧౮) ౧౪.

వ్యా.— పతినాలామ్పాట్టు.– (నారాయణనెన్నైయాళి) (౧)"అఖిలజగత్స్వామిన్నస్మత్స్వామిన్".(నరకత్తిత్యాది)పిరాట్టిక్కు ప్రియమాక ఆశ్రితరై సంసారత్తిల్ ప్రవేశియామల్ కాక్కుమవన్. ఇప్పడి సర్వరక్షకనానవనుడైయ తిరునామఙ్గళైప్పేశప్పెఱాతే జీవియానిక్కచ్చెయ్తే మృతప్రాయరాయిరుక్కుమ్ బాహ్య కుదృష్టికళ్ వేదత్తేయోరర్థమాక్కొణ్డు శొల్లక్కేట్టు అనర్థప్పడువార్ శిలరుణ్డెన్నుమ్ పరమప్రాప్యన్నారాయణనెన్ఱు ముపపాదిక్కిఱార్. ౧౪.

అర్థ.—పతినాలామ్పాట్టు.—ఆశైప్పట్టు-అవర్కళ్ శొన్నత్తైక్కేట్టు అవర్కళు పాసిక్కిఱ విషయత్తై యాశైప్పట్టాళ్వార్ - అతిలే అధఃపతితరెన్నపడి. ౧౪.

పల తేవరేత్తప్పడికడన్దాన్ పాతమ్
మలరేఱవిట్టిఱైఞ్జి వాఴ్త్త—వలరాకిల్
మార్క్కణ్డన్ కణ్డ వకైయే వరుఙ్కణ్డీర్
నీర్క్కణ్డన్ కణ్ణనిలై. ౧౫.

అన్వ.— పల తేవర్ ఏత్త పడి కడన్దాన్ (5) పాతమ్ మలర్ ఏఱవిట్టు ఇఱైఞ్జి వాఴ్త్త (10) వలరాకిల్ నీర్ కణ్డన్ కణ్ణ నిలై (15) మార్క్కణ్డన్ కణ్డ వకైయే వరుమ్కణ్డీర్. (19)

అర్థము,— అనేక దేవతలు స్తోత్రముఁజేయునట్లు భూమిని గొలిచినవానియొక్క (౫) శ్రీపాదములయందుఁ బువ్వులను సమర్పించి నమస్కరించి మఙ్గళాశాసనముఁజేయ (౧౦) శక్తులైతిరేని విషజలమును గణ్ఠమునందుగల రుద్రుఁడు కనిపెట్టిఆశ్రయించిన ప్రకారము (౧౫) మార్కణ్డేయుఁడు తెలిసికొనిన విధముగా వచ్చునుగదా (౧౯) ౧౫.

(౧) శరణాగతిగద్యము.

వ్యా.— అవ.— పతినైన్దామ్బాట్టు.— (పలతేవరిత్యాది) వేతాశ్రయణీయరిల్లై యెన్ఱుతోన్ఱినవర్ తిరువడికళిలే వేతోరాశ్రయణీయరాక నినైత్తవర్కళ్ శెయ్కిఱతోషఙ్గళై అవ్యవహితమాకత్తాఙ్గళ్ శెయ్యవల్లార్ శిలరెన్గిరార్.

(పలతేవరిత్యాది) పలతేవరేత్తప్పడికిడన్దాన్ పాతమెన్గైయాలే ఆశ్రయణీయవస్తువివనెన్ఱు అఱుతియిట్టతు. మలరేఱవిట్టిఱైఞ్జి వాళ్త్తవలరాకిలెన్గైయాలే తాఙ్గళాశ్రయణీయరాక నినైత్తవర్కళ్ శెయ్కిఱశెయలై త్తాఙ్గళుమ్శెయ్యవల్లరాకిల్. (మార్కణ్డనిత్యాది) మార్కణ్డేయన్ దేవనై మోక్షార్థమాక శెన్ఱాశ్రయిక్క మోక్షప్రద నీశ్వరనేయెన్ఱు కాట్టుమతువేయుళ్ళతెన్ఱు రుద్రన్కాట్టక్కణ్డు యితువేయివనుక్కుళ్ళతెన్ఱు మార్కణ్డేయన్ కణ్డవక్కైన్ఱో అనుసన్ధిక్కుమ్. అవ్యవహితమాక సర్వేశ్వరన్ తిరువడికళై యాశ్రయిక్కవల్లరాకిల్ మార్కణ్డేయన్ కణ్డవక్కైయే సిద్ధిక్కుమ్. ౧౫.

అరు.— పతినైన్దామ్బాట్టు.— మోక్షప్రపదత్వమ్ సర్వేశ్వరనుక్కొళియ ఇతరరుక్కిల్లైయెన్ఱునత్తై ఇప్పాట్టిల్ సూచిప్పిక్కిఱార్. (పలదేవరిత్యాది) పలతేవరేత్తవెన్ఱు, బ్రహ్మరుద్రాదికళ్ మలరిట్టేత్తునాప్పోలే, తాఙ్గళుమే త్తవల్లరాకిలెన్ఱపడి. వేతోరాశ్రయణీయర్ - ఈశ్వరనైయొళియ త్తాఙ్గళుక్కాశ్రయణీయరాకనినైత్త బ్రహ్మాదికళ్. కీళ్ వాక్యత్తై విపరిక్కిఱార్. ఇతువే - ఇవనుక్కుక్కాట్టుకైయే ఇవనుక్కుళ్ళతెన్ఱు. మార్కణ్డన్ కణ్డవక్కై. రుద్రన్ మోక్షప్రపదనన్ఱు - సర్వేశ్వరనే మోక్షప్రదనెన్ఱు కణ్డవక్కై. ఇత్తాలవనేపరదేవతై - ఇలిరరన్ఱెన్ఱపడి. నీర్క్కణ్డన్ కణ్డనిలైయై, మార్కణ్డన్ కణ్డవక్కైయే వరుమెన్ఱ న్యాయమ్.

నిలైమన్నుమెన్నెఞ్జ మన్నాన్ఱు, తేవర్
తలైమన్నర్ తామే మాఱ్ఱాక — ప్పలమన్నర్
పోర్మాళవెఙ్కతిరోన్ మాయప్పొళిన్మఱైయ
త్తేరాழியాల్ మఱైత్తారాల్.

అన్వ.— అన్నాన్ఱు తేవర్ తలైమన్నర్ తామే మాళ్ విక్క (5) పలమన్నర్ పోర్ మాళ వెమ్కతిరోన్ మాయ (10) పార్ మఱైయ తేర్ ఆళియాల్ మఱైత్తార్ (15) ఎన్ నెఞ్జమ్ నిలైమన్నుమ్. (18)

అర్థము.— భారతయుద్ధమునందు నిత్యసూరులకు నిర్వాహకుండైన తానే శత్రువైయుండి (౫) అనేకరాజులు యుద్ధమునందుఁ జచ్చునట్లును సూర్యుఁడు మఱుఁగగునట్లును (౧౦) భూమి తెలియకుండఁబోవునట్లును బ్రకాశముగల చక్రముతో మఱుగుగానున్న శ్రీకృష్ణునిచే (౧౫) నా మనస్సు స్థిరపడియుండును. (౧౮) ౧౬.

వ్యా.— పతినాఱామ్పాట్టు.— (నిలైమన్నుమెన్నెఞ్జమ్) సర్వేశ్వరనై యాశ్రితార్థమాక క్కణ్డు తెన్ఱు జీవిద్దపడియాలే పఱక్కుఱ తొన్ఱిలే భారమ్వైత్తాఱ్పోలే(౧) “చఞ్చలంహిమనః” ఎన్ఱుశొల్లప్పడుకిఱ నెఞ్జు నిలై పెఱ్ఱతు. ప్రాప్తిదశైయిల్ పిఱక్కుమ తిర్ఙ్గైయిరుక్కప్పిఱన్దతు.(అన్నాన్ఱు)భారతసమరత్తిలే.(తేవరిత్యాది)(౨) “రాజాధిరాజస్సర్వేషామ్” ఎన్ఱు శొల్లప్పడుకిఱ* అయర్వఱుమమరర్ కళతిపతితానే. (మాళ్విక్కవిత్యాది)(౩) “ద్విషదన్నమ్” ఇత్యాదిప్పడియే పాణ్డవశత్రుక్కళ్ తనక్కు శత్రుక్కళాకవుమ్ పలమన్నర్కళ్ ముడియుమ్పడియాకవుమ్(౪) “భీషోదేతిసూర్యః” ఎన్ఱు తన్నాజ్ఞైయాలే ఒరుముహూర్త్తత్తప్పామల్ ఉదిప్పతుమస్తమిప్పతుమాకిఱ ఆదిత్యన్ మఱైయవుమ్ ఎతిరికళుక్కు వ్యాడత్తిల్ అస్తమిత్తతిల్లైయెన్ఱు కుత్తైశొల్లప్పోకాతపడి భూమియడైయమఱైయవుమ్ ఆదిత్యనై ప్రకాశమాన తిరువాళియాలే మఱైత్తారానవరాలే యెన్నెఞ్జమ్స్థిత్తతు. నిత్యసూరికళుక్కు న్వారుశాయ్(౫) “సత్యకామస్సత్యసఙ్కల్పః” ఎన్ఱోతప్పడుకిఱ తామేతమక్కుత్తకాతపడియాన పార్యోచ్చేయ్కైయాలే ఎన్నెఞ్జుస్థిత్తతు. ఈశ్వరనసత్యప్రతిజ్ఞనాయ్ రక్షిప్పానాన పిన్బు నమ్ముడైయ సత్యతపశ్శమాదికళై కొణ్డెన్నై. న్యాసోనామ భాగవతశ్లోకత్తిల్ నిశైత్త ఉరమిప్పాట్టాల్ చొల్లుకిఱతు. ౧౬.

అరు.— పతినాఱామ్పాట్టు.— పార్-భూమి-భూమియడైయ ఆదిత్యకిరణమ్మఱైయవుమెన్ఱపడి. ౧౬.

---

(౧) గీతై-౬-౩౪. (౨) (౩) భారత-ఉద్యోగ-౯౦.

(౪) తైత్తిరీయ ఆనన్దవల్లి ౭-అనువా. (౫) ఛాన్దోగ్య-౮-౧.

ఆలనిழఱ్కీழఱి నెఱియై, నాల్వర్క్కు
మేలై యుకత్తురైత్తాన్ మెయ్త్తవత్తోన్—ఞాలమ్
అళన్దానై యాழிక్కిడన్దానై, ఆల్మేల్
వళర్న్దానై త్తాన్వణఙ్గుమాఱు. ౧౭.

అన్వ.— మెయ్ తవత్తోన్, ఞాలమ్ అళన్దానై ఆழி (5) కిడన్దానై ఆల్ మేల్ వళర్న్దానై తాన్ వణఙ్గుమాఱు అఱనెఱియై (10) నాల్వర్క్కు ఆలనిழల్ కీழ் మేలై యుకత్తు ఉరైత్తాన్. (14)

అర్థము.— సత్యమైన తపస్సుగలరుద్రుఁడు, భూమిని గొలిచినవాఁడును సముద్రమునందుఁ (౫) బవ్వళించినవాఁడును నైన శ్రియఃపతిని దానాశ్రయించినప్రకారమైన ధర్మమార్గమును (౧౦) అగస్త్యపులస్త్యదక్షమార్కండేయులైననాల్గుఋషులకు వటవృక్షము యొక్క నీడక్రింద ముందటియుగమునం దుపదేశించెను. (౧౪) ౧౭.

వ్యా.— అవ.— పతినేత్తావ్వాట్టు.— (ఆలనిழఱ్కీழ్) ఞ్ఞానాధికనాన రుద్రనుమ్ తన్నైయాశ్రయిత్తవర్కళుక్కు ఇవ్వర్థత్తైయిట్టే శొల్లిత్తెన్గిఱార్.

(ఆలనిழల్ కీழిత్యాది) భగవద్భజనత్తిలనుష్ఠితమాన అనుష్ఠానత్తైయుడైయరుద్రన్ ఆలనిழలిలే అగస్త్యాదికళుక్కు ధర్మమార్గత్తైప్పణ్ణుకొన్నాన్. (ఞాలమిత్యాది)శొన్నపడి యెజ్ఞనేయెన్నిల్, అవతారత్తుక్కడియాక త్తిరుప్పాఱ్కడలిలేవన్దు కణ్ వళర్న్దు శిఱియార్ పెరియారెన్ను వాశివైయాతే ఎల్లార్ తలైకళిలుమొక్క త్తిరువడికళై వైత్తు వరైయాతేవైత్తు వరైయాతే యెల్లారైయుమ్తన్వయిఱ్ఱిలేవైత్తు పవనాయిరుప్పతొరు ఆలిలైయిలే కణ్వళర్న్దు రక్షిక్కుమవనై త్తాన్వణఙ్గుమ్ప్రకారత్తైచ్చొన్నాన్. ౧౭.

మాఱాయ తానవనై వళ్ళుకిరాల్, మాఱ్పిరణ్డు
కూఱాకక్కీఱియకోళరియై—వేఱాక
ఏత్తియిరుప్పారైవెల్లుమే, మఱ్ఱవరై
చ్చాత్తియిరుప్పార్ తవమ్. ౧౮.

అన్వ.— మాఱాయ తానవనై వళ్ ఉకిరాల్ మాఱ్ఱు (5) ఇరణ్డుకూఱాక కీఱియ కోళ్ అరియై వేఱాక (10) ఏత్తియిరుప్పారై, మఱ్ఱవరై శాత్తియిరుప్పార్ తవమ్ వెల్లుమే. (15)

అర్థము.— శత్రువైన హిరణ్యాసురుని పదునుగల గోళ్ళచేత వక్షస్థలమును (౫) రెండు-చీలికలుగాఁ జీల్చిన బలముగల నరసింహుని ననన్యాప్రయోజనునిగా (౧౦) స్తోత్రముఁ జేసియుండుభాగవతులను, అట్టిభాగవతోత్తములను స్తోత్రముఁజేయువారియొక్క తపస్సు జయించును. (౧౫) ౧౫.

వ్యా — అవ.— పతిసేట్టావ్యాట్టు.— కుఱికొణ్డు భగవానై యేభజిక్కుమతిలుమ్ తదీయరై ప్పురుషకారమాకక్కొణ్డుపఱ్ఱుకై శీరియతెన్ఱార్.

(మాఱాయవిత్యాది) ఈశ్వరనెన్ఱుపారాతే తనక్కుఎతిరియాన హిరణ్యనైక్కూరియవుకిరాలే మార్విరణ్డుపిళవాక క్కీణ్డనరసింహత్తై. (వేఱాకవిత్యాది) వేఱాకవేత్తియిరుప్పారాకిఱార్ (౧) "అన్దియమ్బోదిలరియురువాకియరియైయళిత్తవనైప్పల్లాణ్డు" ఎన్ఱురక్షకనుక్కు త్తీఙ్గువరుకిఱతో వెన్ఱు తిరుప్పల్లాణ్డుపాడుమ్ పెరియాళ్వార్ పోల్వార్. (మఱ్ఱవరైయిత్యాది) శాత్తియిరుప్పారాకిఱార్-(౨) "వల్లపరిశువరువిప్పరేల్" ఎన్ఱు పెరియాళ్వార్ పక్కలిలే న్యస్తభరరాయిరుక్కుమాణ్డాళ్ పోల్వార్. తవమ్-సుకృతమ్. ౧౬.

తవమ్ శెయ్ తునాన్ముకనాల్ పెఱ్ఱవరత్తై
అవమ్ శెయ్ తవాళియాయన్ఱే—ఉవన్దెత్తై
క్కాప్పాయ్ నీకాప్పతనైయావాయ్ నీ, వైకున్దమ్
ఈప్పాయుమెవ్వుయిర్క్కుమ్ నీ. ౧౭.

అన్వ.— తవమ్ శెయ్ తు నాన్ముకనాల్ పెఱ్ఱవరత్తై అవమ్ శెయ్ త (5) ఆళియాయన్ఱే! ఉవన్దు ఎత్తై కాప్పాయ్ నీ (10) కాప్పతనై అవాయ్ నీ ఎవ్వుయిర్క్కుమ్ వైకున్దమ్ (15) ఈప్పాయుమ్ నీ. (17)

---

(౧) తిరుప్పల్లాణ్డు-౯-పా. (౨) నాచ్చియార్ తిరు:౧౦.౧౦.

అర్థము.— (హిరణ్యుఁడు) తపంబుఁజేసి బ్రహ్మవలనఁ బొందిన వరమును వ్యర్థప అచిన (౫) సుదర్శనముగలవాఁడవుకదా! సంతోషించి మనుష్యులను రక్షించువాఁడవు నీవే. (౧౦) రక్షణయందభిప్రాయము గలవాఁడవును నీవే. సమస్తప్రాణులకును వైకుణ్ఠము (౧౫) నిచ్చువాఁడవును నీవే. (౧౬)   ౧౯.

వ్యా.— అవ.— పత్తొన్బతామ్పాట్టు.— (తవమ్శెయ్తు) ప్రధానరానవర్కళుమఱివు కెఉమిడత్తిల్ రక్షిక్కుమ్ నీయే ఎన క్కెల్లావభిమతసిద్ధియుమ్ శెయ్వాయెన్గిఱార్.

(తవమిత్యాది) తపస్సైప్పణ్ణి బ్రహ్మావిన్బక్కలిలే హిరణ్యాదికళ్ పెఱ్ఱవరత్తైయఴిత్తు వరజ్కొడుత్తవర్కళుక్కుమ్ కుడియిరుప్పుక్కొ డుత్త నీయే. (ఉవన్దిత్యాది) ఉకప్పేటాక రక్షిప్పాయ్నీ రక్షణన్దాన్నీ పునరావృత్తియిల్లాతమోక్షత్తైయెవ్వుయిర్క్కుమీప్పాయుమ్నీ.   ౧౯.

నీయేయులకెల్లామ్ నిన్నరుళేనిఱ్పనవుమ్
నీయేతవత్తేవతేవనుమ్—నీయే
ఎరిశుడరుమ్మాల్వరైయు మెణ్డిశైయుమ్, అణ్డ
త్తిరుశుడరుమాయవివై.   ౨౦,

అన్వ.— ఉలకెల్లామ్ నీయే. నిఱ్పనవుమ్ నిన్ అరుళే. తవమ్ తేవర్ తేవనుమ్ (౫) నీయే ఎరిశుడరుమ్ మాల్ వరైయుమ్ (10) ఎణ్తిశైయుమ్ అణ్డత్తు ఇరుశుడరుమ్ ఆయఇవై నీ. (15)

అర్థము.— ఎల్లలోకములును నీవే. ఈలోకములస్థితియు నీకృపచేతనే. తపస్సుచే దేవతలైనబ్రహ్మాదులకును దేవతవు (౫) నీవే. జ్వలించుచున్న అగ్నియు గొప్ప పర్వతములును (౧౦ అష్టదిక్కులును అణ్డమునందుండు జ్యోతీరూపమైన చంద్రసూర్యులిద్దఱును ఇవియన్నియు నీవే. (౧౫)   ౨౦.

వ్యా.— ఇరుపతామ్పాట్టు — (నీయేయులకెల్లామ్) ఉన్నై యొఴియ జగత్తుక్కుప్పృథక్స్థితియుమ్ పృథగుపలంభముమిల్లై.(నిన్నరుళేనిఱ్పనవుమ్) ఉన్ప్రసాదమడియాక ప్పిఱుమ్పేఱునిలైనిఱ్పతు. (నీయేతవత్తేవతేవనుమ్) సాధనానుష్ఠానమ్పణ్ణి అధికారమ్పెఱ్ఱవర్కళు

కుటమ్ ఉన్నై యొత్తియస్థితియిల్లై. (నీయే యెరికుదరుమిత్యాది) పిరి త్తుచ్చొల్లుకిఱతే, అగ్ని యుమ్ కులపర్వతఙ్గళుమెట్టుదిక్కుక్కళుమ్ అష్టా న్తర్వ ర్తికళాన చన్ద్రాదిత్యాదికళుమాన ఇప్పదార్థఙ్గళెల్లామ న్న ధీనమ్. ౨౦.

ఇవై యాపిలవాయ్ తిఱన్దెరికాన్ఱ
ఇవై యావెరివట్టక్కణ్గళ్ - ఇవై యా
వెరిపొఙ్గి క్కాట్టుమిమైయోర్ పెరుమాన్
అరిపొఙ్గి క్కాట్టుమఴకు. ౨౧.

అన్వ.— పిలమ్ వాయ్ తిఱన్దు కాన్ఱ ఎరియివై (5) ఆ. ఎరి వట్టమ్ కణ్గళివై ఆ (10)ఎరి పొఙ్గి కాట్టుమ్ ఇమైయోర్ పెరుమాన్ (15)అరి పొఙ్గి కాట్టుమ్ అఴకివై ఆ (20)

అర్థము.— బిలమువంటి నోటిని తెఱచి నిప్పులు గ్రక్కుచున్న అగ్నులయందిమ (౫) ఆశ్చర్యము! అగ్ని చక్రమువలె జ్వలించుచున్న నేత్రముల సౌన్దర్య మాశ్చర్యము! (౧౦) అగ్నివలె వృద్ధిఁబొంది భాసించుచున్నవాఁడై నిత్యసూరులకు నిర్వాహకుఁడైనస ర్వేశ్వరుఁడు (౧౫) నరసింహరూపమెత్తి వృద్ధిఁబొంది ప్రకాశింపఁజేసిన సౌన్దర్యమును ఆశ్చర్యము. (౨౦) ౨౧.

వ్యా.— అవ.— ఇరుపత్తోం మ్బాట్టు.— (ఇవై యా) ఇప్పడిప్పూర్ణనానవనుక్కు ఆశ్రితార్థమాకవరుమ్ శీఘ్రత్తైచ్చొల్లుకిఱతు. నర సింహత్తై త్తత్కాలత్తిలే యనుసన్ధిత్తాప్పోలే పేశుకిఱార్.

(ఇవై యిత్యాది)(౧)"అవాక్యనాదరః" ఎన్ను తత్త్వమిరుక్కుపడి. బిలమ్బోలేయిరుక్కుఱ వాయై త్తిఱన్దు అగ్నియైయుమిఴ్గిన్ఱయివై అగ్నియైయుమిఴానిన్ఱబిలమ్బోలేయిరుక్కుఱవాయివై. (ఇవై యావెరి వట్టకణ్గళ్)(౨)"ఉయిర్ క్కొల్లానాయాయలిక్కిన్ఱ తణ్డామరైక్కణ్ణన్" ఎన్గిఱకణ్గళ్; కొళ్ళివట్టమ్బోలే యిరుక్కుఱకణ్గళ్. (ఇవై యావిత్యాది) అగ్నిపోలే జాజ్వల్యమాన తిరుమేనియైయుడై యనాయ్, నిత్యసూరిక ళుక్కు నిర్వాహకనానవన్. అన్ఱిక్కు, అగ్నికొడుక్కుమ్ హవిస్సై

(౧) ఛాన్దోగ్య-3-౪. (౨) తిరుమొఴి-౭-౧-౯.

యుడైయ ఇన్ద్రాదికళుక్కు నిర్వాహకన్. (అఱియిత్యాది) నిత్యసూరి కళ్ పరియవిరుక్కుమవన్ ఆశ్రితార్థమాక నరసింహమాయ్ చ్చిఱి క్కాట్టినవళుకు. ౨౧.

అళ్గియాన్ తానే యరియురువన్ తానే
పళ్గియాన్ తాళే పణిమిన్—కుళ్ఱివియాయ్
త్తానే ళ్గులకుక్కు న్తనైక్కు న్తనై యనే
మీనాయుయిరళిక్కుమ్ విత్తు. ౨౨.

అన్వ.— తాన్ ఏళ్గులకుక్కుమ్ విత్తు తన్నైక్కుమ్ తన్నైయన్ (5) కుళ్ఱివియాయ్ మీనాయ్ ఉయిర్ అళిక్కుమ్ తానే అరియురువన్ (10) తానేయళ్గియాన్ పళ్గియాన్ తాళే పణిమిన్. (15)

అర్థము.—తానేడులోకములకు నుపాదానకారణమై యందుండుచరాచరములకు నుపాదానకారణుఁడై (౫) ముగ్ధశిశువై మత్స్యరూపియై ప్రాణులనురక్షించువాఁడైన తానే నరసింహరూపియై (౧౦) తానేసున్దరుఁడై విశేషపరిచయముగలవాఁడైయుండు శ్రియఃపతియొక్క తిరువడికళును ఆశ్రయింపుఁడు. (౧౫) ౨౨.

వ్యా.— అవ.— ఇరుపత్తిరణ్డామ్పాట్టు.— (అళ్గియానిత్యాది) నరసింహవృత్తమ్ ప్రస్తుతమానతు పిన్నాట్టుకిఱతు.

(అళ్గియాన్) ఆపత్సఖనానవనే అళ్గియాన్. (పళ్గియాన్ తాళేపణిమిన్) త్యజిక్క అశరీరత్తిలుమ్ వర్తిక్క అశరీరత్తిలుమ్ పుతియతోళాయిరున్దుళ్ళ నీఙ్గళ్ ఉఙ్గళ్కై యిలుఙ్గళై క్కాట్టిక్కొడాతే కాలత్రయత్తిలుమ్ శరీరఙ్గళిల్ ప్రవేశిక్కైక్కు నిదానత్తైయు మతుక్కుప్పరిహారత్తైయు మఱియుమవనై యాశ్రయిక్కప్పారుఙ్గోళ్. ప్రకృతివాశియఱిన్దు పథ్యైయనాయ్ ప్పరిహరిక్కుమ్ వైద్యనై వ్యాధిగ్రస్తర్ పణిఙుమాప్పోలే. (కుళ్ఱవియిత్యాది) కార్యాకారమాన జగత్తుక్కుమ్ తన్మాత్రైయాన జగత్తుక్కుమ్. (తానేళ్గులకుక్కు న్తనైక్కుమ్ తన్నైయనే) ఎల్లాచేతనాచేతనఙ్గళుక్కుమ్ ఇవర్గుణత్తుక్కుమ్

గుణి. (తస్మైక్కుమ్) తఞపక్కలిలేవైక్కుమ్(౧) ‘‘సదేవ” ఎన్ఱు శొల్ల ప్పడుకిఱవనే తన్నైయళ్ళియమాఱి చేతనర్లై రక్షిక్కుమ్ త్రివిధ కారణముమ్.

అరు.— ఇరుపత్తిరణ్డామ్పాట్టు.— కార్యాకారమాన తుడక్కిపిఱై,అనాలుమ్కుఴు వియారొన్ఱ తుక్కుచ్చేరమేన్మైక్కు-మెన్ఱు పాశాన్తరమాయ్ ఇవళ్ళైయెల్లామ్ తన్వాయిల్ తిరిశేవైక్కుమ్ స్వభావత్తైయుడైయవనెన్ఱపడి.

విత్తుమిడవేణ్డుఙ్గొలో, విడైయడర్త్త
పత్తియుఴవన్పఴమ్పునత్తు— మొయ్త్తెఴున్ద
కార్మేకమన్న కరుమాల్ తిరుమేని
నీర్వానకాట్టుమ్ నికఴ్న్దు. ౨౩.

అన్వ.— విడై అడర్త్త పత్తి ఉఴవన్ పఴమ్ (౫) పునత్తు విత్తుమ్ ఇడవేణ్డుఙ్గొలో? మొయ్త్తు ఎఴున్ద (10) కార్ మేకమన్న కరు మాల్ తిరుమేని (15) నీర్వానమ్ నికఴ్న్దు కాట్టుమ్ (19)

అర్థము.— వృషభములను జంపినవాఁడును భక్తికిఁ గృషిచేయువాఁడును నైన శ్రియఃపతియొక్క ప్రాచీనమైన (౫) సంసారమనెడు దేశమునందుఁ బ్రయత్నమనెడివిత్తనముకూడ వేయవలయునా? గుంపుగాఁజేరి లేచిన (౧౦) నల్లని మేఘమువలె నల్లని నారాయణునియొక్క తిరుమేనును (౧౫) జలములోఁగూడిన మేఘము సంచరించుచుఁ జూపించును. (౧౯) ౨౩.

వ్యా.— అవ.— ఇరుపత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు— (విత్తుమ్) అతీన్ద్రియత్తైయిలు మఱియాతదత్తైయిలుమ్ సర్వేశ్వరనేరక్షకనాక అఱుతియిట్టపిన్బు తన్నభిమతసిద్ధిక్కు ఇవన్ శెయ్యవేణ్డుమ్ సుకృతముణ్డో?సత్తాప్రయుక్తైయాన ఇచ్ఛైయివనుక్కుణ్డాకిల్ మేలుళ్ళతుక్కు అవన్ కడవనాకిల్ ఇవన్ శెయ్యుమంశమెన్నెన్గిఱతు.

(విత్తుమిడవేణ్డుఙ్గొలో) విత్తెన్ఱు శొల్లుకిఱతు-సుకృతత్తై. (విడైయడర్త్తపత్తియుఴవన్) నప్పిన్నైప్పిరాట్టి క్కాతవిళ్లైన్ఱు వ్యాజ

(౧) ఛాన్దోగ్యమ్-౬-౨.

మాయ్ ఆశ్రితరుడైయభ క్తిక్కు కర్మకనానవనుడైయ. (పళ్ళమ్పునత్తు) పళ్ళమ్పునజ్గళిల్ విత్తైక్క వేణ్డాతే యుఃతతిముళైక్కుమాప్పోలే యా దృచ్ఛిక సుకృతజ్గళ్ తన్నడైయేపిఱక్కుమ్పడియాకవిత్తే ఈశ్వరఙ జగత్సృష్టిమైప్పణ్ణువత్తు (మొయ్త్తెళున్దవిత్యాది) రుచిపిఱన్దపిన్బు ప్రాప్తియళవుమ్ నామ్ధరిక్కైక్కు అవఙతిరుమేనిక్కుప్పోలియున్డైన్డై. శెఱిన్దెళున్దకార్కాలత్తిల్ మేఘమ్బోలే శ్యామమానతిరుమేనినైయు డైయ సర్వేశ్వరనుడైయనిఱత్తై నీర్కొణ్డెళున్దకాళమేఘఙ్కాట్టుమ్.

ఆరు.— ఇరుపత్తుమూన్దామ్పాట్టు.— నికర్ల్న్దు-వర్తియానిన్రుకొణ్డు. కాట్టుమ్ - ప్రకాశిత్తుక్కాట్టవుమామ్. ౨౩.

నికర్ల్ న్దాయ్పాల్పొన్ పశుప్పుకార్వణ్ణమ్ నాన్గుమ్
ఇకర్ల్ న్దాయిరువరైయుమ్వీయ—ప్పుకర్ల్ న్దాయ్
శినప్పోర్చ్చువేదనై చ్చేనాపతియాయ్
మనప్పోర్ముడిక్కుమ్ వకై. ౨౪.

అన్వ.— పాల్ పొన్ పశుప్ప కార్ నాన్గువణ్ణమ్ (5) నికర్ల్ న్దాయ్. ఇరువ రైయుమ్ వీయ ఇకర్ల్ న్దాయ్. శేనాపతియాయ్ (10) మనమ్ పోర్ ముడిక్కుమ్వకై శినమ్ పోర్ (15) శువేదనై పుకర్ల్ న్దాయ్. (17)

అర్థము.— తెలుపు పసుపు పచ్చ నలుపు అనియెడినాల్గువర్ణములుగలవాఁడవై (౫)(నాల్గుయుగములయందు) ప్రకాశించితివి. కురుపాండవసేనలు రెండును నశించునట్లు పేక్షించితివి. సేనాపతివై (౧౦) మనస్సునందుఁదలఁచినట్లు యుద్ధము నెరవేర్చువిధమున గోపముఁజేసి యుద్ధమున (౧౫) నర్జునుని బొగడితివి (౧౭) ౨౪.

వ్యా.— ఇరుపత్తునాలామ్పాట్టు.— (నికర్ల్ న్దాయిత్యాది) అవ్వోయుగజ్గళిలే చేతనర్క్కు. ప్రియమానవర్ణత్తై తోడక్కమాననిఱ జ్గళై యుకన్దాయ్. (ఇకర్ల్ న్దాయిరువరై యుమ్వీయ) మధుకైటభర్ కళ్ ముడియ. అన్ఱిక్కే (౧) "ఎల్లాచ్చేనైయుమిరునిలత్తవిత్త" ఎన్ను మాప్పోలే పఞ్చవ్యయత్తైయుమ్ముడిత్తవెన్నుమామ్. (పుకర్ల్ న్దాయిత్యాది)

---

(౧) తిరువాయ్మొళి-3-౨-3.

శిన త్తపోరైయుడైయ శ్వేతవాహననాన అర్జునన్ శేనైక్కు నిర్వాహకనాయ్, ధర్మపుత్రన్ముడిశూడవుమ్, ద్రౌపదికుళల్ ముడిక్కవుమ్, దుర్యోధనాదికళ్ ముడియుమ్పడియుమ్ నినైత్తు పోరైముడిక్కవల్లనాకప్పుకళ్న్దాయ్. ౨౪.

అరు.—ఇరుపత్తునాలామ్పాట్టు.— నికళ్న్దాయ్ - ప్రకాశిత్తాయ్. ప్రకాశముకప్పిన్ కార్యమాకైయాలే ఉకన్దాయెన్గిఱతు. పుకళ్న్దాయ్-అర్జున సైన్యత్తుక్కు స్తాడినాయ్. ౨౪.

వకైయాల్ మతియాతుమణ్ కొణ్డాయ్, మఱ్ఱుమ్
వకైయాల్ వరువతొన్నుణ్డే—వకైయాల్
వయిరఙ్కుళైత్తుణ్ణుమ్మావలితానెన్నుమ్
వయిరవళక్కొళిత్తాయ్మఱ్ఱు. ౨౫.

అన్వ.— మతియాతు వకైయాల్ మణ్ కొణ్డాయ్. మఱ్ఱు (5) వయిరమ్ వకైయాల్ కుళైత్తు ఉణ్ణుమ్ ఎన్నుమ్ (10) మావలితాన్ వయిరమ్ వళక్కు ఒళిత్తాయ్ వకైయాల్ (15) మఱ్ఱుమ్ వరువతు ఒన్ఱు ఉణ్డే. (19)

అర్థము.—(నీసర్వేశ్వరత్వమును) మదింపక నుపాయముచేత భూమిని యాక్రమించితివి. అటుపిమ్మట (౫) వజ్రము నుపాయముచేఁ జాది త్రాగెననెడు ప్రసిద్ధుఁడైన(౧౦) మహాబలితోడ ద్వేషమనెడు సంబంధమును బోఁగొట్టితివి. (ఈ) ఉపాయముచేత (౧౫) నాశ్రితకార్యముదప్ప నీకువచ్చున దొకటి కలదా? (౧౯) ౨౫.

వ్యా.— అవ.— ఇరుపత్తైన్దామ్పాట్టు.— (వకైయాల్) ఆశ్రితార్థమాన శెయలొళియత్తనక్కన్నవొరు శెయలిల్లై యెన్గిఱార్.

(వకైయాలిత్యాది) మహాబలియుకక్కుమ్ ప్రకారత్తాలే భూమియైఅనాయాసేనకొణ్డాయ్. (మఱ్ఱిత్యాది) ఒరు ఉపాయత్తాలే వైరత్తైభుజిత్తు అత్తాలే మిడుక్కనాన అభిమానిత్తిరుక్కిఱ మహాబలియుడైయ శాత్రవముత్తైమొత్తవిర్త్తు మహాబలిపక్కల్ నిన్ఱుమ్ రాజ్యమీట్టుకొండుత్తుపకరిత్తాయ్. (మఱ్ఱుమ్వకైయాల్ వరువతొన్ఱుణ్డే) ఇవఱ్ఱాలునక్కు ప్రయోజనమావతొన్ఱుణ్డో. ౨౫.

అరు.—ఇరుపత్తైన్దామ్పాట్టు.—వయిరఙ్కుళైత్తుణ్ణుమ్మావలి-ఇన్ద్రనోడే వైరత్తైయుణ్డాక్కి లోకత్తైభుజిక్కిఱ మహాబలితానెన్ను మెన్నైయాలే అభిమానత్తోడ్ కూడినవను.

మఱ్ఱుత్తొழுవా రొరువరైయుమ్యానిన్ఱి
కఱ్ఱైచ్చడైయాన్ కరిక్కణ్డాయ్—ఎఱ్ఱైక్కు-
ఙ్కణ్డుకొళ్ కణ్డాయ్కడల్వణ్ణా, యానున్నై
కణ్డుకొళ్ కిఱ్కుమాఱు. ౨౬.

అన్వ.— మఱ్ఱు తొழுవార్ ఒరువరైయుమ్ యాన్ ఇన్ఱి. (5) కఱ్ఱై శడై యాన్ కరిక్కణ్డాయ్. కడల్ వణ్ణా (10) యాన్ ఉన్నై ఎఱ్ఱైక్కుమ్ కణ్డుకొళ్కి-ఱ్కుమాఱు కణ్డుకొళ్ కణ్డాయ్, (15)

అర్థము.— వేఱు ఆశ్రయణీయు లొకరు నేను కలవాఁడనుగాను. (౫) చేర్చికట్టిన జడలుగలరుద్రుఁ డిందుకుసాక్షికదా. సముద్రమువంటి వర్ణముగలవాఁడా! (౧౦) నేను నిన్ను ఎల్లప్పుడును సేవించెడివిధమును గటాక్షింపుము. (౧౫) ౨౬.

వ్యా.— ఇరుపత్తాఱామ్పాట్టు.— (మఱ్ఱుత్తొழுవారిత్యాది) నాన్ దేవతాన్తర సమాశ్రయణమ్పణ్ణేనెన్ను మిడత్తుక్కు అళ్ పిడిత్తు తొழுవిత్తుక్కొళ్ళుమ్ రుద్రన్ సాక్షి. (ఎఱ్ఱైక్కుమిత్యాది) శ్రమహర మానవడివైయుడైయ నీయే మేలుమిన్దనన్నై నిలైనిఱ్కుమ్పడి యాక పార్త్తరుళవేణుమ్. ౨౬.

మాఱాన్ పుకున్దమడనెఞ్జమ్, మఱ్ఱతువుమ్
పెఱాకక్కొళ్వనో పేతైకాళ్ —నీఱాడి
తాన్కాణమాట్టాత తారకలశేవడియై
యాన్కాణవల్లేఱ్కితు. ౨౭.

అన్వ.— పేతైకాళ్! నీఱాడి తాన్ కాణమాట్టాత తార్ అకలమ్(5) శే అతు అడియై కాణవల్లేఱ్కు మాల్ తాన్ (10) పుకున్ద ఇతు మడమ్ నెఞ్జమ్ యాన్ (15) పేఱాక మఱ్ఱు కొళ్వనో? (18)

అర్థము.—చపలులారా! భస్మముశరీరమంతటమబూసికొనిన రుద్రుఁడుకూడ తెలిసికొనన శక్యమై మాలయువైశాల్యమునుగల (౫) ఎఱ్ఱనైన యాతిరువడిని సాక్షాత్కరింపసమర్థుఁడనైన దాసునికిసర్వేశ్వరుఁడుతానే (౧౦) ప్రవేశించిన యీ భవ్యమైన మనస్సుగల నేను (౧౫) ఫలముగ వేఱొకదానిని స్వీకరింపుదునా? (౧౮)

వ్యా.— అవ.—ఇరుపత్తేళ్రాయిప్పడి.—(మాఱాన్) పార్త్తరుళవేణుమెన్ఱపేక్షిత్తపడియే అవర్ పార్క్క ప్పోఱ్ఱపడియై ప్పేశుకిఱార్.

(మాఱ్ఱార్ పుకున్దమద నెఞ్జమ్.) ఈశ్వరన్ వ్యాముగ్ధనాయ్ పుకురుమ్బడి రుచియుడైయ నెఞ్జు. (నీఱిత్యాది) రుద్రన్ కాణమాట్టాత తాళైయుమకలత్తైయుముడైత్తాన తిరువడికళై క్కాణవల్లేనాన వెనక్కు ఇతో ప్పదియవేతేయొన్ఱై ప్పేశాకళ్ళ ప్పోవనో? వేఱొన్ఱై ప్పేశాకనినైత్తిరుక్కుమ్ ఆఱివుకేడర్ కాళ్! ౨౭.

అరు.—ఇరుపత్తేళ్రామ్బడి.— మాఱ్ఱార్ - మాల్ తార్. నెఞ్జమ్ - నెఞ్జైయుడైయనాన. పిన్ఱై. ౨౭.

ఇతువిలఙ్గై యీడళియ క్కట్టియ శేతు
ఇతువిలఙ్గువాలినైపీఴ్న్తతువుమ్—ఇతువిలఙ్గై
తానొడుఙ్గవిల్ నుడఙ్గ త్తణ్డారి రావణనై
ఊనొడుఙ్గవెయ్ తానుకప్పు. ౨౮.

అన్వ.— ఇలఙ్గై ఈడళియ శేతు కట్టియఇతు విలఙ్గు (5) వాలినై వీఴ్త్త ఇతువుమ్ ఇలఙ్గై తాన్ ఒడుఙ్గ విల్ (10) నుడఙ్గ ఇతు తణ్ తార్ ఇరావణనై ఊన్ (15) ఒడుఙ్గ ఎయ్తాన్ ఉకప్పు (18)

అర్థము — లఙ్క నశించునటుల సేతువును గట్టినదియు వానరాధిపతియైన(౫) వాలిని జంపినదియు లఙ్కయే నశించునట్లు ధనుస్సును (౧౦) వంచినదియుఁ జల్లని మాలగల రావణుని శరీరము (౧౫) నశించునట్లు కొట్టినవానియొక్క విలాసచేష్టితములు. (౧౮) ౨౮

వ్యా.—ఇరుపత్తెట్టామ్బడి.— (ఇతువిత్యాది) లఙ్కైక్కు మూలైయడియేవళిపోమ్బడి యాకక్కట్టిన తిరువణైయితు. కడలై ప్పట్టపోతే లఙ్కైయళిన్దతెన్ఱు నినైక్కుమ్బడియాక. (ఇతువిలఙ్గువాలినైపీఴ్న్తతువుమ్) తిర్యక్కానవాలినై ముడిత్తతువుమ్. (ఇతువి

త్యాది) లఙ్కై నెరుక్కుణ్ణవుమ్, శ్రీశార్ఙ్గమ్ వళైయవుమ్, మతిప్పి నానరావణన్ ముతుకుకూనవుమ్ ఎయ్ తాన్. (ఇతుఅవనుకప్పు) అవన్ లీలై. వాలియైక్కొన్ఱ జయముమ్ రావణవధముమ్ బుద్ధిస్థమానపడి యాలే యితువెన్గిఱార్. ఒరుముష్టియిలే నిన్ఱెయ్య నెఞ్జుళ్ళియుమ్పడి యాయిఱేయిరుప్పతు. ౨౭.

అరు.— ఇరుపత్తేట్టామ్పాట్టు.— కట్టియశేతు - కట్టినసేతు. తన్దార్ - మాఱై యుడైయవనాకైయాలేమతిప్పనెన్గిఱతు. ఇతు. ఎన్ఱ ప్రత్యక్షమాతల్, ఈడుపాడాతల్. అప్పడిఈడుపడుత్తుమోవెన్న అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఒరుముష్టీత్యాది) ముష్టి - విల్పి డిత్తపిడి. ౨౭.

ఉకప్పురువమ్ తానే యొళియురువమ్ తానే
మకప్పురువమ్ తానేమతిక్కిల్ — మికప్పురువమ్
ఒన్ఱుక్కొన్ఱోశనై యాన్ వీళ, ఒరుకణై యాల్
అన్ఱుకొణ్డెయ్ తానవన్. ౨౮.

అన్వ.— పురువమ్ ఒన్ఱుక్కొన్ఱు ఓశనైయాన్ వీళ అన్ఱుకొణ్డు (5) ఒరుకణై యాల్ ఎయ్ తాన్ అవన్ మతిక్కిల్ తానే ఉకప్పు (10) ఉరువమ్ తానే ఒళి ఉరువమ్ తానే(15) మకప్పు ఉరువమ్. (17).

అర్థము.— కనుబొమ్మ లొకటికొకటికి యోజనముకంటెమిక్కిలియధికమైన దూరముగలకుంభికర్ణుఁడు పడునట్లు కోపగించి (౫) యొకబాణముచే గొట్టినరాముని ననుసంధించినయెడల వాఁడే సంతోషముప్పొంగుచున్న (౧౦) శరీరముగలవాఁడును వాఁడే తేజోమయమైన విగ్రహముగలవాఁడును వాఁడే(౧౫)ఆశ్చర్యకరమైన తిరుమేనుగలవాఁ డునునై యుండును. (౧౭) ౨౮.

వ్యా.— ఇరుపత్తెట్టామ్పాట్టు.— (ఉకప్పురువమిత్యాది) (౧)"ఇచ్ఛాగృహీతాభిమత"ఎన్నుమ్పడి స్వవ్యతిరిక్తర్ క్కుమ్ ప్రాప్య మాయ్ తనక్కుమభిమతమాయ్ రజస్తమోమిశ్రమిన్ఱిక్కే నిష్కృష్ట సత్వమాకైయాలేనిరవధిక తేజోరూపమాయ్ (౨) "రూపమన్యద్ధరేర్మ హత్" ఎన్నుమ్పడిఆశ్చర్యమానవడివై యుడైయనుమాన చక్రవర్తి

(౧) శ్రీవిష్ణుపురాణ-౬.౫.౮౪.   (౨) శ్రీవిష్ణుపురాణ-౬.౭.౭౦.

రుమక్కళాసే ఒరువురువత్తుక్కొరువురువమ్ రామానై నీళముడైయ కుంభకర్ణన్ పట్టువిళుమ్బడి నడన్దల్పత్తాలన్ఱిక్కే తిరుచ్చరత్తాలే దేవకార్యమ్ శెయ్‌తానాకైయన్ఱిక్కే వన్దతాకచ్చీళ్ మ్హైత్తై యేత్తిట్టు క్కొణ్డైయ్‌తాళ్. మతిక్కిల్, ఇవనుడైయ తిరుమేనియై ఒన్రాల్ పరిచ్ఛేదిక్కప్పోకాతెన్నై. ౨౯.

అరు.— ఇరుత్తొన్పతామ్బాట్టు.— మకప్పురువమ్ - పెరియవడివు. మతిక్కిల్ - పరిచ్ఛేదిక్కప్పార్కిల్. ఏతాదృశమాకైయాలే పరిచ్ఛేదిక్కప్పోకాతెన్నపడి. ౨౯.

అవనెన్నైయాళియరఙ్గత్తరఙ్గిల్
అవనెన్నైయెయ్‌తామత్కాప్పాళ—అవనెన్న
తుళ్ళత్తునిన్రానిరున్దాళ్ కిడక్కుమే
వెళ్ళత్తరవణైయిల్ మేల్. 30.

అన్వ.—అరఙ్గత్తు అవన్ ఎన్నై ఆళి. అవన్(5)అరఙ్గిల్ ఎన్నై ఎయ్‌తామల్ కాప్పాళ్. ఎన్న ఉళ్ళత్తు (10) నిన్రాళ్ ఇరున్దాళ్ అవళ్ వెళ్ళత్తు అరవుఅణైయిళ్ మేల్ కిడక్కుమే (15).

అర్థము.— శ్రీరఙ్గమునందుఁ బవ్వళించిన యానంబెరుమాళ్లు నన్నేలినవాఁడు. ఆ శ్రియఃపతి (౫) సంసారమనెడినాటకశాలయందుఁ బ్రవేశింపకుండునటుల నన్ను రక్షించుము. నామనస్సునందు (౧౦) నిలిచినవాఁడును గూర్చున్నవాఁడునైనయాశ్రీరఙ్గనాథుఁడు క్షీరాబ్ధియందలి శేషశయ్యయందు బవ్వళించునా ? (౧౫)

వ్యా.— ముప్పతామ్బాట్టు.— (అవనిత్యాది.) అరఙ్గత్తవనెన్నైయాళి. (అరఙ్గిత్యాది.) (3) "పిఱవిమామాయక్కూత్తు" ఎన్ఱు సంసారమాకిఱనాటకశాలైయిలెన్నై ప్రవేశియామల్ కాప్పారార్? పెరుమాళే, (అవనిత్యాది) ఎన్హృదయత్తిలే పుకురుకైక్కు అవసరప్రతీక్షనాయ్ కోయిలిలేకణ్వళర్న్దరుళి అవకాశమ్బెఱ్ఱు ఎన్హృదయత్తిలేనిప్పతిరుప్పతాకిఱవనుక్కు తిరుప్పాఱ్కడలిలేపడుక్కైయిల్ కణ్ణుఱఙ్గుమో ? 30.

---

(౧). తిరువాయ్‌మొళి-౫-౪-౧౧.

మేల్ నాన్ముక నరనై యిట్టవిడుశాపమ్
తాన్ నారణనొళిత్తాన్ తారకైయుళ్ — వానోర్
పెరుమానై యేత్తాతపేయ్ కాళ్, పిఱక్కుమ్
కరుమాయమ్ పేశిల్ కతై. ౩౧.

అన్వ.— మేల్ నాన్ముకన్ అరనై ఇట్టవిడు శాపమ్ (౫) నారణన్ తాన్ తారకైయుళ్ ఒళిత్తాన్. వానోర్ (౧౦) పెరుమానై ఏత్తాత పేయ్‌కాళ్ పిఱక్కుమ్ కరు (౧౫) మాయమ్ పేశిల్ కతై. (౧౮)

అర్థము.— మునుపొకకాలమందు చతుర్ముఖబ్రహ్మ రుద్రుని కిచ్చిన శాపమును(౫) నారాయణుఁడు తాను భూలోకమునందుఁ బోఁగొట్టెను. నిత్యసూరుల(౧౦) నిర్వాహకుని స్తుతింపని పిశాచులారా! పుట్టుటకు గర్భమందు (౧౫) ననుభవించెడియాశ్చర్యమైనదుఃఖములు చెప్పినయెడల కథగానుండును. (౧౮) ౩౧.

వ్యా.—అవ.— ముప్పత్తొన్ఱామ్పాట్టు.— (మేల్ నాన్ముకన్) నీజళాశ్రయణీయరాకనినైత్తవర్కళుక్కు మిడర్ వన్దవిడత్తిలే అవ్విడరైప్పరిహరిక్కుమవనై యన్ఱోపణ్డినవదుప్పత్తెన్గిఱార్.

(మేలిత్యాది) పణ్డుచతుర్ముఖన్ రుద్రనై, (౧) "కపాలీత్వంభవిష్యసి" ఎన్ఱుశపిత్తశాపత్తైధరణియిలే ఎల్లారుమఱియసర్వేశ్వరన్ పోక్కినాన్. (వానోరిత్యాది) ఒరుత్తన్ తలైయెయఱుత్తు పాతకియాక, ఒరుత్తన్ శోచ్యనాక, ఇరువరుడైయవ్యసనత్తైయుమ్ పోక్కుపతుమ్ శెయ్తు నిత్యసూరికళుక్కు ప్రాప్యనానవనై యేత్తాతనఱివుకేడర్ కాళ్! (పిఱక్కుమిత్యాది) ఇవ్వఱివుకేడుకిడక్క పిఱవిక్కడియానగర్భస్థానత్తిలుళ్ళ ఆశ్చర్యమ్ శొల్లప్పుకిల్ మహాభారతమ్. ౩౧.

అరు.— మూప్పత్తొన్ఱామ్పాట్టు.— తారకై ఎన్ఱతు-ధరణియెన్ఱపడి. ౩౧.

కణ్ణప్పారుళ్ తాన్ కణ్ణన్ తిరువయిఱ్ఱిలుళ్ళ
ఉణ్ణిప్పశివు పోతుపోక్కిన్ఱ—వణ్ణప్పారుళ్ తాన్

(౧) మత్స్యపురాణమ్.

వాయ్న్దకుణత్తుప్పడాతతడైమినో
అయ్న్దకుణత్తానడి. 3౨.

అన్వ.— కత్తై పొరుళ్ తాన్ ఉత్తైప్పళవు పోతుపోక్కన్ని కణ్ణన్ (5) తిరువయిఱ్ఱిల్ ఉళ్ళ. వాయ్న్ద కుణత్తు పడాతతు(10)వత్తైతాన్. అయ్న్ద కుణత్తాన్ అడి అడైమినో. (15)

అర్థము.— ఇతిహాసాదిశాస్త్రమనెడు వస్తువులు క్షణమైనను వ్యర్థముచ్చక శ్రీకృష్ణుని (౫) గర్భమునందు వాసముఁజేయుచున్నవి. (వాని)కల్యాణ గుణములయం దన్వయింపనివస్తువు (౧౦) నశించునదియే. హేయప్రత్యనీకమైన గుణములుగలసర్వేశ్వరుని చరణములను బొందుఁడు. (౧౫)

వ్యా.— ముప్పత్తిరణ్డామ్పాట్టు.—(కత్తైయిత్యాది) స్మృతీతిహాసపురాణఙ్గళ్ సర్వేశ్వరనుడైయ సఙ్కల్పత్తిలుళ్ళన. (ఉత్తైప్పిత్యాది) ఒరునొడిమాత్రమ్ పోతుపోక్కన్ని. (వాయ్న్దకుణత్తిల్ పడాతతు వత్తైప్పొరుళ్ తాన్) ఆశ్చర్యగుణత్తిలకప్పడాతతు పరహింసై. (అయ్న్దకుణత్తానడియడైమినో) హేయప్రత్యనీకమానగుణత్తైయుడైయవన్ తిరువడికళై యాశ్రయియుఙ్గోళ్. 3౨.

అరు.— ముప్పత్తిరణ్డామ్పాట్టు.—పోక్కన్ని-పోక్కామల్; శీఘ్రమాక. (అకప్పడాతతు) సద్గుణత్తిలే, పరహింసైకూడాతు, ఆకైయాలే అత్తైవిట్టు అవనై యాశ్రయియుఙ్గోళెన్ఱపడి. పరహింసై - ఆత్మాపహారమాకవుమామ్. 3౨.

అడిచ్చకడమ్శాడి యరవాట్టి, ఆనై
పిడిత్తొశిత్తు పేయ్ములైనఞ్జుణ్డు—వడిప్పవళ
వాయ్ప్పిన్నైతోళిక్కా వల్లేఱేయిఱుత్తు
కోప్పిన్నుమానాన్కుఱిప్పు. .33.

అన్వ.— అడి శకడమ్ శాడి అరవు ఆట్టి (5) ఆనై పిడిత్తు ఒశిత్తు పేయ్ ములై (10) నఞ్జు ఉణ్డు వడి పవళమ్ వాయ్ (10) తోళి పిన్నైక్కా వల్ ఏఱు ఎయిఱు (20) ఇఱుత్తు పిన్నుమ్ కుఱిప్పు కోవానాన్. (24)

అర్థము.—తిరువడిచేత శకటాసురుని పన్ని కాళింగుని యాడించి (౫) కువలయాపీడమును బట్టి (దానికొమ్ములను) విఱిచి పూతన స్తనమందున్న (౧౦) విషమును ద్రాగి సున్దరమైన పగడమువంటి యధరమును (౧౫) భుజములునుగల నప్పిన్నై ప్పిరాట్టికొఱకు బలిష్ఠములైన వృషభముల మూపురములను (౨౦) విఱిచి మఱియు సంరక్షణచే సర్వస్వామియగుచున్నాఁడు. (౨౮)

వ్యా.— అవ.— ముప్పత్తుమూన్ఱాంపాట్టు.— (అడిచ్చకడమ్) అసాధారణైయాన నప్పిన్నైప్పిరాట్టిక్కుమ్ అల్లాతార్క్కుమొక్క విరోధిగళైప్పోక్కుమవనెన్గిఱతు.

(అడియిత్యాది) తిరువడికళాలే శకటత్తైయుత్తైత్తు, కాళియనైత్తులత్తి, కువలయాపీడత్తైప్పిడిత్తు, అతిన్కొమ్బై యనాయాసేనముఱిత్తు, పూతనైనైముడిత్తు, అళకియ పవళమ్బోన్ఱిరుక్కుమధరత్తైయుమ్ అళకియతోళ్కళైయుముడైయ నప్పిన్నైప్పిరాట్టిక్కాకత్తన్నై యోక్కి వలియ ఋషభఙ్గళినుడైయ కకుత్తైప్పోక్కి స్వాభావికమాన శేషిత్వత్తైప్పిన్నైయుమ్ ముతఱప్పడుత్తాన్ తిరువుళ్ళత్తాలే.

కుఱిప్పెనక్కుక్ కోట్టియూర్ మేయానై యేత్త
క్కుఱిప్పెనక్కు నన్మై పయక్క — వెఱుప్పనో
వేఙ్గడత్తుమేయానై మెయ్ విన్నైనోయెయ్ తామల్
తాఙ్గడత్తుమ్ తన్నైయాన్ తాళ్. ౩౮.

అన్వ.— కోట్టియూర్ మేయానై వేఙ్గడత్తు మేయానై ఏత్త (5) ఎనక్కు కుఱిప్పు. నన్మై పయక్క ఎనక్కు క్కుఱిప్పు. మెయ్ (10) విన్నై నోయ్ ఎయ్తామల్ తాన్ కడత్తుమ్ (15) తన్నైయాన్ తాళ్ వెఱుప్పనో! (18)

అర్థము.—తిరుక్కోట్టియూరియందు నిత్యవాసముఁజేయువానిని వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసియుండువానిని స్తోత్రముఁజేయుటకు (౫) నాకభిప్రాయము. మంచికార్యములను వృద్ధిజేయుటకు నాకభిప్రాయము. శరీరసంబంధులైన (౧౦) కర్మములను వ్యాధులను బొందకుండునట్లు తానే దాటించు (౧౫) స్వభావముగల సర్వేశ్వరుని శ్రీపాదముల నుపేక్షింతునా? (౧౫)

వ్యా.— ముప్పత్తునాలామ్పాట్టు.— (కుతిప్పినక్కు) ఉక నరుళినదేశఙ్గళిలే ఎనక్కాకవవన్ వర్తిక్క “వరిల్పొకదేన్ కెడిల్ తేదేన్” ఎన్నిరుక్కవోవెన్గిఱార్.

(కుతిప్పిత్యాది) తిరుక్కోట్టియూరిలే ఎనక్కాక సన్నిహిత నానవనై యేత్తక్కడవర్తు. (కుతిప్పిత్యాది) సంశ్లేషత్తాల్వన్ద ఉత్కర్షమ్పిఱక్కక్కడవర్తు. (వెఱుప్పిత్యాది) వన్ద సమ్పత్తై వేణ్డావెన్ఱు తళ్ళువనో? (మెయ్యిత్యాది) శరీరమడియాక వన్దవ్యాధియుమ్, వ్యాధిక్కు హేతువాన కర్మముమ్ కిట్టామల్ మాశ్ఱుమవన్ తిరువడికళై మఱప్పనో. 3౪.

అరు.— ముప్పత్తునాలామ్పాట్టు.— మఱప్పనో. అధ్యాహార్యమ్. 3౪.

తాళాలులకమళన్దవత్తై వేకొల్
వాళాకిడన్దరుళుమ్వాయ్తిఱవాన్—నీళోతమ్
వన్దలైక్కుమ్మామయిలై మావల్లిక్కేణియాన్
ఐన్దలైవాయ్నాకత్తణై. 3౫.

అన్వ.— నీళ్ ఓతమ్ వన్దు అలైక్కుమ్ మా (5) మయిలై మా అల్లిక్కేణియాన్ ఐన్దలై ఐవాయ్ (10) నాకత్తు అణై వాళా కిడన్దరుళుమ్. వాయ్తిఱవాన్. (15) తాళాల్ ఉలకమ్ అళన్ద అశైవేకొల్. (19).

అర్థము.— పెద్ద యలలు వచ్చి కొట్టుచున్న శ్లాఘ్యమైన (౫) మైలాపురి చెంతనున్న శ్లాఘ్యమైన తిరువల్లిక్కేణియందు వేంచేసియున్నవాఁడు అయిదుఫణములును అయిదువక్త్రములునుగల (౧౦)తిరువనన్తాళ్వానౌడు శయ్యమీఁదఁ జలింపకఁ బవ్వళించియున్నాఁడు. మాటలాడఁడు.(౧౫)(ఇది)తిరువడికళఁచేత లోకములను గొలిచిన ఆయాసముచేతనా? (౧౯)

వ్యా.— అవ.— ముప్పత్తైన్దామ్పాట్టు - (తాళాల్) లోకికర్ పడియైక్కొణ్డు వెఱుప్పనోవెన్గిఱారితిల్.

(తాళాలిత్యాది)(౧) “వడివిణైయిల్లామలర్మకళ్ మఱ్ఱై నిలమకళ్ పిడిక్కుమ్మెల్లడి” ఎన్ఱు పిరాట్టిక్కు ప్పాకిత్తోడ వేణ్డుమ్ తిరువడి

(౧) తిరువాయ్మొழி-౯-౨-౧౦.

కళైకొణ్డుకాడుమేడైయుమళన్దు తిరుమేని అలశన్దతో? ఇల్లాతనై యుణ్డాక్కుమ్ సఙ్కల్పమ్ పోరాతో? ఉణ్డానత్తైయుజ్జీవిప్పిక్క. (వాళా విత్యాది) ఏకరూపమాకక్కిడప్పతుమ్ శెయ్తు వానైయుమ్పోశు కిఱిలన్. (నీళోతమిత్యాది) నీర్క్కరైయైప్పత్తి క్కణ్వళరుకిఱ తుమ్ శ్రమత్తిన్ మికుతియెన్తిరుక్కిఱార్. ౩౫.

అరు — ముప్పత్తైన్దామ్పాట్టు.— వెఱుప్పనో - పరియుమత్తనైయన్తో వెన్గిఱా రితిలెన్నపడి. అశైవు-తళర్త్తి. వాళా-వెఱుమనే, ఒరుపడియాయ్ - ఏకరూపమెన్నపడి.

నాకత్తణైక్కుడన్దై వెగ్కా తిరువెవ్వుళ్
నాకత్తణైయరఙ్గమ్ పేరమ్బిల్—నాక
త్తణైప్పాఱ్కడల్ కిడక్కు మాతి నెడుమాల్
అణైప్పార్ కరుత్తనావాన్. ౩౬.

అన్వ.— ఆతి నెడుమాల్ అణైప్పార్ కరుత్తనావాన నాకత్తణై (5) కుడన్దై వెగ్కా తిరువెవ్వుళ్ నాకత్తణై అరఙ్గమ్ (10) పేర్ అమ్బిల్ నాకత్తణై పాఱ్కడల్ కిడక్కుమ్. (15)

అర్థము.— జగత్కారణుండైన సర్వేశ్వరుండు భక్తులహృదయమునందుఁ బ్రవేశించుటకు శేషశయ్యమీఁదఁ (౫) గుంభకోణమందును యథోక్తకారిసన్నిధియందును తిరువళ్లూరునందును శేషతల్పముమీఁద శ్రీరఙ్గమునందును (౧౦) తిరుప్పేరునందును కీళ్ఱమ్బిలను దివ్యదేశమందును శేషశయ్యమీఁద క్షీరాబ్ధియందును బవ్వళించియున్నాఁడు. (౧౫) ౩౬.

వ్యా.— అవ.— ముప్పత్తాఱామ్పాట్టు. (నాకత్తణై) పల విడత్తిల్ కణ్వళర్న్దరుళుకిఱతుమ్ ఆయాసత్తాలే ఎన్తిరుక్కిఱార్.

(నాకత్తణైయిత్యాది) తిరుక్కుడన్దైయిలే తిరువనన్దాళ్వానో లే కణ్వళర్న్దరుళుకిఱతుమ్, కోయిల్ తొడక్కమాన ఎల్లాత్తిరుప్పతిక ళిలుమ్ తిరుప్పాఱ్కడలిలుమ్ జగత్కారణభూతనాన సర్వేశ్వరన్ తోళ్తీణ్డియాక కణ్వళర్న్దరుళుకిఱతుమ్, తాన్ పుకురప్పార్క్కాల్ అణై యుడాతార్ హృదయత్తిలే పుకురుకైక్కాక. ఇప్పడి అవసరప్రతీక్షనాక వేణ్డువానెన్నెన్నిల్ తాయాకైయాలే. ౩౬.

అవ.—ముప్పత్తాఱామ్పాట్టు.— కీழ్పాట్టుక్కనుగుణమాక అవతారికైయిలర్థమ్. అవసరప్రతీక్షనాకై - పాట్టుక్కు తాత్పర్యమ్. 3౬.

వానులవుతీవళి మాకడల్ మాపొరుప్పు
త్తానులవువెఙ్కతిరు న్తణ్మతియుమ్—మేనిలవు
కొణ్డల్ పెయరు న్తిశైయెట్టుమ్ శూழ్చ్చియుమ్
అణ్డ న్తిరుమాలకైప్పు. 3౭.

అన్వ.—వాన్ ఉలవు తీ వళి మా(5)కడల్ మా పొరుప్పు తాన్ ఉలవు వెమ్ కతిరుమ్ (10) తణ్ మతియుమ్ మేల్ నిలవు కొణ్డల్ పెయరుమ్ తిశైఎట్టుమ్ (15) శూழ్చ్చియుమ్ అణ్డమ్ తిరుమాల్ అకైప్పు. (19)

అర్థము.—ఆకాశమును, గదిలెడు అగ్నియు వాయువును, గొప్ప(౫) సముద్రములును, గొప్ప పర్వతములును, సంచరించెడు నుష్ణకిరణములుగలసూర్యుడును,(౧౦)శీతకిరణములుగల చంద్రుడును, పైనసంచరించుచున్న మేఘములును, చేతనులును, అష్టదిక్కులును, (౧౫) ఆవరణములును, బ్రహ్మాండమును, శ్రియఃపతియొక్క సంకల్పముచే సృష్టింపబడినవి. (౧౯)

వ్యా.— అవ.— ముప్పత్తేழామ్పాట్టు. (వానులవు) అతి నెడుమాలై వివరిక్కిఱతు.

(వానులవు) శూழ్చ్చియుమ్, ఆవరణముమ్. ఇవైయెల్లా న్తిరుమాలకైప్పు-ఎழుచ్చి-శ్రియఃపతియినుడైయ ప్రయత్నత్తాలేయెన్గై. 3౭.

అవ.— ముప్పత్తేழామ్పాట్టు.— వళి - కాఱ్ఱు - పొరుప్పు తాన్. కొణ్డల్ మేఘమ్. పెయరుమ్ - చేతనక్రియుపలక్షిక్కిఱతు. చేతనరుమెన్నపడి. 3౮.

అకైప్పిల్ మనిశరై యాఉశమయమ్
పుకైత్తాన్, పొరుకడల్ నీర్ వణ్ణన్—ఉకైక్కుమేల్
ఎత్తేవర్వాలాట్టు మెవ్వాఱు శెయ్కైయుమ్
అప్పోతొழియుమழైప్పు. 3౮.

అన్వ.— అకైప్పుఇల్ మనిశరై ఆఱుశమయమ్ పుకైత్తాన్ పొరు (5) కడల్ నీర్ వణ్ణన్ ఉకైక్కుమేల్ ఎత్తేవర్ వాలాట్టుమ్ (10) ఎవ్వాఱు శెయ్కైయుమ్ అழైప్పు అప్పోతు ఒழియుమ్. (15)

అర్థము.— మదింపులేని మనుష్యులను మత్తతములయందుఁ బ్రవేశింపఁజేసినవాఁడును అలలుగొట్టుచున్న (౫) సముద్రజలమువంటి వర్ణముగలవాఁడును నైన సర్వేశ్వరుఁడు పేక్షించినయెడల సమస్తదేవతల తోఁకాడింపును (౧౦) సమస్తవిధములైన యాగాదిక్రియలును ఆదేవతలయాహ్వానంబును అప్పుడు సాగకపోవును. (౧౫) ౩౮.

వ్యా.—ముప్పత్తెట్టామ్పాట్టు.—(అకైప్పిల్ మనిశరై) ఎణ్ణిచ్చియిల్లాతమనిశర్గళై. అళవిల్లాతవర్కళై యెన్ఱై. (ఆలుశమయమిత్యాది) క్షుద్రపదార్థజ్ఞగళై యకప్పడుత్తప్పక్కైక్కు నూఁపోలే బాహ్యసమయజ్ఞళై క్కాట్టి యకప్పడుత్తినాన్ సర్వేశ్వరన్. (ఉక్కైక్కు మేలిత్యాది) నెక్కినిక్కుమాకిల్, దేవతాన్తరజ్గళ్ (౧) “ఈశ్వరోహమ్” ఎన్ఱు క్షుద్రజన్తుక్కళ్ వాలాట్టుమాప్పోలే పణ్ణుమభిమానముమ్ అద్దేవతైకళై యాశ్రయిక్కైక్కాకప్పణ్ణుమ్ వ్యాపారమాకిఱ కాట్టళైప్పుమ్ అవన్నికిఱ్ఱదపోతు ఒఴియుమ్ - ముడియుమ్. ౩౮.

అరు,—ముప్పత్తెట్టామ్పాట్టు.— అఴైప్పు-కాట్టళైప్పు; ముకజ్గాట్టుకైక్కాక ఆవాహనమ్పణ్ణి అఴైక్కిఱ మన్త్రజ్గళెన్నపడి. ౩౮.

అఴైప్పన్ తిరువేజ్గడత్తానైక్కాణ
ఇఴైప్పన్ తిరుక్కూడల్ కూడ—మఴైప్పేర్
అరువిమణివరణ్డివన్దిఴియ, ఆనై
వెరువియరవోడుజ్గుమ్ వెఱ్పు. ౩౯.

అన్వా.— తిరువేజ్గడత్తానై కాణ అఴైప్పన్. పేర్ మఴై (5) అరువి మణి వరణ్డి వన్దు ఇఴియ (10) ఆనై వెరువి అరవు ఒడుజ్గుమ్ వెఱ్పు (15) కూడ తిరుక్కూడల్ ఇఴైప్పన్. (18)

అర్థము.— వేజ్కటాచలపతిని సేవింపఁ బిలుతును. అధికమైనవర్షముచే ప్రవహించుచున్న (౫) కొండకాలువలు రత్నములను జేర్చుకొని వచ్చి క్రిందఁబడఁగ (౧౦) ఏనుఁగు భయపడి (కొండశిలయనెడిపెనుఁ) బాము నోటిలోఁ బడెడు పర్వతమును (౧౫) జేరవలయునని ఇసుకచేఁ జక్రాకారముగా వ్రాసి చూతును. (౧౮) ౩౯.

---

(౧) గీతై.౧౬.౧౪.

వ్యా.— ముప్పత్తొన్బతామ్పాట్టు.— (అఱైప్పన్) భోగ మోక్షత్తుక్కు వేణ్డిల్, (కాణ). (ఇఱైప్ప నిత్యాది) మఱైయిలే పెరియఅరువికళ్ రత్నఙ్గళైక్కొణ్డువన్దిఴియ,రత్న దీప్తియై అన్నై అగ్ని యెన్ఱుమ్, సర్పమెన్ఱుమ్ భయప్పట్టు ఒతుఙ్గునిఱుమలై. అన్ఱిక్కే, నెరుప్పుక్కు భయప్పట్టు ఆనైమలైప్పామ్బిన్వాయిలే పుక్కొడుఙ్గు మెన్ఱునామ్. అప్పడిక్కొత్త తిరుమలైయై కూడ విఱైప్ప నిరుక్కాడ లెన్ఱన్వయమ్. ౩౯.

అరు.— ముప్పత్తొన్బతామ్పాట్టు.— అరువియైమెన్ఱుమ్. కూడ - కూడుకై క్కు, తిరుక్కూడలిఱైప్పన్. ౩౯.

వెత్పెన్ఱువేఙ్గడమ్పాడినేన్, వీడాక్కి
నిత్కిన్ఱేనిన్ఱునినైక్కిన్ఱేన్—కత్కిన్ఱ
నూల్వలైయిల్పట్టిరున్దనూలాట్టికేళ్వనార్
కాల్వలైయిల్పట్టిరున్దేన్కాణ్. ౪౦.

అన్వ.— వెఱ్పెన్ఱు వేఙ్గడమ్ పాడినేన్. వీడు ఆక్కినిత్కిన్ఱేన (5) నిన్ఱు నినైక్కిన్ఱేన్ కత్కిన్ఱ నూల్వలైయిల్ పట్టిరున్ద (10) నూలాట్టి కేళ్వనార్ కాల్ వలైయిల్ పట్టిరున్దేన్ కాణ్. (15)

అర్థము.— పర్వతమనునప్పుడెల్లను వేఙ్కటాచలమును పాడితిని. (అందువలననా బంధువులకును) మోక్షమును గలుగఁజేసియున్నాను. (౫) స్థిరముగానుండి ధ్యానిం చుచున్నాను. అభ్యసించుచున్న వేదశాస్త్రమనెడువలయందు (ప్రతిపాదింపఁ) బడి యున్న (౧౦) లక్ష్మీదేవికి భర్తయైనసర్వేశ్వరుని తిరువడికళనెడువలయందు చిక్కి కొంటిని సుమీ!(౧౫) ౪౦.

వ్యా.— నాల్పతామ్పాట్టు.— (వెఱ్పేత్యాది) విశేషిత్తు ఒన్ఱుశెయ్తతిల్లై; అఙ్గాతమలైకళైచ్చొల్లుకిఱవోపాతి ఇన్నైచ్చొన్న తిరుమలైయాయిత్తు. (వీడాక్కినిత్కిన్ఱేన్) అనేకయత్నత్తాలేపె ఱుమ్మోక్షత్తై ఇచ్చొల్లాలే ఉణ్డాక్కిక్కొణ్డు నిన్ఱేన్. (నిన్ఱునినై క్కిన్ఱేన్) ఎతుకొలిత్తు ఎతుపఱితు ఎన్ఱువిచారియానిన్ఱేన్. (కత్కి న్ఱవిత్యాది) ఓతప్పడుకిఱ వేదత్తాలే ప్రతిపాదిక్కప్పడుకిఱ పెరియపి రాట్టియార్కు వల్లభనానవన్ తిరువడికళాకిఱవలైయిలకప్పట్టిరున్దేన్.

కాణలుఱుకిన్ఱేన్ కల్లరువిముత్తుతిర
ఓణవిழవిలొలియతిర—ప్పేణి
వరువేఙ్గడవా వెన్నుళ్ళమ్పుకున్దాయ్
తిరువేఙ్గడమత్తనై చ్చెన్ఱు. ౮౧.

అన్వ.— అరువి కల్ ముత్తు ఉతిర ఓణవిழవిల్ (5) ఒలి అతిర పేణివ రుమ్ ఎన్నుళ్ళమ్ పుకున్దాయ్. (10) వేఙ్గడవా! తిరువేఙ్గడమత్తనై శెన్ఱు కాణల్ ఉఱుకిన్ఱేన్. (15)

అర్థము.— పర్వతతీర్థములు రత్నములను ముత్యములను విసర శ్రవణ నక్షత్రోత్సవమునందు (౫) మఙ్గళాశాసనధ్వని యదురునట్లుచేయ (దానిననాదరించి నావద్ద) ఆశఁబడివచ్చి నాహృదయమునందుఁ బ్రవేశించిన(౧౦) వేఙ్కటాచలపతీ! వేఙ్కటాచలమునకుఁ బోయి సేవించుట కాశఁబడుచున్నాను.

వ్యా.— నాఙ్గళ్ పత్తోరామ్పాట్టు —(కల్లరువియిత్యాది)ఒలినై యుడైయ అరువికళాలే ముత్తుతిర. తిరువోణనక్షత్రమాన మహాదివసత్తిలే అనుకూలరుడైయ మఙ్గళాశాసనత్తాలే వన్దధ్వనిమిక ప్రాప్యతయావన్దు ఆశ్రయిక్కప్పడుమ్ తిరుమలైయై యుడైయనీఎన్నుడైయహృదయత్తిలే పుకున్దాయ్. నాన్ తిరుమలైయై యడైన్దుకాణలురుకిన్ఱేన్. ౮౧.

శెన్ఱువణఙ్గుమినో శేణుయర్వేఙ్గడత్తై
నిన్ఱువినైకెడుక్కుమ్ నీర్మైయాల్—ఎన్ఱుమ్
కడిక్కమలనాన్ముకనుమ్ కణ్మూన్ఱత్తానుమ్
అడిక్కమలమిట్టేత్తుమఙ్గు. ౮౨.

అన్వ.— ఎన్ఱుమ్ కడి కమలమ్ నాన్ముకనుమ్ కణ్మూన్ఱత్తానుమ్ (5) అడి కమలమ్ ఇట్టు ఏత్తుమ్ అఙ్గు (10) శెన్ఱు నిన్ఱు నీర్మైయాల్ వినై కెడుక్కుమ్ (15) శేణుయర్ వేఙ్గడత్తై వణఙ్గుమినో. (18)

అర్థము.— ఎప్పుడును బరిమళించుచున్న నాభికమలముజన్మదేశముగాఁగల చతుర్ముఖుఁడును త్రినేత్రుఁడును (౫)తిరువడికళునందు తామరపుష్పములను సమర్పించి స్తోత్రముఁజేయు నాతిరుపతికి (౧౦) వెళ్ళి నిలిచి స్వభావముచేఁ బాపములను బోఁగొట్టు(౧౫) మిక్కిలియున్నతమైన వేఙ్కటాచలమును ఆశ్రయింపుఁడు. (౧౮) ౮౨

వ్యా.— నాల్ప్తిరణ్డామ్పాట్టు.— (శెన్ఱిత్యాది) (౧)"శెన్ఱి యొాఙ్గుతణ్ తిరువేఙ్గడమ్ "ఎన్నుమ్పడియేపుఱప్పట్టవాఱే కణ్డుక్కొళ్ళ న్తి రుమ్పడియాక ఆకాశావకాశమడఙ్గ విఙ్గుమ్పడి ఉయర్న్దశిఖరఙ్గళై యుడైయతిరుమలైయై చ్చెన్ఱు వణఙ్గుఙ్గోళ్. (నీర్మైయాల్ నిన్ఱువినైకెడు క్కుమ్) విరోధియానపాపత్తై త్తిరుమలై తన్ స్వభావత్తాలే నశిప్పి క్కుమ్. (కడిక్కమలవిత్యాది) ప్రయోజనాన్తరపరరుమ్ తఙ్గళధికార మ్పెఱువతు ఇత్తిరుమలైయిలేఅవనైయాశ్రయిత్తు. తిరునాభికమలత్తిలే అవ్యవధానేన పిఱన్దచతుర్ముఖనుమ్ లలాటనేత్రనుమ్ అవన్తిరువడికళై పుష్పాద్యుపకరణఙ్గళైక్కొణ్డాశ్రయిత్తు. ౪౨.

మఙ్గుల్ తోయ్ శెన్ని వడవేఙ్గడత్తానై
క్కఙ్గుల్ పుకున్దార్ కళ్ కాప్పణివాన్—తిఙ్గళ్
శడైయేఱవైత్తానుమ్ తామరైమేలానుమ్
కుడైయేఱత్తాఙ్గువిత్తుక్కొణ్డు. ౪౩.

అన్వ.— తిఙ్గళ్ శడై ఏఱవైత్తానుమ్ తామరైమేలానుమ్ తామ్ (5) కుడై యేఱ కువిత్తుక్కొణ్డు మఙ్గుల్ తోయ్ శెన్ని (10) వడవేఙ్గడత్తానై కాప్పణివాన్ కఙ్గుల్ పుకున్దార్ కళ్. (14).

అర్థము.— చంద్రుని జటయం దెప్పుడునుంచుకొనినరుద్రుడును బ్రహ్మయు తాము (౫) గొడుగుమొదలైనవానిని సంపాదించుకొని మేఘమండలమును జేరియున్న శిఖరములుగల (౧౦) యుత్తరదిక్కునందున్న వేఙ్కటాచలపతికిఁ దిరువన్దిక్కాప్పుస మర్పించుటకు సన్ధ్యాకాలమునందుఁ బ్రవేశించిరి. (౧౪) ౪౩.

వ్యా—అవ.—నాల్పత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు.— (మఙ్గుల్)చతు ర్ముఖనుమ్ లలాటనేత్రనుమ్ తిరుమలైయిలే యొరుకాలాశ్రయిత్తుప్పో రుమళవన్ఱు; సమారాధనకాలఙ్గళ్ తోఱుమ్ సమారాధనోపకరణఙ్గళై క్కొణ్డువన్దాశ్రయిప్ప రెన్గిఱతు.

(మఙ్గులిత్యాది)మేఘపదత్తిలే శెల్లఉయర్న్దశిఖరఙ్గళైయుడైయ తిరుమలైయైయుడైయవనై. (కాప్పణివాన్ కఙ్గుల్ పుకున్దార్ కళ్)

(౧) పెరియతిరుమొழி-౫-౪-౧.

తిరువన్దికాట్పెడుప్పాక సమారాధనకాలఙ్గళ్ తోఱుమ్ పుకున్దార్కళ్. (తిఙ్గళిత్యాది) చన్ద్రనై జఙ్గైయిలే ధరిత్తరుద్రనుమ్, తామరై పూవై జన్మస్థానమాకవుడైయ బ్రహ్మావుమ్ తిరుముత్తుక్కుడై ముతలానవత్తై ధరిత్తుక్కొణ్డు కఙ్గుల్పుకున్దార్కళ్. ४३.

అరు.— నాల్వత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు.— కుడైయేఱు - కుడైముతలాన ఆరాధనోపకరణఙ్గళై, కవిత్తు - కుడైవఱు సమ్పాదిత్తుక్కొణ్డు. ४३.

కొణ్డుకుడఙ్గాల్ మేల్ వైత్తకుఴవియాయ్
త్తణ్డవరక్కన్తలై తాళాల్—పణ్డెణ్ణి
పోమ్కుమరన్నిఱ్కుమ్ పొఴిల్ వేఙ్గడమలైక్కే
పోమ్కుమరరుళ్ళీర్ పురిన్దు. ४४.

అన్వ.— కొణ్డు కుడఙ్గాల్ మేల్ వైత్త కుఴవియాయ్ తణ్డమ్ అరక్కన్ (5) తలై పణ్డు తాళాల్ ఎణ్ణి పోమ్ (10) కుమరన్ నిఱ్కుమ్ పొఴిల్ వేఙ్గడ మలైక్కే కుమరరుళ్ళీర్! (15) పురిన్దు పోమ్ (17).

అర్థము.— ఎత్తికొని యొడలునందుంచుకొనఁబడిన చిన్నబిడ్డవై దండింపఁదగిన రావణుని(౫) తలలను పూర్వకాలమందుఁ దనతిరువడికలుచేత లెక్కబెట్టి యంతర్ధానమైన (౧౦) నిత్యయౌవనముగలసర్వేశ్వరుఁడు వేంచేసియుండెడి తోటలుగల వేఙ్కటాద్రికే వయస్సుగలవాండ్రా! (౧౫) ఆశ్రయించి వెళ్ళుఁడు (౧౭). ४४.

వ్యా.— అవ.— నాల్పత్తునాలామ్పాట్టు.— (కొణ్డు) అఱివుడైయారుమ్ అఱివుకెడున్దశైయిల్ హితైషియాయ్ రక్షిక్కుమవన్నిఱ్కుఱ తిరుమలైయిలే పటుకరణరానపోతే శైన్లాశ్రయియుఙ్గోళెన్గిఱార్.

(కొణ్డిత్యాది) ఎడుత్తుమడియిలే వైక్కప్పట్టశిశువాయ్ దణ్డ్యనాన రాక్షసన్ తలై పత్తుమటుక్కప్పడుమెన్ఱు తిరువడికళాలేకీఱికాట్టి అన్తర్ధానమ్పణ్ణిన ముగ్ధన్ నిఱ్కుమ్ తిరుమలైక్కే కాల్నడైయాడుమ్పోతే యాశ్రయిత్తుప్పోరుఙ్గోళ్. ४४.

అరు.— నాల్పత్తునాలామ్పాట్టు.— పోమ్ - అన్తర్ధానమ్పణ్ణుమ్. కుమరన్ - శిఱుపిళ్ళై. కుమరరుళ్ళీర్ - బాలరాకైయాలే కాల్నడైతరుమే - పురిన్దు - ఆశ్రయిత్తు. ४४

౫౩ నాన్ముగన్ తిరువన్దాది, ౮౫-పా, పురిన్దు. ౮౬-పా, వైప్పన్.

పురిన్దుమలరిట్టు ప్పుణ్డరీకప్పాతమ్
పరిన్దుపడు కాడునిఱ్ప— త్తెరిన్దెఙ్గుమ్
తానోఙ్గినిఱ్కిన్ఱాన్ తణ్ణరువివేఙ్గడమే
వానోర్క్కుమ్మణ్ణోర్క్కుమ్వైప్పు. ౮౫.

అన్వ.— పురిన్దు పుణ్డరీకప్పాతమ్ మలర్ ఇట్టు పరిన్దు (5) పడుకాడునిఱ్ప ఎఙ్గుమ్ తెరిన్దు తాన్ ఓఙ్గి (10) నిఱ్కిన్ఱాన్ తణ్ అరువి వేఙ్గడమే వానోర్క్కుమ్ (15) మణ్ణోర్క్కుమ్ వైప్పు. (17).

అర్థము.— ఆశ్రయణోన్ముఖులై చరణారవిందములయందుఁ బుష్పములను సమర్పించి యాశఁబడి (౫) పవలకనక్కడనేయుండునట్లు సర్వదేశములయందుఁ బ్రకాశించి తాను సర్వాధికుఁడై (౧౦) వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొక్క చల్లని కొండకాలువలుపారుచున్న వేఙ్కటాద్రియే దేవతలకును (౧౫) మనుష్యులకును నిధిగానున్నది. (౧౭).

వ్యా.— అవ.— నాఱ్పత్తెన్దామ్పాట్టు.— (పురిన్దు) కీఴుమ్సంసారికళుక్కే యన్ఱు; నిత్యసూరికళుక్కుమ్ ప్రాప్యమ్తిరుమలైయెన్గిఱార్.

(పురిన్దిత్యాది) నిరతిశయభోగ్యమాన తిరువడికళిలే ఆదరిత్తు పుష్పాదికళైయిట్టు స్నేహిత్తు ప్పడుకాడుకిడక్కుమ్పడియాక విశదతమమాక ఎఙ్గుమ్ప్రకాశిత్తువన్నుడైయ శ్రమహరమాన తిరుమలైయే ఉభయవిభూతిక్కుమ్ప్రాప్యమ్. ౮౫.

వైప్పన్మణివిళక్కామ్ మామతియై,మాలుక్కే
న్ఱెప్పొఴుతుమ్కైనీట్టుమ్యానైయై— ఎప్పాడుమ్
వేడువళైక్కక్కుఱవర్ విల్లెడుక్కుమ్వేఙ్గడమే
నాడువళైత్తాడుతుమేల్నన్ఱు. ౮౬.

అన్వ.— మా మతియై మాలుక్కు మణివిళక్కామ్ వైప్పనెన్ఱు (5) ఎప్పొఴుతుమ్ కై నీట్టుమ్ యానైయై వేడు (10) ఎప్పాడుమ్ వళైక్క కుఱవర్ విల్ ఎడుక్కుమ్ (15) వేఙ్గడమే నాడు వళైత్తు ఆడుతుమేల్ నన్ఱు. (20)

అర్థము.— మంచి చంద్రుని సర్వేశ్వరునికి మఙ్గళదీపముగాఁ బెట్టెదనని (౫) యెప్పుడును తొండమును బైకెత్తుకొనియుండు యేనుఁగును వేటకాఁ (౧౦) డ్రెక్కఁబోనీయక చుట్టుకొనఁ గొఱవవాండ్రు (వారిమీఁద) ధనుస్సు నెత్తు (౧౫) వేఙ్కటాచలమునే లోకమంతయుఁ బ్రదక్షిణముఁ జేసి నర్తనమాడినయెడల మంచిది. (౨౦)౪౬.*

వ్యా.— నాళ్పత్తాఱామ్పాట్టు.— (వైప్పనిత్యాది) చన్ద్రన్ *అణ్ణియనాకైయాలే సర్వేశ్వరనుక్కు త్తిరునన్దావిళక్కాక వైప్పనెన్ఱు కాల్నీట్టి క్కైయైయాత్తోన్ఱినాల్ మీళవతియాతే ఎప్పోతుమ్ కైక్కనీట్టినపడియే అన్యపరమాయ్ నిఱ్కుమయానైయై ప్పాయ్ముఱ్వ వేడర్ కూట్ట త్తిరుమలైయిలే వర్తిక్కుఙ్గుఱవర్ విల్లెడుత్తపడియై తిర్క్కుమ్ తిరుమలైయే అఱివిల్లాతారోడు అఱివుడైయారోడు వాశియఱ ఎల్లారు మాశ్రయిక్కప్పైయిల్ నన్ఱు. ౪౬.

అరు.— నాళ్పత్తాఱామ్పాట్టు.— వేడు - వేడర్. ఇవర్కళ్ నైపిడిక్కైక్కాక వేడరానవర్కళెల్లామ్ పార్శ్వత్తిల్ కూట్ట, అఙ్గే వర్తిక్కుమ్ కుఱవర్ అత్తైక్కణ్డు విల్లు క్కైయెడుక్క ఎన్నపడి. ౪౬.

నన్మణివణ్ణనూరాళియుఙ్గోళరియుమ్
పొన్మణియుమ్ముత్తముమ్పూమరముమ్—పన్మణినీర్
ఓడుపొరుతురుళుమ్కానముమ్వానరముమ్
వేడుముడై వేఙ్గడమ్. ౪౭.

అన్వ.—ఆళియుమ్ కోళ్ అరియుమ్ పొన్ మణియుమ్ (౫)ముత్తముమ్ పూమరముమ్ నల్ మణి నీరోడు (10) పొరుతు ఉరుళుమ్ కానముమ్ వానరముమ్ వేడుమ్ (15) ఉడైత్త వేఙ్గడమ్ నల్ మణి వణ్ణన్ (20) ఊర్ (21)

అర్థము.— యాళియు బలముగల సింగఁబును బంగారును మాణిక్యములును(౫) ముత్యములును బుష్పించిన వృక్షములును నవరత్నములును ప్రవాహముతోడఁ జేరి(౧౦) దొర్లి పడుచున్న యడవులును కోఁతులును కొఱవవాండ్రును(౧౫)గలిగియున్న వేఙ్కటాద్రి విలక్షణమైన నీలమణివంటి వర్ణముగలసర్వేశ్వరుని (౨౦) యూరు. (౨౧)

* అణ్ణియనాకైయాలే - సమీపమందున్న వాఁడుగనుక.

వ్యా.—నాట్పత్తెళావ్వ్యాట్టు.— (నన్మణి) శ్రీమహారమానవ దివ్యైయుడైయవనుక్కు రక్షణత్తుక్కు ఉప్పాకైయాలే తిరుమలైయై యూరెన్గిఱతు. రక్షణత్తుక్కు ఉప్పాకైయాలే తిరువయోధ్యైయిలుమ్ కాట్టైవిరుమ్బినారితే పెరుమాళ్. అవర్ విరుమ్బినకాట్టై విరుమ్బిప్పోకిఱవిలైయ పెరుమాళ్, అక్కాట్టో పాతిఇష్పదైవీట్టైయుమ్ నినైయుఙ్కొడీరాన్నారితేతిరుత్తాయార్. (౧)[రామందశరథంవిద్ధి](౨) "వధ్యతాంబధ్యతామ్" ఎన్ఱు*అరువరాతేయుఙ్గళ్ తమయనారో పాతియాకఉఙ్గళైయరైయుమ్ నినైయుఙ్కొడీర్. [మాంవిద్ధిజనకాత్మజామ్] ఉఙ్గళ్ తమయనారుకన్దపిరాట్టియారో పాతియెన్నైయుమ్ నినైయుఙ్కొడీరెన్గిఱార్. (ఆళియుమిత్యాది) తిరుమలైయిల్వాత్తిక్కుమ్ నిత్యసూరికళై చ్చొల్లుకిఱతు. ౪౭.

అరు.— నాట్పత్తెళావ్వ్యాట్టు.— రక్షణత్తుక్కు ఉప్పానవిడత్తై ఊరాకవిరుమ్బమోవెన్న, అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (రక్షణత్తుక్కిత్యాది). విరుమ్బినారెన్గైక్కు జ్ఞాపకమేతెన్నుమత్తైయాతుడైయవచనత్తైక్కాట్టుకిఱార్ (అవర్ విరుమ్బినఇత్యాది). ఇవ్విడత్తుక్కు పదమన్వయియాతే ఇరున్దపడియే ఇశ్లోకత్తుక్కు ఇరువుమొరుఅర్థమ్. కానమ్-కాను.౪౭,

వేఙ్గడమేవిణ్ణోర్ తొళువతువుమ్, మెయ్మ్మైయాల్
వేఙ్గడమేమెయ్వినైనోయ్తీర్ప్పతువుమ్— వేఙ్గడమే
తానవరైవీళత్తన్నాళిప్పడైతొట్టు
వానవరైక్కాప్పాన్మలై. ౪౮.

అన్వ.— విణ్ణోర్ మెయ్మ్మైయాల్ తొళువతువుమ్ వేఙ్గడమే. మెయ్ (5) వినై నోయ్ తీర్ప్పతువుమ్ వేఙ్గడమే. తానవరై (10) వీళ తన్ ఆళిప్పడై తొట్టు వానవరై (15) కాప్పాన్ మలై వేఙ్గడమే. (18)

అర్థము.— నిత్యసూరులు పారిష్యముగా నాశ్రయించునది వేఙ్కటాద్రియే. నిశ్చయముగా, (బాధించునట్టి) (౫) పాపములను వ్యాధులను బోఁగొట్టునదియు వేఙ్కటాద్రియే. రాక్షసులు (౧౦)చచ్చునట్లు తన చక్రాయుధమును ధరించి దేవతలను (౧౫) కాపాడెడువాని పర్వతము వేఙ్కటాచలమే. (౧౮)

---

(౧) శ్రీరామా-అయోధ్యా-౪౦-౮.

* అరువరాతే-జిహాసలేక.

వ్యా.—నాఙ్పత్తెట్టామ్పాట్టు.— (వేణ్డదమేవిణ్ణోర్ తో౯్ఱువతువుమ్ మెయ్ త్తైయాల్) తిరుమలై ప్రాపకమాకవే వేఱొన్ఱు ప్రాప్యమాకైయన్ఱిక్కే ఇతుతానే ప్రాప్యమాక వాఴ్ కి౯్ఱార్కళ్ నిత్యసూరికళ్. (వేణ్డదమిత్యాది) (౧) "అవశ్యమనుభోక్తవ్యమ్" ఎన్గిఱపాపత్తై పోక్కుమతువుమ్ తిరుమలై. (వేణ్డదమిత్యాది) అసురజాతిత్తైప్పదుమ్పడిక్కాక త్తిరువాఴియై ప్పిడిత్తు దేవజాతిక్కు క్కాడియిరుప్పాక్కాడుత్తవనుక్కు ఊరు న్తిరుమలై యే. ౭౫.

మలై యామై మేల్ వైత్తు వాశుకియై చ్చుఱ్ఱి
త్తలై యామై తానొరుకై పఱ్ఱి—అలై యామల్
పీఱక్కడైన్ద పెరుమాౙ తిరునామమ్
కూఱువతే యావర్క్కుఙ్కూఱ్ఱు. ౭౬

అన్వ.—మలై ఆమై మేల్ వైత్తు వాశుకియై శుఱ్ఱి (5) తలైయామై తాన్ ఒరుకై పఱ్ఱి అలైయామల్ (10) పీఱ కడైన్ద పెరుమాౙ తిరునామమ్ కూఱువతే (15) యావర్క్కుమ్ కూఱ్ఱు. (17)

అర్థము.— మన్దరపర్వతమును కూర్మ (రూపియైనతనమీఁద) బెట్టికొని వాసుకియనెడిసర్పమును జుట్టి (౫) శిఖరమును తా నొకచేతఁ బట్టికొనియుండి సముద్రజలము చెదరకుండ (౧౦) నమృతముపుట్టునట్లు చిలికిన సర్వేశ్వరుని దివ్యనామముల ననుసంధించుట (౧౫) యందఱికిని నుచితమైనది. (౧౭)

వ్యా.— నాఙ్పత్తొన్పతామ్పాట్టు.—(మలైయామైయిత్యాది) కూర్మరూపియానతన్మేలే మలైయైవైత్తు, వాశుకియై చ్చుఱ్ఱి. (తలైయిత్యాది) ఆమైయానతాన్ మేలేతొన్ఱియాతపడి క్కీడాక మలైయినుచ్చియై యొరుకైయాలేయముక్కి. (అలైయామలిత్యాది) నిరమ్బినసీర్ పుఱమ్బొశియామలుమ్ అమృతమ్పడుమ్పడియుమ్ కడైయవుమ్ కడైన్ద సర్వేశ్వరనుడైయ తిరునామత్తైచ్చొల్లువతే ఎల్లార్క్కుమదుప్పతు.

(౧)

కూఱ్ఱముమ్ శారా కొడువినైయుమ్ శారా, తీ
మాఱ్ఱముమ్ శారావహై యఱిన్దేన్ — ఆఱ్ఱ
ఙ్కరైక్కిడక్కు ఙ్కణ్ణన్ కడల్కిడక్కుమ్, ఆయన్
ఉరైక్కిడక్కు ముళ్ళత్తెనక్కు. ౫౦

అన్వ.— కడల్ కిడక్కుమ్ మాయన్ ఆఱ్ఱఙ్కరై కిడక్కుమ్ (౫) కణ్ణన్ ఉరై ఎనక్కు ఉళ్ళత్తు కిడక్కుమ్. (10) కూఱ్ఱముమ్ శారా. కొడు వినైయుమ్ శారా. (1౫) తీమాఱ్ఱముమ్ శారావహై అఱిన్దేన్. (18)

అర్థము.— క్షీరాబ్ధియందుఁ బవ్వళించు వాస్ప్వస్వామియుఁ గావేరీతీరమునందుఁ బవ్వళించిన (౫) శ్రీకృష్ణుఁడు సాధించినచరమశ్లోకము నాహృదయమునందు స్థిరముగానుండును. (౧౦) నాకుమృత్యువు రాకుండుటకును చేష్టి పాపములు రాకుండుటకును (౧౫) చేష్టావిషయములెల్లను నాకుండుటకునుపాయము తెలిసికొంటిని (౧౮)

వ్యా.— ఐన్బత్తామ్బాట్టు.— (కూఱ్ఱముమిత్యాది) మృత్యుశబ్దై యామైక్కుమ్మృత్యుశబ్దైక హేతువాన మహాపాపమ్ అశబ్దైయామైక్కుమ్ అపవాదమ్ శేరామైక్కుమ్ ఉపాయమఱిన్దేన్. (ఆఱ్ఱఙ్కరై యిత్యాది) తిరుప్పాఱ్కడలిలే కణ్వళర్న్దు ఆశ్చర్యభూతనాయ్ అనన్తరమ్ తిరుక్కపిస్థలత్తిలే కణ్వళర్న్దరుళుకిఱ కృష్ణన్ "ఉన్నుడైయ రక్షణత్తుక్కు నానేకడవేన్, నీశోకిక్కవేణ్డా" ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్దవార్తై యెన్నుళ్ళే కిడక్కుమ్. కూఱ్ఱమ్ - వర్ణాశ్రమధర్మనిష్ఠరిల్ వ్యావృత్తి. కొడువినై - దృష్టాదృష్ట కామ్యపరరిల్ వ్యావృత్తి. (ఆయనిత్యాది) అవనుడైయ తిరునామఙ్గళ్ హృదయత్తిలే కిడక్కు మెనక్కు. అతావతు - తద్విషయజ్ఞానమ్ (౧) "మామ్ - అహమ్" ౫౦.

అరు.— ఐమ్బత్తామ్బాట్టు.— "కూఱ్ఱముమ్ శారా" ఎన్ఱు వర్ణాశ్రమధర్మనిష్ఠర్కళుక్కు యమదర్శన పూర్వకమాక స్వర్గప్రాప్తి యాకైయాలే యవర్కళిల్ వ్యావృత్తి. (కొడువినైయుమిత్యాది) కామ్యపరర్కళుక్కు పాపకార్యమాకైయాలే కామ్యపరరిల్ వ్యావృత్తి. ఇవై యిరణ్డుమ్ ప్రపన్ననుక్కిల్లైయెన్ఱపడి. ఆయనుక్కై-ఆయనుడైయవార్త్తైయానశ్లోకమెన్నుతల్, అవన్ విషయమాన తిరునామమెన్నుతల్. అహమెన్ఱతు ముప్ది సాధ్యసాధనమ్. ౫౦.

(౧) గీతై-౧౮-౬౬.

ఎనక్కావారారొరువరే, ఎమ్బెరుమాన్
తనక్కావాతానేమఱ్ఱిల్లాల్—పునక్కాయా
వణ్ణనే యున్నై ప్పిఱరఱియార్, ఎన్మతిక్కు
విణ్ణెల్లాముణ్డోవిలై. ౫౧.

అర్థము.— ఎనక్కు ఆవార్ ఒరువర్ ఆర్ ? మఱ్ఱు (5) ఎమ్బెరుమాన్ తానే తనక్కు ఆవానల్లాల్ ఎన్ మతిక్కుమ్ (10) విణ్ణెల్లామ్ విలైయుణ్డో ? పునమ్ కాయా వణ్ణనే! (15) ఉన్నై పిఱర్ అఱియార్. (18)

అర్థము.— దాసునికి సమానమైనవా రొక రెవరు ? ఇంకను(౫) సర్వేశ్వరుఁడు తనకు తానే సమానుఁడుకాని నాజ్ఞానమునకుఁ (౧౦) బరమపదమంతయు వెలయగునా ? తనస్థానమందుండెడి చీఁకటిమ్రానివర్ణమువంటి వర్ణముగలవాఁడా ! (౧౫) నిన్ను ఇతరులు తెలిసికొనఁజాలరు. (౧౮) ౫౧.

వ్యా.— ఐమ్బత్తోరామ్పాట్టు.— (ఎనక్కిత్యాది) ఎమ్బెరుమాన్ రక్షకనెన్ఱిరుక్కిఱ ఎనక్కొరుత్తరెతిరుణ్డో? (ఎమ్బెరుమానిత్యాది) ఈశ్వరన్ తనక్కొరువన్ రక్షకనుణ్డెన్ఱిరామైయాలే అవనుమెనక్కొప్పన్ఱు. (పునక్కాయావిత్యాది) శ్రమహరమాన వడివైయుడైయనీ రక్షకనల్లైయాకిలుమ్ విరున్బప్పడుమున్నై యశలారఱియార్. (ఎన్మతియిత్యాది) సంసారత్తిలే ఎమ్బెరుమాన్ రక్షకనెన్ఱిరుక్కిఱ వెనక్కు విరోధియిల్లాత దేశత్తిలే యిరుక్కిఱవర్కళ్ ఎన్నొడొప్పరో? ౫౧.

విలైక్కాట్పడువర్ విశాతియేఱ్ఱుణ్బర్
తలైక్కాట్పలితిరివర్ తక్కోర్—ములైక్కాల్
విడముణ్డవేన్దనైయే వేఱాకవేత్తాతార్
కడముణ్డార్కల్లాతవర్. ౫౨.

అన్వ.— తక్కోర్ విలైక్కు ఆళ్ పడువర్. విశాతి ఏఱ్ఱు (5) ఉణ్బర్. తలైక్కు ఆళ్ పలి తిరివర్. కల్లాతవర్ (10) ములైక్కాల్ విడమ్ ఉణ్డ వేన్దనైయే వేఱాక (15) ఏత్తాతార్ కడముణ్డార్. (17)

అర్థము.—దురభిమానులు క్రయమునకు దాసులగుదురు. (ఇతరుల) పాపములను దానాదులచేఁబొంది (౫) యనుభవించుదురు. ఒకరితలకొఱకై తామునరబలిగా దిరుగుదురు. అజ్ఞానులు (౧౦) స్తనమూలముగ విషము పానముఁజేసిన రారాజును విలక్షణుఁడని (౧౪) స్తోత్రముఁజేయనివార్లు పాపములననుభవించువారగుదురు. (౧౬) ౪౨.

వ్యా.— అవ.— ఐమ్బ త్తిరణ్డామ్బాట్టు.— (విలై) ఎన్ఱోన్ఱు డొప్పారుణ్డో వెన్ఱు శొల్లువా నెన్ఱెన్నిల్, ఇతువన్ఱో నాడు అనర్థప్పడుకిఱపడి యెన్గిఱార్.

(విలై యిత్యాది) ఈశ్వర శేషమాయ్ అనన్యార్హమాన వస్తువై వేఱుశిలర్క్కు శేషమాక్కియుమ్, జీవనత్తుక్కాక ప్పిఱరుడైయ వ్యాధికళై నీర్వార్ప్పిత్తుక్కొణ్డుమ్, ఒరుత్తన్ పిణ్ణాత్తాల్ తలైయరికిఱేనెన్ఱు ప్రార్థిత్తు బలిద్రవ్యమాయ్ త్తిరిన్దుమన్ఱో పడుకిఱతు. "తక్కోర్" ఎన్ఱు క్షేపోక్తి. (ములై యిత్యాది) ఇవర్కళ్ కుఱిత్తుచ్చెయ్వతు స్వవిరోధియై ప్పోక్కుమవనై యేత్తామై. (కడమిత్యాది) అతివుకేడర్ (౧) "తేత్వఘంభుఞ్జతేపాపాః" ఎన్ఱుమ్బడియే పాప త్తైభుజిక్కిఱార్కళ్. అన్ఱిక్కే. కొడుక్క ఉడలిన్ఱిక్కే యిరుక్క * త్తనిశువాజ్గ జీవిక్కుమవర్క శొన్న వునూమ్. ౪౨.

అరు.— ఐమ్బ త్తిరణ్డామ్బాట్టు.— తలైక్కు - ఒరుత్తర్ తలైక్కాక, ఆళ్ బలితజ్గళ్ తలైగ్గా యఱుత్తు నరబలియిడువార్కళ్. విశాతియేత్తిక్కు- కాలదానాదికళై కొళ్ళకై. (కడముణ్డార్) కడమ్ - పాపమాయ్, అత్తై యనుభవిత్తల్. ఇత్తాల్ పాపఫలమాన నరకానుభవత్తైప్పణ్ణియుమ్, కెట్టదరిద్రరాయుమ్ పోవర్కళెన్ఱపడి. ౪౨.

కల్లాతవ రిలజ్గై కట్టళిత్త, కాకుత్త
నల్లాలొరు తెయ్వమ్ యానిలేన్— పొల్లాత
తేవరై త్తేవరల్లారై, త్తిరువిల్లా
త్తేవరై త్తేఱేల్మిన్ తేవు. ౪౩.

---

(౧) గీతై 3-13.

* తనిశు . ఋణము.

అన్వ.— కల్లాతవర్ ఇలఙ్గై కట్టழిత్త కాకుత్తనల్లాల్ యాన్ (5) ఒరుతెయ్వమ్ ఇలేన్, పొల్లాత తేవరై తేవరల్లారై (10) తిరువిల్లా తేవరై తేఱ్ఱు తేఱేల్ మిన్. (14)

అర్థము.— అజ్ఞానులైనరాక్షసుల లఙ్కను నాశనముఁజేసిన శ్రీరాముఁడు దక్క నేను (౫) వేఱొకదైవము కలవాఁడనుకాను. క్రూరులై తపస్సుచేదేవత్వము సంపాదించుకొనినను యథార్థదేవత్వములేనివారును (౧౦) లక్ష్మీసంబంధములేనివారునునైన రుద్రాదులను ప్రాప్యదైవముగా తలవవద్దు. (౧౪)		౫౩.

వ్యా.—— ఐమ్బత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు.—— (కల్లాతవరిత్యాది) కల్ లాదొరుత్తనుళనాక అవనై ప్పఱ్ఱివిట్ట జ్ఞానహీనరుడైయతాన లఙ్కైయైయழిత్త చక్రవర్త్తి తిరుమకనై యొழియ వేఱొన్ఱుసమాశ్రయణీయమాకనినైత్తిరేన్.(౧)"భావో నాన్యత్రగచ్ఛతి" ఎన్ఱిఱే తిరువడియుమ్పోలే యివరుమ్. (పొల్లాతతేవరై) శుభాశ్రయమాక విరూపాక్షన్ తొడక్కమానారై యాశ్రయిక్కప్పోమో ? (తేవరల్లారై) అత్తైప్పోలుత్తాశ్రయిత్తాలుమ్ కట్టుక్కుడియన్; అప్రాప్తస్థలమ్. (తిరువిల్లాత్తేవరై) మోక్షప్రదనానవన్ శ్రియఃపతియన్ఱో ? (తేఱేన్మిన్ తేఱు) అప్రాప్తస్థలమల్లామైయేయన్ఱు; ఆశ్రయిత్తాల్ ప్రయోజనమిల్లైయెన్నై.(తేఱేల్ మిన్ తేఱు)ముకప్పిలే పుత్రపశ్వాదికళైత్తరుమతై క్కణ్డు ఆశ్రయణీయరాకబుద్ధిపణ్ణాతేకొళ్ళుఙ్గోళ్.		౫౩.

అరు.—ఐమ్బత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు.—అత్తైప్పోలుత్తు- విరూపాక్షతైయుప్పోలుత్తు కట్టుక్కుడియన్ - ఆపాతతయాకుడిపోలే తోళ్ శరివరియుకక్కమాట్టాతవన్, కట్టమ్ - కష్టమాయ్, దరిద్రనెన్ఱపడి. కుడిపోలేయిరుక్కైయాలే ఎదుక్కవుమాయ్, దరిద్రనాకైయాలే కழிక్కవుమాయిరుక్కుమన్ఱు; ఇఙ్గు అప్రాప్తమాకైయాలే ఎదుత్తు కழிక్కవుమ్ యోగ్యతైయిల్లైయెన్ఱపడి. "తేఱు" ఎన్నైయాలే అల్పఫలప్రదరెన్ఱితు.		౫౩.

తేవరాయ్నిఱ్కుమత్తేవుమ్, అత్తేవరిల్
మూవరాయ్నిఱ్కుమ్ముతుపుణర్ప్పన్—యావరాయ్

(౧) ఉత్తరశ్రీరామాయణమ్-౪౦-౧౬.

నిన్ఱ వెల్లామ్ నెడుమాలెన్ఱో రాతార్
కన్ఱ వెల్లాజ్కడై. ౫౪.

అన్వ.— తేవరాయ్నిఱ్కుమ్ అత్తేవుమ్ అత్తేవరిల్ మూవరాయ్నిఱ్కుమ్ ముతల్వనార్ప్పమ్ (5) యావరాయ్ నిన్ఱ వెల్లామ్ నెడుమాలెన్ఱు ఓరాతార్ కఱ్ఱ వెల్లామ్ (10) కడై. (11)

అర్థము.— ఇంద్రాది దేవతలైయుండు నాధిక్యమును, ఆదేవతలలో మధ్యగతి లోనడుమనున్న ప్రథమావతారమును (౫) సమస్తజీవరాసులై యుండునవియన్నియు, సర్వేశ్వరుఁడేయని యనుసంధింపనివారు నేర్చుకొనువిద్యలన్నియు (౧౦) తుచ్ఛములు. (౧౧) ౫౪.

వ్యా.— ఐమ్బత్తునాలామ్బాట్టు.— (తేవరాయిత్యాది) ఆదిత్యేన్ద్రాదికళుక్కు నడువేనిఱ్కుమ్ నిలైయుమ్, బ్రహ్మరుద్రాదికళుక్కుమ్ నడువే (౧) "మధ్యేవిరించగిరిశంప్రథమావతారః" ఎన్గిఱప్రథమావతారత్తైయుమ్, స్వవ్యతిరిక్తసమస్తవస్తుక్కళిలుమ్ చేతనద్వారా ప్రవేశిత్తు అవఱ్ఱుక్కు వస్తుత్వనామభాక్త్వముణ్డామ్బడి నిఱ్కుమనిలైయుమ్, సర్వాధికనాన ఈశ్వరనెన్ఱఱియాతవర్ కళ్ పరక్కక్కఱ్ఱ వెల్లామ్ సంసారప్రవర్తకరాకైక్కు. ౫౪.

కడైనిన్ఱ మరర్ కళల్ తొழுతు, నాళుమ్
ఇడైనిన్ఱవిన్బత్తరావర్ — పుడైనిన్ఱ
నీరోతమేని నెడుమాలే, నిన్నడియై
యారోతవల్లారవర్. ౫౫.

అన్వ.— అమరర్ కడైనిన్ఱు నాళుమ్ కళల్ తొழுతు (5) ఇడైనిన్ఱ ఇన్బత్తరావర్. పుడైనిన్ఱ నీర్ ఓతమ్ (10) మేని నెడుమాలే! నిన్ అడియై అవర్ యార్ అఱిన్దు (15) ఓతవల్లార్. (16)

అర్థము.— బ్రహ్మాది దేవతల వాకిటనుండి ప్రతిదినము వారిశ్రీకాళ్ళను మ్రొక్కి (౫) నడుమనున్న స్వర్గాదిసుఖముగలవారగుదురు. చుట్టుకొనియున్న జలముగల సముద్రమువంటి (౧౦) శరీరముగల సర్వాధికుఁడా! నీతిరువడికళును వారెవరు తెలిసికొని (౧౫) స్తోత్రముఁజేయసమర్థులు. (౧౬) ౫౫.

---

(౧) శ్రీరఙ్గరాజస్తవమ్. ఉత్తరశతకమ్-౫౧.

వ్యా — ఐమ్బత్తైన్దామ్బాట్టు.— (కణ్డై) దేవతాన్తరజ్గళ్ వాశలిలేనిన్ఱు సర్వేశ్వరన్బక్కల్ పణ్ణుమ్ ప్రణామాదికళైయవర్ కళ్ పక్కలిలేపణ్ణి సంసారసుఖమిన్ఱిక్కే నిరతిశయమాన మోక్షసుఖము మిన్ఱిక్కే యిరుక్కఅ స్వర్గసుఖత్తైయుడైయదానవర్. (వుడైయిత్యాది) ఒరుప్రయోజనమ్ పెఱావిడిలుమ్ స్తోత్రమ్పణ్ణవేణ్డుమ్బడి శ్రమహరమాన వడివైయుడైయవన్ తిరువడికళై యేత్తవల్లారార్? ౫౫.

అరు.— ఐమ్బత్తైన్దామ్బాట్టు.—ఇతరప్రయోజనజ్గళై క్కొళ్ళైక్కొళ్ళైయ ఉన్న డిస్సై ఏత్తవల్లార్ ఒరువరుమిల్లై యెన్ఱపడి. ౫౫,

అవరివరెన్ఱిల్లై యనజ్గవేళ్ తాతైక్కు
ఎవరుమెతిరిల్లై కణ్డీర్—ఉవరి
క్కడల్నఞ్జముణ్డాన్ కడనెన్ఱు, వాణ
ఱ్కుడనిన్ఱుతోఱ్ఱానొరుజ్గు. ౫౬.

అన్వ.— అవన్ ఇవన్ ఎన్ఱు ఇల్లై. అనజ్గవేళ్ తాతైక్కు (5) ఎవరుమ్ ఎతిరిల్లైకణ్డీర్. ఉవరిక్కడల్ నఞ్జమ్ ఉణ్డాన్ (10) వాణఱ్కు కడనెన్ఱు ఉడన్ నిన్ఱు ఒరుజ్గు తోఱ్ఱాన్. (15)

అర్థము.— వారు వీరని భేదములేదు. కామ జనకుఁడైనశ్రీకృష్ణుని (౫) కెవ్వారును సమానులులేరు. సముద్రమునందుఁబుట్టిన విషమును భక్షించినరుద్రుఁడు(౧౦) బాణాసురునికి రక్షకుఁడనిప్రతిజ్ఞఁజేసి కూడనిలిచి బాణాసురునివలె నోడెను. (౧౫)

ఐమ్బత్తాఱామ్బాట్టు.—(అవరిత్యాది) కామనుక్కు త్పాదక నుక్కు ఒరుత్తరుముపమానమిల్లామైక్కు విశేషజ్ఞరోడు అవిశేషజ్ఞ రోడు వాశియిల్లామై కణ్డికొళే. (ఉవరియిత్యాది) ఒరుత్తరు మిల్లై యెన్గిఱతేన్, ఒరుదేవర్ ఇల్లైయోవెన్నిల్, అవరుమ్ శెయ్తపడి యితువన్ఱోవెన్గిఱార్.అమృతమథనకాలత్తిలేయుణ్డానవిషత్తైక్కణ్ఠత్తిలే ధరిత్తానాన రుద్రనుమ్ తన్నైయాశ్రయిత్త వాణనుక్కు ఓలక్కత్తిలే

రక్షిక్కత్తేనెన్ఱు ప్రతిజ్ఞై పణ్ణి అవనేసాక్షియాక త్తోటో. (ఒరుజ్ఙు)
ఒరుపడిప్పడ-వాణనోడువాళియఱ. ౫౬.

అను.— ఐమ్బుత్తాజామ్బాట్టు.—కడనెన్ఱు-కడవనెన్ఱు. నిర్వాహకనెన్ఱు. ౫౬.

ఒరుజ్ఙిరున్దనల్వినైయుమ్ తీవినైయుమావాన్
పెరుఙ్కురున్దమ్శాయ్త్తవనేపేశిల్—మరుఙ్ఙిరున్ద
వానవర్తాన్తానవర్తా న్తారకైతాన్, ఎన్నెఞ్జమ్
ఆనవర్తామల్లాతతెన్. ౫౭.

అన్వ.— పెరుమ్ కురున్దమ్ శాయ్త్తవనే ఒరుఙ్గుఇరున్ద నల్వినైయుమ్(5) తీవినైయుమ్ అవాన్. పేశిల్ మరుఙ్గుఇరున్ద వానవర్తామ్ (10) తానవర్తామ్ తారకైతాన్ ఎన్నెఞ్జమ్ ఆనవర్ తామ్ అల్లాతతు ఎన్? (15)

అర్థము.—పెద్ద బండిగురిగింజచెట్టును బడఁద్రోసినవాఁడే కూడనున్న పుణ్యకార్యములకుఁ (౫) బాపకార్యములకు నిర్వాహకుఁడగును. చెప్పినయెడలఁ బ్రక్కనున్న దేవతలును (౧౦) రాక్షసులును భూమియు నాకునస్సును తానేయగును. వాఁడుకానిదేది? (౧౫).

వ్యా.— ఐమ్బుత్తేథ్రామ్బాట్టు—(ఒరుఙ్గిత్యాది) (౧)"అనశ్యమనుభోక్తవ్యమ్" ఎన్గిఱ పుణ్యపాపఙ్గళుక్కు నిర్వాహక నానవనే! కురున్దైయనాయాసేన ఒశిత్తాట్పోలే నమ్ముడైయ వలియప్రతిబన్ధకఙ్గళై పోక్కువాన్. (మరుఙ్గిత్యాది) ఆసన్నరాన దేవర్కళ్ అసురర్కళ్ తారకైతాన్ ఇతడఙ్గలుక్కుమ్ అవనై యొళ్ళియస్థితియిల్లై. ౫౭.

ఎన్నెఞ్జమేయా నిరుళ్నీక్కియెమ్బిరాన్
మన్నఞ్జమున్నారునాళ్మణ్ణళన్దాన్—ఎన్నెఞ్జ
మేయానై యిల్లావిడైయేఱ్ఱాన్, వెవ్వినైతీర్
త్తాయానుక్కాక్కినేనన్బు. ౫౮.

అన్వ.— ఎన్నెఞ్జమ్ మేయాన్ ఇరుళ్ నీక్కి ఎమ్బిరాన్ (5) మన్ అఞ్జ మున్నారునాళ్ మణ్ అళన్దాన్ (10) ఎన్నెఞ్జమ్ మేయానై ఇల్లా విడైయేఱ్ఱాన్ వెవ్వినై (15) తీర్త్తు ఆయానుక్కు అన్బు ఆక్కినేన్. (19)

అర్థము.—నామనస్సునందు నిత్యవాసముఁజేయువాఁడును, అజ్ఞానముఁ బోఁగొట్టి నాకుస్వామియైనవాఁడును, (౫) బలిచక్రవర్తి భయపడునట్లు మునుపొకనాడు భూమిని గొలిచినవాఁడును, (౧౦) నాహృదయమందు మిక్కిలియాదరముఁజేయువాఁడును నైనసర్వేశ్వరుఁడు హృదయమందులేని వృషభవాహనునియొక్క మహాపాపమును (౧౫) బోఁగొట్టి సర్వాధికుఁడైనసర్వేశ్వరునియందుఁ బ్రీతిని గలుగఁజేసికొంటిని. (౧౮) ౫౮.

వ్యా.— ఐమ్బత్తెట్టామ్పాట్టు.— (ఎన్నెఞ్జమిత్యాది) ఎన్నుడైయ హృదయత్తై యిరుప్పిడమాకక్కొణ్డు, అజ్ఞానాన్ధకారజ్గళైప్పోక్కి యత్తాలే యెనక్కు ఉపకారకనాయ్, క్షత్రియజాతియెల్లా మఞ్జుమ్బడిక్కీడాక ప్పణ్డు భూమియైయడైయ త్తన్ కాల్క్కీழే యిట్టుక్కొళ్వతుమ్ శెయ్తు, పిన్నై యుమెన్బక్కలిలేయభినివిష్టనా యిరుక్కిఱవనై త్తన్నెఞ్జిల్ కొళ్ళాత ఋషభవాహననుడైయ మహాపాపత్తై ప్పోక్కి, అత్తాలే తానుళనానవనుక్కు స్నేహత్తైయుణ్డాక్కినేన్.

అరు.— ఐమ్బత్తెట్టామ్పాట్టు.— ఇల్లా-సర్వేశ్వరనై నెఞ్జిలేయిల్లా-నెఞ్జిలేకొళ్ళాత రుద్రన్. ఏఱు-వాహనమ్. ౫౮.

అన్బావాయారముతమావాయ్, అడియేను
క్కిన్బావాయెల్లాముమ్ నీయావాయ్—పొన్బావై
కేళ్వాకిళరొళి యెమ్కేశవనే, కేడిన్ఱి
ఆళ్వాయ్క్కడియేనానాళ్. ౫౯.

అన్వ.— అన్బుఆవాయ్ ఆర్అముతమ్ఆవాయ్ అడియేనుక్కు ఇన్బుఆవాయ్ ఎల్లాముమ్ (5) నీఆవాయ్ పొన్ పావై కేళ్వా కిళర్ (10) ఒళి ఎమ్కేశవనే! కేడుఇన్ఱి ఆళ్వాయ్క్కు అడియేన్ (15) నాన్ ఆళ్ (17)

అర్థము.—నాయందుఁబ్రీతిగలవాఁడవై, పరిపూర్ణామృతమువలెభోగ్యమైనవాఁడవై, దాసునికి నిన్ననుభవించెడుసుఖమునిచ్చినవాఁడవై, తక్కినసుఖములును(౫)గలుగఁజేసినవాఁడవై, స్వర్ణమువలెఁబ్రకాశించుచున్న లక్ష్మీదేవికి నాయకుఁడవై వృద్ధిఁబొందుచున్న (౧౦) తేజస్సుగల నాకేశవుఁడా! నాశనములేని దాస్యముఁజేసికొనిననీకు దాసుఁడవైన (౧౫) నేను సేవకుఁడనైతిని. ౫౯.

వ్యా.— ఇమ్బత్తిన్బతామ్బాట్టు.— (అన్బిత్యాది) ఎన్బక్క త్తిల్ ప్రేమత్తైయుణ్డాక్కి నిరతిశయభోగ్యనుమాయ్ ఎనక్కు స్వాను భవత్తైయుమన్ను, అనుత్తమాన భోగ్యజగత్తైయుమన్ను, ఇవైయెల్లామ్ శెయ్కైక్కడియాన పిరాట్టిక్కు వల్లభనాయ్, ఇవళోడ్డై సంశ్లేషత్తాలే నిరతిశయౌజ్జ్వల్యనాయ్, ప్రశస్తకేశనాయ్, కైజ్కర్యానుభవత్తుక్కు విచ్ఛేదమిన్స్త్రిక్కే ఎన్నైయడిమైకొళ్ళుకిఱ అవనుక్కు నానడిమై. సర్వ జ్ఞనానవనుక్కు నానునక్కాళెన్ఱు శొల్లవేణ్డాతిరుక్క ఆళెన్ఱు శొల్లి శొల్లు- అవన్ తాఙ్పరిమాఱుకిఱపడియైక్కణ్డు ముత్తైయఱిన్దు పరి మాఱవేణుమెన్ఱు. ముత్తైయుణర్త్తవేణ్డుకిఱతు- అవన్విరుమ్బినపడియై క్కణ్డు. ౫౯.

అవ.— ఇమ్బత్తిన్బతామ్బాట్టు.— అడియేనానాళ్- అడియేనాననాళ్ అల్.

అట్పార్త్తుళితరువాయ్ కణ్డుకొళ్ళెన్ఱు, నిన్
తాట్పార్త్తుళితరువేన్ఱన్నైయె— కేట్పార్
క్కరుమ్బొరుళాయ్నిన్ఱవరఙ్గనే, ఉన్నై
విరుమ్బువతే విళ్ళేన్మనమ్. ౬౦.

అన్వ.— కేట్పార్కుక్కు అరుమ్పొరుళాయ్నిన్ఱ అరఙ్గనే! ఆళ్ పార్త్తు ఉళితరువాయ్! (౫) నిన్ తాళ్ పార్త్తు ఉళితరువేన్ తన్నైయె ఎన్ఱుమ్ (10) కణ్డుకొళ్. ఉన్నై విరుమ్బువతే మనమ్ విళ్ళేన్. (15)

అర్థము.— స్వప్రయత్నముచేవినువారికి దుర్లభవస్తువైయున్న శ్రీరఙ్గనాథా! దాసులనువెదకుటకుఁ దిరుగుచున్నవాఁడా! (౫) నీతిరువడిని సేవింపఁ దిరుగు చున్న నాస్వభావము నెల్లప్పుడు (నుండునట్లు) (౧౦) కటాక్షింపుము, నిన్ను ఆశించుటయేస్వభావముగాఁగల మనస్సును విడఁడీయను. (౧౫) ౬౦,

వ్యా.— అట్పతామ్బాట్టు.— (అట్పార్త్తిత్యాది) దేవర్ తిరువడికళైక్కాణ్కైయేస్వభావమానవెన్నై, ఆరోనమక్కు అకప్పడు వారెన్ఱు పార్క్కుమతువే స్వభావమాయిరుక్కుఱనీ కాలమెల్లామ్

ఇప్పడియే యాకప్పార్ త్తరుళవేణుమ్. (కేట్పార్ కిత్యాది.) (౧) "నాయమాత్మా ప్రవచనేనలభ్యో నమేధయా నబహునా శ్రుతేన" ఎన్నుమ్పడియే ఉన్ ప్రసాదమొழియ స్వయత్నత్తాలే శ్రవణాదికళ్ పణ్ణువార్క్కరియైయాయ్ నీయే కాట్టక్కాణ్బార్ క్కెళియైయాకైక్కాక కోయిలిలే కణ్వళరుకిఱవనే! (ఉన్నైయిత్యాది) ఎన్నుడైయ మనస్సానతు ఉన్నై విరుమ్బుకైయై విడుకిఱతిల్లై. విరుమ్బుకైయై విడాతొழికైయై ప్పార్ త్తరుళవేణుమెన్నుమామ్. ౬౦.

అరు.— అఱుపతామ్పాట్టు.— విళ్ళేల్-ఎన్ మనస్సువిడుకిఱతిల్లై ఎన్నుతల్, నీవిశ్వాతపడి పణ్ణవేణుమెన్నుతల్. ౬౦.

మనక్కేతమ్ శారా మతుసూతన్నై
త్తనక్కేతాన్ తఞ్జమాక్కొళ్ళిల్ — ఎనక్కేతాన్
ఇన్ఱొన్ఱినిన్ఱులకై యేழాణై యోట్టినాన్
శెన్ఱొన్ఱి నిన్ఱతిరు. ౬౧.

అన్వ.— మతుసూతనై తన్నై తనక్కే తఞ్జమా తాన కొళ్ళిల్ (5) మనక్కేతమ్ శారా. ఒన్ఱినిన్ఱు ఏழ్ ఉలకై ఆణై (10) ఓట్టినాన్ శెన్ఱు ఒన్ఱి నిన్ఱ తిరు ఇన్ఱు (15) ఎనక్కే తాన్. (16)

అర్థము.— మధుసూదనుని తనకే రక్షకుఁడని తాను స్వీకరించినయెడల (౫) మనోదుఃఖములు చేరవు. ఏకాగ్రచిత్తుఁడైయుండి సప్తలోకములయందుఁ దనయాజ్ఞను (౧౦) జెల్లించిన సర్వేశ్వరుఁడు వచ్చి యాదరముతో సేవసాదించిన సంపత్తు ఇప్పుడు (౧౫) నాకేయున్నది. (౧౬) ౬౧.

వ్యా.— అఱుపత్తోరామ్పాట్టు.— (మనక్కేతమ్ శారా) మనస్సుక్కేతమ్ శారా వెన్ఱుమామ్. (మతుసూతనిత్యాది) తఞ్జమాన శెయలై చ్చెయ్యుమవనై త్తనక్కే తాన్ తఞ్జమాకక్కొళ్ళిల్. (ఎనక్కిత్యాది) సమస్తలోకత్తైయుమ్ విడాతే నిన్ఱు తన్నాజ్ఞై శెల్లుమ్పడి నడత్తిన వన్ఱానేవన్ను అభినివిష్టనాన సమ్పత్తు ఎనక్కే యుళ్ళతు. అతు తానుమిన్ఱు. ౬౧.

(౧) కఠవల్లీ-౨-౨౩.

అరు.— అఱుపత్తోరావ్దాట్టు.— (మనక్కేతమ్) కేతమ్-ఖేదమాయ్ దుఃఖమాతల్, ఏతమెన్ను-పొల్లాజ్గాతల్. తఙ్గళుడైయ్యేల్ మనక్కేతమ్ శారా. ఏఴులకై యెన్నినుఆక్కైయోట్టినాన్ తాన్ శెన్ఱునిన్ఱ ఇరు ఎనక్కేన్ను ఎన్నుఅన్వాయిత్తు అరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్ (సమస్తలోకేత్యాది). ౬౧.

తిరునిన్ఱపక్కమ్ తిఱవి ఱెన్ఱోరార్
కరునిన్ఱకల్లార్‌క్కురైప్పర్ —తిరువిరున్ద
మార్విల్ శిరీతరన్ఱన్ వణ్డులవుతణ్డుళాయ్
త్తార్‌తనై చ్చూడిత్తరిత్తు. ౬౨.

అన్వ.— మార్విల్ తిరు ఇరున్ద శిరీతరన్ఱన్ వణ్డు (5) ఉలవు తణ్ తుళాయ్‌తార్‌తన్నై చూడి తరిత్తు (10) తిరు నిన్ఱపక్కమ్ తిఱవిఱెన్ను ఓరార్ కరునిన్ఱ (15) కల్లార్‌క్కు ఉరైప్పర్. (17)

అర్థము.— వక్షస్థలమందు లక్ష్మీదేవి వాసముఁజేయు శ్రీధరునియొక్క తుమ్మెదలు (౫) మోదుచున్న చల్లనైన తిరుత్తుళాయిమాలను జుట్టుకొని ధరించి, (౧౦) లక్ష్మీవాసముఁజేయు పార్శ్వముగలనారాయణుఁడే యాశ్రయణీయుఁడని తెలిసికొననివారు కర్మచేఁగర్భవాసముఁజేయుచున్నమూఢులను (౧౫) బ్రదుకునట్లు వారికుపదేశింతురు. (౧౭) ౬౨.

వ్యా.— అఱుపత్తిరణ్డావ్దాట్టు.—(తిరునిన్ఱపక్కమ్) (౧) "అపాఙ్గా భూయాంసో యదుపరి" ఎన్నుమ్పడియే శిన్నపత్తువెన్న వేణ్డా; ఏతేను మొరువస్తువిలే అవళుడైయ కటాక్షముణ్డాకిల్ అతు సర్వేశ్వర తత్త్వమాకిఱతు. (తిఱవిఱెన్ను) తిఱవి తావతు - స్వవ్యతిరిక్తసమస్తముమ్ తన్నధీనమాయ్ వేఱొన్ఱాలఱియాతతు. ఒరుచేతనరాకిల్ అఱియలామెన్నై. (కరునిన్ఱకల్లార్‌క్కిత్యాది) తఙ్గళోడొక్క కర్మవశ్యరాయ్ గర్భవాసమ్ పణ్ణుకిఱవర్‌కళై ఆశ్రయణీయరాక త్తఙ్గళోడొత్త అఱివుకేడర్‌క్కు ఉపదేశిప్పార్‌కళ్. (తిరువిత్యాది) పూర్వార్థమ్ ఉణ్డేన్యాయత్తాలే శ్రీసంబన్ధమిల్లాతారై శ్రీమాన్గళాక చ్చొల్లుమ్పడి యన్ఱిక్కే పెరియపిరాట్టియార్ తిరుమార్విలే యెఴున్దరుళియిరుక్కైయాలే శ్రీధ

(౧) శ్రీగుణరత్నకోశమ్ ౩౦.

రన్నెత్తు తిరునామత్తైయుడైయనానవనుడైయ మధువెళ్ళత్తాలే వణ్డుకళ్ తిరియానిన్రుళ్ళశెవ్వియైయుడైయ తిరుత్తుళాయై(౧) “శూడిక్కళైన్దన శూడుమ్” ఎన్నుమ్బడియే తన్నై యాలేధరిత్తు త్తిరునిన్రపక్క న్తైఱ విత్తెన్నోరార్. ౬౨.

అరు.— అఱుపత్తిరణ్డామ్బాట్టు.— ఓరార్-అఱియార్, ఇప్పడియే యఱిక్కైయే జ్ఞానమెన్నుమత్తై త్తాత్పర్యమాక అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఒరుచేతనరాకిలిత్యాది) జ్ఞానత్తుక్కువిషయమ్ శ్రియఃపతియెన్నపడి. కళ్లార్-కళ్లాలవర్కళాయ్ అఱివుకేడరెన్నపడి. ౬౨.

తరిత్తిరున్దేనాకవే తారాకణప్పోర్
విరిత్తురైత్తవెన్నాకత్తున్నై— త్తెరిత్తెళుతి
వాశిత్తుక్కేట్టుమ్ వణఙ్గివళిపట్టుమ్
పూశిత్తుమ్బోక్కినేన్పోతు. ౬౩.

అన్వ.— తారాకణమ్ పోర్ విరిత్తు ఉరైత్త వెమ్ (5) నాకత్తు ఉన్నై తెరిత్తు ఎళుతి వాశిత్తుమ్ (10) కేట్టుమ్ వణఙ్గి వళిపట్టుమ్ పూశిత్తుమ్ పోతుపోక్కినే నాకవే (15) తరిత్తిరున్దేన్. (16)

అర్థము.— నక్షత్రమండలముయొక్క సంచారమును విశదముగాఁ జెప్పిన శత్రువులకుభయంకరమైన (౫) నాగశేషునికంతరాత్మయైన నిన్ననుసంధించియు వ్రాసియు చదివియు (౧౦) వినియు వ్రంగియు అదియేయాత్రగానుండియు తిరువారాధనముఁజేసియు ప్రొద్దుపుచ్చినవాఁడనయ్యి (౧౫) ధరించియుంటిని. (౧౬) ౬౩.

వ్యా.— అవ.— అఱుపత్తుమూన్ఱామ్బాట్టు.— (తరిత్తిరున్దేన్) కీళిల్ పాట్టిలిప్పడి శెయ్తిలరెన్నువెఱుత్తార్ లోకత్తై, ఇతిల్ తమక్కుళ్ళ వేఱ్ఱుమ్ శొల్లుకిఱతు.

(తారాకణప్పోరిత్యాది) నక్షత్రగణఙ్గళుడైయ సఞ్చారత్తై విస్తృతమాకచ్చొన్న తిరువనన్దాళ్వానుక్కు అన్తర్యామియిరున్దుళ్ళవునై అనుసంధిత్తు లిఖిత్తువాశిత్తుమ్, శ్రవణమ్బణ్ణియుమ్, నిర్మమనాయ్ వణఙ్గి అతుతానేయాత్రైయాయారాధిత్తుమ్ కాలమ్బోక్కినేన్.(ఆక

(౧) తిరుప్పళ్ళాణ్డు-౯.

వేతరి త్తిరున్దేఙ్) ఆక ధరి త్తిరున్దేఙ్. (తరి త్తిరున్దేనాకవే) తరి త్తిరున్దే నాకై క్కాకప్పాశిత్తు క్కాలత్తైప్పోక్కి నే నెన్నుమామ్. ౬౩.

అరు.— అఱుపత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు.— నక్షత్రగతియాయిరుక్కిఱ జ్యోతిశ్శా స్త్రత్తైచ్చొన్న శేషనాయిరుక్కిఱ వుణ్ణైయొడ్డ సామానాధికరణ్యమాకైయాలే ఆత్మావా యిరున్దుళ్ళ వెన్గిఱతు. ఆక-కీళ్ చ్చొన్న వెల్లాత్తాలుమాక త్తరి త్తిరున్దేనెన్ఱు క్రియైయాతల్; సత్తైయుణ్డాక్కై క్కాకవే ఇప్పడి కాలత్తైప్పోక్కి నేనెన్ఱు క్రియైయాతల్. మున్దినపక్షత్తు క్కు ఏవకారమవ్యయమ్. ౬౩.

పోతానవిట్టిత్తెళ్జి యేత్తుమినో, పొన్మకర
క్కాతానై యాతిప్పెరుమానై—నాతానై
నల్లానైనారణనై నమ్మేళ్ పిఱప్పఱుక్కుమ్
శొల్లానై, శొల్లువతే శూతు. ౬౪.

అన్వ.— పొన్ మకరమ్ కాతానై ఆతి పెరుమానై (౫) నాతానై నల్లానై నారణనై నమ్ ఏళ్ (౧౦) పిఱప్పు అఱుక్కుమ్ శొల్లానై శొల్లువతే శూతు (౧౫) పోతాన ఇట్టు ఇఱైఞ్జి ఏత్తుమినో. (౧౯)

అర్థము.— అందమైన మకరకుండలములుగల చెవ్వులుగలవాఁడును, జగత్కార ణభూతుఁడైన సర్వాధికుఁడును, (౫) సర్వశేషియును, మంచివాఁడును, సర్వాంతర్యామియు, మనకుఁ బైపైవచ్చు (౧౦) జన్మములనుఁ బోఁగొట్టెడు తిరునామములుగలవాఁడునునైన శ్రియఃపతిని ననుసంధించుటయే మంచియుపాయము. (౧౫) పుష్పములను సమర్పించి నమ్రులై స్తోత్రముఁజేయుఁడు. (౧౯) ౬౪.

వ్యా.— అఱుపత్తునాలామ్పాట్టు.— (పోతానవిత్యాది) ఇన్న పుష్పమెన్ఱునియతియిల్లై. పూవానవై యెల్లాత్తైయుఙ్గొణ్డు తిరువడికళిలేసమర్ప్పిత్తు వణఙ్గి స్తోత్రమ్పణ్ణుఙ్గోళ్. (పొన్మకరకాతానై) కైక్కూలి కొడుత్తుమ్ స్తోత్రమ్పణ్ణవేణ్డుమ్పడి స్పృహణీయనానవనై. (ఆతియిత్యాది) అఖిలకారణత్తెన్ఱు అప్రాప్తమన్ఱిక్కే నమక్కుత్తాప దకనానవఙ్. స్వామియాయ్, వత్సలనాకైయాలేనారాయణశబ్దవాచ్య నాయ్, నమ్ముడైయ సంసారబన్ధత్తైయఱుక్కుమ్ తిరునామత్తైయుడైయవనై చ్చొల్లువతే యివ్వాత్మావుక్కు ఉఱవతు. ౬౪.

నాన్మక న్తిరువన్దాది, ౬౫-పా, శూత్తావతు. ౬౬-పా, ఇడమ్. ౬౭

శూత్తావ తెన్నెఞ్జత్తెణ్ణినేన్, శొన్మాలై
మాత్తాయమాలవనై మాతవనై — యాత్తానుమ్
వల్లవాశిన్ది త్తిరుప్పేఱ్కు, వైకున్ద
త్తిల్లై యోశొల్లీరిడమ్. ౬౫.

అన్వ.— మాత్తాయ మాలవనై మాతవనై శొల్మాలై యాత్తానుమ్ (5) వల్లవా శిన్దిత్తు ఇరుప్పేఱ్కు వైకున్దత్తు ఇడమ్ (10) ఇల్లైయో? శొల్లీర్. శూత్తావతు ఎన్నెఞ్జత్తు ఎణ్ణినేన్. (15)

అర్థము.— సుందరుఁడును నాశ్రితవ్యామోహముగలవాఁడును నైన శ్రియఃపతిని ప్రతిపాదించెడిప్రబంధముల నేదైనను (౫) వచ్చిన ట్లనుసంధించి యున్న నాకు వైకుంఠమునందు జాగ (౧౦) లేదా? చెప్పుడు. ఇదియేమంచియుపాయమని నామనస్సులో దలఁచినాను. (౧౫) ౬౫.

వ్యా.— అఱుపత్తైన్దామ్పాట్టు. (శూత్తావతిత్యాది) ఉఱువ తావతుఎన్నెఞ్జిలేమనోరథిత్తేన్. (శొన్మాలైయిత్యాది) అఴకు తాన్వడివు కొణ్డాప్పోలే యాయ్ వ్యాముగ్ధనాయిరున్దుళ్ళ శ్రియఃపతియై చ్చొల్లప్పట్ట ప్రబన్ధత్తై యేతేనుమొరుపడి యనుసన్ధిత్తిరుక్కుఱ వెనక్కు ప్పరమపదత్తి లిడమిల్లైయో? స్మృతిమాత్రముడైయారుక్కు ప్పరమపదమ్ సిద్ధియాతోవెన్నై. (౧) "స్మృతోయచ్ఛతిశోభనమ్" ఎన్గిఱపడియే పరమపదప్రాప్తిక్కు స్మర్తవ్యనుడైయ నీర్మైయాలే స్మరణమాత్రత్తుక్కవ్వాకు వేణ్డావెన్ఱుతాత్పర్యమ్. ౬౫.

అరు.— అఱుపత్తైన్దామ్పాట్టు.— మాత్తాయ- అఴకాయ- మాతు-అఴకు. ౬౫.

ఇడమావ తెన్నెఞ్జ మిన్నైల్లామ్, పణ్డు
పడనాకణై నెడియమాఱ్కు — త్తిడమాక
వైయే స్మతిశూడి తన్నోడు, అయనైనాన్
వైయే నాట్చెయ్యేన్ వలమ్. ౬౬.

---

(౧)

అన్వ.— పణ్డు పడమ్ నాకు అణై నెడియమాఱ్కు (5) ఇత్తువెల్లామ్ ఇడమ్ ఎన్ఱెణ్ణమావతు. మఱి శూడితన్నోడు (10) అయనై వైయత్తై నాన్ తిడమాక వైయేన (15) వలమ్ ఆళ్ శెయ్యేన. (17)

అర్థము.— పూర్వకాలమందు ఫణములుగల యాదిశేషునిమీఁద పవ్వళించిన సర్వేశ్వరునికి (౪) నిప్పుడంతయు వాసస్థానము నామనస్సుగానుండును. చంద్రుని ధరించినరుద్రునితోడ (౧౦) బ్రహ్మను తత్త్వయాథాత్మ్యజ్ఞానముగల నేను ప్రాప్యభూతులని తలవను. (౧౪) (వారిద్దరికి) ప్రదక్షిణముగూడ చేయను. (౧౭) ౬౬.

వ్యా.— అణుపత్తాఱామ్బాట్టు.— (ఇడమిత్యాది) సర్వాధికనాన సర్వేశ్వరనుక్కు వాసస్థానమ్- ఎన్నోడు సంశ్లేషిప్పతఱ్కు మున్బెల్లామ్ తన్నోడే సంశ్లేషత్తాలే విస్తృతమాన ఫణత్తైయుడైయ తిరువనన్దాళ్వాన్. ఇప్పోతెల్లా మెన్నుడైయ హృదయమ్. (తిడమిత్యాది) చన్ద్రనై ధరిత్తానాయిరుక్కిఱ రుద్రనైయుమ్ తిరునాభికమలత్తిలే ఉత్పన్ననాకైయాలే అజనెన్ఱిరుక్కిఱ బ్రహ్మానైయుమ్ దృఢపదార్థజ్ఞరాక నినైయేన్. (వైయేనాట్చెయ్యేన్) అతుక్కడి కూరియేనాయ్ సారాసారవివేకజ్ఞనాకై. (౧) "ప్రతిబుద్ధానసేవన్తే" ఎన్ఱుకూఱియ రానవర్కళ్ దేవతాన్తర భజనమ్పణ్ణార్కళిఱే యెన్నై. (వలమ్) ఇతుక్కెల్లావఱ్ఱుక్కుమడి భగవత్పరిగ్రహమాన బలమ్.

అరు.— అణుపత్తాఱామ్బాట్టు.— వైయేన - మనస్సిలేవైయే నెన్ఱాయ్, నినైయే నెన్ఱుమున్దినతు. నాన్ వైయేన - వైయేనాన నానెన్ఱాయ్, కూరియనాన నానెన్ఱు ఇరణ్డావతు. వై - కూర్మై - జ్ఞానకూర్మై. ౬౬.

వలమాక మాట్టామై తానాక, వైకల్
కులమాక కుఱ్ఱన్దానాక—నలమాక
నారణనై నాపతియై ఞానప్పెరుమానై
చ్చీరణనై యేత్తున్దిఱమ్. ౬౭.

(౧) భారతమ్,

అన్వ.— నారణనై నాపతియై ఞానప్పెరుమానై శీరణనై ఏత్తుమ్ (5) తిఱమ్ వలమాక, మాట్టామైయానాక, కులమాక, కుఱ్ఱమ్తానాక: (10) నైకల్ నలమ్ఆక. (12)

అర్థము.— నారాయణుఁడును నాకుస్వామియు జ్ఞానాధికుఁడును దక్కినగుణములన్నియుగలవాఁడును నైనసర్వేశ్వరుని స్తోత్రముఁజేయు (౫) స్వభావము మంచిదైననుసరియే, చెడ్డదైననుసరియే; భాగవతకులమునిచ్చునదియైననుసరియే, అభాగవతకులమునిచ్చునదియైననుసరియే; (౧౦) ఆస్తోత్రము ఎప్పుడునుమంచిదగును. (౧౨) ౮౭,

వ్యా.— అఱుప త్తైయ్యామ్బాట్టు.— (వలమాక) నలమాక విత్యాది) నన్నాక సర్వస్వామియాయ్, ఎన్నావుక్కు నిర్వాహకనాయ్, జ్ఞానగుణజ్గళుక్కెల్లా మాశ్రయమాయిరుక్కుఱవనై నన్నాకవేత్తుమ్ ప్రకారమ్. (వలమాక) బలమాకవుమామ్, అభిజాత్యత్తై యుణ్డాక్కవుమామ్, అతిలే దోషత్తైయుణ్డాక్కవుమామ్, ఇవైయన్ఱు ఉద్దేశ్యమ్. అవనై యేత్తుకై యే ఉద్దేశ్యమెన్నై. ౮౭,

అరు.— అఱుపత్తైయ్యామ్బాట్టు.— శీరణన్ - గుణజ్గళై యుడైయవనెన్నాయ్, ఞానప్పెరుమానెన్గిఱ విశైయిరణ్డాలుమ్ జ్ఞానగుణజ్గళెల్లావఱ్ఱుక్కు మాశ్రయమెన్గిఱతు. వలమ్-పాడుకైక్కు జ్ఞానశక్త్యాదికళుణ్డాకవుమామిల్లైయాకవుమామ్. కులమ్-విలక్షణమాన అభిజాత్య ముణ్డాకవుమామ్, లక్షణమిన్ఱిక్కే దోషయుక్తమాకవుమామ్. నైకల్ - ఎప్పోతుమ్, ఏత్తుకైయే ఉద్దేశ్యమ్. ౮౭.

తిఱమ్బేల్ మిన్ కణ్డీర్ తిరుపడితన్నామమ్
మఱన్దుమ్పుఱన్దొழாమాన్దరై—ఇఱైఞ్జియుమ్
శాతువరాయ్ ప్పోతుమిన్గళెన్నాన్, నమనుమ్దన్
తూతువరైక్కూవిచ్చెవికు. ౮౮.

అన్వ.— నమనుమ్ తన్ తూతువరై కూవి తిరుపడితన్ నామమ్ (5) మఱన్దుమ్ పుఱమ్ తొழా మాన్దరై ఇఱైఞ్జియుమ్ (10) శాతువరాయ్ పోతుమిన్గళ్ తిఱమ్బేల్ మిన్ కణ్డీర్ శెవిక్కు ఎన్నాన్. (15)

అర్థము.— యముఁడు తనదూతలను బిలిచి సర్వేశ్వరుని దిరునామములను (౫) మఱచియు దేవతాన్తరములను నమస్కరించని మనుజోత్తములను నమ్రులైనమస్కరించియు (౧౦) అనుకూలురైయు నెల్లఁడు తప్పకుఁడని చెవ్వులోఁ జెప్పెను. (౧౫) ౬౯.

వ్యా.— అవ.— అఱుపత్తొన్బాట్టు.— (తిఱమ్బేల్ మిని త్యాది) భగవత్పరిగ్రహమేబలమెన్ను మిడత్తై(౧) "స్వపురుషమభివీక్ష్య" ఎన్ఱిఅశ్లోక త్తిన్పడియాలే విపరిక్కిఱార్.

(తిఱమ్బేల్ మిన్ కణ్డీర్) తిఱమ్బాతే కొళ్ళుజ్గోళెన్ను మ్బాతు నాలుపత్తోలై మఱుక్కవుమామ్. (తిరువడియిత్యాది) "పరిహర మధుసూదనప్రపన్నాన్" ఎన్ఱిఅపడియే, స్వామియుడైయ తిరునామత్తైమఱక్కవుమామ్; దేవతాన్తరభజనమ్పణ్ణాతొళ్కై ఇవన్ ప్రపన్నాకై యాలతు. భర్త్రావిన్ పక్కలానుకూల్యమ్ క్రమత్తాలే పిఱక్కవుమామ్; భర్త్రన్తర పరిగ్రహమిత్తే ఇవనుక్కు కాట్టైక్కడి మాన్దరై- మనుష్యరై. (ఇఱైఞ్జియుమిత్యాది) అవర్ కళ్ నలిన్దిలోమెన్ఱిరుక్కిఱ్ణాతు. "పాశహస్తమ్" ఎన్ఱిల క్రూరవేషత్తైత్తవిరన్దు వినీతవేషరాయ్ అఞ్జలిప్రణామాదికళై ప్పణ్ణి ప్పోరుజ్గోళ్ఱిఱార్. (నమనుమ్) (౨)"సమఇతి" ఎన్ఱుశొల్లప్పడుకిఱ యనుమ్. (తన్ తూతువరై) "స్వపురుషమ్" ఎన్ఱిఅపడియే. (శవికు) "కర్ణమూలే" ఎన్ఱిఅపడియే. అన్తరజ్గర్కు వార్ త్తైశొల్లానిఱ్కుమ్పోతే ప్రకాశిక్కలెన్నాకిఱతోవెన్ఱు నెఞ్జుపత్తైకొట్టుకిఱపడి. ౬౯.

అర్థ.— అఱుపత్తొన్బాట్టు.— తిఱమ్బుతల్ - వలికైయాయ్. అత్తాల్ అవన్ వార్త్తైయై మఱుక్కి నైచొల్లుకిఱతు. (సమఇతి) బ్రహ్మాదికళోడే సమానమాకచ్చొల్లప్పడుకిఱ యమనెన్ఱపడి. శెవియిలే శొల్లవేణ్డువాదెన్నెన్న, అరుళిచ్చెయ్కిఱార్, (అన్తరజ్గర్క్కిత్యాది) పక్కైకొట్టుకై- కిడుక్కు కిడుక్కు- ఎన్కై. ౬౯.

శవిక్కున్నమావతువుమ్ శెజ్గణ్ మాల్ నామమ్
పుగిక్కుమ్పుగియతువే కణ్డీర్ —కవిక్కుమ్

(౧) శ్రీవిష్ణుపురాణమ్ 3-7-14. (౨)

నిత్తైప్పొరుళాయ్ నిన్ఱానై నేర్పట్టేఱ్, పార్క్కిల్
మత్తైప్పొరుళుమత్తనైయే తాఱ్. ౬౯

అన్వ.— శెవిక్కు ఇన్బమావతువుమ్ శెఙ్ కణ్ మాల్ (5) నామమ్. పువిక్కుమ్ పువి అతువేకణ్డీర్. కవిక్కు (10) నిత్తై పొరుళాయ్ నిన్ఱానై నేర్పట్టేన్. పార్క్కిల్ (15) మత్తైప్పొరుళుమ్ అత్తనైయే తాఱ్. (17)

అర్థము.— చెవికి ప్రియముగానుండునది ఎఱ్ఱని నేత్రములుగల సర్వేశ్వరుని(౫) తిరునామములే. భూమిలోనుండువారికిని సుఖముగానుండుస్థలమును ఆతిరునామమేసుమీ! కవనమునకు(౧౦) సమ్సృష్టమైన విషయముగా నున్నశ్రియఃపతిని లభించితిని. విచారించిచూచినయెడల (౧౫) వేదార్థము నంతయే. (౧౭). ౬౯

వ్యా — అఙుపత్తొన్బతామ్పాట్టు.—(శెవిక్కిత్యాది) యమవశ్యానైనై త్తవిర్క్కు మళవన్ను; శెవిక్కినియతువుమ్ పుణ్డరీకాక్షనుడైయ తిరునామమ్. (పువిక్కుమ్పువియతువేకణ్డీర్) ఎనక్కొరు త్తనుక్కుమేయో? భూమియిలుళ్ళార్క్కెల్లామ్ స్థానమ్ తిరునామమ్. (కవిక్కిత్యాది) స్తుత్యనుక్కొరుపూర్త్తియిన్ఱిక్కే స్తోతా నిరప్పవేణ్డుమ్పడియన్ఱిక్కే కవిపాడుమవనుక్కు వేణ్డుమ్స్వరూప రూపగుణఙ్గళాల్ కుఱైవఱ్ఱునిన్ఱవనై యాదృచ్ఛికమాక లభిత్తేఱ్. (పార్క్కిలిత్యాది) యాదృచ్ఛికమాక విన్ఱిక్కే యారాయ్న్దు పార్క్కిల్ వేదాన్తరహస్యము మత్తనైయే. ౬౯

తానొరువనాకి త్తరణియిడన్దెడుత్తు
ఏనొరువనాయెయిఱ్ఱిల్ తాఙ్గియతు—యానొరువఱ్
నిన్ఱావతికిన్ఱేనల్లేన్, ఇరునిలత్తై
చ్చెన్ఱాఙ్గడిప్పడుత్త శేయ్. ౭౦

అన్వ.— శేయ్తాఱ్ ఒరువనాకి శెన్ఱు ఇరు నిలత్తై (5) అఙ్గు అడిప్పడుత్తే ఏనొరువనాయ్ తిరణి ఇడన్దెడుత్తు (10) ఎయిఱ్ఱిల్ తాఙ్గియతుమ్ యానొరువఱ్ ఇన్ఱా అతికిన్ఱేఱ్. (15)

అర్థము.—పొట్టివాఁడైన తానొకఁడై వెళ్ళి రెండు లోకములను (౫) బరిగ్రహించినకాలమందుఁ దిరువడిక్రిందబడద్రొక్కినదియు, అద్వితీయవరాహమై భూమిని పట్టువిడిపించి (౧౦) కొమ్ముమీఁద ధరించినదియు నేనొకఁ డిప్పుఁడే తెలిసికొనలేదు. (౧౫) ౭౦.

వ్యా.— అవ.— ఎళ్ళుపత్తామ్పాట్టు.— (తానొరువన్) వేదాన్తరహస్యమితువెన్ఱిరున్దపడి యొజ్ఞనేయెన్నిల్, నానొరుత్తనుమిన్ఱాకవఱిన్దతో? ప్రసిద్ధమన్ఱోవెన్గిఱార్.

(త్తానొరువనాకి) వామననాయ్. (ఇరునిలత్తిత్యాది) వామననాయ్ పరప్పానభూమియై వ్యాపిత్తు త్తన్తిరువడిక్కీళే యడఙ్గుమ్పడి యిట్టుక్కొణ్డు అచ్చేయలాలేయద్వితీయనాయ్, వరాహరూపియాయ్ ప్రళయఞ్జొణ్డభూమియై అణ్డభిత్తియిల్ నిన్ఱుమ్ బట్టువిడుమ్పడి యిడన్దెడుత్తు మహావరాహరూపియాయ్ ప్పెరియభూమియై త్తిరువెయిఱ్ఱి లేకదేశత్తిలేధరిత్తతుమ్ నానొరుత్తనుమిన్ఱాకవఱిన్దతో? ౭౦.

అరు.— ఎళ్ళుపత్తామ్పాట్టు.— (యానొరువనిన్ఱావఱిక్కిన్ఱేనల్లేన్) అఱిక్కిన్ఱేనల్లేన్ - ముళ్ళుచ్చొల్లాయ్, అఱియాగిరుక్కిఱవన నిన్ఱాక నానొరువనుమేయన్ఱు; ఎన్ఱుమెల్లారు మఱివార్కళ్ ఎన్ఱుఅర్థమాక్కియరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ప్రళయఙ్గొణ్డ ఇత్యాది)

శేయనణియన్ శిఱియన్మికప్పెరియన్
ఆయన్ తువరైక్కోనాయ్నిన్ఱ—మాయన్, అ
న్ఱోతియవాక్కతనైక్కల్లారులకత్తిల్
ఏతిలరామ్ మెయ్ఞ్ఞానమిల్. ౭౧.

అన్వ.— శేయన్ అణియన్ మికప్పెరియన్ శిఱియన్ మాయన్ (౫) తువరైక్కోనాయ్నిన్ఱ ఆయన్ అన్ఱు ఓతియ వాక్కతనై (10) కల్లార్ ఉలకత్తిల్ మెయ్ ఞానమ్ ఇల్ (15) ఏతిలరామ్. (16)

అర్థము.— దూరస్థుఁడును సమీపస్థుఁడును మిక్కిలిగొప్పవాఁడును మిక్కిలి సులభుఁడును ఆశ్చర్యగుణచేష్టితుఁడును (౫) ద్వారకానాథుఁడునై కెంచేసియున్న గోపాలుఁడు భారతయుద్ధసమయమందు ప్రసాదించిన చరమశ్లోకము (౧౦) నభ్యసించనివారు లోకమునందు యథార్థజ్ఞానము లేనివారై (౧౫) శత్రువులగుదురు. (౧౬)

వ్యా.— అవ.— ఎழுపత్తోరామ్బాట్టు.— (శేయన్) ప్రళయజ్కాణ్డభూమియై యెడుత్తు రక్షిత్తతుఅతియాతిరున్దవళవేయో ? సంసారప్రళయత్తిల్ నిన్ఱు మెడుక్క అవనరుళిచ్చెయ్తవాఱైస్సైత్తాన అఱియప్పోమో వెన్గిఱార్.

(శేయన్నికప్పెరియన్)(౧)"యతోవాచోనివర్తన్తే"ఎన్ఱువాఙ్మనస్సుక్కళుక్కు నిలమల్లాతపడియాలే బ్రహ్మాదికళుక్కుమ్ దూరస్థనాయిరుక్కుమ్. (శితేయననియన్) సంసారికళుక్కు మివ్వరుకాకప్పిఱన్దుఅనుకూలర్క్కు అణ్ణియనాయిరుక్కుమ్. (అయనిత్యాది) అణ్ణియనానమైక్కు ఉదాహరణమ్. ఇఙ్గై యనాయ్ శ్రీమద్ద్వారకైక్కునిర్వాహకనాయ్, ఒరు క్షుద్రనుక్కుత్తోఱ్కువల్ల ఆశ్చర్యగుణత్తైయుడైయవన్ తేర్ త్తట్టిలేనిన్ఱు "ఉన్నుడై యసకల*భారుక్కుమ్నానేకడవేన్. నీశోకిక్కవేణ్డా"ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్తవార్త్తైయై త్తఙ్గమాకనినైత్తిరుక్కక్కడియాన తత్వజ్ఞానమిన్ఱిక్కే ఈశ్వరన్, (౨)"తానహం ద్విషతః క్రూరాన్" ఎన్ఱు నినైక్కుమ్బడి శత్రుక్కళాయ్, తాఙ్గళుమ్ కృష్ణనెఙ్గళుక్కు శత్రువెన్ఱు మిరుప్పర్కళ్.   ౨౧.

అరు.—ఎழுపత్తోరామ్బాట్టు.— క్షుద్రన్ - జరాసన్ధన్. ఉలకత్తు మెయ్ ఞానమిల్ ఏతిలరాయ్ కల్లారెన్ఱపడి.   ౨౧.

ఇల్లఱమిల్లేల్ తుఱవఱమిల్లెన్నుమ్
శొల్లఱమల్లనవుమ్శొల్లల—నల్లఱమ్
ఆవనవుమ్ నాల్వేతమా త్తవముమ్, నారణనే
ఆవతీతన్ఱెన్బారార్.   ౨౨.

అన్వ.— ఇల్లఱమ్ ఇల్లేల్ తుఱవఱమ్ అల్లనల్ఱుమ్ ఇల్ ఎన్నుమ్ (5) శొల్ శొల్లల. నల్ ఆఱమ్ఆవనవుమ్ నాల్ వేతమ్ మా (10) తవముమ్ నారణనే ఆవతు ఈతు అన్ఱు (15) ఎన్బారార్. (16)

---

(౧) తైత్తిరీయోపనిషత్-ఆనన్దవల్లి. * భారుక్కు-భారమునకు. (౨) గీతై-౧౬-౧౯.

అర్థము.— 'గృహస్థధర్మమైనకర్మయోగమును అదికాని తన్నిరపేక్షమైనజ్ఞాన యోగమును తక్కినభక్తియోగము నుపాయములని(౫) చెప్పెడిప్రమాణము లోకమాటలుకావు. మంచియుపాయములైనజ్ఞానభక్తులును నాల్గువేదములయందుఁజెప్పఁబడిన గొప్ప (౧౦) తపస్సైనకర్మయోగమును నారాయణునియనుగ్రహముచేతనే ఫలప్రదమగును. ఇది కాదని (౧౫) చెప్పువారెవరు? (౧౬) ౭౨.

వ్యా.— అవ.— ఎమ్బెరుమానై యొழிయ ఇతరోపాయఙ్గళైప్ప్రతిపాదిక్కిఱ ప్రమాణఙ్గళుమ్ అవనుక్కు శేషమాయిరుక్కుమ్ ఎన్గిఱార్. ఎణ్పత్తిరణ్డామ్పాట్టు.— (ఇల్లఱమ్) నీరోతినీరాకిల్ ఇతుక్కుప్పొరుళ్ శొల్లుమెన్న చ్చొల్లుకిఱార్.

(ఇల్లఱమిల్లేల్) కర్మయోగమన్ఱాకిల్; ప్రవృత్తిధర్మమన్ఱాకిలెన్ఱు మామ్. (తుఱవఱమిల్లెన్నుమ్శొల్)నివృత్తిధర్మమ్ స్థానమెన్నుమతు ప్రమాణమ్. జ్ఞానయోగమెన్ఱుమామ్. (అఱమ్నన్నవుమ్శొల్లల్ల) అల్లాతధర్మఙ్గళైవిధిక్కిఱవై ప్రమాణఙ్గళుమన్ఱు. అల్లాతధర్మఙ్గళైనిఱతుమ్ కర్తృత్వ ఫలాభిసన్ధిరహితమాక అనుష్ఠిక్కుఙ్కర్మఙ్గళన్ఱిక్కే ఇతిహాసపురాణఙ్గళిల్శొల్లుకిఱనామసఙ్కీర్తనాదికళాకవుమామ్. ‘‘శొల్లఱ మల్లన’’ఎన్ఱు పదచ్ఛేదమానపోతు ప్రమేయపరమ్. ‘‘ఇల్లెన్నుమ్శొల్’’ ఎన్ఱపోతు ప్రమాణపరమ్. (నల్లఱమావనవుమ్) ఫలాభిసన్ధిరహితమాన కర్మఙ్గళ్. ఇతిహాసపురాణఙ్గళిల్ శొల్లుకిఱ నామసఙ్కీర్తనఙ్గళ్. (నాల్వేతమాత్తవముమ్) పూర్వభాగత్తిల్శొన్న కర్మయోగమ్. ఇవై యెల్లామ్ నారాయణప్రసాదమడియాక. ఇతరధర్మఙ్గళై చ్చొల్లుకిఱతు ప్రమాణఙ్గళన్ఱెన్ఱు నీర్శొల్లుకిఱతెత్తాలే యెన్నిల్, అవై ఫలప్రదఙ్గళాయ్త్తు భగవత్ప్రసాదమ్వేణ్ణుమ్; భగవాన్ ఉపాయమామిడత్తిల్ అవై సహకరిక్క వేణ్డావెన్నుమ్ ప్రమాణబలత్తాలే శొల్లుకిఱేన్. (అవతీతన్ఱెన్బారార్) అల్లాతవైపోలన్ఱిక్కే ఉపాయమాకవ శ్రమాన విత్తైయన్ఱెన్నవల్లారుణ్డో. ౭౨.

అరు.—ఎణ్పత్తిరణ్డామ్పాట్టు.—ఇల్లఱమ్- గృహస్థర్ పణ్ణుకిఱధర్మమ్; కర్మాది కళెన్ఱపడి. మేల్ తెరియాతు. ఆనాలుమ్ మోక్షోపాయమాన కర్మాదికళై ప్రతిపాదిక్కిఱ ప్రమాణఙ్గళుమ్ తత్ప్రమేయమాన గార్హస్థ్యాది ధర్మఙ్గళుమాన విచైప్రమాణఙ్గళుమన్ఱు. ఇని ప్రమాణమ్ చరమశ్లోకమే; తత్ప్రమేయముమ్ సిద్ధోపాయమాన ఈశ్వరనేఎన్ఱు పాట్టుక్కు త్తాత్పర్యమ్. పదన్తోఱుమ్ తెరిన్దాల్ కణ్డుకొళ్వతు. ౭౨.

ఆరేయటివారన్నైత్తులకు ముణ్డుమిళ్న్ద
పేరాళియాన్దన్ పెరుమైయై — క్కార్ శెటిన్ద
కణ్డత్తానెణ్కణ్ణాన్ కాణార్. అవర్వైత్త
పణ్డైత్తానత్తిన్పతి. ౨౩.

అన్వ.— అనైత్తుఉలకుమ్ ఉణ్డు ఉమిళ్న్ద పేర్ ఆళియాన్దన్ (5) పెరుమైయై అటివార్ ఆర్. శెటిన్ద కార్(10) కణ్డత్తాన్ ఎణ్కణ్ణాన్ అవన్ వైత్త పణ్డై(15) త్తానత్తిన్ పతి కాణార్. (18)

అర్థము.— ఎల్లలోకములను భక్షించి క్రక్కిన గొప్ప సుదర్శనముగలశ్రీకృష్ణుని (౫)మహిమను తెలిసికొనదగినవా రెవరు? దట్టమైన నలుపు(౧౦)కంఠమందుగలరుద్రుఁడు నెనిమిది నేత్రములుగలబ్రహ్మయు నాశ్రీకృష్ణుఁడు సాధించియుంచిన అనాదియైన(౧౫)పరమపదమునకుపాయంబైన చరమశ్లోకము నెఱుంగరు. (౧౮) ౨౩.

వ్యా.— ఎళుపత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు.— (ఆరేయటివార్) ఇప్పాట్టైయుమ్ భట్టరరుళిచ్చెయ్దార్. (ఆరేయిత్యాది) సకలలోకత్తైయుమ్ వయిఱ్ఱిలేవైత్తు వెళినాడుకాణ ఉమిళ్న్ద పెరియవనుడైయ నైరపేక్ష్యత్తై యారటివార్? ఇవనుడైయ పెరుమైయై ప్పరిచ్ఛేదిక్కవల్లారారెన్ఱుమామ్. (అవనిత్యాది) అవనెన్ఱుముణ్డాక్కివైత్త పరమపదత్తై నీలకణ్ఠనా అష్టనేత్రనాన బ్రహ్మావన్ఱిఅవర్కళాల్ కాణప్పోకాదు.(౧) "కృష్ణంధర్మంసనాతనమ్" ఎన్ఱిఅవనుపాయభావమివర్కళాల్ అటియప్పోకాదెన్ఱుమామ్. ౨౩.

అరు.—ఎళుపత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు.— (పణ్డైత్తానత్తిన్పతి) పణ్డైత్తానమ్ ఎన్ఱుముణ్డాయిరుక్కిఱ పరమపదమాతల్. పతి-సన్నిధియాయ్, ప్రస్థానమ్ ఎన్ఱాయ్, వళి ఉపాయమాకైయాలే సనాతన ఉపాయమెన్నుతల్. ౨౩.

పతిప్పకైజ్ఞర్క్కళ్ఞాతు పాయ్తిరైనీర్ప్పాళి
మతిత్తడైన్దవాళరవన్దన్నై — మతిత్తవన్దన్
వల్లాకత్తేత్రియమామేని మాయవనై
అల్లాతొన్ఱేత్తాతెన్నా. ౨౪.

---

(౧) భారతమ్-సభా-౩౦-౨౩.

అన్వ.— పతిపకైఞర్కు ఆఱ్ఱాతు పాయ్ తిరై నీర్(8)పాళి మఱిత్తు అడైన్ద వాళ్ అరవమ్తన్నై (10) మఱిత్తు అవణ్తణ్ వల్ అకత్తు ఏఱ్ఱియ (15) మా మేని మాయవనైయాల్లాతు ఒన్ఱు ఎణ్ణా (20) ఎత్తాతు. (21)

అర్థము.— సహజశత్రువైనపెరియతిరువడి కెదురుఁగనిలుచుటకుఁగూడసహింపక విశాలమై యలలుకొట్టుచున్న జలముగల (౫) సముద్రమువలెచల్లనైనతనశయ్యాను రక్షకముగాదలఁచి పొందిన తేజస్సుగల సుముఖుఁడనియెడిసర్పము (౧౦) నాదరించి యాపెరియతిరువడియొక్క బలిష్ఠమైన తిరుమేనుయందే యెక్కించినవాఁడును (౧౫) గొప్ప తిరుమేనుగలవాఁడును నాశ్చర్యభూతుఁడును నైనశ్రియఃపతినిదప్ప వేఱొకదేవతను నానాలుక (౨౦) స్తోత్రముఁజేయదు. (౨౧) ౭౪

వ్యా.—ఎళుపత్తునాలామ్పాట్టు.—(పతి)(౧) ''నక్షమామిక దాచన''(౨)''నత్యజేయంకథఞ్చన''ఆశ్రితర్ పక్కల్ అపకారమ్పణ్ణినారై ఒరుకాలుమ్ పొఱేనెన్ఱవాఱ్ఱైక్కుమ్ మిత్రభావముడైయారై మహారాజర్ తొడక్కమానార్ విడవరిలుమ్ విడేనెన్ఱవాఱ్ఱైక్కుమ్ అవిరుద్ధమాకచ్చెయ్తరుళినపడి - సుముఖనెన్గిఱ సర్పత్తై ఆమిషమాక త్తిరువడిపాత్తాళత్తిలే తేడిచ్చెల్లుకిఱపడియై యఱిన్దు,అతువుమ్ కణ్వాళర్న్దరుళుకిఱతిరుప్పళ్ళికట్టిలైక్కట్టిక్కొణ్డుకిడక్క,తిరువడియుమ్ శ్రీపాదన్దాఙ్గువార్ శొల్లుమ్వాఱ్ఱైక్కేళాచ్చొల్ల, ఇన్సర్పత్తై త్తిరువడిక్కైయిలే కాట్టిక్కొడుత్తు త్తిరువడియై యిట్టు ప్పోఱుప్పిత్తతు. ఇవనై యవణ్ కైక్కొళ్ళప్పెఱుకైయాలే ఇరణ్డర్థముమ్ జీవిత్తతు.

(పతిప్పకైఞర్కాఱ్ఱాతు) సహజ శత్రువాన తిరువడిక్కెదిరే అవర్ బలమ్ పొఱుక్కమాట్టాతు. (పాయ్తిరై నీర్ పాళి) పరన్దతిరైయైయుడైత్తాన కడల్పోలే తిరుప్పళ్ళికట్టిల్. ఓరోయుగత్తిలే ఓరోవిడఙ్గళిలే ఎల్లామిప్పడిక్కిడక్కుమాకైయాలే తిరుప్పాఱ్కడల్ తన్నిలేయాకవుమామ్. (మఱిత్తడైన్ద) శరణాగతరానతలైయానాల్ పిరాట్టి తిరువడి తిరువనన్దాఴ్వానాన అసాధారణ పరికరత్తైవిట్టుమ్

(౧) (౨) శ్రీరామాయణమ్-యుద్ధ-౧౮-3.

రక్షిప్పానొరువనెన్నుమ్ నిశ్చయిత్తదైన. (వాళరవమ్) శరణ్యన్ ఆజ్ఞ కరిప్పతుక్కమున్నే అవనుడైయ శీలవత్తైయాలే తన్ కార్యన్నలెక్క ట్టిళ్ శైన్నపిఅన్ద ఒళి.(౧)"అన్తరిక్షగతశ్శ్రీమాన్" ఎన్నుమ్పడి.(మాలిత్తు) నెఞ్జిలేకొణ్డుఎన్నుమ్పడియే శరణాగతనాకనినైత్తు. (అవనిత్యాది)తిరు వడితానే ప్రసన్ననాయ్ త్తన్ తోళిలే ధరిక్కుమ్పడిపణ్ణియత్తాలే నిజ మ్బెళ్ను కృతకృత్యనాయ్ ఆశ్చర్యయుక్తనాన ఈశ్వరనై యొఴియ వేఱొన్నై యేత్తాతెన్నా. వేఱొన్నైన్నతు దేవతాన్తరఙ్గళ్ పక్కల్ అనా దరమ్. ౨౪.

అరు.—ఎఴుపత్తునాలామ్పాట్టు.— పతిప్పక్కై-వఴివఴియాక వరుకిఱ శాస్త్రవమ్. పరబలమ్బాలే తిరువడిక్కు విహితమానహింసై. ౨౪.

నాకొణ్డుమానిడమ్పాడేన్,నలమాక
త్తీకొణ్డశెఞ్జడైయాన్ పిన్ శెన్న,ఎన్నుమ్—పూకొణ్డు
వల్లవాఱేత్తమకిఴాత, వైకున్ద
చ్చెల్వనార్ శేవడిమేల్ పాట్టు. ౨౫.

అన్వ.— తీకొణ్డ శెమ్ శడైయాన్ నలమాక పూ (5) కొణ్డు శెన్ను ఎన్నుమ్ వల్లవాఱు ఏత్త (10) మకిఴాత వైకున్దమ్ శెల్వనార్ శే అడిమేల్ పాట్టు (15) నాకొణ్డు మానిడమ్ పాడేన్ (18)

అర్థము.— అగ్నివలె నెఱ్ఱనైన జటలుగలరుద్రుఁడు తగిన పుష్పముల (౫) నెత్తుకొని వెళ్ళి యెల్లప్పుఁడును దనశక్తికొలఁది స్తోత్రముఁజేయ (౧౦) (నదియొకపెద్ద గాఁచలఁచి) సంతోషింపని వైకుణ్ఠనాథుని సుందరమైన తిరువడిమీఁద పాశురములను జెప్పెను (౧౫) నాలుకతోఁడ మనుజులను బాడను (౧౮) ౨౫.

వ్యా.— ఎఴుపత్తైన్దామ్పాట్టు— (నాకొణ్డు మానిడమ్పాడేన్) అవనైప్పాడక్కడవ నావైకొణ్డు క్షుద్రమనుష్యరైప్పాడేన్) (తీకొణ్డశెఞ్జడైయాన్) అగ్నిపోలేశివన్ద జడైయైయుడైయవన్. అన్నిక్కే:(౨) " అనల్ కొణ్డ శెఞ్జడైయాన్ " ఎన్గిఅపడియే అగ్నియై

(౧) శ్రీరామాయణ యుద్ధ ౧౭.

(౨) ముతల్ తిరువన్దాది-౯౭.

యుమ్ధరిత్తు చ్చివన్దజన్దైయైయు మున్దైయ నెన్నుమామ్. (శెన్ని త్యాది) తానే శెన్ఱు పుష్పాద్యుపకరణఙ్గళై క్కొణ్డు కాలమెల్లామ్ సదృశమాక త్తన్ శక్తియుళ్ళ ళవుమ్ స్తుతిక్క. (మకిర్న్దా తవిత్యాది) పరమపద త్తిలైశ్వర్యత్తై యున్దైయనాకైయాలే తున్ద రాన ఇవర్ కళే త్త అవిక్రుత నాయిరుక్క అవ నున్దైయ తిరువడికళిల్ పాట్టైక్కొణ్డు మనుష్యరై ప్పాడేన్. ౭౫

పాట్టుముత్తైయుమ్ పదుకత్తైయుమ్ పల్పొరుళుమ్,
ఈట్టియతీయు మిరువిశుమ్బుమ్—కేట్ట
మనువుమ్ శురుతిమత్తైనాన్గుమ్, మాయన్
తనమాయైయిఱ్పట్టతఱ్పు. ౭౬.

అన్వ.— పాట్టుమ్ ముత్తైయుమ్ పదుకత్తైయుమ్ పల్ పొరుళుమ్ (5) ఈట్టియ తీయుమ్ ఇరు విశుమ్బుమ్ కేట్ట (10) మనువుమ్ శురుతి మత్తైనాన్గుమ్ మాయన్ తనమాయైయిల్ (15) పట్ట తఱ్పు. (17)

అర్థము — పాశురములును గానమును మునుపుజరిగినచరిత్రములను బ్రతిపాదించెడిరామాయణాదులును అనేక విషయములను దెలిపెడిపురాణములును (౫) చేర్చిన యగ్నియు విశాలమైన యాకాశమును ఆప్తమైనదిగావినఁబడిన (౧౦) మనుస్మృతియు వ్రాయఁబడక సేవింఁబడుచున్ననాల్గువేదములును ఆశ్చర్యశక్తిగలసర్వేశ్వరునియొక్క సంకల్పముచేఁ (౧౫) గలిగినతత్వములు. (౧౭) ౭౬.

వ్యా — ఎఱుపత్తాఱాం పాట్టు.— (పాట్టుమిత్యాది) ఇప్పడి పురాణఙ్గళాల్ పరక్కచ్చొల్లప్పట్ట అర్థఙ్గళ్, కారణమాన అగ్ని, వ్యాపకమాన ఆకాశమ్, (౧) "యద్వై కిఞ్చ మనురవద త్తద్భేషజమ్" ఎన్ఱు శ్రుత్యాదికళిల్ ఆప్తతమనాక క్కేట్టమనువుమ్, ఎన్ఱు మోతువిత్తు ప్పోటుకిఱ నాలు వేదముమ్ ఇవై యెల్లా మాశ్చర్యభూతన్ సఙ్కల్ప త్తిలే యుణ్డాన ఉస్తైయున్దైయ. ౭౬.

---

(౧) యజుర్వేదమ్-౨-౨.

అవ.— ఎழுపత్తాఱామ్పాట్టు.—పాట్టుమ్-అరుళిచ్చెయలుమ్, మున్ఱైయుమ్-శ్రీరామాయణముమ్, పదుకత్తైయుమ్-మహాభారతాదిపురాణఙ్గళుమ్, పల్ పొరుళుమ్-ఇవట్రాల్ ప్రతిపాదిక్కప్పడుమ్ అర్థవిశేషఙ్గళుమ్. తత్త్వత్త-సత్తైయాయ్ ఉణ్డాయైయుడైత్తెన్నపడి.

తత్త్వనై త్తానఱియానేలుమ్, తడఙ్కడలై
క్కల్కొణ్డు తూర్త్త కడల్వణ్ణన్—ఎన్కొణ్డ
వెవ్వినైయుమ్ నీఙ్గ విలఙ్గామనమ్వైత్తాన్
ఎవ్వినైయుమ్ మాయుమాల్ కణ్డు, ౨౨.

అన్వ.— తాన్ ఎన్నై తత్త్వ అఱియానేలుమ్ తడమ్ (5) కడలై కల్ కొణ్డు తూర్త్త కడల్ వణ్ణన్ (10) ఎన్ కొణ్డ వెవ్వినైయుమ్ నీఙ్గ కణ్డు(15) మనమ్ విలఙ్గా వైత్తాన్. ఎవ్వినైయుమ్ మాయుమ్. (20)

అర్థము.— సర్వజ్ఞుఁడైనతాను నన్ను యథార్థముగా తెలియఁగకున్నను విశాలమైన (౫) సముద్రమును రాళ్ళతోఁ బూడ్చిన సముద్రమువంటి తిరుమేనుగలసర్వేశ్వరుఁడు (౧౦) నన్ను చుట్టుకొనిన సమస్తపాపములను విడుచునట్లు గటాక్షించి(౧౫) నామనస్సు నితరవిషయములయందుఁ బ్రవేశింపకుండఁ జేసిపెట్టెనుగాన సమస్తపాపములను నశించును. (౨౦) ౨౨.

వ్యా.— ఎழுపత్తేழாమ్పాట్టు.— (తత్త్వేత్యాది) ఎన్నైయుళ్ళపడియఱియానాకిలుమ్. (తడఙ్కడలై యిత్యాది) అరియతుశెయ్యుమవన్. ఆழுక్కడవ కల్లైక్కొణ్డు నీరిలే అణైకట్టినవన్. (ఎన్కొణ్డ విత్యాది) నానురుమాయుమ్బడి ఎన్నై గ్రసిత్త మహాపాపముమ్ నశిక్కుమ్బడి వేఱొరువిడత్తిల్ పోకాతపడి తిరువుళ్ళత్తాలేకొణ్డు ఎన్బక్కలిలే మనస్సై వైత్తాన్. ఆతలాల్ పాపమెన్తు కొల్లప్పడుకిఱవైయుడైయమాయుమ్. ౨౨.

అరు.— ఎழுపత్తేழாమ్పాట్టు.— తత్త్వ - ఉణ్మై, ఎన్నై-ఆభిముఖ్యాదికళుమిన్ఱిక్కేదోషభూయిష్ఠనానవెన్నై. అఱియానేలుమ్-అఱియాతే. ఇప్పడిసర్వజ్ఞనాయిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్ దోషమ్పారామల్ విషయీకరిప్పతే! ఇతెన్న అఘటితఘటనాసామర్థ్యమెన్గిఱార్ (తడఙ్గడలిత్యాది). ఎన్కొణ్డ- ఎన్నైగ్రసిత్తుకొణ్డ- ఎవ్వినైయుమ్ నీఙ్గక్కణ్డు విలఙ్గామనమ్ వైత్తాన్. ఆల్-ఆకైయాల్. ఎవ్వినైయుమాయుమెన్నపడి. ౨౨.

కణ్డువణ్గినార్క్కెన్నాగుఙ్గొల్, కామనుడల్
కొణ్డతవత్తాఱ్కుమైయుణర్త్త—వణ్డలమ్బుమ్
తారలఙ్గల్నీణ్ముడియాన్ఱన్పెయరే కేట్టిరున్దు, అఙ్
గారలఙ్గలానమైయాలాయ్న్దు. ౭౮.

అన్వ.— కామన్ ఉడల్ కొణ్డ తవత్తాఱ్కు ఉమై (5) ఉణర్త్త వణ్డు అలమ్బుమ్ తార్ అలఙ్గల్ (10) నీళ్ ముడియాన్ తన్ పెయరే కేట్టు ఇరున్దు (15) అఙ్గు ఆర్ అలఙ్గలానమైయాల్ ఆయ్న్దు కణ్డు (20) వణఙ్గినార్క్కు ఎన్నాగుఙ్గొల్. (22)

అర్థము.— మన్మథుని శరీరమును బోఁగొట్టిన తపస్సుగలరుద్రునికి పార్వతి (౫) యుపదేశింప, తుమ్మెదలు సంచరించుచున్న తిరుత్తుழాయిపుష్పగుచ్ఛములతోఁగట్టిన మాలచే నలంకృతమైన (౧౦) దీర్ఘకిరీటముగలసర్వేశ్వరునియొక్క తిరునామములను విని దానియందుమగ్నుఁడైయుండి (౧౫) యప్పుడారుద్రుఁడు వాడినమాలనలంకరించుకొనుట చేత విచారించి సర్వేశ్వరుని సేవించి (౨౦) నమస్కరించినవారి కేమగును? (౨౨) ౭౮.

వ్యా.— అవ.— ఎழுపత్తెట్టామ్పాట్టు.— (కణ్డు) అభిమతవిషయత్తిలే ప్రావణ్యత్తై విశేషిత్తవనై యున్నగ్నాక్కినవన్ నెఞ్జు ఙ్కూడ శ్రవణమాత్రత్తిలే పరవశనానపడి కణ్డాల్ ఇవ్వస్తువై సాక్షాత్కరిత్తు ప్రణామాదికళై ప్పణ్ణినార్కు ఎత్తనైనన్మై పిఱవా తెన్గిఱార్.

(తవత్తాఱ్కు) తపస్సుక్కు ఫలమ్ ఒరుత్తనుడైయ హింసైయామ్పడి నెఞ్జుతిణ్ణియనానవనుక్కు. (ఉమైయుణర్త్త) ప్రాసఙ్గికమాక భగవద్గుణఙ్గళై క్కేట్టు శిష్యాచార్యక్రమమ్మాఱాడియవళ్ వాయిలే తాన్ కేట్టు. (వణ్డిత్యాది) మధువెళ్ళత్తిలే వణ్డుకళ్ అలైయానిన్ఱ తిరుత్తుழாయ్మాలైయుమ్ ఆధిరాజ్యసూచకమాన ముడియుముడైయ సర్వేశ్వరన్ తిరునామఙ్గళైయే కేట్టు నెఞ్జాలేయనుసన్ధిత్తుక్కొణ్డిరున్దు. (ఆరలఙ్గలానమైయాల్) అలఙ్గలెన్ఱు అశైవాయ్ పారవశ్యత్తై చ్చొల్లున్నపడి. ౭౮.

అరు.— ఎழுపత్తెట్టామ్పాట్టు.— అవతారికైయిలే మునల్ పదత్తుక్కర్థమాక్కి అనుభిక్షియ్కిఱార్ (అభిమతవిషయేత్యాది). హిమవత్పార్వత్తిలే రుద్రన్ తపస్సుపణ్ణ పార్వతిపరిచర్యపణ్ణుకిఱవళవిలే మన్మథన్ వన్దు ఇరువరుక్కుమ్ సఙ్గత్తైప్పిఱప్పిక్క,

అవ్వళవిలే తపస్సు ముడిక్కైయాలే నెఱ్ఱియిల్ కణ్ణైత్తిఱన్దు పార్క్క, అప్పోతు అనఙ్గన్ సాన్దానెన్ఱపడి. ఉణర్త్- రుద్రన్ ధ్యాన పరనాయిరుక్క అప్పోతు పార్వతి "నీరెల్లారుక్కుముపాస్యరాయిరుక్క ఉమక్కు ధ్యానత్తుక్కు విషయముణ్డో" వెన్ఱుకేట్క, అవన్ భగవద్గుణఙ్గళై అనుసన్ధిత్తు చొల్లి "నమక్కుముణ్డుకాణ్" ఎన్ఱిడుపట్టాన్. అవన్ శొన్నా నాలుమ్ ఇవనుణర్త్తక్కట్టు. నీణ్ముడియాన్ తన్ పెయరేఆయ్న్దిరున్దు అఙ్గావాలఙ్గలాననైయాల్ కణ్డువణఙ్గినార్క్కన్నాఙ్గో లెన్ఱన్వయమ్.   ౭౮.

ఆయ్న్దుకొణ్డాతి ప్పెరుమానై, అన్బినాల్
వాయ్న్దమన త్తిరుత్తవల్లార్ కళ్ — ఏయ్న్దతమ్
మెయ్కున్దమాక విరుమ్బువరే, తామున్దమ్
వైకున్దజ్ఞాన్బర్వరెన్ఱు.   ౭౯.

అన్వ.— ఆతి పెరుమానై అన్బినాల్ ఆయ్న్దుకొణ్డు వాయ్న్ద (5) మనత్తు ఇరుత్త వల్లార్కళ్ తాముమ్ తమ్వైకున్దమ్ (10) విరైన్దు కాణ్బార్. తమ్ ఏయ్న్ద మెయ్ (15) కున్దమాక విరుమ్బువర్. (17)

అర్థము.— జగత్కారణుండైన సర్వేశ్వరుని ప్రేమతో ననుసంధించుకొని తగిన (౫) మనస్సునందు నిలుప శక్తిగలవారు తాము తమశ్రీవైకుణ్ఠమును(౧౦) వేగిరముగ సేవింతురు. తమతోఁ జేరియున్న యీశరీరమును (౧౫) వ్యాధివలెఁ (పరిహరింపఁదగినదిగా) దలఁచెదరు. (౧౭)   ౭౯.

వ్యా.— అవ.— ఎమ్బెరుమానైప్పత్తినై తామ్బట్టు.— (ఆయ్న్దు) భగవద్విషయత్తిలేరుచియుడైయవర్కళ్ అవనైయే కాన్తమాయనుభవిక్కలామ్ దేశమ్పరమపదమెన్ఱు నైప్పట్టు అతుక్కు క్కట్టాయి నిన్ఱ్ శొల్లలామ్బడి అభిమానిత్తశరీరత్తై(౧)"శరీరంప్రణవత్ శ్యేత్" ఎన్నుమ్బడియే నోయాక విరుమ్బువర్కళెన్గిఱార్.

(ఆయ్న్దిత్యాది) జగత్కారణభూతనాన సర్వేశ్వరనై ప్రేమత్తాలేయనుసంధిత్తుక్కొణ్డు ఇరుత్తుకైక్కు యోగ్యమాన నెఞ్జైలేవైక్క వల్లవర్కళ్. (ఏయ్న్దతమ్మెయ్) "స్థూలోహం కృశోహమ్" ఎన్ఱు తానాకచ్చొల్లలామ్బడియాన శరీరత్తై. కున్దమాక-నోయాక.   ౭౯.

---

(౧)

అవ.— ఎమ్బెరుమానైప్పత్తినవర్గళుక్కుప్ పరమపదమ్ ఎళిదెన్గిఱార్. — (ఏయన్ద) పయణై - పొరున్దియాయ్ పిఱిత్తుక్కాణప్పోకాదే తానేయెన్నలామ్బడి పొరున్దియిరుక్కై. మఱ్ఱుమ్ తిరువల్లార్కళ్ తామ్, తమక్కైకున్దమ్- తిరువుక్కేకాన్తభోగయోగ్యమాన పరమపదత్తై విరైన్దు కాణ్బార్గళ్ మెయ్యుమన్దమాగవిరుమ్బువరెన్ఱబడి.

విరైన్దడైమిన్ మేలొరునాళ్ వెళ్ళమ్బరక్క
క్కరన్దులగమ్ కాత్త తిరుక్కణ్ణన్— పరన్దులగమ్
పాడినవాడినకేట్టు, పడునరగ
వీడినవాశఱ్కదవు. ౨౦.

అన్వ.—పరన్దు ఉలగమ్ ఆడిన పాడిన కేట్టు (5) పడు నరగమ్ వాశల్ కదవు వీడిన. (10) మేలొరునాళ్ వెళ్ళమ్ పరక్క ఉలగమ్ కరన్దు (15) కాత్తు అళిత్త కణ్ణనై విరైన్దు అడైమిన్. (20)

అర్థము.— సంచరించి యుత్కృష్టులై నృత్యముఁజేసినవారు గానముఁజేసినవారు నామములను విని (అందఱునుజ్జీవించిరిగాన) (౫) పాపిష్ఠ నరకముయొక్క వాకిటి తలుపులు తీసివేయఁబడెను (౧౦) మునుపొకకాలమందుఁ బ్రళయార్ణవము వ్యాపింప లోకములను దనగర్భమునందుఁదాఁచి (౧౫) వ్యసనమునఁబోఁగొట్టి రక్షించిన శ్రీకృష్ణుని శీఘ్రముగఁ బొందుఁడు. (౨౦) ౨౦.

వ్యా.—ఎన్బతామ్బట్టు.—(విరైన్దు) (మేలిత్యాది) మున్బు ప్రళయమ్ వరుకిఱదెన్ఱు లోకత్తైవయిఱ్ఱిలే వైత్తు ప్రళయత్తేడియపన్నాలుమ్ అత్తైపోక్కి నైరియాతపడి మఱైత్తుక్కాత్తురక్షిత్త కృష్ణనై విరైన్దడైయుఙ్గోళ్. ఉలగమెన్ఱు - ఉత్కృష్టరైచ్చొల్లుకిఱతు. (పరన్దిత్యాది) పరన్దు ఉత్కృష్టరాయ్ ఆడినవర్కళ్ పాడిన తిరునామఙ్గళై క్కేట్ట నరకత్తువాశల్కళిల్ కదవువాఙ్గిప్పోకట్టన. అన్ఱిక్కే, నరకత్తు వాశల్కళిల్ పిడుఙ్గిప్పోకట్టకదవుకళై నాట్టి (౧)“మునియాతుమూరిత్తాళ్ కోమిన్” ఎన్నుమ్బడియే విరైన్దడైయుఙ్గోళెన్ఱుమామ్. కణ్ణనైత్తు - కణ్ణనై యెన్ఱపడి. ౨౦.

(౧) ముతల్ తిరువన్దాది-౨౭.

అరు.— ఎణ్బతామ్పాట్టు.— "కణ్ణైనివిరైన్దడైమిన్" ఎన్ఱుభిన్నక్రియైయాతల్, "కణ్ణైప్పాడినఅడినకేట్టునరకవాశలిల్ వీడినకతవుకళైవిరైన్దడైమిన్" ఎన్ఱువేకక్రియైయా తల్. ఇత్తాల్ నరక మ్పుహ్ త్తలెన్నుతల్, పోక్కువర త్తిల్లాతపడి వాశలైయడైయన్గో లెన్నుతల్, ఇరణ్డుతాత్పర్యమ్. ౨౦.

కతవుమనమెన్ను జ్ఞానలామెన్నుమ్
కుత్తైయుమ్విన్నైయావితీర్న్దేన్—విత్తైయాక
నల్ తమిఴైవిత్తియెన్నుళ్ళత్తే నీవిళైత్తాయ్
కల్ నా మొళియాకి క్కలన్దు. ౨౧.

అన్వ.— కల్ నా మొళియాకి నీ కలన్దు ఎన్నుళ్ళత్తె (5) నల్ తమిఴై విత్తైయాక విత్తి విళైత్తాయ్ (10) మనమ్ కతవుఎన్నుమ్ జ్ఞానలామ్ఎన్నుమ్ కుత్తైయుమ్ విన్నైఅవి (15) తీర్న్దేన్. (16)

అర్థము.— నేనభ్యసించిన శబ్దములకుఁబ్రతిపాద్యుఁడవై నీవు చేరి నామనస్సును (౫) మంచి ద్రావిడభాషను విత్తనముగాఁ జల్లి పండించితివి. (౧౦) మనస్సు ప్రతిబంధకమనియు సాక్షాత్కారహేతువనియు భ్రమించుచున్న నాదుర్బుద్ధిని (౧౫) బోఁగొట్టుకొంటిని. (౧౬) ౨౧.

వ్యా.— ఎణ్బత్తోరామ్పాట్టు.—(కతవిత్యాది)(౧)" మనఏవ మనుష్యాణాం కారణంబన్ధమోక్షయోః" ఎన్నుమ్పడియే భగవద్విషయత్తైక్కిట్టామైక్కు క్కతవు మనస్సెన్నుమామ్. కాణ్గైక్కుప్పరికరమ్ మనస్సెన్నుమామ్. (కుత్తైయిత్యాది) తడుమాఱామాన తొళ్ళిల్ తవిర్న్దేన్. (విత్తైయాకవిత్యాది) తడుమాఱ్ఱ నీనుక్కైక్కు చొల్లుకిఱతు.

అరు.— ఎణ్బత్తోరామ్పాట్టు.— మనస్సుబన్ధ మోక్షఙ్గళుక్కు ప్పొతువెన్ఱిన్ద ఉత్తాపనుడైయ తడుమాఱ్ఱత్తై ప్పణ్ణక్కడవతానకర్మత్తై త్తవిర్న్దేన్. కుత్తై-అక్తైవాయ్ తడుమాఱ్ఱప్పణ్ణుకిఱవిన్నైయెన్ఱపడి. (కల్ నా మొళియాకిక్కలన్దువిత్తైయాక నల్ తమిఴైవిత్తియెన్నుళ్ళత్తైనీవిళైత్తాయ్)ఇతుపాపమ్పోక్కైక్కు హేతు; నీతానేకవిరూపమాయ్ నెఞ్జిలేకలన్దుతమిఴైవిళైత్తు ఉళ్ళత్తైసఫలమాక్కినాయెన్ఱపడి. ౨౧.

కలన్దానెన్నుళ్ళత్తు క్కామవేళ్ తాతై
నలన్దానుమీతొప్పతున్డో—అలర్న్దలర్కళ్

(౧) శ్రీవిష్ణుపురాణమ్ - ౬ - ౭.

ఇట్టేత్తుమీశనుమ్ నాన్ముకనుమ్, ఎన్ఱివర్కళ్
విట్టేత్తమాట్టాత వేన్దు. ౮౨.

అన్వ.— వేళ్ కామన్ తాతై అలర్న్ద అలర్కళ్ (5) ఇట్టు ఏత్తుమ్ ఈశనుమ్ నాన్ముకనుమ్ ఎన్ఱు (10), ఇవర్కళ్ విట్టు ఏత్తమాట్టాత వేన్దు ఎన్ ఉళ్ళత్తు (15) కలన్దాన్. ఈదు ఒప్పదు సలన్దానుమ్ ఉణ్డే. (19)

అర్థము.—సుందరుఁడైన మన్మథునికి తండ్రియు వికసించిన పుష్పములను (౫) సమర్పించి స్తోత్రముఁజేయుచున్న రుద్రుఁడును చతుర్ముఖుఁ డనియెడి (౧౦)వీరు నోరువిడిచి స్తోత్రముఁజేయఁజాలని లోకాధ్యక్షుఁడును శ్రీమన్నారాయణుఁడును నామనస్సునందుఁ (౧౫) బ్రకాశించెను. దీనితో సమానమైన మేలుకలదా! (౧౯) ౮౨.

వ్యా.— ఎణ్బత్తిరణ్డామ్బాట్టు — (కలన్దిత్యాది) ఎన్గారున్త నైన్నైయాశైప్పడవిరుక్క మవనెన్నైయాశైప్పట్టు హృదయత్తిలే కలన్దాన్. అప్పడియే యెల్లారైయుమ్ ఆకప్పడుత్తి జ్ఞానానుక్కము త్పాదకనానవన్ అప్పడుక్కు ముత్పత్తిస్థానమ్. (ఈతొప్పతొనలన్దానుముణ్డే) అవన్ తానే కాట్టక్కణ్డ విడుక్కక్కటిర్ పోలుక్కక్కణ్డన లజ్గళ్ సదృశమో? (అలర్న్దలర్కళిత్యాది) శెవ్విప్పూక్కళై క్కొణ్డే త్తుకిఱ రుద్రనుమ్ చతుర్ముఖనుమ్ వాయ్విట్టేత్తమాట్టాత సర్వాధికన్ ఎన్నుళ్ళత్తేకలన్దాన్. అప్పడిక్కైయుమ్ మేన్మైయైయుముడైయవనైన్నై. ౮౨.

వేన్దరాయ్విణ్ణవరాయ్ విణ్ణాకిత్తణ్ణళియాయ్
మాన్దరాయ్ మాతాయ్మఱ్ఱెల్లామాయ్-శార్న్దవర్క్కు
త్తన్నాల్ ఱాన్నేమియాన్ మాల్వణ్ణన్ కొడుక్కుమ్
పిన్నాల్ తాన్ శెయ్యుమ్పిఱిర్. ౮౩.

అన్వ.— నేమియాన్ మాల్వణ్ణన్ శార్న్దవర్కట్కు. వేన్దరాయ్ విణ్ణవరాయ్ (5) విణ్ణాకి తణ్ణళియాయ్ మాన్దరాయ్ మాతాయ్ మఱ్ఱుమెల్లామాయ్ (10) కొడుక్కుమ్ పిన్నాల్ తన్నాల్ పిఱర్ తాన్ శెయ్యుమ్. (15)

అర్థము.— చక్రాయుధముగలవాఁడు నాశ్రితవ్యామోహమే యొకశరీరమెత్తి వచ్చినట్లుండువాఁడును నైన సర్వేశ్వరుఁడు ఆశ్రయించువారికి రక్షించురాజువలె దేవతలై (౫) స్వర్గమై చల్లదనమై బంధువులై తల్లియై తక్కినవన్నియు నైయుండి (౧౦)(తృప్తిచెందనివాఁడై) యిహలోకసుఖములన్నియునిచ్చును, పిమ్మట తానే పరమపదప్రాప్తిని లభింపఁజేయును. (౧౫)   ౮.

వ్యా.— అవ.— ఎణ్బత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు.— (వేన్దరాయ్) ఇత్తోడొక్కనుమ్కుణ్డొ వెన్ఱు అత్తైయుపపాదిత్తు క్కాట్టుకిఱార్.

(వేన్దరాయిత్యాది) శిఱియత్తై ప్పెరియతు తిన్నాతపడి నోక్క. మ్ రాజాక్కళాయ్, భూమియిలుళ్ళార్క్కు వర్షత్తాలేయుపకరిక్కు న్దేవర్కళాయ్, భూమియిలుళ్ళార్ పణ్ణిన ఫలమనుభవిక్కుమ్ స్వర్గమాయ్, అజ్గవర్కళుక్కు ప్పణ్ణుమ్ తణ్ణళియాయ్, ఇవర్కళుక్కు సజాతీయరాన మనుష్యరాయ్, అన్ఱికాయెన్నప్పడామ్. (౧) "సహస్రంహిపితు న్మాతా" ఎన్నప్పడామ్, అనుక్తమాన వెల్లాముమాయ్. (శార్న్దవర్క్కు) ఇప్పడి యెల్లామావతు తన్పక్కలిల్ న్యస్తభరరానవర్కళుక్కు. (తన్నాల్ త్రాన్నేమియాఁ తాఁకొడుక్కుమ్) ఎల్లామ్ శెయ్తుమ్ ఒన్ఱుమ్ శెయ్యానాయ్ క్కొడుక్కుమ్. (పిన్నాల్ తాఁ శెయ్యుమ్పితిర్) పిన్నై చ్చెయ్యుమతు వ్యాపృత్తమ్. అవఁకుమిఴ్ నీరుణ్డిడ ఇవఁకుమిఴ్ నీరుణ్ణక్కాణుమత్తనై.   ౮౩.

అను.— ఎణ్బత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు.— మాతుపోలేమాన్దరుమ్. అఴ్కుక్కు వాచకమ్. మఱ్ఱెల్లామాయ్ మాతావాయ్ ఎన్నుతల్; తనిత్తనియే మఱ్ఱెల్లామాయెన్నుతల్. తన్నాల్ త్రాన్- కీఴ్ చ్చెయ్తవఴ్ఱైలు మాల్ త్రాన్-తృప్తనాకాన్; పితిర్-అతిశయమ్. మిచ్చమెన్ఱపడి.   ౮౩

పిఱిరునునమిలేఁ పిఴైకన్ఱనోన్డు
ఎతిర్వానవసేనక్కు నేరాఁ—అతిరుమ్
కఴల్ కాలమన్ననైయే కణ్ణనైయే, నాళుమ్
తొఴుఁజ్కాతల్ పూణ్డేన్ తొఴిల్.   ౮౪.

అన్వ.— అతిరుమ్ కళల్ కాల మన్ననైయే కణ్ణనైయే (5) నాళుమ్ తొళుమ్ కాతల్ తొళ్ళిల్ పూణ్డేన్. (10) పితిరుమ్ మనమ్ ఇలేన్ పిణక్కర్ నోడు ఎతిర్వన్ (15) అవన్ ఎనక్కు నేరాన్. (18)

అర్థము.— శబ్దించుచున్న నూపురములుగల తిరువడికళుగల రాజైన (శ్రీకృ) ష్ణుని (౫) ప్రతిదినము సేవింపవలయుననెడి భక్తినే వ్యాపారముగాఁ జేసికొంటిని. (౧౦) విషయాన్తరములందుఁ బ్రవేశింపఁదగిన మనస్సు లేనివాఁడనైననేను రుద్రునితో సమానుఁడనేకాని (౧౫) వాతో శతఁడు సమానుఁడుకాఁడు. (౧౮).

వ్యా.— అవ.— ఎణ్బత్తునాలామ్పాట్టు.— (పతిరున్) అవనోపాతినానుమ్ వ్యావృత్తనెన్గిఱార్.

(పితిరుమనమిలేన్) ఏకరూపమ్మాక్కే ఇరుక్కుమనస్సైయుడై యేనల్లేన్. (పిణక్కనిత్యాది) (౧) "ఈశ్వరాత్ జ్ఞానమన్విచ్ఛేత్" ఎన్గిఱ దేవనోడొప్పన్. (అవనెనక్కునేరాన్) సత్వన్నైయుడైత్తాగు ఎమ్బెరుమాన్ రక్షకనెన్దిరుక్కుమవన్ ఎనక్కొప్పో? (అతిరుమిత్యాది) ధ్వనియానిన్ఱ వీరక్కళలై త్తిరువడికళిలేయుడైయ సర్వాధికనాన కృష్ణనై త్తొళుకైయే తొళ్ళిలాక కాతల్ పూణ్డవెనక్కు రజస్తమస్సుకళ్ తలైయెడుత్తాగు (౨) "ఈశ్వరోహమ్" ఎన్ఱిరుక్కుమవనొప్పన్నో.

అవ.— ఎణ్బత్తునాలామ్పాట్టు.— తొళుకైయే తొళ్ళిలాన్పతియాన కాతల్ పూణ్డవెనక్కు. ౧ ౫.

తొళ్ళిలెనక్కుత్తొల్లై మాల్ తన్నామమేత్త
ప్పొళుతెనక్కుమఱ్ఱతువే పోతుమ్—కళిశినత్త
వల్లాళన్ వానరర్కోన్ వాలిమతమఱ్ఱ
విల్లాళనెన్నెఞ్జత్తుళన్. ౮౫.

అన్వ.— కళిశినత్త వల్లాళన్ వానరర్కోన్ వాలి మతమ్ (5) అఱ్ఱ విల్లాళన్ నెఞ్జత్తు ఉళన్ ఎనక్కు (10) తొళ్ళిల్ తొల్లై మాల్ తన్ నామమ్ ఏత్త ఎనక్కు (15) మఱ్ఱు పొళుతు అతువే పోతుమ్. (19)

---

(౧) బ్రహ్మాణ్డపురాణమ్. (౨) గీతై - ౧౬ - ౧౪.

అర్థ.— మిక్కిలికోపముగల బలిష్ఠుఁడైన వానరరాజైన వాలియొక్క మదమును (౫) బోఁగొట్టిన ధనుర్ధరశ్రేష్ఠుఁడైన శ్రీరాముఁడు నాహృదయమునం దున్నాఁడు. నావ్యాపారము (౧౦) పురాతనుఁడైన సర్వేశ్వరుని తిరునామములను స్తోత్రముఁజేయుట. నాకుఁదక్కిన (౧౫) ప్రౌఢ్దంతయు దానియందే చెల్లుచున్నది.(౧౭). ౮౫.

వ్యా.— ఎణ్బత్తైన్దామ్పాట్టు.— (తోళ్ళి లిత్యాది) ఎతిరికళ్ చతురఙ్గమ్పోరప్పోరువీరో వెన్ఱిక్క ఇవర్ శొల్లుమ్పడి - ఎనక్కుత్తోళిల్ పురాణనాన సర్వేశ్వరనై యేత్త. (పొఙ్గులిత్యాది) నాఙ్గళుమెల్లా క్కార్యముమ్ శెయ్తు భగవన్నామసఙ్కీర్తనముమ్ పణ్ణుకిఱిలోమో వెన్న, ఎనక్కు రామవృత్తాన్తఙ్కడక్క వేఱొన్ఱుక్కు ప్పోతుపోరాతు. (కళ్ళిశినత్తవిత్యాది) మిక్కశినత్తైయుడైయనాయ్ వానరరాజావాన వాలియుడైయ శెరుక్కై వాట్టిన చక్రవర్తి తిరుమకన్ ఎన్నెఞ్జిలే సన్నిహితన్. ౮౫.

అరు.— ఎణ్బత్తైన్దామ్పాట్టు.— మతన్ - మదమ్. శెరుక్కొన్ఱపడి. ౮౫.

ఉళన్ కణ్డాయ్ నన్నెఞ్జే యుత్తమ నెన్ఱుమ్
ఉళన్ కణ్డాయ్, ఉళ్ళువారుళ్ళత్తుళన్ కణ్డాయ్
తన్నొప్పాన్ఱానా యుళన్ కాణ్ తమియేఱ్కు
ఎన్నొప్పార్ క్కీశనిమై. ౮౬.

అన్వ.— నల్ నెఞ్జే! ఉత్తమన్ ఉళన్ కణ్డాయ్. ఎన్ఱుమ్ ఉళన్ కణ్డాయ్. ఉళ్ళువార్ (5) ఉళ్ళత్తు ఉళన్ కణ్డాయ్ తమియేఱ్కు ఎన్నొప్పార్క్కు తన్నొప్పాన్ (10) ఈశన్ తానాయ్ ఉళన్ ఇమై. (14).

అర్థము,— మంచిమనసా! పురుషోత్తముఁ డున్నాఁడుకదా. ఎల్లప్పుఁడున్నాఁడు కదా. ధ్యానించువారి (౫) హృదయమునందు వాసముఁజేయుచున్నాఁడుకదా. నాకును నాతోసమానులకును దనకుఁదానేసమానుఁడైన (౧౦) సర్వేశ్వరుఁడు రక్షకుఁడై యుండునని నిశ్చయింపుము. (౧౪) ౮౬.

ఎణ్బత్తాఱామ్పాట్టు.— (ఉళన్) అల్లాతార్క్కుమ్ సర్వేశ్వరన్ ఉళనెన్ఱు ఉపపాదిత్తేన్; నీయుమివ్వర్థత్తై యుణ్డెన్ఱు నినైత్తిరు ఎన్ఱుతిరువుళ్ళత్తైక్కుఱిత్తు అరుళిచ్చెయ్కిఱార్.

౫౦ నాన్ముక న్తిరువన్దాది, ౮౭-పా, ఇమయప్పెరుమలైపోల్.

(ఉళన్ కణ్డాయ్) పరిహరిక్కవొణ్ణాత ఆపత్తువన్దాలుమ్ పరిహరిక్కవల్లవనుణ్డు. (నన్నెఞ్జే) సర్వేశ్వరనుళనెన్ఱు ఉపపాదిక్కప్పోగాననెఞ్జే! (ఉత్తమనెన్ఱుముళన్ కణ్డాయ్) ఇతుక్కుమున్బు నిర్హేతుకమాకరక్షిత్తవన్ ప్రాప్తిదశైయిలుమ్ రక్షిక్కుమ్. (ఉళ్ళువారుళ్ళత్తు ళన్కణ్డాయ్) అవర్కరక్షిక్కవిత్తలైయాల్ శెయ్యవేణ్డువతు అఱైయిడామై. (తన్నొప్పానిత్యాది) అకిఞ్చనసానవెనక్కుమ్ ఎన్నైప్పోలే ఉపాయశూన్యరాన పర్కళుక్కుమ్ తనక్కుసమానమిన్ఱిక్కే ఉళనాన ఈశ్వరనుళ౯. (ఇమై) బుద్ధిపణ్ణెన్నపడి. ౮౬

ఇమయప్పెరుమలైపో లిన్దిరనార్క్కిట్ట
శమయవిరున్దుణ్డార్ కాప్పార్—శమయఙ్గళ్
కణ్డానవై కాప్పాన్ కార్కణ్డాన్నాన్ముకనోడు
ఉణ్డానులకోడుయిర్. ౮౭.

అన్వ.— పెరు ఇమయమలైపోల్ ఇన్దిరనార్క్కు ఇట్ట శమయ (5) విరున్దు ఉణ్డు కాప్పార్ ఆర్ ? శమయఙ్గళ్ (10) కణ్డాన్ అవై కాప్పాన్ కార్కణ్డన్ నాన్ముకనోడు ఉలకోడు (15) ఉయిర్ ఉణ్డాన్ అర్. (18)

అర్థము.—గొప్ప హిమవత్పర్వతమువలె నింద్రునికి సక్కెరముతో పెట్టిన(౫) యన్నము నారగించి (గోపాలులను) రక్షించినవాడెవరు? సిద్ధాంతములను (౧౦) ప్రవర్తింపజేసినవాడును వానినిరక్షించినవాడును నీలకణ్ఠ చతుర్ముఖబ్రహ్మలతోడను లోకములతోడను (౧౫) సమస్తప్రాణులను గర్భమునందుంచుకొనినవాడు నెవరు? (౧౮) ౮౭.

వ్యా.— అవ.— ఎన్బ కేత్రామ్యాట్టు.— (ఇమయవిత్యాది) తన్మైయొక్క మకిఞ్చనర్కు ఇవర్ నిర్వాహకనాసపడియైకాట్టుకిఱార్.

(శమయవిరున్దు) సమయమ్పణ్ణినవిరున్దు. (అర్ కాప్పార్) ఇన్ద్రిన్ బాధకనాయ్ వర్షిక్కఉపోతు ఎమ్బెరుమానన్ఱోకాత్తాన్. ఇవై

యరో. (శమయ విత్యాది) వైదికసమయ త్తైక్కణ్డానుమ్, అవన్ఱై రక్షిప్పానుమ్, నీలకణ్ణ చతుర్ముఖ ముతలానవర్ కళ్ దురితజ్ఞళై ప్పోక్కుమవనుమ్, ఇవ్వాత్మాక్కళై యుమ్ వయిఱ్ఱిలేవైత్తు ప్పరిహరిత్తానుమ్ ఎమ్బెరుమానై యొల్లియమన్ఱోర. ౮౭.

అరు.— ఎణ్ణత్తేఱావ్వాట్టు.— ఇమయమలై - హిమవత్పర్వతమ్. ఉలకోడు ఉయిరణ్ణవెమ్బెరుమానైయొళ్ళియ మఱ్ఱుణ్డో? కేఅుకాప్పారిల్లైయెన్ఱపడి. ౮౬.

ఉయిర్ కొణ్డుడల్లొళ్ళియవోడుమ్బోదోడి
అయర్ వెన్ఱతీర్ప్పాన పెయర్ పాడి—చ్చెయల్ తీర
చ్చిన్దిత్తువాళ్వారేవాళ్వార్, శిఱుశమయ
ప్పన్దనైయార్ వాళ్వేల్ పఴుతు. ౮౮.

అన్వ.— ఉడల్ ఒళ్ళియ ఉయిర్ కొణ్డు ఓడుమ్బోతు (౫) ఓడి అయర్వెన్ఱ తీర్ప్పాన్ పెయర్ పాడి (10) శెయల్ తీర శిన్దిత్తు వాళ్వారే వాళ్వార్. శిఱుశమయమ్ (15) పన్దనైయార్ వాళ్వేల్ పఴుతు. (18)

అర్థము.— శరీరమును విడిచి ప్రాణములను దీసికొని (యమదూతలు) పఱుగెత్తునపుడు (౫) వారివెనుకపఱుగెత్తి దుఃఖములనెడువానినన్నియుం బోఁగొట్టువానియొక్క తిరునామములను బాడి (౧౦) యన్నిపనులనువదలి ధ్యానించి సుఖముగానుండువారే సుఖపడువారు. క్షుద్రముగాను వ్యవస్థితముగాను (౧౫) దుఃఖహేతువుగానుండుకర్మసంబంధముగలవానియొక్క జీవనమో వ్యర్థము. (౧౮) ౮౮.

వ్యా.— అవ.— ఎణ్బత్తెట్టామ్బాట్టు.— (ఉయిర్) ఇప్పాట్టిలుమవ్వర్థత్తైయేవివరిక్కిఱార్.

(ఉయిరిత్యాది) ఇవ్వాత్మాక్కళ్ శరీరత్తైప్పోకట్టుప్రాణనై క్కొణ్డు యమభటరాలే ప్రేరితనాయ్ప్పోమ్బోతు. (ఓడియిత్యాది) ఆశ్రితరానవర్ కళై అళిట్టన్దితొళ్ళాతేతానే యోడి యవర్ కళ్ దర్శనత్తాలేవన్ద పతివ్ కేడు ముతలానదురితజ్ఞళై యెల్లామ్ పోక్కుమవన్ తిరునామత్తై ప్రియత్తోడే శొల్లి ఇవ్వాత్మాశెయ్యక్కడవతొన్ఱు మిన్ఱి, ఎమ్బెరుమానై

నిర్వాహకన్నిరుక్కుమవర్ కళ్. (వాఴ్వార్), (శిఱుశమయమిత్యాది) దుఃఖహేతువానఅహఙ్కార గర్భమాకైయాలే బన్ధకమాయ్ క్షుద్రమానకర్మాద్యుపాయభేదఙ్గళై ప్పేశినార్ కొణ్డుప్రయోజనమిల్లై. ౭౭

అరు.— ఎణ్బత్తేట్టామ్పాట్టు.— అయర్ వెన్ఱు - అఱివుకేడెన్ఱు శొల్లప్పట్టవై ముతలాన, పన్దనైయార్ - బన్ధకహేతువాన కర్మాద్యుపాయఙ్గళై అఱైన్దవర్ కళ్ - పఱ్ఱినవర్ కళ్. ఇత్తాల్ చరమశ్లోకత్తిలే తిరునామత్తైచ్చొన్నాలుమ్ అవర్ కళై యుమ్ యమభటర్ కైయిలే కాట్టిక్కొడానెన్ఱపడి. ౭౭.

పఴుదాకాదొన్ఱఱిన్దేన్ పాఱ్కడలాన్పాదమ్
వఴువావకైనినైన్దువైకల్—తొఴువారై
క్కణ్డిఱైఞ్జివాఴ్వార్ కలన్దవినైకెడుత్తు
విణ్డిఱన్దువీఱ్ఱిరుప్పార్ మిక్కు. ౭౮.

అన్వ.— పఴుతుఆకాతు ఒన్ఱు అఱిన్దేన్. పాఱ్కడలాన్ పాతమ్ (5) వఴువావకై నినైన్దు వైకల్ తొఴువారై క్కణ్డు (10) ఇఱైఞ్జి వాఴ్వార్ కలన్ద వినై కెడుత్తు (15) విణ్ తిఱన్దు మిక్కు వీఱ్ఱిరుప్పార్. (19)

అర్థము.— వ్యర్థముకానియుపాయ మొకటిని దెలిసికొంటిని. క్షీరాబ్ధినాథుని తిరువడిని (౫) దప్పనిమార్గముచే ననుసంధించి ప్రతిదినము నాశ్రయించువారిని సేవించి (౧౦) నమ్ములై సుఖపడువారు తమయాత్మతోజేరిన పాపములను బోగొట్టుకొని (౧౫) పరమపదవాకిళ్ళను దెఱచికొని మిక్కిలి మహిమతోనుందురు. (౧౯) ౭౮.

వ్యా.—ఎణ్బత్తొన్బతామ్పాట్టు.— (పఴుతాకాతు) పఴుతాకాతఉపాయఙ్గళిల్ ఉత్కృష్టమానఉపాయమ్. (ఒన్ఱఱిన్దేన్) భాగవతసమాశ్రయణమెన్ఱఱిన్దేన్. (కలన్దవిత్యాది)ఆత్మావోడుఅవినాభూతమానపాపత్తైప్పోక్కి శ్రీవైకుణ్ఠత్తిల్వాశలై త్తిఱన్దు అఙ్గేఅతిసమృద్ధమానజ్ఞానభక్తికళైయుడైయరాయ్ భగవత్కైఙ్కర్యత్తిల్ తలైవరాన నిత్యసూరికళుక్కడిమై శెయ్యప్పెఱువార్ కళ్. ౭౮.

అరు.— ఎణ్బత్తొన్బతామ్పాట్టు.— ఇన్దభాగవతర్ కళై యాశ్రయిక్కైయాలేఅఙ్గుని త్యసూరికళుక్కు అడిమైశెయ్య ప్పెఱువరెన్ఱబడి. ౭౮.

పీళ్ శిరున్దువిణ్ణాళ వేణ్డువార్, వేఙ్గడత్తాన్
పాల్ తిరున్దువైత్తారేపన్మలర్ కళ్ — మేల్ తిరున్దు
వాళ్వార్ వరుమతిపార్ త్తన్బినరాయ్, మఱ్ఱవర్ క్కే
తాళ్వాయిరుప్పార్ తమర్. ౯౦

అన్వ.— పీళ్ శిరున్దు విణ్ ఆళ వేణ్డువార్ వేఙ్గడత్తాన్బాల్ పల్ (5) మలర్ కళ్ తిరున్దవైత్తార్. మతివరుమ్ తిరున్ద (10) పార్ త్తు అన్బినరాయ్ అవర్ క్కే తాళ్వాయిరుప్పార్ తమర్ (15) మఱ్ఱు మేల్ వాళ్వార్. (18)

అర్థము.— మహిమతో నుండి పరమపదమును బరిపాలింప నాశబడువారు వేఙ్కటాచలపతివిషయముగ ననేక (౫) పుష్పములను శోధించి సమర్పించినవారు. (సర్వేశ్వరుని) తిరువుళ్ళమునందుండుదానిని జక్కగా (౧౦) గనిపెట్టి ప్రేమగలవారై యాసర్వేశ్వరునికే కైఙ్కర్యముఁజేయుశ్రీవైష్ణవులకు దాసులైనవా (౧౫) రింకను మేలుగ నుందురు. (౧౮). ౯౦.

వ్యా.— తోణ్ణూఱామ్బాట్టు.— (పీళ్ శిరున్దిత్యాది) విలక్షణమాన భగవత్కైఙ్కర్యత్తిలే అధికరిత్తు శ్రీవైకుణ్ఠత్తిలుళ్ళార్ కుమ్ అప్పడియేవర్తిక్క వేణ్డియిరుక్కప్పెఱ్ఱవర్ కళ్ తిరువేఙ్గడముడైయాన్ తిరువడికళిలే సిరన్తరమాక వేయాశ్రయిత్తవర్ కళ్, అతిలుమ్ విలక్షణమాన భాగవతప్రాప్తికామరాయ్ అతు పెఱ్ఱవర్ కళ్ భాగవతరాలే అఙ్గీకృతరానవర్ కళెన్గిఱార్. (వరుమతియిత్యాది) ఎమ్బెరుమాన్ తిరువుళ్ళత్తిలే శెల్లువనవఱిన్దు అతుక్కీడానఅడిమైకళిలే స్నేహిత్తు అవన్ పక్కల్ ప్రవణరానవర్ కళాలే విషయీకృతరానవర్ కళ్. ౯౦.

అరు.— తోణ్ణూఱామ్బాట్టు.— "యథోపాసనంఫలమ్" ఎన్గిఱపడియే భగవత్సమాశ్రయణత్తాలే భగవానైప్పెఱుమ్, భాగవతసమాశ్రయణత్తాలే భాగవతర్ కళై ప్పెఱుమెన్గిఱతిప్పాట్టు. విణ్ణాళ-అఙ్గుళ్ళార్కుమ్ పూజ్యరాయ్; అవర్ కళుమప్పడియే వర్తిక్క-తఙ్గళిడత్తిల్ కైఙ్కర్యత్తిలే అధికరిత్తువర్తిక్క. మేల్ తిరున్ద ఎన్ఱపదత్తుక్కు మర్థమాయ్ మేలుక్కవతారికై యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (అతిలుమిత్యాది). మఱ్ఱవర్ క్కే-ఈశ్వరనుక్కే. తాళ్న్ద భాగవతర్ కళుక్కుముత్తమర్ అవర్ కళై యాశ్రయిత్తవర్ కళెన్ఱపడి.

౭౪ నాన్ముక న్తిరువన్దాది, ౯౧-పా, తమర్ ౯౨-పా, ఎన్టుమ్.

తమరావార్ యావర్క్కుమ్ తామరై మేలార్క్కుమ్
అమరర్క్కుమాడరవార్ త్తార్క్కుమ్—అమరర్కళ్
తాళ్ తామరైమలర్కళిట్టిఱైఞ్జి, మాల్వణ్ణా
తాళ్ తామరై యడైవోమెన్ఱు. ౯౧.

అన్వ.— మాల్వణ్ణన్ తాళ్ తామరై మలర్కళ్ ఇట్టు ఇఱైఞ్జి (5) తాళ్ తామరై అడైవోమెన్ఱు తమరావార్, తామరై మేలార్క్కుమ్ అడు (10) అరవు ఆర్త్తార్క్కుమ్ అమరర్క్కుమ్ యావర్క్కుమ్ అమరర్కళ్. (15).

అర్థము.— నల్లనివర్ణముగలసర్వేశ్వరుని చరణారవిందములయందుఁ బుష్పములను సమర్పించి నమ్రులై (౫) నీతిరువడిత్తామరలను బొందెదమనినిశ్చయులైయున్నభక్తులు కమలమునందుఁ బుట్టిన బ్రహ్మకును ఘణమెత్తియాడుచున్న (౧౦) సర్పమును హారముగాఁగలరుద్రునికిని దేవతలకును పక్కనవారందఱికిని దేవరలగుదురు. (౧౫). ౯౧.

వ్యా.—తోణ్ణూత్తో రామ్బాట్టు.—(తమరావారిత్యాది) తాళ్ తామరై మలర్కళిట్టిఱైఞ్జి మాల్వణ్ణా తాళ్ తామరై అడైవోమెన్ఱు తమరావార్ యావర్క్కుమ్ తామరై మేలార్క్కుమ్ అమరర్క్కుమాడరవార్ త్తార్క్కుమ్ అమరర్కళిత్యన్వయమ్. అమరర్కళ్-నిత్యసూరికళ్, మాల్వణ్ణన్-కృష్ణన్. ౯౧.

అరు.— తోణ్ణూత్తోరామ్బాట్టు.— తాళ్ తామరై-తాళై యుడైయతామరై. ఆడరవార్ త్తార్క్కుమ్-ఆడుకిఱపామ్బై ఆభరణమాక వుడైయరుద్రనుక్కుమ్. అమరర్కళ్-నిత్యసూరికళ్ పోలే ఇఙ్గుళ్ళ శ్రీవైష్ణవర్కళుమ్ బ్రహ్మాదికళుక్కు పూజ్యరెన్ఱపడి. ౯౧.

ఎన్టుమఱన్దఱియేనెఞ్జత్తేవైత్తు
నిన్ఱుమిరున్దుమ్ నెడుమాలై—ఎన్ఱుమ్
తిరువిరున్దమార్పన్ శిరీతరనుక్కాళాయ్
కరువిరున్దనాళ్ ముతలాక్కాప్పు. ౯౨.

అన్వ.— కరుఇరున్దనాళ్ ముతలా కాప్పు తిరు ఎన్ఱుమ్ఇరున్ద (5) మార్పన్ శిరీతరనుక్కు ఆళాయ్ నెడుమాలై ఎన్ నెఞ్జత్తే వైత్తు (10) నిన్ఱుమ్ ఇరున్దుమ్ ఎన్ఱుమ్ మఱన్దఱియేన్. (15)

అర్థము.— గర్భమునందున్న దినముమొదలు రక్షించుటచే శ్రీదేవి నిత్యవా సముఁజేయుచున్న (౫) వక్షస్థలముగల శ్రీధరునికి దాసుఁడనై సర్వేశ్వరుని నా హృదయమునరఁగుంచి (౧౦) నిలిచికొనియుఁ గూర్చుండియు నెప్పుడును మఱచిపో ఉంగను (౧౪) ౯-౧

వ్యా — తొణ్ణూఱ్ఱిరణ్డామ్బాట్టు.— (ఎన్ఱుమిత్యాది) గర్భ త్తిలే యిరున్దనాళ్ తొడఙ్గి ఎమ్బెరుమానైనోక్కి కొణ్డు పోరుకై యాలే ఎన్ఱుమ్ తిరువిరున్దమార్పన్ శిరీతరనుక్కాళాకవుమ్ పెఱ్ఱు వ్యాముగ్ధనానవనై యెన్నెఞ్జిలేవైత్తు ఎన్ఱుమొక్క నిన్ఱపోతోడు. ఇరున్దపో తోడువాశియిన్ఱిక్కే మఱన్దఱియే నెన్గిఱార్. ౯-౨.

అరు.— తొణ్ణూఱ్ఱిరణ్డామ్బాట్టు.— కరువిరున్దనాళ్ ముతలాకాప్పు అవనాకై యాలే, ఎన్ఱుమ్తిరువిరున్దమార్పన్ శిరీతరనుక్కాళాయ్ నెడుమాలై ఎన్నెఞ్జత్తేవైత్తు ఎన్ఱుమ్ నిన్ఱుమిరున్దుమ్మఱన్దఱియేనెన్గిఱారెన్ఱన్వయత్తిలే అర్థమ్. జాయమానకటాక్షమ్బ ణ్ణుకైయాలే ఇత్తెల్లామ్బెఱ్ఱేనెన్ఱపడి. ౯-౨.

కాప్పమఱన్దఱియేఁ కణ్ణనేయెన్ఱిరుప్పఁ
అప్పఙ్గొఴియవుమ్పల్లుయిర్క్కుమ్—ఆకై
కొడుత్తళిత్తకోనేకుణప్పరనే, ఉన్నై
విడత్తుణియార్ మెయ్తెళిన్దార్ తామ్. ౯-3.

అన్వ.— కణ్ణనే కాప్పవన్ఱు ఇరుప్పన్ మఱన్దఱియేఁ అప్పు (5) అప్పు ఒఴియవుమ్ పల్ఉయిర్క్కుమ్ ఆక్కై కొడుత్తు అళిత్త(10) కోనే కుణమ్పరనే! మెయ్ తెళిన్దార్ తామ్ ఉన్నై (15) విడ తుణియార్. (17)

అర్థము.— శ్రీకృష్ణుఁడే రక్షకుఁడని యధ్యవసించియుండును. దానినిమఱచి యెఱుఁగను. ప్రళయకాలమందు (౫) శరీరములు పోయినను సృష్టికాలమునందు సమస్తాత్మలకు శరీరములనిచ్చి రక్షించిన (౧౦) స్వామియైన గుణాధికుఁడా! యథా ర్థమును దెలిసికొనినవారు నిన్ను (౧౫) వదలుటకు సాహసింపరు (౧౭) ౯-3.

వ్యా.— తొణ్ణూఱ్ఱుమూన్ఱామ్బాట్టు.—(కాప్పిత్యాది) ఎమ్బె రుమానుక్కై యరక్షైయెమఱన్దఱియేన్. కృష్ణనే ప్రాప్యప్రాపకఙ్గళెన్ఱిరు ప్పన్.(అప్పిత్యాది)సర్వాత్మాక్కళుక్కుమ్ కరణకళేబరఙ్గళై ప్రళయన్దాల్

అ_త్తైమీళవుజ్కొ_డుత్తు రక్షిక్కై_క్కు_ఉప్పాన స్వాభావికమాన శేష శేషిభావమాన సమ్బన్ధ_త్తైయుడై యవనే! ఇస్సమ్బన్ధ_త్తైమెయ్యాకవ ఱిన్దవ రున్నై విడత్తుణియా రెన్గిఱార్. ౫౩.

అవ.— తొణ్ణూఱ్ఱుమూన్ఱామ్పాట్టు.— అప్పు-బన్ధమాయ్, అత్తాల్ కరణకళే బళఙ్గళైచ్చొల్లుకిఱతు. కుణప్పరనే-గుణాధికనేన్ఱపడి. ౫౩.

మెయ్ తెళిన్దారెన్ శెయ్యార్ వేఱానార్ నీఱాక
క్కై_తెళిన్దుకాట్టిక్క_ళప్పడుత్తు—పై_తెళిన్ద
పామ్బినణై యా యరుళాయడియేఱ్కు_
వేమ్బుమ్కఱియాకుమేన్ఱు. ౫౪.

అన్వ.— వేఱానార్ నీఱాక తెళిన్దు క్కై కాట్టి కళమ్ (5) పడుత్తు తెళిన్ద పై పామ్బు అణైయాయ్ (10) అడియేఱ్కు అరుళాయ్ ఏన్ఱు వేమ్బుమ్ కఱియాకు మ్ (15) మెయ్ తెళిన్దార్ ఎన్ శెయ్యార్. (17)

అర్థము.— శత్రువులైనదుర్యోధనాదులు భస్మమగునట్లు సంకల్పించి సేనలనువి భాగముఁజేసి యుద్ధమందుఁ (౫) బడునట్లుచేసి స్వచ్ఛమైన ఫణములుగల తిరువనన్తా ళ్వాననెడు శయ్యయందుఁబవ్వళించియుండువాఁడా! (౧౦) దాసునికిఁ గృపఁజేయుఁ డు. ఇష్టమువచ్చినయెడల వేపాకుకూడ కరియములౌగును. (౧౫) తత్త్వముదెలిసినవా రేమిచేయరు.(౧౭)

వ్యా.—అన —తొణ్ణూఱ్ఱునాలామ్పాట్టు.—(మెయ్ తెళిన్దా రిత్యాది) అత్యన్తహేయనాకిలుమ్ ఎన్నై విషయీకరిత్తరుళవేణుమ్. ఎన్నిలుమ్ నణ్ణియారైయుమ్ (౧) "యది వా రావణస్స్వయమ్" ఎన్నుమ్పడియేవసుస్థితియుడైకిఱాక అఱియుమవర్ కళెన్ను విషయీకరిక్క ప్పడుమవ రెన్గిఱార్.

(వేఱానారిత్యాది) ఒన్ఱాయ్వాఴ్రాతేవేఱాన దుర్యోధ నాదికళ్ భస్మమామ్పడి పరహింసైయెన్ను కలఙ్గాతే ఆశ్రితవిరోధికళా కైయాలే తిరువుళ్ళత్తెళిన్దు అణివకుత్తు యుద్ధకళత్తిలేకొణ్డు విఴవిట్టు

(౧) శ్రీరామాయణమ్-యుద్ధకాణ్డమ్-౧౮.

పినై ఎప్పొదుమ్కై తొయిలేశాయ్ నవనే!(పై తెళ్లిన్ద) ఎమ్బెరుమానో(టై)స్పర్శ త్తాలేకుళిర్ న్దఘణఙ్గళ్. అపర్ కళ్ తక్క వైపర్. నీ హేయర్ రై యుమేఱి ట్టుకొణ్డాల్ రక్షిక్కలామ్. కఱియాకకొళ్ళవో మెన్ఱు అభిమానిక్క వేమ్బు కఱియాకిఱాఱ్పోలే వస్తుస్థితియఱివార్ ఎవ్వళవు శెయ్యార్ కళ్ (౧)। "కిమత్ర చిత్రం ధర్మజ్ఞ" ఇతివత్. గా౪.

అవ.— తొణ్ణూఱ్ఱునాలామ్బాట్టు.— వేమ్బుఙ్గఱి ఎన్ఱత్తైప్పఱ్ఱి అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (అత్యన్తహేయనిత్యాది). పొల్లాతవన్నై విషయీకరిక్కప్పోవమో వెన్న "మెయ్ తెళిన్దార్" ఎన్ఱత్తైప్పఱ్ఱి అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఎన్నిలుమిత్యాది). అవతారికావ్యయమ్ ఇతుపిఱ్కై. ఆనాలుమ్ దోషవాన్గళుమ్ వస్తుస్థితి అఱియకియతాకనఱియుమవర్ కళాలే విషయీకరిక్కప్పడువరెన్ఱు అవతారికైక్కర్థమ్. కై తెళిన్దుకాట్టి - తెళిన్దుకైకాట్టి. తక్కవై పరన్ఱో ఉమక్కు కూడుమో వెన్ఱుశైక్క; ఏన్ఱుకొళ్ళకై - అభిమానిక్కై. వేమ్బుపోలే దోషవాన్నై కొళ్ళకూడుమోవెన్న అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (వస్తుస్థితీత్యాది). శరణాగతి ధర్మ మఱిన్దవర్ కళ్ ఎల్లామ్ శెయ్ వర్ కళ్. దోష వాన్నైయుమ్ కైకొళ్ళువర్ కళెన్ఱపడి.

నాన్ముకన్ తిరువన్దాది వ్యాఖ్యాన అరుమ్బదమ్

ముఱ్ఱిఱ్ఱు.

అప్పిళ్ళై తిరువడికళే శరణమ్.

ఏన్ఱేనడిమై యిఱ్ఱైన్దేన్ పిఱప్పిడుమ్బై
ఆన్ఱేనమరర్ క్కమరాకై— ఆన్ఱేన్
కడనాడుమ్మణ్ణాడుమ్ కైవిట్టు, మేలై
ఇడనాడుకాణవిని. గా౫.

అన్వ.— అడిమై ఏన్ఱేన్. పిఱప్పిడుమ్బై ఇఱ్ఱైన్దేన్. అమరర్ క్కు అమరాకై ఆన్ఱేన్. కడన్ నాడుమ్ మణ్ నాడుమ్ కైవిట్టు మేలై ఇడమ్ నాడు కాణ ఇనిఆన్ఱేన్.

(౧)

అర్థము.—దాస్యమును వహించితిని. జన్మదుఃఖములనుండి దిగితిని. బ్రహ్మాదులకును (౫) సమీపింపకుండునట్లు జ్ఞానాధికుఁడనైతిని. అప్పువలెయనుభవించితీరవలసిన స్వర్గాదులను భూలోకమును (౧౦) విడిచి సర్వోత్కృష్టమైన పరమపదమును సేవించునట్లు భాగ్యముగలవాఁడనిప్పుఁడైతిని. (౧౫) ౯౫.

వ్యా.— తొణ్డాన్ఱైన్దామ్బట్టు.— (ఏత్తేనడిమై) అడిమైయె న్ఱాల్ మఱన్దుపోలేయిరాతే అఱిలేహారున్దినేన్. (ఇఱ్ఱినేన్దినిత్యాది) అడిమైక్కువిరోధియాయ్ సాంసారికమాన అహఙ్కారమమకారమాకిఱ పర్వతత్తినిన్నుమిఱ్ఱినేన్దేన్. (అన్దేనిత్యాది) బ్రహ్మాదికళుక్కు మెన్నైక్కిట్టాల్ కూశవేణ్డుమ్బడి జ్ఞానభక్త్యాదికళాల్ పూర్ణనానేన్. అతుక్కుమేలే పుణ్యఫలమ్భుజిక్కుమ్ స్వర్గాదిలోకఙ్గళైయుమ్ పుణ్యార్జనమ్బణ్ణుమ్భూమియైయుమ్ ఉపేక్షిత్తు అవఱ్ఱిల్ విలక్షణమాన ఇడముడైత్తాన శ్రీవైకుణ్ఠమ్ కాణలామ్బడి ఇప్పోతుపరభక్తియుక్తనానేనెన్గిఱార్.

ఇనియఱిన్దేన్ ఈశఱ్కుమ్నాన్ముకఱ్కుమ్ తెయ్వమ్
ఇనియఱిన్దేనెమ్బెరుమానున్నై—ఇనియఱిన్దేన్
కారణన్నీకఱ్ఱవై నీకఱ్పవై నీ, నఱ్కిరిశై
నారణన్నీనన్గఱిన్దేన్నాన్ ౯౬.

నాన్ముకన్తిరువన్దాది ముఱ్ఱిఱ్ఱు.

తిరుమళిశైయాழ்వార్ తిరువడికళే శరణమ్.

అన్వ.— ఎమ్బెరుమాన్ ఉన్నై ఈశఱ్కుమ్ నాన్ముకఱ్కుమ్ తెయ్వమ్ (5) ఇని అఱిన్దేన్. నీ కారణన్ ఇని (10) అఱిన్దేన్. కఱ్ఱవై నీ కఱ్పవై నీ(15) ఇని అఱిన్దేన్. నల్కిరిశై నీ నారణన్ (20) నాన్ నన్గు అఱిన్దేన్. (23)

అర్థము.— సర్వస్వామియైన నిన్ను రుద్రునికిని బ్రహ్మకును దేవతయని (౫) యిప్పుడు తెలిసికొంటిని. నీవు జగత్కారణభూతుఁడవని యిప్పుడు (౧౦) తెలిసికొం

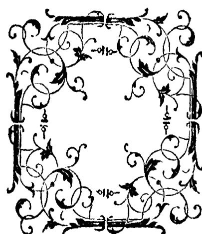
టిని. నేనిదివఱకెఱిఁగినపదార్థములు నీవు తెలిసికొనియెడిపదార్థములును నీవని (౧౫) యిప్పుడు తెలిసికొంటిని. మహదైశ్వర్యముగల నీవు సర్వశేషియైననారాయణుఁ డని (౨౦) నేను చక్కఁగా తెలిసికొంటిని. (౨౩) ౯౬.

వ్యా,— తొణ్ణూర్ఱాఱావదు పాట్టు.— (ఇని యఱివేన్)

ఇప్పోదు ఈశనుక్కుమ్ నాన్ముకనుక్కుమ్ దైవమ్మైనక్కు క్కైవన్దదు. ఇప్పోదు నీయానపడియే యున్నై యఱిన్దిరున్దేన్. సర్వత్తుక్కుమ్ కారణమ్ నీ; ఇతుక్కు మున్బు అఱిన్దనవుమ్ మేలఱియక్కడవ పదార్థఙ్గళు మెల్లామ్ నీయిట్టవఴుక్కు, (నఱ్కిరిశై) నిర్హేతుకమాక రక్షిక్కుమ్ స్వభావనాయిరుక్కైక్కడియాన శేషియాన నారాయణన్నీ. (నన్గఱిన్దేన్నాన్) ఇప్పొరుళెనక్కు ఴుకిదాక క్కైవన్దతెన్గిఱార్. ౯౬,

నాన్ముకన్తిరువన్దాది వ్యాఖ్యాన మ్ముర్ఱిర్ఱు.
పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళైతిరువడికళేశరణమ్.

சக்கிரவர்த்தி. வே. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர்.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

ఇయఱ్పా నాల్గు అన్దాదుల పాశుర సూచిక.

పాశురములు.	తిరువన్దాది	పాశురసంఖ్య	పాశురములు.	తిరువన్దాది	పాశురసంఖ్య
అ			అననేయరువక్కైయాల్	౩	౫౧
అకైప్పిల్	౪	౩౮	అవన్ కణ్డాయ్	౨	౨౪
అఙ్గఱ్కు	౩	౬౫	అవన్ తమర్	౧	౫౫
అడిచ్చకడమ్	౪	౩౩	అవరవర్ తామ్ తామ్	౧	౧౪
అడిమూన్నిల్	౨	౫	అవరివరెన్ఱిల్లైయరవణై	౨	౧౨
అడియాల్ మున్	౨	౭౨	అవరివరెన్ఱిల్లైయనఙ్గ	౪	౫౬
అడియుమ్	౧	౧౯	అవఱ్కడిమై	౩	౩౯
అడివణ్ణమ్	౩	౫	అఴకియాన్	౪	౨౨
అడుత్త	౧	౮౧	అఴకన్నే	౩	౬
అడైన్దతరవణై మేల్	౩	౨౮	అఴైప్పన్ తిరుమాలై	౨	౫౦
అడైన్దపరువినైయోడు	౧	౫౭	అఴైప్పన్ తిరువేఙ్గడత్తానై	౪	౩౭
అత్తియూరాన్	౨	౭౬	అటిన్దైనన్దుమ్	౨	౬
అతునన్ఱితు	౩	౮౮	అటియార్ శమణర్	౪	౬
అన్ఱతు	౨	౭	అటియుమ్	౧	౨౨
అన్బావాయ్	౪	౫౭	అటివెన్నుమ్	౩	౧౨
అన్బాఴియానై	౧	౯౨			
అన్ఱివ్వులకమ్	౩	౩౪	ఆ		
అన్బేతకళియా	౨	౧			
అము తెస్టుమ్	౨	౮౫	ఆఙ్గారవారమతు	౪	౧౦
అయనిన్ఱ	౧	౫౯	ఆఙ్గుమలరుమ్	౩	౬౯
అరణామ్	౩	౯౮	ఆట్పార్త్తు	౪	౬౦
అరన్నారణన్	౧	౫	ఆమేయమరర్కు	౧	౪౫
అరవముడల్	౧	౫౪	ఆయ్న్దవరుమ్మైయోన్	౩	౯౯
అరియుపులన్	౧	౫౦	ఆయ్న్దుకొణ్డాతి	౪	౯౭
అరియతెళితాకమ్	౨	౨౨	ఆయ్న్దురైప్పన్	౨	౯౩
అరుళ్ పురిన్ద	౨	౫౭	ఆరేతుయర్	౩	౨౯
అరుళాతొఴియుమే	౩	౧౭	ఆరేయటివార్	౪	౯౩
అలరెడుత్త	౩	౭౯	ఆలనిఴల్కీఴ్	౪	౧౯
అవనైనైన్దయాళి	౪	౩౦	ఆళఖర్ వేన్ఱి	౧	౮౧

పాశురములు.	తిరుమొళి	పాశురసంఖ్య	పాశురములు.	తిరుమొళి	పాశురసంఖ్య
ఎన్నెఞ్జమేయానెన్ శెన్ని	౨	౯౫	కలన్దమణి	౩	౮౬
ఎన్తోరువర్	౧	౩౪	కల్లాతవర్	౪	౫౩
ఎమక్కున్తు	౨	౩౮	కవియినార్	౩	౮౫
ఎయ్ తాన్	౩	౫౨	కఴలెడుత్తు	౨	౬
ఎళిల్ కొణ్డు	౩	౮౭	కఴలొన్తెడుత్తు	౧	౪౮
ఎఴువార్	౧	౨౭	కఴల్ తొఴుతుమ్	౩	౬
ఎఱిఱల్	౧	౫౧	కళియుముకిల్	౩	౬౧
ఏ			కా		
ఏన్తేనడిమై	౪	౯౫	కాణక్కుఴీకాతల్	౨	౫౭
ఏత్రుఴుమ్	౨	౭౩	కాణలుఱుకిన్తేన్	౪	౪౧
ఏఱ్ఱాన్	౧	౬౪	కాణ్ కాణెన	౩	౩౫
ఒ			కాప్పున్నెన్నెయున్న	౧	౬౫
ఒన్తుమఱన్దఱియేన్	౧	౭	కాప్పుమఱన్దఱియేన్	౪	౯౩
ఒరుఙ్గొరున్ద	౪	౫౬	కాయ్న్దిరుళైమాఱ్ఱ	౩	౭౭
ఓ			కాలైయెఴున్దు	౧	౭౭
ఓత్తిన్ పొరుళ్	౨	౩౯	కు		
ఓరడియుమ్	౧	౧౦౦	కున్తనైయు	౧	౪౧
ఓరురువనల్లై	౨	౭౦	కున్తొన్తినాయ	౩	౬౨
ఓర్ త్తమనత్తాయ్	౩	౬౯	కుఱిప్పెనక్కు	౪	౩౪
క			కుడైఅకొణ్డు	౪	౯
కడితుకొడు	౨	౯౩	కుడైయాక	౨	౮౩
కఙ్గైనిన్ఱమరర్	౨	౧౧	కూ		
కడైనిన్ఱమరర్	౪	౫౫	కూఱ్ఱముమ్శారా	౪	౫౦
కణ్డువణఙ్గినార్కు	౪	౬౮	కై		
కణ్ణుమ్కమలమ్	౩	౯	కైయకనలార్	౩	౭౩
కణ్డేన్ తిరుమేని	౨	౭౬	కైయవలమ్బురియుమ్	౧	౨౮
కతవిక్కుతమ్	౨	౮౯	కొ		
కతవుమనమెన్నుమ్	౪	౮౧	కొణ్డతులకమ్	౨	౧౮
కత్తైప్పొరుళ్ తాన్	౪	౩౨	కొణ్డానైయల్లాల్	౧	౬౯
కత్తైయిన్ పెరుమ్బురుళుమ్	౨	౭౪	కొణ్డుకుడఙ్గాల్	౪	౪౪
కలన్దానెన్నుళ్ళత్తు	౪	౮౨	కొణ్డువళర్క్కు	౨	౯౮

